

Απόσα Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Ω Ρ Ο Λ Ο Γ Ι Ο Ν
Τ Ο Μ Ε Γ Α

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟ ΜΕΓΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΥΤΩ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΤΗΣ
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΚΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΩΣ ΤΩΝ
ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝ ΑΥΤΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΔΙΟΡΘΩΘΕΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΡΙΑ ΜΕΡΗ ΔΙΑΙΡΕΘΕΝ

ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ

ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ

ὑφ' ὧν

Προσετέθη καὶ σύντομος ἱστορία πασῶν τῶν Ἑσπερίων τοῦ ὅλου
ἡμῶν, καὶ πολλῶν τῶν τοῦ Μηρολογίου Ἀγίων.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΝΕΩΤΕΡΑ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας Φραγκίσκου Ἀνδρεάλα

Διὰ δαπάνης Γεωργίου Διαμαντίδου

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης 1858

σελ. 77 τοῦλάχιστου διὰ τοὺς ἀρχαίους εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά, ὀλόκληρος ἡ Δοξολογία, καθὼς ἐν ταῖς μὴ ἑορτασίμοις ἡμέραις τῆς Ἑβδομάδος ἀναγινώσκεται, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς συγχύσεως ἐκείνης τοῦ, λέγε ἕως τοῦ... καὶ πάλιν, ὑπέρβηθι εἰς τὸ... ἕως τέλους, ἐνῶ αὐτὸ τὸ τέλος αὐτὸ εὐρίσκειτο γεγραμμένον. Ἀφρέθη ἕξ ἐναντίας ἢ ἐν τῷ τέλει τοῦ Ἑσπερινοῦ κειμένη, καὶ εἰς μόνην τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα διατεταγμένη Εὐχή, Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα παντοκράτωρ, κ.τ.λ. σελ. 409. Ἀφρέθη πρὸς τοῦτοις καὶ ἀπὸ τὸν τριαδικὸν Ὑμνον, τὸ, Φῶς ἰλαρὸν... σελ. 136, ἢ προτέρα ἐπιγραφή αὐτοῦ, Ποίημα Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων· καθότι ὁ Μ Βασίλειος, τρεῖς αἰῶνας σχεδὸν προγενέστερος τοῦ Σωφρονίου, ἀναφέρων τὸν Ὑμνον τοῦτον, λέγει αὐτὸν καὶ ἑαυτοῦ ἀρχαιότερον· ἀντὶ δὲ Ὑμνου, ὀνομάζει αὐτὸν, Ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν. Ὅθεν ὁ μὲν Ὑμνος ἐπεγράφη μὲ αὐτὰς ταῦτας τὰς λέξεις τοῦ Θεοῦ Πατρός· ὅσα δὲ οὗτος περὶ αὐτοῦ ἀναφέρει, ἐπέθεσαν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀγίου Σωφρονίου, σελ. 307. Ἐπειδὴ δὲ πρὸ τοῦ Μεσοοικτινοῦ κεῖται σύντομός τις προσευχῆ, εὐθύς μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐξέγερσιν λεγομένη, ἀντικρὺ δὲ αὐτῆς τίθεται τῆς ἀγίας Τριᾶδος ἢ εἰκὼν, ἢ μὲν προσευχὴ αὐτῆ, ὡς προοίμιον τῆς ὅλης Ἀκολουθίας, ἐπεγράφη οὕτω, Προσευχὴ προσομιμακίη· κατωθεν δὲ τῆς εἰκότος ἐγράφη τὸ Δαυϊτικὸν ῥητὴν, τοὺς ἐπὶ καιροὺς τῆς προσευχῆς ἀγαμιμνήσκον. Τοιαῦτα ῥητὰ ὑπεγράφησαν καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς εἰκόνας, σχέσιμ ἔχοντα ὁπωσοῦν πρὸς τὰ ἐπόμενα. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Α' μέρους, εἰς τὸ ὁποῖον μετετέθεισαν καὶ τὰ Εὐλογητάρια ἐν τῷ οἰκείῳ αὐτῶν τόπῳ, σελ. 50, ἐτετοπισμένα ὄντα πρότερον.

Εἰς δὲ τὸ Β' προηγουμένως ἐπεγράφησαν πάντα τὰ Ἀπολυτίκια μὲ αὐτὴν ταύτην τὴν εἰδικὴν λέξιν, Ἀπολυτίκιον, ἀντὶ τῆς προτέρας ἐπιγραφῆς, Τροπάριον, ὅπερ σημαίνει γενικῶς πᾶν εἶδος Τροπαρίου. Προσεπεγράφη ἔπειτα εἰς πολλὰ τὸ πρωτότυπον εἰς αὐτὸ Τροπάριον, ἢ ἄσμα, κατὰ τὸν ῥυθμὸν καὶ τὸ μέλος τοῦ ὁποῖου ἐμελουρήθησαν, καὶ τὰ ἐφ' ὧν ἐπιγράφεται.

Προστέθη πολλαχοῦ ἡ λέξις, **Εἰδῆσις**, ὡσάκις σημειοῦται τε πρὸς τὸν ἀναγνώστην, γνώσεως ἢ μνήμης ἄξιον· ἐπομένως δὲ καὶ εἰς τὴν 11 τοῦ Ὀκτωβρίου, καὶ 16 τοῦ Ἰουλίου μηνός, ὡς μᾶλλον κατάλληλος, παρὰ τὴν πρώτην ἐκείνην λέξιν, **Σχόλιον**, πρὸς ὑπόμνησιν τοῦ πότε δεῖ φάλλεσθαι τὴν Ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων Πατέρων· καὶ ἐπειδὴ ἢ ἐν τῷ Ἰουλίῳ Ἀκολουθία τούτων φάλλεται ἀπὸ τῆς 13 ἕως τῆς 19 τοῦ αὐτοῦ μηνός, διὰ τοῦτο ἡ Εἰδῆσις αὕτη μετετέθη ἀπὸ τῆς 16 εἰς τὴν 13 ἡμέραν, ἥτις εἶναι τὸ πρῶτον ὄριον τοῦ προσδιορισμοῦ ὥστε φθάσας εἰς τοῦτο ὁ ἀναγνώστης, νὰ παρατηρῇ τὴν ἀμέσως ἐρχομένην Κυριακὴν, καὶ νὰ μὴ παραδράμῃ αὐτὴν ἐξ ἀγνοίας τυχόν, ἢ λήθης. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον μετετέθη καὶ ἡ περὶ τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων, καὶ τῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Εἰδῆσις, εἰς τὴν 11 καὶ 18 τοῦ Δεκεμβρίου. Τελευταῖον, εἰς τὸ μέρος τοῦτο προστέθη καὶ ἱστορία σύντομος, οὐ μόνον τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν Ἑορτῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ πολλῶν τῶν τοῦ Μηνολογίου Ἁγίων, ἐορταζομένων καὶ μὴ, εἰς πρόχειρον χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν τῶν ἀναγιγνωσκόντων· ἡ δὲ ἱστορία αὕτη ἠρανίσθη ἔκτε τῆς θείας Γραφῆς, τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, καὶ τῶν ἀκριβεστέρων καὶ δοκιμωτέρων βιογραφικῶν Λεξικῶν, καὶ ἄλλων φιλολογικῶν βιβλίων.

Τὰ δὲ εἰς τὸ Γ' μέρος περιεχόμενα διατάχθησαν οὕτως, ὥστε τὰ ἐπιγραφόμενα κοινῷ ὀνόματι, εἴτε Ἀκολουθίαι εἶναι, εἴτε Κανόνες ἀπλοῖ, νὰ φυλάττωσι καὶ ἐνταῦθα τῆς κοινῆς αὐτῶν ἐπιγραφῆς τὴν συνέχειαν· ἔσχατοι δὲ πάντων ἐτέθησαν οἱ εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰσοσιτέσσαρες Οἴκοι, ὡς νεώτερον ποίημα. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν τριῶν τοῦ Ὁρολογίου μερῶν, τῶν περιεχόντων πᾶν ὅ, τι ἀνάγεται εἰς προσευχὴν.

Ἐπειδὴ δὲ ἦσαν καὶ ἄλλα τιμὰ, μέρος προσευχῆς μὴ ποι οὔντα, ὡς ἡ Σύνοψις τῶν ἱερῶν Κανόνων, τὰ τὸ Μηνολόγιον περιέχοντα Στιχηρὰ, τὰ Πασχάλια, καθὼς προσέτι τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, τὰ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου ἐ-

ρισκόμενα πρότερον, διὰ τοῦτο, μετατεθέντων καὶ αὐτῶν εἰς τὸ τέλος, ἐπεγράφησαν τὰ πάντα κοινῶ ὀνόματι, Παράρτημα τοῦ Ὁρολογίου.

Αὗται εἶναι αἱ μεταβολαὶ καὶ μεταρρυθμίσεις, αἱ εἰς τὴν παροῦσαν ἐκδοσιν τοῦ Ὁρολογίου γερόμεναι. Τὴν δὲ αἰτίαν καὶ ἄδειαν τῆς ἀφαιρέσεως δύο Εὐχῶν ἀπὸ τὴν τῆς Θείας Μεταλήψεως Ἀκολουθίαν, καὶ τινων Κανόνων ἀπὸ τὴν εἰρημένην Σύνοψιν αὐτῶν, μανθάνει ὁ ἀναγνώστης ἐκ τῆς ἐπομένης τοῦ Ἐκδότου ἐπιστολῆς, καὶ τῆς εἰς αὐτὴν Πατριαρχικῆς ἀποκρίσεως ἧτις δι' ἐπίτηδες γεγραμμένου φυλλαδίου, προσδιώρισεν ὀνομαστὶ, καὶ μετ' ἐκκλησιαστικῆς ἐπιταγῆς παρήγγειλε, καὶ τῶν ἀφαιρέσομένων τὸν ἀριθμὸν, καὶ τῶν ἀνατυπωθησομένων τὴν τάξιν καὶ διόρθωσιν.

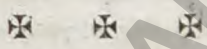

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ

πρὸς τὸν

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ.

Εμφανιζόμενος δια τοῦ παρόντος μου ἔμπροσθεν τῆς ΥΜΕΤΕΡΑΣ πανσεβάστου καὶ προσκυνητῆς μοι ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ, προηγουμένως μὲν προσφέρω ΑΥΤῆ τὴν ἕως ἐδάφους ταπεινὴν μου προσκύνησιν, κατὰ τὸ ἀπαραίτητον χρέος· ἐπομένως δὲ, λαμβάνων θάρρος υἱικόν, ὡς τέκνον τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας γνήσιον, ἀναφέρω τὰ ἑξῆς.

Τυπογράφους τῶν ἐνταῦθα, Φραγκίσκος Ἀνδρεώλας καλούμενος, ὅστις, πρὸ δύο ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα, ἤρχισε νὰ ἐκδίδῃ εἰς τὴν τυπογραφίαν του, μετὰξὺ ἄλλων Ἑλληνικῶν βιβλίων, καί τινα Ἐκκλησιαστικά, ὡς τὴν Ὀκτώηχόν, τὸ Ψαλτήριον, τὸν Ἀπόστολον, κ. τ. λ. μέλλων νὰ ἐκδώσῃ καὶ τὸ λεγόμενον, Ὁρολόγιον τὸ Μέγα, μοὶ ἐπρόβαλε τὴν τυπογραφικὴν τούτου διόρθωσιν. Κρίνων ἐγὼ τὸ ἔργον τοῦτο ἱερὸν, καὶ τῶν τοῦ ἱεροῦ καταλόγου πᾶλλον οἰκείον, ἐπένευσα εὐχαρίστως εἰς τὸ πρόβλημα· καὶ εὐθὺς μὲ τὴν ἑναρξιν τοῦ τύπου,

ἤρχισα νὰ διέρχωμαι τὴν βίβλον ταύτην ἐπιμελῶς, παραβάλων τοὺς μὲν Ψαλμοὺς τῆς ἡμερονυκτίου Ἀκολουθίας, μὲ τὰς ἀκριβεστέραις ἐκδόσεις τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς· τὰ δὲ τοῦ Μηνολογίου Τροπάρια, καὶ ὅσα ἐφεξῆς, μὲ ἄλλα ὅμοια παλαιωτέρων, καὶ μᾶλλον διωρθωμένων.

Φθάσας δὲ ἤδη καὶ εἰς τὴν περὶ τὰ τέλη τῆς βίβλου προσεθεμένην Σύνοψιν Κανόνων τινῶν ἱερῶν, καὶ ἀναγνοὺς αὐτοὺς μετὰ σκέψεως, εὐρίσκομαι εἰς μέγαν δισταγμὸν, ἂν ἐξ ἀνάγκης πρέπει νὰ ἀνατυπωθῶσι καὶ εἰς τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν πάντες ἀπαράλλακτως, ἢ τινὲς μόνον ἐξ αὐτῶν κατ' ἐκλογὴν· ἢ, τὸ ἐναντίον, νὰ λείψωσι διόλου, καθὼς ἐλλείπουσι καὶ εἰς τὰς ἀρχαιοτέρας τοῦ 1777 ἔτους ἐκδόσεις τῶν Ὁρολογίων. Καθότι, οἱ μὲν τὰς νηστείας καὶ καταλύσεις ἀποβλέποντες, ἐνῶ ἀναφέρουσι πράγματα, εἰς πάντας σχεδὸν ἤδη γνωστά, εἶναι καὶ ἀσύμφωνοι τινὲς καὶ πρὸς ἀλλήλους, καὶ πρὸς τὴν νῦν ἐπικρατοῦσαν τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας συνήθειαν· ὡς ἡ ἐκ τοῦ Τυπικοῦ Νικηφόρου τοῦ πατριάρχου γνώμη, αἱ ἀποκρίσεις τοῦ Βαλσαμῶνος, καὶ τῆς ἐν Γάγγρα ὁ δέκατος ἔνατος· τῶν ὁποίων ἡ μὲν, λέγει μετὰ θέσει τῆς τοῦ Αὐγούστου νηστείας· ὁ δὲ, ἀπροσδιορίστως καθυποβάλλει ἀναθέματι τὸν παραλόγοντα τὰς εἰς τὸ κοινὸν παραδεδομένας νηστείας· αἱ δὲ, μετὰ τὸν εἰς ἐπτὰ μόνον ἡμέρας προσδιορισμὸν αὐτῶν, ἀφίνουσι τὸ πλεόν εἰς τὴν ἐκάστου προαίρεσιν· ἀσυμφωνία, ἣτις ἀναμφιβόλως βάλλει τοὺς πιστοὺς εἰς ἀμφιβολίαν καὶ περὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἐθίμων, καὶ μεταξὺ αὐτῶν διαφωνίας καὶ σχίσματα.

Ὅσοι δὲ πάλιν διαλαμβάνουσι περὶ αἰρετικῶν, (ἀνυπόκριτων τὴν σήμερον τῶν πολλῶν) προσερχομένων τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ περὶ γυναικῶν ἐν ἀφ᾽ ἑδρῇ ἢ τεκουσῶν, καὶ λύσεως ἀφορισμῶν, καὶ χειροτονησῶν, καὶ εἴτι ἄλλο τοιοῦτον, οὗτοι πάντες, ὡς ἰδιάζοντες εἰς ἄνδρας ἱερομένους καὶ πνευματικοὺς, καὶ ἐξαιρέτως εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς, μοι φαίνονται ἀνάρμοστοι εἰς βιβλίον, ἐκδιδόμενον πρὸς κοινὴν χρῆσιν παντὸς τοῦ λαοῦ· καὶ μάλιστα οἱ τὰ ἐπιτίμια τῶν ἀμαρτημάτων, καὶ τὸν πρὸς ἱκανοποίησιν χρόνον προσδιορίζοντες, τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς εἰς πάντας ἴσως εἶναι μᾶλλον ἐπιβλαβής, ἢ ὠφέλιμος.

Διὰ ταῦτα λοιπὸν τὰ αἰτία, καὶ πρὸς τούτοις, διότι ἀγνοῶ, ἂν αἱ Κανόνες οὗτοι προσετέθησαν εἰς τὸ Ὁρολόγιον ἐξ ἀρχῆς, κατὰ συναίνεσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἢ παρὰ γνώμην αὐτῆς, ἔκρινα εὐλογον, πρὶν πολλαπλασιασθῶσιν ἐτι μᾶλλον εἰς τὸ κοινὸν διὰ νεωτέρας ἐκδόσεως, ν' ἀναφέρω τὴν περὶ τούτων ὑπόθεσιν εἰς αὐτὴν τὴν ἀγίαν

Ἐκκλησίαν ἥτις, φροντίζουσα περὶ τοῦ κοινού συμφέροντος τῶν Χριστιανῶν, ἡ ἀποφασίση καὶ περὶ τῶν εἰς κοινὴν αὐτῶν διδασκαλίαν καὶ ὠφέλειαν ἐκδιδομένων βιβλίων.

Διὰ τὸν αὐτὸν πρὸς τὰ εἰρημένα λόγον, τολμῶ νὰ ἐρωτήσω καὶ περὶ τῆς εἰς τὴν θείαν Μετάληψιν Δ'. Εὐχῆς, Ὡς ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ σου καὶ ἀπροσωπολήπτου παρεστηκῶς βήματος, κ. τ. λ. ἀνκρίνη ὠφελιμώτερον ἢ Ἐκκλησησία ὑἀφαιρεθῶσιν ἀπ' αὐτὴν τὰ εἰδικῶς ἀπαριθμούμενα ἁμαρτήματα, περὶ τὰς ἀρχὰς μὲν εἰκοσιτρία, κατωτέρω δὲ ὀκτῶ ἕτερα, ἢ ἐννεα' τὰ ὁποῖα ὁ ταύτης συγγραφεὺς, Συμεὼν ὁ Μεταφραστὴς, ὀνομαστί ἐξομολογεῖται, καὶ εἰς τῶν ὁποίων τὸν ἀριθμὸν εἶναι καὶ πορνεία, μοιχεία, μεθοδεῖται σατανικαί, διαφθοραὶ, βέυσεις, μαλακίαι, παιδοφθοραὶ πρὸς ἁμαρτίαν, γαργαλισμοί, κ. τ. λ. ἐξομολόγησις ἀκριβῆς μὲν, καὶ ἀναγκαία πρὸς πατέρα πνευματικόν, ἀλλ' ἴσως εἶναι περιττὴ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τοῦ τὰ πάντα γινώσκοντος ἴσως μολύνει τῶν προσευχομένων τὴν ψυχὴν, καὶ μάλιστα τῶν νεωτέρων, δι' αἰσχρῶν ἐννοιῶν, τῶν αἰσχρῶν πράξεων ἢ ὀνομασία ἴσως κινεῖ τὴν περιέργειαν τῶν ἀγνοούτων τυχόν τοιούτων λέξεων σημαίνοντα, εἰς τῶν πραγμάτων τὴν γνῶσιν καὶ δοκιμὴν ἴσως γίνεται εἰς τοὺς φιλοσόφους ἀφορμὴ διαβολῆς εἰς τὰ ἑρὰ καὶ γλωσσαλγίας ἴσως, τελευταίου, δὲν ἀριμῶζει κοινῶς εἰς τὸ στόμα παντός προσευχομένου τοιαύτη εἰδικὴ ἁμαρτημάτων ἐξομολόγησις καθότι οὔτε τοσαῦτα ὠρισμένως, οὔτε τὰ αὐτὰ ἁμαρτάνουσι πάντες· καὶ ἐπομένως, εἴτε πλείονα, εἴτε ἐλάττονα τῶν ἀπρηθμημένων ἡμαρτίαι, ἢ ἐξομολόγησις αὐτοῦ δὲν θέλει εἶσθαι ἀκριβῆς, ἀλλ' ἦτοι ἐλλιπὴς, ἢ ὑπερβολικὴ καὶ περιττολόγος· εἰάν δὲ τὰ πταίσματα αὐτοῦ ἦναι ἕτερα τυχόν παρὰ τὰ ἐξ ὀνόματος γεγραμμένα, τότε, ἐξομολογούμενος ταῦτα ξένα ὄντα, καὶ ἀγνωστα ἴσως εἰς αὐτὸν, ἀποσιωπᾷ τὰ οἰκεία. Ἄλλ' οὐδὲ ἀναγκαία ἐφάνη τοιαύτη ὀνομαστικὴ τῶν ἐπταισμένων ἐξομολόγησις εἰς τὸν θεῖον Δαυὶδ ὅς τις, μοιχείαν καὶ φόνον ποιήσας, ἀνομίαν ἐκάλεσεν αὐτὰ καὶ ἁμαρτίαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, μεταχειρισθεὶς ὀνόματα παντός εἶδους ἁμαρτημάτων περιλήπτικα, καὶ τρόπον ἐξομολογήσεως πρὸς τὸν Θεὸν εὐπρεπῆ ταύοντι, καὶ εἰς πάντας ἀρμόδιον· τὸν ὁποῖον ἐμιμήθησαν εἰς τὰς ἐξομολογητικὰς τῶν Εὐχῆς καὶ οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας Πατέρες, Βασίλειος, καὶ Χρυσόστομος, καὶ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Ταῦτα θαρρῶντως ἐσημείωσα πρὸ τὴν ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ, εὐέλπις ὦν, ὅτι δὲν θέλει μὲ καταδικάσει διὰ τοῦτο, ὅτι ζητῶ τὴν

ιβ'.

γνώμην τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, εἰς ἔκδοσιν βιβλίου ἐκκλησιαστικοῦ
καὶ εἰς πάντας χρησίμου, μὲ τρόπον ἐπίσης ἁρμοδιώτερον εἰς πάντας
καὶ κοινωφελέστερον. ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸν ἀγαθόν μου τοῦτον σκοπὸν
εὐμενῶς ἀποβλέπουσα, καὶ συγκαταβαίνουσα πατρικῶς εἰς τὰς υἱικάς
μου ἐρωτήσεις, θέλει μὲ ἀξιώσει, πρὶν ἐκδοθῶσιν εἰς τύπον τὰ περὶ
ᾧν διατάξω καὶ ἐρωτῶ, διστίχου ἀποκρίσεως, ἀποφαντικῆς τοῦ πρακ-
τέου τὴν ὁποίαν καὶ ἀναμένων ἐν καιρῷ, συνωδευμένην μὲ τὰς πα-
τρικὰς ΑΥΤΗΣ εὐχὰς καὶ εὐλογίας, καὶ εὐλαβῶς κατασπαζόμενος
τὴν ἱεράν ΑΥΤΗΣ δεξιάν, μένω.

Ἐν Βενετία, τῇ κς'. Δεκεμβρίου, αὐλᾶ.

ΤΗΣ ΥΜΕΤΕΡΑΣ ΠΑΝΣΕΒΑΣΤΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΗΣ
ΜΟΙ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ

τέκνον ἐν Κυρίῳ παιθόνιον, καὶ εἰς τὰς ἐπιταγὰς
ὑποκλινέστατος δοῦλος,

Βαρθολομαῖος ἱερομόναχος
Κουτλουμουσιανός.

17.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ
ΑΝΩΤΕΡΩ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ.

Κ Ο Ν Σ Τ Α Ν Τ Ι Ο Σ

ΕΛΕΩ, ΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

✠ Ο'σιολογιώτατε ἐν ἱερομονάχοις κύρ Βαρθολομαῖε Κουτλουμουσιανέ, ὁ ἐν Βενετία διατρίβων, τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη σου τῇ ὀσιολογιότητι, καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ· παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή, εὐλογία, καὶ συγχώρησις.

Ἐλάβομεν εὐμενῶς τὸ σταλὲν ἡμῖν υἱικὸν ἐλλόγιμον γράμμα σου, σεσημειωμένον τῇ κς· τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου μηνός· καὶ ἐπεξελθόντες εἶδομεν τοὺς δισταγμούς σου καὶ τὰς ἐρωτήσεις σου εἰς τὰς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ὁρολογίῳ περὶ τὰ τέλη νομικῆς περιλήψεις, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ Δ'. Εὐχὴ τῆς ἱεράς Μεταλήψεως εἰδικῶς ἀναφερομένων ἀμαρτημάτων, ἐὰν ἐξ ἀνάγκης πρέπη νὰ τεθῶσι καὶ ἐν τῷ ἤδη μετατυπωμένῳ, οὕτινος τὴν τυπογραφικὴν διόρθωσιν ἀνέλαβες ἢ ὀσιολογιότης σου.

Ἐπαινέσαντες λοιπὸν τὸ υἱικὸν σέβας σου πρὸς τὴν κοινὴν ταύτην τῶν εὐσεβῶν Μητέρα, εἰς τῆς ὁποίας τὴν ἐπίκρισιν ἔγνωσ πρῶτον νὰ καθυποβάλῃς τὰς ἐνοστάσεις σου ταύτας, ἐπεστήσαμεν τὸν νοῦν εἰς τὰ ἐρωτώμενα· κἀντεῦθεν ἐλάβομεν ἀφορμὴν καὶ εἰς ἄλλας παρατηρήσεις ἀναγκαίας, διὰ συγκρίσεως καὶ ἐνὸς ἀρχαίου χειρογράφου Ὁρολογίου, σωζομένου ἐνταῦθα. Καὶ δὴ ἐκθέμενοι ἐν τῷ ἐπίτηδες περικλειομένῳ φυλλαδίῳ, ὅσας τε οἴκοθεν ἐκρίναμεν προσφόρους διορθώσεις, καὶ ὅσας ἀπεσπάσαμεν ἐκ τοῦ χειρογράφου, ἀδιαπταίστου λογιζομένου, καὶ μᾶλλον ἀξιοπύστου, ἀποστέλλομεν αὐτὰς τῇ ὀσιολογιότητί σου καὶ συγ-

ιδ'.

χρόνως διὰ τῆς παρούσης Πατριαρχικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς παραγγελο-
μέν σοι, ἕως ποιήσης τὴν διορθωσιν τοῦ ἐκδοθησομένου Ὁρολογίου,
κατὰ τὸ ἀποστελλόμενον αὐτὸ φυλλάδιον, ἐν ᾧ εὐρίσκεις καὶ τῶν ἐρω-
τήσεών σου τὴν διασάφησιν περὶ τῶν Εὐχῶν τῆς ἱερᾶς Μεταλήψεως,
καὶ τῶν Κανόνων, ὅσα πρέπει νὰ ἀνατυπωθῶσι, καὶ ὅσα νὰ ἀφαι-
ρεθῶσι τέλεον. Ἡδύνατο νὰ κριθῆ οὐσιωδέστερα μία γενικωτέρα διά-
ταξις τῶν τοῦ Ὁρολογίου, ἐάν δὲν ἐπρόκειντο οἱ λόγοι τῆς ἐνδεχομένης
κοινῆς παρατηρήσεως εἰς βίβλον, οὕτω πάγκοινον οὖσαν διὰ τοῦτο
ἐβαδίσαμεν τὴν μέσσην καὶ βασιλικὴν ὁδόν, ἥτις εἶναι ἡ ἀσφαλεστέρα,
καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ συνήθης, ἵνα μὴ ἄλλως δόξωμεν κατατολμᾶν εἰς
τῶν πατρώων ὁρίων τὴν μετακίνησιν.

Πρόσχεῖς λοιπὸν νὰ ἐξακολουθήσης ἀπαρράλλακτως καὶ ἡ ὀσιο-
λογιότης σου, συμφρονῶν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη
μετὰ τῆς ὀσιολογιότητός σου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ ιδ' Μαρτίου, αὐλβ'.

Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ Α΄.

ΠΕΡΙΕΧΟΝ.

Τὴν εἰς τοὺς ἑπτὰ καιροὺς τοῦ ἡμερονυκτίου διατεταγμένην Ἀκολουθίαν τῆς προσευχῆς· τουτέστι,

Α΄. Τὸ Μεσονυκτικόν, οὗ τίνος προηγείται ἡ Προοιμιακὴ προσευχή.

Β΄. Τὸν Ὁρθρον, μεθ' οὗ συνάπτεται ἡ Πρώτη Ὦρα καὶ τὸ Μεσῳριον αὐτῆς.

Γ΄. Τὴν Τρίτην Ὦραν, μετὰ τοῦ Μεσῳρίου αὐτῆς.

Δ΄. Τὴν Ἑκτὴν Ὦραν, μετὰ τοῦ Μεσῳρίου αὐτῆς, μεθ' ἧν ἔπονται τὰ Τυπικά, καὶ ἡ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐν τῷ Ἀρίστῳ εὐχὴ καὶ εὐχαριστία.

Ε΄. Τὴν Ἐνάτην Ὦραν, μετὰ τοῦ Μεσῳρίου αὐτῆς.

ΣΤ΄. Τὸν Ἐσπερινόν, μεθ' οὗ κείται ἡ ἐν τῷ Δείπῳ εὐχὴ καὶ εὐχαριστία.

Ζ΄. Τὸ Ἀπόδειπνον, τὸ Μέγα καὶ τὸ Μικρόν.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤισά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς
δικαιοσύνης σου. Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη. 164. Αἴτησις

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΜΕΓΑ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΗΜΕΡΟΝΗΚΤΙΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΗ

Ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐξεγερθεὶς, καὶ ἐξαναστὰς τῆς κλίνης,
στῆθι μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ, καὶ εἰπὲ·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ,
καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρὸς, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. **Ἐκ τρίτου.**

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι
ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀ-
νομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθε-
νίας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου· Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ πάλιν, Δόξα Πατρὶ, ἕως τέλους. Εἶτα,

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνο-
μά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· ἐπιβληθήτω τὸ θέλημα σου.

μάσθ, ὡς ἐν ἔρανω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν
τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ
ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφει-
λέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς,
καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Ε Καὶ τὰ παρόντα Τριαδικὰ Τροπάρια, Ἦχος α΄.
Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι, ἀγα-
θὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, δυνατὲ·
Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐ-
λέησον ἡμᾶς.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν
νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου
ἀνοίξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε ἁγία Τριάς· Ἄγιος, Ἄγιος,
Ἄγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰθρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστου αἰ πρά-
ξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κρᾶζόμεν ἐν τῷ μέσῳ
τῆς νυκτός· Ἄγιος, Ἄγιος Ἄγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς
Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ Κύριε ἐλέησον, β΄. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

ΕΥΧΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΜΕΘ ΙΚΕΣΙΑΣ.

Εκ τοῦ ὕπνου ἐξανιστάμενος εὐχαριστῶ σοι, ἁγία
Τριάς· ὅτι διὰ τὴν πολλὴν σου ἀγαθότητα καὶ μακ-
ροθυμίαν, οὐκ ὠργίσθης ἐμοὶ τῷ ῥαθυμῳ καὶ ἁμαρ-
τωλῳ, οὐδὲ συναπόλεσάς με ταῖς ἀνομίαις με, ἀλλ' ἐ-
φιλανθρωπέυσω συκῆθως, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κείμενον
ἠγειράς με, εἰς τὸ ὀρθρῖσαι καὶ δοξολογῆσαι τὸ κράτος
σε. Καὶ νῦν φώτισόν με τὰ ὄμματα τῆς διανοίας, ἀνοι-

ζόν μου τὸ σῶμα, τῷ μελετᾶν τὰ λόγια σου, ἢ συνιέναι τὰς ἐτολάσσε, ἢ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ἢ ψάλλειν σοι ἐν ἑξομολογήσει καρδίας, καὶ αὐμνεῖν τὸ πανάγιον ὀνομάσσε, τῷ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ ἢ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Δόξα σοι, Βασιλεῦ, Θεὲ Παντοκράτορ· ὅτι τῇ θείᾳ σου καὶ φιλανθρώπῳ προνοίᾳ ἠξιώσάσ με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον ἐξ ὑπνου ἀναστῆναι, καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου τοῦ ἁγίου σου οἴκου. Δέξαι, Κύριε, καὶ τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου, ὡς τῶν ἁγίων καὶ νοερῶν σου Δυναμέων· καὶ εὐδόκησον ἐν καρδίᾳ καθαρᾷ, ἢ πνευματι ταπεινώσεως, προσενεχθῆναί σοι τὴν ἐκ τῶν ῥυπαρῶν χειλέων μου αἴνεσιν· ὅπως καὶ γὼ κοινωνῶς γένωμαι τῶν φρονίμων Παρθένων, ἐν φαιδρᾷ λαμπηδόνι τῆς ψυχῆς μου· καὶ δοξάζω σέ τὸν ἐν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξαζόμενον Θεὸν Λόγον· Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΜΕΡΑΝ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ.

Εἰ μὲν ἔστιν Ἱερεὺς, λέγει· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· **εἰδὲ μὴ ὑπάρχει Ἱερεὺς, λέγει.**

Δὶ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς· Ἀμήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐρανίε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος· καὶ σῶσον, ἀγαθὲ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τρισάγιον. Μετανοίας τρεῖς (*) **Δόξα, καὶ νῦν. Παναγίας Τρίας. Πάτερ ἡμῶν. "Ο**τι σοῦ ἐστὶ. **Κύριε ἐλέησον, ἰβ. Δόξα, καὶ νῦν.**

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μετανοίας τρεῖς, καὶ εὐδύς τὸν ἦ. Ψαλμὸν.

ΨΑΛΜΟΣ ἦ.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

"Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα, καὶ τα κρυφία τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

(*) Ἡ λέξις Μετάνοια ἐνταῦθα, ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς ἑφεξῆς, ὁσάκις εὐρίσκεται μόνη, δηλοῖ τὰ διὰ τῆς κεφαλῆς μόνου, χωρὶς κλίσεως γονάτων, γνωόμενα προσκυνήματα, ἅπαντα καὶ Μετάνοιαι μικραὶ καλοῦνται. Ὅπου δὲ κεῖται μετὰ τοῦ ἐπιθέτου, Μετάνοιαι μεγάλαι, ἐκεῖ σημαίνει τὰς κοινότερον παρ' ἡμῖν λεγόμενας Μετανοίας, ὅς καὶ πορῶμεν κλίνοντες τὰ γόνατα, καὶ προσπίπτουτες εἰς τὸ εἶδος ἐδάφους τῆς γῆς.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην ἢ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξεδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα λέγομεν τὸν Ἄμωμον.

ΨΑΛΜΟΣ ριθ.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

Σὺ ἐνετείλω ταῖς ἐντολάς σου, τῷ φυλάξασθαι σφόδρα.

Οφελον κατευθυνθεῖσιν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

Τότε οὐ μὴ αἰσχυρθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

Εξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

Εν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

Εν ὅλῃ καρδίᾳ με ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπόσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Εν τῇ καρδίᾳ με ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

Εν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυριῶν σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

Εν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχῆσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου.

Εν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

Ανταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Αποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

Πάροικος ἐγὼ εἶμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

Επεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Επετίμησας ὑπερηφάνοις ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Περίελε ἐπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαίωμασί σου.

Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαίωμάτά σου.

Εκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· διδάξόν με τὰ δικαίωμάτά σου.

Οδὸν δικαιομάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολέσχισω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

Ενύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Οδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

Οδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Εκολλήθη τῷ μαρτυρίοις σου, Κύριε, μή με καταισχύνης.

Οδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιομάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Οδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἄπόσρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.

Περίελε τὸν ὄνειδισμόν μου, ὃν ὑπόπτεισα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

Ἰδοῦ, ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνη σου ζῆσόν με.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὄνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ περιέλης ἐκ τῆς σωματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἔξεζήτησα.

Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίαις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἠσχυρόμην.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα.

Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Μνήσθητι πῶν λόγων σου τῷ δέλωσσε, ὧν ἐπήλπισάς με.

Ἀὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.

Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

Ἐμνήσθην πῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

Αθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ταλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.

Εμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Μερίσμου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Εδέηθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλήσόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

Ἦτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαι σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.

Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

Πρὸ τῶ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

Χρηστὸς εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

Ε τυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Αγαθόν μοι, ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Αγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἐκ τρίτου. Μετανοίας τρεῖς.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Αἰ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Εγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεία ἐταπείνωσάς με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

Ελθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχῆσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

Επιστρέψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

Εκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Εξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες, πότε παρακαλέσεις με;

Ὅτι ἐγενήθη ὡς ἄσκος ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ ὄθλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικόντων με κρίσιν;

Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξαν με, βοήθησόν μοι.

Παρά βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῆ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐτολάς σου.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σε διαμένει ἐν τῷ ὕρανῳ.

Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σε· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει.

Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά.

Εἰμὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζήσάς με.

Μ Ε Σ Η.

Σὸς εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σε ἐξεζήτησα.

Εμὲ ὑπέμειναν ἀμαρτωλοὶ τῷ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε· ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.

Υπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐστίν.

Υπὲρ πάντα τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.

Υπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἐξεζήτησα.

Εκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τὰς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἄπό τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνόμοθέτησάς με.

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Ἄπό τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Ἀύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

ᾠμοσα, καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματα σου δίδαξόν με.

Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός, καὶ τὸ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν.

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σὺ, εἰς τὰς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι· καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

Ἐξουδένωσας πάντας τὰς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἀδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

Παραβαίνοντας ἔλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

Καθίλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

Ἐκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαίωμάτά σου δίδαξόν με.

Δοῦλός σε εἰμί ἐγώ· συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

Καιρὸς τῶ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπαζίον.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρδούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἀδικῶν ἐμίσησα.

Θαυμαστά τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

Ἡ δῆλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ, ἢ συνετιεῖ νηπίους.

Τὸ στόμα μου ἠνοιξα, καὶ ἔιλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῳία, ἐκ τρίτης. Μετανοίας τρεῖς.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Ἀύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.

Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

Νεώτερος ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὔροσάν με, αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν σε, καὶ ζήσομαι.

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζήσόν με.

Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Ἐγγὺς εἶ σύ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

Κατ' ἀρχαῖς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐδεμελίωσας αὐτά.

Ιδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἔξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἔπελαθόμην.

Κρίνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαίμε, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.

Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἔξεζήτησαν.

Οἱ οἰκτιρμοὶ σπολλοὶ, Κύριε κατὰ τὸ κρίμα σὺ ζῆσόν με.

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου οὐκ ἔξεκλίνα.

Εἶδον ἀσυνετοῦντας, καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Ιδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα· Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

Αρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Αρχοντες κατεδίωξαν με δωρεὰν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου.

Αγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκῦλα πολλὰ.

Αδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Επτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

Εφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

Εφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε.

Εγγισάτω ἡ δέσσις μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαί με.

Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαι με.

Εξερεύξαινοι τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.

Φθέγγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην.

Επεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἀνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Επλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἔπελαθόμην.

Δόξα, καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦ Χριστὸν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ Φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, ὁ ποιηθέντα, ὁμοουσίον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἢ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον,

καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ πῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν, καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκ-
κλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ Ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ Ζωὴν τῶ μέλλοντος αἰῶ-
νος. Ἀμήν.

Τρισάγιον. Μετανοίας τρεῖς. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔσιν. **Εἶτα τὰ Τροπάρια ταῦτα.**

Ἦχος πλ. δ'.

Ιδοῦ, ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκ-
τός· καὶ μακαριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα,
ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν
ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ
παραδοθῆς, καὶ τῆς Βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ
ἀνάνηψον κράζουσα· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός·
διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβερὰν, ἐννοῦσα ψυχὴ μου
γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, ἐν ἐλαίῳ παι-
δρύνουσα· οὐ γὰρ οἶδας, πότε, πρὸς σὲ ἐπελεύσεται, ἡ
φωνὴ ἡ λέγουσα· Ἰδοῦ, ὁ Νυμφίος. Βλέπε οὖν ψυ-
χή μου, μὴ νυστάξης, καὶ μείνης ἔξωθεν κρούουσα, ὡς
αἱ πέντε Παρθένοι· ἀλλ' ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα
ὑπαντήσης Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐν ἐλαίῳ πίονι, καὶ δῶῃ
σοι τὸν νυμφῶνα τὸν δεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ ἀπόρρητον τείχος, τὸ τῆς σωτηρίας ὀχύρωμα,
Θεοτόκε Παρθένε, ἱκετεύομεν· τὰς τῶν ἐναντίων βου-
λας διασκέδασον· τοῦ λαοῦ σου τὴν λύπην εἰς χα-
ρὰν μετάβαλε· τὸν κόσμον σου ἀνακάλεσον· τοὺς εὐ-
σεβεῖς κραταίωσον· ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε,
ὅτι σὺ εἶ Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν.

Ο **Εἶτα τὸ, Κύριε ἐλέησον, μί. ἢ τὴν Εὐχὴν ταύτην.**
ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ

γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἁματωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν, διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεῦξεις, καὶ ἰδύνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνίσον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν, καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σε Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι, καταστήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σε δόξης ὅτι εὐλογητὸν εἶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογίησαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Καὶ εἰ μὲν ἐστὶν Ἀλληλοῦϊα, (*), ποιούμεν μετανοίας, γ.

(*) Ἡ λέξις Ἀλληλοῦϊα, Ἑβραϊκῆ οὖσα, μεθερμηνεύεται Ἑλληνισί, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Μεταχειρίζοντο δὲ αὐτὴν ὡς σημεῖον χαρᾶς, καὶ εὐφροσύνης ἐπιφώνημα, εἰς χαρμονίους περιστάσεις, αἰνοῦντες τὸν Θεόν καὶ εὐχαριστοῦντες διὰ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ὑποδείξεως πολλῶν Ψαλμῶν, εἰς οὓς ἡ λέξις αὕτη ἐπιγράφεται. Ἐτι δὲ καὶ ἐξ ὧν ὁ Τοβίτ λέγει περὶ τῆς μετὰ τὴν ἀλοκίου οἰκοδομηθεμένης πάλιν Ἱερουσαλήμ, ὅτι τότε πάσαι αἱ ῥῦμαι αὐτῆς αἰρούσων, Ἀλληλοῦϊα (ιγ', 18.). Πρὸς τοῦτοις καὶ ἐκ τῆς Ἀποκαλύψεως Ἰωάννου, ἥς τις, μετὰ τὴν πτώσιν καὶ τὸν ἀφανισμόν τῆς μυστικῆς Βαβυλώνης, ἤκουσε φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν συνεχῶς, Ἀλληλοῦϊα (ιη', 2, 20-21. εδ', 1-6) Ἡ καθ' ἡμᾶς ὁμῶς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία μεταχειρίζεται αὐτὴν, οὐ μόνον εἰς λαμπρὰς καὶ χαρμονίους ἡμέρας, ὡς εἰς Ἀντίφωνα, φέρει εἰπεῖν, τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν Σῶσον ἡμᾶς... ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλοῦϊα· ἀλλὰ καὶ πολλαχού τῆς καθ' ἑκάστην ἡμερονοκτίου Ἀκολουθίας. Πλεονάζει δὲ μάλιστα ἡ λέξις αὕτη εἰς τὰς νεκρωσίμους τελετάς καὶ τὰς πενθίμους τῶν νηστειῶν ἡμέρας, ὅτε καὶ ἐν τῇ Ἐσπερινῇ ἀντὶ τοῦ συνήθους Προκειμένου, καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἀντὶ τοῦ, Θεὸς Κύριε, ψάλλεται Ἀλληλοῦϊα. Περὶ τούτου ἐν τοῦ Ἀλληλοῦϊα λέγει ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἡ τυπικῇ διατάξει ἐστὶ, Εἰ μὲν ἐστὶν Ἀλληλοῦϊα, τουτέστιν, ἐὰν ὑπάρχῃ νηστεία, ἐὰν

μεγάλας, λέγοντες μυστικῶς, ἐν ἐκάστη μετανοίᾳ, ἀνά στίχον τῆς ἐπομένης Εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι: τοῦ ὄραν τὰ ἔμα πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ἰβ'. εἴτ' αὖθις μετανοίαν μεγάλην μίαν, λέγοντες πάλιν τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς. Εἶτα τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ εἰς ἐπίσταται κρίμασι σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δούλόν σου ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Εἰδ' οὐκ ἔστιν Ἀλληλεῖα, καταλιμπάνεται τὸ, Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, καὶ αἱ μετανοίαι, ἧ λέγομεν μόνον τὸ, Δέσποτα Θεέ, Πάτερ· καὶ τὰς Εὐχὰς ταύτας.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ Εὐχὴ αὕτη λέγεται ἀπὸ τῆς κβ'. τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνός, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Βαίων.

Εὐχὴ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης σαρκὸς, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν· καρδίας τε καὶ νεφρὸς ὁ ἐτάζων, καὶ τὰ

μη φάλληται Θεὸς Κύριος, ποιῶμεν τὰς μεγάλας Μετανοίας· εἰ δὲ μή, κ. τ. λ. Σημείωσον δὲ, ὅτι ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία, ἀπ' ἐναντίας τῶν ἐδῶκον τῆς καθ' ἡμᾶς, πρὸ πολλοῦ ἀπηγόρευσε τὴν χρῆσιν τοῦ Ἀλληλοῦῖα, εἰς τὰς νησιτίμους ἡμέρας, καὶ τὰς πενθίμους τελετάς, καὶ προώρισεν αὐτὸ εἰς μόναν τὰς χαρμοσύνας· ἡμετέρας δὲ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ὅτε καὶ πολλάκις φάλλει αὐτὸ, ὡς ἡμεῖς τὸ, Χριστὸς ἀνέστη.

κρυπτά τῶν ἀνθρώπων σαφῶς ἐπισημαίνον· τὸ ἀναρχὸν καὶ αἰδίου φῶς, παρ' ᾧ οὐκ ἔστι παραλλαγή, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. Αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, ἃς κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν τῆς νυκτός, τῷ πληθύνει τῶν σῶν οἰκτιρισμῶν θάρσυντες, ἐκ ῥυπαρῶν πρὸς σέ χειλέων ποιούμεθα. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, καὶ διανοίᾳ, ἐκ γνώσεως, ἢ ἀγνωσίας πλημμεληθέντα ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ναὸς ἡμᾶς ποιῶν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ δώρησαι ἡμῖν ἐν ἀγρύπνῳ καρδίᾳ, καὶ νηφούσῃ διανοίᾳ, πᾶσαν τοῦ παρόντος βίου τὴν νύκτα ἡμῶν διελθεῖν, ἀπεκδεχομένους τὴν παρυσίαν τῆς λαμπρᾶς καὶ ἐπιφανοῦς ἡμέρας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ἧ μετὰ δόξης ἐπὶ γῆς κριτῆς τῶν ἀπάντων ἐλευσεται, ἐκάστῳ ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶ· ἵνα μὴ ἀναπεπτωκότες καὶ ὑπνουῦντες, ἀλλ' ἐρηγοροῦντες καὶ διεγρηγερμένοι ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ εὐρεθῶμεν, καὶ ἑτοιμοὶ εἰς τὴν χαρὰν, καὶ εἰς τὸν θείον νυμφῶνα τῆς δόξης αὐτοῦ συνεισελθῶμεν, ἐνθα ὁ πῶν ἑορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀνέκφραστος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σου προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἀρρήτον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ἀληθινὸν φῶς, τὸ φωτίζον, καὶ ἀγιάζον τὰ σύμπαντα, καὶ σέ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Εἶτα ὑψοῖ ὁ Ἱερεὺς τὰς χεῖρας, λέγων.

Εὐχὴ τοῦ αὐτοῦ.

Σὲ εὐλογοῦμεν, ὑψίστε Θεέ, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, τὸν ποιοῦντα αἰεὶ μεθ' ἡμῶν μεγάλα τε καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαισία, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς· τὸν παρασχόντα ἡμῖν τὸν ὕπνον εἰς ἀνάπαυσιν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ ἀνεσιν τῶν κόπων τῆς πο-

λυμόχθου σάρκός. Εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι ἔ συναπώ-
λεσας ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλ' ἐφίλανθροπεύσω
συνήθως, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κειμένους ἡμᾶς ἠγειρας,
εἰς τὸ δοξολογῆσαι τὸ κράτος σε. Διὸ δυσωποῦμεν τὴν
ἀνείκαστόν σου ἀγαθότητα, φώτισον ἡμῶν τὰς τῆς δια-
νοίας ὀφθαλμούς, καὶ τὸν νοῦν ἡμῶν ἐκ τοῦ βαρέος ὑ-
πνου τῆς ῥαθυμίας ἀνάστησον. Ἄνοιξον ἡμῶν τὸ στό-
μα, καὶ πλήρωσον αὐτὸ τῆς σῆς ἀινέσεως, ὅπως ἂν δυ-
νηθῶμεν ἀπερισπᾶστως ἀδεῖν τε, καὶ ψάλλειν, καὶ ἐξο-
μολογεῖσθαί σοι τῷ ἐν πᾶσι, καὶ ὑπὸ πάντων δο-
ξαζομένῳ Θεῷ, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ
σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων Ἀμήν.

**Εἶτα. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἢ προσπέσωμεν, ἐκ τρίτου.
Μετανοίας γ' καὶ τοὺς Ψαλμούς.**

ΨΑΛΜΟΣ ρκ'. 120.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ
βοήθειά μου.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Μὴ δόξης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ
ὁ φυλάσσων σε.

Ἦδὲ, ἔ νυσάξει, ἔδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ.

Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δε-
ξιάν σου.

Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη
τὴν νύκτα.

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν
ψυχὴν σου ὁ Κύριος.

Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδὸν σε, καὶ τὴν ἐξοδὸν σε,
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Κὶ δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δῶλοι Κυρίου.
Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ
 ἡμῶν.

Εν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ
 ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν ἕρα-
 νὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλουῖα. Τρισάγιον. Μετανοίας γ'.
Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. δ'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα
 ἐν βίῳ ἤμαρτον, συγχώρησον· ἔδειξ γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ
 σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δῶναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ο βάθει σοφίας φιλανθρωπίως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ
 συμφέρον πᾶσιν ἀποπέμνων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον
 Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλ-
 πίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ, καὶ πλάστῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν
 δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, ἔ στεναγ-
 μός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε·
 ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆ-
 ναι ἠδύοκησε. Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν
 σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡ-
 μῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας ταῖς σαῖς ἰκεσίαις
 κρατύνονται· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε κε-
 χαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κύριε ἐλέησον, ἡμᾶς καὶ τὴν ἑτοιμὴν Εὐχὴν αἰλήνης

ΕΥΧΗ

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ πίστει τελειωθέντων, καὶ συγχώρησον αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε, καὶ ἀκούσιον, ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν πλημμεληθέν ὑπ' αὐτῶν. Καὶ κατασκήνωσον αὐτοὺς ἐν τόποις φωτεινοῖς, ἐν τόποις χλοεροῖς, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη λύπη καὶ στεναγμός, ὅπου ἡ ἐπισκοπὴ τοῦ προσώπου σε εὐφραίνει πάντας τὰς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίας σου. Χάρισαι αὐτοῖς τὴν Βασιλείαν σου, καὶ τὴν μέθεξιν τῶν ἀφράστων ἢ αἰωνίων σου ἀγαθῶν, καὶ τῆς σῆς ἀπεράντου καὶ μακαρίας ζωῆς τὴν ἀπόλαυσιν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ζωὴ, ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερέδωξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σῶσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Ἰωαννικίου.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγὴ μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τριάς ἅγια, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον. γ'. Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγων· Χριστὸς ὁ ἀ-

ληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, κ. τ. λ. Μετὰ δὲ τὸ λαβεῖν τὴν
 συνήθη συγχώρησιν, λέγει.

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

(Καὶ ἡμεῖς τὸ, **Κ**ύριε ἐλέησον. συνεχῶς.)

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Υπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων Βασι-
 λέων ἡμῶν.

Υπὲρ εὐδωσέως, ἢ ἐνισχύσεως τῆς φιλοχρίστου Στρατῆ.

Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (Δεῖνος), καὶ πά-
 σης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Υπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, ἢ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Υπὲρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Υπὲρ τῶν ἐλεούντων, καὶ διακονούντων ἡμῖν.

Υπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχέσ-
 θαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Υπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Υπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Υπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν ὀρθοδόξων.

Μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς Βασιλεῖς.

Τοὺς ὀρθοδόξους Ἀρχιερεῖς.

Τοὺς Κτήτορας τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης.

Τοὺς γονεῖς ἡμῶν, καὶ διδασκάλους, καὶ πάντας
 τῆς προαπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφούς ἡμῶν, τῆς
 ἐνθάδε κειμένους, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους.

Εἵπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ, **Κ**ύριε ἐλέησον, **Υ**.

Ο Προεστῶς.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς Ἀμήν.

Πρόσχε, ὅτι οὕτως ὀφείλει ψάλλεσθαι ἐν ὅλῃ τῇ Ἐβ-
 δεμάδι τὸ Μεσονυκτικόν.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Βασιλεῦ Οὐράνιε. Τρισάγιον.
 Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. "Ὅτι σὺ ἔσι. Κύριε
 ἐλέησον, β'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. εἶτα τὸ, Ἐλέη-
 σόν με ὁ Θεός. "Ὁρα σελ. 4. ἢ τὸς ἐφεξῆς Ψαλμοῦς.

ΨΑΛΜΟΣ 64.

Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδο-
 θήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Εισάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σέ πᾶσα σὰρξ ἤξει.

Δόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀ-
 σεβείας ἡμῶν σὺ ἰλάσει.

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκη-
 νώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου·
 ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Επάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς
 πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, ἢ τῶν ἐν θαλάσση μακρῶν.

Ετοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυί αὐτῆ, περιεζωσμένος ἐν
 δυναστείᾳ· ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης,
 ἤχους κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται;

Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κα-
 τοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους
 πρώϊας καὶ ἐσπέρας τέρψεις.

Επεσκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλή-
 θυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν.

Οποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἠτοίμα-
 σας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία.

Τὰς αὐλακὰς αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεν-
 νήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσε-
 ται ἀνατέλλουσα.

Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται ποιότητος.

Πιανθήσονται τὰ ὠρεῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

Ενεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνούσι σῖτον· κεκραῖζονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΪ. 65.

Αλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ· ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτε δόξαν ἐν ἀνέσει αὐτοῦ.

Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου.

Πάσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι· ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ο μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί.

Εκεῖ εὐφρανθήσόμεθα ἐπ' αὐτῷ, τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν· οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς.

Εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε φωνὴν τῆς αἰνεσεως αὐτοῦ.

Τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

Οτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός· ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα· ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν· ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ὡς διέστειλε τὰ χεῖλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

Ολοκαυτώματα μεμυλωμένα ἀνοίσω σοι, μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν· ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμαρῶν.

Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι ὑμῖν πάντα οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὑψώσα ὑπὸ τὴν γλῶσσά μου.

Ἄδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακυσάτω μου Κύριος.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΣ'. 66.

Ο Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσει ἡμᾶς.

Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πάσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσαν, ἢ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῆ ὁδηγήσεις.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν· εὐλογήσαι ἄς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέ-
ρατα τῆς γῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ τρίτου.

Αναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλειπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, περφήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ἐδοιοῖσάτε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

Καὶ ἀγαλλιάσθε ἐνώπιον αὐτοῦ ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν.

Ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ.

Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς παρραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσαξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ Θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ ἠτοιμάσας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός.

Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.

Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.

Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνάμεσα τῶν κληρῶν, πτέρυγες πε-

ρισπεράς περιηργυρωμένοι, καὶ τὰ μετόφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου.

Εν τῷ διαστέλλειν τὸν Ἐπουρανίον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

Ορος τῆ Θεῶ, ὄρος πῖον, ὄρος πετυρωμένον, ὄρος πῖον. **Ι**να τί ὑπολαμβάνετε ὄρη πετυρωμένα; τὸ ὄρος, ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

Τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθουρούντων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾷ ἦν, ἐν τῷ ἁγίῳ.

Ανέβης εἰς ὕψος, ἡχημαλώπευσας αἰχημαλώσιαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνώσαι.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατεποδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηριῶν ἡμῶν.

Ο Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν· καὶ τοῦ Κυρίου Κυρίου αἱ διεξοδοὶ τοῦ θανάτου.

Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτῆ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείᾳ αὐτῶν.

Εἶπε Κύριος· Ἐκ Βασανῶ ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.

Οπως ἀν' βαφῆ ὁ ποῦς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

Εθεωρήθησαν αἱ πορεΐά σου, ὁ Θεὸς, αἱ πορεΐαι τοῦ Θεοῦ μου τοῦ Βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.

Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.

Εν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.

Εκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰεδοά ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβελῶν, ἄρχοντες Νεφθαλεὶμ.

Ενπειλαὶ ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σ'· δυνάμωσον ὁ Θεὸς τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν.

Α πὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, σοὶ οἴσῃσι βασιλεῖς δῶρα.

Επιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου ἡ συναγωγῇ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ.

Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα ἠξοῦσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.

Αἰ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν ἔρανον τῶ ἔρανον κατὰ ἀνατολάς· ἰδοὺ, δώσει τῇ φωνῇ αὐτῆ, φωνὴν δυνάμεως.

Δότε δόξαν τῷ Θεῷ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν, καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ τρίτου.

ΨΑΛΜΟΣ ξη. 68.

Σῶσόν με ὁ Θεός, ὅτι εἰσῆλθosan ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

Ενεπάγην εἰς ἵλυν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις.

Ἡλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταγιγῆς κατεπόντισέ με.

Εκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τῶ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

Επληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν.

Εκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως, ἃ οὐχ ἠρπαζον, τότε ἀπετίγγουν.

Ο Θεός, σὺ ἐγnows τὴν ἀφροσύνην μου· καὶ αἱ πλημείλειαι μου ἀπὸ σου οὐκ ἀπεκρύβησαν.

Μὴ αἰσχυνθείσαν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων.

Μηδὲ ἐντραπίεισαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Ὁτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὄνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.

Ὁτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθην εἰς ὄνειδισμοὺς ἐμοί.

Καὶ ἐδέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, ἢ εἰς ἐμέ ἐψάλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἔλεους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.

Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθεῖν ἐκ τῶν μισούντων με, ἢ ἐκ τῶν βαδέων τῶν ὑδάτων.

Μὴ με καταποντισάτω καταγιγίς ὑδάτος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐίσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Πρόσχευε τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥύσαι με.

Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου.

Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με· ὄνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ταλαιπωρίαν.

Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ' ὑπῆρξε· ἢ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ' εὖρον.

Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισά με ὄξος.

Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀταπόδοσιν, καὶ εἰς σκαύδαλον.

Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντός σύγκαμψον.

Ἔκχεον ἐπ' αὐτούς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.

Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.

Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

Πρόσθεες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθῆτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.

Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

Πτωχός, καὶ ἀλγῶν εἰμί ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου.

Διnéσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μετ' ᾧδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὄπλας.

Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἔξουδένωσεν.

Διnéσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἡ γῆ, θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ.

Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, ἢ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας.

Καὶ κατοικήσασιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσασιν αὐτήν

Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δόλων σε καθέξουσιν αὐτήν, ἢ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΞ'. 69.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυρῆθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυρῆθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν ἢ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητῶντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι ἢ πένης· ὁ Θεός, βοηθήσόν μοι. Βοηθός μου ἢ ῥύσης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ εὐθύς τὸ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. Εἶτα, Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σου ἔστι· καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος β'.

Ακτιστε Φύσις, ἡ τῶν ὄλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοίξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἰνεσίαν σου βοῶντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι, ἀγαθέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρασ με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοίξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, ἁγία Τριάς· Ἅγιος, Ἅγιος

Ἄγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.
Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μί. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. **Ὁρα σελ. 17.**
Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν
 ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερέυς. Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Δέσποτα Θεέ,
 Πάτερ παντοκράτορ. **Ὁρα σελ. 19. Εἶτα τὴν παρῶσαν**
Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου.

Μεγαλύνων μεγαλύνω σε, Κύριε, ὅτι ἐπέιδες ἐπὶ
 τὴν ταπεινώσίν μου, καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς
 χεῖρας ἐχθρῶν, ἀλλ' ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν
 τὴν ψυχὴν μου. Καὶ νῦν, Δέσποτα, σκεπασάτω με
 ἡ χεὶρ σου, καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, ὅτι τετά-
 ρακται ἡ ψυχὴ μου, καὶ κατώδυνός ἐστιν, ἐν τῷ ἐκπο-
 ρεύεσθαι αὐτὴν ἐκ τοῦ ἀδελίου μου καὶ ρυπαρῆ σώμα-
 τος τούτου· μήποτε ἡ πονηρὰ τοῦ ἀντικειμένου βουλή
 συναντήσῃ καὶ παρεμποδίσῃ αὐτὴν, διὰ τὰς ἐν ἀγνοίᾳ
 καὶ γνώσει ἐν τῷ βίῳ τούτῳ γενομένας μοι ἀμαρτίας.
 Ἰλέως γενοῦ μοι, Δέσποτα, καὶ μὴ ἰδέτω ἡ ψυχὴ μου
 τὴν ζοφεράν σκοτεινὴν ὄψιν τῶν πονηρῶν δαιμόνων· ἀλ-
 λά παραλαβέτωσαν αὐτὸν Ἄγγελοί σου φαιδροὶ καὶ
 φωτεινοί. Δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ τῇ
 σῇ δυνάμει ἀνάγαγέ με εἰς τὸ θεῖόν σε βῆμα. Ἐν τῷ
 κρίνεσθαί με, μὴ καταλάβοι με ἡ χεὶρ τοῦ ἀρχοντος τοῦ
 κόσμου τούτου, εἰς τὸ κατασπάσαι με τὸν ἀμαρτωλὸν
 εἰς βυθὸν ἄδου· ἀλλὰ παράστηθί μοι καὶ γενοῦ μοι
 σωτὴρ ἢ ἀντιλήπτωρ. Ἐλέησον, Κύριε, τὴν ρυπωθεῖ-
 σαν τοῖς πάθεσι τοῦ βίου ψυχὴν μου, καὶ καθαράν
 αὐτὴν διὰ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως πρόσδεξαι·
 ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Εἶτα, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.
Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη. Ἴδου δὴ εὐ-
 λογεῖτε τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν, Τρισάγιον, Ἡ αναγία Τριάς. Πάτερ ἡ-

μῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ ἢ τὰ Τροπάρια. Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθός· Ὁ βιάθει σοφίας φιλανθρωπῶς. Δόξα. Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ. Καὶ νῦν. Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί. Κύριε ἐλέησον, εβ'. Εἶτα τὴν Εὐχὴν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι κ. τ. λ. Ταῦτα πάντα προεγράφησαν εἰς τὸ ἕτερον Μεσονυκτικόν. (Ὅρα σελ. 22.)

Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἡ συγχώρησις.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, τὸ Βασιλεῦ Οὐράνιε. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Κύριε ἐλέησον, εβ'. Δόξα, καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Ὁ Ν'. Καὶ εὐθύς λέγομεν τὸν Τριαδικὸν Κανόνα τοῦ ἐνεστώτος Ἦχου. Καὶ μετὰ τὸν Κανόνα, ψάλλομεν τὰ Τριαδικὰ ταῦτα.

Αξιὸν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, τὴν ὑπέρθεον ὑμνεῖν Τριάδα, ἀναρχὸν Πατέρα ἢ πανουργόν, συνἀναρχὸν Λόγον, πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀρρέυσως πεχθέντα, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκπορευόμενον.

Αξιὸν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, τῷ δοξάζειν σὲ τὸν Θεὸν Λόγον, ὃν φρίττει ἢ τρέμει τὰ Χερσβίμ, ἢ δοξολογοῦσιν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, τὸν ἐξανασάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην, φόβῳ δοξάσωμεν.

Υμνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς, ἄσμασιν ἐνθέοις, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τρισυπόστατον κράτος, τὴν μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα.

Εκ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υἱόν, ἄχραντε Παρθένε, ἀναστάντα θεοπρεπῶς, χαρᾶς ἀνεκφράσου, ἡ κτίσις ἐπληροῦτο, αὐτὸν δοξολογοῦσα, καὶ σὲ γεραίρουσα.

Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά. Τὴν Ὑπακοὴν τοῦ ἤχου, τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν Τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἰερὺς Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, Δόξα, καὶ νῦν Κύριε ἐλέησον γ. καὶ ἀπόλυσις. Εἶπα, Εὐζώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, κ. τ. λ. Ὅρα σελ. 22-23.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Εἰ μὲν ἐστὶ μεγάλη Τεσσαρακοστὴ, λέγομεν πρῶτον, Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον, ββ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ. καὶ τοὺς ἐφεξῆς δύο Ψαλμούς. Εἰδ' οὖ, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ. καὶ εὐθὺς τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ 19. 19.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτά σου.

Μνησθεὶν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείας ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὗτοι συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ κ'. 20.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτῆς ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτῆς οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφησας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζῶν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνας.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἔλεει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθεῖν ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὐροὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τ

Ὅτι ἐκλίναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλὰς, ὡς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ἠῶτον· ἐν τοῖς περιλοιπίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Εἶπα, Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σὺ ἐσί, καὶ τὰ ἐφίξῃς Τροπάρια.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τῷ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

Δόξα Πατρί.

Ο ὑψώσεις ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τῆς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστὰς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ πῶν πολεμιῶν· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παράδῃς ἀγαθὴ τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στηρίξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορηγεί αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Οἱ Ἱερεῖς. Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· θεόμεθ' ἀ σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

Οἱ Λαός. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Οἱ Ἱερεῖς. Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαίρετῳ Τριάδι, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Ἐξαψάλμου, πάση σιωπῇ καὶ κατανύξει ἀκρωμένοι· ὁ δὲ ταχθεὶς Ἀδελφός, ἢ ὁ Προεστώς, μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ λέγει·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἐκ τρίτου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ἐκ δευτέρου.

ΨΑΛΜΟΣ γ. 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαῶν, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάσα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ λζ. 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου, ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώξεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Εταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Οτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἰασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Εκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι, ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Εγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἠλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.

Οτι ἐγὼ εἰς μαστιγὰς ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀναταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστήσῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστήσῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ Ξβ'. 62.

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ, καὶ ἀβάτῳ, καὶ ἀνύδρῳ.

Ὁὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δυνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Ὁὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ ποιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνῶν ἐν αὐτῷ ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Εν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης

βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ'. ἀνευ Μετανοϊῶν. Καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ Βήματος, καὶ λέγει ταῖς ἐωθινὰς Εὐχαῖς, ἐμπροσθεν τῆς Εἰκόνης τοῦ Δεσπότη τοῦ Χριστοῦ, μυστικῶς.

ΨΑΛΜΟΣ πζ'. 87.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωπάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διέπτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμασιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνα τί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ὑψώθεις δέ, ἐταπεινώθην, καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας. **Καὶ πάλιν.**

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ρβ'. 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου ἀνακαινισθῆσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικοῦμένοις.

Ε γνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Οτι κατὰ τὸ ὕψος τῆς οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν.

Ανθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἀνθὸς τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Οτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυροί, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τῶ ἀκῶσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θελημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ρμβ. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζώην μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖρας μου ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπίσα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχ-

Φρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμί.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκυσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. Δίς.

Εἶτα.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, γ. Μετανοίας, γ. Εἶτα Συναπτὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ Θεὸς Κύριος, (κατὰ τὸν Ἦχον τῆς ἡμέρας Τροπαρίου) μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Στίχος α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχος β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Στίχος γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα λέγομεν τὸ Τροπαρίον τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ τοῦ ἁγίου, ἢ τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος Ἦχου. Τῇ δὲ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὴν Συναπτὴν, ψάλλομεν τὸ Ἀλληλουῖα, ἐκ γ. κατ' Ἦχον, λέγοντες πρότερον ἓνα ἐκ τῶν ἐφεξῆς Στίχων.

Στίχος α΄. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχος β΄. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικῶντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχος γ΄. Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Στίχος δ΄. Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Καὶ μετὰ τὸ Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τοὺς Τριαδικούς Ὑμνοὺς τοῦ τυχόντος Ἦχου.

ΥΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ.

Ἦχος α΄.

Σωματικαῖς μορφώσεσι τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, πρὸς νοερὰν καὶ αὐτὸν ἀναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ Τρισαγίῳ μελῶδήματι τρισυποστάτῃ Θεότητος, ἐκδεχόμενοι ἔλλαμψιν, χερουβικῶς βοήσωμεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανόων Δυνάμεων, χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν Τρισαγίον ἀναμέλποντες αἶνον· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Εξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι, ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, δυνατὲ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος β΄.

Ακτιστε Φύσις, ἡ τῶν ὄλων δημιουργὸς, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἰνεσίαν σου βοῶντες· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμῆμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι, ἀγαθὲ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, ἅγια Τριάς· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Ἦχος γ΄.

Πατέρα ἀναρχον Υἱὸν συνἀναρχον, Πνεῦμα συναΐδιον, Θεότητα μίαν χερουβικῶς δοξάσωμεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τριας ὁμοούσιε καὶ ἀδιώριε, Μονὰς τρισυπόστατε καὶ συναΐδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον κραυγάζομεν Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Αἰθρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστω αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κρᾶζομεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἶ ὁ Θεός.

Ἦχος δ'.

Τὸν ἀναρχόν σου Πατέρα, καὶ σέ, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες λέγομεν Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Ως αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, καὶ σάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι, ἀγαθέ· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν, προσφέρειν οἱ θνητοί, τὸν ὕμνον τολμῶντες λέγομεν Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἶ ὁ Θεός.

Ἦχος πλ. α'.

Υμνωδίας ὁ καιρὸς καὶ δεήσεως ὥρα, ἐκτενωῶς βοῶμέν σοι τῷ μόνῳ Θεῷ· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Εἰκονίζειν τολμῶντες τὰ νοερά σε στρατεύματα, Τριας ἀναρχε, στόμασιν ἀναξίοις βοῶμέν σοι· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ο ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρηθεῖς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεῖς, σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμῶς πρόσδεξαι, Χριστέ ὁ Θεός, βοῶντάς σοι· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἶ ὁ Θεός.

Ἦχος πλ. β'.

Ασώματοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις, τὰ Ἐ-

Ξαπτέρυγα ἄδουσί σοι τὸν Τρισάγιον ὕμνον, ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ἀναξίους χεῖλεσιν αἶνόν σοι ἀναπέμπομεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερουβίμ, ἐξιστάμενα τρόμῳ τὰ Σεραφίμ, τὸν Τρισάγιον ὕμνον πρεσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοὶ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς Μονάδος Θεότητα, ἀσυγχύτῳ ἐνώσει δοξάσωμεν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Ἦχος βαρῆς.

Οὕψιστῳ δυνάμει χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεϊκῇ δόξῃ ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, τῇ ἐν Μονάδι Τριάδι, τῶν Σεραφίμ τὸν Τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ως ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχῇ, διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν δείξον τῷ Κριτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βόησον· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Ἦχος πλ. δ'.

Οράν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβίμ, ἱπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῶ, τὸ ἐνθεον μέλος τῆς Τρισαγίας φωνῆς· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοὶ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, ἀγγελικὴν μιμησάμεθα τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῷ ἀδεκάστῳ προσπέ-

σωμεν, ἐπινίκιον ἀνακράζοντες αἶνον " Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι " Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ἡ Στιχολογία τῆ Ψαλτηρίας, καὶ τὰ Καθίσματα εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ ταῦτα λέγομεν τὸν πεντηκοστὸν Ψαλμὸν, καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων, ἀναγινώσκοντες καὶ τοὺς ἐννεὰ Ὁδούς ("Ορα αὐτὰς ἔμπροσθεν σελ. 53.), ἢ ψάλλοντες Στίχους μόνον τινὰς ἐξ αὐτῶν, κατὰ τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ποσότητα τῶν Τροπαρίων τοῦ Κανόνος. Ἐν δὲ ταῖς Κυριακαῖς καὶ τοῖς Σάββασι, ἀμέσως μετὰ τὴν τοῦ Ἀμώμου Στιχολογίαν, ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Εὐλογητάρια.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΥΡΙΑΚΑΙΣ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ

εἰς Ἦχον πλ. αΐ.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν τὸ, Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὄρων σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα τοῦ θανάτου δὲ Σωτῆρ, τὴν ἰσχυρὴν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Τὶ τὸ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσι, ὦ Μαθήτρια κινῶντα; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ ταίφῳ Ἀγγελος, προσεφ-

Θέγγετο ταῖς Μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Λίαν πρῶτῃ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμα σου θρηνησάμενοι· ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς, πέπαυται· μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δὲ Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθούσαι, πρὸς τὸ μνήμα σου Σῶτερ ἐνηχοῦντο, Ἀγγέλου τρανώς πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα, Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τοῦτα Υἱόν τε, ἢ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ ὕσει, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν πεῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδάμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐα, ἀπὲρ λύπης παρέσχες· ρεύσασθα ζωῆς, ἴδυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σου σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλεῖα, Ἀλληλεῖα, Ἀλληλεῖα. Δόξα σοι ὁ Θεός. γ.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΑΒΒΑΣΙ

εἰς Ἦχον πλ. α΄.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν τὸ,

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορὸς, εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν Παραδείσου· εὔρω κάγω, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας.

τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγὼ εἶμι· ἀνακάλεσαί με Σωτήρ καὶ σωσὸν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.
Οἱ τὸν ἀμνὸν, τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέντες ὡσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν ἀγίῳ ἅγιοι, καὶ αἰδίου μεταπεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, Μάρτυρες αἰτήσασθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.
Οἱ τὴν ὁδὸν, τὴν στενὴν βαδίσαντες, πεθλιμμένην παύτες οἱ ἐν βίῳ· οἱ τὸν σταυρὸν, ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολαύετε, ἃ ἠτοίμασα ἡμῖν βραβεῖα, καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.
Εἰ κὼν εἶμι, τῆς ἀρρήτης δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον, τὸ σὸν πλάσμα Δέσποτα, καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγχνία· ἢ τὴν ποσεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.
Οε παλάμη ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θεία τιμήσας, παραβάσει, ἐντολῆς δὲ πάλιν με, ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.
Ανάπαυσον, ὁ Θεὸς τοὺς δούλους σου, καὶ κατὰ τῶν αὐτοῦ ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ, τῶν Ἁγίων Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φωστῆρες· τοὺς κεκοιμημένους δούλους σε ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα, Τριαδικόν.
Τὸ τριλαμπές, τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, ὁ συνἀναρχος Υἱὸς καὶ Θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς,

Απέστειλας τὴν ὄργην σου, κατέφαγεν αὐτούς ὡσεὶ καλάμην.

Καὶ διὰ πνεύματος τῆς θυμοῦ σε διέστη τὸ ὕδωρ ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Εἶπεν ὁ ἐχθρὸς· Διώξας καταλήφομαι, μεριῶ σκυῶλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου.

Απέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτούς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.

Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὅμοιός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἀγίοις, θαυμασὸς ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.

Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτούς γῆ.

ᾠδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω παρεκάλεισας τῇ ἰσχυρί σου εἰς κατάλυμα ἅγιον σου.

Ἦκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν· ὡδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιεὶμ.

Εἰς Στίχους ἦ.

Τότε ἔσπευσαν ἠγεμόνες Ἐδῶμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν ἔλαβεν αὐτούς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτούς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν.

Εἰς Στίχους ζ'.

Ἐως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.

Εἰσαγαγὼν καταφύτευτον αὐτούς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω, Κύριε, ἀγίασμα, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Εἰς Στίχους δ'.

Κύριος βασιλεύων πῶν αἰῶνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι.

Ὅτι εἰσῆλθεν ἱππὸς Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀνα-

βάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτὰς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἰστίον, ὅτι ἡ β'. Ὡδὴ οὐδέποτε σχιολογεῖται, εἰμὴ ἐν μόνῃ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ δὲ τὴν α', σχιολογοῦμεν αὐτὴν ἕως τέλους. Εἰς δὲ τὰ Τροπάρια λέγομεν, ἐνὶ ἑκάστῳ· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡδὴ Μωσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ. Κεφ. λβ'. 1.

Νόμου γραφέντος, αὐθις Ὡδὴ Μωσέως.

Πρόσεχε οὐρανὲ, καὶ λαλήσω· καὶ ἀκούετω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.

Προσδοκάτω ὡς ὑετός τὸ ἀπόφθεγμαί μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωστιν, καὶ ὡσεὶ νεφέτος ἐπὶ χόρτον.

Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα· δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις.

Θεός πιστός, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος, καὶ ὅσιος ὁ Κύριος.

Ἡμάρτοσαν ἐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ· γενεὰ σκολιὰ, καὶ διεστραμμένη, ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε;

Οὗτος λαὸς μωρός, ἢ ἔχι σοφός· ἐκ αὐτὸς οὗτός σε Πατὴρ ἐκτίσαστό σε, ἢ ἐποίησέ σε, ἢ ἐπλασέ σε;

Μνήσθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνεπε δὴ ἔτη γενεᾶς γενεῶν.

Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐρουσί σοι.

Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψίστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς
 Ἀδάμ, ἔζησεν ὅρια ἔθνων κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεῶν.

Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου, λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ·
 σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψῃ καύματος
 ἐν γῇ ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν,
 καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ὡς αἰτὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτῶ, ἢ ἐπὶ τοῖς νεοσ-
 σοῖς αὐτῶ ἐπεπόθησε, διεῖς τὰς πτέρυγας αὐτῶ, ἐδέξατο
 αὐτῶ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτῶ ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ.

Κύριος μόνος ἦγεν αὐτούς, καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν
 Θεὸς ἀλλότριος.

Ἀνεβίβασεν αὐτούς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς· ἐψώ-
 μισεν αὐτούς γεννήματα ἀγρῶν.

Ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στε-
 ρεᾶς πέτρας.

Βούτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στέατος
 ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ ζεάτος
 νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἷμα σαφυλῆς ἔπιον οἶνον.

Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτι-
 σεν ὁ ἠγαπημένος· ἐλιπαύθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύν-
 θη, καὶ ἐγκατέλιπε Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ
 ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Παρώξυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίοις, καὶ ἐν βδελύγμασιν
 αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με.

Ἐδυσαν δαιμονίοις, καὶ οὐ Θεῶ· Θεοῖς, οἷς οὐκ ἤ-
 δεισαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἦκασιν, οἷς οὐκ ἤδεισαν
 οἱ πατέρες αὐτῶν.

Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθῃς
 Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.

Καὶ εἶδε Κύριος καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη δι'
 ὀργὴν υἰῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων.

Καὶ εἶπεν· Ἀποσρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν,

καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν· υἱοί, οἷς ἕκ ἑσσι πίσις ἐν αὐτοῖς.

Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῶ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καὶ γὰρ παραζηλώσω αὐτοῖς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργισῶ αὐτούς.

Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ἄδου κατωτάτου· καταφάγεται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλέξει θεμέλια ὀρέων.

Συναῶξω εἰς αὐτοὺς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς.

Τηκόμενοι λιμῶ καὶ βρώσει ὀρέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος· ὀδόντας θηρίων ἐξαπαστελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐξώθεν ἀτεκνώσει αὐτούς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένω, θηλαῶν μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου.

Εἶπα· Διασπερῶ αὐτούς· παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι, ἢ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι· μὴ εἴπωσιν· Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἢ ὑψηλὴ, καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη, οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι.

Ταῦτα πάντα καταδέξασθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.

Ὡς διώζεται εἰς χιλίους, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτούς;

Οὐ γὰρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.

Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἢ ἀμπελος αὐτῶν, ἢ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας· ἢ σταφυλὴ αὐτῶν, σαφιλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτῶν.

Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος.

Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;

Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλῇ ὁ ποῦς αὐτῶν· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ὑμῖν.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλελοιπότες ἐν ἐπόλῳγῃ, καὶ παρειμένους.

Καὶ εἶπε Κύριος· Ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς;

Ἦν τὸ γέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; ἀνάσῃψαν ἢ βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω, καὶ γὰρ ἰάσομαι· ἢ ἔκ ἐστιν, ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.

Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χειρά μου, καὶ ὀμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ· Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνδρέζεται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.

Μεδύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φαίγεται κρέα ἀφ' αἵματος τραυματιῶν ἢ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἔθνων.

Εὐφρανθήτε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, ἢ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ.

Εὐφρανθήτε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχύσατωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται, ἢ ἐκδικήσει ἢ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκαθαρίει Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ γῶν.

Ω Δ Η Τ Ρ Ι Τ Η .

Προσευχὴ Ἁννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Α'. Βασιλειῶν. Κεφ. β'.

Θεὸν γεραίρει Στεῖρα τίκτουσα ξένως.

Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σέ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ σῶμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου.

Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν· μὴ δὲ ἐξελθέτω μεγαλορρήμοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν· ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.

Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ἄδου, καὶ ἀνάγει.

Κύριος πτωχίζει καὶ πλετίζει, ταπεινοῖ καὶ αὐλοῖ.

Ἄριστὰ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνου δόξης κατακληρονομῶν αὐτόν.

Εἰς Στίχους 4.

Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

Ὅτι οὐκ ἐμισχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ.

Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτῆ. Κύριος ἅγιος.

Εἰς Στίχους ζ'.

Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους δ'.

Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλευσίν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΦΑΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Προσευχὴ Ἀββακούμ τοῦ Προφήτου. Κεφ. γ'. 1.

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν Ἀββακούμ φράσον.

Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην. Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην.

Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθείσῃ, ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέως μνησθήσῃ.

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαϊμᾶν ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Καὶ φέγγος αὐτῶ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσίν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ.

Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ.

Ἔσθη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ ἐτόκη ἔδνη.

Διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐπάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰωνίους αὐτοῦ, ἀντὶ κόπων εἶδον.

Σκηνώματα Αἰθιοπῶν πτοηθήσονται, καὶ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ.

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία.

Ἐντεινῶν ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· ποταμῶν ραγήσεται γῆ.

Ὀψονταί σε καὶ ὠδινήσουσι λαοὶ, σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὀπλων σου.

Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ καταΐξεις ἔθνη.

Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας, ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνέμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμούς ἕως τραχήλου εἰς τέλος.

Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν· σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξουσι χαλινούς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα.

Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, παράσσοντας ὕδατα πολλά.

Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστά μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ ἰσχὺς μου.

Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου.

Εἰς Στίχους ἡ.

Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Ἐύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία ὁ ποιήσει βρῶσιν.

Εἰς Στίχους 5.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσιν βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου.

Εἰς Στίχους 6.

Κύριος ὁ Θεός μου, δυνάμις μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τὸ νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΦΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Προσευχὴ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου. Κεφ. κς'. 9.

Ἡσαΐου πρόρρησις, εὐχὴ τὸ πλεόν.

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν εἰρήνην δός ἡμῖν.

Εκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Πέπαιται γὰρ ὁ ἀσεβής· πᾶς, ὃς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ· ἀρδήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.

Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ᾔδεισαν γνόντες δὲ, αἰσχυρδήτωσαν.

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τὰς ὑπεναντίους ἔδεται.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζῶν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἤρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

Εἰς Στίχους η΄.

Πρόσθετες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθετες αὐτοῖς κα-
κά τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐν θλίψει
μικρᾶ ἢ παιδεία σου ἡμῖν.

Εἰς Στίχους ζ΄.

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ
ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, ὅτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν,
καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ
ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες
ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους δ΄.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν
τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρά σου ἴαμα αὐτοῖς ἐστίν,
ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ἀ-
πόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον
ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε Κ Τ Η.

Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ Πορφήτου. Κεφ. β΄. 2.

Ἐκ θηρῶν ἐκραύγαζεν Ἰωνᾶς, λέγων.

Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Εβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου,
καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιτίας ᾄδου κραυγῆς μου, ἠ-
κουσας φωνῆς μου.

Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ
ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματα σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον.

Κἀγὼ εἶπον· Ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;

Εἰς Στίχους ἦ.

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύλωσε με ἐσχάτη· ἔδου ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰῶνιοι.

Καὶ ἀναβήτην ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Εἰς Στίχους ζ΄.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Εἰς Στίχους δ΄.

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως ἢ ἐξομολογήσεως θύσω σοὶ ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοὶ εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Προσευχὴ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων. Δαν. Κεφ. γ΄.

Δίνος φλόγα σβέννυσι τῶν τριῶν Νέων.

Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, ἢ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἔστι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς.

Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν πῶ-

Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἢ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Ὅτι ἠμάρτομεν, ἢ ἠνομήσαμεν ἀποσηῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

Καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα, ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας· ἢ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθρίσων ἀποστατῶν, καὶ Βασιλεῖ ἀδίκῳ, ἢ πονηροτάτῳ παρα πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοιῆσαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύνῃ ἢ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, ἢ τοῖς σεβομένοις σε.

Μὴ δὴ παραδώσῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάτῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλον σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Ὅτις ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

Ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμέν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἠγούμενος· οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα· οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος.

Ἄλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθεῖμεν.

Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πίωνων, οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον, ἢ ἐκτελείσθω ὀπισθεν σε· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σε.

Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φεβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ καταισχύνης ἡμᾶς.

Ἄλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.

Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.

Καὶ ἐντραπήησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δόλοισι σου κακὰ, καὶ καταισχυνθήησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη.

Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἐνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπηρεταί σου Βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθη, καὶ πίσση, καὶ στυππίω, καὶ κληματίδι.

Καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἑννέα· καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν, οὓς εὔρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.

Ὁ δὲ Ἄγγλος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου, ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον· ἢ οὐχ ἠψατο αὐτῶν τοκαθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοὺς.

Τότε οἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνον, ἢ εὐλόγουν, ἢ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες·

Ἡ τῶν Τριῶν ὕμνησις, ἣν ᾄδον Νεοί.

Εἰς Στίχους ἦ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ἢ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου, τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους ς΄.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῶ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερσβίμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τὰς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους δ΄.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ο Γ Δ Ο Η.

"Ὑμνος τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

Τὸν Δεσπότην ὕμνησον ἡ κτιστῶν φύσις.

Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἀστρα τοῦ ἔρανθ, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψύχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, δρόσοι καὶ νιφετοὶ, πάγοι καὶ ψύχος, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη και χιόνες, ἀστράπαι ἢ νεφέλαι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε ἢ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς και σκότος, νύκτες ἢ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε και ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη ἢ βουνοί, ἢ πάντα τὰ φύσιμα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε ἢ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, και ποταμοί, κῆτη ἢ πάντα τὰ κινεῖμα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε και ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους ἦ.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινά τοῦ ἔρανος, τὰ θηρία και πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε και ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε ἢ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους ζ'.

Εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε και ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα και ψυχαὶ Δικαίων, ὅσιοι και ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε και ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους δ'.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, και Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε και ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, και Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε και ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖμεν Πατέρα, Υἱόν, και ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖμεν και ὑπερυψῶμεν αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Διῶμεν, εὐλογεῖμεν, και προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες και ὑπερυψῶντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, και νῦν.

Ω Δ Η Ε Ν Ν Α Τ Η .

Ωδή τῆς Θεοτόκου. Ἐκ τῆ κατὰ Λακᾶν. Κεφ. α'. 46.

Τὸν Υἱὸν ὕμνεϊ, καὶ Θεὸν Μήτηρ Κορη.

Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασθε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτῆ· ἰδὲ γὰρ ἀπὸ τῆ νῦν μακαρισί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτῆ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτῆ εἰς γενεάν καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Προσευχὴ Ζαχαρίας, τῆ πατρὸς τῆ Προδρόμου. Λακ. α'. 68.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδὸς τόκον.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἠγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τῆ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Εἰς Στίχους ἦ.

Ὁρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθύντας.

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς Στίχους ζ΄.

Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλαγχνὰ ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς Στίχους δ΄.

Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου καθεήμενοις.

Τοῦ κατευθῆναι τὰς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα, καὶ νῦν.

Εἰ μὲν οὐκ ἔστι Κυριακὴ, μετὰ τὸν Εἰρμόν, τὸ Ἄξιόν ἔστιν· εἰ δέ ἔστι Κυριακὴ, μετὰ τὴν Καταβασίαν, Συναπτὴ, τὸ Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ τὸ Ἐωθινὸν Ἐξαποστειλάριον. Εἰ δέ ἔστι Τεσσαρακοστή, λέγομεν τὰ Φωταγωγικά, κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον· τὴν δὲ συμπλήρωσιν ἐκάστου Φωταγωγικοῦ ποιούμεν οὕτω.

Τῇ Δευτέρᾳ.

Προστασίας Κύριε πᾶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσον με.

Τῇ Τρίτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τοῦ Προδρόμου, καὶ σῶσον με.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ.

Δυναμίει Κύριε τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ σῶσον με.

Τῇ Πέμπτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶσον με.

Τῷ Σαββάτῳ, λέγομεν αὐτὸ δις.

Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ.

Προσβείαις Κύριε τῶν Ἁγίων σου, καὶ σῶσόν με.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ,

Προσβείαις Κύριε τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΤ ΗΧΟΝ

ἐκ τρίτου ψαλλόμενα.

Ἦχος α΄.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων, Κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος β΄.

Τὸ φῶς σου τὸ αἰδίου ἐξαπόστειλον, Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτά τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος γ΄.

Ἐξαπόσειλον τὸ φῶς σε, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος δ΄.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου υπάρχεσθαι, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. α΄.

Φωτοδοτα Κύριε, ἐξαπόσειλον τὸ φῶς σε, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. β΄.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, κατὰπεμφον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίου.

Ἦχος βαρῦς.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, φῶς κατὰπεμφον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἦχος πλ. δ'.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοί, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΔΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῆ Δευτέρα, Αὐτόμελον.

Οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγγέλων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρᾶ, Χριστιανῶν ἢ προστατίς, Παρθένε Μήτηρ Κυρία, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι, τῶν αἰώνιων βασάνων.

Τῆ Τρίτη.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τῷ Σωτῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον. Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, ὡς ἄνω.

Τῆ Τετάρτη, καὶ Παρασκευῆ.

Σταυρὸς, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς, βασιλεὺς τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς, πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκῆσα, καὶ θρηνησοῦσα ἐβόα· Οἶμοι γλυκύτατον Τέκνον, πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Τῆ Πέμπτη. Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, δραμόντες ἐκηρύξατε, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου, ἀγίαν σάρκασιν ὄντως, ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες.

καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες, Τριάδα σέβειν ἁγίαν, Ἀπόστολοι τῷ Σωτῆρος.

Ὁμοιον.

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλὰς γὰρ ἀνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας· καὶ Βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἀδικον ψῆφον.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη· ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Τῷ Σαββάτῳ.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θραύσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξάποστείλον δούλους, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Καὶ εὐδὺς οἱ Αἴνοι. Εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακὴ, ἢ Δεσποτικὴ ἑορτὴ, ἢ Ἅγιος ἔχων μεγάλην Δοξολογίαν, ψάλλεται ὁτῷ τῷ Πᾶσα πνοῇ, εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον.

Ἡ ᾠδὴ πνοῇ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ. Εἰδ' ἄλλη ἡμέρα, οὕτω.

ΨΑΛΜΟΣ ρηθ. 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυναμίεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος
τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, ἥλιος ἢ σελήνη· ἀνεῖτε αὐτὸν, πάντα
τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, οἱ ἔρανοι τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ
τὸ ὑπεράνω τῶν ἔρανῶν· ἀνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλα-
το, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔσησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες, καὶ πᾶσαι
ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα καται-
γίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα, ἢ
πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετει-
νά πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέ-
ρων, ἀνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ
ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ρμζ'. 149.

Ἀσάτε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν· ἢ ἀνεσις αὐτοῦ ἐν
ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, ἢ
υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν.

Αίνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Α

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμὸς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ρν'. 150.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγῶ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εἰ δὲ ἐσι Κυριακῇ, λέγε καὶ τὸς ἐφεξῆς δύο Στίχους.

Στίχ. α'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμασίά σου.

Υ Δόξα, τὸ Ἐωθινόν. Καὶ νῦν, τὸ παρὸν Θεοτοκίον.
 πηρευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε· δια

γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται,
ὁ Ἀδάμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ
ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐ-
ζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς.
Δόξα ἐν ἑν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνεῖμέν σε, εὐλογεῖμέν σε, προσκυνεῖμέν σε, δοξολο-
γεῖμέν σε, εὐχαρισεῖμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σε δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ·
Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, ἡ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πα-
τρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τῷ κόσμῳ· ἐλέησον ἡμᾶς
ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ
τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰη-
σοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεῷ Πατρὸς· Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτή-
τους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας· Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σε ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἤλ-
πισάμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκ τρίτου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γε-
νεᾷ. Ἐγὼ εἶπα, Κύριε, ἐλέησον με· ἴασαι τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τὸ ποιεῖν τὰ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρὸς, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **Ἐκ τρίτου.**

Δόξα, καὶ νῦν Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ψάλλεται γενομένηρα φωνῇ.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρὸς, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστὴ, ἢ ἄλλη ἡμέρα, μὴ ἔχουσα Δοξολογίαν μεγάλην, μετὰ τὸ, εἰς τοὺς Αἶνους, Δόξα, καὶ νῦν, λέγομεν οὕτω.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Δόξα σοὶ τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμῶν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνῶμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σε δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουρανίε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τῶ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἄγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γερεᾷ καὶ γε-
νεᾷ. Ἐγὼ εἶπα, Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν
τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Ὅτι παρα σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψό-
μεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀμαρτίτης
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας· Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἤλ-
πίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώ-
ματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει ἄνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέ-
πει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι·
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ, Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Εἶτα τὰ τῆς Ὀκτωήχης Στιχηρᾶ, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Στίχος πρῶτος.

Ενεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸν τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡ-
γαλλιασάμεθα, καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡ-
μέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήμεν, ἀπ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεί-
νωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐστὶ τοὺς

δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Στίχος δεύτερος.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Δόξα, ἡ νῦν τὸ Ἰδιόμελον, εἰ ἕξιν. Εἶτα τὸ Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Μεθ' ὃ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν Ὅτι σὺ εἶσι τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας Δόξα, ἡ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ τὰ λοιπὰ καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Σοφία καὶ ἡμεῖς σπερδόμεν τοὺς Βασιλεῖς. Εἶτα τὰ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ. Μετανοίας, γ. καὶ τὴν Πρώτην Ὄραν. Εἰ δέ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, μετὰ τὸ Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ τὸ Τρισάγιον, λέγομεν τὸ παρὸν Ἀπολυτίκιον.

Εν τῷ Ναῶ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν. Θεοτόκε, πύλη ἐπουρανίε, ἀνοίξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἔλεός σου.

Εἶτα τὸ, Κύριε ἐλέησον, μί. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν, καὶ αἰεὶ. Καὶ ἡμεῖς λέγομεν τὸ,

Επουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερήσωσον τὴν Πίστιν στήριξον τὰ ἔθνη πρᾶνον τὸν κόσμον εἰρήνευσον τὴν ἁγίαν Μοῆν ταύτην καλῶς διαφύλαξον τοὺς προαπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον καὶ ἡμᾶς

ἐν μετανοίᾳ καὶ ἔξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἶθ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας γ'. λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς καὶ τὴν προγραφείσασιν Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου. "Ὁρα σελ. 19.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικραῖς, ιβ'. καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην μίαν ὡς δεδήλωται ἐκεῖ. Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Μετανοίας, γ'. καὶ ψάλλομεν τὴν Πρώτην "Ὁραν. Εἰ δὲ ἐστὶ Κυριακὴ, μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας, καὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγομεν Τροπάρια Ἀναστάσιμα, εἰς μὲν τὸν α', β', γ', καὶ δ', Ἦχον, τὸ παρὸν

Τροπάριον, Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν ἄσσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν καδελῶν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλ. α', πλ. β', βαρύν, ἢ πλ. δ', Ἦχον, λέγομεν

Τροπάριον, Ἦχος πλ. δ'.

Αναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ρυσάμενος ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἔξαπέστειλεις αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῆς οἰκουμένη, μόνε πολυέλεε.

Ἐκτενὴς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως μεθ' ἣν ἡ Πρώτη "Ὁρα, καὶ ἀπόλυσις.

Α Ι Ω Ρ Α Ι.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ. (*)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ γ' μετανοίας γ'
καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ε. 5.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνης τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε· τὸ πρῶν εἰσακούση τῆς φωνῆς μου.

Τὸ πρῶν παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς δέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τὸς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τῶ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτοῦς, ὁ Θεός.

(*) Ἡ Ὥρα αὕτη, ὡς εἶρηται ἀνωτέρῳ, συνημμένως τῷ Ὁρῳ φηλομένῳ, ἀρ-
χεται εὐδὺς ἀπὸ τοῦ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν.

Ἄποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωτον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθεῖσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς.

Καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον.

Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ πξ'. 89.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πρὸ τῆ ὄρη γεννηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τῆ αἰῶνος καὶ ἕως τῆ αἰῶνος σὺ εἶ.

Μὴ ἀποστρέψῃς ἀνθρώπον εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἴπας· Ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε, ὡς ἡμέρα ἢ ἕχθρῆς, ἥτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

Τὰ ἔξουθενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τὸ πρῶτον ὡσεὶ χλόη παρέλθοι.

Τὸ πρῶτον ἀνθῆσαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἐσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυθεῖν καὶ ξηρανθεῖν.

Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

Ἔθου τοὺς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν.

Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων· αἱ ἡμέραι τῶν ἑτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη.

Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος.

Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα.

Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου ἐξαριθμήσασθαι;

Τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

Επίστρεψον, Κύριε, ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

Ενεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σε, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Εὐφρανθήμεν, ἀνδ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά.

Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

ΨΑΛΜΟΣ β'. 100.

Ελεος, καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε· ψαλῶ, καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἤξεις πρός με;

Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα.

Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον.

Τ

Υπερηφάνῳ ὀφθαλμῶ, καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὐτός μοι ἐλειτούργει

Ὅ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας με ποιῶν ὑπερηφανίαν
λαλῶν ἄδικα, ὃ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν με.

Εἰς τὰς πρῶτας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτω-
λοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου
πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

**Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
Καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύριος, ἔψαλτο, λεγομένη Δόξα,
τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Καὶ νῦν, Τί σε καλέ-
σωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη;**

Εἰ δέ, Ἀλληλουῖα, τὸ παρὸν, εἰς ἦχον πλ. β'.

Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεὺς με,
καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχος α'. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε.

Στίχος β'. Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν; ὅτι
ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· Παραδείσον; ὅτι
ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· Παρθένον; ὅ-
τι ἔμεινας ἀφθόρος· Ἀγνὴν Μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς
ἀγίαις ἀγκάλαις Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν· αὐτὸν ἰκέ-
τευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ εὐδύς.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου,
καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Ἀύτρωταί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυ-
λάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ σῶμα με ἀνέσεώς σε, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω
τὴν δόξαν σε, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σε.

**Ὁ ὑστερος Στίχος οὗτος λέγεται, ἐκ γ'. Εἶπα,
Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σου
ἐστὶ. Καὶ εἰ ἀνέστι, Ἀλληλουῖα, λέγει τὸ τὸ Ἄ-**

γίς Κοντάκιον, εἰ ἔχει, ἢ τῆς τυχούσης Ἐορτῆς. Εἶδ' ἐμὴ, τῇ μὲν Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ, καὶ τῇ Πέμπτῃ, λέγε τὸ παρὸν, ὅπερ λέγεται, καὶ Ἀλληλοῦια ψαλλομένου.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καὶ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων ἁγιώτεραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν καρδίᾳ καὶ στόματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ δὲ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ, λέγε τὸτο.
Ταχύ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημῶσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει Ὁρθόδοξων ἡ πίστις· πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ, λέγε τοῦτο.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τὰς δεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

Τῇ δὲ Κυριακῇ, λέγομεν τὴν Ὑπακοὴν τοῦ τυχόντος Π' ἡχοῦ. Εἶπα τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ· Ὁ Ἰερεὺς ἐκφωνεῖ· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Εἰ δὲ ἔστι Τεσσαρακοστὴ, ποιούμεν τὰς γ· μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καὶ τὴν προγραφείσαν Εὐχὴν, Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου· ὁμοίως καὶ τὰς ἑτέρας μικρὰς, β'. εἶπα καὶ τὴν τελευταίαν, γινόμενων ὁμῶ, ις'. Μετὰ ταῦτα, Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἔστι· Κύριε ἐλέησον, β'. καὶ τὴν ἐπομένην Εὐχὴν.

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψόμεθα φῶς τὸ ἀπόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχαράτου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν· καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΩΡΑΣ. (*)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Μετανοίας γ'. ἢ τὰς Ψαλμῶς.

ΨΑΛΜΟΣ με. 45.

Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.

Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθῆσόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

Ἦχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.

Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγίασε τὸ σκηνῶμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ προσπρῶϊ πρῶϊ.

Εταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος, ἔσαλεύθη ἡ γῆ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μετ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δεῦτε, ἢ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔδειτο τέρατα ἐπὶ τῆς

(*) Τὰ Μεσώρια ταῦτα λέγονται ἐν μόνῃ τῇ τῶν Χριστουγέννων, καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Νηστεία, ἐν ἣ, κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων, οἷς, ἢ τρεῖς τῆς Εβδόμηδος, ψάλλεται, Ἀλληλουϊα.

γῆς· ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς.

Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ.

Σχολάσατε καὶ γινῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μετ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεός Ἰακώβ.

ΨΑΛΜΟΣ ὑμ. 91.

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα, ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρα.

Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ὡs ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

Ἀνὴρ ἄφρων ἐ γνώσεται, ἢ ἀσύνητος ἐ συνήσει τοῦτα.

Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σὺ δὲ Ὑψιστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι.

Καὶ ἐπεῖθεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Ἐπι πληθυνθήσονται ἐν γῆρει πίονι, καὶ εὐπαιθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι.

Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ψβ. 92.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἐποιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τῆς αἰῶνος σὺ εἶ.

Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.

Ἀρᾶσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστάθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἔστι καὶ τὰ Τροπαίρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μετὰ δὲ μνησθῆς πῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

σύ γάρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμῶς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλιν ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυτεΐσθηνεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σύ γάρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μί. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμι· **Ἐν** ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς, Δί εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ ποιῶμεν μετανοίας μεγάλας, γ'· μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς, ὡς δεδήλωται· εἶτα λέγομεν τὴν παρῶσαν

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, τὸ ἀναρχον καὶ αἰδίον φῶς, ὁ πάσης κτίσεως Δημιουργός, ἡ τῆς ἐλέους πηγὴ, τὸ τῆς ἀγαθότητος πέλαγος, καὶ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, ἐπίφανον ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, νοητὴ Ἡλιε τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς σῆς εὐφροσύνης τὰς ψυχὰς ἡμῶν πλήρωσον, καὶ δίδαξον ἡμᾶς τὰ σα μελετᾶν αἰεὶ καὶ φδεγγεσθαι κρίματα, καὶ ἐξομολογεῖσθαι σοὶ διηνεκῶς τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργετῇ. Τὰ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἔργα πρὸς τὸ σὸν κατεύθυνον θέλημα, καὶ πράττειν ἡμᾶς τὰ σοὶ εὐάρεστα καὶ φίλα εὐδόσωσον· ἵνα καὶ διὰ τῶν ἀναξίων ἡμῶν δοξαζῆται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τῆς μιᾶς Θεότητός τε καὶ Βασιλείας· ἣ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

Εἶτα ἐπισυναπτομεν ἢ τὴν Εὐχὴν ταύτην τῷ αὐτῷ.

Ὁ ἕξαποστέλλων τὸ φῶς καὶ πορεύεται, ὁ ἀναπέλλων τὸν ἥλιον ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς, ὁ ποιῶν ὄρθρον,

καὶ φωτίζων πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας, Δέσποτα τῶν ἀπάντων. Χάρισαι ἡμῖν ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα εὐαρεστεῖν σοι, διαφυλάττων ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας, καὶ πάσης πονηρᾶς πράξεως, ρυόμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλου πετομένου ἡμέρας, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν αὐλῶν σου λειτουργῶν καὶ ἐπουρανίων Δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων· σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν· καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις.

Ω Ρ Α Τ Ρ Ι Τ Η .

Βασιλεῦ Οὐράνιε· Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σὸς ἐστὶ τὸ, Κύριε ἐλέησον, 1β. Δόξα, καὶ νῦν· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ γ. Μετανοίας γ. εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ 15. 16.

Εἰσακήσων, Κύριε, δικαιοσύνης μου, πρόχες τῇ δεήσει μου. Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν χεῖλεσι δολίοις. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὄφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός· ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία.

Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου.

Εγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου, ὁ Θεός· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.

Θαυμάστωσον τὴν ἐλέη σου, ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Εκ τῶν ἀνδραστηκότων τῇ δεξιᾷ σου, φύλαξόν με, Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Εν σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με.

Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον· τὸ σῆμα αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

Εκβαλόντες με νυκτὶ περιεκύλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.

Υπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἑτοιμὸς εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

Ανάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτούς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς· ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρὸς σου.

Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτούς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν.

Εχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

Εγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτάσθησομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

ΨΑΛΜΟΣ κδ'. 24.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνηθῆν ἐἰς τὸν αἰῶνα.

Μὴ δὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνηθῶσιν· αἰσχυνηθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενής μου τὴν ἡμέραν σου.

Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

Ὁ δὴγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν.

Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὐδύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσῃ ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁ δὴγήσῃ πραεῖς ἐν κρίσει, δίδαξῃ πραεῖς ὁδοὺς αὐτῆ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῆ.

Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γὰρ ἔστι.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσῃ αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἢ ἡρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσῃ γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσῃ αὐτοῖς.

Ὁ ἰὸφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενῆς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἀφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἀδικῶν ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με μὴ κατα-
σχυνθεῖν, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ακακοὶ καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά
σε, Κύριε.

Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλί-
ψεων αὐτοῦ.

Καὶ τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός. "Ορα σελ. 4.

Εἶπα, Δόξα, ἕ νῦν. Ἀλληλοῦσια, γ. Κύριε ἐλέησον, γ.

Καὶ εἰ μὲν ψάλλεται, Θεὸς Κύριος, λέγε τὸ τῆς ἡ-

μέρας Ἀπολυτίκιον. Καὶ νῦν, Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπε-

λος ἡ ἀληθινή. Εἰ δέ, Ἀλληλοῦσια, λέγε τὸ παρὸν

Ἦχος πλ. β.

Κύριε, ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ

τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο ἀγαθὲ μὴ

ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεο-

μένοις σου.

Στίχ. α. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,

καὶ πνεῦμα εὐθεῖς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκαίτοις μου.

Στίχ. β. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,

καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα

τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσ-

ποινα, μετὰ πῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων πῶν Ἁγίων,

ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ εὐθύς.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν

καθ' ἡμέραν· κατευδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων

ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σῶζειν.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σου

ἔστι καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἔστιν Ἑορτή.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους

τοὺς Ἄλιεις ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦ-

μα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκωμένην σαγήνην ἑσθ' ἡμεῖς· φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα.

Ταχεῖαν καὶ σταθερὰν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσει τὰ πνεύματα ἡμῶν· μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνῃς τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλ' αἰεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχῶς ὡσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σε πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποιοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν Οἰκτίρμον· ἵνα συνημμένοι σοὶ ὑμῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία, καὶ καταφυγὴ τῶν Χριστιανῶν, τὸ ἀκαταμάχητον τείχος, τῶν καταπονουμένων ὁ λιμὴν ὁ ἀχείμαστος, σὺ εἶ Θεοτόκε ἀχραντε· ἀλλ' ὡς τὸν κόσμον σώζουσα τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, μνήσθητι καὶ ἡμῶν, Παρθένε πανύμνητε.

Τὸ Κύριε ἐλέησον, μί. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ· Κύριε ἐλέησον, γ'. **Δόξα, καὶ νῦν.** Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Εἰ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, ποιούμεν τὰς μετανοίας, ὡς προεγράφη. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν μετανοίαν, λέγομεν τὴν Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Μαρδαρίου· Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ ἥτις προεγράφη, σελ. 19.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. **Μετανοίας γ'.** ἢ τὰς **Ψαλμάς.**

ΨΑΛΜΟΣ κβ'. 29.

Υψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὐφρανάς τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἴασώ με.

Κύριε, ἀνήγαγες ἐξ ἄδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Οτι ὄργῃ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ.

Τὸ ἐσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς, καὶ εἰς τὸ πρῶν ἀγαλλίασις.

Εγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου· Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε, ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν.

Απέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθη τεταραγμένος.

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματι μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;

Μὴ ἐξομολογήσεται σοι χυῖς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με· Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

Εστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί· διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

Οπως ἂν ψάλλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ καταυγῶ.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

ΨΑΛΜΟΣ λβ. 34.

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἀμαρτίαν, οὐδέ ἐστὶν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

Οτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστέα μου, ἀπὸ τοῦ κρᾶζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

Οτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χεὶρ σου· ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν.

Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἀμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα.

Εἶπα· Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφήκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.

Υπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος, ἐν καιρῷ εὐθέρῳ.

Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσι.

Σὺ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με· τὸ ἀγαλλιάμαί μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.

Συνετιῶ σε, καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ πορεύση, ἐπιστηρίῳ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος ἢ ἡμίονος, οἷς ἔκ' ἔστι σύνεσις.

Εν κημῶ καὶ χαλινῶ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἀγξασί τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἀμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜΟΣ Ξ'. 60.

Εἰσακούσιν, ὁ Θεὸς, τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

Απὸ πῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου· ἐν πέτρᾳ ὑψωσάς με.

Ωδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχυρὸς ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.

Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου.

Ὅτι σὺ, ὁ Θεός, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλέως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.

Δαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει;

Ὅυτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τῷ ἀποδοῦνάι με τὰ εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Δόξα, καὶ νῦν· Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν·

Ὅτι σοῦ ἔστι· καὶ τὰ ἐπομένα

Τροπαίρια·

Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μετ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα·

Ὁὶ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον·

Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν, ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε· πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγοντες, ἀτρωτοὶ διαμένομεν· καὶ πάλιν ἀμαρτάνοντες, ἔχομέν σε πρεσβεύουσαν· διὸ εὐχαριστῶντες βοῶμέν σοι· Χαίρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τὸ Κύριε ἐλέησον, μί· Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερσβίμ· Ἐν ὀνόματι Κυρίε εὐλόγησον, Πάτερ· Ὁ

Γερεὺς· Δί εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν· τὰς τρεῖς

μεγάλης μετανοίας, μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς τοῦ ὁσίου
Ἐφραίμ· εἶδ' οὕτω τὴν ἐπομένην

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δωδικῶς τοῖς
ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος δωρεάν τοῖς
σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις καταπέμψας, καὶ τὰ
τούτων χεῖλη ἐκ πυρίνων γλωσσῶν διανοίξας δυνά-
μει σου, διάνοιξον καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰ χεῖ-
λη, καὶ διδάξον ἡμᾶς, πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρῆ
προσεύχασθαι. Κυβέρνησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὁ εὐδῖος
τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ γνώρισον ἡμῖν ὁδὸν, ἐν
ἣ πορευσόμεθα. Πνεῦμα εὐδῆς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐ-
γκάτοις ἡμῶν, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς δια-
νοίας ἡμῶν στήριξον ὀλισθηρόν· ἵνα καθ' ἐκάστην
ἡμέραν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ πρὸς τὸ συμ-
φέρον ὀδηγούμενοι, καταξιοθῶμεν ποιεῖν τὰς ἐντολάς
σου, καὶ τῆς σῆς αἰὲ μνημονεύειν ἐνδόξου, καὶ ἐρευ-
νητικῆς τῶν πεπραγμένων τοῖς ἀνθρώποις παρουσίας·
καὶ μὴ τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου ἐναπα-
τᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῆς τῶν μελλόντων ὀρέγεσ-
θαι ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν· ὅτι εὐλογη-
τὸς, καὶ ἀνετὸς ὑπάρχεις ἐν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Εὐδῆς δὲ ἐπισυναπτομεν καὶ τὴν Ἑκτην Ὠραν.

Ω Ρ Α Ε Κ Τ Η .

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ τρίτης· Μετανοίας τρεῖς· εἶτα
τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ γλ. 53.

Ο Θεὸς, ἐν τῷ ὀνόματί σου εἴσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνά-
μει σου κρινεῖς με.

Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανεστῆσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέδεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.

Ὁ δὲ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

Ἄποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματι σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέιδεν ὁ ὄφθαλμός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ψα. 54.

Ἐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου· πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου.

Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἔταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ.

Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότου μοι.

Ἡ καρδία μου ἔταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

Φόβος ἢ τρόμος ἤλθεν ἐπ' ἐμέ, ἢ ἐκάλυψέ με σκότος.

Καὶ εἶπα· Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περισερᾶς, καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω;

Ὁ δὲ, ἐμάκρυνα φυγαδεύων, ἢ νύλισθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ἦροσεδεχόμεν τὸν Θεόν, τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταιγίδος.

Καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλῶσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἢ ἀσπικία.

Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.

Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ᾠνεΐδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν.

Καὶ εἰ ὁ μισῶν ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμωσεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ.

Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἠγεμῶν μου, καὶ γινώσέ με.

Ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλυκανάς μοι ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου ἐπορεύθημεν ἐν ὁμοιοίᾳ.

Ἐλθῆτέω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτὸς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ἄδου ζῶντες.

Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ με.

Ἐσπέρας, καὶ πρωῒ, καὶ μεσημβρίας διηγῆσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.

Ἀυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

Ἐἰσακούσεται ὁ Θεός, καὶ ταπεινώσει αὐτὸς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰῶνων.

Οὐ γὰρ ἔστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι ἐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν· ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτῆ ἐν τῷ ἀποδιδόναι.

Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτῆ· διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τῆ προσώπου αὐτῆ, καὶ ἠγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν.

Ἦπαλύθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσὶ βολίδες.

Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου, καὶ αὐτός σε διασρέψει· ἔδωσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.

Σὺ δὲ, ὁ Θεός, κατὰξεις αὐτὸς εἰς φρέαρ διαφθοράς.

Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος ἔμὴ ἠμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ, Κύριε, ἐλπιδῶ ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ψ. 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τῆ Θεοῦ τῆ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

Ερεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν.

Οτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους.

Εν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιδίῃς· ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Απὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένῃ, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τῶ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.

Οτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Οτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τῷ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Επὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Επὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Οτι ἐπ' ἐμέ ἠλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἐγὼ τὸ ὄνομά μου.

Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ ἰὼν· Ἀλληλουῖα, γ'. **Κ**ύριε ἐλέησον, γ'.

Καὶ εἰ μὲν ψάλλεται, Θεὸς Κύριος, λέγομεν τὸ τῆς
 ἡμέρας Ἀπολυτίκιον· εἰ δὲ, Ἀλληλουϊα, τὸ παρὸν
 Ἦχος β'.

Ο ἐν ἕκτη ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρα τῷ Σταυρῷ προσηλώ-
 σας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ
 ἁμαρτίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον
 διάρρηξον, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος α' Ἐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου, καὶ
 μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου.

Στίχος β' Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος
 εἰσήκουσέ μου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁ-
 μαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεο-
 τόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός πρὸς
 εὐμένειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας,
 ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν δυνάμενος,
 ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Καὶ εὐδός

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύ-
 ριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός
 ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύ-
 ριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
 ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ
 ἐστὶ καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἐστὶν Ἑορτή·

Ἦχος β'.

Σωτηρίαν ἱργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός·
 ἐπὶ Σταυροῦ ταῖς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπι-
 συνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὴν ἀχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰ-
 τουόμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ

ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθρου· ὁθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Τὸ Θεοτοκίον τῆτο λέγεται τῇ Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ, καὶ τῇ Πέμπτῃ, ὅτε οὐκ ἔχει ἡ ἡμέρα Κοντάκιον· τῇ δὲ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ, λέγεται τὸ ἐξῆς.

Σταυρο-Θεοτοκίον, Ἦχος β'.

Υπερδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τῷ Σταυρῷ τῷ Υἱῷ σου κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστῶντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μί. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ· Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν· καὶ μετανοίας, ὡς εἴρηται, εἰ ἔστι Τεσσαρακοστὴ· εἰ δὲ μὴ, τὴν Εὐχὴν ταύτην· Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων. Ὁρα ἔμπροσθεν, σελ. 107.

ΙΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΩΡΑΣ.

τκυνήσωμεν, ἐκ γ'. Μετανοίας, γ'. καὶ τοὺς
Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ν.έ. 55.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος,
ὄλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.

Κατεπάτησαύ με οἱ ἐχθροί μου ὄλην τὴν ἡμέραν,
ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους ἡμέρας οὐ
φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ.

Εν τῷ Θεῷ ἐπαινήσω τὰς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ
ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ.

Ὁλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο,
κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

Παροικήσουσι, καὶ κατακρύψουσιν αὐτοὶ, τὴν πτέ-
ρναν μου φυλάξουσιν.

Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου, ὑπὲρ τῶ μη-
θενός ὡσεις αὐτούς, ἐν ὀργῇ λαοὺς καταΐξεις.

Ὁ Θεός, τὴν ζωὴν μου ἐξηγγειλά σοι, ἔδου τὰ δάκ-
ρυά μου ἐνώπιόν σου.

Ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου, ἐπιστρέψουσιν οἱ
ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω.

Εν ἧ αὐτὴ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνω, ὅτι
Θεός μου εἶ σύ.

Επὶ τῷ Θεῷ ἀνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἀνέσω
λόγον· ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, ὃ φοβηθήσομαι τί ποιή-
σει μοι ἄνθρωπος.

Εν ἐμοί, ὁ Θεός, εὐχαί, ἃς ἀποδώτω ἀνέσεώς σε.

Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφ-
θαλμούς με ἀπὸ δακρῶν, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ
ὄλισθήματος.

Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜΟΣ νς'. 56.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησον με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποι-
θεν ἡ ψυχὴ μου.

Καὶ ἐν τῇ σκιά τῶν πτερύγων σου ἐλπῶ, ἕως οὗ
παρέλθοι ἡ ἀνομία.

Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον, τὸν Θεὸν
τὸν εὐεργετήσαντά με.

Εξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς
ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με.

Εξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλή-
θειαν αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου
σκύμων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος.

Υιοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες, αὐτῶν ὄπλα καὶ βέλη,
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

Υψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶ-
σαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσί μου, καὶ κατέκαμψαν
τὴν ψυχὴν μου.

Ωρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐπέπεσον
εἰς αὐτόν.

Ετοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου·
ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου.

Εξεγέρθητι ἡ δόξα σου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον
καὶ κιθάρα, ἐξεγερέθησονται ὄρθρου.

Εξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι
ἐν ἔθνεσιν.

Οτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου,
καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθεια σου.

Υψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶ-
σαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειά μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυρῶς ἐπώσαν, καὶ ἐντραπήπωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Αποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυρῶσάντων οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυρόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε.

Αγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Εγὼ δὲ πτωχός εἰμι ἢ πένες· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς. **Δόξα, καὶ νῦν· Τρισάγιον· Π**αναγία Τριάς· **Π**άτερ ἡμῶν· **Ο**τι σοῦ ἐστί· **καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.**

Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε· καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλανθρώπε δεόμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆ πρεσβείᾳ Κυρίου πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

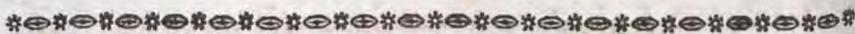
Τὸ, Κύριε ἐλέησον, **μὲν Δόξα, καὶ νῦν· Τ**ὴν τιμιωτέραν **Ε**ν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Δὶ εὐχῶν καὶ ποιούμεν τὰς μεγάλας τρεῖς μετανοίας, μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ· εἶτα τὴν παροῦσαν

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Θεὲ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεϊκάστου ἐλέους σε, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτός Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους ἐντευξέεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων, ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σε τρώσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς· ἵνα πρὸς σέ διαπαντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρα σου φωτὶ ὀδηγούμενοι, σέ τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἰδῖον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἔξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύριος, ἔψαλτο, λέγομεν τὰ Τυπικά, ὡς ἐφεξῆς ἔπονται· εἰδὲ, Ἀλληλοῖα, ὑπέρθεσ αὐτὰ μετὰ τὴν Ἐννάτην Ὁραν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ρβ'. 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Εγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ

Οἰκτίρμων ἢ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος ἢ πολυέλεος· ἐκείνους τέλος ὀργισθήσεται, εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Οτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτῆ ἐπὶ τὰς φοβημένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀπὸ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱὸς, ὠκτείρησε Κύριος τὰς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χουῶς ἐσμεν.

Ανθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις πῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτῶ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτῶ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτῶ, τῶ ἀκῶσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαν αἱ Δυνάμεις αὐτῶ, λειτουργοὶ αὐτῶ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτῶ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτῶ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Εἶτα.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι.

ΨΑΛΜΟΣ ρμέ. 145.

Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιῖσθε ἐπ' ἀρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολῶνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, δίδόντα τροφήν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους· Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς· Κύριος ἀνορθοὶ κατερράγμενους· Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους· Κύριος φυλάσσει τὰς προσηλύτους.

Ὁρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σε, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν.

Ο Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τῆ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστῆ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Εἰδέναι χαρῆ, ὅτι τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, ἢ λέγομεν τὰς τῶν Τυπικῶν Ψαλμοῦς, ἀλλὰ μετὰ τὰς ἐν τῇ Ἑννάτῃ Ὡρα τρεῖς μεγάλας μετανοίας, ἀρχόμεθα εὐθύς τῶν Μακαρισμῶν, ψάλλοντες μεθ' ἑνα ἕκαστον αὐτῶν, εἰς ἧχον πλ. δ'. τὸ, Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου· ὡσαυτως καὶ μετὰ τὸ, Δόξα· καὶ τὸ, Καὶ νῦν· ποιῶμεν δὲ καὶ μετάνοιαν μικρὰν μίαν ἐν ἑκάστῳ, Μνήσθητι.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Εν τῇ Βασιλείᾳ σε μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε. **Μ**ακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθῶντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκ τῆς δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι ἔστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα κατ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίrete, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα, καὶ γῆν.

Μετὰ ταῦτα, εἰ μὲν ἐστὶν, ὡς εἴρηται, μεγάλη Τεσσαρακοστή, ἐνουμένων τῶν δύο Χορῶν, λέγομεν γεγωνότερα φωνῇ τὸ, **Μνήσθητι ἡμῶν**, ἐκ γ'. ὡς ἐπιτεταί, ποιῶντες ἐν ἐκάστῳ καὶ μετανοοῦσαν μεγάλην μίαν. Εἰ δὲ μὴ λέγομεν αὐτὸ χῆμα, καὶ ἄνευ μετανοοῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχος. Προσελθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυθῆ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· "Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα.

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυναμῶν ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· "Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν. Πιςεύω εἰς ἕνα Θεόν. Ὅρα σελ. 16. Εἶτα.

Ανες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεὸς, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἶτα, τὸ Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστι. Μεθ' ὃ, εἰ μὲν ἐστὶ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, λέγομεν τὸ ταύτης Κοντάκιον· εἰ δὲ τύχη καὶ Ἅγιος ἑορταζόμενος ἐνταυτῷ, λέγεται πρῶτον τὸ τοῦ Ἁγίου, εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δ' Ἀλληλουῖα ἐψαλτο, ἢ ὅτε οὐκ ἐστὶν Ἑορτὴ, λέγε πρῶτον τὸ τῆς Μεταμορφώσεως, εἶτα τὸ τῆς ἡμέρας· καὶ μετ' αὐτὸ, Δόξα· Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ. Καὶ νῦν. Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε· ὡς ἐπονται καθεξῆς.

Τὸ τῆς Μεταμορφώσεως. Ἦχος βαρῦς.

Επὶ τῷ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουσιν οἱ Μαθηταὶ σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρέμενον, τὸ μὲν Πάθος νοήσωσιν ἐκέσσιον. τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τῷ Πατρὶ τὸ ἀπαύγασμα.

Τῇ Δευτέρᾳ, Κοντάκι. τῶν Ἀσωμάτων, Ἦχος β'.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμ-

φέρων ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῇ Τριτῇ, Κοντάκιον τῷ Προδρόμου.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτα Θεῶ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Ἦχος δ΄.

Οὕψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τῆς οἰκτιρμῆς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τῆς πιστῆς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμιῶν, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήτητον τρόποιον.

Τῇ Πέμπτῃ, Κοντάκιον τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος β΄.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ἔτερον τοῦ ἁγίου Νικόλαου, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱεραργὸς ἀνεδείχθης, τῷ Χριστοῦ γὰρ Ὄσει, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔδηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τῆς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεῶ τῆς χάριτος.

Τῷ Σαββάτῳ, Κοντάκιον Νεκρώσιμον.

Ἦχος, πλ. δ΄.

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν

δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τὸς Θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.
Τὸ δὲ παρὸν λέγεται κατ' ἐκάστην, ἐκτὸς τῆς Σαββάτου.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεστεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δέησεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοὶ Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Καὶ εἰ ἔστι Τεσσαρακοστὴ, Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ· τὴν τιμιωτέραν· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς· καὶ τὰς τετυπωμένας μετανοίας. Εἶτα Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἔστι· Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν βεβηλότητα φώτισόν με τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἰς Ἄγιος, εἰς Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός· Ἀμήν.

Καὶ μετ' αὐτὴν,

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. *Ἐκ τρίτου.*

Εἶδ' οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστὴ, μετὰ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

σοι, μί. εὐθύς τὸ, Ἐἴη τὸ ὄνομα Κυρίου,) ἰκ τρίτου.
Δόξα, καὶ νῦν. Εἶτα τὸν ἐπόμενον Ψαλμὸν.

ΨΑΛΜΟΣ λγ'. 33.

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντός
ἢ ἀνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Εν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκου-
σάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Εξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ
πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ
πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυρῶθῃ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν
αὐτῶ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμέ-
νων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μα-
κάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι
οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν· οἱ δὲ ἐκ-
τῶντες τὸν Κύριον ἐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθῶ.

Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ με, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.
Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζῶν, ἀγαπῶν ἡμέ-
ρας ἰδεῖν ἀγαθῶς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη
σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

Εκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν· ζή-
τησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν.

Οφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ
εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

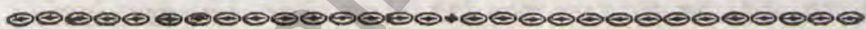
Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Δυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

Πρὸ τῆς τροφῆς ὕμνησον αὐθις τὸν Κτίστην.

Ἐλθόντες εἰς τὴν Τράπεζαν, λέγομεν.

ΨΑΛΜΟΣ ρμδ. 144.

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου, καὶ εὐλογῆσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δυνάμιν σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται.

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῶνται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῖ-
ξοῦνται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

Οὐκίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος,
καὶ πολυέλεος.

Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οὐκίρμοι
αὐτῷ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα
σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυνασ-
τείαν σου λαλήσουσι.

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυ-
ναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας
τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ
ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτῷ, καὶ
ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ἦ υποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας,
καὶ ἀνορθοῖ πάντας τὰς κατερράγμένους.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ
δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαρίᾳ.

Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν
ζῶον εὐδοκίας.

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ
ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν,
πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς
δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

Φυλάσσει Κύριος πάντας τὰς ἀγαπῶντας αὐτὸν,
καὶ πάντας τὰς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πάσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν· Κύριε ἐλέησον, ἐκ τρίτου. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὰ παρατιθέμενα, λέγει τὴν Εὐχὴν τῆς Γραπέζης, πρὸ τῷ Ἀρίστου.

Χριστὲ ὁ Θεός, εὐλόγησον τὴν βρῶσιν καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι Ἅγιος εἶ πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.
Μετὰ δὲ τὸ γεύσασθαι, ἀνιστάμενοι, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες, λέγομεν·

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ νεότητος ἡμῶν ὁ διδούς τροφὴν πάσης σαρκί, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν· ἵνα πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύωμεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' οὗ σοι δόξα πρέπει, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι Ἅγιε, δόξα σοι Βασιλεῦ, ὅτι ἔδωκας ἡμῖν βρώματα εἰς εὐφροσύνην· πλήρωσον ἡμᾶς καὶ Πνεύματος ἁγίου, ἵνα εὐρεθῶμεν ἐνώπιόν σου εὐάρεστοι, καὶ μὴ αἰσχυρθῶμεν, ὅταν ἀποδώσῃς ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν· Κύριε ἐλέησον, γ'. Καὶ βαλὼν μετανοίαν ὁ μέλλων ὑψῶσαι τὴν Παναγίαν, λέγει· Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Καὶ ἡμεῖς· Ὁ Θεός συγχωρήσαι σοι καὶ ἐλέησαι σε. Καὶ λαβὼν τὴν Παναγίαν ἀκροῖς δακτύλοις τῶν χειρῶν, ἵψοι αὐτὴν μικρὸν, λέγων μεγαλοφώνως

Μέγα τὸ ὄνομα. Καὶ ἡμεῖς Ἐκ τῆς ἁγίας Τριάδος. Καὶ αὐτὸς σταυροειδῶς Παναγία Θεοτόκε, βοήθει ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς Ἐκ τῆς αὐτῆς πρεσβείας, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι εὐδόκησε. Μακάριοι ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κρατύνονται· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Αξιὸν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκῆσαν· τὴν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Μετὰ δὲ τὸ μεταλαβεῖν πάντας, λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Εἰς τὰς πολλὰς πρεσβείας τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Καὶ ἡμεῖς.

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ελεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἡμεῖς τὸν Ψαλμὸν.

ΨΑΛΜΟΣ *ψαλ.* 121.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ.

Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ.

Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίων μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι· Καὶ εἰ μὲν ἐστι Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, λέγεται τὸ Κοντάκιον αὐτῆς· εἰδ' οὖν, ταῦτα.

Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου, Σωτὴρ, τὴν εἰρήνην δίδους αὐτοῖς, ἐλθὲ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν· Καὶ νῦν· Τῇ πρεσβείᾳ Κυρίου πάντων τῶν Ἁγίων· ἃ προεγράφησαν (σελ. 97. καὶ 106.) Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον· Εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ τῶν αὐτοῦ πλουσίων δωρεῶν, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

“Ὅπως γέγονε, καὶ διὰ τί.

Μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος κάθοδον, καὶ ἕως τοῦ μερισμοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων διὰ τὸ κύρυγμα, ἦσαν πάντες οἱ Ἀπόστολοι ὁμοθυμαδόν· καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, ἐν τῷ ἀρίστῳ ἀνακλιμένοι, ἀφέντες κενὸν τόπον, ἐν τούτῳ προσκεφάλαιον ἐτίθεισαν, καὶ ἐπὶ τῷ προσκεφαλαίῳ τμήμα ἄρτου, ἐξ οὗ ἤσθιον, εἰς μοῖραν Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τὸ ἄριστον ἀνιστάμενοι, καὶ εὐχόμενοι, καὶ εὐχαριστοῦντες, ἐλάμβανον τὸ τμήμα τοῦ ἄρτου, ὃ εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἐπεκλήθη μοῖραν· τοῦτο δὲ ὑψοῦντες, ἔλεγον· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ ἀντὶ μὲν τοῦ, Μέγα τὸ ὄνομα, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἀπὸ τοῦ Πάσχα ἕως τῆς Ἀναλήψεως. Ἐκτοτε δὲ, Μέγα τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθει ἡμῖν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐτελεῖτο οὕτως. Ἐποίησε δὲ τοῦτο καὶ ἕκαστος αὐτῶν ἔνθα ἂν ἔτυχε, μέχρι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὅτε δὲ τὴν παγκόσμιον σύναξιν διὰ νεφελῶν ἐποιήσαντο, διὰ τὴν τῆς Θεοτόκου Δεσποίνης Μετάστασιν, τὰ εἰκότα τελέσαντες, μετὰ τὴν ταρῆν αὐτῆς (δηλονότι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ), παραμυθίαν ποιούμενοι, καὶ μετὰ τὸ ἄριστον ἀναστάντες, τὸ τμήμα τοῦ ἄρτου, τοῦ εἰς ὄνομα κειμένου τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὸ εἰωθὸς ἀνυψώσαντες, καὶ τὸ, Μέγα τὸ ὄνομα, προσειπόντες, (ὡ θανάτου πικρῶς!) ἢ νεκρὰ ὡσπερ ζῶσα μετὰ νεφέλης, καὶ φωτοποιῶν Ἀγγέλων παρισταμένων αὐτῇ, τῷ ἀέρι ἐπιφαίνεται, Χαίρετε, λέγουσα, ὅτι μετ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας· τοῦτο ἐκ τοῦ Υἱοῦ τὸ χαροποιὸν αὐτοῖς ἐπιτιθεύουσα. Οἱ δὲ Μαθηταὶ τοῦ θανάτου ἐκπλαγέντες, ἀντὶ τοῦ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Παναγία Θεοτόκε, βοήθει ἡμῖν, ἀνεκραύγασαν. Εἶτα τῷ τάφῳ προσελθόντες, καὶ μὴ εὐρόντες τὸ πανάγιον αὐτῆς Σῶμα, ἐπίσθησαν ἀληθῶς, ὅτι σύσσωμος, ζῶσα, καὶ τριήμερος, ὡς ὁ Υἱὸς αὐτῆς, ἐκ νεκρῶν ἀναστᾶσα, καὶ μεταστᾶσα, εἰς οὐρανοῦς μεταβέβηκε, σὺν Χριστῷ βασιλεύουσα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Βασιλεῦ οὐράνιε· **Τρισάγιον**
Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶ Κύ-
ριε ἐλέησον, ββ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, εκ τρίτου
Μετανοίας, γγ. Εἶπα τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ πγ'. 83.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνά-
 μεων· ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς ταῖς
 αὐλὰς τοῦ Κυρίου.

Ἡ καρδιά μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ
 Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίου εὐρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγῶν
 νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βα-
 σιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοῦ·
 ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, εἰς τὴν κοι-
 λάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο.

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύσον-
 ται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν
 θεῶν ἐν Σιών.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσ-
 ευχῆς μου, ἐνώτισαι, ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Ἐπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεὸς, καὶ ἐπίβλεψον
 εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑ-
 πὲρ χιλιάδας.

Εξελεξάμην παραρρίπτεισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τῆ Θεῶ μου μάλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.

Οτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ πδ'. 84.

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν ἀγμάλωσίαν Ἰακώβ.

Αφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Επίστρεψον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῶν σωτηριῶν ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

Ο Θεὸς, σὺ ἐπιστρέψας ζώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαὸς σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δόξης ἡμῖν.

Ακούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτόν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Ελεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Αλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ π. 85.

Κλῆνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμί ἐγώ.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσῖός εἰμι· σῶσον τὸν δούλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ελέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραίξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστός, καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ενώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεησεώς μου.

Εν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου.

Ὅυκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος.

Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωπάτου.

Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγή κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ πρόεδεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείας σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυρῶνθῆτωσαν ὅτι σὺ Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, κ. τ. λ.
 Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλουῖα, γ. Κύριε ἐλέησον,
 γ. Καὶ εἰ μὲν, Θεός Κύριος, ἔψαλτο, λέγομεν
 τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτικίον εἰδὲ, Ἀλληλουῖα,
 τὸ παρὸν.

Ἦνος πλ. δ'.

Ὁ ἐν τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος, νέκρωτον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος α'. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχος β'. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ Σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ ὁ θάνατῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἐπλασας τῇ χειρί σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν πεκουσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ εὐθύς.

Μὴ δὴ παραδῶῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ἢ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, ἢ μὴ ἀποσησῇς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλον σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σὺ. **Καὶ εἰ μὲν ἐστὶν Ἑορτὴ, λέγε τὸ Κοντάκιον αὐτῆς εἰδ' ἃ, ταῦτα.**

Βλέπων ὁ Ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰμὶ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεῖς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεῖς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτίνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Εν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὐρέθη ὁ σταυρὸς σου· τοῦ μὲν, καταγομένου εἰς ἄδην τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· τοῦ δὲ, κουφιζομένου πταισμάτων πρὸς γνῶσιν θεολογίας. Χριστὲ ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Δόξα.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ Τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Καὶ νῦν.

Κύριε ἐλέησον, μί· Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ· Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ, Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Καὶ εἰ μὲν ἐστὶν, Ἀλληλουῖα, ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ποιῶμεν τὰς τετυπωμένας 15· μετανοίας. Τῇ δὲ ἀγία καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ

τὸ, **Κ** Ὑρίε ἐλίπσον, **μ**. λέγομεν εὐθύς, Δόξα, καὶ νῦν
 κ.τ.λ. ἢ ποιήσαντες τὰς τρεῖς μόνον μεγάλας μετανοίας,
 ἀρχόμεθα τῶν Μακαρισμῶν, ὡς ἐκεῖ εἴρηται (σελ. 110).
Εἶδ' ἐκ ἔστιν Ἀλληλουΐα, μετὰ τὸ, Ὁ Θεὸς οἴκτηρή-
 σαι ἡμᾶς, λέγομεν τὴν Εὐχὴν, Δέσποτα Κύριε Ἰη-
 σοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅρα ἔμπροσθεν, σελ. 130.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΝΝΑΤΗΣ ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, **γ**. Μετανοίας, **γ**. ἢ τὰς Ψαλμῶς.

ΨΑΛΜΟΣ ριβ. 112.

Αἰνεῖτε παῖδες Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
 ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄ-
 νομα Κυρίου.

Υψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς
 οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν,
 καὶ τὰ ταπεινά ἐφορῶν, ἐν τῷ ἔραυῳ καὶ ἐν τῇ γῇ.

Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀ-
 νυψῶν πένητα.

Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόν-
 των λαοῦ αὐτοῦ.

Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις
 εὐφραينوμένην.

ΨΑΛΜΟΣ ρλζ. 137.

Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ
 ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ
 ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου, καὶ ἐξομολογήσο-

μαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἑλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου.

Εξομολογησάσθωσά σοι, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκασαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.

Καὶ ἀσάπωσαν ἐν ταῖς ὡδαῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.

Οτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.

Εὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου.

Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμῶν. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

ΨΑΛΜΟΣ ψαλμ. 139.

Ε'ξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπων πονηρῶν, ἀπὸ ἀνδρῶν ἀδίκων ῥύσαι με.

Οἵ τινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

Ηκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως, εἰς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.

Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με, οἵ τινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου.

Εκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινοῖς διέτειναν παγίδα τοῖς ποσί μου, ἐχόμενα τρίβος σκάνδαλα ἔθεντό μοι.

Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεός μου εἶ σύ· ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπισκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶν· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπης με, μήποτε ὑψωθῶσιν.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτὸς.

Πεσοῦνται ἐπ' αὐτὸς ἄνδρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς· ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν.

Ἄνθρωπος γλωσσώδης ἔκατευδυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνδρα ἀδικὸν κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν.

Ἔγνω, ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.

Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν· Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἔστι· καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ο φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλοὺς, μὴ χωρίσης με τῆς ποιμνῆς σου, ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς· ἀλλὰ ζήτησόν με, Δέσποτα, τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ ἀγίᾳ σου ποιμνῇ συναρτίθμησον, ὡς μόνος ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα.

Ως ὁ Ληστής ὁμολογῶν, ἀναβοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ· Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου Κύριε, καὶ σὺν αὐτῷ με ἀρτίθμησον, ὁ ἐκουσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Καὶ νῦν.

Τὸν δὲ ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τῷ ξύλῳ, ἣ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς ἢ Θεὸς μὲ.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μί. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ· Ὁ Ἱερεὺς· Δι' εὐχῶν, καὶ ποιούμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Εἶτα τὴν ἐπομένην

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακαρίτης

θυμήσας ἐπὶ ταῖς ἡμῶν πλημμελμασι, καὶ ἄχρι τῆς
 παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τῷ ζῶοποιῷ
 Εὐλοῦ κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Διῳ τὴν εἰς τὸν
 Παράδεισον ὁδοποίησας εἰσοδὸν, ἢ θανάτῳ τὸν θάνα-
 τον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀ-
 ναξίοις δούλοις σου· ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν,
 καὶ ἔκ ἐσμέν ἀξιοὶ αἶραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι
 εἰς τὸ ὕψος τῷ ἔρανος· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς
 δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι
 τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκασ-
 τον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλήθος
 τοῦ ἔλεός σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ
 ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐ-
 ξελοῦ ἡμᾶς τῆς τῷ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν
 τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνη-
 μα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον
 ἐνδυσάμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη,
 καὶ κηδεμόνι· καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολοθοῦντες προσ-
 τάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταστήσωμεν,
 ἐνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ
 γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη, καὶ ἀγαλλίασις
 τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ
 τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζῶοποιῷ σου Πνεύματι,
 νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν·

Δόξα, καὶ νῦν· καὶ ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸν, ἢ ἀρχεται ὁ ταχθεὶς Μο-
ναχὸς, ἢ ὁ Πραεστὴς, ἀναγινώσκων τὸν Προημακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασι-
λεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ ἡμῶ Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἢ προσπέσωμεν αὐτῷ Χρισ-
τῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ργ'. 103.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου,
ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀνα-
βαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν
ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν
ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τὰς
λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτῆς, ἐπὶ τῶν
ὄρεων στήσονται ὕδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βρον-
τῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἄναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Βιβλιοθήκη Μοιτλήνης

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, ὑδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἔξαποστελλω πηγὰς ἐν φάρυγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίας ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὡς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιου ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρὸς ὃ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτῆ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκῆμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρα τοῦ Θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετα, ὧν ἕκ ἐστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαιζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.

Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν· ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Αποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται· ἀντανελίξ τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μεῦς ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνάει αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσωμαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, ἢ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτοῖς· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ με, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔβου σκοτός, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἀλληλουῖα, ἐκ γ'.

Μετὰ δὲ τὸ ἐνδιάκτον Κάθισμα τῷ Ψαλτηρίου, ἀρχόμεθα τοῦ, Κύριε, ἐκέκραξα, εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῇ δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεραιγεῖναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίᾳ μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ακούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπί σοι ἠλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνους εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδέησα

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπεν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδαί μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὃ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὃ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐν τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς Στίχους ι'.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

ΨΑΛΜΟΣ ρκθ'. 129.

Εἰς Στίχους η'.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθῆτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εἰς Στίχους ς'.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοι ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπίσεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τοῦ Κυρίου.

Εἰς Στίχους δ'.

Ἀπὸ φυλακῆς πρώϊας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρώϊας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ρις'. 116.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Στίχων συμπλήρωσιν, ψάλλομεν
ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΝ.

Ποίημα παλαιόν, ἢ, ὡς τινες λέγουσιν, Ἀθηνογένους
τοῦ Μάρτυρος (*).

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός, οὐρανοῦ, Ἀγίου, Μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίαν δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Καὶ εἰ μὲν ἐσι, Θεὸς Κύριος, ψάλλονται τὰ Προκείμενα ταῦτα.
Τῇ Κυριακῇ, ἑσπέρας. Ἦχος πλ. δ'.

Ἴ δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δῖλοι Κυρίου.
Στίχ. Οἱ ἐσῶπτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ, ἑσπέρας. Ἦχος δ'.

Κύριος εἰσακῶσεται ἡμᾶς, ἐν τῷ κεκραγῆναι με πρὸς αὐτόν.
Στίχος. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.

(*) Βασιλ. ὁ Μέγ. Κεφ. κβ'. πρὸς τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Τὸς Μαρτίου 11.

Τῇ Τρίτῃ, ἑσπέρας. Ἦχος α΄.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχος. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ ἔδεν με ὑστερήσει.

Τῇ Τετάρτῃ, ἑσπέρας. Ἦχος πλ. α΄.

Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχος. Ὁ Θεὸς, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Τῇ Πέμπτῃ, ἑσπέρας. Ἦχος πλ. β΄.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχος. Ἦ ρα τὸς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἕξει ἡ βοήθειά μου.

Τῇ Παρασκευῇ, ἑσπέρας. Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀτιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με.

Στίχος. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Τῷ Σαββάτῳ, ἑσπέρας. Ἦχος πλ. β΄.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχος. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Στίχος. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Εἰ δὲ ἐστὶν Ἀλληλῳία (ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς), τῇ μὲν Κυριακῇ καὶ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ψάλλεται αἰείποτε τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον, ἦγουν τὸ, Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον καὶ τὸ, Ὁ Θεὸς ἀτιλήπτωρ μου εἶ ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις, τὸ ἕξῃς.

Τῇ Δευτέρᾳ, ἑσπέρας Ἀλληλῳία γ΄ εἰς Ἦχον πλ. β΄.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Στίχ. Καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῇ Τρίτῃ, καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας Ἀλληλουῖα, γ΄.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας. Ἀλληλούϊα, γ'.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, τῇ μὲν Κυριακῇ ἑσπέρας, ψάλλονται τὰ λεγόμενα μεγάλα Προκείμενα, ὡς δηλωθήσεται ἐν τοῖς τῷ Τριφιδίου ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις, τὰ Προκείμενα τῶν καθ' ἕκαστην Ἀναγνωσμάτων.

Μετὰ δὲ τὰ Προκείμενα, λέγε τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτως φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδουξασμένον τὸ ὄνομα σου εἰς τὰς αἰῶνας Ἄμην. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἄμην.

Εἶπα τὰ Ἀπόστιχα, ἐν οἷς λέγομεν Στίχους τῆς τυχεστῆς Ἐορτῆς, εἴαν ἦ εἰ δ' οὐκ ἔστιν Ἐορτὴ, τοὺς παρόντας.

Στίχος α'.

Πρὸς σέ ἦρα τὸς ὀφθαλμούς μου, τὸν καταικῆντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδ', ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, ἕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Στίχος β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδένωσης, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Δόξα, καὶ νῦν.

Συμπληρωθέντων δὲ τῶν Ἀποστίχων, λέγομεν τὴν ᾠδὴν Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου. Λουκ. β'. 29.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥημά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἔστι τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς τυχεύουσας **Εορτῆς, ἢ τῆς ἡμέρας· Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον, καὶ ἀπόλυσις.** Εἰ δὲ ἔστιν Ἀλληλούϊα, λέγομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα, ποιῶντες καὶ ἀνὰ μίαν μετάνοιαν εἰς ἕκαστον αὐτῶν, πλὴν τοῦ πλευταίτου.

Ἦχος πλ. α΄.

Θεοτόκε Παρθένε, Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα.

Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ Ἅγιοι πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων· ἡμᾶς γὰρ θερμούς προστατάς πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Καὶ νῦν.

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν Θεοτόκε· τὰς ἡμῶν ἰκεσίας μὴ παρίδης ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη.

Κύριε ἐλέησον, μὲ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὧν εὐλογητὸς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ ἡμεῖς στερεοῦμεν τοὺς Βασιλεῖς, λέγοντες

Επουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν σέ-
ρέωσον· τὴν Πίστιν στήριζον· τὰ ἔθνη πραίῃνον· τὸν
κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Μοῆν ταύτην, (ἢ τὴν πό-
λιν ταύτην) καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας
πατέρας, καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον·
καὶ ἡμᾶς ἐν μετάνοια καὶ ἔξομολογήσει παραλάβε, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, καὶ ἀπόλυσις.
Εἶδέ ἔστι μεγάλη Τεσσαρακοστή, ποιῶμεν πάσας τὰς
τετυπωμένας 15. **Εἶτα**, Τρισάγιον, κ. τ. λ. **Κύριε** ἐλέη-
σον, 16. καὶ τὴν παροῦσαν **Εὐχὴν**.

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιάρετος βα-
σιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ
ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ στήριζον, συνέτισον τὴν καρδίαν
μου, καὶ πᾶσαν περίελε με τὴν βεβηλότητα· φώτισόν
με τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὕμνω, προσκυ-
νῶ, ἢ λέγω· **Εἷς** Ἅγιος, **εἷς** Κύριος Ἰησοῦς Χρισ-
τὸς, **εἷς** δόξαν Θεοῦ Πατρός· Ἀμήν.

Εἶ τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
ἕως τοῦ αἰῶνος· **ἐκ** τρίτου· **Δόξα**, ἢ νῦν· τὸ, **Εὐλογήσω**
τὸν Κύριον· καὶ τὸ, **Υ** ψώσω σε ὁ Θεός μου. **Ορα** σελ.
115-116. **Καὶ μετὰ ταῦτα γίνεται τελεία ἀπόλυσις.**

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΔΕΙΗΝΟΥ.

Φάγονται πένητες, καὶ ἐμπλησθήσονται· καὶ αἰνέσα-
σι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι
αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν· καὶ εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν τράπεζαν·
Μετὰ δὲ τὸ φαγεῖν, **Δόξα**, καὶ νῦν· καὶ ὑψοῖ τὴν
Παναγίαν. **Καὶ** ἡμεῖς· **Τ** αἷς αὐτῆς πρεσβείαις ὁ Θεός
ἐλέησον, καὶ σώσον ἡμᾶς· Ἐμὴν· θῆκη Μυτιλήνης

Γέγονεν ἡ κοιλία σου ἁγία τράπεζα, ἔχουσα τὸν οὐράνιον ἄρτον, Χριστὸν τὸν Θεόν, ἡμῶν, ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων οὐ θνήσκει, ὡς ἔφησεν ὁ τῷ παντός, Θεογεννητὸρ, τροφεύς.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου, Ἀχραιτε.

Καὶ ψάλλομεν τὸ, Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς. Εἶπα.
Εὐφρανας ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἠγαλλιασάμεθα. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ Ἱερεὺς.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς τῇ αὐτῷ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν, ἢ αἰεὶ, ἢ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

ΑΠΟΔΕΙΞΗΝΟΝ ΜΕΓΑ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Βασιλεῦ Οὐράνιε· Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶ· Κύριε ἐλέησον, ἱβ. τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ γ'. Μετανοίας γ'. καὶ εὐθύς, εἰ μὲν ἐστὶ πρώτη Ἑβδομάς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀρχόμεθα τῷ, Ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· ἢ πληρεμένε τῆς, ψάλλομεν τὸν Μέγαν Κανόνα (*). Εἶδ' ὃ, ἀρχόμεθα ὅπως.

(*) Ὁ Μέγας οὗτος Κανὼν ψάλλεται συνήθως τὴν σήμερον, σχεδὸν ὑπὸ πάντων μετὰ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Ὅρα ἐν τοῖς ἐμπροσθε.

ΨΑΛΜΟΣ δ'. 4.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἴκτειρήσόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υιοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι, ἵνα τί ἀγαπάτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος.

Καὶ γινῶτε, ὅτι ἐθαυμάσωσε Κύριος τὸν ὅσον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Οργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον. Πολλοὶ λέγῃσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Εσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

Απὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Εν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι ἢ ὑπνώσω.

Οτι σὺ Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατέφκισάς με·

ΨΑΛΜΟΣ ε'. 6.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με.

Ελέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενὴς εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστά μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ, Κύριε, ἕως πότε;

Επίστρεψον, Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Οτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ ἅδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Εκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκά-

στην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν σρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθη ἐν πάσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τῆ κλαυθμῶ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

Ἰσχυνθείησαν, καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν, καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

ΨΑΛΜΟΣ ἱβ'. 12.

Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Ἔως τίνος θήσομαι βουλας ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου, ἡμέρας καὶ νυκτός;

Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρὸς μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεὸς μου,

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρὸς μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, εἴαν σαλευθῶ· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου. **Καὶ πάλιν.**

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεὸς μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρὸς μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα καὶ νῦν· Ἀλληλουΐα, ἐκ γ'.

Μετανοίας, γὰρ Κύριε ἐλέησον, ἐγὼ Δάξω, καὶ νῦν ἁγίου

ΨΑΛΜΟΣ δ'. 4.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτεῖρήσόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υιοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι, ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος.

Καὶ γινώτε, ὅτι ἐθαυμάσωσε Κύριος τὸν ὅσον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Οργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον. Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Εσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

Απὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Εν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι ἢ ὑπνώσω.

Οτι σὺ Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατόφκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ ε'. 6.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ελέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ, Κύριε, ἕως πότε;

Επίστρεψον, Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Οτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ ἅδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Εκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω κατ' ἐκεί-

στην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν σρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθη ἐν πάσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόσητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τῆ κλαυθμῶ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

Ἰσχυνθεῖσαν, καὶ ταραχθεῖσαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείσαν, καὶ καταισχυνθεῖσαν σφόδρα διὰ τάχους.

ΨΑΛΜΟΣ ἱβ'. 12.

Ἐως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Ἐως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου, ἡμέρας καὶ νυκτός;

Ἐως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρὸς μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεὸς μου,

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρὸς μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, εἰὰν σαλευθῶ· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἔσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου. **Καὶ πάλιν.**

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεὸς μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρὸς μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα καὶ νῦν· Ἀλληλουῖα, ἐκ γ'.

Μετανοίας, γ'· Κύριε κέλευσον, ἐξβλέξαι καὶ νῦν ἡνθης

ΨΑΛΜΟΣ κδ'. 24.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ κατασχυθῆϊν εἰς τὸν αἰῶνα.

Μὴ δὲ καταγελασάτωσαί με οἱ ἐχθροὶ μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ κατασχυθῶσιν.

Αἰσχυθῆτωσαν οἱ ἀνομῶντες διακενῆς· τὰς ὁδὸς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνησθήτι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν.

Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου, μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνησθήτι μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τῆτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδὸς αὐτῆ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητῆσι τὴν διαθήκην αὐτῆ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῆ.

Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γὰρ ἐστὶ.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἢ ἡρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μοναγενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ.

Αὶ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπεινώσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἀφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθροὺς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με· μὴ καταισχυνθῆίνην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ακακοὶ καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.

Δύτρωσαι, ὁ Θεὸς, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ κ'. 30.

Επὶ σοι, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνθῆίνην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με.

Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σε, τὰ χυνοὶ τῶ ἐξελέσθαι με.

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σωσάί με.

Ὅτι κραταίωμα μου, καὶ καταφυγή μου εἶ σύ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σε ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.

Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἐκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε.

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητος διακενής.

Ἐγὼ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ δὲ ἤλπισα, ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου.

Ὅτι ἐπέιδες ἐπὶ τὴν ταπεινώσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου.

Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔρησαν ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.

Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.

Ἦσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὄσα μου ἐταράχθησαν.

Παρά πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.

Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ, ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.

Ἐγενήθην ὡσεὶ σκευὸς ἀπολωλός· ὅτι ἤκαστα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτὰς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἠλπισα· εἶπα· Σὺ εἶ ὁ Θεός μου· ἐν ταῖς χερσὶ σου οἱ κληροῖ μου.

Ῥῦσαι με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν κατιδιωκόντων με.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἔλεεί σου· Κύριε, μὴ καταισχυρθεῖν, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε.

Αἰσχυρθεῖσαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθεῖσαν εἰς ἄδου.

Ἄλλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τὰ δίκαια ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ, καὶ ἐξεδενώσει.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε.

Ἐξεργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων.

Σκεπάσεις αὐτὰς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Ἐὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου Ἀπέρριμμαί ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιούσιν ὑπερηφανίαν.

Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθε ἡ καρδία ἡμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ᾠ. 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ Ἀντιλήπτω μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

Ἐν τοῖς μεταφρενοῖς αὐτῶ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῶ ἐλπιεῖς ὅπως κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτῶ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πρᾶγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πισεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου τὸν Ὑψίστον ἔδου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μᾶστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Επὶ χειρῶν ἀρουσίσει, μήποτε προσκόψης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Επὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Οτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράξεται πρὸς με, ἢ ἐπακέσομαι αὐτῷ, μετ' αὐτῷ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δόξασω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἀλληλούϊα, ἐκ γ'. **Κ**ύριε ἐλέησον, γ'. καὶ πάλιν Δόξα, καὶ νῦν. **Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς Στίχους, χύμα καὶ ἀνευ μέλους, εἰ ἔστιν ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς· ἐν ταύτῃ δὲ ψάλλομεν αὐτοὺς ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν, ἀργῶς καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ. Ἀρχεται δὲ ὁ πρῶτος Χορὸς οὕτω.**

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γινώτε ἔθνη καὶ ἠττάσθε.

Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Επακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ισχυρότερες ἠττάσθε.

Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Εὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἠττηθήσεσθε.

Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἢν αὐ βουλήν βουλευθήσθε, διασκεδάσει Κύριος.

Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ λόγον ὃν εἰὼν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμεῖνῃ ἐν ὑμῖν.

Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν ἐμὴ φοβηθῶμεν, ἐδ' ἐμὴ παραχθῶμεν.

Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν αὐτὸν ἀγιάσωμεν, καὶ αὐτός ἐσται ἡμῖν φόβος.

Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς, ᾧ ἔσται μοι εἰς ἀγιασμόν.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι' αὐτοῦ.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ο λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδε φῶς μέγα.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρα, καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμπει ἐφ' ἡμᾶς.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οτι Παιδίον ἐγενήθη ὑμῖν, Υἱός, καὶ ἐδόθη ἡμῖν.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὄμου αὐτοῦ.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θαυμαστός σύμβουλος.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θεὸς ἰσχυρὸς, Ἐξουσιαστής, Ἄρχων εἰρήνης.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Δόξα.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Εἶτα οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός γινώτε ἐσθνη καὶ ἥττασθε· ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ εὐθύς τὰ παρόντα Τροπάρια.

Τὴν ἡμέραν διελθὼν εὐχαριστῶ σοι, Κύριε· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτητον, παράσχου μοι Σωτῆρ, καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Τὴν ἡμέραν παρελθὼν, δοξολογῶ σε, Δέσποτα· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιτον, παράσχου μοι Σωτῆρ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν.

Τὴν ἡμέραν διαβάς, ὑμνολογῶ σε, Ἄγιε· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον, παράσχου μοι Σωτῆρ, καὶ σῶσόν με.

Ἡ ἄσώματος φύσις, τὰ Χερσβίμ, ἀσιγήτοις σε ὕμνοις δοξολογεῖ.

Εἶπα ψάλλουσιν ἡμεῖς οἱ δύο Χοροί.

Εξαπτέρυγα ζῶα, τὰ Σεραφίμ, ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς σέ ὑπερυψοῖ.

Τῶν Ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατιά, Τρισαγίοις σε ἄσμασιν εὐφημεῖ.

Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις ὁ ὢν Πατὴρ, καὶ συν-ἀναρχον ἔχεις τὸν σὸν Υἱόν.

Καὶ ἰσότημον φέρων Πνεῦμα ζωῆς, τῆς Τριάδος δεικνύεις τὸ ἀμερές.

Παναγία Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, οἱ τοῦ Λόγου αὐτόπται, καὶ ὑπουργοί.

Προφητῶν καὶ Μαρτύρων πάντες χοροί, ὡς ἀθάνατον ἔχοντες τὴν ζωὴν.

Υπὲρ πάντων πρεσβεύσατε ἐκτενωῶς, ὅτι πάντες ὑπάρχομεν ἐν δεινοῖς.

Τίνα πλάνης ρυσθέντες τοῦ πονηροῦ, τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν τὴν φθὴν.

Ἄγιε, Ἄγιε, Ἄγιε, Τρισάγιε Κύριε, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς χθραμαλῆ τῇ φωνῇ.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. Ὅρα σελ. 16.

Εἶπα τὰς παρόντας Στίχας, ὧν ὁ μὲν πρῶτος τρισσευ-
ται, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες δευτεῖονται, πλὴν τῆ τελευταίας,
ἀπαξ μόνον λεγομένου. Ἀρχεται δὲ ὁ δεύτερος Χορὸς.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
ἀμαρτωλῶν.

Πᾶσαι αἱ ἐράνιαι Δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων καὶ
Ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ἄγιε Ἰωάννη Προφήτα, καὶ Πρόδρομε, καὶ Βαπτισ-
τὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ἄγιοι ἐνδόξοι Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ
πάντες Ἄγιοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ὅσιοι Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, Ποιμένες, καὶ Δι-
δάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
ἀμαρτωλῶν.

Ἦ ἀήττητος καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία δύναμις τῆ
τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς
τοὺς ἀμαρτωλοὺς.

Ὁ Θεός, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς.

Καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶπα, Τρισάγιον Παναγία Τριάς Πάτερ ἡμῶν Ὅτι
σοῦ καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἐὰν δὲ τύχη Ἑορτή,
λέγομεν τὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄.

Φώτισον τὰς ὀφθαλμούς μου, Χριστέ ὁ Θεός, μήποτε ὑπνώσω
εἰς θάνατον, μήποτε εἶπῃ ὁ ἐχθρός μου Ἰσχυσα πρὸ αὐτόν.

Δόξα.

Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου γενοῦ, ὁ Θεός, ὅτι μέ-
σον διαβαίνω παγίδων πολλῶν ῥύσαι με ἐξ αὐτῶν,
καὶ σῶσόν με ἀγαθῆ, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη· μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πᾶσιεμνος· ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, ἢ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ἔτερα Ἰεροπαιρία, ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου τὸ αὐπνον ἐπίσασαι, Κύριε, ἢ τῆς ἀθλίας σαρκός μου τὸ ἄτονον ἔγνωσ, ὁ πλάσας με· διὸ εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον· καὶ τοὺς νοερούς ὀφθαλμούς μου φώτισον, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου· καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐδέτω πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχος. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Ως φοβερά ἡ κρίσις σου, Κύριε, τῶν Ἀγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνεωγμένων, τῶν ἔργων ἐρευνημένων, τῶν λογισμῶν ἐξεταζομένων· ποία κρίσις ἔσαι ἐν ἐμοὶ τῷ συλληφθέντι ἐν ἀμαρτίαις; τίς με τὴν φλόγα κατασβέσει; τίς με τὸ σκότος καὶ ταλάμψει; εἰ μὴ σὺ Κύριε ἐλέησεις με, ὡς φιλόανθρωπος·

Δόξα.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεός, ὡς ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἀξιώσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου τοὺς ἐμέ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, ἢ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα· ἵνα ἀκούσω ἀπὸ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ἀκαταίσχυτον Θεοτόκε ἐλπίδα σου ἔχων, σωθή-

σομαι τὴν προστασίαν σου κεκτημένος πανάχραντε, οὐ φοβηθήσομαι καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ τροπώσομαι αὐτούς, μόνην ἀπέχόμενος ὡς θώρακα τὴν σκέπην σου καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειάν σου καδικετεύων, βοῶ σοι Δέσποινα, σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ ἀνάστησόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου πρὸς τὴν δοξολογίαν, δυνάμει τῆ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ τῆ Θεοῦ.

Ὁ, Κύριε ἐλέησον, μί. Δόξα, καὶ νῦν Ἦν τιμιωτέραν Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Ἱερεύς Δί εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Εἶτα τὴν ἐπομένην

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ρῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινὴν τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης παραχῆς, καὶ δειλίας τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατὰ ρυξίν, ἢ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ, καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τῆ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἵνα καὶ ἐν τῇ κατ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πάσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐσπληριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ἢ αἰεὶ, ἢ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ γ'. Μετανοίας γ'.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, ἢ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν' δικαιοσύνης ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα, καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, ἢ πνεῦμα εὐδές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Δάψδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσά με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην ἢ πεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξεδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ρά. 101.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σέ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου.

Εν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχύ ἐπάκουσόν μου.

Οτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὄστα μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

Επλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδιά μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Απο φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὄσούν μου τῇ σαρκί μου.

Ωμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ηγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον, μονάζον ἐπὶ δώματος.

Ολην τὴν ἡμέραν ὠνείδίζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὠμνυον.

Οτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρων.

Απὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέβράξάς με.

Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

Σὺ δὲ Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σὺ ἀναστάς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτὴν, ὅτι ἦκει καιρὸς.

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεάν ἑτέραν· καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος, αἰνέσει τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχυρὸς αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ' ἀρχαίς σὺ Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται.

Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἄλλα

γῆσονται σὺ δὲ ὁ αὐτούς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ σὲ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Κ Προσευχὴ Μανασσῆ, Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραάμ, ἢ Ἰσαάκ, ἢ Ἰακώβ, ἢ τῆ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν ἢ τὴν γῆν σὺν παντί τῷ κόσμῳ αὐτῶν· ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προσταγμάτος σε· ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτήν, τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σε· ὃν πάντα φρίσσει ἢ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σε· ὅτι ἄσπεκτος ἢ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σε, καὶ ἀνυπόστατος ἢ ὄργη τῆς ἐπὶ ἀμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σε, ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνέξιχνιάσον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σε. Σὺ γὰρ εἶ Κύριος ὕψιστος, εὐσπλαγχνος, μακρόθυμος, ἢ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. Σὺ, Κύριε, κατὰ τὸ πλήθος τῆς χρηστότητός σε ἐπηγγείλω μετάνοιαν, καὶ ἄφεςιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου ὄρισας μετάνοιαν ἀμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ οὖν Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, οὐκ ἔδου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῖς ἔχ' ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔδου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, διότι ἡμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμις θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, Κύριε· ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, ἢ ἔκ εἰμι ἄξιος ἀπενίσαι, ἢ ἰδεῖν τὸ ὕψος τῆ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ἔκ ἐσι μοι ἄνεσις· διότι παρώργισα τὸν θυμὸν σε, ἢ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σε ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προσταγμάτά σε. Καὶ νῦν κλίνω γόνυ καρδίας, δέόμενος τῆς παρασού

χρηστότητος· Ἠμάρτηκα, Κύριε, ἠμάρτηκα, ἢ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω· ἀλλ' αἰτῆμαι δεόμενος· Ἄνες μοι, Κύριε, ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσης με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηίσας, τηρήσης τὰ κακά μοι, μηδὲ καταδικάσης με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· διότι σὺ εἶ Θεὸς, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δείξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου· ὅτι ἀνάξιον ὄντα, σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου, καὶ αἰνέσω σε διαπαντός ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὅτι σὺ ὑμνεῖς πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶ καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθάμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μὴ δὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπιβλέψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.
Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχίσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μί. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ· **Ε**ν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ· **Ο** Ἱερεῦς· **Δ**ὶ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

ΕΥΧΗ

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές Ἰησοῦ Χριστέ, ἢ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίσασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δούλόν σου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Μετανοίας, γ'. εἶπα τὸς Ψαλμ.

ΨΑΛΜΟΣ 59. 69.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθήσάι μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Αποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε.

Αγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι ἢ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου ἢ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ρμβ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κωτεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐπαράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χειράς μου ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκκσον μου, Κύριε, ἐξέλπιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τὰς ἐχθράς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμί.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπεράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πα-

πρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς· Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσωσε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ· ἐγὼ εἶπα, Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀναμαρτήτως φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσασμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Εὐταῦθα λέγομεν τὸν Κανόνα τῆς ἡμέρας, ἢ τῆς Θεο-

τόκου (*). Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Τροπαρίων τοῦ Κανόνος, Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἔστι· καὶ τὸ ἐπόμενον Τροπάριον, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενου· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ·

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενου.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυνάττειαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτῆ·

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενου.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενου.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενου.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ ἀνεσάτω τὸν Κύριον.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενου.

Εἶτα ὁ πρῶτος Χορός.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὁ δευτέρος Χορός.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ πάλιν οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενου· κ. τ. λ.

(*) Ἐνταῦθα φάλλομεν καὶ τὸν Μέγαν Κανόνα, ὡς προσσημειώται, εἰν ἡ πρώτῃ. Ἐβδόμῃ τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Κδόξα τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.
 Κύριε, εἰμὴ τοὺς Ἁγίους σου εἶχομεν πρεσβευτὰς, καὶ
 τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶ-
 μεν Σωτὴρ ὑμνῆσαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγ-
 γελοι; Καρδιογινῶστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήρη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων
 πρὸς σέ κατέφυγον Ἄγνη, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσ-
 κεψαι τὴν ἀσθενοῦσά μου ψυχὴν, καὶ πρεσβευε τῷ
 Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναι μοι τὴν ἀφεσιν, ὧν ἔπ-
 ραξα δεινῶν, κόνῃ εὐλογημένη.

Ἔτερον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκα-
 ταλίπῃς με ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπιστεύ-
 σης με ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησον με.

Ἔτερον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίδημι, Μήτηρ
 τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τό, Κύριε ἐλέησον, μί. Ἔϊτα.

Ο ἐν παντὶ καιρῷ ἢ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν ἕρανῳ ἢ ἐπὶ γῆς
 προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μα-
 κρόδυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς
 δικαίους ἀγαπῶν, ἢ τὸς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντα
 καλῶν πρὸς σωτηρίαν, διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελ-
 λόντων ἀγαθῶν. Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν
 τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἴδυνον τὴν ζωὴν ἡ-
 μῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγία-
 σον, τὰ σώματα ἁγισσον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον,
 τὰς ἐννοίας κάθαρσον, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
 θλίψεως, κακῶν, καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις
 σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμε-
 ναι, καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητά
 τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου

σου δόξης ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβίμ· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ·
Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκπερήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι
ἡμᾶς· καὶ ποιῶμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας,
λέγοντες κατ' ἑαυτοὺς, καὶ ἓνα Στίχον τῆς Εὐχῆς
τοῦ ὁσίου Ἐφραΐμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μς, πνεῦμα ἀργίας πε-
ριεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας, μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς,
καὶ ἀγάπης χάρισά μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμά
πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μς ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Εἶτα καὶ τὰς 18' μικρὰς ἢ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην,
καὶ τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς Εὐχῆς. Μεθ' ἣν Τρισά-
γιον· Παναγία Τριάς Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶ.
Κύριε ἐλέησον, 18'. Εἶτα τὰς ἐπομένας Εὐχάς.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Παύλου Μοναχοῦ, Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος.

Ασπιλε, ἀμόλυντε, ἀφθορε, ἀχραντε, ἀγνή Παρθέ-
νε, Θεόνυμφε Δέσποινα ἢ Θεὸν λόγον τοῖς ἀνθρώποις,
τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσατα, καὶ τὴν ἀπωσθεΐ-
σαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, τοῖς οὐρανόις συνάφα-
σα ἢ τῶν ἀπηλπισμένων μόνῃ ἐλπίς, καὶ τῶν πολε-
μουμένων βοήθεια ἢ ἐτοιμὴ ἀντίληψις τῶν εἰς σέ
προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ κατα-
φύγιον. Μὴ βδελύξῃ με τὸν ἀμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ,
τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις, καὶ πράξεσιν ὅ-
λον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τῷ βίῳ

ῥαθυμία, γνώμη δούλον γεόμενον. Ἄλλ' ὡς τοῦ φι-
 λανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγγνίσ-
 θητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ· καὶ δεξά-
 μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν·
 καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ
 μητρικῆς παρρησίας χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ
 κάμοι τὰ φιλανθρώπα σπλαγγνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθό-
 τητος· καὶ παριδὼν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα,
 ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν
 ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς
 ἐλεήμων, καὶ συμπαθῆς, καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ
 παρόντι βίῳ, θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, ταῖς τῶν
 ἐναντίων ἐφάδους ἀποτεριχίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν
 καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου με, τὴν
 ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ ταῖς σκοτεινάς ὀ-
 θρεῖς τῶν πονηρῶν δαιμονῶν πέρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα.
 Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰωνίου με-
 ρυομένη κολάσεως, ἢ τῆς ἀπορρήτης δόξης τῆς σῆς Υἱοῦ,
 καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα· ἧς καὶ
 τύχοιμι, Δέσποινα με, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς
 μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως· χάριτι καὶ φιλανθρώπιᾳ
 τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ
 Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα,
 τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ,
 ἢ τῷ παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ αὐτῷ Πνεύματι,
 νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ἌΛΛΑ Εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν

Ἀντιόχου Μοναχοῦ καὶ Πανδέκτου.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιῶσιν, ἀνάπαι-
 σιν σώματος ἢ ψυχῆς· καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
 ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας, ἢ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς,
 ἢ νυκτερινῆς ἠδουπαθείας. Παῦσον ταῖς ὁρμαῖς τῶν πα-

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΕΓΑ

Θῶν, ἀβέσων τὰ πεπυρωμένα βέλη τῶ πονηρῶ, τὰ κατ' ἡμῶν δολίως κινέμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατῆσειλον ἢ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, γρήγορον νοῦν, σώφονα λογισμὸν, καρδίαν νήφουσαν, ὑπνον ἐλαφρόν, ἢ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανύσῃσον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἢ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράφραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, ἢ εὐλογεῖν, ἢ δοξάζειν τὸ πᾶντιμον ἢ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, ἢ τῷ Υἱῶ, ἢ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Υπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῶ σου, ἢ Θεῷ ἡμῶν, ἢ αἰτήσαι, ἵνα σώσῃ διὰ σὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η ἐλπίσμε ὁ Πατήρ, καταφυγὴ με ὁ Υἱὸς, σκέπη με τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν· Κύριε ἐλέησον, **γ'**. Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Βιρήνη πᾶσι τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε· καὶ ἡμῶν κεκλιμένων, λέγει εὐθύς·

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείας τῆς παναχραύτου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἢ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου ἢ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προσασίας τῶν τιμίων ἐπερανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· τῷ τιμίῳ ἐνδόξῳ Προφῆτῳ Προδρόμῳ, καὶ Βαπτιστῷ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφύμων

Ἀποστόλων τῶν ἁγίων ἐνδόξων, ἢ καλλινίκων Μαρτύρων τῶν ὁσίων ἢ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ, καὶ Ἀννης, καὶ πάντων σὺ τῶν Ἁγίων εὐπρόσδεκτον ποιήσον τὴν δέησιν ἡμῶν. Δώρησαι ἡμῖν τὴν ἀφ᾽ ἑσῆς τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν. Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου. Ἀποδιάξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. Εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς ἢ φιλάνθρωπος.

Εἶθ' οὕτω ποιήσας ὁ Προεστῆς μετάνοιαν ἐπὶ γῆς, λέγει τοῖς Ἀδελφοῖς: Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῶν ἁμαρτωλῶν.

Καὶ οἱ Ἀδελφοί: Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι, Πάτερ ἅγιε. Καὶ ἄρχονται οἱ Ἀδελφοὶ ἀπὸ δύο, εἰς ἕξ ἑκάτερου Χοροῦ κατὰ τάξιν, ποιεῖν τὸ αὐτὸ, καὶ αἰτεῖσθαι, καὶ λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες. Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει, (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον, συνεχῶς)

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ἰπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἰπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου Στρατοῦ.

Ἰπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος,

Ἰπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, ἢ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἰπὲρ τῶν διακούντων, καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ἰπὲρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ἰπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἰπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ἰπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ἰπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξόμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς·

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσταμένων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ. Ὁ Προεστῶς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Καὶ λαβόντες οἱ πάντες συγχώρησιν ἀπὸ τοῦ Προεστῶτος, ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν, ἐνθα λέγομεν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῖς μισῶσι, καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς συγχώρησον, Κύριε. Τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν ἀγαθοποιήσον. Τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ οἰκειοῖς ἡμῶν χάρισται τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασιν δώρησαι. Τῆς ἐν θαλάσῃ κυβέρνησον. Τοῖς ἐν ὁδοιπορίᾳ συνόδευσον. Τῷ Βασιλεῖ συμμαχήσον. Τοῖς διακονῶσι, ἢ ἐλεῶσιν ἡμᾶς, ἀμαρτιῶν ἀφεσὶν δώρησαι. Τῆς ἐντεταμένους ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν προκοιμηθέντων πατέρων, ἢ ἀδελφῶν ἡμῶν, ἢ ἀνάπαυσον αὐτῆς, ὅπως ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμακλώπων, ἢ λύτρωσαι αὐτῆς ἀπὸ πάσης περιστάσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορόντων, καὶ καλλιεργόντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ δὸς αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, ἢ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, ἢ ἀμαρτωλῶν, ἢ ἀνάξιων δούλων σου, ἢ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχραῖτε σου Μητρὸς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΙΚΡΟΝ.

Ποιῦντες Στίχον, λέγομεν

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πάνταχου παρῶν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὴ τὴς ψυχᾶς ἡμῶν.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· "Ὅτι σου ἔστι. Κύριε ἐλέησον, **ιβ'**. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, **γ'**. Μετανοίας, **γ'**. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ν'. 50.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επί πλείον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

"Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα, καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐδὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ἐδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην, ἢ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξεδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν ἢ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ 69.

Ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Δίσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταίσχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Ἐὕγε, εὕγε.

Αγαλλιάσθησαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Εγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου ἡ ῥύσις μου εἶ σὺ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ρμβ. 142:

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν φησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δέλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν πῆν ζώην μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σε ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ακουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἰσχυρὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ
εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν
ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμί.

Δ Ο Ξ Ο Λ Ο Γ Ι Α

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀν-
θρώποις εὐδοκία.

Ἦμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνῶμέν σε, δο-
ξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην
σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκρά-
τορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον
Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πα-
τρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον
ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δε-
ξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅσι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰη-
σοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός· Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω
τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ἢ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γε-
νεᾷ· ἐγὼ εἶπα, Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν
τὸ θεληματά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψό-
μεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὰς αἰῶνας Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίζαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν.

Εἶτα λέγομεν τὸ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. Ὅσα σελ. 16. καὶ τὸ Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τὴν Θεοτόκον, κ. τ. λ. Μετὰ ταῦτα, Τρισάγιον Παναγία Τριάς Πάτερ ἡμῶν Ὅτι σου ἐστὶν Εἶτα, τὸ Τροπαριον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίος, ἢ τὰ παρόντα.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἢ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ, ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τὰς

οϊκτίρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πόλιτείᾳ σὺ
δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυτον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς
τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ
στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κυρίου πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς
Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς,
ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μί. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐ-
λέησον, γ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀ-
νόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πατέρα. Ὁ Ἱερεὺς Ὁ Θεὸς
οἰκτιρήσαι ἡμᾶς εἰ δὲ μὴ ὑπάρχει. Δι' εὐχῶν τῶν ἁ-
γίων Πατέρων ἡμῶν. **Εἶτα τὰς ἐπομένας Εὐχὰς.**

Εὐχὴ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ασπιλε, ἀμόλυντε, ἀφθονε, ἀχραντε, ἀγνή Παρθέ-
νε, Θεόνυμφε Δέσποινα ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνδρά-
ποις, τῇ παραδόξῳ σε κυήσει ἐνώτασα, καὶ τὴν ἀπα-
σθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, τοῖς ἐρανοῖς συνά-
ψασα ἢ τῶν ἀπηλπισμένων μόνῃ ἐλπίς, καὶ τῶν πο-
λεμουμένων βοήθειά ἢ ἐτοιμὴ ἀντίληψις τῶν εἰς σέ
προσρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύ-
γιον. Μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν
ἀσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις, καὶ πράξεσιν ὅλον
ἑμαυτὸν ἀχρεῖωσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου
ράθυμιά, γνώμη δούλον γενόμενον. Ἄλλ' ὡς τοῦ φι-
λανθρώπου Θεῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθη-
τι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ
δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοὶ
δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ
Κύριον, τῇ μητρικῇ σε παρρησίᾳ χρωμένη, δυσώπητον,
ἵνα ἀνοίξῃ καὶ μοὶ τὰ φιλανθρώπετα σπλαγγχνα τῆς αὐ-

τοῦ ἀγαθότητος· καὶ παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα
 πταίσματα, ἐπιστρέψη με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν
 αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πά-
 ρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμπαθὴς, ἢ φιλάγα-
 θος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμὴ προστατίς καὶ
 βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτευχίζουσα, ἢ
 πρὸς σωτηρίαν καθοδηγῶσα· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς
 ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ
 τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐ-
 τῆς ἀπελαύνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρί-
 σεως, τῆς αἰώνισ με ῥυομένης κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορ-
 ρήτου δόξης τοῦ σου Υἱοῦ, ἢ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον
 με ἀποδεικνύουσα· ἧς καὶ τύχοιμι Δέσποινά μου, ὑ-
 περαγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλή-
 ψεως· χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου
 Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πάντα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνη-
 σις, σὺν τῷ ἀρχαίῳ αὐτοῦ Πατρὶ, ἢ τῷ παναγίῳ, καὶ
 ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ,
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Κ Ἐτέρα εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.
 καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνά-
 πλάουσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς
 ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ πά-
 σης σκοτεινῆς, καὶ νυκτερινῆς ἠδυπαθείας. Παῦσον
 τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέ-
 λη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς
 τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις καταΐξειλον, καὶ πᾶν
 γεῶδες, καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώ-
 ρησαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισ-
 μόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἑλαφρόν, καὶ πάσης σα-
 τανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστητον δὲ
 ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν

ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομά σου· τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Υπερένδοξε, αἰετάρθρανε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου, καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἰτήσαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱὸς, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Τριάς ἅγια, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν· Κύριε ἐλέησον, γ. καὶ ἀπόλυσις.

Τέλος τῆς ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ Ὁρολογίου
Νυχθημέρου Ἀκολουθίας.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ Α΄.

ΠΕΡΙΕΧΟΝ.

Τὰ Τροπάρια, ἢτοι Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τῶν ἀκινήτων Ἑορτῶν, καὶ τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν Ἁγίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Τὰ Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

Τὰ ἐν ταῖς Κυριακαῖς ψαλλόμενα Ἀγαστάσιμα Ἀπολυτίκια, Θεοτοκία, καὶ Ὑπακοὰς τῆς Ὀκτωήχου.

Τὰ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς Ἑβδομάδος ἡμέραις ψαλλόμενα Ἀπολυτίκια.

Τὰ ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ ψαλλόμενα Θεοτοκία, μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια τῶν μὴ ἑορταζομένων Ἁγίων.

Ὅς τις θέλει ὀπίσω με εἰσεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυ-
τὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθήτω μοι.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ

ΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΕΟΡΤΩΝ,

ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΟΨΗΜΕΡΑΝ ΛΗΓΩΝ.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12, καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

Ὁ ἸΗΣΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΩΝ ἘΝ Τῷ Ἱερῷ

¶ 1. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τῆ Νέου Ἔτους ἢ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου καὶ ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν ἢ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀειθαλά καὶ τῶν ἁγίων πσσαράκοιτα Γυναικῶν, καὶ Ἀμμοῦν διακόνου, καὶ διδασκάλου αὐτῶν ἢ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Καλλίσης, Εὐόδου, καὶ Ἐρμογένους τῶν ἀγαθέλων καὶ μνήμη τῆ δικαίᾳ Ἰησοῦ τῆ Ναυῆ ἢ ἀνάμνησις τῆ μεγάλῃ Ἐμπρησμῷ.

ἸΝΔΙΚΤΙΩΝΟΣ ΑΡΧΗ. Οἱ τῆς Ρώμης Ἀυτοκράτορες, πρὸς διατήρησιν τῶν στρατευμάτων, διέτασσαν διὰ θεσπίσματος εἰς τοὺς ἑαυτῶν ὑπικόους φοροὺν τινὰ γενικόν, κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν, οὐ τις ἢ πληρωμὴ ἐγίγεται κατ' ἑνιαυτὸν, ἐπαναλαμβανομένου τοῦ αὐτοῦ

Θεσπίσματος εἰς διάστημα ἑτῶν 15. καθότι 15 ἔτη ἐχρεώσθουν στρατεύεσθαι οἱ τῶν Ῥωμαίων στρατιῶται. Μετὰ δὲ τὴν τούτων συμπλήρωσιν, ἀνανεοῦντες πάλιν τὸ Θεσπίσμα, μετὰ τινος τροπολογίας, διὰ τὴν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἐνδεχομένην τῶν πραγμάτων μεταβολὴν, διέτασσαν ἐκ νέου ἕτερον φορον, πληρωτέον καὶ αὐτὸν κατὰ συνέχειαν εἰς ὀλόκληρον δεκαπενταετίαν. Εἶτα ἐκ τρίτου ἄλλον, καὶ οὕτω καθεξῆς. Τὸ δὲ αὐτοκρατορικὸν Θεσπίσμα, δι' οὗ ὁ φόρος οὗτος διετάσseto, ὀλίγον τι πρὸ τοῦ χειμῶνος, ἀνομάζετο Indictio, ὅ ἐστιν ὄρισμός, ἢ διάγγελμα περὶ τοῦ φόρου ὅπερ ἐξεληλίψαντες εἰς τὴν Ἰνδικτιῶν οἱ βασιλεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διέτηρσαν αὐτὴν, εἰ καὶ ἀντ' αὐτῆς ἐνίοτε μετεχειρίζοντο τὴν Ἐπιπέμησην, σημαίνουσαν διανομήν. Εἰσήγαγε δὲ τὰς Ἰνδικτιῶνας, κατὰ τὴν κοινοτέραν γνώμην, πρῶτος ὁ Μ. Κωνσταντῖνος, τῷ 312 ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, ὅτε καὶ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ εἶδεν ἐν οὐρανῷ, καὶ τὸν Μαξέντιον νικήσας, ἀνηγορεύθη Ἀυτοκράτωρ τῆς Δύσεως (Μαΐου 21.). Τινὲς δὲ ἀνάγουσι τῶν Ἰνδικτιῶνων τὴν ἀρχὴν ἕως ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος, 3 ἔτη πρὸ Χριστοῦ. Ἦρχετο δὲ ἢ μὲν εἰς τὴν Δύσιν εἰσαχθεῖσα Ἰνδικτιῶν, ἀπὸ τῆς 24 Σεπτεμβρίου ἢ δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ αὐτοῦ. Καὶ αὕτη μὲν τῆς Ἰνδικτιῶνος ἢ ἀρχὴ, καὶ τῆς εἰς 15 ἔτη περιόδου αὐτῆς ἢ αἰτία.

Ἐπειδὴ δὲ, μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν εἰς ἀποθήκας, γίνεται τρόπον τινὰ συμπλήρωσις τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, καὶ ἀρχόμεθα πάλιν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καταβάλλειν ἐκ νέου τὰ σπέρματα εἰς τὴν γῆν, πρὸς νέων γεννημάτων προμύθειαν διὰ τὸ μέλλον, διὰ τοῦτο ὁ μὲν Σεπτέμβριος λογίζεται νέου ἔτους ἀρχὴ ἢ δὲ Ἐκκλησία, ἑορτάζουσα σήμερον, ἐξαιτεῖται παρὰ Θεοῦ εὐχρυσίαν ἀέραν, βροχὰς ἐγκαίρους, εὐφορίαν τῆς γῆς, κτλ. Ὅτι δὲ καὶ ἡ παλαιὰ τῶν Ἰουδαίων Συναγωγὴ ἐώρταζε τὴν λεγομένην τῶν Σελπίγγων ἑορτὴν κατὰ τὴν σήμερον, προσφέρουσα τῷ Θεῷ εὐχαριστηρίους ὕμνους, μάρτυς ἡ ἀγία Γραφή (Λευίτ. κγ', 24-25. Ἀριθμ. κδ', 1-2). Ἔστι καὶ τρίτη αἰτία τῆς παρουσίας ἑορτῆς: Ἡ ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν ἐν Ναζαρέτ Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ὅτε καὶ ἐπέδωκε αὐτῷ βιβλίον Ἡσαίου τοῦ Προφήτου πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ ἀνοίξας αὐτὸ, εὔρε τὸν τόπον, ὅπου ἦν γεγραμμένον Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἔνεκεν ἔχρισέ με, κτλ. (Λουκ. δ', 16-18). Ταῦτα περὶ τῆς παρουσίας ἑορτῆς καὶ τῆς Ἰνδικτιῶνος.

Ἐκ δὲ τῶν σήμερον ἑορταζομένων Ἀγίων, ὁ μὲν Συμεὼν ἐγεννήθη κατὰ τὸ 392 ἔτος, ἐν τινι κώμῃ καλουμένῃ Σισάν, ἐν τοῖς μεθορίοις Κιλικίας καὶ Συρίας εἰσήλθεν εἰς τὸ μοναδικὸν γάδιον ἐκ νεαρῆς ἡλικίας ἐγυμνασθεὶς πρότερον ἐν μοναστηρίῳ, εἶτα καὶ

κατὰ μόνας εἰς τόπον ἔρημὸν καὶ τελευταῖον, ἀναβάς κατὰ τὰ ὄρη τῆς Συρίας ἐπὶ τινος στύλου ὕψιλου, ἀφ' οὗ καὶ Στυλίτης ἐπωνομάσθη, ἐνεκαρτέρησεν ἐπ' αὐτοῦ ἔτη πολλὰ, ὄρθιος τὸ πλεῖστον καὶ ζήσας τὰ πάντα ἡμέρας, ἐτελεύτησε τῷ 461 ἔτει.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς τῆ Ναυῆ ἦν ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ· ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ, περὶ τὰ 1654 ἔτη πρὸ Χριστοῦ· διεδέχθη τὸν Μωϋσῆν τῷ 85 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· ἀνεγαίτησε τὸ ρεῦμα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ διεβίβασε τοὺς Ἰσραηλίτας πεζοῦς· ἔστησε τὸν δρόμον τοῦ ἡλίου, πολεμῶν τοὺς Ἰεβουσαίους· ἐμέρισε τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας εἰς τὰς δώδεκα φυλάς τῶν Ἰσραηλιτῶν· ἐκυβέρνησεν αὐτὰς 25 ἔτη· συνέγραψε τὸ εἰς ὄνομα αὐτοῦ ἐπιγραφόμενον Ἑκτον βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 110, ἐτελεύτησε τῷ 1544, πρὸ Χριστοῦ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκης, Ἦχος β'.

Ο πάσης Δημιουργὸς τὴν κτίσεως, ὁ καιροῦς καὶ χρόνου ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θεμενός, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τὰς Βασιλείας καὶ τὴν Πόλιν σου· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α'.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τὰς προπάτορας ὅσιε· τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι, Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου, Ἦχος βαρύς.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος, αἰεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Τὸ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος, καὶ ἄρμα πυρὸς, τὸν Στύλον ἐργασάμενος, δι' αὐτοῦ συνόμιλος

τῶν Ἀγγέλων γέγονας Ὅσιε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 2. Τῷ ἁγίῳ Μάρτυρος Μάμαντος ἢ τῷ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννῃ τῷ Νησιεῦτῃ, πατριάρχῃ Κωνσταντινῆς πόλεως.

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν ἐκ Γάγγρας τῆς Παφλαγονίας, γεννηθεὶς ἐν φυλακῇ, ὅπου οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτελεύτησαν· καὶ συνεχῶς Ἀμμίαν τὴν θετὴν αὐτοῦ μητέρα Μαμᾶ καλῶν, ἀνομάσθη Μάμας· ἠθλίσε δὲ περὶ τὰ 275. Ὁ δὲ Ἰωάννης ἐπατριάρχεισεν ἐπὶ Τιβερίου, ἐν ἔτει 582. καὶ κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἐτη 13 καὶ μῆνας 5, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τῷ 595. Εἰς τὸν Πατριάρχην τοῦτον ἐκυράσθη τοπρῶτον, κατὰ τὰ 586 ἔτος, ὃ ἕως τότε ἀσυνήθης τίτλος, Οἰκουμενικός.

Ὁ Ἀπολ. τῷ Μάρτ. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε. Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ σέφος ἐκομίσασα τῆς ἀφθαρτίας, ἐκ σοῦ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔδραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδείξέ σε τῇ ποιίμῃ σου ἢ πῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω, τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλάσια, πάτερ ἱεράρχα Ἰωάννη· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκ. τῷ Μάρτ. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τῇ ράβδῳ Ἄγιε, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ, τὸν λαόν σου ποιίμανον, ἐπὶ νομᾶς ζωηφόρους· θῆρας δὲ τοὺς ἀοράτους καὶ ἀνημέρους, συντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σὲ ὑμνούντων· ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προστατὴν Μάμα θερμόν σε κέκτηνται.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, ἐπισκόπου Νικομηδείας· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου.

Ὁ μὲν ὑπέμεινε τὸ μαρτύριον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν ἔτει 288. Ὁ δὲ Θεοκτίστης ἐτελεύτησε περὶ τὰ 451.

Κ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, πῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήδλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἄνθιμε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς πῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἕκατόν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Θεόκτιστε Πατὴρ ἡμῶν ὅσπε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκ. τῷ Ἱερ. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν ἱερεῦσιν ἀκριβῶς διαπρέψας, καὶ μαρτυρίῳ τὴν ὁδὸν διανύσας, τὰ πῶν εἰδώλων ἔσβεσας σεβάσματα, πρόμαχος γενόμενος, τῆς σῆς ποιμήνης θεόφρον· διό σε ἢ γεραίρει νῦν, μουσικῶς ἐκβοῶσα· Ἐκ πῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις αἰοῖδιμε Ἄνθιμε.

✠ 4. Τῷ ἁγίῳ Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας· ἢ τῷ ἁγίῳ ἢ θεόπτε Μωϋσέως τῷ Προφῆτι.

Θ μὲν Βαβύλας, ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὢν, ἠθλησεν ἐπὶ Νουμεριανοῦ, τῷ 284 ἔτει. — Ὁ δὲ Μωϋσῆς, ὁ ὑπέρτατος τῶν φιλοσόφων, ὁ σοφώτατος τῶν νομοθετῶν, καὶ τῶν ἱστοριογράφων ἀπάντων ὁ ἀρχαιότατος, ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Λευὶ, υἱὸς Ἀμβραμ καὶ Ἰωχαβὶδ. Ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ, ἔτη 1689 πρὸ Χριστοῦ. Βρέφος ὢν ἐτι τριῶν μηνῶν, ἐβλήθη εἰς θίβιν, ὅ ἐστι κιβώτιον ἐκ παπύρου κατεσκευασμένον, καὶ πανταχόθεν πεπιστωμένον, ἐρρίφη εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου, διὰ τὸ πρόσταγμα καὶ τὸν φόβον τοῦ Φαραώ. Ἀφθεῖς ἐκεῖθεν ὑπὸ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, καὶ γενόμενος αὐτῆς υἱὸς θετός, ἀνετράφη ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ 40 ἔτη. Φυγὼν ἔπειτα εἰς Μαδιάμ, εἶδεν ἐπὶ τοῦ ὄρους Χωρήβ τὴν ὀπτασίαν τῆς καιομένης Βάτου, περὶ τὸ 80 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· ὅτε χειροταγηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἡγεμῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐκ τῆς Αἰγύπτου· διεβίβασεν αὐτὸν διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, ὡς διὰ ξηρᾶς

ἐκυβέρνησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ 40 ἔτη· ἐποίησε τέρατα καὶ σημεῖα πολλά· συνέγραψε τὰ πέντε πρῶτα βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἅτινα καὶ Πεντάτευχος καλοῦνται. Φθάσας δὲ εἰς τὴν γῆν Μωάβ, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος Ναβαῦ, ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ Φασιγὰ καλουμένην, καὶ ἐκεῖ, κατὰ θεῖαν κέλευσιν, ἐτελεύτησε τῷ 1569 ἔτει πρὸ Χριστοῦ, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 120. Τούτου εἰσὶν αἱ ἐκ τῆς παλαιᾶς Διαθήκης δύο πρῶται τῆς Στιχολογίας Ὡδαί: Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, κτλ. Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω, κτλ. Ἄν τὴν μὲν ἔφαλε παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, εὐδύς μετὰ τὴν διάβασιν αὐτῆς· τὴν δὲ δευτέραν, ἐπὶ τὴν γῆν Μωάβ, πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ ὀλίγας ἡμέρας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὁρα ἀνωτέρω.

Τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως τὴν μνήμην Κύριε ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μεγαλεῖα πίστεως ἐν τῇ καρδίᾳ, περιθεῖς ἐφύλαξας, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, μὴ δειλιάσας τὸν τύραννον, Χριστοῦ Θεράπον· διὸ ἡμᾶς φύλαττε.

✠ 5. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς τῆ τιμίου Προδρόμου.

Κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων, ἐπιστηριζομένην εἰς ἀρχαίαν παράδοσιν, τὸν Ζαχαρίαν τοῦτον ἐφόνευσαν οἱ Ἰουδαῖοι, καθὼς ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτούς, μεταξύ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου (Ματθ. κγ', 35), διὰ δύο αἰτία: Τὸ μὲν, ὅτι καὶ μετὰ τὴν κύσιν τῆς Παρθένου Μαρίας, ὁ Ζαχαρίας Παρθένον πάλιν ἀνόμαζεν αὐτήν, καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν παρθένων συνηρίθμει (Βασίλ. Λόγ. εἰς τὴν Χρ. Γένν.). Τὸ δὲ, ὅτι ἐν τῷ καιρῷ τῆς Βρεφοκτονίας (Δεκεμβρ. 29) οὐχ εὐρέθη Ἰωάννης ὁ υἱὸς αὐτοῦ· ἐπειδὴ ἡ γηραιὰ Ἐλισάβετ, παραλαβοῦσα αὐτὸν νηπιάζοντα, ἔκρυπτεν ἐπιμελῶς, ῥητῶς μὲν ἀθλοῦ ποῦ, ἀλλ' εἰς τὴν ἐρημον· πάντως, ὅπου, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν, τὸ παιδίον νύξανε καὶ ἐκραταιῆτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδειξέως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ (Λουκ. α', 80.). Μὴ εὐρεθέντος οὖν τοῦ υἱοῦ, ἐφευρέθη ὁ πατήρ, διὰ προσταγματος τοῦ Ἡρώδου (Πέτρ. Ἀλεξάνδρ. Καν. γγ'). Ἀθήνης

Γ' **Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.** Καπεπλάγη Ἰωσήφ.
 Ἰερωσύνης στολισμὸν περιβαλλόμενος σοφῆ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ ὀλοκαυτώματα δεκτὰ, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας Ζαχαρία· καὶ γέγονας φωστήρ, καὶ θεατῆς μυστικῶν, τὰ σύμβολα ἐν σοὶ τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδήλως πάνσοφ· καὶ ξίφει ἀναιρεθεῖς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, Χριστοῦ Προφήτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο' **Κοντάκιον, Ἦχος γ'.** Ἡ Παρθένος σήμερον.
 προφήτης σήμερον καὶ ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, Ζαχαρίας προὔδηκεν ὁ τοῦ Προδρόμου γενέτης, τράπεζαν, τῇ προφητείᾳ πιστοὺς μὲν τρέφων, πόμα δὲ δικαιοσύνης τᾶτους κεράσας· διὰ τῆτο τελειοῦται, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 6. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολασσαῖς, ἧτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τ' **Ἀπολυτίκ. Ἦχος δ'.** Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.
 τῶν ἔραυίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωπούμεν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων τῆς αὐλοῦ σα δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἀνω Δυνάμεων.

Ο' **Κοντάκιον, Ἦχος β'.** Τοὺς ἀσφαλεῖς.
 τῇ Τριάδι παρεστῶς ὀλόφωτος, μετὰ πασῶν ἐπουρανίων τάξεων, καὶ τὸ ἐνθεον μελώδημα σὺν αὐταῖς ἀναφωνῶν σοφῆ Μιχαήλ, ἡ τὴν γῆν θεῖα νεύσει διερχόμενος, ἡ τέρασι μεγίστοις θαυμαζόμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἔτερον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Α' **Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργεὶ θείας δόξης, τῶν**

ἀνθρώπων ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγέ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρέσβευε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

¶ 7. Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

Ἦθλησεν ἐν Πομπηίουπόλει τῆς Κιλικίας, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἡγεμόνος αὐτῆς, τῷ 288.

Εἰς τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, ἢ ἐξ ὀσφύος τῆς Δαυιδ, ἡ Θεόπαις Μαριάμ, τίκεται σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἢ σύμπασα ἢ καινεργεῖται· συγχαίρει τε ὁμῶς ὁ ἔθνος καὶ ἡ γῆ. Αἰνέσατε αὐτὴν αἱ πατρίαι τῶν ἔθνων· Ἰωακείμ εὐφραίνεται, ἢ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ Ζεῖρα τίκει, τὴν Θεοτόκον ἢ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὴν σепτῆ Γεννήσει σου ἡ οἰκουμένη, τῷ ἀύλῳ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθέने, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε· Ὅρα ὀπισθεν, σελ. 182.

Τὸν ἀληθῆ, καὶ Θεοφόρον Μάρτυρα, καὶ ἀθλητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, συνελθόντες σήμερον, μεγαλοφώνως ὑμνήσωμεν, Σώζοντα τὸν μύστην τῆς χάριτος, ἰάσεων δωτῆρα πλουσιώτατον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

8. Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν, ἡ Θεοτόκος ἐγεννήθη ἐξ ἐπαγγελίας, περὶ τὰ 16, ἢ 17 ἔτη πρὸ τῆς Χρ. Γεννήσεως, ἐκ στεριευόντων καὶ προθεδικότων τὴν ἡλικίαν γονέων, τοῦ Γωακεῖμ καὶ τῆς Ἄννης ὧν ὁ μὲν κατήγετο ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους τοῦ Δαυὶδ, φυλῆς Ἰουδα· ἡ δὲ Ἄννα, ἐκ τῆς ἱερατικῆς φυλῆς τοῦ Λευὶ, θυγάτηρ Ματθάν τοῦ ἱερέως, καὶ Μαρίας τῆς γυναίκος αὐτοῦ.

Ἀργία, καὶ ἰχθυος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Γωακεῖμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμῷ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἀχραντε ἐν τῇ ἀγίᾳ Γεννήσει σου. Αὐτὴν εὐορτάζει καὶ ὁ λαὸς σε, ἐνοχῆς πῶν πταισμάτων λυτρωθεῖς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ Στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκιον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

✠ 9. Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ, ἡ Ἄννης· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σεβηριανοῦ.

Ἦθλησεν ἐπὶ Λικινίου βασιλέως, καὶ Λυσίου δοῦκος, ἐν ἔτει 315.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεται καὶ ἡ φθινοπωρινὴ Ἰσημερία.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τ Ἀπολυτ. τῆς Ἑορτῆς· καὶ τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'.

τῶν δικαίων Θεοπατόρων σου Κύριε τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, δι' αὐτῶν σε δυσωπῶμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ αὐτὰ ζητῶν.

Εὐφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῆς στείρωσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν Πανάχραντον, συγκαλοῦσα ἅπαντας, αὐμνηῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνოდώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφოდώρας.

Ἦσαν ἐκ Βιθυνίας, ἀδελφαὶ κατὰ σάρκα, ἐπὶ Μάξιμιανου τῷ 304. ἔτει ἀθλήσασαι.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς· Κοντάκιον τῶν Ἁγίων,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υπὲρ Τριάδος καρτερῶς ἐναθλῆσαι, τὸν πολυμήχαιον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς συνδέμεναι τῷ πνεύματι· ὅθεν εἰσφάκισθητε, σὺν ταῖς πέντε Παρθένοις, εἰς τὸν ἐπουράνιον, Ἀθλοφόροι νυμφῶνα· ἢ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

✠ 11. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Ἦπῃρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ζήνωνος, ἐν ἔτει 472. μετονομασθεῖσα δὲ Θεόδωρος, καὶ ἀνδρικῶς ἐνδυσασμένη, ἔζησεν ἐν μοναστηρίῳ ἀνδρῶν, ἀγνωστος ἕως τέλους.

Ε Ἀπολυτ. τῆς Ἑορτῆς· ἢ τῆς Ἁγίας, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράπτουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος

ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσια Θεοδώρα τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β. Τὰ ἄνω ζητῶν.
 Τὸ σῶμα τὸ σὸν νηστείας κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς τὸν Κτίστην καθικέτευσας, διὰ τὴν ἁμαρτίαν σου, ὅπως λάβῃς τελείαν συγχώρησιν· καὶ ἐδέξω τὴν ἄφεσιν, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

✠ 12. **Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου.**

Ἐπίσκοπος ἦν κατὰ τὴν Ἰταλίαν· ἠθλιπεν ἐπὶ Διοκλιτιανῶ, τῷ 298.

Ἡ τούτου Ἀκαλουθεῖα ψάλλεται εἰς τὰς 11, διὰ ἀποδοῦσθαι σήμερον τὴν Ἐορτὴν τῆς Θεοτόκου.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου, Ἦχος β. Τὰ ἄνω ζητῶν.
 Τὰ θεῖα σοφέ, σεμνῶς ἐμυσταγωγῆσας, θυσιάα δεκτῆ, ἐγένου Θεομακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες τὸ ποτήριον ἔνδοξε, Αὐτόνομε φωστῆρ παγκόσμιε, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 13. **Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως· καὶ Προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κορνηλίου τοῦ Ἐκατοντάρχου.**

Ὁ μὲν Ναός ἐστίν, ὁ ὑπὸ πάντων τῶν πιστῶν διαφερόντως τιμώμενος Ναός τοῦ ἁγίου Τάφου, ὃν ὁ Μ. Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ Γολγοθᾶ, ἔνθα ὁ τοῦ κόσμου Σωτῆρ ἐσταυρώθη καὶ ἐτάφη. Ὑπῆρχε δὲ πρὸ πολλοῦ ὁ τόπος οὗτος συγκεχωσμένος ἐπίτηδες ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἔθνικῶν· ἐπὶ δὲ Ἀδριανοῦ τοῦ Αἰλίου, καὶ εἰδαλεῖον τῆς Ἀφροδίτης ἐκτίσθη ἐπ' αὐτοῦ, πρὸς περισσοτέραν τοῦ ἱεροῦ τόπου βεβήλωσιν, καὶ παντελῆ αὐτοῦ λήθην. Ἐκεῖ ἐκρύπτετο καὶ ὁ τίμιος Σταυρός· ἀλλ' ἀνασκεβῆς γενομένης, κατὰ τὴν τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως ἐπιταγὴν, εὐρέθησαν ὁμοῦ τοῦ σωτηρίου πάθους τὰ σύμβολα. Ἐπ' αὐτὸν οὖν τὸν τόπον ἀνοδομήθη ὁ ἐπ' ὀνόματι τῆς ζωοφόρου Ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μέγιστος καὶ περικαλλὴς Ναός, δι' ἐπιστασίας τῆς μακαρίας Ἐλένης, Δρακιλιανοῦ τοῦ τῆς Παλαιστίνης ἐπάρχου, καὶ Μακαρίου τοῦ τότε τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχου, ὅς τις καὶ τὸν τίμιον Σταυρὸν ἕψωσε (Σεπτ. 14.), καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τούτου ἐποίησε, περὶ τὸ 330 ἔτος.

Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν Ρωμαῖος τὸ γένος, ἐθνικὸς τὴν θρησκείαν,

Ἐκατόνταρχος τὸ ἀξίωμα, κάτοικος τῆς ἐν Παλαιστίνῃ Καισαρείας, ἀνὴρ εὐσεβῆς καὶ θεοφοβούμενος, ποιῶν ἐλεημοσύνας πολλὰς εἰς τὸν λαόν, καὶ διαπαντὸς τοῦ Θεοῦ δεόμενος. Κατὰ δὲ τὸ 41 ἔτος, ἰδὼν ὄπτασιαν ἀγγελικὴν, ἀποστείλας ἐκάλεσεν ἐκ τῆς Ἰσππῆς Πέτρον τὸν Ἀπόστολον, ὑφ' οὗ, κατηχηθεὶς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ πανοικί βαπτισθεὶς, ἐγένετο ἀπαρχὴ τῆς τῶν Ἐθνικῶν κλήσεως. Λέγεται δὲ ὅτι μετὰ ταῦτα προεχειρίσθη καὶ ἐπίσκοπος, κατὰ τινὰς μὲν, αὐτῆς τῆς Καισαρείας· κατ' ἄλλους δὲ, τῆς Σκήψεως, οὐ μακρὰν τῆς Τρωάδος· καὶ ὅτι ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος δ'.

Ως τοῦ ἀνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠριμότητα, τοῦ ἀγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε. Στερέωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωῆ καὶ ἀνάστασις.

Ἔτερον τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος β'.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδώρησω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν· Σῶζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου, ἰκετεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς· ἐν ᾧ ἐστῶπες κραυγάζομεν· Τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε.

Τοῦ Ἁγίου, ὁμοιον.

Ἀπαρχὴν ἀγίαν σε ἡ Ἐκκλησία, ἐξ ἔθνων ἐδέξατο, καταφωτίζουσαν αὐτὴν, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσι, ἱερομύστα θεόφρον Κορνήλιε.

κ' 14. Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῶ Σταυροῦ.

Τοῦτον ζητήσασα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡ μακαρία Ἑλένη, μήτηρ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, εὔρε κεκρυμμένον ἐν γῆ, περὶ τὸ 325 ἔτος.

εἶτα ὑψωθέντα ἐπ' ἁμδανος ὑπὸ τοῦ τότε Ἱεροσολύμων πατριάρχου Μακαρίου, ἰδὼν αὐτὸν ὁ λαὸς, ἐβόησε τὸ, Κύριε ἐλέησον. Ἰστέον δὲ ὅτι, μετὰ τὴν εὕρεσιν ταύτην τοῦ τίμιου Σταυροῦ, μέρος μὲν αὐτοῦ πνέχθη τότε εἰς Κωνσταντινούπολιν χάριν εὐλογίας. Τὸ δὲ λοιπὸν, καταλειφθέν ἐν Ἱεροσολύμοις, διέμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ 614 ἔτους ὅτε, λεηλατήσαντες τὴν Παλαιστίνην οἱ Πέρσαι, ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα (Ἰαν. 22.). Ἰστέρον δὲ, τὸ 628 ἔτος, ἐκστρατεύσας κατ' αὐτῶν ὁ Ἡράκλειος, ἀνέλαβε πάλιν τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ ἐκόμισεν αὐτὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀργία καὶ Νηστεία, ἐν ἧ αὐ ἡμέρᾳ τύχη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, ἢ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τῆ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστὰς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικήτα.

Ἦ΄ ἔλησεν ἐπὶ Ἀθηναρίχου ἀρχοντος Γότθων, τῶν πέραν τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ, ἐν ἔτει 330, ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτ. τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου, Ἦχος δ΄.

Ο Μάρτυς σου Κύριε. Ὁρα ὄπισθεν, σελ. 182.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς πλάνης πεμῶν, τὸ κράτος τῇ ἐνστάσει σου, ἢ νίκης λαβῶν, τὸ ζέφος ἐν τοῖς ἄθλοισι σου, τοῖς Ἀγγέλοις ἐνδοξε, συναγάλλη Νικήτα φερώνυμε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 16. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρ. Εὐφημίας τῆς πανευφήμου.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐν Χαλκιδόνης, ἐν παρθενίᾳ τὸν βίον διάγουσα, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὑφ' οὗ καὶ τὸν μαρτυρικὸν ὑπέστη θάνατον, τῷ 303, ἢ κατ' ἄλλους 307 ἔτει. Τὸ ἱερόν αὐτῆς λείψανον σώζεται ἐν τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχείῳ.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τῆς Ἁγίας, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σε· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐ **Κοντάκι.** Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.
 Ἐν τῇ ἀθλήσει σε καλῶς ἠγωνίσω, καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς ἀγιαῖς, ταῖς τῶν ἱαμάτων βλύσει πανεύφημο ὄθεν σε τὴν κοίμησιν, τὴν ἀγίαν τιμῶμεν, πίστει παριστάμενοι, τῷ σεπτῷ σε λειψάνῳ, ἵνα ῥυσθῶμεν νόσων ψυχικῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

Ἐτερον Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Ἀ γῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίσει κατεβάλου θερμῶς, ὑπὲρ Χριστοῦ τῷ Νυμφίῳ σε. Ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς τὰς αἰρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα ἐν τοῖς ποσὶ τῶν Βασιλέων ὑποταγῆναι ποιήσασα, πρέσβευε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων τὸν Ὄρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημο.

¶ 17. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Σοφίας, καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, Πίστιος, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης.

Αὗται ἐξ Ἰταλίας ὑπάρχουσαι, ἠθλισαν κατὰ τὸ 122 ἔτος, ἐπὶ Ἀδριανοῦ.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς Κοντάκιον τῶν Ἁγίων,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σοφίας τῆς σεμνῆς, ἱερώτατοι κλάδοι, ἢ Πίσις καὶ Ἐλπίς, καὶ Ἀγάπη δειχθεῖσαι, σοφίαν ἀπεμώραναι, τῶν Ἑλλήνων ἐν χάριτι καὶ ἀθλήσασαι, καὶ νικηφόροι φανεῖσαι, στέφος ἀφθαρτον, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου, Χριστοῦ ἀνεύσαντο.

✠ 18. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου, ἐπισκόπου Γορτύνης τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

✠ 19. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τραφίμου, Σαββατίου, καὶ Δορυμέδοντος.

Ἦθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Πρόβου, περὶ τὸ 278 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· Κοντάκιον τῶν ἁγίων,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ποταμὸς πληρούμενος, τῶν χαρισμάτων, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἀποδειχθέντες Ἀθληταί, τὴν οἰκουμένην ἀρδεύετε, ταῖς τῶν θαυμάτων καλαῖς ἀναβλύσει.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, καὶ Θεοπίστῃς τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῶν, Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου.

Ἦθλησαν ἐπὶ Τραϊανοῦ, ἐν ἔτει 100.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τῶν ἁγίων, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Οὐ Μάρτυρές σε Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, σεφάνης ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σε τῷ Θεῷ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σε, τὸς τυράνους καθεῖλον· ἔδραυσαν ἢ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ πάθη Χριστοῦ, παμμακαρ μιμησάμενος, ἢ τότε πιῶν, προσύμωσ τὸ ποτήριον, κοινωνὸς Εὐστάθιε, καὶ τῆς δοξῆς σύγκληρος γέγονας, παρ' αὐτῷ τοῦ πάντων Θεοῦ, λαμβάνων θαυμάτων θείαν δύναμιν.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωνᾶ.

Ὁ μὲν Κοδράτος ἐχρημάτισε τῶν Ἀποστόλων μαθητῆς· καὶ γινόμενος Ἀθηνῶν ἐπίσκοπος, ἠθλήσεν ἐπὶ Ἀδριανοῦ τῷ 117 ἔτει, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν· κατ' ἄλλους δέ, πολλῶ ὕστερον ἐπὶ Ἀυριλίου. — Ὁ δὲ Ἰωνᾶς ἦν υἱὸς Ἀμαθί, ἐκ πόλεως Γεθγοφίρ, ἢ

Ρεθ-Οφίρ (Δ'. Βασ. ιδ', 25), φυλῆς Ζαβουλῶν, προφητεύσας περὶ τῶν 838-810 πρὸ Χριστοῦ. Εἰς τοῦτον προσέταξεν ὁ Θεὸς ἵνα ἀπέλθῃ εἰς Νινευὶ τὴν τῶν Ἀσσυρίων μητρόπολιν, καὶ κηρύξῃ τὴν ἐντὸς ὀλίγου καταστροφὴν αὐτῆς, διὰ τὰς τῶν πολιτῶν ἀμαρτίας· ὁ δὲ, παρακούσας τοῦ Θεοῦ προστάγματος, ἐμβὰς εἰς πλοῖον, ἀπήργετο ἀλλοῦ. Ἡ αἰφνίδιος καὶ φοβερά ταραχὴ τῆς θαλάσσης, καὶ ἡ φανέρωσις τῆς παρακοῆς τοῦ Ἰωνᾶ, ἠνάγκασε τοὺς ναύτας, ἵνα ρίψωσιν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσον. Κῆτος μέγα, ἑτοιμὸν εὐθύς, κατὰ Θεῖαν πρόνοιαν, κατέπιεν αὐτόν. Τρία ἡμερονύκτια εὐρισκόμενος εἰς τὴν κοιλίαν αὐτοῦ, προσνύχето, λέγων τὴν 5'. τῆς Στιχολογίας Ὠδὴν· Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, κτλ. Τὸ κῆτος ἐξέρασε αὐτὸν ἔπειτα εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ πάλιν ἡ προτέρα προσταγὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν. Ὁθεν ἀπελθὼν ἐκήρυττε, λέγων· Ἐτι τρεῖς ἡμέρας, καὶ Νευευὶ καταστραφήσεται. Ἐτρόμαξεν ἐκ τούτου ὁ λαὸς· μετενόησαν πάντες· ἐνήστευσαν μεγάλοι, μικροί, βρέφη θηλάζοντα, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ κτήνη· καὶ οὕτω τὸν Θεὸν ἐξίλεώσαντες, ἀπέφυγον αὐτοῦ τὴν ὀργήν. — Ἡ προφητεία τοῦ Ἰωνᾶ εἰς 4 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται πέμπτη τῶν 1β'. Ἐλασσόνων Προφητῶν. Ἡ δὲ τριήμερος αὐτοῦ διαμονὴ ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους, εἰκόμυζε τὴν τριήμερον ταφὴν, καὶ ζωφόρον τῷ Σωτῆρος ἡμῶν ἀνάσασιν (Ματ. 1β', 39-40).

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ ζωοποιῦ Σταυροῦ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς· ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται τῇ 22.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ, ἐπισκόπου Σινώπης.

Ἡ ἐλησεν ἐπὶ Τραϊανῷ Βασιλέως, ἐν ἔτει 102.

Ἀπολυτίκιον τῷ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Ἀπόσολε ἅγιε Κοδράτε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὅρα σελ. 183.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Ὡς ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν στερεώτατον, ἡ οἰκουμένη προσάγει σοι Κύριε, Κοδράτον τὸν Ἀπόστολον· καὶ τὸς ὕμνοις γεραίρει τὴν σεπτήν αὐτῷ μνήμην, αὐτῷ

ἅα πάντοτε πταίσματων ἀφῆσιν, δι' αὐτοῦ σωρηθῆναι, τοῖς μέλπτουσι τούτον εὐσπλαγχε.

✠ 23. Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Αὕτη ἐγένετο 15 μῆνας πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, μετὰ τὴν ἀγγελικὴν ὄπτασίαν, ἣν εἶδεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου Ζαχαρίας ὁ τοῦ Προδρόμου πατήρ, ἱερατεύων ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Σκηνοπηγίας (Δ' τῆς Μεσοπεντ.), ὡς ἡ παράδοσις μαρτυρεῖ. Εἰς τὴν ὄπτασίαν ταύτην, ὁ μὲν φανείς Ἄγγελος Γαβριὴλ εἶπε πρὸς τὸν Ζαχαρίαν· Εἰσηκούσθῃ ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβητ γεννήσει υἱὸν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. Ὁ δὲ Ζαχαρίας, γινώσκων τῆς Ἐλισάβητ τὴν στειρωσιν, καὶ ὅτι ἦσαν ἀμφότεροι γέροντες τὴν ἡλικίαν, οὐκ ἐπίστευσε ἐἰς τοῦ Ἄγγελου τοὺς λόγους· διὸ κατεδικάσθη ἰπ' αὐτοῦ, ἵνα μένη σιωπῶν καὶ ἀφανος, ἕως οὗ πληρωθῶσιν οἱ λόγοι οὗτοι ἐἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν, ὅπερ καὶ ἐγένετο (Λουκ. α', 7-24. καὶ, Ἰουρ. 24).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτικίον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ πρῶν οὐ τίκτουσα σῆρα εὐφραίνθητι· ἰδὲ γὰρ συνέλαβες ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀβλεψία νοσοῦσαν. Χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παρρησία· Προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας, καὶ ἡ πάνευκλής, Ἐλισάβητ ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ὃν Ἀρχάγγελος, εὐηγγελίστατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

✠ 24. Τῆς ἁγίας Πρωτομάρτυρος, καὶ ἰσαποστόλου Θείκης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἰκονίου· ἐτῶν 18 οὔσα, ἐδιδάχθη τὴν πίστιν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ᾧ καὶ ἠκολούθησε· κηρύττουσα τὸν Χριστὸν ἐν διαφόροις πόλεσι, καὶ πολλὰ παθούσα, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, ζήσασα ἐτῆ 90.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, Ὅρα ὀπισθεν, σελ. 192.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς παρθενίας τῷ κάλλει ἐξέλαμψας, καὶ μαρτυρίου σπεράνω κεκόσμησαι, ἀποστολὴν πιστεύῃ Παρθένε ὡς ἐνδοξος· καὶ τῷ πυρὸς μὲν τὴν φλόγα εἰς δρόσον μετέβαλες, τῷ ταύρα δὲ τὸν θυμὸν προσευχῆσθαι ἡμέρωσας, ὦ Πρωτόαθλε.

✠ 25. **Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης.**

Ἡ ὅτι ὑπῆρχεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ἐν ἔτει 410, θυγάτηρ Παφνουτίου· λαθοῦσα δὲ αὐτὸν, καὶ Σμάρραδος μετονομασθεῖσα, εἰσηλθεν ὡς εὐνοῦχος βασιλικός, ἐν ἀνδρικῷ σχήματι, εἰς μοναστήριον ἀνδρῶν, ἐνθα ἐζήσεν ἀγνωστος 38 ἔτη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, ἢ πράττωσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκός, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθάνατου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσια Εὐφροσύνη τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς ἄνω ζωῆς, προδοῦσα ἐπιτεύξασθαι, τὴν κάτω τρυφὴν, σπουδαίως καταλέλοιπας, καὶ σαυτὴν κατέμιξας ἀναμέσον ἀνδρῶν παναοίδιμε· διὰ Χριστὸν γὰρ τὸν Νυμφίον σου, μνηστῆρος προσκαίρου κατεφρόνησας.

✠ 26. **Ἡ Μετάστασις τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.**

Οὗτος ἦν ἐκ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ζεβεδαίου καὶ Σαλώμης, ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Μεγάλου, ἀλιεὺς πρότερον τὴν τέχνην· εἶτα Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, καὶ Μαθητὴς ἠγαπημένος καὶ ἐπιστήθιος, καὶ μόνος τῶν ἄλλων Μαθητῶν ἀκολουθήσας αὐτῷ ἕως ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ· ὅτε καὶ τὴν Παρθέρον ἐνεπιστεύθη, ὡς ἄλλος υἱὸς αὐτῆς, καὶ τοῦ διδασκάλου Ἰησοῦ ἀυτάδελφος. Μετὰ ταῦτα ἐκήρυξεν αὐτὸν εἰς πᾶσαν τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐξαίρετως εἰς Ἔφεσον· Κινηθέντος τοῦ δευτέρου κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ὑπὸ Δο-

μιτιανού, τῷ 96 ἔτει, ἦχθη δέσμιος ἐξ Ἀσίας εἰς Ρώμην, κακεῖ ἐβλήθη εἰς λέβητα πλήρη ζέοντος ἐλαίου. Ἐξαχθεὶς ἐκεῖθεν ἀβλαβής, ἐξωρίσθη εἰς τὴν νῆσον Πάτμον, ἔνθα συνέγραψε καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν. Ἐπανελθὼν εἰς Ἐφεσον, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ τυράννου, συνέγραψεν, ἔσχατος τῶν λοιπῶν Εὐαγγελιστῶν, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον, καὶ τὰς τρεῖς αὐτοῦ Καθολικὰς Ἐπιστολάς· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη περὶ τὰ 95, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ, ἐπὶ Τραϊανοῦ τῷ 100 ἔτει. Ἐπωνομάσθη Θεολόγος, διότι ἐθεολόγησεν ὑψηλῶς τὴν ἀνέκφραστον τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς αἰώνιον γεννησιν· δι' ἣν αἰτίαν καὶ ἐν τῇ εἰκόνι αὐτοῦ ζωγραφεῖται μορφή Ἀετοῦ, ἑνὸς τῶν τεσσάρων συμβολικῶν ζώων, ἃ εἶδεν ὁ Προφήτης Ἰεζεκιήλ (ἀ. 10).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Α'πόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταιί σε προσπίπτοντα, ὃ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντακίον, Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σε Παρθένε, τίς διηγῆσεται; βρούεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ πῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

✠ 27. **Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων τεσσαράκοντα ἑννέα Μαρτύρων.**

Ἡ θλίψαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει 288.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε. "Ορα σελ. 193.

Κοντακίον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Πάντας ὑμᾶς σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, συντιμῶσα Ἁγιοι, ἀνεύφημει πνευματικῶς, ὡς ὑπὲρ ταύτης ἀθλήσαντας, Μάρτυρες θεῖοι, καλλίνικοι πάνσοφοι.

✠ 28. **Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Βαρούχ.**

Ὁ μὲν Χαρίτων ἦν ἐκ τῆς πόλεως Ἰουρίου, ἐν τοῖς χρόνοις Αὐρηλιανοῦ, περὶ τὰ 274. Ὁ δὲ Βαρούχ ὑπῆρχεν υἱὸς Νηρίου, μαθητῆς καὶ γραφεὺς Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου (ἀ. 4)· συνέγραψε τὴν εἰς 5

κεφάλαια σωζομένην αὐτοῦ προφητείαν, τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς ἐπὶ Σε-
δεκίου ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων, 583 πρὸ Χριστοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σε ροαῖς, τῆς ἐρήμῃς τὸ ἄγονον ἐγεώρη-
σας ἢ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς
πόνους ἐκαρποφόρησας ἢ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκισμένῃ
λάμπων τοῖς θαύμασι, Χαρίτων πατὴρ ἡμῶν ὅσιε
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείας ἀκοίμητον.

Κατατρυφήσας θεόφρον τῆς ἐγκρατείας, ἢ τῆς σαρκ-
κός σε τὰς ὀρέξεις χαλινώσας, ὠφθης τῇ πίσει αὐξανά-
μενος καὶ ὡς ζωῆς ξύλον, ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου
ἐξήνθησας, Χαρίτων παμμακάρι ἱερώτατε.

✠ 29. Τῶ ὀσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Κυριακῷ τῷ Ἀναχωρητῷ.

Ἐγεννήθη ἐν Κορίνθῳ περὶ τὸ 300. ἤσκησεν ἐν Παλαιστίνῃ ὑπὸ
τὸν Μέγαν Εὐθύμιον· ἐζήσεν 107 ἔτη· ἀπέθανε τῷ 408.

Ἀπολυτ. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ
θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Κυ-
ριακέ· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσ-
ματα λαβὼν, θεραπεύεις τὰς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυ-
χὰς τῶν πίσει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκί-
μοι σοι ἰσχύϊ· δόξα τῷ σε σεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργ-
οῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ως Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ως ὑπερμάχῳ κραταίῳ καὶ ἀντιλήπτορι, ἢ σὲ τιμῶ-
σα ἱερά Λαύρα ἐκάστοτε, εορτάζει τὰ μνημόσυνα ἐ-
τησίως. Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐξ
ἐχθρῶν ἐπεμβαίνόντων ἡμᾶς φρέρησον, ἵνα κράζωμεν·
Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

✠ 30. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου, ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας.

Οὗτος ἦν υἱὸς Ἀνάκ, Πάρθου τὸ γένος· ἐγεννήθη περὶ τὸ 240
ἔτος· ἐδιδάχθη τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππα-

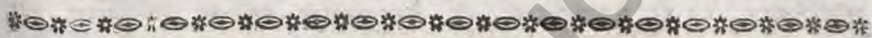
δοκίας ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος ὑπὸ Λεοντίου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας ὑπέμεινε πολλὰς βασάνους παρὰ Τηριδάτου, τοῦ τῆς Ἀρμενίας ἀρχόντος· ἐπέστρεψε μυριάδας Ἀρμενίων εἰς τὴν εὐσέβειαν, καὶ αὐτὸν τὸν Τηριδάτην ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς περὶ τὸ 325 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὁρα ὄπισθεν, σελ. 183.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὸς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐκλεῆ καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, ὡς ἀθλητὴν τῆς ἀληθείας σήμερον, οἱ πιστοὶ ἐν ᾠδαῖς καὶ ὑμνωδίαις εὐφημήσωμεν, Γρηγόριον ποιμένα καὶ διδάσκαλον, τὸν ἔκλαμπρον φωστῆρα καὶ ὑπέρμαχον· Χριστῷ γὰρ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11. καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

Ψ 1. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα καὶ τοῦ ὁσίου Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ὁ μὲν Ἀνανίας ἦν ἐκ Δαμασκοῦ, ἐν ἧ καὶ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον ἐβάπτισε διὰ θείας ἀποκαλύψεως, τῷ 36 ἔτει, καὶ τὸν δρόμον ἐτέλεσε μαρτυρικῶς, ληθοληθεῖς ἐπὶ Λουκιανοῦ ἡγεμόνος. Ὁ δὲ Ῥωμανὸς ἠκμασε περὶ τὰ 496, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀναστασίου, ὑπάρχων ἀπὸ Ἐμέσης τῆς κατὰ Συρίαν, διάκονος τῆς ἐν Βηρυτῷ Ἐκκλησίας, πρῶτος τῶν Κοντακίων ποιητῆς· πρῶτον δὲ πάντων ἐμελάθησε τὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ἐπερούσιον τίκτει.

Ἀπολυτίκιον τῷ Ἀποστόλῃ, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Ἀνανία, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἀφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἐπερον τῷ Ὁσίῳ, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρᾶττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου.

διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσπερ Ῥωμανέ τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος β΄.

Ο τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον.
ἐν πρεσβείαις θερμότητος ἀντιλήπτωρ, καὶ πῶν αἰτούντων ταχύτητα εἰσακούων, δέξαι τὴν δέησιν Ἀναγνία ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν δυσώπει, τοῦ σῶσαι τοὺς ὑμνουμένους σε, τὸν μόνον ὑπάρχοντα φιλάνθρωπον.

Ἔ 2. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰουστίνης τῆς Παρθένου.

Ἦ μὲν ὑπῆρχεν ἐκ Δαμασκοῦ, τῷ Χριστῷ τὴν παρθενίαν αὐτῆς φυλάξασα. Ὁ δὲ Κυπριανός, ἐξ Ἀντιοχείας τῆς ἐν μεθορίαις τῆς Κοίλο-Συρίας καὶ Ἀραβίας, ἐκδοτός εἰς τὴν μαγείαν, καὶ τῶν δαιμόνων λατρευτῆς πρότερον· εἶτα τὴν ἀδυναμίαν αὐτῶν ἀναμαθῶν, ἠνίκα πᾶσαν μεθοδεῖαν κινήσας, ἵνα ἐλκύσῃ πρὸς ἔρωτα τὴν Ἰουστίναν, ἀπεκρούσθη τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐπέγνω τὴν ἀλήθειαν καὶ τῆς δαιμονικῆς πλάνης ἀπαλλαγείς, προσῆλθε τῷ Χριστῷ, κατέκαυσε πάσας τὰς μαγικὰς αὐτοῦ βίβλους, ἐβαπτίσθη, καὶ τὸν τῆς πατρίδος αὐτῆ ἐπισκοπικὸν θρόνον διεδέξατο ὕστερον. Συλληφθεὶς δὲ μετὰ τῆς Ἰουστίνης ὑπὸ τοῦ Κομνητοῦ τῆς Δαμασκοῦ, καὶ πολλὰς παρ' αὐτῆ βασάνους ὑπομείναντες, ἀπεστάλησαν τελευταῖον πρὸς Διοκλητιανὸν ἐν Νικομηδείᾳ, ὅπου ἀπετμήθησαν τὴν κεφαλὴν, περὶ τὸ 304 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, πῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξις εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Κυπριανέ· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Εκ τέχνης μαγικῆς, ἐπισρέψας, θεόφρον, πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ, ἀκέρωρ σοφώτατος, τὰς ἰάσεις δωρούμενος, τοῖς τιμῶσί σε, Κυπριανέ· συν Ἰουστίνῃ μεθ' ἧς πρέσβευε, τῷ φιλάνθρωπῳ Δεσπότη, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῆ φωνῇ.

Ὅρα σελ. 199.

✠ 6. Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Ὁ ὗτος ἐρμηνεύεται ἑλληνιστὶ Δίδυμος· ὑπῆρχεν εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα· ἐκήρυξεν εἰς τοὺς Πάρθους, καὶ Πέρσας, καὶ Μήδους, καὶ Ἰνδοὺς, ὑφ' ὧν καὶ μαρτυρικῶς ἐτελεύτησεν ἴσως ἐν τῇ πόλει Μελιαποῦρ, ἢ Μαλιαποῦρ, ὡς λέγουσι τινές, ἦτις καὶ Ἅγιος Θωμᾶς καλεῖται ἕως τῆς σημερον, κειμένη κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς Ἰνδικῆς χερσονήσου, Κορομανδέλ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἀπόστολε ἅγιε Θωμᾶ. Ὅρα σελ. 199.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ τῆς θείας χάριτος πεπληρωμένος, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὑπῆρέτης ἀληθῆς, ἐν μετανοίᾳ ἐβόασοι· Σύμου ὑπάρχεις Θεός τε καὶ Κύριος.

✠ 7. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Σεργίου, καὶ Βάχχου.

Ἦ ἔθλισαν ἐπὶ βασιλείᾳ Μαξιμιανού, ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε· Ὅρα σελ. 193.

Τοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφούς ἐν τῇ πίστει, συνελθόντες στέψωμεν, ἐν ἱεραῖς εὐφημίαις, Σέργιον τὸν τῆς Τριάδος στερρόν ὀπλίτην, Βάχχοντε τὸν ἐν βασάνοις συγκαρτεροῦντα, τὸν Χριστὸν ὑμνολογοῦντα, τὸν ἀθλοδότην καὶ ποιητὴν τοῦ παντός.

✠ 8. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Ἦ πῆρχεν ἐξ Ἀντιοχείας περὶ τὰ 284. ἐθνικὴ οὖσα πρότερον, καὶ ἀκολάστως ζῶσα· κατηχηθεῖσα δὲ καὶ βαπτισθεῖσα παρὰ τινὸς Νόννου ἐπισκόπου, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς ὁσίως βιώσασα, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα εἰδίδιασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκός, παρερ-

ται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθά-
νάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσια
Πελαγία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Τὸ σῶμα τὸν σὸν νηστεύεις κατατήξασα, ἀγρίπνοις
εὐχαῖς τὸν Κτίστην καθικέτευες, διὰ τὰς πράξεις τὰς
σὰς, ὅπως λάβης τελείαν ἀφεςιν, ἦν καὶ εὖρες Μητέρα
σαφῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

**9. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου
καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου.**

Ὁ μὲν Ἀπόστολος ἦν ἐκ τῶν Δώδεκα· καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν
εἰς πολλὰ ἔθνη, ὑπέμεινε θάνατον σταυρικόν. Ὁ δὲ Ἀνδρόνικος ἐξ
Ἀντιοχείας ὑπάρχων, ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς περὶ τὰ 500.

Ἀπολυτικίον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.
**Ἀπόστολέ ἅγιε Ἰάκωβε, Ὁρα ἀνωτέρω,
Ἔτερον τοῦ Ὀσίου, Ἦχος α'.**

Τοῦ λίθου σφραγισθευτος.
Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ
θαυματουργὸς ἀνεδείχης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἀν-
δρόνικε· νεεΐα, ἀγρυπνία, προσευχῆ, ἐράνια χαρίσ-
ματα λαβών, Θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς
ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δε-
δωκότι σοι ἰσχί· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα
τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Οἱ τῶν ἔθνων σαγηνευτῆς ὑπερθαύμαστος, καὶ μα-
θητῶν ἀναδείχθεις τιμιώτατος, τῶν Ἀποστόλων σύσ-
κηνος Ἰάκωβος, κόσμῳ τῶν ἰάσεων διανέμεις τὸν πλοῦ-
τον, λύει περιστάσεων, τοὺς αὐτὸν εὐφημοῦντας· διὰ
συμφώνως κράζομεν αὐτῷ· Σῶζε τοὺς πάντας, πρεσ-
βείαις σου Ἀπόστολε.

Ἔτερον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.
Εκ τῆς πανουργοῦ σοφίας εἰσδεδεγμένος, χάριτος

ἰσχὺν, τὰ ἔθνη Θεῷ προσῆξας, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων κατηδάφισας· αἰκισμοὺς δὲ καδυπήνεγκας, πολυτρόπους εὐθυμότατα, καὶ ἐβόας παναοίδιμε· Χριστὸς ἐστιν ὁ ἔλθων, σῶσαι γένος βροτῶν.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων **Εὐλαμπίας, καὶ Εὐλαμπίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.**

Ἐπῆρχον ἐκ Νικομηδείας ἠθλισαν δὲ ἐπὶ Μαξιμιανῶ, ἐν ἔτει 296.

Απολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὁρα σελ. 193.

Κοντάκι. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφῆς κατὰ σάρκα, τὸν σοφὸν Εὐλάμπιον, καὶ Εὐλαμπίαν τιμῶμεν· οὗτοι γὰρ τῶν παρανόμων μηχανουργίας, ἠσχυναν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ σταυρωθέντος· διὰ τοῦτο ἀνεδείχθησαν, Μαρτύρων δόξα, ὁμοῦ καὶ καύχημα.

✠ 11. Τῷ ἁγίῳ **Ἀποστόλῳ Φιλίππῳ, ἐνὸς τῶν ἐπὶ Διακόνων· ἢ τῷ ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνῳ τῷ Γραπτοῦ.**

Ὁ μὲν Φίλιππος ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ἔχων 4 θυγατέρας Προφήτιδας· ἐκήρυξεν εἰς Σαμάρειαν τῷ 35 ἔτει· ἀπῆντησε κατ' ὁδὸν τῷ Εὐνούχῳ Κανδάνῃ τῆς βασιλίσσης Αἰθιοπίων, ἀναγινώσκοντι τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ κατηχήσας ἐβάπτισεν· εἶτα ἐν Τράλλει τῆς Ἀσίας κηρύττων ἐτελεύτησεν. Ὁ δὲ Θεοφάνης ἦν Παλαιστίνος τὸ γένος, ἀδελφὸς Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, μοναχὸς καὶ οἱ δύο τῆς τοῦ ἁγίου Σάββα μονῆς. Ἐπωνομάσθησαν δὲ Γραπτοί, διότι Θεόφιλος, ὁ ἑσχατὸς τῶν Ἐκονομάχων βασιλέων, ἐγγράφας εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῶν, διὰ πεπυραμένου σιδήρου, 12 στίγους ἰαμβικούς, ἐπεμφεν αὐτοὺς εἰς ἔξορίαν, ὅπου καὶ ἀπέθανεν ὁ Θεόδωρος τῷ 833 ἔτει. Ὁ δὲ Θεοφάνης, ἐπιζήσας μετὰ τὸν ἐν ἔτει 842 θάνατον τοῦ Θεοφίλου, ἐψηφίσθη Νικαίας ἐπίσκοπος. Ἐποίησαν ἀμφοτέροι πολλοὺς Κανόνας καὶ Ἄσματα, κοσμοῦντα τὴν Ἐκκλησίαν.

Απολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Φίλιππε. Ὡς ἀνωτέρω.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρδοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἴκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερίων θεόπνευστου ἐγκαλλώπισμα, Θεόφανες σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σε

πάντας ἐφώτισας, λύρα τῷ Πνεύματι πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποσ. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.
Φωτισθεῖς ἐν Πνεύματι, τῷ παναγίῳ, τὰ τῆς γῆς πληρώματα, ταῖς σαῖς φωτίζεις διδασκαίς, καὶ τῶν θαυμάτων λαμπρότησιν, ἱερομύσα Ἀπόστολε Φίλιππε.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος Μηνός, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀπολυθία τῶν ἁγίων 350 Πατέρων, τῶν εἰς τὴν Οἰκουμένην Ζ' Σύνοδον ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὸ δεύτερον κατὰ τῶν Εἰκονομάχων, ἐν ἔτει 787, ἐπὶ τῆς βασιλείας Εἰρήνης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου.

✠ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Οἰκουμένης Ἑβδόμης Συνόδου.

Υ' Ἀπολ. Ἀναστάσιμον ἢ τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ΄.
Ἐπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντα ἡμᾶς ὀδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄.
Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς αἰῶν θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου.

Ἡ ἑλισσάν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος πλ. α΄.
Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν· ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν

ἀσώματον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνι-
σάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως· καὶ πρεσβεύουσι
τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ αἴω ζητῶν.
Τριάδος ἡμῖν τὴν δόξαν ἐφαιέρωσαν, γενναῖοι Χρισ-
τοῦ ὀπλῖται καὶ Μάρτυρες, σὺν Ταράχῳ Πρόβος τε
καὶ Ἀνδρόνικος· ἤλεγξαν γὰρ ἅπασαν, τῶν τυραννῶν
τὴν ἀθεότητα, τῇ πίστει γενναίως ἐναθλήσαντες.

✠ 13. **Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Κάρπου, Παπύλου, Ἀ-
γαθοδώρου, καὶ Ἀγαθονίκης.**

Ὦν ὁ μὲν Κάρπος ἦν ἐπίσκοπος τῆς ἐν Θυατείροις Ἐκκλησίας,
ὁ δὲ Πάπυλος διάκονος, ὁ δὲ Ἀγαθοδώρος δούλος αὐτῶν, ἡ δὲ Ἀγα-
θονίκη ἀδελφὴ τοῦ Παπύλου· ἠθλήσαν δὲ ἐπὶ Δεκίου, ἐν ἔτει 250.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν,

Ὅρα σελ. 193.

Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.
Ως θησαυρὸν πολυτελῆ ὁ Δεσπότης, ἢ κρήνην βρύε-
σαν κρηνὸς ἰαμάτων, τοῖς ἐπὶ γῆς παρέσχετο τὰ λεί-
ψανα ὑμῶν νόσου μὲν καθαίροντα παθημάτων ποι-
κίλας, χάριν δὲ βραβεύοντα, ταῖς ψυχαῖς ἀενάως·
διὸ συμφώνως πόθῳ τὴν ὑμῶν, Μάρτυρες θεῖοι, τελῶ-
μεν πανήγυριν.

✠ 14. **Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίε, Προ-
πασίου, καὶ Κελσίε· καὶ τῶ ὁσίο Πατρὸς ἡμῶν Κοσμά
τοῦ Ἀγιοπολίτε καὶ Ποιοτοῦ, ἐπισκόπου Μαΐουμα.**

Οἱ μὲν Μάρτυρες ἠθλήσαν πάντες ἐν Μεδιολάνοις ἐπὶ Νέρωνος,
τῷ 64 ἔτει. — Ὁ δὲ Κοσμάς ἦν Ἀγοπολίτης, ὁ ἐστὶν Ἱεροσολυμίτης
τὴν πατρίδα, σύγχρονος καὶ συνηλικιωτῆς Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ
(Δεκεμβρίου 4), μετ' οὗ καὶ συναντράφη, ὕψοθενθεῖς Σεργίῳ τῷ
πατρὶ ἐκείνου, διὰ τὴν ὄφρατιαν αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν συνε-
μαθῆτευσέ διδάσκαλον. Περὶ δὲ τὸ 743 ἔτος προεχειρίσθη ἐπί-
σκοπος Μαΐουμα, πόλεως παραθαλασσίῳ τῆς Παλαιστίνης, ἧτις πρό-
τερον μὲν ὑποκειμένη εἰς τὴν Γάζαν, ἐκαλεῖτο Γαζαίων λιμὴν·
ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, κατασταθεῖσα ἀνεξάρτητος, ἐ-

παρομάσθη Κωνσταντία, ἐκ τοῦ ὀνόματος Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ (Σωζόμ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. ε', 3). Ἐγένετο δὲ ὁ Κοσμάς ἄριστος ἱερωματογράφος, ἀφ' οὗ καὶ Ποιητῆς καὶ Μελωδὸς ἐπενομάζεται.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἀνώτερω.

Ἐπερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Κοσμά σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τῷ Πνεύματος πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντικ. τῶν Μαρτύρων, Ἦχος β'. Τὰ αὐτὰ ζητῶν.

Λαμπτήρες φαιδροί, φανέντες θεοὶ Μάρτυρες, τὴν κτίσιν φωτὶ, θαυμάτων καταυγάζετε, νοσημάτων λύοντες, τὴν βαθεῖαν νύκτα ἐκάστοτε, καὶ Χριστῷ τῷ μόνῳ Θεῷ, πρεσβεύοντες δοῦναι ἡμῖν ἔλεος.

ΚἘπερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.
Ἐκοσμημένος ἀρεταῖς Κοσμά θεόπνευστε, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ κόσμος γεγένησαι, καὶ τοῖς ἁσμασιν ἐκόσμησας ταύτην Μάκαρ. Ἄλλα πρέσβευε πρὸς Κύριον ῥυσθῆναι ἡμᾶς, ἐκ παντοίων μηχανῶν τοῦ πολεμήτορος, τοὺς σοὶ κράζοντας· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

¶ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίας.

Οὗτος ἦν Σαμόσατεύς τὴν πατρίδα εὐσεβῶν γονέων υἱός. Ἦνοιξεν ἐν Ἀντιοχείᾳ σχολεῖον Κατηχητικόν, διδάσκων τὰ ὀρθὰ τῆς πίστεως δόγματα, καὶ τὰ δυσνόητα τῶν θεῶν Γραφῶν σαφηνίζων. Μεθρημήνευσεν ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, καὶ ἐξέδωκεν αὐτὴν ἄριστα γεγραμμένην, καὶ πάσης νοθεύσεως αἰρετικῆς καθαρύουσαν. Ἀπελθὼν δὲ εἰς Νικομηδείαν, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πιστῶν εἰς τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγῶνας, διεβλήθη εἰς τὸν Μαξιμιανόν· πρὸς ὃν καὶ διαλεχθεὶς παρήσσια, καὶ ὑπὲρ τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν ἀπολογισάμενος, κατεδικάσθη εἰς φυλακὴν, ἐν ἣ ὑπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς δίψης ἐτελεύτησε, τῷ 311 ἔτει.

Ὁ Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.
 Μάρτυς σε Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῆ, τὸ ζέφος
 ἔκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
 ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυραννοὺς καθεῖλεν
 ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ
 ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, ὁ Θεὸς, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 16. Τῷ ἁγίῳ Μάρτυρι Λογγίνῳ τῷ Ἑκατοντάρχῳ.

Οὗτος ἦν, ὁ ὑπὸ τὸν Πιλάτον ὑπηρετήσας εἰς τὰ πάθη τοῦ Σω-
 τῆρος Χριστοῦ· ὃν καὶ τηρῶν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἰδὼν τὸν σεισ-
 μὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἀνεβόησε μετὰ φόβου· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς
 ἦν οὗτος (Ματθ. κζ'. 54). Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάστασιν, καταλίπων
 τὴν στρατιωτικὴν τάξιν, ἀπῆλθεν εἰς Καππαδοκίαν τὴν πατρίδα
 αὐτοῦ, τὸν Χριστὸν κηρύττων· ὅπου συλληφθεὶς, διὰ τῆς τοῦ Πιλάτου
 πρὸς Τιβέριον τὸν Καίσαρα ἐνεργείας, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Ἀπολυτίκιον, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς αὐωτέρω.

Εκοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.
 Ἐυφροσύνη γέγηθεν ἡ Ἐκκλησία, ἐν τῇ μνήμῃ σή-
 μερον τοῦ ἀοιδίμου ἀθλητοῦ, Λογγίνου ἀνακραυγά-
 ζουσα· Σύμῃ τὸ κράτος, Χριστέ καὶ στερέωμα.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ὡσηέ· καὶ τοῦ ἁγίου Ὁ-
 σιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

Οὗτος μὲν ἦν ἐκ τῆς νήσου Κρήτης, μονήρη βίον διάγων ἐν αὐτῇ.
 Ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρανύμου, ἀπελθὼν εἰς Κωνσταντι-
 νούπολιν, καὶ πολλὰ παθῶν ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκότων τιμῆς,
 τελευταῖον, συρόμενος διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐκ τῶν ποδῶν δεδεμένος, ἀ-
 πεικίτη τὸν ἕτερον κοπίδι μακελλικῇ ὑπὸ τινος ἰχθυοπώλου, καὶ
 ὅτῳ παρέθετο τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ, τῷ 761 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐ-
 τοῦ λείψανον κατετέθη εἰς τόπον τινα, καλούμενον Κρίσιν. — Ὁ δὲ
 Ὡσηέ ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Ἰσάαχαρ, ἢ μάλλον ἐκ τῆς τοῦ Ρουβὴμ,
 υἱὸς Βερεεὶ, πρῶτος τῇ τάξει τῶν ἰβ'. Ἐλασσόνων Προφητῶν, καὶ
 πάντων τῶν λοιπῶν ὁ ἀρχαιότατος. Προσφῆτευσεν ὑπὲρ τὰ 60 ἔτη
 ἔζησεν ὑπὲρ τὰ 80, μεταξύ τῶν 810 καὶ 720 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ
 προφητεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 14 κεφάλαια.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσιομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ασκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς
 τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ παναπλίᾳ ὠλεσας παμ-

μάκαρ τοῦ Σταυροῦ. Αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς Ἀνδρέα αἰοῖδιμε.

Ε **Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.**
 Ἐορτάζει σήμερον ἡ βασιλεύουσα Πόλις, εορτὴν ὑπέρλαμπρον τὴν φωτοφόρον σε μνήμην, ἀπάσαι προσκαλουμένη πόλιν καὶ χώραν· χαίρει γὰρ ὡς κεκτημένη Θεσαυρὸν μέγαν, τὸ πολυάθλόν σου σῶμα, Ἀνδρέα Μάρτυς ὀρθοδοξίας φωστήρ.

Ψ 18. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστῆ Λουκᾶ.

Οὗτος ἦν Ἀντιοχεὺς τὴν πατρίδα, ἰατρός τὸ ἐπάγγελμα, μαθητὴς καὶ συνοδοιπόρος τοῦ Παύλου, οὗ τῇ ὑπαγορεύσει καὶ τὸ κατ' αὐτὸν συνέγραψεν Εὐαγγέλιον Ἑλληνιστί, μετὰ τὸν Ματθαῖον καὶ Μάρκον, περὶ τὸ θεῖον ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ· εἶτα καὶ τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, ἀφιερῶσας ἀμφότερα τὰ Συγγράμματα εἰς τὸν τῆς Ἀγίας (κατὰ τὴν γνώμην τινῶν) ἡγεμόνα Θεόφιλον· καὶ ζήσας ὑπὲρ τὰ δοῦντα, ἀπέθανεν ἐν αὐτῇ Ἀγίᾳ, καὶ ἴσως ἐν Πάτραις, μητροπόλει τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Τὸ ἔμβλημα τῆς εἰκότος αὐτοῦ ἐστὶν ὁ Βοῦς, τὸ τρίτον τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἰεζεκιὴλ (ἀ. 10), διὰ τὸ ἀρχεσθαι τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τοῦ παλαιοῦ Νόμου λατρείας, ἐν ἧ τὰ μᾶλλον θυόμενα ζῶα ἦσαν βόες.

Κατὰλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Αποστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Λουκᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἀφεσιν, παράσχηταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μαθητῆς γενόμενος, τῷ Δεῖσι Λόγῳ, σὺν τῷ Παύλῳ ἀπάσαι, ἐφωταγώγησας τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, τὸ Δεῖον γράψας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Ἔτερον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀληθῆ τῆς εὐσεβείας κήρυκα, καὶ μυστηρίων ἀπορρήτων ῥήτορα, τὸν ἀστέρα τῆς Ἐκκλησίας, Λουκᾶν τὸν Δεῖον ἀνευφημήσωμεν· ὁ Λόγος γὰρ αὐτοῦ

ἔξελέξατο, σὺν Παύλῳ τῷ σοφῷ ἔθνων διδάσκαλοι,
ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωήλ· καὶ τῷ ἁγίῳ Μάρ-
τυρος Οὐάρου.

Οὗτος ἦλθισεν ἐπὶ Μαξιμιανῷ, ἐν ἔτει 304. Ὁ δὲ Ἰωήλ ὑπῆρχεν
ἐν φυλῆς Ῥουβὴμ, υἱὸς Βαθουήλ, 810-750 πρὸ Χριστοῦ· κατὰ δὲ
τὸν Καλμέτην, περὶ τὰ 610 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 3
κεφάλαια διαιρουμένη, τάττεται ἢ δευτέρα μεταξὺ τῶν Ἑλασσόνων
Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὁρα σελ. 208.

✠ 20. Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασί-
μου, τοῦ νέου Ἀσκητοῦ τῷ ἐν τῇ Νήσῳ Κεφαλληνίας
καὶ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

Ὁ μὲν Ἀρτέμιος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου,
καταστυγθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἡγεμῶν τῆς Ἀλεξανδρείας, εἶτα καὶ τῷ τοῦ
Πατρικίου ἀξιώματι τιμηθεὶς. Βασιλεύσαντος δὲ μετὰ ταῦτα Ἰου-
λιανοῦ τοῦ Παραβάτου, τῷ 361 ἔτει, καὶ τιμωροῦντος τοὺς Χρισ-
τιανούς, παρρησιασάμενος ὁ Ἀρτέμιος, ἠλεγξε τὴν ἀποστασίαν αὐ-
τοῦ διὰ καὶ πολλὰς πρότερον ὑπομείνας βασάνους, τελευταῖον ἀ-
πετμήθη τὴν κεφαλὴν. — Ὁ δὲ Γεράσιμος ἦν Πελοποννήσιος τὴν πα-
τρίδα, υἱὸς Δημητρίου καὶ Καλῆς, Νοταράδων τουπίκλην, ὑφ' ὧν καὶ
ἀνετράφη εὐσεβῶς, καὶ τὰ ἱερά ἐπαιδεύθη γράμματα. Ἀναχωρήσας
δὲ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, καὶ τόπους διαφόρους περιελθὼν, τελευ-
ταῖον κατήνησεν εἰς Κεφαλληνίαν· ἐνθα, ἀνακαινίσας ναὸν τινα
πάλαιον, καὶ περὶ αὐτὸν Παρθενῶνα οἰκοδομήσας, εἰσέτι καὶ νῦν
σωζόμενον ἐν τόπῳ καλουμένῳ Ὀμαλᾶ, ἐτέλεσεν ἐκεῖ τὸν τῆς ζωῆς
αὐτοῦ δρόμον ἀσκητικῶς, τῷ 1579 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτοῦ λείψα-
νον, ἀδιάφθορον διαμένον, πρόκειται τοῖς πιστοῖς εἰς ἀγιασμόν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὀσίου, ἤχος α',
Τῶν Ὁρθοδόξων προστὰτην, καὶ ἐν σαρκὶ ἀγγελον,
καὶ θαυματουργὸν Θεοφόρον νεοφανέντα ἡμῖν, ἐπαινε-
σωμεν πιστοὶ θεῖον Γεράσιμον· ὅτι ἀξίως παρὰ Θεοῦ
ἀπέληφεν ἰαμάτων τὴν ἀένναον χάριν· ῥώνυσι τοὺς
νοσοῦντας, δαιμονῶντας ἰᾶται. Διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν
αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Τοῦ ἁγίου, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἡς ἀνωτέρω.

Ε **Κοντάκι. τῷ Ὁσίῳ, Ἦχος γ΄.** Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἐὐχαρίστοις ἄσμασι τῶν Κεφαλῶν ἢ Νῆσος, προσκαλεῖται σήμερον τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη, μέγιστον νεοφανέντα ἐγκωμιάσαι, καύχημα ὀρθοδοξίας ἀναφανέντα, τὸν Γεράσιμον τὸν Δεῖον, τὸν ρύστην ταύτης ὁμοῦ καὶ πρόμαχον.

Τ **Ἔπερον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος β΄.** Τοὺς ἀσφαλεῖς. τὸν εὐσεβῆ καὶ στεφηφόρον Μάρτυρα, τὸν κατ' ἐχθρῶν νίκης ἀράμενον τρόπαια, συνελθόντες ἐπαξίως ὑμνωδίας εὐφημήσωμεν, Ἀρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι, θαυμάτων τε δοτῆρα πλουσιώτατον· πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 21. **Τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τῷ Μεγάλῳ.**
Ἐζησεν ἔτη 80. ἀπέθανε κατὰ τὸ 333 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον. Ταῖς τῶν δακρῶν σου. **Ὁρα σελ. 198.**

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον. Ὡς φωστῆρα ἄδυτον, τοῦ νοητοῦ σε Ἡλίου, συνελθόντες σήμερον, ἀνευφημοῦμεν ἐν ὕμνοις· ἔλαμψας γὰρ τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνωσίας, ἀπαντας ἀναβιβάζων πρὸς Δεῖον ὕψος· Ἰλαρίων διὸ βοῶμεν· Χαίροις Πάτερ, τῶν Ἀσκητῶν ἢ κρηπίς.

* 22. **Τοῦ ἁγίου ἰσαποστόλου Ἀβερκίου, ἐπισκόπου Ἰεραπόλλεως, τοῦ θαυματουργοῦ καὶ τῶν ἁγίων Ἐπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἀντωνίου, Ἐξακκοσπιδιανοῦ, καὶ Κωνσταντίνου.**

Ὁ μὲν Ἀβερκίος ἠκμασε περὶ τὰ 186. Οἱ δὲ Ἐπτὰ Παῖδες ὑπνώσαντες ἐν τινὶ σπηλαίῳ, ἐν ἔτει 250, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, ἐκοιμήθησαν 184 ἔτη, ἕως τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ· ὅτε ἀφυπνισθέντες, ἦτοι ἀναστάντες, καὶ πάλιν Δεῖα κελύσει μὴκρὸν νυστάζαντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν, τῷ 434 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.
Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀρέδειξέ σε τῇ ποιήσει τῶν πραγμάτων.

πων ἀλήθεια· διὰ τῆτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῷ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ ἱεράρχα Ἀβέρκιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.
Τῶν Μαρτυρῶν. Οἱ Μάρτυρές σου. **Ὅρα σελ.** 193.

Ὁ Κοντάκ. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως. Ὡς ἱερέα μέγιστον, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνον, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει σε ἅπαντα, ἡ τῶν πιστῶν Ἀβέρκιε· ἦν ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, περιφύλαττε Μάκαρ, ἀκαταγώνιστον καὶ ἀκλυδώνιστον, ἐξ ἀίρεσεως πάσης, καὶ ἄσειστον παναοίδημε.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ Θεοῦ, πρώτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Οὗτος, κατὰ τινὰς μὲν, ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος ἐκ τῆς γυναικὸς, ἣν εἶχε πρὶν μνηστευθῆν τὴν Ἀειπάρθενον· ἐπομένως δὲ ἐλέγετο καὶ αὐτῆς υἱὸς, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, ὡς καὶ αὐτοῦ νομιζομένου υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ (Ματθ. ιγ', 55). Κατ' ἄλλους δὲ, ἦν ἀνεψιὸς μὲν τοῦ Ἰωσήφ, υἱὸς δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κλεόπα ἢ Κλωπά, τοῦ καὶ Ἀλφαίου καλουμένου, καὶ Μαρίας τῆς ἐκείνου γυναικὸς, ἥτις ἦν ἀδελφὴ, μᾶλλον δὲ πρῶτη ἀδελφὴ τῆς Θεοτόκου· ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς γενεαλογίας ταύτης ἐλέγετο πάλιν τοῦ Κυρίου ἀδελφὸς διὰ τὴν συγγένειαν, κατὰ τὸ ἰδίωμα τῆς ἁγίας Γραφῆς.

Οὗτος οὖν ὁ Ἰακώβος καλεῖται ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν Μικρὸς (Μάρκ. ιε', 40), πρὸς διαστολὴν Ἰακώβου τοῦ υἱοῦ Ζεβεδαίου, ὃς τις λέγεται Μέγας. Κατέστη πρῶτος Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος, τῷ 34 ἔτει, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου προαχθεὶς ἐπὶ τοῦ ἐπισκοπικοῦ τούτου θρόνου, ὡς τινες λέγουσι· κατὰ δὲ τὸν Εὐσέβιον, ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων. Ἐπωνομάσθη Ὀβλίᾶς, τούτεστι Δίκαιος, διὰ τὴν ἀκραν αὐτοῦ ὀσιότητα καὶ δικαιοσύνην. Ἀναβάς δὲ ἐπὶ τὸ πτερύγιον, ὅ ἐστι τὸ ἐξέχον μέρος τῆς στέγης τοῦ Ναοῦ, τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἐκ παρακινήσεως πάντων, ἔδωκεν ἐκεῖθεν ἦν ἐξήκουον παρ' αὐτοῦ μαρτυρίαν περὶ τοῦ Ἰησοῦ, κηρύξας φωνῇ μεγάλη. Ὅτι ὁ Ἰησοῦς κάθηται ἐκ δεξιῶν τῆς μεγάλης δυνάμεως, καὶ μέλλει ἔρχεσθαι ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ ταύτῃ πολλοὶ τῶν παρόντων ἀνεβόησαν Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυΐδ. Ἀλλ' οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ἔκραξαν. Ὡ ὦ! καὶ ὁ Δίκαιος ἐπλανήθη· καὶ δι' ἐπιταγῆς Ἀνάνου τοῦ ἀρχιερέως, κρημνισθεὶς ἐκεῖθεν ὁ Ἀπόστολος, εἶτα λιθαζόμενος καὶ εὐχόμενος ὑπὲρ τῶν μαιφόνων, συνεκρίβη τὴν κεφαλὴν ἐν ἕλῳ γραφείας τινὸς, καὶ οὕτως ἐξέπνευσεν.

τῷ 62 ἔτει (Ἐυσέβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. β', κγ'). — Τοῦ Ἰακώβου τούτου ἐστὶν ἡ πρὸς τοὺς ἐν τῇ διασπορᾷ Ἰουδαίους πρώτη τῶν Καθολικῶν Ἐπιστολή.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ως τοῦ Κυρίου Μαθητῆς, ἀνεδέξω δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον· τὴν παρρησίαν ὡς Ἀδελφός Θεός, τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης· Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τῷ Πατρὶ μονογενῆς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰακώβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν Μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

✠ 24. Τῷ ἁγίῳ Μάρτυρι Ἀρέθᾳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦθλησαν τῷ 542 ἔτει, ἐν Νεγρᾷ πόλει τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὰς ἀλγυθόνας τῶν Ἀγίων, ἅς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε θεόμεθα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης πρόξενος ἡμῖν ἐπέστη, ἡ φωσφόρος σήμερον τῶν Ἀθλοφόρων ἑορτῇ· ἦν ἐκτελοῦντες δοξάζομεν, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον.

✠ 25. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μαρκιανοῦ, καὶ Μαρτυρίου.

Ἐθανατώθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἐν ἔτει 346.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὁρα σελ. 193.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αγωνισάμενοι καλῶς ἀπὸ βρέφους, Μαρκιανὲ σὺν τῷ σοφῷ Μαρτυρίῳ, τὸν ἀποστάτην Ἀρειὸν καθείλετε, ἀτρωτον φυλάξαντες, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν, Παύλω

ἐφεπόμενοι, τῷ σοφῷ διδασκάλῳ ἔθεν σὺν τούτῳ εὐ-
ματε ζῶην, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι.

**¶ 26. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ
Μυροβλήτου καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Σεισμοῦ.**

Οὗτος συνέβη ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὸ 741 ἔτος, τῷ 24
τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, καὶ πρώτου τῶν Εἰκονομάχων.

Ὁ δὲ ἅγιος Δημήτριος ἦν Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα, εἰσεβῶν γο-
νέων υἱὸς εὐσεβέστατος, καὶ διδάσκαλος τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ·
διὸ καὶ ἐλθόντος τοῦ Μαξιμιανοῦ εἰς Θεσσαλονικίην τῷ 290, συλ-
ληφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐτηρεῖτο δέσμιος ἐν φυλακῇ. Ἀγῶνων δὲ τελου-
μένων ἐν τῇ πόλει, ὁ μὲν Μαξιμιανὸς ἐκάθητο δευτέρῳ βάρβαρος
δέ τις αὐτοῦ φίλος καὶ ἐπίσημος παλαιστής, Λυαῖος τὸ ὄνομα, ἐ-
παιρόμενος εἰς τὸ μέγεθος τοῦ σώματος καὶ τὴν ῥώμην αὐτοῦ, ἐ-
κόμπαζεν ἐν τῷ σταδίῳ, προσκαλῶν τοὺς πολίτας διαγωνίσασθαι
πρὸς αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς συμπλεκομένους αὐτῷ καταβάλλων.
Ταῦτα ἰδὼν νεανίας τις, Νέστορ καλούμενος, καὶ γνῶριμος τοῦ ἁγίου
Δημητρίου, ἔρχεται πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, τὰς εὐχὰς αὐτοῦ ἐ-
ξαιτούμενος πρὸς μονομαχίαν ἅς καὶ λαβὼν διὰ τῆς σφραγίσεως
τοῦ τιμίου Σταυροῦ, παρήρπιάζεται εἰς τὸ σταδίων καὶ εἰπὼν, Ὁ
Θεὸς Δημητρίου, βοήθει μοι! συμπλέκεται τῷ Λυαίῳ, καὶ βαλὼν
αὐτῷ καιρίαν πληγὴν κατὰ καρδίας, ἀφῆκεν ἄπνου ἐπὶ τῆς γῆς τὸν
πρῶτον μεγάλυχον. Ὁ δὲ Μαξιμιανὸς εἰς ἄκρον λυπηθεὶς ἐπὶ τούτῳ,
καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, προσέταξεν ἀμέσως τὸν μὲν Δημήτριον λογ-
χαῖς τραφῆναι ἐν ἡ εὐρίσκετο φυλακῇ, τὸν δὲ Νέστορα τῷ ἰδίῳ ξί-
φει ἀναρεθῆναι.

Ἄργια, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Μεγαλομάρτυριον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὐρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἡ
οἰκουμένη, ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς οὖν
Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θάρρυν-
νας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱ-
κέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον τοῦ Σεισμοῦ, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν,
ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβεραῆς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χρισ-
τέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ κατάπεμψον ἡμῖν, πλοῦσια τὰ
ἐλέησου· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σώσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὁ δούς σοι τὸ κράτος αἰτήτητον, καὶ περιέπων τὴν Πόλιν σου ἄτρωτον αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Ἐθλισεν ἐπὶ Μαξιμαίου, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω εἰς τὰς 26.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ,
Ὁρα σελ. 208.

Η τὸ, Μέγαλ' εὔρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Αθλήσας καλῶς, ἀθάνατον τὴν εὐκλειαν, κεκλήρωσαι νῦν, καὶ στρατιώτης ἄριστος, τῷ Δεσπότῃ γέγονας ταῖς εὐχαῖς Δημητρίε τῷ Μάρτυρος. Σὺν αὐτῷ οὖν Νέστορ σοφε, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 28. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, καὶ Νεονίλης τῆς συζύγου αὐτοῦ καὶ τῶν ἐπιτὰ τέκνων αὐτῶν Σαρβήλου, Νιτά, Ἰερακος, Θεοδούλου, Φωτίου, Βήλης, καὶ Εὐνήκης ἢ τῷ ὀνόματι Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τῷ Σαββαίτῃ.

Τῶν μὲν Μαρτύρων ἀθλος καὶ ἡ πατρὶς καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἐμαρτύρησαν ἀπεμνήθησαν δὲ πάντες τὴν κεφαλὴν, πικρὰς πρότερον ὑπομείναντες βασάνας. — Ὁ δὲ Ὁσιος διανύσας τὸν βίον ἀσκητικῶς ἐν τῇ μορῇ τοῦ ἁγίου Σάββα, ἀφ' οὗ καὶ Σαββαίτης ἐπονομάζεται, ἐν ᾗ καὶ ἀρχιερεὺς ἐχειροτονήθη, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 790, καταλιπὼν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τινα Τροπάρια ἀσματικά.

Ἀπολυτ. τῶν Μαρτ. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυρές σε Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, σπεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σε, τοὺς τυραννοὺς καθεῖλον ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνό-

τητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστῆρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Στέφανε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 29. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Ἡ μὲν, νέα οὔσα τὴν ἡλικίαν, καὶ ἐν τινι μοναστηρίῳ διατρίβουσα, συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν· καὶ τὸν Χριστὸν παρρησία ὁμολογήσασα, καὶ πολυειδεῖς ὑπομείνας βασιάνους, ἀπετημήθη τὴν κεφαλὴν τῷ 256, ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ. — Ὁ δὲ Ὁσιος ἐτελεύτησε περὶ τὰ 390.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ.

Ὅρα σελ. 192.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα λαβῶν γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσιε Ἀβράμιε τὸ πνεῦμά σου.

Π Κοιτ. τῆς Ἀγίας, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας νάμασι, καθηgniσμένη ὁσία, μαρτυρίου αἵμασι, Ἀναστασία πλυθεῖσα, παρέχεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν καὶ σωτηρίαν τοῖς προσποῦσιν, ἐκ καρδίας· ἰσχὺν γὰρ νέμει, Χριστὸς ὁ βρύων χάριν ἀένναον.

Ἐπερον τοῦ Ὁσίου, ὁμοίως.

Ἐν σαρκὶ ὡς ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνεδείχθη, καὶ ἀσκήσει γέγονας, πεφυτευμένον ὡς φοῖνιξ, ὕδατι τῆς ἐγκρατείας κατατρυφήσας, ρεύμασι τῶν σῶν δακρύων ρῦπον ἐκπλύνας· διὰ τοῦτο καρποφόρος, θαυμάτων ὤφθη θεῖε Ἀβράμιε.

¶ 30. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ζηνοβίου, καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Ἦθλισαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, κατὰ τὸ 290 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου, ὡς ὀπισθεῖν.

Κοντάκ. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως. Τοὺς ἀληθείας Μάρτυρας, καὶ εὐσεβείας κήρυκας, τὴν δυάδα ἀξίως τιμήσωμεν, ἐν Θεοπνεύστοις ἄσμασι, τὸν Ζηνοβίον ἅμα σὺν τῇ σοφῇ Ζηνοβίᾳ, ὁμοῦ βίωσαντας, καὶ διὰ μαρτυρίου δεξαμένους στέφος ἀφ' ἄρταρον.

¶ 31. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Στάχως, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλίου, Οὐρβανοῦ, Ναρκίσσου καὶ Ἀριστοβούλα· καὶ τῶ ἁγίῳ Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Τῶν Ἀποστόλων τούτων ὁ μὲν Στάχος ἐχημάτισε πρῶτος ἐπίσκοπος Βυζαντίου, ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου χειροτονηθεὶς καὶ ποιμένας τὸν λαὸν αὐτοῦ 16 ἔτη, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Τῶν δὲ λοιπῶν ἄλλος ἄλλην ἐπισκοπὴν λαχόντες, καὶ ἀποστολικῶς ἐν αὐταῖς διαπρέψαντες, ἐτελεύτησαν ἐν εἰρήνῃ. — Ὁ δὲ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, διατρίβων κατὰ τὸ Πηλοῦσιον ὄρος ἀσκητικῶς· καταβάς δὲ εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου, καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀρχόντος Ἀπέλλιανου, ὑπέστη τὸν μαρτυρικὸν θάνατον, τῷ 251 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ.

Ὅρα σελ. 208.

Κοντάκ. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως. Ὡς ἱερὰ κειμήλια τοῦ παναγίου Πνεύματος, καὶ τοῦ ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματα, χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους, Ἀπελλῆν Οὐρβανόν τε καὶ Ἀριστόβουλον, Ἀμπλίαν Νάρκισσον καὶ Στάχυν, οὓς ἡ χάρις συνήγαγε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10. καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

† 1. Τῶν ἁγίων ἢ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ· καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης.

Οὔτοι κατήγοντο ἐκ τῆς Ἀσίας, πατέρα ἔχοντες ἀσεβῆ· μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἀδειαν λαβούσα ἡ φιλόχριστος αὐτῶν μήτηρ Θεοδότη, ἀνέθρεψεν αὐτοὺς εὐσεβῶς, καὶ πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς καὶ ἐπιστήμης ἐξεπαίδευσεν, ἐξαιρέτως δὲ τὴν ἰατρικὴν ἣν καὶ ἐπάγγελμα ποιησάμενοι, περιήρχοντο θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ πᾶσιν ὁμοῦ ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες δωρεὰν, ἀφ' οὗ καὶ Ἀναργυροὶ ἐπωνομάσθησαν. Καὶ οὕτω τὸν δρόμον τῆς ζωῆς ἑαυτῶν τελέσαντες, ἐκοιμήθησαν ἐν εἰρήνῃ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἄγιοι Ἀναργυροὶ καὶ Θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὴν ἀσθενείαν ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρὰν δότε ἡμῖν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Οὐ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἰατροὶ Θαυματουργοὶ ἐνδοξαί. Ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὴ θράση κατευνάσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

† 2. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφροσίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου.

Ἠθλησαν ἐν Περσίδι, κατὰ τὸ 330 ἔτος, ἐπὶ Σαβαρίου, ἢ Σαπαρίου Β' βασιλέως Περσῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵματιν ὑμῶν· καὶ ἅγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Ω'ς ἄστρα ἀπλανῆ, τῆ ἡλίῃ τῆς δόξης, ἀνέλαμψαν
τῆ γῆ, οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, τὸν ζόφον διώκοντες,
τῶν παθῶν καὶ πηγάζοντες, χάριν ἀφθονον, ἀνεμπο-
δίστως τοῖς πᾶσι, καὶ ἀκίνδυνον, τὴν σωτηρίαν δωρεῖ-
ται, ἐλπίδι τῆς πίστεως.

Ἔτερον, Ἦχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς εὐσεβεῖς καὶ θεοφόρους Μάρτυρας, ὡς ἐπὶ γῆς
καταλιπόντας ἅπαντα, προσεδέξω εἰς ἀπόλαυσιν πῶν
ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν, Ἀκίνδυνον Πηγᾶσιον, Ἀ-
νεμπόδιστον, σὺν τούτοις Ἀφθονίον τε, Ἐλπιδηρόρα
τε, ὁ μόνος ὑπάρχων ὑπεράγαθος.

**Φ 3. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ
Ἀιθαλά** καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Με-
γαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἐν Λύδῃ, ἧτοι ἡ κατὰ-
θεσις τοῦ σώματος αὐτοῦ.

Ὁ μὲν Ἀκεψιμᾶς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἤθλησαν τῷ 33ο, ἐπὶ Σαβα-
ρίου ἢ Σαπαρίου Β' βασιλέως Περσῶν· τὰ δὲ Ἐγκαίνια ἐγένοντο
ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτικίον τῆ ἁγίῃ Γεωργίᾳ, Ἦχος δ΄.

Ω'ς τῶν ἀίχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν
ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέμμα-
χος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε. Ὅρα σελ. 215.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφῆ, ἀμέμπτως ἐμυσταγῶγησας, θυσιά
δεκτῆ, ἐγένου θεομακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες,
τὸ ποτήριον ἐνδόξως ἅγιε, Ἀκεψιμᾶ σὺν τοῖς συνάθλοις
σου, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἔτερον Κοντάκιον ἀπὸ γ΄. Ωδῆς,

Ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Φωτὶ τῷ νοητῷ, τὰς ψυχὰς ἐλλαμψθέντες, πυρὸς τῆ

τόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευσε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Νικάνδρε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῇ μνήμῃ σήμερον τῇ ἱερᾷ σου, συνελθόντες ἅπαντες, ἐκδυσωποῦμεν οἱ πιστοί, Ἰωαννίκε ὅσιε, παρὰ Κυρίου εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Ἔτερον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Αστήρ ἐφάνης παμφάνης ἐν κόσμῳ λαμπῶν, καὶ τὸς ἐν ζόφῳ τῶν παθῶν περιαστραπτῶν, ἰατρὸς δὲ ἀρωγότατος ἀπεφάνθης. Ἄλλ' ὡς ἔλαβες τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, τοῖς αὐτοῦσί σε παράσχου καὶ τὴν ἴασιν, ἵνα κρᾶζωμεν· Χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκε.

¶ 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος, καὶ Ἐπιστήμης τῆς συζύγου αὐτοῦ.

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν υἱὸς Κλειτοφάντος καὶ Λευκίππης, ἀσεβῶν μὲν ὄντων ἀμφοτέρων τοπρότερον, ὕστερον δὲ τὴν εὐσέβειαν διδαχθέντων παρὰ τινος μοναχοῦ, Ονουφρίου καλουμένου. Ἡ δὲ Ἐπιστήμη, ἐξ ἀπίστων γονέων γεννηθεῖσα καὶ αὐτὴ, ἐβαπτίσθη διὰ τὸ πρὸς τὸν Γαλακτίωνα συναικείσιον. Ἠθλησεν δὲ ἐπὶ Δεκίου, περὶ τὸ 250 ἔτος.

Ἀπολυτικ. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οά Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, σεφάνης ἐχομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σὲ τὸ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔδραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα δράση. Αὐτῶν παῖς ἰκεσίας Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

¶ 6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Οὗτος ἦν Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα, πρεσβύτερος πρῶτον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, εἶτα καὶ ἐπίσκοπος αὐτῆς· ἀνὴρ ἐλλόγιμος, διδασκτικὸς, ἀγαθὸς τὰ θεῖα, καὶ βίου χριστοῦ μαρτυρούμενος· ζῆλωτὴς θερμότητος τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, καὶ τῆς τοῦ Ὁμοουσίου πίστεως μέχρι θανάτου ἀνδρικώτατος ὑπερασ

πιστής. Ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο ἅπαξ καὶ δις ἐξωσθεῖς τοῦ θρόνου ὑπὸ τοῦ ἀρειανίζοντος Κωνσταντίου, υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἐξωρίσθη τελευταῖον περὶ τὰ 351 εἰς Κουκουσὸν τῆς Ἀρμενίας, ὅπου, ἐξ ἐπιβουλῆς τῶν Ἀρειανῶν, ἀπέπνιξαν αὐτὸν οἱ εἰς τὴν ἐξορίαν ἀπαγαγόντες.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ, ζηλωτὴν ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξε· συνεκβοᾷ σοὶ καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, σωθῆσαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αστράψας ἐν γῆ, ὡς ἄστρον ἠρανοφώτων, τὴν καθολικὴν φωτίζεις Ἐκκλησίαν νῦν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἠθλήσας, τὴν ψυχὴν σου Παῦλε προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἄβελ, τρανῶς βοᾷ σοὺ τὸ αἷμα πρὸς Κύριον.

Κ 7. **Τῶν ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελιτινῇ καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει.**

Οἱ μὲν ἠθλήσαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν ἔτει 290. Ὁ δὲ ἠσκήσεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου, βασιλεύσαντος τῷ 1045.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Τὸ Ὅσιε, Ἦχος πλ. δ'. Ταῖς τῶν δακρύων σε ροαῖς· ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς, ἐν ὀχετοῖς δακρύων τὸν στύλον κατέβρεχες· καὶ τοῖς ἐκ βάθους σенаγμοῖς, εἰς ἕκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γεγονας ποιμὴν, τοῖς πᾶσι νέμων συγχώρησιν, ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λάζαρε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φως ἦρα μέγιστον ἡ Ἐκκλησία, τῷ Χριστῷ δοξάζει σε, μετ' εὐφροσύνης ψαλμικῶς· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ, δοθῆναι πᾶσι πταισμάτων συγχώρησιν.

¶ 8. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Οἱ Ἀγγελοὶ πάντες, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, εἰσὶ πνεύματα λειτουργικά, εἰς διακονίαν ἀποστέλλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν (Ἐβρ. α', 14). Αὐτοὺς κατέστησεν ὁ Θεὸς πάντος ἔθιους καὶ λαοῦ ἐπιστάτας, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούς (Λευτ. λβ', 8). Εἰς αὐτοὺς προστάσσει φυλάττειν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτὸν, ἵνα μὴδὲν αὐτοὺς βλάβῃ, μὴδὲ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν προσεγγίσῃ κακόν (Ψαλμ. υ', 9-11.). Αὐτοὶ ἐν οὐρανοῖς διαπαντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, τὸν Τρισάγιον αὐτῶ ἀναπέμποντες ὕμνον, καὶ πρεσβεύοντες πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ ὕμνων, καθὼς καὶ χαίρουσιν ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῶ μετανοοῦντι (Ἠσ. ε', 2-3. Ματθ. ιη', 10. Λουκ. ιε', 7. Πράξ. ιβ', 15). Ἐνὶ λόγῳ, αὐτοὶ ὑπηρετήσαν τῷ Θεῷ πρὸς ἡμετέραν εὐεργεσίαν τοσαῦτα, ὥστε γέμουσιν ἐκ τῆς τούτων ἱστορίας αἱ σελίδες τῶν ἁγίων Γραφῶν.

Διὰ ταῦτα οὖν ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, εὐλόγως τιμῶσα τοὺς θείους τούτους λειτουργούς, καὶ ἡμῶν προστάτας καὶ φύλακας, ἐπιτελεῖ σήμερον τὴν παροῦσαν Σύναξιν, ἧ ἔστι συνάδρουν ἡμῶν εἰς κοινὴν αὐτῶν ἑορτὴν καὶ ὑμνωδίαν· ἐξαιρέτως δὲ τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, ὡς ὀνομαστὶ εἰς τὰς Γραφὰς ἀναφερομένων, ὧν τὸ μὲν Μιχαὴλ ἐρμηνεύεται, **Τίς ὡς Θεός**· τὸ δὲ Γαβριὴλ, **Δύναμις Θεοῦ**. Καὶ ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν Ἀγγέλων ἐστὶν ἀόριστος παρὰ τῇ Θεῖᾳ Γραφῇ, λέγοντος τοῦ Δανιὴλ, ὅτι χίλιαι χιλιάδες ἐλειτούργουν αὐτῷ (τῷ Θεῷ), καὶ μύριαι μυριάδες παρειστήκεισαν αὐτῷ (ζ', 10)· πάντες ὁμῶς διαιροῦνται εἰς ἐννέα τάγματα, καλούμενα Θρόνοι, Χερουβὶμ, Σεραφὶμ, Κυριότιτες, Δυνάμεις, Ἐξουσίαι, Ἀρχαί, Ἀρχάγγελοι, καὶ Ἀγγελοι.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τ' Ἀπολυτ. Ἦχος δ'. Ο ὑψώθεις ἐν τῷ Σπυρωῦ.
 τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσῃτε ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερυγῶν τῆς αὐλοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἁγίων Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ Θεῖας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοὶ καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμ-

φέρων ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

✠ 9. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου, καὶ Πορφυρίου καὶ τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρῶνης.

Οἱ μὲν ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, τῷ 290 ἔτει. Ἡ δὲ Ὀσία ὑπῆρχεν ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας, περὶ τὰ 466. συζευχθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, καὶ θυγάτριον ἐξ αὐτοῦ γεννήσασα, τοῦτο μὲν παρέδωκε, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός, εἰς γνῶριμόν τινα γυναῖκα· αὐτὴ δὲ διήνυσε τὸν βίον ἀσκητικῶς, ζήσασα ἕως 100 ἔτη.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 193.

Τῆς Ὀσίας, Ἦχος πλ. δ'.

Εἰν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὁσία Ματρῶνα τὸ πνεῦμά σου.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Ἐράστου, Σωσιπάτρου, καὶ Κεάρτου καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ὀασίου.

Τούτων ὁ μὲν Ὀλυμπᾶς καὶ ὁ Ῥοδίων, ἢ Ἡρωδίων (Ῥωμ. 15'. 11), ἀκολούθησαν τῷ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ εἰς Ῥώμην, ἀπεμύθησαν τὴν κεφαλὴν ὑπὸ Νέρωνος, περὶ τὰ 66 ἔτη. Οἱ δὲ λοιποὶ ἐτελεύτησαν ἐν εἰρήνῃ, γινόμενοι ἐπίσκοποι, Ἰκονίου μὲν ὁ Σωσιπάτρος, Βιρυτοῦ δὲ ὁ Κεάρτος, ὁ δὲ Ἐραστός τῆς Πανειᾶδος, ἢ Πανειᾶδος, (ἦτις καὶ Καισαρεία Φιλίππου μετανομάσθη) οἰκονόμος χρηματίσας πρότερον τῆς ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίας (Ῥωμ. 15'. 23). — Ὁ δὲ Μάρτυς ἦν ἐκ Τυάων τῶν ἐν Καππαδοκίᾳ, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ· τρυπηθεὶς δὲ τοὺς ἀστραγάλους δι' ἡλῶν (καρφίαν) μακρῶν, καὶ ἵππῳ ἀγρίῳ προσδεθεὶς, βιαίως ὑπ' αὐτοῦ συρόμενος, ἀφήκε τὸ πνεῦμα, τῷ 289 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὁρα σελ. 221.

Εκπεφάνη σήμερον τῶν Ἀποστόλων, ἡ σепτῆ πανήγυρις, παρεχομένη ἐμφανῶς, πταισμάτων πᾶσι τὴν ἀφεσιν, τοῖς ἐκτελοῦσιν αὐτῶν τὸ μνημόσυνον.

✠ 11. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος, καὶ Βικεντίου καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος καὶ τῶ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ὁ μὲν Μηνᾶς, Αἰγύπτιος ὢν τὴν πατρίδα, ἤθλησεν ἐν Κοτυαεῖα τῆς Φρυγίας τῷ 296, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Ὁ δὲ Βίκτωρ καὶ ἡ Στεφανίς ἐν Ἰταλίᾳ τῷ 160, ἐπὶ Ἀντανίου. Ὁ δὲ Βικέντιος ἐν Ἰσπανίᾳ τῷ 235, ἐπὶ Μαξιμίνου. Ὁ δὲ Θεόδωρος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 759, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης· ἐνεδύθη τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐκ νεότητος, ἐν τῇ τῶν Σακουδιτῶν λεγομένη μονῇ, ἧς καὶ Ἠγούμενος ἐγένετο τῷ 795. Μεταβὰς ἔπειτα εἰς τὴν τοῦ Στουδίου, οὕτω καλουμένην ἀπὸ τοῦ κτίτορος αὐτῆς, Στουδίου ὑπάτου Ῥωμαίου, ἐπωνομάσθη ἐκ τούτου Στουδίτης. Ἐφάνη ἐνδερωμος ζήλωτης τῶν πατρικῶν παραδόσεων ἠγωνίσαστο μέχρι θανάτου ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων τιμῆς· ὑπέμεινε τρεῖς ἐξορίας διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον· ἀλλ' εἰς τὴν τρίτην, εἰς ἣν κετεδίκασεν αὐτὸν Λέων ὁ Ἀρμένιος, ἐνεκαρτέρησε γενναίως ραβδιζόμενος, καὶ δεσμούμενος, καὶ μεταφερόμενος ἀπὸ σκοτεινῆς εἰς ἄλλην σκοτεινότεραν φυλακὴν, ἑπτὰ ἔτη δόλοκληρά. Τελευταῖος, ἀνακληθεὶς ἐκ τῆς ἐξορίας ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ, καὶ λαβὼν μικρὰν ἀνεσιν τῶν μακρῶν αὐτοῦ πόνων, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ τῷ 826 ἔτει, τῇ 11 Νοεμβρίου, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὅτε οἱ περιεστῶτες αὐτοῦ μαθηταί, τὰ γόνατα κεκλιμένοι, ἔφαλλον τὸν Ἀμωμον. Τινὲς λέγουσιν, ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος, μετὰ τὴν μετάληψιν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, ἤρξατο ψάλλειν τούτον τὸν Ψαλμὸν· φθάσας δὲ εἰς τὸν στίχον αὐτοῦ, Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπλάθωμαι τῶν δικαιοματίων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζήσάς με (ρή, 93)· ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, ζήσας ἔτη 67 — Πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ ἱεροῖς συγγράμασιν, ἐποίησε, μετὰ τοῦ ἰδίου ἀγαθέλφου Ἰωσήφ, καὶ ὅλον σχεδὸν τὸ κατανοητικὸν βιβλίον τοῦ Τριαδίου (Ἰουλ. 14).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν.

Ὅρα σελ. 221.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνό-

τητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστῆρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόδωρε σοφέ, ταῖς διδασκαίς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς εὐσεβείας Μάρτυρας, καὶ ἀθλητὰς θεόφρονας, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξάζουσα, τοὺς θείους ἀθλῶν σήμερον, Μηνᾶ τοῦ ἀθλοφόρου, Βίκτωρος τοῦ γεναίσι, καὶ Βικεντίου τοῦ γενναϊόφρονος· καὶ ποθοῦσα κραυγάζει, δοξάζουσα τὸν φιλάνθρωπον.

Ἐπερον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε τῆς ἐπικήρου, καὶ ἀξίας ἔδειξεν ἐπουρανίου κοινωνόν, σὲ ἀθλοφόρε Πατῆρ Μηνᾶ, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Κοντάκιον τῷ Ὁσίου, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἀσκητικὸν, ἰσαγγελὸν τε βίον σε, τοῖς ἀθλητικοῖς, ἐφαίδρυνας παλαίσμασι, καὶ Ἀγγέλοις σύσκηνος, θεομάκαρ ὠφθης Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβευῶν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

† 12. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νεΐλου.

Ὁ μὲν Ἰωάννης ἦν Κύπριος τὸ γένος, ἐκ πόλεως Ἀμαθοῦντος, υἱὸς Ἐπιφανίου τοῦ τῆς Κύπρου ἀρχοντος· ἐγεννήθη τῷ 555, ἐτέθη ἐπὶ τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῷ 608. ἀπέθανε τῷ 619, ἐτῶν 64. Ὁ δὲ Νεῖλος ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, μαθητὴς τοῦ Χρυσοστόμου, ἐπαρχος τῆς πόλεως ταύτης πρότερον, εἶτα ἀσκητὴς τοῦ ὄρους Σινᾶ. Ἐγραψεν Ἐπιστολάς καὶ Ἀσκητικά διάφορα· ἀπέθανε περὶ τὰ 451.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου, Πάτερ ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τῆς

πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας· ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους συναγμοῖς, εἰς ἑκάτον τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Νεῖλε Πατὴρ ἡμῶν ὅστις πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι, ἃ τῶν οὐρανῶν τὸν πλοῦτον νῦν ἀπέιληφας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τῆς Ἐλεημοσύνης ᾧ ἐπώνυμε.

Κοντάκ. τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν τῶν ἐκ τοῦ σώματος, ἐπαναστάσεις τμητικῶς Νεῖλε μακάριε, ἐν ἀγρύπνῳ σε συνέκοψας ἰκεσίᾳ. Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον· ἵνα κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

† 13. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Ὁ μέγας οὗτος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος ἐγεννήθη ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ Μεγάλῃ, τῷ 344 ἔτει, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Σεκούνδου καὶ Ἀνθούσης· ἐμαθήτευσε παρὰ Λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ, καὶ Ἀνδραγαδίῳ τῷ φιλοσόφῳ· ἐμόνασε πρῶτον ἐν τοῖς κατ' Ἀντιόχειαν ἡσυχαστηρίοις, εἶτα ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος τῆς τῶν Ἀντιοχείων Ἐκκλησίας, τῷ 383. ἀνεβιβάσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, τῇ 15 Δεκεμβρίου τοῦ 398. ἐξορίσθη τῷ 403 ὑπὸ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀνεκλήθη πάλιν εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Μετὰ δέ μῆνας 7, ἢ 8 ἐξορίσθεις ἐκ δευτέρου, τῇ 10 Ἰουνίου τοῦ 404, καὶ πολλὰ παθῶν ἐν ἐξορίᾳ ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη, ἐκ τόπου εἰς τόπον μετακομιζόμενος, ἀπέθανε καθ' ὄδον ἐν Κομάνοις, τῇ 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 407, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 63. Ἐπωνομάσθη Χρυσόστομος, διὰ τὴν εὐφράδειαν αὐτοῦ· συνέγραψε τσαῦτα, καὶ εἰς τοσοῦτον τὴν θεῖαν Γραφὴν ἐσαύτισεν.

ὡς οὐδεὶς ποτὲ τῶν ἄλλων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων. Τὰ σωζόμενα αὐτοῦ εἰσὶ 1447 Λόγοι, καὶ 249 Ἐπιστολαί. Εἰκοσιδύο Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας ἐπλεξαν ἐγκώμιον εἰς αὐτόν.

Εἶδεναι δὲ χρὴ ὅτι, διὰ τὴν ἐν τῇ 14 Σεπτεμβρ. ἑορτὴν τοῦ Σταυροῦ, μετετέθη ἡ μνήμη αὐτοῦ εἰς τὴν σήμερον, καθ' ἣν ἴσως συνέβη ἢ ἀνάκλησις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐξορίας.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἦ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκωμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν ἑραυῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάρισε ὅσιε, ἐπαξίως εὐφημῶμέν σε ὑπάρχεις γὰρ καθηγητῆς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

*** 14. Τῷ ἁγίῳ καὶ πανευφήμε Ἀποστόλῳ Φιλίππῳ.**

Ὅτος ἦν εἰς τῶν Δώδεκα, ἐκ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρέου, καὶ Πέτρου, πεπαιδευμένος τὰ τοῦ νόμου διδάγματα, καὶ εἰς τὴν μελέτην τῶν προφητικῶν βιβλίων σχολάζων· διὸ, καὶ ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἐκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὸ Ἀποστολικὸν ἀξίωμα, ζητήσας ἀμέσως εὐρίσκει τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἐγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ (Ἰωάν. ἀ. 46.). Κηρύξας δὲ τὸν Θεάνθρωπον τοῦτον Ἰησοῦν εἰς πολλὰ μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καὶ πολλὰ παθῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τελευταῖον σταυροῦται κατακεφαλῆς ἐν Ἱεραπόλει τῆς Φρυγίας.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Φιλίππε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο Κοντάκ. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως· μαθητῆς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητῆς τοῦ παίδους

σου, τῆ οἰκουμένη Θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ Δεηγόρος Φίλιππος. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ πᾶσαν πόλιν σε, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

* 15. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, Γουρίας, Σαμωνᾶ, καὶ Ἀβιββοι.

Τούτων ὁ μὲν Γουρίας καὶ Σαμωνᾶς ἠθλήσαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 288. Ὁ δὲ Ἀβιββος, διάκονος ὢν, ἐν ἡμέραις Λικινίου, τῷ 316.

Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχόμεθα τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α΄.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλάς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους σοφοί, τὴν χάριν κομισάμενοι, καὶ ἐν πειρασμοῖς, προΐστασθε πάνευφημοὶ διὸ κόρην Ἅγιοι ἐκ θανάτου πικροῦ ἐλυτρώσασθε· ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσης ἢ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρὰ.

* 16. Τῶ ἁγίῳ Ἀποστόλῃ, καὶ Εὐαγγελιστῇ Ματθαίῳ.

Ὁ αὐτὸς ἐκαλεῖτο καὶ Λεῦϊς, υἱὸς Ἀλφαίου, Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα, τελώνης τὸ ἐπάγγελμα. Συνέγραψε πρῶτος ἐν Παλαιστίνῃ τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον Ἑβραϊστὶ, 8, ἢ 9, ἢ, κατ' ἄλλους, 15 ἔτη μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν. Ζωγραφοῦμενος ἔχει πλησίον αὐτοῦ Ἀνθρώπου μορφήν, τὴν πρῶτην τῶν συμβολικῶν ζώων τῆ Ἰεζεκιὴλ (ἀ. 10.), διὰ τὸ ἀρχεσθαι τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κατὰ σάρκα γενεαλογίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἦν δὲ εἷς ἐκ τῶν Δώδεκα.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Ματθαίε, πρόσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεισιν, παρὰσχῆ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τ *Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.*
 οὔ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ
 ζυγῷ προσηρμόσθης, ἢ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος,
 πλεῖστον κομισάμενος τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν ἀνεκλή-
 ρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, ἢ τῶν ῥαθυμῶν ἡγείρας
 ψυχὰς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς Κρίσεως.

**✠ 17. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἐπισ-
 κόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ.**

Ε γενήθη ἐν Νεοκαισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας, ἐκ γονέων ἀπίστων·
 ἐμαθήτευσεν ἐν Ἀθήναις, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐν Βηρυτῷ, καὶ τελευ-
 τῶν ἐν Καισαρείᾳ πέντε ἔτη ὑπὸ τὸν Ὀριγένην, ὑφ' οὗ καὶ τὴν
 εἰς Χριστὸν εἰδὼθῆναι πίστιν. Εἶτα, τῷ 240 ἔτει, γενόμενος ἐπί-
 σκοπος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, εὔρεν ἐν αὐτῇ 17 μόνον Χριστιανούς·
 ἀποθανόντων δὲ περὶ τὰ 265, ἀφῆκε σχεδὸν τοσοῦτους μόνον ἀπίστους·
 ἅπας δὲ ὁ χρόνος τῆ· ἐπισκοπῆς αὐτοῦ ὑπῆρξε παραδόξων θαυμά-
 των συνέχεια, ἀφ' οὗ ἔλαβε καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Θαυματουργός,
 προσαγορευόμενος καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας, Δεύτε-
 ρος Μωσῆς (Βασίλ. ὁ Μ. Κεφ. κθ', περὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ε ἔν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐρ-
 γασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώ-
 ματα. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρη-
 γόριε, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν
 ἐν ἀμαρτίαις εἰς θάνατον.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῦ ἄνω ζητῶν.

Θ αυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις
 φρικτοῖς, τοὺς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ τὰς νόσους ἠ-
 λασας, τῶν ἀνθρώπων πάνσοφε Γρηγόριε· οὕτω δὲ
 ὀνομάξῃ, τὴν κλῆσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

✠ 18. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Πλάτωνος, καὶ Ῥωμανῆ.

Ο μὲν Πλάτων ἠθλήσεν ἐπὶ ἡγεμόνος Ἀγριππίνου, ἐν ἔτει 296,
 ἀπὸ τῆς χώρας τῶν Γαλατῶν καταγόμενος, ἐκ πόλεως Ἀγκύρας.
 Ὁ δὲ Ῥωμανὸς ἦν Ἀντιοχεύς τὴν πατρίδα, ἐν τοῖς χρόνοις Μα-
 ξιμιανῶ. Παρασαθεῖς δὲ ἐνάπιον Ἀσκληπιάδου τοῦ ἐπάρχου, καὶ
 παρακινούμενος ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν τῶν εἰδώλων προσκύνησιν, ἠτή-
 σατο ἀγθῆναι νῆπιον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἵνα ἐκεῖνο γενηται κριτῆς τῆς

προκειμένης υποθέσεως. Ἐρωτηθέν οὖν τὸ νήπιον. Ἔτινα Θεὸν δεῖ προσκυνεῖν; ἀπεκρίνατο. Τὸν Θεὸν τῶν Χριστιανῶν. Καὶ αὐτὸ μὲν δέρεται πρῶτον ἀνήλεως, διὰ προσταγῆς τοῦ τυράννου, εἶτα ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν. Ὁ δὲ Μάρτυς, ἐκκοπεῖς τὴν γλῶσσαν, καὶ ρίφεις εἰς φυλακὴν, τελευταῖον ἀποπνίγεται ἐν αὐτῇ τῷ 305 ἔτει — Ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ῥωμανοῦ τούτου ἔκτισεν ἔπειτα ἐν Κωνσταντινουπόλει ναὸν περικαλλῆ ἢ ἀγία Ἐλένη.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα,

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 221.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

Τοῦ μὲν Προφήτου ἐστὶν ἄδηλος παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ καὶ ἡ πατρὶς καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἠκμασε· διὸ τινὲς μὲν λέγουσιν, ὅτι οὗτός ἐστι ὁ Ἀβδίου, ὁ τοῦ Ἀχαάβ οἰκονόμος, ὁ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Γεζάβελ κατακρύψας ἐν σπηλαίῳ τοὺς 100 Προφῆτας, καὶ ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι διατρέφων αὐτοὺς (Γ'. Βασ. ἡ. 4.)· καὶ ὅτι ὕστερον ἐγένετο μαθητὴς Ἡλίου τοῦ Προφήτου, περὶ τὰ 903 πρὸ Χ. Ὁ δὲ Καλμέτις καὶ οἱ τούτου ὀπαδοὶ κρίνουσιν αὐτὸν, ὡς ἐκ τῶν λόγων τῆς ἰδίας προφητείας, μικρὸν τι μεταγενέστερον τοῦ Ἰαήλ (Οκτωβρ. 19.). Λέγεται δὲ ὁ αὐτὸς καὶ Ὁβδίου, καὶ Ἀβδίας, ἢ Ὡβαδίας· ἢ δὲ προφητεία αὐτοῦ, εἰς ἓν μόνον κεφάλαιον περιεχομένη, τάττεται ἢ τετάρτη μεταξὺ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν. Ὁ δὲ Βαρλαάμ ὑπῆρχεν ἐκ κόμης τινὸς τῆς κατὰ Συρίαν Ἀντιοχείας, γέρον τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν τέχνην γεωργός· ἠθλισε δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα,

Ἀπολυτ. τῶ Προφήτ. Τῶ Προφήτ. σ. Ἀβδιδ. Σελ. 184.

Ἔτερον τῶ Μάρτυρος· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 208.

✠ 20. Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῶ Εἰσόδου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, καὶ Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ μὲν Γρηγόριος ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς ἐν Κοίλο-Συρία Δεκαπόλεως, υἱὸς Σεργίου καὶ Μαρίας, ἀκμάσας ἐν τοῖς χρόνοις τῶν εἰκονομάχων, περὶ τὰ 837. Ὁ δὲ Πρόκλος ἦν ἐν ἡμέραις Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ· ἐχημάτισε μαθητὴς καὶ γραφεὺς τοῦ Χρυσοστόμου· ἀνεβιβάσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῷ 434, ἐδέξατο μετὰ Θριάμβου τοῦ θείου Διδασκάλου αὐτοῦ τὸ ἱεράτατον λείψανον ἐν τῇ ἀνακομιδῇ (Ἰανουαρ. 27)· ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 447.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβερνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Χ **Πρεοόρτιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.**

Χαράν προμνηστεύεται πᾶσιν ἡ Ἄννα νυνί, τῆς λύπης ἀντίθετον καρπὸν βλαστήσασα, τὴν μόνην Λειπάρθεον ἦν περ δὴ καὶ προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα, σήμερον γηθομένη, ἐν Ναῶ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως Ναὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα ἀγνὴν.

Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, Κοντάκιον τοῦ Πρόκλου, Ἦχος δ'.

Επεφάνης σήμερον.

Επαξίως σήμερον πανηγυρίζει, ἡ πασῶν τῶν πόλεων τιμιωτέρα ἀληθῶς, ἐν τῇ σεπτῇ μεταστάσει σου, Πάτερ Πατέρων, παρμάκαρ Πρόκλε σοφέ.

Ἀφ' ἑκτης, Πρεοόρτιον ὁμοιον.

Εὐφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμεῳ ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα· Αὐτὴ ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

✠ 21. Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἰσοδος τῆς ὑπεραγίας Δισποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Θεοτόκος προσνεχθῆναι τῷ Ναῷ τριετίζουσα, ἔνθα τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα, διέτριψεν ἔνδεκα, ἢ δωδεκα ὀλόκληρα ἔτη, μέχρι τοῦ 14, ἢ 15 τῆς ἡλικίας αὐτῆς· καὶ τότε, ὡς κόρη τελεία, ἐκ κοιτῆς τῶν ἱερέων βουλής, τῶν γονέων αὐτῆς ἢ πρὸ τριῶν ἐτῶν τεθνηκότων, ἐμνηστεύθη τῷ Ἰωσήφ.

Ἀργία, καὶ ἰχθυὸς Κατάλυσις

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις ἐν Ναῷ τοῦ Θεοῦ, τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Ὁ Κονταξ. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ· καθαρῶτατος Ναὸς τῷ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος πασῶν καὶ Παρθένος, τὸ ἱερόν θησαυρίσμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θεῖῳ ἢ ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

✠ 22. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Φιλήμονος, Ἀπφίας, Ἀρχίππου, καὶ Ὀνησίμου καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Κιλικίας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ, Βαλλεριανοῦ καὶ Τιβουρτίου.

Ὁ μὲν Φιλήμων ἦν ἐκ Κολασσῶν, ἢ Κολοσσῶν πόλεως τῆς Φρυγίας, ἀνὴρ πλούσιος καὶ εὐγενής· ἡ δὲ Ἀπφία σύζυγος αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἀρχίππος ἐπίσκοπος τῆς ἐν Κολασσαῖς Ἐκκλησίας, Παύλου τοῦ Ἀποστόλου μαθηταὶ καὶ οἱ τρεῖς. Ὁ δὲ Ὀνήσιμος, δούλος ὢν τοῦ Φιλήμονος ἄπιστος, κλέψας τί τῶν σκευῶν αὐτοῦ, ἐδραπέτευσεν εἰς Ῥώμην· ἀλλ' εὐρών αὐτὸν ἐκεῖ ὁ Ἀπόστολος, καὶ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας ὀδηγήσας, ἀπέστειλεν αὐτὸν πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ Φιλήμονα, γράψας καὶ ἐπιστολὴν πρὸ αὐτὸν τῷ θεῷ ἔτει, (ἣτις ἐστὶ μία τῶν 14 ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου) συνιστῶν δὲ αὐτῆς τὸν Ὀνήσιμον τοῦτον. Ἐτελεύτησαν δὲ πάντες μαρτυρικῶς, ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν λιθοβοληθέντες. Ἡ δὲ Κιλικία ἦν ἐκ Ῥώμης, προγόνους ἔχουσα λαμπροῦς μνησευθεῖσα δὲ τῷ Βαλλεριανῷ, εἴλωσεν αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν· αὐτὸς δὲ πάλιν Τιβούρτιον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν. Ἡθλησαν δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφесιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

✠ 23. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων, καὶ Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Ὁ μὲν Γρηγόριος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀκράγαντος, πόλεως τῆς Σιελίας, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Χαρίτανος καὶ Θεοδότης· ἤμασε δὲ πρὸ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥινομήτου, περὶ τὰ 685. Ὁ δὲ Ἀμφιλόχιος ἦν Καππαδόκης τὸ γένος, ἀσκήσει, καὶ θεῖα γνώσει διαλάμπων ἐκ νεότητος. Προχειρίσθη ἐπίσκοπος τῷ 344 ἔτει ἠγωνίσαστο γενναίως κατὰ τῆς βλασφημίας Εὐνομίου, Μακεδονίου τῷ Πνευματομάχου, καὶ τῶν τῷ Ἀρείου ὀπαδῶν ὁδῶν τῶν 150 εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Β' Οἰκουμένην Σύν, ἐν ἔτει 381, Πατέρων, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου συγκροτηθεῖσαν περὶ τὰ 395, καὶ φθάσας εἰς γῆρας βαθύ, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ, περὶ τὰ 395.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ὁ ποιῶν αἰεὶ μετ' ἡμῶν.

Ὁρα σελ. 232

Φ'Από γ'. Ὁδῆς, Κοντάκι. Ἦχος δ'. Ἐπιφανῆς σήμερον.
 Φωτοβόλοις λάμπουσιν ἡ Ἐκκλησία, τοῦ ἁγίου Πνεύματος φωταγωγῆ τὸς τὴν φαιδρὰν, ἐπιτελοῦντάς σε κοίμησιν, ὅσιν Πάτερ παμμακάρ Γρηγόριε.

Ω'ς λῖαν ἐκλεκτός, καὶ Θεῶ ἐγνωσμένος, τῇ Θεῖα ἀληθεῶς, προκεχείρισαι ψήφῳ, ποιμὴν ἀξιάγαστος, εἰς πολλῶν περιποίησιν· ὄθεν ἄριστος, ἀρχιερεὺς δεδειγμένος, πᾶσαν ἄρεσιν, εὐσεβοφρόνως καθεῖλες, πιστῶν προϊστάμενος.

✠ 24. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Ὁ μὲν Κλήμης ἐδιδάχθη τὴν πίσιν τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀπ. Πέτρου· ἐγένετο ἐπίσκοπος Ῥώμης τῷ 91 ἔτει, τρίτος μετὰ τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀναίρεσιν· ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὸ 100 ἔτος, ἐπὶ Τραϊανοῦ. Ὁ δὲ Πέτρος, ἐπιφανέστατα προεδρεύσας τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας 12 ἔτη, καὶ, διὰ τε τὸν ἐνάρετον αὐτοῦ βίον, καὶ τὴν τῶν ἱερῶν λόγων ἀσκησιν, θεῖόν τι χρῆμα ἐπισκόπων καὶ διδασκάλων τῆς ἐν Χριστῷ θεοσεβείας ὑπάρχων, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (Ἱστορ. Ἐκκλ. Βιβλ. ἡ. 13. καὶ θ'. 6.), ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν ἐπὶ Μαξιμίνου, τῷ 311 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὡς ἀνωτέρω. Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπιφανῆς σήμερον.

Ε'κκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἔνθεοι, στύλοι οἱ ὄντως κραταιοί, Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις φρουρήσατε ἅπαντας.

✠ 25. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πάνσοφου Αἰκατερίνης· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μερκουρίου.

Ὁ ὅτος ἠθλιπεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ τῷ 255 ἔτει, ἐξ Ἀνατολῶν καταγόμενος, υἱὸς Γορδιανοῦ τινος, Σκύθου τὸ γένος. Ἡ δὲ Αἰκατερίνα ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Κωνσταντοῦ, ἢ Κέσου, παρθένος περικαλλῆς, σωφρονεστάτη, καὶ ἐνδοξος πλοῦτω καὶ γενεῖ καὶ παιδείᾳ· ἥτις, διὰ μὲν τοῦ σταθεροῦ αὐτῆς φρονήματος, ἐξενίκησε τὴν ἐμπαθῆ καὶ ἀπόλαστον ψυχὴν Μαξιμίνου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας τυράννου· διὰ δὲ τῆς εὐγλατίας, ἐπεστόμισε τοὺς

πρὸς αὐτὴν διαλεγόμενος ῥήτορας. Ἐστέφθη δὲ τῷ μαρτυρικῷ στεφάνῳ περὶ τὸ 305 ἔτος.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῶν Εἰσοδίων ἡ Ἑορτή.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'.

Η' ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ.

Ὅρα σελ. 192.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα σελ. 227.

Χ κοντάκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν, ἐνδύει φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον Αἰκατερίναν· αὕτη γὰρ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, ῥητόρων τὴν γνώσιν καταπτύσασα.

Τοῦ Ἀγίου, ὁμοιον.

Τὰ θεῖα σοφὲ, καλῶς μυσταγωγούμενος, θυσιά δεκτὴ, ἐγένου παναοίδιμη· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες προθυμώτατα τὸ ποτήριον· διὰ τοῦτο Μερκούριε, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 26. Τῷ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυτίου τῷ Κιονίτῃ.

Ἦ πῆρχεν ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Βιθυνίας· ἐζήσεν ἐπὶ σύλου ἔτη 53. ἐτελεύτησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἡρακλείου, περὶ τὰ 608, ὑπάρχων ἑτῶν 100.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουΐα,

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας ὅσιν· τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι· Ἀλύπιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιν· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 27. Τῷ ἁγίῳ Μεγαλομάρτυρῳ Ἰακώβῳ τῷ Πέρσου.

Ὁ ὕτος ἦν ἐκ πόλεως Βυθλαβᾶ, περιφανὴς τὸ γένος, φίλος ἄκρος καὶ ἐντιμος παρὰ Ἰσδιγέρῃ, ἢ Ἰεσδζεγίρῃ Ἀ'. τῶν Περσῶν βασιλεῖ, βασιλεύσαντι τῷ 399-420. Χριστιανὸς δὲ ὢν ἐκ προγόνων, ἠρνήσατο τὸν Χριστὸν, δέλεασθεὶς τῇ τοῦ βασιλέως φιλίᾳ καὶ κολακείᾳ. Τοῦτο μαθούσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ σύζυγος, ἐμνήσαν

αὐτῷ διὰ γραμμάτων, ὅτι οὐδεμίαν τοῦ λοιποῦ κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς αὐτὸν, ὡς προτιμήσαντα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ τὴν πρόσκαιρον δόξαν. Ὁ δὲ πληγείς τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν λόγων τούτων, καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, ἀπεκλαίετο ἐφ' οἷς ἤμαρτε, καὶ ἦν ἀποστρεφόμενος τὴν πρὸς τὸν βασιλέα σχέσιν. Διὸ εἰς ἄκρον ἐκεῖνος ὀργισθεὶς, ψηφίζει κατ' αὐτοῦ πικρότατον θάνατον, κατατριψθῆναι τὸ σῶμα αὐτοῦ κατὰ μίαν ἐκάστην ἀρμονίαν τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν· καὶ οὕτω μελιθδὸν ὁ γεννάδας κατακοπεῖς μεχρι τῶν μηρῶν καὶ τῶν ἁμῶν, τελευταῖον ἀποτέμενεται καὶ τὴν κεφαλὴν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σὺ Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ ζέφος ἐχομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σὲ τῷ Θεοῦ ἡμῶν ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράνους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῆ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πεισθεὶς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρπερόψυχε, καὶ τὸ φοβερὸν Κρτήριον προσημένος, τῶν Περσῶν τὸ πρόσταγμα, καὶ τὸν φόβον Ἰάκωβε κατέπτυσας, καὶ ἐδείχθης Μάρτυς σεπτὸς, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα συντεμνόμενος.

✠ 28. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Στεφάνου τοῦ Νέου καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ.

Ο μὲν Ὁσιος ἐγενήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 714, ἐκ γονέων εἰσεβῶν, Ἰωάννου καὶ Ἀννῆς· ἠσκησεν ἐκ νεότητος, ἐν τῇ κατὰ τὴν Βιθυνίαν τοῦ ἁγίου Αὐξεντίου μονῇ, ἧτις κειμένη ἐπὶ τόπου ὑψηλοῦ, ἐκαλεῖτο Βουρὸς τοῦ ἁγ. Αὐξ. ἐγένετο προεστὰς τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν· ἠκούσθη πανταχοῦ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ ἀγώνων ἢ φημι, καὶ τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ ἡ εὐωδία ἔσυρε πολλοὺς πρὸς αὐτὸν. Ἐτελεύτησε δὲ μαρτυρικῶς, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκονῶν προσκύνησιν, ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρανύμου· ὑφ' οὗ πρῶτον μὲν κατεδικάσθη, ἕνδεκα μῆνας, εἰς δεσμὰ καὶ φυλακὰς· εἶτα, συρόμενος κατὰ γῆς καὶ λιθαζόμενος, ὡς ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀφ' οὗ καὶ Νέος Στέφανος ἐπωνομάσθη, τύπτεται ξύλῳ κατὰ τοῦ μύνηγος, καὶ συντριβεῖς τὴν κεφαλὴν, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, τῷ 766 ἔτει. Ὁ δὲ Εἰρηναρχος ἦν ἐκ Σεβαστείας, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὑπηρετῆς ὑπάρχων ἐν τῇ νεότητι αὐτοῦ εἰς τὰς τιμαρίας τῶν ἁγίων Μαρτύρων. Βλέπων δὲ ποτε βασανιζόμενος ὑπὲρ Χριστοῦ ἐπτά γυναῖκας, καὶ τὴν ἀνδρίαν αὐτῶν δαυμά-

ζων, ὅτι ἀσθενεῖς οὐσαι ἐκ φύσεως, ὁμως ἠνδρίζοντο κατὰ τὸ τυράντου, καὶ κατήσχυον αὐτὸν, φωτίζεται ὑπὸ τῆς Θεῖας χάριτος· καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογίσας, καὶ διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος δοκιμασθεῖς, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν ἁγίων Γυναικῶν, τῷ 298 ἔτει.

Ἀπολυτικ. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σπαυρῷ.
Ασκητικῶς προγυμνασθεῖς ἐν τῷ ὄρει, ταῖς νοητάς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σπαυροῦ. Αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτίνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὅσιομάρτυς αἰοῖδιμε Στέφανε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.
Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστὴν καὶ Θεῖον Στέφανον, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς ὡδαῖς φιλέορτοι, ἐκ καρδίας, ὡς τιμήσαντα χαρακτῆρα, τὸν ὠραῖον τῷ Δεσπότου καὶ Μητρὸς αὐτοῦ· καὶ συμφώνως νῦν ἐκ πόθου ἐκβοήσωμεν, τούτῳ χαίροντες· Χαίροις Πάτερ αἰοῖδιμε.

✠ 29. **Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Παραμόνε, ἢ Φιλαμένε.**

Τοῦ μὲν Παραμόνου ἀθλήσαντος ἐπὶ Δεκίου βασιλέως, ἐν ἔτει 250. τοῦ δὲ Φιλουμένου, ἐπὶ βασιλέως Λύριλιανοῦ, τῷ 270.

Εἰ ἐκ ἐξῶ Ἀλληλῆϊα, Οἱ Μαρτυρές σε Κύριε. Σελ. 221.

✠ 30. **Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.**

Οὗτος ἦν ἐκ Βηθσαῖδᾶ τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ἰωάνᾳ, ἀδελφὸς τοῦ Κορυφαίου Πέτρου, μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ πρότερον· εἶτα, ἀκούσας τὴν περὶ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν αὐτοῦ, δακτυλοδεικτοῦντος καὶ λέγοντος· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου (Ἰωάν. ἀ. 36,)· ἠκολούθησεν εὐθὺς τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἐγένετο μαθητὴς αὐτοῦ πρῶτος, ἀφ' οὗ καὶ Πρωτόκλητος τῶν Ἀποστόλων ἐπωνομάσθη. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν, κηρύξας αὐτὸν εἰς διάφορα μέρη, καὶ πολλὰ παθὼν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐτελεύτησεν ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας, σαυρωθεὶς κατακεφαλῆς.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος δ'.
Ως τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυφαίου

αὐτάδελφος, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων Ἀνδρέα ἰκέτευε,
εἰρήνην τῇ οἰκουμένη ὀρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος,

Τ *Κοντάκ.* Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.
τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον Δεηγόρον, καὶ μαθητῶν
τὸν Πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρου τὸν σύγγονον
εὐφημήσωμεν· ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ, καὶ νῦν ἡμῖν ἐ-
κέκραγεν· Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθοῦμενον.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ἄρας 9, καὶ ἡ νύξ ἄρας 15.

✠ 1. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ναοῦμ.

Τ *Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλοῦϊα, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.*

Ὁ Προφήτης Ναὺμ τὴν μνήμην Κύριε ἐορτάζοντες,
δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 2. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ. Ὁμοίως.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Σοφονίου. Ὡσαύτως.

Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Προφῆται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἰβ'. Ἐλασσό-
νων ὑπάρχουσι, καὶ ἐκάστου ἡ προφητεία εἰς 3 διαιρεῖται κεφάλαια.
Ἦσαν δὲ ὁ μὲν Ναοῦμ, Ἐλεσαῖος τὴν πατρίδα, ἐκ φυλῆς Συμεῶν,
ἔβδομος τῇ τάξει· προεφήτευσεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἐζεκίου, μετὰ τὴν
τῆς Σαμαρείας καταστροφὴν, τῷ 721 πρὸ Χριστοῦ γενομένην. Ὁ
δὲ Ἀββακούμ, ὅστις καὶ Ἀθακούμ, καὶ Ἀμβακούμ εὐρίσκεται
γεγραμμένος, τῇ μὲν τάξει ἐστὶν ὀγδοός, ἡ δὲ πατρίς καὶ ἡ φυλὴ
αὐτοῦ ἀσῆλος παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ· προεφήτευσεν ἐν τοῖς χρόνοις
Γωαχίμ, τοῦ καὶ Ἰεχονίου καλουμένου, πρὶν τῆς εἰς Βαβυλῶνα
μετακίσεως τοῦ λαοῦ, τῷ 599 πρὸ Χριστοῦ γενομένης. Τοῦ Ἀβ-
βακούμ τούτου ἐστὶν ἡ Δ'. τῆς Στιχολογίας Ὡδῆ, Κύριε, εἰσα-
κήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, κ. τ. λ. Ὁ δὲ Σοφο-
νίας, ἔννατος ὑπάρχων τῇ τάξει, ἦν υἱὸς Χουσι, ἐκ γένους Λευι-
τικοῦ, ἢ, κατ' ἄλλους, δισέγγονος Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως· προεφή-
τευσεν ἐν ἡμέραις Ἰωσίου, βασιλεύσαντος τῷ 641-610 πρὸ Χριστοῦ.

✠ 4. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρης· καὶ τοῦ
ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἡ μὲν Βαρβάρα ὑπῆρχεν ἐκ Νικομηδείας, ἐν τοῖς χρόνοις Μα-

Ξιμανοῦ, θυγάτηρ εἰδωλολάτρου τινὸς Διοσκόρου τὸ ὄνομα, ὅστις ἀπανθρώπως βασάνισας αὐτὴν διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, τελευταῖον ἀπεκεφάλισεν ἰδίαις χερσὶ, τῷ 290 ἔτει.

Ὁ δὲ Ἰωάννης ἦν ἐκ Λαμασιου τῆς Συρίας, υἱὸς γονέων πλουσίων καὶ εὐσεβῶν. Ἐγενήθη περὶ τὸ 676 ἔτος συνανηράφῃ μετὰ τοῦ Κοσμᾶ, τοῦ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ υἱοθετηθέντος (Ὁτωβ. 14), καὶ μετ' αὐτοῦ ἐμαθήτευσε παρά τινι μοναχῷ, Κοσμᾶ καὶ αὐτῷ καλουμένῳ, αἰχμαλωτισθέντι μὲν ὑπὸ τῶν Σαρρακηνῶν ἐκ τῶν μερῶν τῆς Ἰταλίας, ἐξαγορασθέντι δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ἐγένετο φιλόσοφος μέγας, καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν αἰῶνος ὁ Φωστήρ. Τιμηθεὶς ὑπὸ τῶν Καλίφων (διαδόχων τοῦ Μωάμεθ), εἰς τὸ τοῦ Συμβούλου ἀξίωμα, κατέλιπεν αὐτὸ μετ' ὀλίγον, καὶ ἐνεδύσατο τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Σαββα μονῇ, ἐνθα καὶ πρεσβύτερος ἐχειροτονήθη. Ἡγωνίσσατο ἀνδρικῶς, διὰ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ, κατὰ τῶν Εἰκονομάχων Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου. Ἐπαινομάσθη Χρυσορρόας, διὰ τὴν τῶν λόγων αὐτῆ ῥητορείαν. Ὑπῆρξεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Συστηματικῆς Θεολογίας, καὶ τῆς Σχολαστικῆς ὁ πατήρ, ἐκδέμενος ἀκριβῶς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 84, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 760 ἔτει. Μεταξὺ τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, οἱ ποιητικοὶ καὶ πεζοὶ αὐτοῦ Ὕμνοι, καὶ τὰ μελίρρυτα Ἄσματα, κοσμοῦσι τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου, Ἄπολυτ. Ἦχος δ'.

Βαρβάραι τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν· ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν, βοηθεῖα καὶ ὄπλω τοῦ Σπυροῦ ἡ πάνσεμος.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τκοντ. τῆς Ἀγ. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σπυρῷ. Ὡς ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθήσασα σεμνῇ Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδώλων ἔλιπες σεβάσματα· μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάραι, τυρανῶν οὐ κατέπτησας, ἀπειλὰς ἀνδρείοφρον, με-

γαλοφώνως κράζουσα σεμνή· Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τὸν ὑμνογράφον καὶ σεπτὸν Θεηγόρον, τῆς Ἐκκλησίας παιδευτὴν καὶ διδάσκαλον, καὶ τῶν ἐχθρῶν ἀντίπαλον, Ἰωάννην αὐμνήσωμεν· ὄπλον γὰρ ἀράμενος τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, πᾶσαν ἀπεκρούσατο τῶν αἱρέσεων πλάνην· καὶ ὡς θερμὸς προστάτης εἰς Θεὸν, πᾶσι παρέχει πταισμάτων συγχώρησιν.

Ἐπερον τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος β'. Τὰ ἀνώ ζητῶν.

Δαμάσας πολλοῖς, ἰδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, τὸ σῶμα τὸ σὸν, εἰς ὕψος τὸ οὐράνιον, εὐπετῶς ἀνέδραμες, ὅπου μέλη θεϊά σοι δίδονται, ἅ τραυῶς ἐμελώδησας, τοῖς φίλοις Κυρίου Πάτερ ὅσιε.

✠ 5. Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἠγιασμένου.

Ἐγενήθη τῷ 439. ἔει ἐν Μουταλάσκη, κόμη τῆς Καππαδοκίας μικρῆ· εἰσήλθε παιδιόθεν εἰς τοῦ μοναδικοῦ βίου τὸ στάδιον, ὑπὸ γυμνασιάρχῃ Εὐθυμίῳ τῷ Μεγάλῳ· ἐγένετο προστάτης πολλῶν μοναχῶν, καὶ καθηγητὴς τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μοναστηρίων· ἀπῆλθε πρέσβις πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλεῖς, Ἀναστάσιον καὶ Ἰουστινιανόν, ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῶν δογμάτων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου· καὶ ζήσας ἔτι 94, ἐτελεύτησε τῷ 533. Τὸ σωζόμενον **Τυπικόν** τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀπολουθίας, ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Ὁσίου τούτου ἔλαβε τὴν ἀρχὴν.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμῃ τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τὰς πόνους ἐκκρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκουμένη λαμπῶν τοῖς θαύμασι, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ἀπὸ βράφους τῷ Θεῷ θυσιὰ ἀνωμος, προσενεχ-

Θεὸς δι' ἀρετῆς Σάββα μακάριε, τῷ σέ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ· ἐχρημάτισας Ὀσίῳν ἐγκαλλώπισμα, πολιστής τε τῆς ἐρήμου ἀξιέπαινος· διὸ κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ αἰοῖδιμε.

✠ 6. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἦμασεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου ὑπῆρξεν εἰς τῶν 318 ἀγίων Πατέρων, τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐν ἔτει 325. ἀπέθανε περὶ τὰ 330.

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδείξέ σε τῇ ποιμῆ σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱεουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔδηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀδύους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 7. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, ἐπισκόπου Μεδιολάνου.

Ἐγεννήθη ἐν Γαλλίᾳ τῷ 340. ἐγένετο Βουλευτὴς τῆς ἐν Ρώμῃ Συγκλήτου· εἶτα τῷ 374, τῇ 7 Δεκεμβρίου, ἀνεβιβάσθη εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον· συνέγραψε Λατινιστὶ πολλὰ· καὶ ζήσας ἔτη 57, ἀπέθανε τῇ 4 Ἀπριλίου, παραμονῇ τοῦ Πάσχα, ἐν ἔτει 397.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος.

Ὅρα ἀνώτερω.

✠ 8. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Ἦπῆρχεν ἐκ Οἰθῶν τῆς Αἰγύπτου· ἠσκησεν ἔτη πολλὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀπέθανε εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐτέλεσε θαύματα καὶ ἰάσεις τῶν ἀσθενούντων πολλὰς· ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα λαβῶν γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσιε Πατάπιε τὸ πνεῦμά σου.

Κοιτίκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν ναὸν σου Ἁγίε, πνευματικὸν ἰατρεῖον, οἱ λαοὶ εὐράμενοι, μετὰ σπουδῆς προσιόντες, ἴασιν τῶν νοσημάτων λαβεῖν αἰτοῦνται, λύσιν τε τῶν ἐν τῷ βίῳ πλημμελημάτων· σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστατῆς ὤφθης, Πατάπιε ὅσιε.

Ἡ ΣΥΛΛΗΨΙΣ τῆς ἉΓΙΑΣ ἈΝΝΗΣ τῆς ΜΡΣ τῆς ΘΚΥ.

9. Ἡ Σύλληψις τῆς ἁγίας ἢ Θεοπρομήτορος Ἄννης.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν, ἀτεκνος ἦν καὶ στείρα ἡ Θεοπρομήτωρ Ἄννα, καὶ προβεβηκυῖα τὴν ἡλικίαν, αὐτῆ τε καὶ ὁ σύζυγος αὐτῆς Ἰωακείμ· διὸ καὶ λυπούμενοι διὰ τὴν ἑαυτῶν ἀτεκνίαν, ἐδέοντο τοῦ Θεοῦ μετ' ὑποσχέσεως, ἵνα, εἰάν παρὰ σφί ἀρτοῖς καρπὸν κοιλίας, προσενέγκωσιν αὐτῷ δῶρον τὸ γεννηθῆν. Ὁ δὲ Θεὸς ἐπακούσας τῆς δεήσεως αὐτῶν, ἐμίνυσεν αὐτοῖς δι' Ἀγγέλου τὴν ἐξ αὐτῶν τῆς Παρθένου γέννησιν· καὶ οὕτω συλλαβοῦσα ἡ Ἄννα ἐκ θείας ἐπαγγελίας, κατὰ τοὺς νόμους τῆς φύ-

σεως, ἠξιώθη γενέσθαι μήτηρ τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν. (Ὅρα καὶ εἰς τὰς 8 Σεπτεμβρίου).

Σημείωσαι, ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν γίνεται τὸ χειμερινὸν ἡλιοστάσιον, ἄρχεται ὁ ἥλιος στρέφεσθαι πρὸς τὰ βόρεια μέρη, καὶ αὐξάνειν τὴν ἡμέραν εἰς ἡμᾶς.

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμά διαλύονται· τοῦ Ἰωακείμ γὰρ καὶ τῆς Ἄννης εἰσακούων Θεὸς, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτοὺς, σαφῶς ὑπισχνεῖται Θεόπαιδα· ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγονώς, δι' Ἀγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἄννης Σύλληψιν, γεγεννημένην ἐκ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον τὸν Λόγον κηύσασαν.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἐρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Ὁ μὲν Μηνᾶς ἦν Ἀθηναῖος τὴν πατρίδα, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν, ἀνὴρ ἀξιαματικός, πεπαυμένος καὶ εὐγλωττος, ἀφ' ἧς καὶ Καλλικελάδος ἐπωνομάσθη. Ὁ δὲ Εὐγράφος γραμματεὺς αὐτῆς, Χριστιανοὶ ἐκ προγόνων ἀμφότεροι. Ὁ δὲ Ἐρμογένης, ἐπαρχος τὸ ἀξίωμα, γεννηθεὶς ἐν ἀπιστίᾳ, προσῆλθεν εἰς τὴν πίσιν τῶ Χριστοῦ, διὰ τῶν τῶ ἁγίου Μηνᾶ θαυμάτων. Ἡ' ἔθλησαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ Μαξιμίνῃ, τῷ 235 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὀρμὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκεν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ σοφῷ καὶ κτίστῃ Θεῷ.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Μηνᾶν τὸν θαυματὸν, Ἐρμογένην τὸν θεῖον, καὶ

Εὐγραφον ὁμοῦ, ἱερεῖς μελωδίαις, τιμήσωμεν ἅπαντες, ὡς τιμήσαντας Κύριον, καὶ ἀθλήσαντας, ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ χορείαν, τὴν ἀσώματον, ἐν οὐρανοῖς πεφθασκότας, καὶ θαύματα βλύζοντας.

Τῆς ζατείας ἤρπασε, τὸ τῆς προσκαίρου, καὶ ἀφθάρτε ἐδειξε, συγκληρονόμον ὦ Μηνᾶ· σὺν τοῖς συνάθλοις σου Κύριος, ὁ παρασχών σοι τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

✽ 11. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.

Ἐπῆρχεν ἐκ Μαρουθᾶ τῆς Μεσοποταμίας, ἐπὶ τῶν βασιλείων Λέοντος τοῦ Μεγάλου, Ζήνωνος, καὶ Βασιλίσκου· ἐζήσεν ἐπὶ στύλου, ἐγγὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ἐβοήθησε τῇ Ἐκκλησίᾳ, πολεμουμένη ὑπὸ τῶν Εὐτυχανῶν· ἀπέθανε τῷ 490, ἐτῶν 80.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας ὅσιε· τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι, Δανιὴλ Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεδιστάμενος, καὶ ἄλλον οὐρανόν, τὸν Στύλον πεκτινάμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην Ὅσιε. Εἰς αἶε Χριστῷ τῷ Θεῷ πρέσβευε ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΔΗΣΙΣ

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, διὰ τὸ ἐγγίξειν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μνεῖαν ποιούμεθα τῶν πρὸ νόμου, καὶ ἐν νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων αὐτοῦ· ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, εἰς ὃν πρῶτον ἐδόθη ἡ ἐπαγγελία, εἰπόντος τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν· Ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς (Γεν. ιβ'. 3 καὶ, ιβ'. 18),
Ἡ δέδη δὲ ἡ ἐπαγγελία αὕτη, 2039 ἔτη πρὸ Χριστοῦ, ὅτε ὁ μὲν Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν 75· ὁ δὲ Θεός, καλέσας αὐτόν, προσέταξεν ἵνα

ἐγκαταλίπη πατρίδα, γονεῖς καὶ συγγενεῖς, καὶ ἀπέλθῃ εἰς τὴν γῆν τῶν Χανααίων, εἰς ἣν ὅταν ἔφθασεν, εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς αὐτόν. Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην (αὐτ. 7) διὰ τοῦτο ἡ γῆ ἐκείνη, ἐπονομασθεῖσα Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, ἐγένετο ἔπειτα τῶν Ἑβραίων ἡ πατρίς, ἣτις ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν καλουμένη Παλαιστίνη. Ἐκεῖ ὁ Ἀβραὰμ, μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν 24, διετάχθη παρὰ Θεοῦ τῆς Περιτομῆς τὸν νόμον· τὸ δὲ ἑκατοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, καὶ ἐννενηκοστὸν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σάρρας, ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 175, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ, πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν.

✠ **Κυριακὴ τῶν ἀγίων Προπατόρων** ✠

Ε' Ἀπολ. Ἀναστάσιμον ἢ τῶν Προπατόρων Ἦχος β'.

Εἰς πίστει τῆς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ Ἐδνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἄγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεῆς, ἢ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπό γ'. Ὁδῆς, ἢ Ὑπακοῆς, Ἦχος β'.

Εἰς ὄροσον τοῖς Παισὶ τὸ πῦρ μετεβάλλετο, ὁ Σρῆνος εἰς χαρὰν ταῖς Γυναίξιν ἐνηλλάσσετο· Ἄγγελος γάρ ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι, τοῖς μὲν εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον, ταῖς δὲ τὴν Ἀνάστασιν καταμηνύσας τριήμερον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Χ Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφου οὐσίας θωρακισθέντες, τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰσάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον, ὦ οἰκτίρμον, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

✠ 12. **Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθούντος τῆς ἐν Κύπρῳ, τοῦ Θαυματουργῆ.**

Ὁ Θεοφόρος οὗτος τῆς Ἐκκλησίας Πατήρ, ὁ μέγας τῶν Κερκυραίων προστάτης, καὶ τῶν ὀρθοδόξων ἀπάντων τὸ καύχημα, ἦν Κύ-

πριος τὴν πατρίδα, ἀπλοῦς τὸν τρόπον, καὶ τὴν καρδίαν ταπεινός, ποιμὴν προβάτων ὑπάρχων πρότερον ὅτε καὶ γυναικὶ συζευγθεὶς, ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς θυγάτριον, τὴν κλήσιν Εἰρήνην. Μετὰ δὲ τὴν ἐκείνης ἀποβίωσιν, προχειρισθεὶς ἐπίσκοπος Τριμυθούντος, ἐγένετο καὶ λογικῶν προβάτων ποιμὴν. Συγκροτηθεὶς τῆς ἐν Νικαίᾳ Ἀ. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, παρουσιάσας ἐν αὐτῇ καὶ αὐτός, ἐπέστομισε διὰ τῶν ἀπλουστάτων αὐτοῦ λόγων τοὺς ἐπὶ σοφίᾳ μέγα φρονούντας Ἀρειανούς. Ἐτέλεσε διὰ τῆς ἐνοικούσης αὐτῷ θείας χάριτος τοσαῦτα θαύματα, ὥστε ἔλεβε τὴν ἐπωνομίαν Θαυματουργός. Ποιμένας δὲ τὸ ποιμνιον αὐτοῦ εἰσεβῶς καὶ θεαρέστως, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ περὶ τὸ 350 ἔτος, καταλιπὼν αὐτῇ οἰκίᾳ πατρίδι τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον, παραμύδιον τῶν πιστῶν, καὶ πηγὴν ἰαμάτων.

Περὶ δὲ τὰ μέσα τοῦ Ζ'. αἰῶνος, διὰ τὰς τότε τῶν βαρβάρων ἐπιδρομὰς, μετεκομίσθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅτι διέμεινε τιμώμενον καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν Βασιλέων. Πρὸ δὲ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς, γενομένης τῷ 1453 ἔτει, τῇ 29 Μαΐου, Ἱερέυς τις, τὴν κλήσιν Γεώργιος, τὴν ἐπωνομίαν Καλοχαιρέτης, ἐφημέριος ἐν τῷ ναῷ, ἔνθα τὸ ἱερὸν τοῦτο κατέκειτο λείψανον, ὁμοῦ καὶ τὸ τῆς ἀγίας Θεοδώρας τῆς Ἀυγούστης, λαβὼν αὐτὰ, διὰ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, καὶ διὰ τῆς Σερβίας περιελθεὶν, κατῆλθε μέχρι τῆς Ἄρτης κἀκεῖθεν, ἀξανομένην κατ' ἐκάστην τῶν τοῦ γένους ἡμῶν συμφορῶν, μετέβη εἰς Κέρκυραν περὶ τὸ 1460 ἔτος. Καὶ τὸ μὲν λείψανον τῆς ἀγίας Θεοδώρας ἐδώρθη εἰς τῶν Κερκυραίων τὸ κοινόν· τὸ δὲ τοῦ ἀγίου Σπυρίδωνος μένει μέχρι τῆς σήμερον, κατὰ δικαίωμα κληρονομικόν, πόλυτος θησαυρὸς εἰς τοὺς αὐτοῦ ἀπογόνους, στήριγμα τῶν πιστῶν εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, καὶ θαῦμα τῶν ὁρῶντων ὑπερφυές ὅτι καὶ μετὰ παρέλευσιν 1500 ἐτῶν, διαμένον ἀδιάφθορον, σώζει καὶ αὐτὴν ἐπὶ τοῦ δερματος τὴν ἐλαστικότητα. Ὄντως, Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ! (Ψαλμ. ξζ', 35).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον. Κανὼνα πίστεως Ὁρα σελ. 242.

Τῆς Ἐπερον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργός Θεοφόρε Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυστῶν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σε εὐχὰς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι· δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα. Μυτιλήνης

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τρωθεῖς ἱερώτατε, τὸν νοῦν πτερωθεῖς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, δυσιαστήριον θεῖον γένόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.

✠ 13. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδάρου, καὶ Ὀρέστου καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς παρθένου.

Οἱ μὲν πέντε Μάρτυρες ἦσαν Καππαδόκαι τὸ γένος ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, κρυφίως τὸν Χριστὸν ἐκ προγόνων σεβόμενοι· παρρησιασάμενοι δὲ, καὶ πολυειδῶς βασανισθέντες ὑπὸ Λυσίου τοῦ ἡγεμόνος, οἱ μὲν τρεῖς ἐτελεύτησαν ἐν ταῖς βασάνοις. Ὁ δὲ Εὐστράτιος καὶ Ὀρέστης ἐπιζήσαντες, ἐπέμψθησαν εἰς Σεβάστειαν πρὸς Ἀγκόλαον, τὸν πᾶσαν τὴν Ἀνατολὴν διοικοῦντα, οὗ τῇ προσταξί ἐτελειώθησαν διὰ πυρὸς τῷ 296. Ἦν δὲ ὁ Εὐστράτιος ἀνὴρ ἐλλογμῶς καὶ ῥητορικῶς, πρῶτος τῶν τοῦ Λυσίου ἀξιωματικῶν, καὶ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ Χαρτοφύλαξ, ὁ Λατινιστὶ λεγόμενος ἐν τῷ Συναξαριστῇ, Συρηνιάρχιος. Εἰς τὸ ὄνομα τούτου ἐπιγράφεται ἢ ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τοῦ Σαββάτου λεγομένη Εὐχή· Μεγαλύνων μεγαλύνω σε Κύριε... Ἡ δὲ ἐν τῇ Γ'. Ὡρα καὶ ἀλλαγῆς λεγομένη ἑτέρα Εὐχή. Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, ... ἀποδίδοται εἰς τὸν Μαρδάρου. Ἡ δὲ Λουκία, ἣτις Ἑλληνιστὶ μεθερμηνεύεται, Φωτεινή, ὑπῆρχεν ἐκ Συρακουσῶν τῆς Σικελίας· μνηστευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, εἶτα τὴν διὰ γάμου κοινωνίαν αὐτοῦ ἀποστρεφόμενη, μὴ βουλομένη πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστὸν, διαβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου μνηστήρος Πασχασίῳ τῷ ἄρχοντι, καὶ ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν, περὶ τὸ 304 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὁρα σελ. 237.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείας ἀκοίμητον.

Φωστήρ ἐφάνης λαμπρότατος Χριστοκέρυξ, τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνωσίας καθημένοις ἀδλοφόρε· πίστιν ὡς δόρυ δὲ περιθέμενος, τῶν δυσμενῶν τὰ θράση οὐκ ἐπτοήθης Εὐστράτιε, ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

✠ 14. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρρίανου ἢ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ὡν οἱ μὲν τρεῖς πρῶτοι ἠθλησαν ἐπὶ Δεκίου, τῷ 250. οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 290.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουΐα, Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἄνω.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Οὗτος ἦν Ῥωμαῖος τὴν πατρίδα· ἀπορφανισθεὶς δὲ παδιόθεν τοῦ ἰδίου πατρὸς, προσνηχθεὶς ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας εἰς τὸν τῆς Ῥώμης ἐπίσκοπον Ἀνίκητον, ἢ, ὡς ἄλλοι καλοῦσιν αὐτὸν, Ἀνέγκλητον, ἢ Ἀνακλήτων· ὅφ' οὗ καὶ τὰ ἱερά ἐπαίδευσθη γράμματα (τὴν θείαν Γραφήν), καὶ νεώτατος ἔτι ἂν τὴν ἡλικίαν, ἐπίσκοπος τοῦ Ἰλλυρικῆ κατέστη, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπέστρεψεν εἰς Χριστὸν, διὰ τῆς ἑαυτοῦ διδασκαλίας. Σκληροτάτου δὲ κινήθέντος κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Λιλίου, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν τυράννων, καὶ πολλὰς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑπομείνας βασάνους, τέλος ἀναίρεται ὑπὸ δύο στρατιωτῶν. Ἡ δὲ φιλόχριστος μητὴρ Ἀνθία, ἐναγκαλισθεῖσα τὸ λείψανον τοῦ υἱοῦ, καὶ μητρικῶς αὐτὸ καταφιλοῦσα, ζίφει καὶ αὐτὴ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, περὶ τὸ τὸ 126 ἔτος.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήδλησας μέχρῃ αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σώθῃναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὡς κάλλον ἡν τῶν ἱερέων ὅσιε, καὶ προτροπὴν τῶν ἀθλοφόρων ἅπαντες, εὐφημοῦμεν καὶ αἰτοῦμέν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε· τοὺς πόδας σου τὴν μνήμην ἐορτάζοντας, κινδύνων πολυτρόπων ἔλευθέρωσον, πρεσβέων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου.

Ἐγεννήθη ἐν Βαβυλῶνι, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων· ἤρξατο προφητεύειν ἐν Ἱερουσαλὴμ, μετὰ τὴν ἐκείθεν ἐπάνοδον αὐτῶν, ἐν ἡμέραις Ζοροβάβελ, τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, βασιλέως Περσῶν περὶ τὰ 520 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 2 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἢ δεκάτῃ μετὰ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν.

Εἰ ἔκξειν Ἀλληλουΐα, Τῶν Προφήτῶν Ἀγγαίου. Σελ. 239.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ ἐκ τῆς Νήσου Ζακύνθου.

Τούτων ὁ μὲν Ἱεράρχης ἦν γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Ζακύνθου, εὐσεβῶν καὶ πλουσίων γονέων υἱός, Μωκίου καὶ Παουλίνης τὴν κλησιν. Εἰσῆλθεν ἐκ νεότητος εἰς τὴν κατὰ τὰς Στροφαδας νήσους βασιλικὴν μονήν, καὶ τὸ μοναδικὸν ἐνεδύσατο σχῆμα. Προεχειρίσθη ἔπειτα Ἀρχιεπίσκοπος Αἰγίνης, ἧς καὶ ἐκόσμησε τὸν θρόνον ἐπὶ χρόνον ἰκανόν. Μετὰ ταῦτα, ὑποστρέψας εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ διαβιώσας ὁσίας τοῦ λοιποῦ, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τὸ 1624 ἔτος, καταλιπὼν τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον εἰς τοὺς ἑαυτοῦ συμπολίτας ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας ὑπόδειγμα.

Ὁ δὲ Προφήτης μετὰ τῶν Τριῶν Παίδων, καὶ οἱ τέσσαρες οὗτοι κατήγοντο ἐκ τῆς βασιλικῆς τοῦ Ἰούδα φυλῆς τῷ δὲ 599 πρὸ Χριστοῦ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωακὴμ, ἢ Ἰωαχίμ, τοῦ καὶ Ἰεχονίου καλουμένου (Α'. Παραλειπ. γ'. 16. καὶ Β'. λς'. 8), παιδάρια ἔτι ὄντες, ἀπήχθησαν μετὰ καὶ ἄλλων Ἰουδαίων, εἰς Βαβυλῶνα αἰχμαλωτοὶ ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορ ὑφ' οὗ ἐλεγχθέντες μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλώτων, εἰς ὑπουργίαν αὐτοῦ, καὶ μετονομασθέντες ὁ μὲν Δανιὴλ Βαλτάσαρ, ὁ δὲ Ἀναίας Σεδράχ, ὁ δὲ Μισαὴλ Μισάχ, Ἀβδνεαγὼ δὲ ὁ Ἀζαρίας, ἀνετράφησαν ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ, τὴν Χαλδαϊκὴν σοφίαν διδασκόμενοι, εἰς ἣν καὶ ὑπερέβησαν, μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν, πάντα τοὺς σοφοὺς τῶν Χαλδαίων (Δανιὴλ ἁ.).

Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν Δανιὴλ, μεράκιον ἔτι ὢν, ἐρμηνεύσας τὴν μυστηριώδη ἐκείνην εἰκόνα, ἣν εἶδε Ναβουχοδονόσορ εἰς τὸν ὕπνον αὐτοῦ, συγκειμένην μὲν ἐκ διαφόρων μετάλλων, συντριβεῖσαν δὲ, καὶ εἰς κόριν λεπτυθεῖσαν ὑπότινος λίθου, ἐξ ὄρους ἀποτμηθέντος, ἀνευ ἀνθρωπίνης χειρὸς, ἐδήλωσε σαφῶς διὰ μὲν τοῦ Ὄρους, τὸ ὕψος τῆς ἀγιότητος τῆς Παρθένου, καὶ τὴν ἐπισκιάσασαν αὐτῇ δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος· διὰ δὲ τοῦ Λίθου, τὸν ἀσπόρως ἐξ αὐτῆς γεννηθέντα Χριστόν· ὅστις ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ Παρουσίᾳ, συντρίψας ὡς Θεός, καὶ ἐξαφανίσας πάσας τὰς τοῦ κόσμου βασιλείας, τὰς διὰ τῆς Εἰκόνης ἐμφαινομένας, ἀναστήσει τοῖς πισεύουσιν εἰς αὐτὸν τὴν οὐράνιον αὐτοῦ βασιλείαν, τὴν αἰώνιον καὶ ἀδιάδοχον (Δαν. β'. 31-45). Ἐφεξῆς προσηύμανεν ὠρισμένως καὶ ἀκριβῶς, διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πολυθρυλλίτων ἑβδομήκοντα Ἐβδομάδων, τῆς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπιφανείας αὐτοῦ τὸν χρόνον, τὴν ἀρχὴν τοῦ εὐαγγελικοῦ αὐτοῦ κηρύγματος, τοῦ σωτηριώδους πάθους αὐτοῦ

τὸν καιρὸν, καὶ τῆς νομικῆς λατρείας τὴν παύσιν (Δαν. 3. 14-27)
 Ἐζωγράφησεν ἄριστα τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ φοβερὰν τῆς δευτέρας
 αὐτοῦ Παρουσίας εἰκόνα, παραττήτας διὰ λόγου, ὡς διὰ χρωμάτων
 ζωρῶν, τὸν τεθέμενον φλογερὸν θρόνον, τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ αἰώ-
 νιον Κριτὴν, τὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ῥέοντα πύρινον ποταμὸν, τὸ λο-
 γοθέσιον τοῦ ἀδεκάστου κριτηρίου, τὰς ἀνοιχθεῖσας τῶν πράξεων
 ἐκάστου βίβλους, τὰς χιλίας χιλιάδας τῶν λειτουργούντων αὐτῶ,
 καὶ τὰς μυρίας μυριάδας τῶν παρεστηκότων αὐτῶ (Δαν. 7. 9-10).
 Ἐπαινομάσθη ὑπὸ τῶν φανέντων αὐτῶ Ἀγγέλων, Ἄνθρωπος ἐπιθυ-
 μιῶν διότι καταφροήσας ἀνδρικῶς πάτης ἐπιθυμίας τοῦ σώμα-
 τος, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου τῆς ἀναγκαιοτάτης τροφῆς, καὶ τῶν
 ὁμοφύλων αὐτοῦ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὴν μέλλουσαν αὐτῶν κατὰς-
 τασιν γυνῶναι ἐπιθυμῶν, οὐκ ἐπαύετο δεόμενος τοῦ Θεοῦ, νηστεύων,
 καὶ κλίνων τὰ γόνατα, τρεῖς καιροὺς τῆς ἡμέρας δι' ἣν αἰτίαν καὶ
 εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐρίφθη, διαβληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν
 αὐτοῦ, ὡς παραβάτης τοῦ ἐξ ἐπιβουλῆς αὐτῶν ἐκδοθέντος βασι-
 λικοῦ ὀρισμοῦ, ἵνα μηδεὶς προσκυνήσῃ, μηδὲ αἰτήσῃ τι παρὰ Θεοῦ,
 ἢ παρ' ἄλλου τινος ἀνθρώπου, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, εἰ μὴ παρὰ
 μόνου τοῦ βασιλέως. Ἀλλ' ἐμφράξας δυνάμει θεϊκῆ τῶν λεόντων τὰ
 στόματα, καὶ φανεὶς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, ὡς προβάτων ποιμὴν, ἔδει-
 ξεν εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τῆς εὐσεβείας τὴν δύναμιν (Δαν. 5. 1-13).

Οἱ δὲ Τρεῖς Παῖδες, ἀρνησάμενοι τὴν προσκύνησιν καὶ λατρίαν
 τῆς τοῦ Ναβουχοδονόσορ εἰκότος, (ἀπόντος τότε τοῦ Δανιὴλ, κατὰ
 τὸ φαινόμενον) ἐβλήθησαν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός ἀφ' οὗ μέχρι
 τριγῶς ἀβλαβεῖς διαμείναντες, θεῖου Ἀγγέλου συγκαταβάσει, καὶ
 ἐν μέσῳ αὐτοῦ, ὥσπερ ἐν δρόσῳ περιπατοῦντες, ὑμνησαν τὸν παγ-
 κόσμιον αἶνον τῷ Θεῷ, τὸν ἐν τῇ Ζ' καὶ Η'. Ὡδῇ τῆς Στιχολο-
 γίας περιεχόμενον καὶ ἐξεληθόντες ἐκεῖθεν, μηδὲ ὀσμὴν τοῦ πυρός
 φέροντες ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν, προεικόνισαν ἐν ἑαυτοῖς τὸν ἀφ-
 ἄθρονον τῆς Παρθένου τόκον ἥτις δεξαμένη τὸ πῦρ τῆς Θεότητος,
 οὐ κατεφλέγη τὴν νηδύν, ἀλλ' ἔμεινεν, ὥσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τό-
 κου, Παρθένος (Δαν. 3.).

Διὰ ταῦτα οὖν ἐορτάζει αὐτούς τε καὶ τὸν Δανιὴλ ἡ Ἐκκλησία,
 σήμερον, καὶ τῇ παρελθούσῃ τῶν Προπατόρων Κυριακῇ, καὶ τῇ ἐρ-
 χομένη τῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὡς προτυπώσαντας, καὶ
 προκαταγγείλαντας τὴν σάρκωσιν αὐτοῦ ἔτι δὲ καὶ ὡς ἀπογόνους
 τῆς τοῦ Ἰουδα φυλῆς, ἐξ ἧς καὶ ὁ Χριστὸς κατὰ σάρκα. Ἐτελεύ-
 τησαν δὲ οἱ μὲν ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες, γεγόμενοι πλήρεις ἡμερῶν. Ὁ
 δὲ Προφήτης Δανιὴλ, παρατείνας τὸν βίον μέχρι Κύρου βασιλέως
 Περσῶν, παρ' οὗ καὶ τὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπάνοδον τῶν ὁμογενῶν αὐ-
 τοῦ καὶ τοῦ Ναοῦ τὴν ἀνέγερσιν αἰτήσας ἐπέτυχεν, ἀνεπαύσατο ἐν
 εἰρήνῃ, ζῆσας ἔτι περὶ τὰ 88. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 12 κε-

φάλακα διηρημένη, τάττεται ἡ τετάρτη καὶ τελευταία τῶν Μειζόνων Προφητῶν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δαυὶδ, λέοντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἐτεροῦ τῶ Ἁγίου, Ἦχος α΄. Τῆς λίθου σφραγισθέντος. τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν Πρόεδρον, τὸν φρουρὸν Μονῆς τῶν Στροφάδων, Διονύσιον ἅπαντες, τιμήσωμεν συμφώνως οἱ πιστοὶ, βοῶντες πρὸς αὐτὸν εὐλικρινῶς· Ταῖς λιταῖς τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας σῶσον, καὶ βοῶντας σοι· Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι· δόξα τῷ δορησαμένῳ σε ἡμῖν, πρέσβυν ἀκοίμητον.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, ἀπὸ γ΄. Ὁδῆς, Ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Καθαρθεῖσα Πνεύματι ἢ καθαρά σου καρδία, προφητείας γέγονε φαινοτάτης δοχεῖον· βλέπεις γὰρ ὡς ἐνεστῶτα τὰ μακρὰν ὄντα, λέοντας ἀποφιμοῖς δὲ βληθεῖς ἐν λάκκῳ· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, Προφῆτα μάκαρ, Δαυὶδ ἐνδοξε.

Ἐτερον τῶν Ἁγίων, ἀφ' ἑκτης, Ἦχος β΄. Αὐτόμελον.

Χειροῖ γραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφου οὐσία θαυρακισθέντες, τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογός ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον, ὃ οἰκτίρμον, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ἐτερον τῶ Ἁγίου, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.
Εὐχαρίστοις ἄσμασι τῶν Ζακυνθίων ἢ πόλις, ἀ-

νυμνεῖν προτρέπεται πάντας πιστοὺς συγκαλοῦσα, μέγιστον τὸν ἐν ἀνάγκαις θερμὸν προστατήν, ῥύστην δὲ τῶν τοῖς κινδύνοις συνεχομένων, καὶ γεραίρουσα κραυγάζει· Χαῖρε τὰ κλέος πιστῶν Διονύσιε.

✠ 18. **Τὸ ἅγιον Μάρτυρον Σεβασιανῶν, καὶ τῶν σὺν αὐτῶν.**

Ἐπῆρχεν ἐκ πόλεως Μεδιολάνων, Συγκλητικός τὸ ἀξίωμα, ζήλων τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς εἰς Θεογνωσίαν ἐπιστρέφων. Κινηθέντος δὲ τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ, ἐπὶ τῆς Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείας, συλληφθεὶς κατακεντητᾶται βέλεσι πυκνοῖς, καὶ ῥοπαλοῖς τὸ σῶμα κατασυντριβεται, καὶ εἰς μέρη κατατμηθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται, τῷ 288 ἔτει. Σὺν αὐτῶν δὲ καὶ ἕτεροι, διαφόρους ὑπομείναντες βασάνους, ἐτελεύτησαν· ὧν τὰ ὀνόματα, Μαρκέλλιος καὶ Μάρκος ἀγαθὸν ἀδελφοὶ· Τραγκυλίος καὶ Μαρκία γονεῖς αὐτῶν· Νικόστρατος καὶ Ζωὴ σύζυγος αὐτοῦ· Τιβούρτιος, Κλαύδιος, Κάστουλος, καὶ Κάστωρ.

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ .

Κατὰ τὴν αὐτὴν δεκάτην ὁδόμην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ἥτις καὶ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως λέγεται, μνήμην ἐπιτελούμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ Μυήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτότου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἠριθμήσατο (γ'. 23-38), ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητίδων, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων. (Ὅρα τὴν αἰτίαν εἰς τὰς 17 τοῦ παρόντος).

✠ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ✠

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστὸς ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπὸ γ'. Ὁσῆς, Ἡ Ὑπακοή, Ἡχος πλ. δ'.
Ἄγγελος Παίδων ἐδρόσισε κάμινον, νῦν δὲ Γυναί-

κῶν κλαυθμὸν διεκώλυσε λέγων· Τί ἐπιφέρεσθε μύ-
ρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός·
ὑπάρχει γὰρ ζῆ, καὶ Σωτὴρ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος α΄.

Χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφραίνου Βηθλεέμ, Εὐφραδᾶ ἐτοιμάζου· ἰδοὺ γὰρ
ἡ Ἀμνὰς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βαστά-
ζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται· ὃν περ βλέποντες, οἱ
θεοφόροι Πατέρες, ἐπαγάλλονται, μετὰ Ποιμένων ὑ-
μνοῦντες, Παρθένον θηλάζουσαν.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βοριφατίου.

Ἦ γῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, περὶ τὸ 290 ἔτος, δοῦλος
Συγκλητικῆς τινὸς Ῥωμαίας, Ἀγλαΐδος ὀνόματι· καὶ ἀποσταλεὶς παρ
αυτῆς εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἵνα κομίσῃ ἐκεῖθεν ἁγίων Μαρτύρων λεί-
ψανα πρὸς ἁγιασμόν, ὑπέσχετο χαριεντιζόμενος κομίσειν αὐτῇ τὸ
οἰκῆϊόν. Ἀπελθὼν δὲ μετὰ τινῶν συνδούλων αὐτοῦ εἰς Κιλικίαν, ὅπου
ἐνήθλουν τότε οἱ Ἅγιοι, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ τὸν
Χριστὸν παρρησία ὁμολογήσας, ὑπέστη τὸν τοῦ μαρτυρίου θάνα-
τον, καὶ ἐπλήρωσεν ἀληθῶς τὴν ὑπόσχεσιν πρὸς τὴν κυρίαν αὐτοῦ,
κομισάντων αὐτῇ τῶν συνδούλων, τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 237.

**✠ 20. Προεόρτια τῆς κατὰ Σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.**

Οὗτος ἦν μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Θεολογοῦ, καὶ τῶν Ἀποστόλων
διάδοχος, μετὰ τὸν Εὐσδοκὸν δευτέρως ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας γεγονώς,
τῷ 68 ἔτει. Ἐνεχθεὶς δὲ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Τραϊανοῦ, δίδοται λέου-
σιν εἰς βορὰν, καὶ πληροῖ τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον, τῷ 107, ἢ
109 ἔτει· τὰ δὲ λείψανα τῶν ὀστέων αὐτοῦ, ἐπιμελῶς ὑπὸ πιστῶν
συλλεγέντα, μετεκομίσθησαν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐπωνομάσθη δὲ Θεο-
φόρος, ὡς τὸν Θεὸν ἐνοικον φέρων ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ ὑπὸ τῆς ἀγάπης
αὐτοῦ φλεγόμενος τὴν καρδίαν· διὸ καὶ ἔλεγε· “ Σίτος εἰμὶ τοῦ
Θεοῦ, καὶ δι' ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι, ἵνα καθαρὸς
ἄρτος εὕρεθῶ,, (Εὐσέβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. γ΄. 36).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐ' Απολυτ. Προεόρτιον, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.
Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἠνοιχταὶ πᾶσιν ἡ Ἔδεμ· εὐτρέ-

πίζου Εύφραδα, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου Παράδεισος καὶ γὰρ ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητὸς, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτὸν ἐξ οὐ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

Τοῦ Ἁγίου. Καὶ τρόπων μέτοχος. "Ορα σελ. 249.

Ἀπὸ γ. Ῥωθῆς, Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος γ.

Αὐτόμελον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰῶνων Θεόν.

Τῶν Ἀφ' ἑκτῆς Ῥωθῆς, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, ὁμοιον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγωνίων σου, ἡ φωτοφορος ἡμετέρα, προκηρύττει ἅπασιν, τὸν ἐν σπηλαίῳ τεχθέντα· τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφήσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι· διὰ τοῦτο Θεοφόρος, προσηγορεύθης, Ἰγνατίε ἐνδοξε.

21. Τῆς ἁγίας Μαρτυρῆς Ἰουλιανῆς.

Υπῆρχεν ἐκ Νικομηδείας, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ, πλουσίαν γονέων θυγάτηρ. Μηστευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ εἰδωλολάτρῃ, Ἐλευσίῳ τὸ ὄνομα, Συγκλητικῷ τὸ ἀξίωμα, ἕστερον δὲ καὶ Ἐπάρχῳ γενόμενῳ, ἠρήσατο τὴν πρὸς αὐτὸν διὰ γάμου κοινωνίαν, μὴ βουλόμενον προσελθεῖν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν. Ὁ δὲ ὀργισθεὶς παρέλαβεν αὐτήν, καὶ πολυεὶδῶς πρότερον βασανίσας, τελευταῖον ἀπέτεμεν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν, τῷ 299 ἔτει.

Ἀπολυτικίον. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. "Ορα σελ. 192.

22. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς

Φαρμακολυτρίας.

Αὕτη κατήγετο ἐκ Ρώμης, παρθένος περιμαλλῆς, πλουσία, καὶ ἐνάρετος, θυγάτηρ Πρεπεξάστου καὶ Φαύστης, ὑφ' ἧς καὶ τὴν εἰς Χριστὸν ἐδιδάχθη πίστιν. Συζευχθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, ἀσώτῳ τὸν βίον, καὶ τὴν γνώμην ἀσεβεῖ, Πουπλίῳ Πατρικίῳ τὸ ὄνομα, ἔμεινε χηρεύουσα μετ' ὀλίγον. Ἐντεῦθεν κρυφίως περιερχομένη τὰς οἰκίας τῶν

πτωχῶν, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, καὶ προσφέρουσα αὐταῖς τὰ ἐπιτήδεια, σπογγίζουσα αὐτῶν τὰς πληγὰς, λούουσα αὐτοὺς τῶν δεσμῶν, καὶ τὰς οὐνάς αὐτῶν θεραπεύουσα, ἐπινομάσθη ἐκ τούτου Φαρμακολύτρια. Γνωσθέντος δὲ τοῦ πράγματος, συνελήφθη ὑπὸ τῶν τοῦ Διοκλητιανοῦ ὑπηρετῶν καὶ μετὰ πολλὰς ἄλλας βασάνους, ἐτελεύτησε διὰ πυρὸς, τῷ 290. ἔτει.

Ἀπολυτίκιον. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, ὡς ἀνώτερω.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν σὸν ναόν, προσρέχοντες λαμβάνουσι, τὰ σεπτὰ δωρήματα, τῆς ἐν σοὶ ἐνοικουσης θείας χάριτος Ἀναστασία· σὺ γὰρ αἰεὶ, τῷ κόσμῳ πηγαΐεις τὰ ἰάματα.

✠ 23. **Τῶν ἁγίων Δέκα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ.**

Οὔτοι, ἐκ διαφόρων πόλεων καὶ χωρίων τῆς νήσου Κρήτης ὑπάρχοντες, ἤθλησαν ἐπὶ Δεκίου τῷ 250. Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν εἰς Θεόδουλος, Σατορνῖνος, Εὐπόρος, Γελάσιος, Εὐνικιανὸς, Ζωτικὸς, Ἀγαθόπου, Βασιλείδης, Εὐάρεστος, καὶ Πόμπιος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσασαν ἀνθρὰ τὰ τίμια, τοὺς μαργαρίτας τοῦ Χριστοῦ, Μαρτύρων τοὺς ἀκρέμονας· Δέκα γὰρ ὑπάρχοντες, ἀριθμῶ οἱ μακάριοι, δύναμιν μυρίοπλον τῶν δαιμόνων κατήσχυναν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξαντο, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσφόρος ἔλαμψεν ἡ τῶν Μαρτύρων, σεβασμία ἄθλησις, προκαταυγάζουσα ἡμῖν, τὸν ἐν σπηλαίῳ κρυπτόμενον, ὃν ἡ Παρθένος ἀσπόρως ἐκύησε.

✠ 24. **Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας.**

Ἐπῆρχεν ἐκ Ρώμης, θυγάτηρ γονέων ἐπισημοτάτων καὶ εὐγενῶν Φιλίππου καὶ Εὐγενίας. Λαθούσα δὲ αὐτοὺς, καὶ δύο τῶν ἑαυτῆς ὑπηρετῶν, Πρωτὰν καὶ Ἰάνινθον, παραλαβοῦσα, ἐξῆλθε τῆς οἰκίας νυκτός· καὶ ἀνδρῆκῶς ἐνδυσασμένη, καὶ μετονομασθεῖσα Εὐγένιος, ἀπῆλθε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐμόνασεν εἰς μοναστήριον ἀνδρῶν. Ἐτελεύτησαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς μαρτυρικῶς ἐν τοῖς χρόνοις Κομόδου, τοῦ βασιλεύσαντος ἀπὸ τοῦ 180-192 ἔτους.

Παραμονή τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Α' Απολυτικ. Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ. πεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν· ἐπέστη δὲ κχιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς περπνὸν παλάτιον, τὸ σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾷται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσαν εἰκόνα.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Κ 25. Ἡ κατὰ Σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀκατάληπτος αὐτὴ καὶ ἀνερμήνευτος Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο, κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς Ανατολικῆς Ἐκκλησίας, τῷ 5508 ἀπὸ Κτίσεως Κόσμου, βασιλείοντος τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου· ὅς τις, Ἀσκαλανίτης μὲν ὢν ἐκ πατρὸς, Ἰδουμαῖος δὲ ἐκ μητρὸς, καὶ τοῦ γένους τοῦ Ἰακώβ πάντῃ ἀλλότριος, λαβὼν τὴν βασιλείαν ταύτην ἀπὸ τῶν τῆς Ῥώμης Αὐτοκρατόρων, κατεδυνάστευεν ἦδη 33 ἔτη τὸν Ἰουδαϊκὸν λαόν· ἡ δὲ πρῶν βασιλεύουσα τοῦ Ἰουδα φυλῆ, στερηθεῖσα τῶν δικαιοματῶν αὐτῆς, ἐγυμνώθη πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας. Ἐπὶ τοιαύτης τῶν Ἰουδαίων καταστάσεως, γεννηθέντος τοῦ προσδοκωμένου Μεσσίου, ἐπληρώθη ἀψευδῶς τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ ἡ προφητεία, ἣν εἶπε πρὸ 1807 ἐτῶν· Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰουδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ, ᾧ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν (Γεν. μθ'. 10).

Ἐγεννήθη δὲ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἐν Βηθλεὲμ, πόλει τῆς Ἰουδαίας.

ἔπου, ἀναβάς ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, συμπαρέλαθε καὶ Μαριάμ τὴν μνηστὴν αὐτοῦ, ἐγκυον οὔσαν, ἵνα, κατὰ τὸν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἐκδοθέντα ὄρισμόν τοῦ τότε μοναρχοῦντος Αὐγούστου Καίσαρος, ἀπογραφῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὑπηκόων. Ἐλθούσης δὲ τῆς ἄρας τῆς γέννας, καὶ διὰ τὴν συνδρομὴν τοῦ πολλοῦ πλῆθους, μὴ ὄντος τόπου περιττοῦ ἐν τῷ δημοσίῳ καταλύματι, ἠνάγκασεν ἡ περίστασις τὴν Παρθένον, ἵνα, εἰσελθούσα εἰς σπήλαιον, κείμενον πλησίον τῆς Βηθλεὲμ, καὶ εἰς σταῦλον τῶν ἀλόγων χρησιμεῖον, γεννήσῃ ἐκεῖ, καὶ σπαργανώσασα τὸ βρέφος τὸ γεννηθέν, ἀνακλίθῃ αὐτὸ ἐπάνω φάτνης (Λουκ. β. 1. 7). Ἐκ τούτου προήλθεν ἡ παράδοσις, ὅτι ὁ Χριστὸς γεννηθεὶς, ἀνεκλίθη μεταξὺ δύο ζώων, βοῦς καὶ ὄνου· ὅπερ φαίνονται δικαιολογούντες καὶ οἱ λόγοι τῶν Προφητῶν· Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ (Ἀββ. γ' 2.) καὶ, Ἐγὼ βοῦς τὸν κτησάμενον, καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ (Ἠσ. α. 3)· εἰ καὶ τὰ ζῶα ταῦτα τροπικῶς ὑπὸ τῶν ἑρμηνευτῶν ἐκλαμβάνονται, ἀντὶ τῶν ἐξ Ἰουδαίων καὶ τῶν ἐξ ἔθνων πιστευσάντων εἰς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Κύριον, ἢ κατ' ἄλλην ἔνοιαν προσφουεστέραν.

Ἄλλ' ἐνῶ ἡ γῆ τοσοῦτον πενιχρῶς ὑπέδεχeto τὸν γεννηθέντα Σατῆρα, ὁ οὐρανὸς ἀνωθεν ἐπανηγύριζε μεγαλοπρεπῶς τὴν κοσμοσατῆριον αὐτοῦ ἐπιδημίαν. Ποιμένες τινὲς εἰς τῆς Βηθλεὲμ τὰ περίεξ τῶν ἰδίων προβάτων φύλακες ἀγρυπνοὶ, περιλαμφθέντες αἰφνιδίως ὑπὸ ἐξαισίου φωτός, εἶδον ἔμπροσθεν αὐτῶν Ἄγγελον, εὐαγγελιζόμενον εἰς αὐτοὺς τὴν τοῦ Κυρίου χαρμόσυνον Γέννησιν. Καὶ εὐθὺς, μετὰ τὸν ἕνα τοῦτον, εἶδον καὶ ἤκουσαν ὀλόκληρον στρατιὰν οὐρανόθεν Δυναμῶν, ὑμνοῦντων τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (Λουκ. β', 8-14).

Παύσα, Ἀργία τριήμερος, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα, ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς Παραμονῆς τῶν Θεοφανείων.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Π Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ ποῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ Ἄστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους Ἀνατολὴν. Κύριε δόξα σοι.

Τ Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ἢ Ὑπακοῆ, Ἦχος πλ. δ'.

τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἔθνων ὁ οὐρανὸς σοι προσεκομίσαε, τῷ κειμένῳ Νηπιῷ ἐν φάτνῃ, δι' Ἄστέρος τοὺς Μάγους

καλέσας· οὓς καὶ κατέπληττεν οὐ σκῆπτρα καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία· τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαιού; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων; ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος, Κύριε δόξα σοι.

Ἡ Ἀφ' ἑκτῆς Ὡδῆς, Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.
Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ σπῆλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι· Μάγοι δὲ μετὰ Ἀστέρος ὁδοιποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη Παιδίον νέον, ὁ πρὸ πρὸ αἰώνων Θεός.

Ἡ 26. Ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐθύμιου, ἐπισκόπου Σάρδεων.

Ἡ Σύναξις αὕτη, ἧ ἐστὶ συνάθροισις ἡμῶν εἰς δοξολογίαν τῆς Θεοτόκου, γίνεται κατὰ χρέος ἰδικώτερον πρὸς αὐτὴν, ὡς τεκοῦσαν ὑπερφυᾶς τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ γενομένην ὄργανον τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας. Ὁ δὲ Θεὸς Εὐθύμιος ἠκμασε κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Οἰκουμένης Ζ'. Συνόδου, εἰς ἣν καὶ ἐπαρουσίασε, τῷ ἡ87 ἔτει συγκαροτηθεῖσαν ἐν Νικαίᾳ τοδεύτερον. Διὰ δὲ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν ἐξασθεῖς τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ δεσμά καὶ μάστιγας ὑπομείνας, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς ἐν τινὶ τῆς Βιθυνίας ἀκρωτηρίῳ, Ἀκρίτῳ καλούμένῳ, ὅπου ἐξωρίσθη ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ, βασιλεύσαντος ἀπὸ τοῦ 820-829 ἔτους.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἡ Γέννησις σου Χριστέ.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.

Ο πρὸ ἑωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεῖς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ· ὅθεν Ἀσὴρ εὐαγγελίζεται Μάγοις, Ἄγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦσι τὸν ἄσπορον τόκον σε, ἡ Κεχαριτωμένη.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἀπὸ τῆς 26 τοῦ παρόντος μηνὸς ἕως τέλους αὐτοῦ, ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ τύχη Κυριακὴ, ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς Παρθένου, Δαυὶδ τοῦ Προφήτου καὶ Βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου· μὴ τυχοῦσης δὲ Κυριακῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπιτελοῦμεν αὐτὴν τῇ 26.

Ἦν δὲ ὁ Ἰωσήφ υἱὸς μὲν Ἰακώβ, γαμβρὸς δὲ, καὶ ἐπομένως υἱὸς πάλιν τοῦ Ἠλὶ (ὅστις καὶ Ἐλιακὶμ καὶ Ἰωακὶμ καλεῖται), καὶ ἑστίη ὁ τῆς Παρθένου Μαρίας πατήρ (Ματθ. α', 16. Λου. γ', 23) ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ Δαυὶδ, κάτοικος τῆς Ναζαρέτ, τέκτων τὴν τέχνην, καὶ γέρον τὴν ἡλικίαν, ὅτε τὴν Παρθένον ἐμνηστεύθη, κατ' εὐδοκίαν Θεοῦ, ἵνα, εἰς τὸ μέγα τῆς ἐνσαρκου αὐτοῦ οἰκονομίας Μυστήριον, ὑπηρετήσῃ αὐτῇ. Ἐτελεύτησε δὲ, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων, μετὰ τὸ δωδέκατον ἔτος, τὸ ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίου Γεννήσεως. Ὁ δὲ Θεότατος καὶ Θεοπάταρ Δαυὶδ, ὁ μέγας Προφήτης μετὰ τὸν Προφήτην Μωϋσῆν, καὶ πρῶτος μετ' ἐκείνον προφητεῖαν συγγράφας, ἀπόγονος ἂν τοῦ Ἰούδα, ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰεσσαί, γεννηθεὶς ἐν Βηθλεὲμ, (ἦτις καὶ Πόλις Δαυὶδ ἀνομάσθη ἐκ τούτου) τῷ 1085 πρὸ Χριστοῦ. Μειράκιον ἔτι ἂν, ἐχρίσθη μυστικῶς ὑπὸ τοῦ Προφήτου Σαμουὴλ, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Θεοῦ, Βασιλεὺς τῶν Ἰσραηλιτῶν δεύτερος, ζῶντος μὲν ἔτι τοῦ Σαουλ, ἐστερημένου δὲ ἤδη τῆς Θείας χάριτος. Τῷ 30 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, φονευθέντος ἐκείνου ἐν πολέμῳ, ἐκλεχθεὶς εἰς τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα, πρῶτον μὲν ὑπὸ μόνης τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς, εἶτα καὶ ὑπὸ παντὸς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐβασίλευσε 40 ἔτη καὶ ζήσας τὰ πάντα 70, ἐτελεύτησε τῷ 1015 πρὸ Χριστοῦ, ἀναγορεύσας πρότερον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σολομῶντα τοῦ θρόνου διάδοχον.

Τὴν ἐνοικήσασαν αὐτῷ πνευματικὴν χάριν ἐκ νεότητος, τὰς ἐφ' ὅρου ζωῆς ἡρώϊκὰς καὶ εὐσεβεῖς αὐτοῦ πράξεις, τὰ ἀνθρώπινα αὐτοῦ παραπτώματα, καὶ τὴν διὰ ταῦτα παραδειγματικὴν αὐτοῦ μετάνοιαν πρὸς Θεόν, διηγῆται ἀκριβῶς ἡ ἱερὰ ἱστορία. Τὸ ἐναρμόνιον αὐτοῦ Ψαλτήριον, ὅπερ ἡ Θεία χάρις, μίξασα τὴν ἀφέλειαν σὺν τῇ ἠδονῇ τῆς μελωδίας, προτέθεικεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους διδασκαλίαν τριπόδητον καὶ ἀξίεραστον· δι' οὗ προσευχόμενοι ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ ὁμοθυμαδὸν καὶ καταμόνας, ὑμνοῦμεν τὸν τῶν ὅλων Θεόν, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καταπραΰνομεν πάθῃ· ἐν ᾗ περιέχεται καὶ τῶν γεγενημένων τοῦ Θεοῦ εὐεργεσιῶν εὐχαριστήριος μνήμη, καὶ προρρήσεις τῶν μελλόντων ἐκφαντικώταται· καὶ λόγοι οὐ μόνον προφητικοί, ἀλλὰ καὶ ἱστορικοί, καὶ φυσιολογικοί, καὶ νοσητικοί, καὶ παραμυθητικοί, καὶ νομοθετικοί, καὶ διδασκαλία ἠθικὴ, θεολογικὴ, δογματικὴ, καὶ πάσης σοφίας πνευματικῆς ποικίλον τι καὶ πάγχρυσον ἄφροισμα· ταῦτα πάντα εἰσὶ γνωστά εἰς τοὺς μετὰ προσοχῆς ἀναγινώσκοντας τὴν Θεόπνευστον ταύτην βίβλον. Τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ, Δαυὶδ, ὅπερ Ἑλληνιστῶ μεθερμηνεύεται, Ἠγαπῆμένος, λαμβάνεται πολλάκις παρὰ τῇ Θεῇ Γραφῇ εἰς τύπον τοῦ Χριστοῦ, ἢ καὶ τῶν πιστῶν βασιλέων ἐνίοτε. Περὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ἴσα εἰς τὴν 23 Ὀκτωβρίου.

✠ Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. ✠

Ἐ'Απολυτ. Ἀναστάσιμον' καὶ τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'.

Ἐὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τῷ Δαυὶδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι· Παρθένον εἶδες κυοφορήσασαν, μετὰ Ποιμένων ἐδοξολόγησας, μετὰ τῶν Μάγων προσεκύνησας, δι' Ἀγγέλου χρηματισθεῖς. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐὐφροσύνης σήμερον, Δαυὶδ πληροῦται ὁ Θεῖος, Ἰωσήφ τε ἀνεσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει· στέφος γὰρ τῆ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῇ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν· Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σ' ἐγεραίροντας.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ.

Ὁ μὲν Στέφανος ἦν Ἰουδαῖος τὸ γένος, μαθητὴς Γαμαλιὴλ τοῦ νόμοδιδασκάλου, ὡς λέγουσι τινές, πρῶτος τῶν Ἑπτὰ Διακόνων, οὓς κατέστησαν οἱ Ἀπόστολοι ἐν Ἱερουσολύμοις, εἰς τὴν τῶν πτωχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς διανομὴν τῶν ἐλεημοσυνῶν· ἀνὴρ πλήρης πίστεως καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ πῶϊων σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Διαλεγόμενος δὲ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους περὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ πᾶσαν ἀντιλογίαν αὐτῶν διαλύων οὕτω σοφῶς, ὥστε οὐδεὶς ἠδύνατό ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι, ᾧ ἐλάλει, συκοφαντεῖται ὡς βλάσφημος, καὶ σύρεται εἰς τὸ συνέδριον τῶν πρεσβυτέρων· ἐν ᾧ μετὰ πάρρησίας ἀποδείξας ἐκ τῶν Θεῶν Γραφῶν τὴν ἔλευσιν τοῦ δικαίου (Ἰησοῦ), οὗ τινὸς αὐτοὶ προδόται καὶ φονεῖς ἐγένοντο, ἠλεγξε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν. Καὶ τελευταῖον, ἀγενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ Θεῖαν δόξαν θεασάμενος, εἶπεν· Ἴδοὺ, θεῶν τῶν οὐρανοῦς ἀνεωγμένων, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες, ἔφραξαν τὰ ὦτα, καὶ μεθ' ὀργῆς ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν αὐτὸν, ἐπιταλούμενόν καὶ λέγοντα. Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Ἐἶτα τὴν ἀνεξιχνίασάν τοῦ Δεσπότητος μιμούμενος, κλίνας τὰ γόνατα, προσκύχαστο μεγαλοφάνως ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων αὐτὸν, λέγων· Κύριε, μὴ στήσης αὐταῖς τῆς ἀμαρτίας ταύτης.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη τῷ 36 ἔτει (Πράξ. σ'. ζ'), γενόμενος πρῶτος τῶν Μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Περὶ δὲ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ὅρα εἰς τὴν 11 Ὀκτωβρίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασίλειον διάδημα ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἁδελῶν ὧν ὑπέμεινας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαδλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μαίναν, εἶδες σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης χθρὲς ἡμῖν διὰ σαρκὸς ἐπέδημει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει· χθρὲς ὁ βασιλεύων σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται· δι' αὐτὸν καὶ τελειοῦται, ὁ Πρωτομάρτυς ἡμεῶν Στέφανος.

✠ 28. Τῶν ἁγίων Δυσμυρίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

Οὗτοι πάντες κατεκαύθησαν ζῶντες τῷ 303 ἔτει, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, συνηγμένοι ὄντες ἐν Ἐκκλησίᾳ, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν, τὴν ἡμέραν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἰκοσι χιλιάδες τὸν ἀριθμὸν. Ὁ δὲ Εὐσέβιος (Ἱστορ. Ἐκκλ. Βιβλ. ἡ. 6) λέγει ὅτι, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ τότε Χριστιανῶν, διὰ προστάγματος βασιλικοῦ, παγγενῆ σαρηνδὸν οἱ μὲν ξίφει κατεσφάττοντο, οἱ δὲ διὰ πυρὸς ἐτελειοῦντο· καὶ ὅτι, θείᾳ τινὶ καὶ ἀνεκδιήγητῳ προθυμίᾳ, ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες πηδῶντες ἐρρίπτοντο εἰς τὸ πῦρ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Αδλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς ἁμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐδριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρῦξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Στρατὸς ἐν ἀριθμῷ, Δυσμυρίων Μαρτύρων, ὡς ἄδυτος φωστὴρ, ὡς ἀπέλλει φωτίζων, καρδίας καὶ νοήματα.

τα, εὐσεβῶν διὰ πίστεως ἕξαφθέντες γὰρ, θεῖα στοργῇ τοῦ Δεσπότου, τέλος ἅγιον, διὰ πυρός οἱ γενναῖοι, προθύμως ἐδέξαντο.

✠ 29. Τῶν ἁγίων Νηπίων, τῶν ἐν Βηθλεὲμ ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων ὄντων δεκατεσσάρων καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

Ὁ Βρεφονότος οὗτος Ἡρώδης, ἦν ὁ αὐτός, ὁ καὶ ἐπὶ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων Μάγοι τινές, ὅστις ἀνδρες σοφοὶ καὶ μεγιστάνες, τυχόν δὲ καὶ βασιλεῖς, κινιθέντες ἀπὸ τῆς Περσίας, ἢ Μεσοποταμίας, ἢ ἄλλου ἐπὶ πλησιοχώρου τόπου, ἦλθον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ζητοῦντες τὸν τεχθέντα Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων, καὶ λέγοντες, ὅτι εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὅπου ἡ πατρίς αὐτῶν ἦτο, ἐφάνη πρὸ δύο ἐτῶν ἀσυνήθης καὶ παράδοξος ἀστὴρ, ὃς εἰς, κατὰ τινα παλαιὸν χρῆσμον (Ἀριθμ. κδ', 17), ἐσήμαινε τὴν γέννησιν μεγάλου τῶν Ἰουδαίων βασιλέως. "διό, τὸν δρόμον τοῦ ἀστέρος τούτου ἀκολουθοῦντες, ἦλθομεν, εἶπον, εἰς προσκύνησιν αὐτοῦ". Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἡρώδης ἐταράχθη, καὶ πᾶσα ἡ πόλις μετ' αὐτοῦ. Εἶτα, ἐρωτήσας καὶ πληροφορηθεὶς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ Χριστός, κατὰ τὰς προφητείας, ἐμέλλε γεννηθῆναι ἐν Βηθλεὲμ, ἐπεμφεν ἐκεῖ τοὺς Μάγους, παραγγείλας αὐτοῖς ἵνα, ὅταν εὑρωσι τὸ παιδίον, μνησώσι καὶ εἰς αὐτόν, ὅπως, λέγει, καὶ γὰρ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ Μάγοι ὅμως, μετὰ τὴν προσκύνησιν, κατὰ θεῖαν ἐπιταγὴν, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. Τότε, θυμωθεὶς ὁ Ἡρώδης, ἀποστείλας ἐθανάτωσε πάντα τὰ νήπια τῆς Βηθλεὲμ καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ κατωτέρω, νομίζων ὅτι μετ' ἐκείνων ἐθανάτουτο βέβαια καὶ ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς· ἀλλ' ἐνεπαίχθη ὁ μάταιος καὶ θεομάχος· καθότι τὸ παιδίον ὁ Ἰησοῦς, μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ Μήστορος Ἰωσήφ, ἔφυγον εἰς Αἴγυπτον, ἐκ παραγγελίας Ἀγγέλου. Καὶ τὰ μὲν ἀδῶα ἐκεῖνα ἡπία ἐγένοντο ὑπὲρ Χριστοῦ τὰ πρῶτα μαρτυρικὰ σφάγια· ὁ δὲ αἰμοβόρος αὐτῶν δῆμιος καὶ τοῦ Χριστοῦ ὁ δῶκτης, εἰς ὑδρωπικίαν περιπεσὼν μετ' ὀλίγον, καὶ ὅλος σαπίεις, καὶ σκώλικας ἐκβράσας ἀπὸ τοῦ σώματος, κατέσπεφεν ελεηνῶς τὴν ζωὴν.

Ὁ δὲ Μαρκέλλος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἀπαμείας τῆς κατὰ Σορίαν, ἐκ γένους περιφανοῦς, ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ κεκοσμημένος, διαδεχθεὶς τὸν ἅγιον Ἀλέξανδρον, περὶ τὸ 430 ἔτος, εἰς τὴν ἡγουμένην τῆς τῶν Ἀκοιμήτων μονῆς. Ἡ δὲ μονὴ αὕτη ἐκλήθη αὕτως, ὅτι οἱ ἐν αὐτῇ Μοναχοὶ, εἰς τρεῖς τάξεις ἀναμνηστικῶς κατετάθησαν

δοχῆς ἀλλασσόμενοι εἰς τὴν περίοδον τῆς ἡμερονοκτίου Ἀκολουθίας, ἀνέπεμπον ἀκαταπαύστως τὸν ὕμνον εἰς τὸν Θεόν, μηδεμίᾳ διακοπῆς γινομένης. Ἀρχηγὸς δὲ τοῦ συστήματος τούτου ὑπῆρξεν ὁ εἰρημένος Ἀλέξανδρος, ὡς λέγει περὶ αὐτοῦ, ὁ ἀμφοτέρων τὸν βίον συγγραψάμενος. "Υστερον δὲ καὶ πρὸς αὐτῷ τοῦ Πόντου τῷ στόματι σεμνὸν ἰδρύεται φροντιστήριον, καὶ νόμον εἰσάγει καινὸν μὲν, ἀλλὰ τῶν ἀπανταχοῦ κάλλιστον, μηδέποτε τῶν εἰς Θεὸν ὕμνων τὸ συνεχὲς διακόπτεσθαι· ἀλλὰ τῇ κατὰ διαδοχὴν τῶν λειτουργούντων ὑπαλλαγῇ, τὴν ἀσίγητον ταύτην καὶ ἀπαυστον τῷ Δεσπότη περιποιῆσθαι δοξολογίαν."

Ἀπολυτίκιον. Τὰς ὀλγυθόνας τῶν Ἀγίων.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα λαβῶν γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγαλλεται, ὅσιε Μάρκελλε τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Εν τῇ Βηθλεὲμ πεχθέντος τοῦ Βασιλέως, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν συν ὄροις ἐπιδημοῦσι, δι' Ἀστέρος ἐξ ὕψους ὀδηγούμενοι· ἀλλ' Ἠρώδης ταρασσεται, καὶ διερίζει τὰ Νήπια, ὡσπερ σῖτον, ὀδυρόμενος, ὅτι τὸ κράτος αὐτοῦ καθαιρεῖται ταχύ.

Ἔτερον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ασὴρ Μάγους ἐπεμψε πρὸς τὸν πεχθέντα, καὶ Ἠρώδης ἀδικὸν στρατὸν ἀπέστειλε δεινῶς, φονοκτονεῖν σε οἰόμενος, πῦν ἐν τῇ φάτνῃ ὡς Νήπιον κείμενον.

✠ 30. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Ἀνυσίας.

ὑπῆρξεν ἐκ Θεσσαλονίκης, θυγάτηρ γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων, ἐν παρθενίᾳ τὸν βίον διάγουσα μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν, καὶ ἐν ἔργοις ἀγαθῆς τὸν Θεὸν θεραπεύουσα, Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Μαξιμιανῶ, συλληφθεῖσα ὑπὸ τινος στρατιώτου, ἠνίκα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀπήρχετο, καὶ ἐπὶ τοὺς τῶν εἰδώλων βωμούς ὑπ' αὐτοῦ συρομένη, ἐνεπτυσεν αὐτῷ εἰς τὸ πρόσωπον, τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦσα. Ὁ δὲ θυμοῦ πλησθεὶς, καὶ εἰς τὴν πλευρὰν αὐτῆς τὸ ξίφος ἐμπήξας, ἀπέκτεινε τῷ 298 ἔτει. *Ἰουλιανὸς Βήκη Μυτιλήνης*

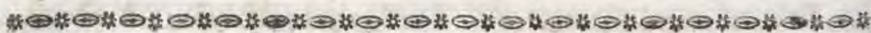
Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ τῆς ἁγίας Μελάνης Ἀκολουθία διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐρίον τὴν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Ἑορτήν.

✠ 31. Τῆς ὁσίας Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

Ἄυτη ἦν δέσποινα εὐγενῆς, πλούσιωτάτη, καὶ περιδοξός, ἐκ γένους ὑπάτων τῆς Ῥώμης καταγόμενή. Ἀποθανόντος δὲ τοῦ ἀνδρός, καὶ ἐκ τῶν τέκνων αὐτῆς δύο, ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν κατὰ τὸ ὄρος τῆς Νητρίας μοναστῶν· διεσκόρπισε τὸν πλοῦτον αὐτῆς εἰς τοὺς ἐκεῖ δεομένους, καὶ τοὺς τῆς πίστεως ὁμολογητάς, ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν διασκομένους, ἐξ ὧν ἔθρεψε 5000 εἰς τρεῖς ἡμέρας. Εἶτα, ἐξορισθέντων αὐτῶν εἰς Παλαιστίνην, ἀπελθούσα καὶ αὐτὴ εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ παρθενῶνα ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων κτίσασα, ἐτελεύτησεν ὁσίως ἐν αὐτῷ, περὶ τὸ 410 ἔτος.

Ἐπῆρχε καὶ ἑτέρα τις Μελάνη, ἐγγόνη τῆς ἀνωτέρω, ἐκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Πουβλικόλα ἐπάρχου τῆς Ῥώμης χρηματίσαντος, γεννηθεῖσα τῷ 388 ἔτει· ἦτις συζευχθεῖσα ἀνδρὶ, καὶ δύο τέκνων γενομένη μήτηρ, ἀπώλεσε μετ' ὀλίγον ἀμφότερα· διὸ καὶ συμφωνήσασα μετὰ τοῦ ἀνδρός, ἵνα τοῦ λοιποῦ ἐν ἐγκρατεία καὶ ἀγνείᾳ διαβίωσασι, καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς Ἀλβίνην συμπαραλαβοῦσα ἀπῆλθον εἰς Ἀφρικὴν, ὅπου εἶδον καὶ τὸν ἱερὸν Αὐγουστῖνον ἠλευθέρωσαν 8000 αἰχμαλώτων· ἔκτισαν ἐν τῇ πόλει Ταγάστη, τῇ ἐν τῇ σατραπείᾳ τῆς Τύνιδος (Τούνεζι) δύο Μοναστήρια, τὸ μὲν εἰς ἀνδρῶν, τὸ δὲ εἰς γυναικῶν ἡσυχαστήριον· καὶ μετὰ ἕξ ἔτη μετώκησαν εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἡ δὲ Μελάνη ἐγκλεισθεῖσα εἰς οἰκίσκον στενότατον κατὰ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, καὶ νηστείας καὶ ἀγρυπνίας ἑαυτὴν κατατήξασα, ἐτελεύτησεν τῷ 434 ἔτει. Τὰς δύο ταύτας φαίνεται ὅτι συνῆψιν εἰς μίαν ὁ συγγραφεὺς τοῦ Συναξαριστοῦ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἡ Ἑορτή, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς.

ΜΗΝΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας 13. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10. καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

Ἡ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

✠ 1. Ἡ κατὰ Σάρκα Περιτομὴ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἢ μνήμη τῷ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείῳ, ἀρχιεπισκόπῳ Καισαρείας Καππαδοκίας, τοῦ Μεγάλου.

Ἐπειδὴ ὁ Μασσαϊκὸς νόμος διατάσσει, ἵνα, εἴαν τις γυνὴ τέκνον ἄρσεν, περιτέμῃ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ὄγδῳ ἡμέρᾳ (Λευϊτ. ιβ. 2-3), διὰ τοῦτο καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, κατὰ τὴν ποροῦσαν ἡμέραν, ἣτις ἐστὶν ἡ ὄγδῃ ἀπὸ τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ, κατεδέχθη τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου διατεταγμένην Περιτομὴν, καὶ ἔλαβε, κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ Ἀγγέλου, τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομα, **ΠΙΣΟΥΣ**, ὅπερ ὀνομαζοῦντο, Σωτὴρ (Ματ. α. 21. Λυκ. α. 31. καὶ β. 21). Ταῦτα τοῦ Κυρίου ἡμῶν τὰ Ὄνομαστῆρια ἐορτάζοντες σήμερον, ἀρχόμεθα ἀπ' αὐτῆς καὶ τοῦ Νέου Ἔτους, τοῦ ἀπὸ τῆς ἐνανθροπήσεως αὐτοῦ.

Ὁ δὲ μέγας Βασίλειος ἐγεννήθη περὶ τὰ τέλη τοῦ 329 ἔτους, ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας, ἐκ γένους περιφήμου εἰς τὴν παιδείαν καὶ ἀγιότητα ἐμαθήτευσεν ἐν Καισαριανῶν πόλει ὑπὸ τὸν σοφιστὴν Λιβάνιον, εἶτα καὶ ἐν Ἀθήναις, ἐν αἷς καὶ τὴν πρὸς Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνὸν ἐποίησατο φίλιαν. Ὑποστρέψας εἰς Καισαρείαν, ἀνεχώρησε μετ' ὀλίγον εἰς τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Πόντου ἰσχυραστήρια, ἐνθα διέτριβον ἤδη ἀσκητικῶς ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἐμμελία, καὶ Μακρίνα ἡ ἀδελφὴ ὅτε καὶ τοὺς Ἀσκητικὸὺς αὐτοῦ συνέγραψε λόγους. Περὶ δὲ τὸ 370 ἔτος, ἀποθανόντος τοῦ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπιλαμπροῦ

ἐκλεγθεὶς τοῦ Θρόνου διάδοχος, ἐνεπιστεύθη τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἦν καὶ ποιμάνας 8 ἔτη, καὶ μάρτυς γενόμενος τῇ προαιρέσει, εἰς οὐδὲν λογισάμενος τὰς ἀπειλὰς τοῦ ἀρειανόφρονος βασιλέως Οὐάλεντος, καὶ τοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἐπαρχοῦ Μοδέστου, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον τῇ πρώτῃ Ἰανουαρίου, ἐν ἔτει 379. Ἡ σοφία καὶ πολυμαθεία, ἐξ ὧν γέμουσιν αὐτοῦ τὰ Συγγράμματα, δι' ὧν ἔδογματίσθη τὰ περὶ Θεοῦ, ἐτραύωσεν τῶν ὄντων τὴν φύσιν, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦδη κατεκόσμησε, ἔτι δὲ καὶ τοῦ λόγου αὐτοῦ ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ δεινότης, ἐπέδηκαν αὐτῷ τὰ ἐπωνύμια, Οὐρανοφάντωρ, καὶ, Μέγας.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀπολυτίκιον τῷ Ἁγίῳ, Ἦχος α΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, δεξαμένην τὸν λόγον σου δι' ὃ θεοπρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτραύωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦδη κατεκόσμησας· Βασιλείειον ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ο Θρόνῳ πυριμόρφῳ ἐν ὑψίσοις καθήμενος, σὺν Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ, καὶ τῷ Δεῖῳ σε Πνεύματι, εὐδόκησας τεχθῆναι ἐπὶ γῆς, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου σου Μητρός· διὰ τοῦτο καὶ περιετμήθης ὡς ἄνθρωπος ὀκταήμερος. Δόξα τῇ παναγάθῳ σου βελῇ· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σε· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλανθρώπε.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ω φθῆς βάσις ἀσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάτωρ Βασιλείε ὅσιε.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο τῶν ὄλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ· χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ Δεῖος μύστης Χριστοῦ Βασιλείος.

⊕ 2. Προεόρτια τῶν Θεοφανείων· καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

Διεδέξατο τὸν Μιλτιάδην τῷ 314. ἐπέμφε τοπότηριτάς αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ κατὰ τὸ 325 ἔτος συγκροτηθεῖσαν Ἀ. Οἴκου μениκὴν Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 335 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σε ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τῆτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλάσια, Πάτερ Ἱεράρχα Σίλβεςρε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ετοιμάζου Ζαβουλῶν, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλείμ· Ἰορδάνη ποταμὲ, στήθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τῆ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδάμ σὺν τῇ Προμήτορι, μὴ κρύπτεσθε ἑαυτοὺς ὡς ἐν Παρδείσῳ τὸ πρὶν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανε, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν θείλων ἀνακαινίσει.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Εν ἱερεῦσιν ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ Βασιλέως ἢ Θεοῦ Θεοφόρε, τῶν Ἀσκητῶν συνόμιλος γενόμενος· ὅθεν συναγάλλη νῦν, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, Πάτερ εὐφρανόμενος, ἐν τοῖς ἐπερανοῖς· Σίλβεςρε ἐνδοξε ποιμνῆν, σῶζε τοὺς πόθῳ τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω Ἀδάμ τὸν Πρωτόπλαστον.

⊕ 3. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου.

Ὁ μὲν Προφήτης ἦν ὁ τελευταῖος τῶν 12 Ἐλασόνων, καὶ πάντων τῶν Προφητῶν τῆς παλαιᾶς Διαθήκης ὁ ἴσχατος. Προεφήτευσεν ἐν ἡμέραις Νεεμίου, ἀνδρὸς τῶν Ἰουδαίων σοφοῦ, καὶ οἰνοχόου

χρηματίσαντος Ἀρταξέρξου τοῦ Μακρόχειρος, βασιλέως Περσῶν, ὃς ἐβασίλευσε τῷ 465-424 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 4 κεφάλαια. Ὁ δὲ Μάρτυς ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἐκατόνταρχος τὸ ἀξίωμα ἠθλησε δὲ ἐπὶ Δικινίου, τῷ 314 ἔτει:

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον καὶ τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σε Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ. **Σελ. 237.**

Οἱ Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, οἱ σοὶ ἰδρωῶτες ἐνδοξε, τὴν πᾶσαν γῆν κατήρδευσαν, καὶ τοῖς τιμίαις σου αἵμασι Γόρδιε, τὸν κόσμον ἅπαντα εὐφραναι. Ταῖς εὐχαῖς σου θεόφρον, σῶσον πάντας τοὺς πίσει σοὶ ἀναμέλωντας, καὶ μακαρίζοντας, καὶ βοῶντας ὕμνον ἐπάξιον, πανεύφημε ὡς πολυάθλος.

Π τοῦ Προφήτου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον. Προφητείας χάρισμα, πλουτῶν Προφήται, τῷ Χριστοῦ προήγγειλας, τὴν παρουσίαν ἐμφανῶς, καὶ τὸ τοῦ κόσμου σωτήριον οὗ τῇ ἐλλάμψει, ὃ κόσμος πεφώτισται.

Κ 4. Ἡ Σύναξις τῶν ἁγίων Ἐβδομήκοντα Ἀποστόλων καὶ τοῦ ὁσίου Θεοκτίστου, τοῦ ἐν τῷ Κουκούμφῳ τῆς Σικελίας Ἦγουμένου.

Α Ἀπολυτίκ. Προεόρτιον ἢ πῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύτατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Χ Κοντάκ. πῶν Ἀποστόλων, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν. Χριστοῦ μαθητῶν, χορὸν τῶν Ἐβδομήκοντα, ἐνθέως πιστοί, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν, καὶ πανηγυρίσωμεν δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάδομεν, Τριάδα σέβειν ἀμέριστον καὶ ἔχομεν λύχνους θείας Πίστewς.

Κ 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου, καὶ Θεωνᾶ καὶ τῆς Ὀσίας Συγκλητικῆς.

Οἱ μὲν ἠθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 290 ἔτει. Ἡ δὲ Συγκλητικὴ ἦν ἐκ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξανδρείας ἔζησεν 83 ἔτη ἐν παρθενίᾳ καὶ ἀσκήσει ἐχρημάτισεν ἀρχηγὸς καὶ διδάσκαλος πολλῶν

λων παρθένων μοναζουσῶν· ἐφάνη εἰς τὰς γυναῖκας τοιαύτη, οἷος εἰς τοὺς ἀνδρας ὁ Μέγας Ἀντώνιος· καὶ γενομένη τύπος τῆς γυναικείας φύσεως πρὸς νεκρώσιν τῆς σαρκός, καὶ ὑπομονὴν ἐν ταῖς θλίψεσιν, ἐτελεύτησε περὶ τὰ μέσα τοῦ Δ'. αἰῶνος.

**Παραμονὴ τῶν Θεοφανείων. Νησεΐα, ἐν ἧ αὐτὴ ἡμέρα τύχη·
Ἀπολυτίκιον, Προεόρτιον, Ἦχος δ'.**

Κατέπλαγῃ Ἰωσήφ.

Α'πεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιεῖ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἐνθεν καὶ ἐνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρα, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Ἡ ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

¶ 6. Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 30 ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ Ἰησοῦ, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ὁ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἔχων ἡλικίαν, (ὡς μινῶν ἕξ μόνον προγενέστερος τοῦ Ἰησοῦ) καὶ παιδιόθεν εἰς τότε διατρίβων ἐν τῇ ἐρήμῳ, λαβὼν πρόσαγμα παρὰ Θεοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκήρυττε βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Τότε καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἐζήτησε, καὶ ἔλαβε παρὰ τῷ δάδῃ ὁ Δεσπότης τὸ βάπτισμα, ἐν ᾧ συνέβησαν τὰ παράδοξα ἐκεῖνα καὶ ὑπερφυῖ! Ἀνεφάνθησαν οἱ οὐρανοί· τὸ Πνεῦμα κατήλθεν ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον ἐν εἰδοὶ περιστερᾶς, καὶ φωνὴ ἠκούσθη ἐκ τῶν οὐρανῶν μαρτυροῦσα, ὅτι οὗτος ἦν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐκεῖ τότε ὡς ἀν-

Ἐρωπος βαπτίζομενος (Ματθ. γ'. Λουκ. α'. 26, 80. καὶ γ'. 1-23).
 Ἐκ τούτων ἀνεδείχθη τοῦ Ἰησοῦ ἡ Θεότης, καὶ τῆς Τριάδος τὸ
 μέγα μυστήριον· ἐκ τούτων καὶ ἡ παρούσα ἑορτὴ ὀνομάζεται Θεο-
 φάνεια, ἢ Θεοφάνια, ὅσαί Θεοῦ φανέρωσις ἐν ἀνθρώποις. Ἀπὸ
 ταύτης τῆς σεβασμίου ἡμέρας χρονολογεῖται τὸ Βάπτισμα τῶν
 Χριστιανῶν· ἀπὸ ταύτης ἤρξατο καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν
 τὸ σωτήριον κήρυγμα.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Εν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος
 ἐφανερῶδη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ
 προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· ἢ
 τὸν Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου
 τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν
 κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἦ Ὑπακοή, Ἦχος β'.

Οτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ
 ἀλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε, καὶ Ἰορδάνης
 κάτω ῥέων ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς. Ἀλλὰ
 τῷ ὕψει τῶν θείων ἐντολῶν σου, συντήρησον Χριστέ
 ὁ Θεός, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σωσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Επεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σε Κύ-
 ριε ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνῶντάς σε ἤλ-
 θες, ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

**Ἔ 7. Ἡ Συναξὶς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προ-
 δρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.**

Τὴν ἑορτάσιμον ταύτην Συναξίν ἡμῶν ἐπιτελοῦμεν εἰς τιμὴν τοῦ
 παντέρου Προδρόμου, ὡς ὑπουργησαντος εἰς τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ
 Βαπτίσματος.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκ. τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ Προδρόμου, Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκεσεὶ ἡ
 μαρτυρία τοῦ Κυρίου Προδρόμε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄν-
 τως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις

βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον· ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν αἴθρῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν αἵμαρτίαν τῷ κόσμῳ, ἢ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β. Αυτόμελον.

Τὴν σωματικὴν σε παρσσίαν δεδοικώς ὁ Ἰορδάνης, φάβω ἀπεσρέφετο· τὴν προφητικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, τρόμῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὀρώσαι σε ἐν ρείθροις σαρκὶ βαπτίζομενον· καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει καταθυγάζοντο, ἀνυμνῶντες σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

✠ 8. **Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.**

Ἡ μὲν ἠσχισεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, περὶ τὰ τέλη τοῦ Δ' αἰῶνος, καταγομένη ἐκ Καρχηδόνας τῆς ἐν Ἀφρικῇ. Ὁ δὲ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Θ' ἐν Παλαιστίνῃ, ἐν τινὶ μοναστηρίῳ, καλούμενῳ τοῦ Χοζεβᾶ.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 9. **Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου,**

Ἡθλήσεν ἐπὶ Οὐαλλεριανῷ, τῷ 255 ἔτει, ἐκ Μελιτινῆς πόλεως τῆς Ἀρμενίας καταγόμενος, στρατιώτης τὴν τάξιν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· καὶ τῷ Ἁγίῳ, Ἦχος δ'.

Ο Μάρτυς σε Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῷ, τὰ σπέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σα τῷ Θεῷ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τῆς ἰσχύιν σε, τοὺς τυράνους καθεῖλεν· ἔδραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφανῆς σήμερον.

Τῷ Σωτῆρος κλίναντος ἐν Ἰορδάνῃ, κεφαλὴν ἐθλάσθησαν αἱ τῶν δρακόντων κεφαλαί· τῷ Πολυεύκτῃ ἡ χάρα δὲ, ἀποτμηθεῖσα τὸν δόλιον ἠσχυνε.

✠ 10. **Τῷ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίῳ ἐπισκόπῳ Νύσσης· καὶ τῷ ὁσίου Δομετιανῷ, ἐπισκόπῳ Μελιτινῆς.**

Οὗτος μὲν ἠκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουστινιανῷ τοῦ Πρινομίτου,

Βασιλεύσαντος τῷ 685 ἔτει. Ὁ δὲ Γρηγόριος ἦν ἀδελφὸς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου νεώτερος, λαμπρὸς καὶ οὗτος ἐν τοῖς λόγοις, καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζηλωτὴς. Ἐγενήθη τῷ 331 ἔτει ἐγένετο ἐπίσκοπος τῷ 372. ἐξωρίσθη ὑπὸ τοῦ Ἀρειανόφρονος Οὐάλεντος τῷ 374. ἀνεκλήθη εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ τῷ 378, ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου παρέστη εἰς τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ τοπικὴν Σύνοδον, ὑφ' ἧς ἀπεστάλη πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν τῆς Ἀραβίας καὶ Παλαιστίνης Ἐκκλησιῶν, ὑπὸ τοῦ Ἀρειανισμοῦ μολυνομένων καὶ σπαραττομένων ἐπαρουσίασεν ἔπειτα εἰς τὴν Β'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, τῷ 381 ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθεῖσαν καὶ ζήσας τὰ πάντα ἐτη 65, καὶ καταλιπὼν πολλὰ καὶ ἀξιόλογα Συγγράμματα, ἐτελεύτησε τῷ 396 ἔτει, ἐπονομαζόμενος ὑπὸ πάντων, Πατὴρ Πατέρων.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβερνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἐν Θεῷ Ἱεράρχης, καὶ τῆς σοφίας σεβάσμιος μυστολέκτης, Νύσσης ὁ γρήγορος νοῦς Γρηγόριος, ὁ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων, ἢ ἐν τρυφῶν τῷ θείῳ φωτὶ, πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ψ 11. Τῷ ὁσὶς Πατὴρ ἡμῶν Θεοδοσίε τῷ Κοινοβιάρχῃ.

Ἦν Καππαδόκης τὴν πατρίδα· ἠμάσεν ἀπὸ τῶν χρόνων Λεόντος τοῦ Θρακοῦ, βασιλεύσαντος τῷ 457, ἕως περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 5. αἰῶνος· ἀνήγειρεν ἐκ Θεμελίαν εὐρυχωροτάτην μονήν, ἐν ἣ ποιμάνων πολλοὺς μοναχοὺς, καὶ ζήσας ἔτε 103, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμῃ τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους σεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τῆς πόνους ἔκαρποφόρησας· ἢ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκμῆνῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Θεοδόσιε Πατὴρ ἡμῶν ὁσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου, τὰς

σας ὁσίας ἀρετὰς περπνῶς ἐξήνθησας, καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ, τῶν δακρῦν σου τοῖς ὄμβροισ ἀρδευόμενα, ἀγελάρχα τῶν Θεῶν Δείων ἐπαύλεων ὅθεν κρᾶζομεν· Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

✠ 12. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Ἐπῆρχεν ἐκ Ῥώμης, θυγάτηρ πατὸς ἐπισημοτάτου, Ὑπάτου τὸ ἀξίωμα· ἐγένετο τῆς Ἐκκλησίας διάκονος εἰς τὰ τῶν γυναικῶν· διὰ δὲ τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως, ἠθλισεν ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τῷ 218 ἔτει.

Ἀπολυτικιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 13. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἐρμούλου, ἢ Στρατονίκου.

ἠθλισάν ἐπὶ Λικινίου, τῷ 314 ἔτει.

Συμφάλλεται σήμερον καὶ τῶν ὁσίων Πατέρων ἡ Ἀκολουθία, διὰ τὴν τῆς Ἑορτῆς ἀπόδοσιν ἐπὶ τὴν αὔριον.

Ἀπολυτικιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρτίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σε, τῆς τυράννου καὶ θεῖλον· ἐθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῶν Ὁσίων, ὁ αὐτός.

Ο' Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν

Ὅρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον τῶν Ὁσίων, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐκ τῆς κοσμικῆς συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαλήνην κατάστασιν μετέστητε, μαρτυρίαις αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι· ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

✠ 14. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Σινῶ καὶ Ῥαίρῳ ἀναιρεθέντων.

Τῶν μὲν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ κατὰ τὸ 296 ἔτος, ὑπὸ τῶν τῆς Ἀραβίας καὶ Αἰγύπτου βαρβάρων, βλεμμύων καλουμένων. Τῶν δὲ, περὶ τὰ μέσα τοῦ Ε'. αἰῶνος, ὑπὸ τῶν αὐτῶν βαρβάρων λαῶν.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῶν Θεοφανείων ἡ Ἑορτή.

¶ 15. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Παύλου τοῦ Θεσσαίου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Ὁ μὲν Παῦλος, τῶν ἐρημιτῶν ἀπάντων ὁ πρῶτιστος, ἐγεννήθη τῷ 227 ἐν Θεβαίδι τῆς Αἰγύπτου· τῷ 250 ἔφυγεν εἰς τὴν ἐρημον, διὰ τὸν τότε κινηθέντα διωγμὸν ὑπὸ Δεκίου· καὶ ζήσας μονώτατος ἐν τινι σπηλαίῳ ἔτι 91, τὰ δὲ πάντα 114, ἐτελεύτησε τῷ 341 ἔτει, καὶ ἐτάφη ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρτωρίου, ὀδηγηθέντος ἐκεῖ παρὰ Θεοῦ, ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰωάννης ἦν Κωνσταντινουπόλιτις τὴν πατρίδα, υἱὸς γονέων λαμπρῶν, Εὐτροπίου Συγκλητικοῦ καὶ Θεοδώρας. Τῷ 12 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἀναχωρήσας κρυφίως, ἀπῆλθεν εἰς τὴν τῶν Ἀκοιμήτων μονήν. Μετὰ 6 ἔτη, τῷ πόδῳ τῶν γονέων φλεγόμενος, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, ἐν σχήματι πένιτος καὶ ἐπαίτου (ψωμοζήτου)· καὶ ποιήσας παρὰ τὴν πύλιν αὐτῆς καλύβην μικράν, ἀφ' οὗ καὶ Καλυβίτης ἐπωνομάσθη, ἔμεινεν ἄγνωστος ἐν αὐτῇ χρόνον πολὺν, ὑπὸ τῶν ἰδίων οἰκετῶν ἐμπαίζόμενος. Προϊὼν δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν τοῖς γονεῦσι, καὶ μετ' ὀλίγας σιγμὰς ἐτελεύτησε, περὶ τὸ 450 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ βρέφους τὸν Κύριον ἐπιποθήσας θερμῶς, τὸν κόσμον κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ, καὶ ἥσκησας ἄριστα· ἐπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων· ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὰς ἐνέδρας παμμάκαρ· διό σε Ἰωάννη ὁ Χριστὸς, ἀξίως ἐδόξασε.

Ἀπό γ'. Ὡδή, Κοντάκιον τοῦ Καλυβίτου, Ἦχος β'.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες.

Εξέκλινας τοῦ βίου τὰς τρικυμίας, πρὸς ὄρμον δὲ τὸν θεῖον Ἰθυνας Μάκαρ τὰς πορείας σου· καὶ ἀνέβλυσας πᾶσι ρεῖθρα ἰάσεων, τοῖς πόδῳ Ἰωάννη τῆ σορῶ σου προσψάουσι, καὶ πίστει ἐκβοῶσί σοι· Πρόστιθι ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τῶν ἐκτελούντων σου πιστῶς, Πάτερ ὅσιε τὴν κοίμησιν.

Ἐπερον τῆ αὐτῆ, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ποθήσας σοφέ πτωχείαν τὴν ἄσυλον, γονέων τῶν σῶν τὸν πλοῦτον ἐμίσησας, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν χερσὶ σε κρατῶν ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἰωάννη, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τ' Ἀφ' ἑκτῆς, τῆς Θηβαίας, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.
 Τὸν φωστῆρα ἅπαντες τὸν ἐν τῷ ὕψει, ἀρετῶν ἐκλάμψαντα, ἀνευφημήσωμεν πιστοί, Παῦλον τὸν Θεῖον κραυγαζόντες· Σὺ τῶν Ὁσίων, Χριστέ ἀγαλλίαμα.

✠ 16. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου.

Ἡρώδης ὁ Ἀγρίππας, ὁ Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου ἕγγονος (Δεκεμβ. 25,) καὶ τῶν Ἰουδαίων βασιλεὺς, ἐμμανεὶς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, κατέσφαξεν ἐν Ἱερουσαλήμ, τῷ 43 ἔτει, Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἰδὼν δὲ, ὅτι τοῦτο ἐφάνη ἀρεστὸν τοῖς Ἰουδαίοις, συνέλαβεν ὁμοίως καὶ τὸν Πέτρον, καὶ κατέκλεισεν εἰς φυλακὴν, τηρῶν αὐτὸν ἕως οὗ, παρελθούσης τῆς ἑορτῆς τοῦ νομικοῦ Πάσχα, προσενέγκη καὶ τοῦτον εἰς τὸν λαόν, ὡς πεχαρισμένον σφάγιον· ἀλλ' ὁ Ἀπόστολος, δι' Ἀγγέλου παραδόξως ἀπολυθεὶς τῶν δεσμῶν, διεσώθη (Πράξ. ιβ'. 1-19). Τὰ δεσμὰ ταῦτα, ὅ ἐστιν ἡ Ἀλυσις, ἐν ἣ ὁ Ἀπόστολος ἐδεσμεύθη, λαβοῦσα ἐκ τοῦ πανιέρου αὐτοῦ σώματος ἁγιαστικὴν καὶ ἱαματικὴν χάριν, εἰς τοὺς μετὰ πίστεως προσερχομένους αὐτῇ, καὶ εἰς χεῖρας Χριστιανῶν μεταπεσοῦσα, μετεκομίσθη ἔπειτα εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, καὶ κατ' ἔτος ἐτελεῖτο ἑορτὴ εἰς προσκύνησιν αὐτῆς, πρὸς ἁγιασμόν τῶν πιστῶν.

Ὅτι δὲ τὰ τοιαῦτα ἐνήργουν θαύματα καὶ ἰάσεις πολλὰς, μάρτυς ἡ Θεία Γραφή, λέγουσα περὶ τοῦ Παύλου, ὅτι οἱ ἐν Ἐφέσῳ Χριστιανοὶ τοσοῦτον σέβας προσέφερον εἰς αὐτὸν, ὥστε καὶ τὰ μανθῆλια καὶ περιζώματα αὐτοῦ μετὰ πολλῆς εὐλαθείας λαμβάνοντες, ἐθεράπευον δι' αὐτῶν, τῶν ἀσθενῶν τὰς ἀρρώστιας· Ὡστε ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεισθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια, ἢ σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους (Πράξ. ιθ'. 12). Καὶ οὐ μόνον τὰ ἱμάτια, τὰ ὀπωσδήποτε ἐγγίσαντα εἰς τὰ σώματα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ μόνῃ ἢ ἔξ αὐτῶν ἐκπεμπομένη σκιά τὰς αὐτὰς ἐποίει θεραπείας· καὶ τοῦτο βλέποντες οἱ ἄνθρωποι, βάλλοντες τοὺς ἀσθενεῖς αὐτῶν ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἔφερον αὐτοὺς, καὶ εἰς τὰς εὐρυχώρους ὁδοὺς ἐτίθουν, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου, καὶ ἢ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν (Πράξ. ε'. 15)· καθότι, εἰάν αὐτοὶ οὐκ ἐθεράπευοντο, οἱ μετὰ κόπου ἐκφέροντες αὐτοὺς, οὐκ ἔστεργον κοπιάζειν ματαίως. Ἐκ τούτου ἔμαθεν ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τὸ σέβας καὶ τὴν εὐλάβειαν οὐ μόνον τῶν λειψάνων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱματίων τῶν ἁγίων Ἀνδρῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπῶν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας, δι' ὧν ἐφόρεσας τιμίων Ἀλύσεων, τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονε ὡς ἐν πίσει προσκυνοῦντες δεόμεθα· Ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει Φαιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρωτόθρονον· συγκαλεῖ γὰρ ἅπαντας, ἑορτάσαι Πέτρου τὰ θαύματα τῆς τιμίας Ἀλύσεως· καὶ νέμει πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

✠ 17. Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Αντώνιος, ὁ τοῦ μοναστικοῦ βίου ἀρχηγός, ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ τῷ 261 ἔτει, ἐκ γονέων εὐσεβῶν. Ἀκούσας δὲ ποτε τὴν εὐαγγελικὴν φωνήν. Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δός πτωχοῖς, ... (Ματθ. 19. 21), ἔβαλεν ἀμέσως αὐτὴν εἰς πρᾶξιν· καὶ πάντα, ὅσα εἶχε, διαμερίσας εἰς πένητας, καὶ πᾶσαν τύρβην τοῦ κόσμου φυγῶν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἔρημον. Οἱ εἰς εἴκοσιν ἔτη κατὰ συνέχειαν ποικίλοι αὐτοῦ πειρασμοὶ εἰσὶν ἀπίστευτοι· οἱ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀσκητικοὶ αὐτοῦ ἀγῶνες, δι' ὧν, νεκρώσας τὰ σκιρτήματα τῶν παθῶν, ἔφθασεν εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ἀπαθείας, ὑπερβαίνουσι τῆς φύσεως τοὺς ὅρους· καὶ τῶν ἐναρέτων αὐτοῦ πράξεων ἡ ἀκοή ἔσυρε τοσοῦτον πλῆθον πρὸς μίμησιν, ὥστε ἡ ἔρημος μετεμορφᾶθη εἰς πόλιν, ὑπάρχοντος αὐτοῦ καὶ πολιτάρχου, καὶ νομοθέτου, καὶ γυμνασιάρχου πάντων τῶν πολιτῶν τῆς νεοσυστάτου ταύτης πόλεως. Ἀλλὰ καὶ αὐταὶ τοῦ κόσμου αἱ πόλεις ἀπήλαυσαν τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ τὸν καρπὸν. Διωκομένων τῶν Χριστιανῶν καὶ θανατομένων ἐπὶ Μαξιμίνου τῷ 312, ἐδραμεν εἰς βοήθειαν αὐτῶν καὶ παραμυθίαν. Ταραττομένης τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, κατέβη μετὰ Ζήλου εἰς Ἀλεξάνδρειαν τῷ 335, καὶ ἠγωνίσασα κατ' αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας· ὅτε καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπέσρεψεν εἰς Χριστὸν, διὰ τῆς χάριτος τῶν ἑαυτῆ λόγων. Καὶ ἔτιω πολιτευσάμενος, καὶ γενόμενος τύπος ἀρετῆς, καὶ κανὼν τῶν μοναζόντων, ἐτελεύτησε τῇ 17 Ἰανουαρίᾳ τῷ 356 ἔτει, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 105.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ

Βαπτιστῆ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γεγονας οἰκιστῆς, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Τοὺς βιωτικὸς θορύβους ἀπωσάμενος, ἡσυχασικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον ὀσιώτατε. Σὺν αὐτῷ οὖν σὲ γεραίρομεν, Ἀντώνιε Πάτερ, τῶν Πατέρων κρηπίς.

✠ 18. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.

Καὶ οἱ δύο οὗτοι σοφοὶ τῆς ἀληθείας Διδάσκαλοι, καὶ πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἦσαν Ἀλεξανδρεῖς τὴν πατρίδα. Ὡν ὁ μὲν Ἀθανάσιος ἐγεννήθη, ὡς συμπεραίνουσι τινές, τῷ 296 ἔτει. Διάκονος ἔτι ἂν, ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ Ἀ. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῶν 318 ἁγίων Πατέρων, τῷ 325 ἔτει κατὰ τοῦ Ἀρείου συγκροτηθεῖσαν, ἐν ἣ διεπρέψεν ὑπὲρ πάντας διὰ τοῦ ζήλου αὐτοῦ, καὶ τῆς τοῦ Ὁμοουσίου διδασκαλίας. Τὸ ἐφεξῆς 326 ἔτος, διαδεξάμενος τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Ἀλεξάνδρον, ἠρήσατο τὴν πρὸς τὸν Ἀρείου κοινωρίαν, γινώσκων αὐτοῦ τὴν τῆς γνώμης διαστροφὴν, καὶ τὴν ἐπιβουλήν αὐτοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τῆς αἵρεσεως νόσον. Ἐντεῦθεν ἤρξαντο εὐθύς αἱ κατ' αὐτοῦ συκοφανταὶ καὶ ἐπιβουλαὶ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Αἰρεσιάρχου τούτου· ἐντεῦθεν τὰ ληστρικά αὐτῶν συνέδρια, καὶ αἱ παρά τῶν βασιλέων, Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβίτου, καὶ τοῦ θερμοῦ προστάτου τῶν Ἀρειανῶν Οὐάλεντος, τοῦ μὲν ὑπὸ εὐπιστίας εἰς τὰς τῶν ἄλλων διαβολὰς, τῶν δὲ ὑπὸ τῆς οἰκείας κακοπιστίας κινουμένων, ἀδικοὶ ψῆφοι κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐξορίαι αἱ ἀλλεπάλληλοι. Ὁ δὲ τῆς ὀρθοδοξίας υπερασπιστῆς, ποτὲ μὲν ὑπὸ τῆς βίας τῶν κρατούντων συρόμενος, ποτὲ δὲ τῶν ἐχθρῶν τῆ ὀργῇ τόπον δίδους, ἀπήχθη εἰς Τρίβερην τῆ Γαλλίας, κατέφυγεν εἰς τὴν Ρώμην, ἐμακρυνε φυγαδεύων εἰς τὰς ἐρήμους, ἐκρύβη εἰς ὑπόγεια μῆνας ὀλοκλήρους, ὑπέμεινε μυρίους κινδύνους καὶ διαγμούς 46 ἔτη ἐν οἷς ἀνακαλούμενος πρὸς καιρὸν, μετ' ὀλίγον ἐδιώκετο πάλιν. Τελευταῖον, ἀναφανείς ἐπὶ τὸ ὕψος τοῦ θρόνου αὐτοῦ, ὡς ἀστὴρ φαινὸς μὲν, ἀλλ' ἐσπέριος, καὶ τῇ λαμπρότητι τῶν λογίων αὐτοῦ καταφωτίσας τὸν ὀρθόδοξον λαὸν ἐπὶ μικρὸν χρόνον, κλίνας πρὸς τὴν δύσιν τῆς ζωῆς, ἀνεπαύσατο ὁ πολυτλας ἀπὸ τῶν μακρῶν αὐτοῦ πόνων, τῷ 373 ἔτει, κατὰ τὴν 2 Μαΐου, ὡς ἰσχυροῦσι τινές.

Ὁ δὲ Κύριλλος ἦν ἀνεψιὸς Θεοφίλου, ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου, ὑφ' οὗ καὶ ἐδιδάχθη ἐκ νεότητος. Συνδιατρίψας πρότερον ἐφ' ἱκανὸν χρόνον μετὰ τῶν ἐν τῇ Νητρίᾳ μοναχῶν, ἐγένετο ἔπειτα διάδοχος τοῦ θείου αὐτοῦ, τῷ 412 ἔτει. Ἐξωσθεὶς τοῦ θρόνου αὐτοῦ, διὰ τῆς τῶν Νεστοριανῶν συνεργίας, ἐπανάλαβεν αὐτὸν πάλιν μετ' οὐ πολὺ. Ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν Γ' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῶν 200 Πατέρων, τῷ 431 ἔτει ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ ἐν Ἐφέσῳ συγκροτηθεῖσαν, ἧς καὶ ἕξαρχος ὑπῆρξε, καὶ τὸν κατὰ τῆς Θεοτόκου βλασφημοῦντα Νεστόριον κατήσχυνε, διὰ τῶν σοφωτάτων αὐτοῦ λόγων, καὶ τὸ δυσεβές ἐκείνου δόγμα ἐξήλεγε. Ποιμάνας δὲ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ 32 ἔτη, ἐτελεύτησε τῷ 444. — Κατέλιπον ἀμφότεροι πολλὰ σοφὰ Συγγράμματα, ἑρμηνευτικὰ τῶν θείων Γραφῶν, δογματικὰ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἀποδεικτικὰ τῆς ἀληθείας, καὶ τῆς τῶν αἱρέσεων πλάνης ἐλεγκτικὰ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Εργοῖς λάμπσαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι γεγόνατε τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὐρατε Χριστὸν τὸν Θεὸν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ορθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνας τὸν σπῆρον τῆς πίστεως, τῇ ἐπομβρίᾳ τῷ Πνεύματος ὅσιε· διό σε ὑμᾶμεν Ἀθανάσιε.

Ἐπερὸν κοινῶς, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γενναῖοι πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τῷ Χριστοῦ, πάντας φρουρεῖτε τῆς ψάλλοντας· Σῶσον οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Κ 19. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τῷ Αἰγυπτίᾳ καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου Κερκύρας.

Τούτων, ὁ μὲν Ὅσιος ὑπῆρχεν ἐκ Θηβαίδος τῆς Αἰγύπτου, μαθητὴς, ὡς λέγουσί τινες, Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου· ἐγεννήθη περὶ τὸ 301 ἔτος ἠσκησεν ἐν τῇ κατὰ τὴν ἔρημον Σκήτῃ· διὰ τὴν ἀκραν αὐτοῦ φρόνησιν καὶ σκληραγωγίαν, νέος ἔτι ὢν, ἐκαλεῖτο Παιδαριογέρων· ἐχειροτονήθη δὲ καὶ πρεσβύτερος· καὶ ζήσας ἔτη 90,

ετελεύτησε τῷ 391. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τούτου σώζονται 50 Ὀμιλίαι· τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι ὁ Μ. Ἀντώνιος συνέγραψεν αὐτὰς Συριστί, ὁ δὲ Μακάριος μετεγλώττισεν εἰς τὸ Ἑλληνικόν.

Ὁ δὲ Ἀρσένιος ἦν Παλαιστῖνος τὴν πατρίδα, Θεοφιλῶν γονέων υἱός· ἀφιερῶθη παιδιόθεν τῷ Θεῷ, καὶ τὸ μοναδικόν ἐνεδύσατο σχῆμα· ἐμαθήτευσεν ἐν Σελευκείᾳ, ἐν ἧ καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα ἔλαβε· μεταβάς ἐκείθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, προχειρίσθη ἐπίσκοπος Κερκύρας· ἐκόσμησε τὸν θρόνον αὐτῆς διὰ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ καὶ παιδείας· ἐπανελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, γέρον ἦδη τὴν ἡλικίαν, κατέπαυσε τὴν ἀδικίαν τοῦ βασιλέως ὀργὴν, Κωνσταντίου τοῦ Πορφυρογεννήτου, κατὰ τῶν προκρίτων τῆς Κερκύρας. Τελευταῖον, ὑποστρέψαν εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἀσθενήσας κατὰ τὴν Κορινθον, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ περὶ τὰ τέλη τοῦ Η΄ αἰῶνος.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μακάριε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, Θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦτι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ΄.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος.

Ὅρα σελ. 242.

Ἐν τῷ οἴκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὡς περ ἀστὴρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέριτα, Πάτερ Πατέρων Μακάριε ὅσιε.

Ἔ 20. Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Ἐπῆρχεν ἐκ Μελιτινῆς τῆς ἐν Ἀρμενίᾳ, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Παύλου καὶ Διονυσίας. Ἐγεννήθη περὶ τὸ 377 ἔτος· στείρας δὲ οὐσίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ πρότερον ἀνομάσθη Εὐθύμιος, μετὰ τὴν εὐθυμίαν τῶν γονέων καὶ χαρὰν ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ. Ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ ἐπισκόπῳ τῆς Μελιτινῆς Εὐτρώϊῳ, ὃν αὐτὸς καὶ πρεσβύτερος ἐχειροτονήθη, καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ἐνεπιστεύθη τῶν ἐν Μελιτινῇ μοναστηρίων. Εἶτα, εἰς Παλαιστίνην ἀπελθὼν, κατέστη πολ-

λοῦ πλῆθους μοναχῶν προστατίης· ἐπέσρεψεν εἰς εὐσεβείαν πολλοὺς τῶν Σαρράκηνων· κατεπολέμησε τοὺς Νεσοριανοὺς, Εὐτυχιανοὺς καὶ Μανιχαίους· διώρθωσεν Εὐδοκίαν τὴν βασίλισσαν Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν Μονοφυσιτῶν πεσοῦσαν· ἐγένετο τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ὁ Χρισμὸς, καθὼς τῶν ἱστορικῶν τις γράφει· καὶ ζήσας ἔτη 96, ἐτελεύτησε τῷ 473, κατὰ τὴν 20 Ἰανουαρίου.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Εὐφραίνου ἔρημος ἢ οὐ τίκτουςα, εὐθύμησον ἢ οὐκ ὠδίνουςα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβεία φυτεύσας, ἐγκρατεία ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκι. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Εὐν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἢ κτίσις εὐρατο· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμη σου ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· ἐξ ὧν παρασχοῦ πλοσσίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκάθαρσεν ἀμαρτημάτων κηλίδας, ὅπως ψάλλωμεν· Ἀλληλουῖα.

✠ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Ὁ μὲν Μάρτυς ἦν ἐκ Νικαίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Θεοδώρου καὶ Φλωρεντίας· ἤθλησε δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 290 ἔτει. Ὁ δὲ θεῖος Μάξιμος ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, ἐκ γένους λαμπροῦ καταγόμενος, ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ περιφρονέστατος θεολόγος. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐχρημάτισε πρῶτος μυστικὸς γραμματεὺς τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου, καὶ Κωνσταντος τοῦ ἐγγόνου αὐτοῦ· κυριευθείσης δὲ τῆς βασιλικῆς αὐλῆς ὑπὸ τῆς τῶν Μονοθελιτῶν αἵρέσεως, μισήσας αὐτὴν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν Χρυσόπολιν (Σκούταρι) μονὴν, ἧς καὶ ἡγούμενος ἐγένετο ὕστερον. Ἀναγκασθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Κωνσταντος ἵνα, ἢ τὸ τῶν Μονοθελιτῶν δέξηται δόγμα, ἢ παύσῃται λέγων καὶ γράφων κατ' αὐτῶν· ὁ δὲ μηδέτερον τούτων στέργων ποιῆσαι, ἐκτέμνεται τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, καὶ πέμπεται εἰς ἔξορίαν, ἐν ἧ ἐτελεύτησε τῷ 662 ἔτει. Τινὲς δὲ τῶν ἱστορικῶν ἀποσιωπῶσι τῆς γλώσσης καὶ τῆς χειρὸς τὴν ἐκτομὴν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ἑδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου παῖτας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμαχῶ.

Τὸν τῆς Τριάδος ἑραστὴν καὶ μέγαν Μάξιμον, τὸν ἐκδιδάσκοντα τρανῶς πίστιν τὴν ἐν Θεῷ, τοῦ δοξάζειν τὸν Θεὸν ἐν δύο φύσεσι, θελήσεσί τε καὶ ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, ἐπαξίως ἐν ὡδαῖς πιστοὶ τιμήσωμεν, ἀνακραζόντες· Χαῖρε Κήρυξ τῆς Πίστεως.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου καὶ τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Ο μὲν Ἀπόστολος ἦν ἐκ Λύστρας τῆς Λυκαονίας, γεννηθεὶς ἐκ πατρὸς μὲν Ἑλλήνος, μητρὸς δὲ Ἰουδαίας. Ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὅτε πρῶτον ἐκήρυξεν ἐκεῖ, ᾧ καὶ ἠκολούθησε καθ' ὅλην τὴν περίοδον τοῦ κηρυγματος αὐτοῦ, ὑφ' οὗ καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἐκκλησίας κεχειροτόνηται ὕστερον. Ποιμένας δὲ αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἐφορίαν Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ πάσας τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἐκκλησίας διοικοῦντος, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς τῷ 97 ἔτει, λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν, διότι ἠθέλησεν, ὡς νομίζουσι τινές, ἐναντιωθῆναι εἰς τὴν τῆς λατρευομένης ὑπ' αὐτῶν Ἀρτέμιδος ἑορτήν. Ἡ πρὸς Τιμόθεον Α' καὶ Β'. Ἐπιστολὴ τοῦ Παύλου πρὸς τοῦτον ἐγράφησαν. — Ὁ δὲ Ἀναστάσιος ἦν Πέρσης τὸ γένος· βλέπων δὲ τὸ κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀσπονδὸν μῖσος Χοσρόου Β' βασιλέως Περσῶν, καὶ ἀπορῶν τὴν αἰτίαν, ἠθέλησεν ἵνα μάθῃ κατὰ βάθος τὴν τῆς πίστεως αὐτῶν διδασκαλίαν ἦν καὶ διδάχθει, καὶ θαυμάσας, καὶ ὑπεραγαπήσας, ἐνηγαλίστατο αὐτήν· καὶ βαπτισθεὶς ἐν Παλαιστίνῃ, καὶ Ἀναστάσιος μετονομασθεὶς, ἀντὶ Μαγουδάτ, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον, ἐμόνασε χρόνον ἰκανὸν ἐν τοῖς ἐκεῖ μοναστηρίοις. Ὅτε δὲ ὁ Χοσρόης ἐποίησατο κατὰ τῆς Παλαιστίνης τὴν φοβερὰν ἐκείνῃ ἐστρατείαν, καθ' ἣν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκυρίευσεν, καὶ τὰς Ἐκκλησίας πάσας κατέκαυσε, καὶ πάντα τὸν κλῆρον κατέσφαξε, καὶ τὸν αἰχμαλωτισθέντα λαὸν, τὰς 90,000 ὑπερβαίνοντα, ὡς ἱστοροῦσι τινές, ἐπώλησεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ ἱερά, καὶ αὐτὸ τὸ τίμιον ξύλον τῆ Σταυρῆ ἐκόμισεν εἰς Περσίαν, τότε καὶ ὁ Ἀναστάσιος οὗτος, τὸν Χριστὸν παρ

ἄσισι ὁμολογῶν, μετὰ πολλὰς καὶ πικροτάτας βασάνους, ἀπειμήθη τὴν κεφαλὴν τῇ 22 Ἰανουαρίου, ἐν ἔτει 614.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Χρῆσότητα ἐκδίδαχθεῖς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἠντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον πετέλεκας, Ἀπόστολε Τιμόθεε πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο **Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'.** Ταχὺ προκατάλαβε. Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῷ, τὸ ζέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τὸς τυράννους καθεΐλεν ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῷ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τ **Κοντάκιον, Ἦχος α'.** Τὸν τάφον σου Σωτήρ. Τὸν θεῖον μαθητὴν, καὶ συνέκδημον Παύλου, Τιμόθεον πιστοί, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, σὺν τούτῳ γεραίροντες, τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν ἐκλάμπαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς ἄστρον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκύρας καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Ὁ μὲν Ἀγαθάγγελος ἦν Ῥωμαῖος τὴν πατρίδα. Ὁ δὲ Κλήμης ὑπῆρχεν ἐξ Ἀγκύρας τῆς ἐν Γαλατία, υἱὸς πατὴρ μὲν ἀπίστου, μητὴρ δὲ πιστῆς, Σοφίας τὸ ὄνομα. Μονάσας δὲ πρότερον, εἶτα καὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπίσκοπος γενόμενος, καὶ τσαῦτα παθὰν ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ὥστε τῶν παθιμάτων αὐτοῦ καὶ ἀγῶναν ὁ χρόνος παρετάθη εἰς 28 ἔτη, τελευταῖον συναπετημῆθη μετὰ τοῦ Ἀγαθαγγέλου τὴν κεφαλὴν, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, τῷ 296 ἔτει.

Κλῆμα ὀσιότητος, καὶ στέλεχος ἀθλήσεως, ἄνθος ἱερώτατον, καὶ καρπὸς ὡς Θεόσδοτος, τοῖς πιστοῖς πα-
νίερε ἠδύτατος ἐβλάστησας. Ἄλλ' ὡς Μαρτύρων σύν-

αδλος, καὶ Ἱεραρχῶν σύνθρονος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου γέγονας, τίμιον κλῆμα, τοῦ Χριστοῦ πολυάδλος, Κλήμη πανεύφημε ὀφθαίς, σὺν τοῖς συνάθλοισι σὺ ἐκράζεις· Χριστέ, Μαρτύρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

✠ 24. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

Αὕτη ἦν Ῥωμαία τὴν πατρίδα, ἐκ γένους ἐπίσημου καταγομένη. Ἐν ᾧ δὲ οἱ γονεῖς ἠτοίμαζον αὐτὴν εἰς γάμον, λαθοῦσα αὐτοῦς, καὶ δύο θεραπευίδας μεθ' ἑαυτῆς παραλαβοῦσα, ἀνεχώρησεν εἰς Μύλασσαν, πόλιν τῆς ἐν Ἀσίᾳ Καρίας, καὶ ἐκεῖ ἐτέλεσε τὸν βίον ἀσκητικῶς, μετονομασθεῖσα Ξένη, διὰ τὴν ξενικίαν αὐτῆς, ἀντὶ Εὐσεβίας, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς, διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκουλούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὁσία Ξένη τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς πᾶν αἱμάτων σου.

Τὸ σὸν ξενότροπον Ξένη μνημόσυνον, ἐπιτελοῦντες οἱ πόσῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν Χριστὸν τὸν ἐν ἅπασιν, σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν τῶν ἰάσεων· ὃν πάντοτε δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 25. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

Ὁ μέγας οὗτος τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ καὶ Διδάσκαλος ἐγεννήθη ἐν Ἀρειανζῷ, κόμη τῆς Β. Καππαδοκίας, οὐ μακρὰν τῆς Ναζιανζοῦ. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκαλεῖτο Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ γενόμενος ὕστερον, ἡ δὲ μήτηρ, Νόννα. Ἐμαθῆτευσεν κατ' ἀρχὰς μὲν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης· μετὰ ταῦτα δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ τελευταῖον ἐν Ἀθήναις, ὅπου καὶ ἐφιλιώθη μεγάλως μετὰ τοῦ Μ. Βασιλείου, μεθ' οὗ καὶ συνήσκησε, καὶ συνέζησεν ἱκανῶς ἐν τοῖς κατὰ τὸν Πόντον ἡσυχαστηρίοις. Ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος τῆς τῶν Ναζιανζηνῶν Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς, ὑπὸ δὲ τοῦ

Μ. Βασιλείου προεχειρίσθη ἐπίσκοπος Σασίμων, ἢ Ζασίμων, ὑποκειμένων τῶ τῆς Καισαρείας ἐπισκόπῳ. Κατὰ δὲ τὸ 378 ἔτος, ἀπελθὼν εἰς βοήθειαν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, ταρραττομένης ἤδη τεσσαράκοντα ἔτη ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, διὰ τῶν σοφωτάτων αὐτοῦ λόγων, καὶ καμάτων πολλῶν, ἐλευθεράσας αὐτὴν ἀπὸ τῆς λύμης τῶν αἱρέσεων, ἐψηφίσθη καὶ ἐπίσκοπος αὐτῆς, ὑπὸ τῆς ἐκεῖ τότε συγκροτηθείσης Β'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐν ἣ καὶ διέπρεψε διὰ τῶν Θεολογικῶν αὐτοῦ δογμάτων. Κυβερνήσας δὲ αὐτὴν μέχρι τοῦ 382, εἶτα τὸν Συντακτῆριον, ὃ ἐστὶν ἀποχαιρετικὸν αὐτοῦ λόγον, ἐνώπιον 150 ἐπισκόπων καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως ἐκφανήσας, δι' οὗ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ παρὰ πάντων αἰτήσας ἐπέτυχεν, ὑπέστρεψεν εἰς Ναζιανζόν· ὅπου τελέσας τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ τῷ 391, ζήσας, ὡς λέγουσιν, ὑπὲρ τὰ 80 ἔτη. Τὰ σωζόμενα αὐτοῦ Συγγράμματα, λογογραφικὰ καὶ ποιητικὰ παντὸς μέτρου, δεικνύουσι τὴν λαμπρὰν καὶ γλαφυρὰν αὐτοῦ ῥητορείαν, καὶ τὴν θαυμάσιον πολυμαθεῖαν. Τὸ ὕψος τῶν Θεολογικῶν αὐτοῦ νοημάτων προεξένησεν αὐτῷ τὴν ἐπωνυμίαν Θεολόγος, καὶ ἰδικώτερον, Θεολόγος Τριαδικός· διότι εἰς πάντα λόγον σχεδὸν ἀναφέρει περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, καὶ τῆς μιᾶς αὐτῆς οὐσίας καὶ φύσεως. Διὸ καὶ Ἀλέξιος ὁ Ἀνθωρὸς ἐστιχούργησεν εἰς αὐτὸν ταῦτα.

Ὡς ἄλλος ἀπτή ἀπλανὴς σελασφόρος,

Πρὸς ἡλιακὴν Τριάδος φωταυγίαν,

Ἡ μᾶς πορφυρέεις μυσταγωγίαις Πάτερ,

Γρηγόριε μέγιστε, περιήτιον στόμα.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος αΐ.

Ο ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάρη τοῦ πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγγματος προσετέθησοι. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πότερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Θεολόγῳ γλώττη σου, τὰς συμπλοκάς τῶν ῥητόρων, διαλύσας ἐνδοξε, ὀρθοδοξίας χιτῶνα, ἀνωθεν ἐξυφανθέντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐστόλισας, ὃν καὶ φοροῦσα σὺν ἡμῖν κράζει, τοῖς σοῖς τέκνοις· Χαίροις Πάτερ, Θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

✠ 26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς Συναχίας αὐτοῦ.

Ὁστος ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, ἀνὴρ κλοσύτης καὶ ἡνῆς

εὐγενής, καὶ τὴν πρὸ Θεὸν εὐσέβειαν πτέων. Ἐχων δὲ δύο υἱούς, Ἀρκάδιον καὶ Ἰωάννην, ἔπεμψεν αὐτοὺς εἰς Βιρυτόν, πρὸς μάθησιν τῶν νόμων καὶ ἀσκησιν· οἱ δὲ ναυγήσαντες κατὰ τὸν πλοῦν, καὶ μόλις διασωθέντες, ἀπῆλθον εἰς Παλαιστίνην. Ἀγροῶν δὲ ὁ πατὴρ τὰ κατ' αὐτοὺς, περалаβὼν Μαρίαν τὴν σύζυγον αὐτοῦ ἐξῆλθον εἰς τὴν τῶν υἱῶν ἀναζήτησιν· καὶ εὐρόντες αὐτοὺς εἰς Ἱεροσόλυμα, τὸ μοραδικὸν σχῆμα ἐνδεδυμένους, ἐποίησαν καὶ αὐτοὶ τὸ αὐτό· καὶ οὕτω τελέσαντες ὁσίως τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ σ'. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποίων αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν αὐλαῖς ἠγρύπνησας ταῖς τοῦ Δεσπότου, τοῖς πτωχοῖς σκορπίσας σε, τὸν πλοῦτον Μάκαρ ἰλαρῶς, σὺν τῇ συζύγῳ καὶ τέκνοις σου· διὸ κληροῦσθε τὴν θείαν ἀπόλαυσιν.

✠ 27. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Αὕτη ἐγένετο τῷ 438 ἔτει, κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν, βασιλεύοντος ἤδη 30 ἔτη Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, υἱοῦ Ἀρκადίου καὶ Εὐδοξίας, τῶν ἐξορισάντων τὸν Ἅγιον, Ἀρχιεπισκόπου δὲ Κωνσταντινουπόλεως ὄντος Πρόκλου, τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ (Ὁρα Νοεμβ. 20).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Π τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Εὐφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ Ἀνα-

κομιδῆ τοῦ σεπτοῦ σου Δειψάνου· καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον, τοῖς ὑμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυστόστομε.

✠ 28. **Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.**

Ἦπρχεν ἐκ Νισίβεας τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ, υἱὸς γεωργοῦ τινος τὴν τέχνην. Μετὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς νεότητος, ἠσκησεν εἰς ἄκρον τὴν μοναστικὴν ζωὴν, καὶ ἐγένετο ἀγιάτατος ἐρημίτης· χειροτονήθη ἔπειτα διάκονος τῆς Ἐδεσσηνῶν Ἐκκλησίας· ὁ ἔνθεος αὐτοῦ ζῆλος κατέστησεν αὐτὸν εὐγλωττότατον ῥήτορα· συνέγραψε Συριστὶ πολλὰ καὶ θαυμάσια, ἐξελληνισθέντα σχεδὸν πάντα, ἐτι ζῶντος αὐτοῦ, πρὸς διδασκαλίαν τῶν πιστῶν, καὶ ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας· καὶ οὕτω θαρέρστως τελέσας τὸν βίον αὐτοῦ, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τῷ 379 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάρους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστῆρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἐφραίμ Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν αἰεὶ προβλέπων τῆς ἐτάσεως, ἐθρήνεις Ἐφραίμ δάκρυα κατανούξεως· πρακτικὸς δὲ γέγονας ἐν τοῖς ἔργοις διδάσκαλος ὅσιε· ὅθεν Πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν.

✠ 29. **Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Δειψάων τῷ ἁγίῳ Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου. (Ὁρα Δεκεμβρίου 20).**

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰγνατίε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εξ ἑώας σήμερον ἕξανατείλας, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, καταλαμπρύνας διδαχαῖς, τῷ μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ Θεοφόρος καὶ Θεῖος Ἰγνάτιος.

✠ 30. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ κοινὴ αὐτῆ τῶν τριῶν τούτων Διδασκάλων ἑορτὴ συνέσθη περὶ τὸ 1100 ἔτος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, διὰ τὴν τότε γενομένην στάσιν καὶ φιλονεικίαν μεταξύ τῶν ἐλλογίμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν· ἐξ ὧν τινὲς μὲν προτιμῶντες τὸν Βασίλειον, ἕτεροι δὲ τὸν Γρηγόριον, καὶ ἄλλοι τὸν Χρυσόστομον, ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους· καὶ πρὸς διαφορὰν αὐτῶν, ἐπωνομάζοντο ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν Ἁγίων, οἱ μὲν Βασιλεῖται, οἱ δὲ Γρηγορίται, οἱ δὲ Ἰωαννῖται. — Τῆς δὲ κοινῆς ταύτης ἑορτῆς τὴν Ἀκολουθίαν ἐποίησεν ἄριστα Ἰωάννης ὁ Εὐχαίτων ἐπίσκοπος (Φεβρ. 8), ὁ καὶ Ἰωάννης Μελανόπους, ἢ Μαυρόπους ἐπωνομαζόμενος, ἵναικα ὑπῆρχεν εἰς τὸ τάγμα τῶν μοναχῶν πρὶν ἀρχιερατεύσει, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Κανόνος, τοῦ εἰς τὸν Ἄγγελον τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς. Ἡμᾶς δὲ ὁ Ἰωάννης οὗτος περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, παρατείνας τὸ ζῆν ἕως καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου Κομνηνοῦ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ως τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδασκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον, Ἦχος α'.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς Τρισηλίου Θεότητος, τῆς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσει δογμάτων Θεῶν πυρσεύσαντας, τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν Θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας, Βασίλειον τὸν Μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρησορήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἔρασταί,

συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύουσι.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱερούς καὶ θεοφδόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκαρπῶσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

31. Τῶν ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κύρου, καὶ Ἰωάννου.

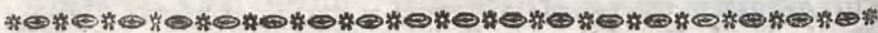
Ἦσαν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὁ μὲν Κύρος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐκ τῆς Ἐδέσσης τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ. Διὰ δὲ τὸν τότε ἐπικρατοῦντα διαγμῶν, κατέφυγον εἰς τινα μονήν, παρὰ τὸν Ἀραβικὸν κόλπον κειμένην· καὶ μονάσαντες ἐκεῖ, διετέλουν πᾶσαν ἀρετὴν ἐργαζόμενοι, καὶ πᾶσαν νόσον καὶ μαλακίαν ὄρωσαν θεραπεύοντες, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσαντες δὲ, ὅτι γυνή τις Ἀθανασία τὸ ὄνομα, συλληφθεῖσα μετὰ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας, ἀπήχθη εἰς τὸ κριτήριον διὰ τὴν τῆς πίστεως ὁμολογίαν, καὶ φοβούμενοι μήπως, ἐν ταῖς βασάνοις ἀποδειλιάσασαι, ὡς γυναῖκες, ἀρνηθῶσι τὸν Χριστὸν, ἀπῆλθον πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῶν εἰς τὸ μαρτύριον. Διὸ συλληφθέντες καὶ αὐτοὶ, καὶ μετὰ τῶν ἱερῶν ἐκείνων Γυναικῶν τιμωρηθέντες, ἀπετημίθησαν πάντες τὴν κεφαλὴν, τῷ 292 ἔτει.

Απολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τείχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν ὄρωσάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλαῖς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εκ τῆς θείας χάριτος, τὴν ὄρωσαν τῶν θαυμάτων, εἰληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἀπαύστως· ἀπαντα ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χειρουργίᾳ, τέμνοντες τῇ ἀσράτῳ, Κύριε θεόφρον, σὺν Ἰωάννῃ τῷ αἰδίδμῳ· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας 28. εἰ δέ ἐστι Βίσεκτος, 29.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11, καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

✠ 1. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τῆ Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη τοῦ ἀγίου Μάστουρος Τρύφωνος.

Ἦ θλήσεν ἐν ἔτει 250, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου.

Ὁ Ἀπόλυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.
 Μάρτυς σε Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τῶ Θεῷ ἡμῶν ἔχων γὰρ τὴν ἰσχὺν σου, τοὺς τυράνους καθεῖλεν ἔδραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Ἔπερον Προεόρτιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.
 Ὑραῖος χορὸς, ἑραῖων Ἀγγέλων, προκύψας ἐπὶ γῆς, ἀφικόμενον βλέπει, ὡς βρέφος βασταζόμενον, πρὸς Ναὸν τὸν Πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειραΐδρα, προεόρτιον οὖν σὺν ἡμῖν μελωδῶσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι.

Τ Κοντάκιον τῶ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.
 Ρισαδικῇ στερρότητι, πολυθείαν ἔλυσας, ἐκ τῶν περράτων αἰοῖδιμε, τίμιος ἐν Χριστῷ γενόμενος καὶ νικήσας τυράνους ἐν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι σου, τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων, ὡς ἀήττητος.

Ἡ ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Φ 2. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀφ' οὗ ἐπληρώθησαν αἱ 40 ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ τῆς καθαρᾶτης Μητρὸς, καὶ αἰπαρθένου Μαρίας, ἀνήγαγεν εἰς Ἱερουσαλήμ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν, ἣτις ἐστὶν ἡ τεσσαρακοστὴ ἀπὸ τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ· ἵνα καὶ αὐτὸν παραστήσῃ ἐν τῷ Ἱερῷ κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ὅτι πᾶν ἄρσεν πρωτότοκον ἐστὶ ἀφιερωμένον τῷ Θεῷ· καὶ τὴν εἰς τοῦτο νενομισμένην θυσίαν, προσετέλεχεν, ζεύγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσούς, περιστερῶν (Λουκ. β'. 22-24. Ἐξ. ιγ'. 2. Λευϊτ. ιβ', 6-8). — Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν τε καὶ ὄραν, ὀδηγηθεὶς ὑπὸ Πνεύματος ἁγίου, εὗρέθη παρῶν ἐκεῖ καὶ ὁ εὐλαβὴς καὶ δίκαιος ὑπέργηρος Συμεὼν· ὅς τις, περιμένων πρὸ πολλοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ σωτήριον, καὶ πεπληρορημένος ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, ὅτι οὐκ ἀποθανεῖται, πρὶν ἰδεῖ τὸν Χριστὸν Κυρίου, ἰδὼν τότε αὐτὸν, καὶ δεξιόμενος εἰς τὰς γυναικὰς αὐτοῦ ἀγκάλας, ἀπέδωκε δόξαν τῷ Θεῷ, ἅτας τὴν τρίτην καὶ τελευταίαν Ὡδὴν τῆς Νέας Διαθήκης, τὴν Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου, Δέσποτα... καὶ ἀμολόγησεν, ὅτι μετὰ χαρᾶς λοιπὸν κλείει τὰ ὄμματα εἰς θάνατον, ἀφ' οὗ εἶδε τὸ φῶς τῆς τῶν ἐθιῶν ἀποκαλύψεως, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ (Λουκ. β'. 25-32).

Ἄργια, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Χαῖρε κεχαρίτωμένη, Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τὰς ἐν σκότει. Εὐφραίνε καὶ σὺ Πρεσβύτερη

δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐλευθερωτὴν πῶν
 ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κοντάκιον Ἦχος α΄.

Ο μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ
 χεῖρας τοῦ Συμεῶν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθασίας
 καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευ-
 σον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βα-
 σιλεῖς, οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

**✠ 3. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου
 καὶ τῆς ἁγίας Προφήτιδος Ἄννης.**

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, ὡς ἄνω.

✠ 4. Τῶ ἑσὶς Πατὴρ ἡμῶν Ἰσιδῶρε τῷ Πηλοσιώτῳ.

Υπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ Χρυ-
 σοστόμου ἠσκησεν ἐν τῇ κατὰ τὸ Πηλοσίον Ὄρος μονῇ, ἀφ' οὗ
 καὶ Πηλοσιώτης ἐποικιάζεται ἐγένετο ἠγούμενος τῶν ἐν τῇ
 αὐτῇ μονῇ ἀσκουμένων συνέγραψε πολλά, καὶ μάλιστα Ἐπιστο-
 λὰς, κατὰ τινας μὲν 10,000. κατ' ἄλλους δὲ, 3,000. πλήρεις θείας
 καὶ ἀνθρωπίνης χάριτος, καὶ πάσης ὠφελείας ἐτελεύτησε τῇ 5 Φε-
 βρουαρίου, τῷ 440 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Εν σοὶ Πατήρ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα λα-
 βῶν τὸν Σταυρον, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρῶ-
 των ἐδίδασκες, ὑπερορῶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ
 ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου διὰ
 καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσιε Ἰσιδῶρε τὸ
 πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσφόρον ἄλλον σε ἢ Ἐκκλησίᾳ, εὐραμμένη ἔνδοξε,
 ταῖς πῶν σῶν λόγων ἀστραπαῖς, λαμπρυνομένη κραυ-
 γάζει σοὶ Χαίροις παμμάκαρ, θεόφρον Ἰσιδῶρε.

✠ 5. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Υπῆρχεν ἐκ Παρόριου τῆς Σικελίας, παρθένος περικαλλῆς καὶ
 σωφρονεστάτη, ἥτις, μετὰ πολλὰς καὶ δριμυτάτας βασάνους, ἐτε-
 λεύτησεν ἐν φυλακῇ τῷ 251, μὴ βουληθεῖσα, συγκατανεῦσαι εἰς τὸν
 ἔρωτα Κοντανίου, τοῦ τῆς Σικελίας Κοβερνήτου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ.

Ὅρα σελ. 192.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης φήμερον.

Στολιζέσθω σήμερον ἡ Ἐκκλησία, πορφυρίδα ἔνδοξον, καταβαφείσων ἐξ ἀγνῶν, λύθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος· Χαῖρε, βοῶσα, Κατάνης τὸ καύχημα.

✠ 6. Τῷ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βακόλε, ἐπισκόπου Σμύρνης.

Χειροτονθέντος μὲν παρὰ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, κταλιπόντος δὲ διάδοχον αὐτοῦ τὸν Πολύκαρπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῆσιν ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τὸ τοῦ ἐκτῆσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Βακόλε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 7. Τοῦ ἁγίου Παρθέσιου, ἐπισκόπου Λαμφάκου καὶ τοῦ ὁσίου Λουκά, τοῦ ἐν τῷ Στερίῳ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ μὲν ἠκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, περὶ τὰ 318. Ὁ δὲ Λουκάς περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου αἰῶνος, τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐκ τῆς Αἰγίνης καταγομένων. Ἦν δὲ τὸ Στερίον, ὄρος κατὰ τὴν Φωκίδα, καὶ πόλις κατ' αὐτὸ, Στεῖρις, ἢ Στίρις καλεμένη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον Ἦχος γ'. Ἡ Παρθέσιος σήμερον.

Τῶν θαυμάτων εἰληφας, τὴν θείαν χάριν Θεόφρον, ἱερε Παρθέσιε, θαυματουργε Θεοφόρε, ἀπαντα πιστῶν τὰ πάθη ἀποκαθαίρων, πνεύματα τῆς πονηρίας πάτερ ἐλαύνων· διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 8. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεόδωρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Ὁ μὲν Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐκ τῶν Εὐχαϊτῶν τῆς Γαλατίας· κατὰ εἰς τὴν Ἡράκλειαν, στρατιωτικὸς τὴν τάξιν· ἤθλησεν ἐπὶ Λικινίου, τῷ 320 ἔτει. Ὁ δὲ Προφήτης ἦν υἱὸς Βαραχίου, σύγχρονος τοῦ Προφήτου Ἀγγαίου, προφητεύσας καὶ αὐτὸς κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, κατ' οὓς ἐκείνος (Δεκεμβ. 16). Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 14 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἢ ἐνδεκάτῃ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Σ Ἀπολυτικ. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Στρατολογία ἀληθεῖ ἀθλοφορε, τοῦ οὐρανοῦ στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλῆς γεγένησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὠφθης ἀθλητῆς· ὅθεν σε πίστει αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ανδρία ψυχῆς, τὴν πίστιν θωρακισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων μεγιστε Θεόδωρε· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

Ἠθλησεν ἐπὶ Οὐαλλεριανοῦ καὶ Γαλνίνου, ἐν ἔτει 260.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Ὑπαπαντῆς ἢ Ἑορτῆ, καὶ φάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, εἰ οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστή. Ἐὰν δὲ τύχη ἐν αὐτῇ, φάλλεται ἢ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου, ὡς προαποδομένης τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτικίον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 290.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Αγάπης τῷ δεσμῷ, συνδεθεὶς Νικηφόρε, διέλυσας τρανῶς, πῆν κακίαν τοῦ μίσους· καὶ ξίφει τὴν κάραν σου, ἐκτμηθεὶς ἐχρημάτισας, Μάρτυς ἐνθεος, τοῦ σαρκωθέντος Σωτῆρος· ὃν ἰκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἐνδοξὸν μνήμην σου.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Χαράλαμπος.

Ἦρχεν ἱερεὺς τῶν Χριστιανῶν ἐν Μαγνησίᾳ, πόλει πρωτεύουσῃ τῆς κατὰ τὴν Θετταλίαν ὁμωνύμου ἐπαρχίας· ἤθλησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Σεβήρου, ἐπὶ ἡγεμόνος τῆς Μαγνησίας Λουκιανοῦ, τῷ 198 ἔτει.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.
Ὡς στύλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος αἰφώτος τῆς οἰκουμένης σοφῆ, ἐδείχθης Χαράλαμπε· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τῆ μαρτυρίας, ἔλυσας καὶ εἰδώλων τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστοῦ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.
Ὡς φωστὴρ ἀνέπειλας ἐκ τῆς ἐώας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, Ἱερμάρτυς Χαράλαμπε· ὄθεν τιμῶμεν τὴν θείαν σου ἀθλήσιν.

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου καὶ τῆς ἁγίας Θεοδώρας τῆς Λύγουσσης.

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν ἐπίσκοπος Σεβαστείας· ἡ θεία χάρις, δι' ἧς ἐθεράπευε τὰς νόσους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, καὶ ἐξαιρέτως τῶν νηπιῶν, κατέστησε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀκουστόν· ἤθλησεν ἐπὶ Δικινίου, τῷ 316 ἔτει. — Ἡ δὲ αἰδίδιμος Βασίλις Θεοδώρα κατήγετο ἐκ Παφλαγονίας, θυγάτηρ χιλιάρχου τινός, Μαρίνου τὸ ὄνομα. Ἐγένετο σύζυγος τοῦ Βασιλέως Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου, καὶ ἐκόσμησε τὸ διάδημα διὰ τῆς ἀρετῆς αὐτῆς καὶ εὐσεβείας. Ἀνεστήλωσε τὰς ἁγίας Εἰκόνας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς (Α'. Κυρ. τῶν Νηστ.). Ἐκυβέρνησε τὸν θρόνον μετὰ μεγάλης φρονήσεως 15 ἔτη, ἀνηλικίου ὄντος τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Μιχαὴλ. Τῷ δὲ 857 ἔτει, καταλιπούσα τὰ βασίλεια, εἰσῆλθεν εἰς Παρθενῶνά τινα καλούμενον Γαστρίᾳ· ὅπου ὁσίως τέλεσασα τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Τὸ ἱερόν αὐτῆς λείψανον εὑρίσκεται νῦν ἐν Κερκύρα, ἐν τῇ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ταξιάρχου Μιχαὴλ ἐκκλησίᾳ τῆς Μητροπόλεως (Δεκεμβρ. 12).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γεγόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς

θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τῆτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Βλάσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.
Ως ἐμπρέψαντος χάριτι, ἱεραρχίας ἔνδοξε, ἢ Ἐκκλησία φαιδρῶς ἐορτάζει σου, τοὺς ἄθλους ἱερώτατε, οὓς ὑπέστης γενναίως, καὶ ὑπήνεγκας χαίρων, Βλάσιε πανεύφημε, φωστὴρ παγκόσμιε, καταλάμψας τοῦ κόσμου τὰ πέρατα ὡς αἰδίμιος.

Ἔπερον, Ἦχος β. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Ο θεῖος βλασός, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἄμπελος Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολυφόρον, Θεοφόρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου, εὐφροσύνης τῆς σῆς πλήρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

§ 12. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Ὁ Θεσπέσιος οὗτος πατὴρ ὑπῆρχεν ἐκ Μελιτινῆς τῆς ἐν τῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ, ἀνὴρ ἀμειπτος, δίκαιος, Θεοσεβής, εὐκρινής, καὶ ἐπιεικέστατος. Προχειρισθεὶς ἐπίσκοπος Σεβαστείας τῷ 357 ἔτει, ἐξώσθη τοῦ θρόνου, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Βέρροϊαν τῆς Συρίας, τὸ νῦν Χαλέπ, κατὰ τινὰς. Μετακληθεὶς εἰς τὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον τῷ 360, ἐξωρίσθη μετ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ ἀρειανόφρονος Κωνσταντίου, υἱοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου. Μετὰ παρέλευσιν χρόνου, ἀνακληθεὶς πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν θρόνον, ἐξωρίσθη καὶ τρίτον ὑπὸ τοῦ Οὐάλεντος. Ἐπιζήσας δὲ μέχρι τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Β'. Οἰκουμένης Συνόδου, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου συγκροτηθείσης τῷ 381, ἐπαρουσίασεν εἰς αὐτήν, καὶ ἐθαυμάσθη ὑπὸ πάντων, καὶ τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ· ἀλλ' ἀσθενήσας ἐκεῖ, ἐτελεύτησε μετ' ὀλίγον, καὶ ἐθρήνησαν αὐτὸν πάντες οἱ τῆς Συνόδου ἐπίσκοποι, ὡς ἑαυτῶν πατέρα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ.
Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πράοτητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμῃ σε ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὴν ὑψη-

λά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλέσια, Πάτερ Ἱεράρχα Μελέτιε·
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὴν Κοιτίαν. Ἦχος πλ. β'. Τὴν σωματικὴν σε παρσίαν.
τὴν πνευματικὴν σε παρρησίαν δεδοικῶς ὁ ἀποστάτης,
φεύγει Μακεδόνης· τὴν πρεσβευτικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκ-
πληροῦντές σε οἱ δῦλοι, πόθῳ σοὶ προστρέχομεν· τῶν
Ἀγγέλων ἐφάμιλλε Μελέτιε, ἡ πύρινος ῥομφαία Χριστοῦ
τῆ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ πάντα τοὺς ἀδελφούς κατασφάπτουσα·
ὑμνοῦμέν σε τὸν φωστῆρα, τὸν φωτίσαντα τὰ πάντα.

✠ 13. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν **Μαρτινιανοῦ.**

Ἐπῆρχεν ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης· ἠμῆσέ περὶ τὰς ἀρ-
χὰς τοῦ Ε'. αἰῶνος· ἠσκήσεν ἐκ νεότητος εἰς τὰς ἐρήμους· πεσὼν
δὲ εἰς πειρασμὸν, μετέβηκεν εἰς τινα ἡσῶν· ἀλλὰ κακέϊ τὰ αὐτὰ
παθῶν, ἔφευγε τοῦ λοιποῦ ἐκ τόπου εἰς τὸν ἄλλον, λέγων καθ' ἑαυτὸν·
Φεῦγε Μαρτινιανέ, καὶ σώζου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.
τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν, δακρύων τοῖς ὄχετοῖς ἐνα-
πέσβεσας Μακάριε, καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ
τῶν θηρῶν τὰ ὀρμήματα χαλινώσας ἐκραύγαζες· Δεδο-
ξασμένος εἶ Παντοδύναμε, πυρὸς ἢ ζάλης ὁ σώσας με.

Κοιτίκιον. Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.
Ὡς ἀσκήτην τῆς εὐσεβείας δόκιμον, καὶ ἀθλητὴν τῇ
προαιρέσει τίμιον, ἢ ἐρήμῃ πολίτην μέγαν, ἢ συνίστο-
ρα, ἢ πολιᾶχον, ἐν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν, Μαρ-
τινιανὸν τὸν αἰσιδέεσθαι· αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησε.

✠ 14. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν **Αὐξεντίου.**

Ἐπῆρχεν ἐξ Ἀνατολῶν, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, ὅτε τῷ 433
ἔτει ἐνεγράφη εἰς τὸ τέταρτον στρατιωτικὸν τάγμα τῶν Σχολαρίων,
οὗτα καλουμένων ἐκ τοῦ σχολάζειν εἰς τὴν τοῦ βασιλέως καὶ τῆς
βασιλικῆς αὐλῆς φυλακὴν. Ἰστέρον δὲ μονάσας ἐπὶ τινος βουνοῦ
τῆς Βιθυνίας, καὶ Ἀρχιμανδρίτης τῶν ἐκεῖ συναχθέντων μοναχῶν
γενόμενος, καὶ φανεῖς καρτερικώτατος εἰς τὴν ἀσκήσιν, καὶ ὀρθοδο-
ξότατος τὴν πίστιν, ἐτελεύτησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ
Θρακοῦ, τῷ 447-474.

Ἀπολυτικὸν. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.
τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ τῆς

θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἀυξέντιε· νησεΐα, ἀγρυπνία, προσευχῆ, ἔρανία χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ ταῖς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

✠ 15. **Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Παύλου.** (Ὁρα Νοεμβρ. 22).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Απόστολε ἅγιε Ὀνήσιμε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πτωσμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ως ἀκτῖς ἐξέλαμψας τῇ οἰκουμένῃ, ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, ἡλίου μάκαρ παμφαοῦς, Παύλου τοῦ κόσμον φωτίσαντος διό σε τιμῶμεν Ὀνήσιε ἔνδοξε.

✠ 16. **Τῶ ἁγίῳ Μάρτυρος Παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.**

ἠθλήσεν ἐπὶ Μαξιμιανῷ τῷ 290 ἔτει, ἐν Καισαρείᾳ τῶν δὲ συναθλητῶν αὐτοῦ τὰ ὀνόματα εἰσὶν, Οὐάλης, Παῦλος, Σέλευκος, Πορφύριος, Ἰουλιανός, Θεόδουλος, καὶ πέντε Αἰγύπτιοι· Ἠλίας, Τερεμίας, Ἡσαΐας, Σαμουὴλ, καὶ Δανιὴλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οά Μάρτυρές σε Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, σεφάως ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ. Κολαστηρίων φοβερῶν προκειμένων, οἱ τοῦ Κυρίου ἀθληταὶ οἱ γενναῖοι, ἐν ἀπτοήτῳ χαίροντες φρονήματι, τούτοις προσωμίλησαν, τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες· ὁθεν ἐκληρώσαντο αἰωνίζεσθαι δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες αἰεὶ, τῶν εὐφημούντων αὐτῶν τὰ παλαιόματα.

✠ 17. **Τῶ ἁγίῳ Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τῷ Τήρωνος.**

ἠθλήσεν ἐκ τῆς κατὰ τὸν Πόντον Ἀμασειᾶς· ἠθλήσεν ἐπὶ Με-

Ξιμανοῦ καὶ Μαξιμίνου, τῷ 297 ἔτει. Ἐπισημασθῆναι δὲ Τήρων, ἢ ὀρθότερον, Τίρων, (ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Τίρο)· διότι, μόλις συναριθμηθεὶς εἰς τὸ τάγμα τῶν Τιρώνων, ὅ ἐστι νεοσυλλέκτων, ἢ πρωτοπέιρων στρατιωτῶν, παρρησιασμένος τὴν πίσιν τοῦ Χριστοῦ, ὑπέφθη διὰ πυρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου θάνατον.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἠδὺς τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον ἀυτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολυάθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης, αἰώνιως ὡς ἀήττητος.

*** 18. Τῷ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπᾶ Ρώμης**

Ἐγεννήθη, κατὰ τινας μὲν ἐν Ρώμῃ, κατ' ἄλλους δὲ ἐν Τυρρηνίᾳ (Τοσκάνᾳ)· προεχειρίσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπιὸν τῆς Ρώμης θρόνον, τῷ 440 ἔτει· ἀπέστειλε τέσσαρας τοποτηρητὰς ἑαυτοῦ εἰς τὴν ἐν Χαλκηδόνι Δ'. Οἰκουμένην Σύνοδον τῶν 630 ἁγίων Πατέρων, ἐπὶ Μαρκianoῦ τῷ 451 συγκροτηθεῖσαν κατὰ Διοσκοῦρου καὶ Εὐτυχοῦς· συνέγραψε Λατινιστὶ πολλὰ· ἐτελεύτησε τῷ 461.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος, δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σε ἢ πᾶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τῆτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Λέων· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Επὶ θρόνου ἔνδοξε ἱερωσύνης καδέισας, καὶ λεόντων στόματα τῶν λογικῶν ἀποφράξας, δόγμασιν ἐνθεοπνεύστοις σεπτῆς Τριάδος, ἠύγασας φῶς τῇ σῇ ποιμνῇ Θεογνωσίας· διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρχίππου, μαθητοῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. ("Ορα Νοεμβρ. 22.)

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Ἀρχίππε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀσέρα μέγαν σε ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη Ἀρχίππε, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, φωτιζομένη κραυγάζει σοι· Σῶσον τοὺς πίσει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

✠ 20. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, ἐπισκόπου Κατάνης.

Ἐπῆρχεν ἐκ Ῥαβέννης τῆς Ἰταλίας ἠκμάσεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντῖνο τοῦ Πορφυρογεννήτου, περὶ τὰ 886-919.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος.

"Ορα ἄνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ωσπερ λαμπτήρα μέγιστον, ἡ Ἐκκλησία κέκτηται, παμμακάρι σε ὑπὲρ ἥλιον λάμποντα, καὶ δια τοῦτο κράζει σοι· Ταῖς πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις, ἀκαταγώνιστον καὶ ἀκλυδώνισον, ἐξ αἱρέσεως πάσης συντήρησον, πολυέλεε.

✠ 21. Τῷ ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέῳ, τῷ ἐν Συμβόλοις ἁγίῳ Εὐσταθίῳ, ἐπισκόπῳ Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Τοῦ μὲν Ὀσίου ἀδελφὸς καὶ ἡ πατρίς καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἠσκήσεν. Ὁ δὲ μέγας τῆς εὐσεβείας ὑπερασπιστὴς Εὐστάθιος ἐπῆρχεν ἐκ Σίδης τῆς Παμφυλίας ἐγένετο πρῶτον τῆς Βερρόιας (Χαλὲπ) ἐπίσκοπος· εἶτα τῷ 325, παρουσιάσας εἰς τὴν Ἀ. Οἰκουμένην Σύνοδον, μετετέθη ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον. Ἀλλ' ὁ Μ. Κωνσταντῖνος, πιστεύσας εἰς τὰς κατ' αὐτοῦ συκοφαντίας τῶν Ἀρειανῶν, ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς Τραιανούπολιν τῆς Θράκης, ὅπου ἐτελεύτησε τῷ 337, κατὰ τινάς· ἄλλοι δὲ παρατείνουσιν τὸν βίον αὐτοῦ μέχρι τῶν 360.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μετ' ἡμῶν.
 Ὁρα σελ. 293.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.
 Ὡς ἀστὴρ πολύφωτος, ἐκ τῆς ἐώας, ἀναλάμπσας ἠΰ-
 γασσας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ταῖς ἀρεταῖς τῶν
 θαυμασίων σου, θαυματοφόρε παμμακάαρ Τιμόθεε.

✠ 22. Ἡ εὕρεσις τῶν τιμίων Δειψάνων τῶν ἁγίων
 Μαρτύρων, τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 298.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, ἐπισκό-
 που Σμύρνης.

Ὁ Ἀποστολικὸς οὗτος καὶ Προφητικὸς ἀνὴρ, καὶ χαρακτὴρ τῆς
 πίστεως καὶ τῆς ἀληθείας, ὑπῆρχε μαθητῆς Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγε-
 λιστοῦ καὶ τοῦ Βουκίου διαδόχος (Φεβρ. 6). Γραφέας δὲ ὢν τὴν
 ηλικίαν, 95 ἐτῶν, ὅτε ὁ Ε' κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸς ἐκινήθη,
 ἐπὶ Μάρκου Ἀυρηλίου, τοῦ καὶ Ἀντανίου Φιλοσόφου καλουμένου,
 συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀνθυπάτου τῆς Σμύρνης, καὶ παρακινούμενος
 ἵνα βλασφημήσῃ τὸν Χριστὸν, εἶπεν· Ὁ γδοήκοντα καὶ ἕξ ἔτη δου-
 λεύω αὐτῷ, καὶ οὐδὲν με ἠδικήσε· καὶ πῶς δύναμαι βλασφημῆσαι
 τὸν Βασιλέα μου, τὸν σώσαντά με; Ὁ δὲ τύραννος ὀργισθεὶς ἐπὶ
 τοῖς λόγοις τούτοις, ἐκέλευσε ριφθῆναι αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ· καὶ οὕ-
 τως ἐτελεύτησεν ἐνδόξως τῷ 166 ἔτει, ταῦτα διδάξας πάντοτε, κατὰ
 τὸν Εὐσέβιον, ἃ καὶ παρὰ τῶν Ἀποστόλων ἔμαθεν, ἃ καὶ ἡ Ἐκ-
 κλησία παραδίδωσιν, ἃ καὶ μόνα ἐστὶν ἀληθῆ (Ἱστορ. Ἐκκλ. βιβλ. δ'.
 κεφ. 14. καὶ 15).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀ-
 ποστόλων γενόμενος τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς
 θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας
 ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵμα-
 τος, Ἱερομάρτυς Πολυκάρπε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ
 Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Καρπούς τοὺς λογικούς, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, Πο-
 λύκαρπε σοφέ, ἀρετῶν δι' ἐνδείων, εἰδείχθης ἀξιοδιδασκων

Γεράρχα μακάριε ὁδεν σήμερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις, ἀνυμνοῦμέν σου, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, Θεὸν μεγαλύνοντες.

✠ 24. Ἡ Πρώτη καὶ Δευτέρα Εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ε' **Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.** Τάχῃ προκατάλαβε.
 Ἐκ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλῆ, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων ἄνωθεν συναθροίζει τὴν πληθύν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται τῶν ἀνθρώπων τὰ γένη, ὁμόφρονον ἀναπέμψαι δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Π **Κοντάκιον, Ἦχος β'.** Τὰ ἄνω ζητῶν.
 Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

✠ 25. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἦ γῆρχεν υἱὸς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρώτων ἀρχόντων· ἐχρημάτισε πρότερον Ὑπάτος, καὶ πρῶτος τῶν ἐξ ἀπορρήτων· εἶτα τῷ 784 ἐψηφίσθη Κωνσταντινουπόλεως Ἀρχιεπίσκοπος ὑπὸ τῶν βασιλέων Εἰρήνης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου· ἐνήργησε τὴν συνάθροισιν τῆς περὶ τῶν ἁγίων Εἰκόνων Ζ'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου· ἐγένετο ἡ εὐωδία τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, καὶ τὸ φῶς τοῦ ὑπ' αὐτὸν κλήρου· ἐτελεύτησε τῷ 806. ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος.

Ὅρα σελ. 299.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.
 Ὁ ροδοδόξοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν φαίδρυνας, ἢ Χριστοῦ μακάριε, τὴν σεβασμίαν Εἰκόνα, σέβασθαι καὶ προσκυνεῖσθαι πᾶσι διδάξας, ἤλεγξας Εἰκονο-

μάχων ἄθεον δόγμα· διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν· ὦ Πάτερ, χαίροις σοφὲ Ταράσιε.

✠ 26. Τῆ ἐν ἀγ. Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίε ἐπισκόπε Γάζης.

Ἐπῆρχε Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα· ἐμόνασε πρότερον ἐν τοῖς τῶν Ἱεροσολύμων μοναστηρίοις· ἐγένετο ἔπειτα Γάζης τῆς ἐν Παλαιστίνῃ ἐπίσκοπος· ἐτελεύτησε περὶ τὰ 450.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος.

Ὅρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ἰερωτάτοις τοῖς τρόποις κοσμούμενος, ἱερωσύνης στόλῃ κατηγλαίισαι, παμμάκαρ θεόφρον Πορφύριε, καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις δυνάμεσι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Προκοπίου, τοῦ δεκαπολίτου.

Ὁ 17ος, καὶ ὁ κατώτερός εἰς τὰς 28 συνασκητῆς καὶ συναθλητῆς αὐτοῦ Βασίλειος, ἠκμασαν περὶ τὰ μέσα τοῦ Η'. αἰῶνος, ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ὑφ' οὗ καὶ πολλὰ ἔπαθον διὰ τὴν τῶν ἁγίων εἰκόνων τιμὴν· ἐτέλεσαν δὲ τὸν βίον αὐτῶν ἀσκητικῶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· ἢ τοῖς ἐκ βάθους ζεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τῶς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἴκῃ μὲν ἰάσεων τοῖς θαύμασι, Προκόπιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐσφόρον σήμερον ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη ἅπασαν κακοδοξίας τὴν ἀχλὺν, διασκεδάζει τιμῶσά σε, οὐρανομύστα Προκόπιε ἔνδοξε.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ ἁγίου Προκοπίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τῆς λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ

✠ 2. Τῷ ἁγίῳ Μάρτυρος Ἡσωνίου τῷ Συγκλητικῷ.

Ἦθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 302, λίθῳ βαρεῖ προσδεθείς τὸν λαιμὸν, καὶ εἰς τὸν Ὀρόντην ποταμὸν τῆς Κοίλης Συρίας ῥιφθεὶς.

Ἀλληλουΐα ἢ, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 290.

✠ 3. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου.

Ἦθλησαν ἐν ἔτει 296, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.

Ἀλληλουΐα ἢ.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν.

Ὁρα σελ. 298.

✠ 4. Τῷ ὁσίοις Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τῷ ἐν Ἰορδάνῃ.

Ἐπῆρχεν ἐκ Λυκίας ἔζησεν ἐν αὐτῇ πολλὰ ἔτη ἐρημικῶς μετέβη ἔπειτα εἰς τὴν Παλαιστίνην ἔκτισε μεγίστην Λαύραν παρὰ τῷ Ἰορδάνῃ ἐτελεύτησε τῷ 475 ἔτει.

Ἀλληλουΐα ἢ, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμε νηστεία ἀγρυπνία, προσευχῇ, ἑράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προσερχόντων σοι. Δόξα τῷ δεκωκότισι ισχύν· δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

✠ 5. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κωνῶνος.

Ἦθλησε ἐν ἔτει 250, ἐπὶ Δεκίου.

Ἀλληλουΐα ἢ, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

✠ 6. Τῶν ἁγίων 42. Μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἄμμοριᾷ.

Ἦθλησαν ἐν ἔτει 840, ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου τῷ Εἰκονομάχου.

Ἀλληλουΐα ἢ, Ὁ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ σταυρῷ.

Οἱ ἐν τῇ γῇ διὰ Χριστὸν ἐναθλοῦντες, ἀναδείχθέντες εὐσεβεῖς στεφανῖται, τοὺς οὐρανοὺς ἐλάβετε οἰκεῖν ἐν χαρᾷ· πᾶσαν γὰρ ἐπίνοιαν, τοῦ ἔχθρου καθελόντες, τοῖς πόνοις καὶ τοῖς αἵμασι, τῶν ὑμῶν αἰκισμαθῆνης

των, τοῖς εὐφημοῦσιν ἄνωγεν αἰεὶ, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν βραβεύετε.

✠ 7. Τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Βασιλέως, Ἐφραίμ, Εὐγενίου, Καπίτωνος, Διδερίου, Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἐλπιδίου.

Ἦθλισαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 296 ἔτει.

Ἄλληλουῖα.

✠ 8. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοφυλάκτου, ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Ἐξορισθεὶς ὑπὸ Λέοντος τοῦ Ἀρμερίου, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκότων προσκύνησιν ἔτελεύτησε περὶ τὰ 832.

Ἄλληλουῖα.

✠ 9. Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Οὗτοι, ἐκ διαφόρων πατρίδων καταγόμενοι, ἦσαν πάντες στρατιῶται τὴν τάξιν, ὑφ' ἑνᾶ στρατηγόν. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν συλληφθέντες, καὶ δεινῶς ἐτασθέντες πρότερον, τελευταῖον ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κατὰ τὴν Σεβαστείαν τῆς Καππαδοκίας λίμνην, καθ' ὃν καιρὸν ὑπῆρχε ψυχὸς δριμύτατον, καὶ παγετὸς πολὺς ἐν ἧ διακαρτερήσαντες γυμνοὶ ὄλην τὴν νύκτα, παρακινουῦντες ἀλλήλους εἰς τὴν μέχρι τέλους ὑπομονὴν, καὶ νεκρωθέντες σχεδὸν ὑπὸ τοῦ ψύχους, τοπρῶν συνετρίβησαν τὰ σκέλη, καὶ οὕτω παρέθεντο τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ Θεῷ, τῷ 320 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λικινίου. Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν εἰσὶ ταῦτα, κατὰ Ἀλφάβητον: Ἀγγίας, Ἀγλαῖος, Ἀέτιος, Ἀθανάσιος, Ἀπάκιος, Ἀλέξανδρος, Βιβιανὸς, Γάιος, Γοργόνιος, Γοργόνιος ἕτερος, Δομετιανὸς, Δόμνος, Ἐυδίκιος, Εὐνοϊκὸς, Εὐτυχὴς, Εὐτύχιος, Ἡλιανὸς, Ἡλίας, Ἡράκλειος, Ἡσύχιος, Θεόδουλος, Θεόφιλος, Ἰωάννης, Κλαύδιος, Κύριλλος, Κυρίων, Λυσίμαχος, Μελίτων, Νικόλαος, Ξανθίας, Οὐαλέριος, Οὐάλης, Πρῖσκος, Σακερδῶν, Σεβυριανὸς, Σισίνιος, Σμάρραγδος, Φιλοκτίμων, Φλάβιος, καὶ Χουδίων.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεται καὶ ἡ ἑαρινὴ Τσημερία.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος αΐ.

Ταῖς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων, ἅς ὑπὲρ σὲ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε καὶ πάσας ἡμῶν ταῖς ὀδύνας ἰάσαι, φιλανθρώπτει δέομεθα.

Π Κοστάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.
 Ἰᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν
 οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, ἀθλοφόροι Κυρίᾳ
 Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος διελθόντες
 μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρα-
 νῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῆς συνο-
 δίας αὐτοῦ. Ἀλληλουῖα.

✠ 11. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, ἀρχιε-
 πισκόπου Ἱεροσολύμων.

Δεδέχθη τὸν Μόδεστον τῇ 633 ἔτει· ἐτελεύτησε περὶ τὸ 638.
 καταλιπὼν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τινὰ Συγγράμματα. Ἡ δὲ Ἐ-
 πιτύχιος Εὐχαριστία, τὸ Φῶς ἰλαρὸν... ἢ εἰς αὐτὸν ἀποδοδι-
 μένη, ἔστι καὶ τοῦ Μ. Βασιλείου ἀρχαιοτέρα, ὡς αὐτὸς οὗτος μαρ-
 τυρεῖ ἐν Κεφ. κθ'. περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, οὕτω λέγων· „Ε-
 δοξε τοῖς Πατράσιν ἡμῶν, μὴ σιωπῆ τὴν χάριν τοῦ ἐσπερινοῦ φω-
 τὸς δέχεσθαι, ἀλλ' εὐθύς φανέντος, εὐχαριστεῖν. Καὶ ὅς τις μὲν ὁ
 Πατὴρ τῶν ῥημάτων ἐκεῖνων τῆς Ἐπιτύχιου Εὐχαριστίας, εἰπεῖν
 οὐκ ἔχομεν· ὁ μὲντοι λαὸς ἀρχαίαν ἀφίσει τὴν φωνὴν, καὶ οὐδενὶ
 πάποτε ἀσεβεῖν ἐνομίσθησαν οἱ λέγοντες· Λιγούμεν Πατέρα,
 Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεοῦ (ἴσως Θεόν). Εἶδέ τις καὶ τὸν
 ὕμνον Ἀθηνογένους ἐγνώ, ὃν ὡσπερ τι ἀλεξιτήριον (ἢ ἄλλο ἐξιτή-
 ριον) τοῖς συνοῦσιν αὐτῷ καταλέλοιπεν, ὁρμῶν ἤδη πρὸς τὴν διὰ
 πυρὸς τελείωσιν, οἷδε καὶ τὴν τῶν Μαρτύρων γνάμν, ὅπως εἶχον
 περὶ τοῦ Πνεύματος „ Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Βασίλειος περὶ τῆς Ἐ-
 πλυχνίου ταύτης Εὐχαριστίας, ἢ Ὑμνου Τριαδικοῦ, ὡς ἐπεγρά-
 φετο πρότερον. Ὑστερον ὁμῶς φαίνεται ὅτι ὁ Σωφρόνιος, ἀναπλη-
 ρώσας ἑλλείποντά τινα, ἐποίησεν αὐτὸν τοιοῦτον, ὁποῖος ἤδη εὐ-
 ρίσκεται· ὄθεν καὶ ἔφερε τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν.

Ἀλληλουῖα.

✠ 12. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφά-
 νους τῆς Σιγριανῆς. Ἀλληλουῖα.

✠ 13. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πα-
 τρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινου-
 πόλεως. Ὅρα Ἰουνίου 2. Ἀλληλουῖα.

✠ 14. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Ἐγεννήθη τῷ 480 ἐν Νουρσίᾳ, τῇ κατὰ τὴν Οὐμβρίαν τῆς Ἰταλίας.

ταλίας ἤσκησεν ἐκ νεότητος εἰς τὰς ἐρήμους, ὅπου τὸ παράδειγμα αὐτοῦ ἔσυρε πολλοὺς μιμητὰς· διὸ ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ ὄρους Κασσίου τῆς Καμπανίας, καὶ κτίσας ἐκεῖ μοναστήριον, συνέστησε τὸ τάγμα τῶν μοναχῶν, τῶν ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, (ὅπερ σημαίνει Ἑλληνιστὶ Ἐυλογημένος) Βενεδικτίνων καλουμένων, δούς εἰς αὐτοὺς κανόνας καὶ τύπον διαγωγῆς. Ἐκ τούτου ὀνομάζεται καθηγητής, καὶ πρῶτος τῶν ἐν τῇ δύσει μοναχῶν. Ἐτελεύτησε δὲ τῷ 543 ἔτει.

Ἀλληλοῦϊα.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐπὶ Μαρτύρων. Ἀλληλοῦϊα.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ ἐν τῇ Πάτμῳ.

Ὁ μὲν Μάρτυς, ἐξ Αἰγύπτου καταγόμενος, ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 299 ἔτει — Ὁ δὲ Ὅσιος ὑπῆρχεν ἐκ τῶν περιχώρων Νικαίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ, Θεοδώρου καὶ Ἄννης υἱός, Ἰωάννης καλούμενος πρότερον. Ἐνδυσθεὶς δὲ τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐκ νεότητος, καὶ Χριστοδούλος μετονομασθεὶς, ἤσκησε κατ' ἀρχὰς ἐν διαφόροις τόποις· εἶτα, λαβὼν ἄδειαν καὶ βοήθειαν χρηματικὴν παρά τοῦ βεσιλέως Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ἀνήγειρεν ἐν τῇ ἰήσῳ Πάτμῳ, ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸν τε ναὸν καὶ τὴν περὶ αὐτὸν εἰσέτι σωζομένην βασιλικὴν μονὴν, Μοναστήριον τοῦ ἁγίου Χριστοδούλου καλουμένην. Ἐπιδραμόντων δὲ ἐκεῖ τῶν Ἀράβων, φυγὰν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Εὐβοίαν (Εὐριπον), ὅπου καὶ ἐτέλεσε τὸν δρόμον τῆς ζωῆς περὶ τὰ τέλη τοῦ 14. αἰῶνος, τῇ 16 Μαρτίου. Οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ, λαβόντες τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον, μετεκόμισαν εἰς τὴν οἰκίαν μονὴν, ἔνθα κατέκειται μέχρι τῆς σήμερον, πρὸς ἀγιασμὸν τῶν μετὰ πίστεως προσερχομένων.

✠ 17. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου, τοῦ Ἀνδρώπου τοῦ Θεοῦ. Ἀλληλοῦϊα.

✠ 18. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Ἐγεννήθη τῷ 315. διεδέχθη τὸν Μάξιμον εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῶν Ἱεροσολύμων θρόνον τῷ 350. ἐφάνη ζηλωτὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής· τρεῖς ἐξωρίσθη ὑπὸ τῶν ἀρειανοφρόνων βασιλέων, Κωνσταντίου καὶ Οὐάλεντος· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τούτων, ἀνακληθεὶς εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 386 ἔτει. Τῶν ἱερῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ τὰ ἐπισημώ-

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ.

Ε 25. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Μετὰ μῆνας ἕξ ἀπὸ τῆς τοῦ Προδρόμου Συλλήψεως, ἀπεστάλη ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαρίαν· ἥτις, ἐξελθοῦσα τοῦ Ναοῦ ὡς κόρη τελεία (Νοεμβρ. 21), ὑπῆρχεν ἤδη πρὸ τεσσάρων μηνῶν, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων, μεμνηστευμένη τῷ Ἰωσήφ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἠσπάσατο αὐτὴν, λέγων· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ δὲ Παρθένος, μετὰ τινα ταραχὴν τῆς ψυχῆς, καὶ διλογισμὸν καὶ φόβον, διὰ τὸν τοιοῦτον ἀσπασμὸν, τέλος, πληροφορηθεῖσα τὴν δι' αὐτῆς ἀνερμηνευτοῦ τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν, καὶ ἀπόρρητον οἰκονομίαν, καὶ πιστεύσασα, ὅτι πάντα δυνατὰ εἰς τὸ Θεῖον αὐτοῦ βούλημα, ἀποκρίνεται ἐν ταπεινώσει· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου! Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τούτῳ, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπέρχεται ἐπ' αὐτήν· ἡ δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπισκιάζει τὴν πανάμωμον αὐτῆς γαστέρα· καὶ ὁ προαιώνιος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Θεός, συλλαμβάνεται, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ σαρκῆται ἐκ τῶν ἀχράντων αὐτῆς αἱμάτων (Λευκ. α. 26-38).

Ἐγενεσα λοιπὸν ἐν γαστρὶ τὸν ἀχάριστον ἢ μακαρία Παρθένος, ἐπορεύθη μετὰ σπουδῆς ἐκ Ναζαρέτ εἰς τὰ ὄρεινά τῆς Ἰουδαίας μέρη, εἰς μίαν τῶν ἐκεῖ πόλεων, (τὰ Ἱεροσόλυμα τυχόν, ἢ τὴν Βηθλεέμ, ἢ τὴν Χεβρών, κατ' ἄλλους·) ἐνθα εἶχε τὴν οἰκισιν ὁ Ζαχαρίας· ἵνα, εὐροῦσα Ἐλισάβητ τὴν συγγειῆ, συγχαρῆ αὐτῇ διὰ τὴν εἰς τὸ γῆρας αὐτῆς κωφορίαν, ἣν παρά τοῦ Ἀγγέλου ἔμαθε· διηγηθῆ δὲ μᾶλλον πρὸς αὐτὴν καὶ τὰ μεγαλεῖα, ὅσα ὁ δυνατὸς εὐδύκησε ποιῆσαι δι' αὐτῆς. Καὶ ἀσπάζεται μεν τὴν Ἐλισάβητ, εἰσελθοῦσα πρὸς

αὐτὴν ἢ δὲ, μόλις ἀκούσασα τῆς Μαρίας τὸν ἀσπασμὸν, αἰσθάνεται, ὅτι τὸ ἐν αὐτῇ ἐξάμηνον ἰδὼν ἔμβρυον σικρᾶ ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς ὑπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ διὰ τοῦ τοιοῦτου σικρῆματος, καὶ πρὶν εἶτι ἰδῆ τὸ φῶς τῆς ζωῆς, προφητεύει τὴν ἀνατολὴν τοῦ ροντοῦ Ἡλίου. Ἀμέσως Πνεύματος ἁγίου πλησθεῖσα ἢ γηραιά Ἐλισάβετ, γηαρίζει τὴν Μητέρα τοῦ Κυρίου αὐτῆς, καὶ μακαρίζει μεγαλοφρονως καὶ τὴν κοιλίαν τῆς Θεομήτορος, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ βασταζόμενον καρπὸν. Ἡ δὲ Παρθένος, κινθθεῖσα τότε καὶ αὐτὴ εἰς μίαν ὑπερφυῆ ἀγαλλίασιν Πνεύματος, ψάλλει τὴν Θεοπρεπῆ Ὠδὴν, τὴν ἐν τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ πρώτην, δοξολογοῦσα τὸν ἑαυτῆς Θεὸν καὶ Σωτῆρα, καὶ λέγουσα· Μεγαλύνει ἢ ψυχὴ μου τὸ Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου· καὶ τὰ λοιπὰ, καθὼς ἐγγράφως παρέδωκεν ἡμῖν ὁ Θεηγόρος Λουκᾶς (ἀ. 39-55). Διὰ τοῦτο ἀξίως τάττεται ἢ Παρθένος Μαρίας, καὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητῆρ, ἢ Πρώτη τῶν ἱερῶν Συγγραφέων τῆς Νέας Διαθήκης.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυσηρίου ἢ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τῷ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεσται· διὸ ἢ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῃ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον αὐτομελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἢ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

✠ 26. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ.

Τὴν ἑορτάσιμον ταύτην Σύναξιν ποιοῦμεν εἰς δόξαν αὐτοῦ, ὡς ὑπουργήσαντος εἰς τὸ ὑπερφυῆς τῆς ἐνσάρκου τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας Μυστήριον.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, Ἀλληλουΐα· εἰ δὲ μὴ,

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῶν οὐραίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμένης

σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τει-
χίσσης ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων τῆς αὐλοῦ σου δό-
ξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενωῶς καὶ βοῶν-
τας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξίαρχης
τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Αρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργεῖ θείας δόξης, τῶν
ἀνθρώπων ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγέ Ἀσωμάτων, τὸ συμ-
φέρον ἡμῖν πρέσβευε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀ-
σωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

✠ 27. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρτῶνης τῆς ἐν Θεσ-
σαλονίκη. Ἀλληλουῖα.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου. Ἀλληλουῖα.

✠ 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου, ἐπισκόπου
Ἀρεθουσίων, καὶ Κυρίλλου διακόνου, καὶ ἑτέρων τῶν
ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἀθλησάντων. Ἀλληλουῖα.

✠ 30. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ συγγρα-
φέως τῆς Κλίμακος.

Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Παλαιστίνῃ, περὶ τὰ 523, ἐδόθη εἰς τὴν ἄσ-
κησιν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· προεχειρίσθη ἡγούμενος τῆς ἐν τῷ Σιναίῳ
Ὀρει μονῆς· συνέγραψε περὶ ἀρετῆς τριάκοντα λόγους, ἃν ἕκαστος
περιλαμβάναν μίαν ἀρετὴν, καὶ ἀπὸ τῶν πρακτικῶν ἐπὶ τὰς θεω-
ρητικὰς προχωροῦντες, ἀναβιβάζουσι τὸν ἄνθρωπον, ὡς διὰ βαθμί-
δων τινῶν, εἰς οὐράνιον ὕψος· δι' ἣν αἰτίαν καὶ τὸ σύγγραμμα τοῦτο
ὀνομάζεται, Κλίμαξ τῶν Ἀρετῶν. Ἀπέθανε δὲ τῷ 603, ἐτῶν
ὀγδοήκοντα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον
ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἐ-
κατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωσ-
τῆρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἰωάννη
Πατῆρ ἡμῶν ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆ-
ναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικός.
 Καρπούς αἰιθαλιῖς, ἐκ τῆς βίβλου προφέρων, δι-
 δάγματα σοφῆ, καθιδύνεις καρδίας, τῶν τούτοις μετὰ
 νήψεως, προσεχόντων μακάριε· Κλίμαξ γάρ ἐστι, ψυ-
 χαῖς ἀνάγουσα γῆθεν, πρὸς οὐράνιον, καὶ διαμένουσαν
 δόξαν, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ωἕτερον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.
 Ὅσπερ θείαν κλίμακα ἐφευρηκότες, Ἰωάννη ὅσε, τὰς
 σὰς ἐνθεοῦς ἀρετὰς, πρὸς οὐρανοὺς ἀναγόμεθα· τῶν
 ἀρετῶν γὰρ ἐγένου προτύπων.

✠ 31. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου ἐπισκόπου
 Γαγγρῶν. Ἀλληλουῖα ἢ Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.
 Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος.

Ὅρα σελ. 301.

Μ Η Ν Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Σ .

Ἐχον ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13. καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

✠ 1. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Ἀὕτη, δωδεκαετῆς ἔτι οὖσα, ἔλαθε τοὺς γονεῖς αὐτῆς, καὶ ἀπελ-
 θούσα εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἔζησε βίον ἄσωτον 17 ἔτη. Εἶτα, ὑπὸ
 περιεργείας κινουμένη, ἀπῆλθε μετὰ πολλῶν ἄλλων προσκυνητῶν εἰς
 Ἱεροσόλυμα, ἵνα παρευρεθῇ εἰς τὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ Ὑψωσιν·
 ὅπου εὐδόθη εἰς πᾶν εἶδος ἀκολασίας καὶ ἀτοπημάτων, καὶ πολλοὺς
 ἔσυρεν εἰς τῆς ἀπωλείας τὸν βυθόν. Θέλουσα δὲ εἰσελθεῖν εἰς τὴν
 Ἐκκλησίαν, καθ' ἣν ἡμέραν ὑψούτο ὁ Σταυρὸς, ἠσθάνθη τρίς καὶ
 τετράκις δυνάμιν τινα ἀόρατον, κωλύουσαν αὐτὴν τῆς εἰσόδου, ἐν ᾗ
 τὸ μετ' αὐτῆς πλῆθος τοῦ λαοῦ ἀνεμποδίστως εἰσῆρχετο. Πληγεί-
 σα τὴν καρδίαν ἐκ τούτου, ἀπεφάσισεν ἵνα μεταβαλῇ ζωὴν, καὶ
 ἐξιλεώσῃ τὸν Θεὸν διὰ μετανοίας· καὶ οὕτως ὑποστρέψασα πάλιν
 εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἰσῆλθεν εὐκόλως εἰς αὐτήν. Προσκυνήσασα δὲ
 τὸ τίμιον Ξύλον, ἀνεχώρησε τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς Ἱερουσα-
 λῆμ, διέβη τὸν Ἰορδάνην, εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς ἐρήμου, καὶ
 ἔζησεν ἐν αὐτῇ 47 ἔτη, ζωὴν σκληροτάτην καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων, μόνῃ
 μὲν Θεῷ προσευχομένη. Περὶ δὲ τὰ τέλη τῆς ζωῆς, συναπτήσασα

σα ἐρημίτη τινί, Ζωσιμᾷ τὸ ὄνομα, καὶ τὸν ἀπ' ἀρχῆς βίον αὐτῆς διηγηθεῖσα, παρεκάλεισεν αὐτὸν, ἵνα κομίσῃ αὐτῇ τὰ ἀχράντα Μυστηρία πρὸς κοινωρίαν ὃ καὶ ἐποίησεν ἐκεῖνος τὸ ἐρχόμενον ἔτος, κατὰ τὴν Μεγάλην Πέμπτην. Τὸ δὲ ἐφεξῆς ἔτος, ἐπανελθὼν πάλιν ὁ Ζωσιμᾶς, εὗρεν αὐτὴν νεκράν, ἐπὶ τῆς γῆς ἠπλωμένην, καὶ γράμματα πλησίον αὐτῆς, ταῦτα λέγοντα· " Ἀββᾶ Ζωσιμᾶ, θάψον ἄδε τὸ σῶμα τῆς ἀθλίης Μαρίας. Ἀπέθανον τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐκοιμήθησα τῶν ἀχράντων Μυστηρίων. Ἐξου ὑπὲρ ἐμοῦ „ Τάττεται δὲ ὁ θάνατος αὐτῆς τῷ 378 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Τ **Κοντάκιον, Ἦχος β'.** Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τοῖς τῶν ἀγῶνων σου πόνοις θεόληπτε, τὸ τῆς ἐρήμου τραχὺ καθηγίασας· διό σὺ τὴν μνήμην δοξαίζομεν, ἐν ὑμνωδίαις Μαρία τιμῶντές σε, ὁσία ὁσίων ἀγλαΐσμα.

✠ 2. Τῶ ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Ἰτίου, τῷ Θαυματουργῷ.

✠ 3. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Νικήτα ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Μηδικίου, καὶ Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Ὁ Ἰωσήφ οὗτος ἦν ἐκ Σικελίας, Πλωτίου καὶ Ἀγάθης υἱός. Διὰ δὲ τὴν τῆς πατρίδος αὐτοῦ αἰχμαλωσίαν ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, φυγὼν ἐκείθεν, καὶ ἐκ τόπου εἰς τόπον μεταβάς, κατήντησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου καὶ θλίψεις πικράς ὑπέμεινε διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον. Τελέσας δὲ ὁσίων τὸν ὄρονον τῆς ζωῆς, καὶ ἀριστος ἀσματογράφος χρηματίσας, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τῷ 883 ἔτει. — Οἱ ἀσματικοὶ Κανόνες τῶν Μηναιῶν, πλὴν ὀλίγων τινῶν, οἱ λοιποὶ πάντες τοῦ Ἰωσήφ τούτου εἰσὶ πόνημα, ἔχοντες εἰς τὴν ἐννάτην Ὠδὴν ἀκροστιχίδα τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰωσήφ. Αὐτὸς ἐξεπόνησε καὶ πᾶσαν σχεδὸν τὴν ἱερὰν βίβλον, τὴν καλουμένην Παρακλιτικὴν. Διὰ ταῦτα ὁ Ἰωσήφ οὗτος ἐπονομάζεται κατ' ἐξοχὴν Ὑμνογράφος.

✠ 4. Τῶ ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίῳ τῷ ἐν τῷ Μαλεῷ· καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θεοδούλῳ καὶ Ἀγαθόποδος.

✠ 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, καὶ ἑτέρων πέντε .

✠ 6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως .

✠ 7. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, ἐπισκόπου Μιτυλήνης· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστίου .

✠ 8. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Πρωδίωνος, Ἀγάβου, Ῥόφου Ἀσυγρίτου, Φλέγοντος, καὶ Ἑρμῆ .

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου, τῷ ἐν Καισαρείᾳ .

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς .

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, ἐπισκόπου Περγάμου τῆς Ἀσίας .

Οὗτος ὑπῆρχε σύγχρονος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ὑφ' ὧν καὶ ἐπίσκοπος Περγάμου κατέστη· ἠθλισε δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Δομιτιανοῦ τῷ 83 ἔτει, βληθεὶς, ὡς λέγουσιν, εἰς χάλκινον βοῶν πεπυρακτωμένον. Περὶ τούτου γράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, λέγοντος πρὸς τὸν ἄγγελον, ὅστις ἐπίσκοπον τῆς ἐν Περγάμῳ Ἐκκλησίας· Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς Ἀντίπας ὁ Μάρτυς μου ὁ πιστὸς, ὃς ἀπεκτανῆθαι παρ' οὐμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ σατανᾶς (Ἀποκ. β'. 13).

✠ 12. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βαλείου, ἐπισκόπου Παρίου .

✠ 13. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μαρτίνου, Πάπα Ῥώμης .

✠ 14. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδη, καὶ Τροφίμου .

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος .

✠ 16. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων παρθένων καὶ αὐταδέλφων, Ἀγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας .

✠ 17. Τῷ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τῷ ἐν Περσίδι .

✠ 18. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου· καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἱερομάρτυρος, Βιοῦ ἐξ Ἡλιουπόλεως

✠ 19. Τῷ ἁγίῳ Ἱερομάρτυρος Παφνατίῳ· ἢ τῷ ἁγίῳ Μάρτυρος Θεοδώρου, τοῦ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας.

✠ 20. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τῷ Τριχινῷ.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου, καὶ τῆς συνουσίας αὐτοῦ.

✠ 22. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τῷ Συκεώτου.
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Γνωρισθεῖς ἐκ σπάργάνων ἡγιασμένοι, καὶ φανείς τῶν χαρίτων πεπληρωμένοι, τοῖς θαυμασίοις τὸν κόσμον κατηύγασας, καὶ τῶν δαιμόνων τὰ σμήνη ἀπήλασας, ἱερουργέ Θεόδωρε· διὸ ὑπὲρ ὑμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Ὁ μέγας ὄντως, καὶ ἐνδόξος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος, ὑπῆρχεν ἐκ πατρὸς μὲν, Καππαδόκης τὸ γένος· ἐκ μητρὸς δὲ, Παλαιστίνος· Τριβούνος, ὅ ἐστι Χιλίαρχος τὸ ἀξίωμα, καὶ εἰς τοὺς πολέμους λαμπρὸς καὶ τροπαιοφόρος, ἀφ' οὗ καὶ ἐπωνομάζεται. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, παρρησιασάμενος τὸν Χριστὸν, ὃν ἐκ προγόνων σεβόμενος ὑπεκρύπτετο ἕως τότε, πολυειδῆς τε βασάνους δι' αὐτὸν ὑπομείνας, καὶ κατὰ πάντα Τροπαιοφόρος ἀναδειχθεὶς, καὶ διὰ τῶν ἐν τοῖς ἀθλοῖς αὐτοῦ γενομένων θαυματουργιῶν πολλοὺς ὀδηγήσας εἰς τὴν τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν, τελευταῖον ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν, τῷ 296 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερόν αὐτοῦ Λεῖψανον, (ἀθλον ποῦ ἐτέλεσε τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου·) κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ δούλου αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν Παλαιστίνῃ κωμόπολιν Λύδδαν, ἀναμφιβόλως πατρίδα τῆς μητρὸς αὐτοῦ, κατετέθη ἔπειτα εἰς τὸν ἐκεῖ ἐπιόνῳ αὐτοῦ ἀνεγερθέντα Ναόν (Νοεμβ. 3).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ως τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γκοντικίον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ σταυρῷ. Γεωργηθεῖς ὑπὸ Θεῷ ἀνεδέιχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέ-

ξας σεαυτῶ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνην
 φερίζεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκο-
 μίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἁγίε ταῖς σαῖς, πᾶσι πα-
 ρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ 24. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτη
 καὶ τῆς ὁσίας Ἐλισάβετ τῆς Θαυματουργοῦ.

Ὁ μὲν Μάρτυς ἦν Γότθος τὸ γένος, Στρατηλάτης τὸ ἀξίωμα,
 ἐν τοῖς χρόνοις Αὐρηλιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ῥιφθεὶς
 εἰς ποταμὸν, ἐτελεύτησε τῷ 272 ἔτει. Ἡ δὲ Ὅσια, ἐν παρθενίᾳ
 ζήσασα, καὶ ἐκ νεότητος κατατήξασα ἑαυτὴν πόνοις ἀσκητικοῖς καὶ
 πάσῃ κηουχίᾳ, καὶ διὰ τούτων τοῦ χαρίσματος τῆς Θαυματουργ-
 γίας ἀξιοφθεῖσα παρὰ Θεοῦ, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.
 Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ ζέ-
 φος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
 ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν·
 ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ
 ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ σταυρῷ.
 Ἀ καταγώνιστος ὄφθεις στρατηλάτης, τὰς τῶν βαρ-
 βάρων μηχανὰς ἐτροπώσω· καὶ ἐναθλήσας ἐνδοξε σερ-
 ρότατα, στίφος κατεπάλαισας, δυσμενῶν ἀοράτων· ὁ-
 θεν τὸ διάδημα, ἀνεπλέξω τῆς νίκης· ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέ-
 τευε Χριστὸν, Σάββα παμμακάκαρ, τῶν πίσει τιμώντων σε.

✠ 25. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Οὗτος ἦν τὸ γένος Ἕλλην, ἐν Κυρήνης τῆς κατὰ τὴν Λιβύην Πεν-
 ταπόλεως, ὡς λέγουσί τινες. Προσελθὼν δὲ εἰς τὴν πίσιν τοῦ Χριστοῦ
 διὰ τὸ Ἀποστόλου Πέτρου, ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως Ρώμης· ὅπου δια-
 τρίβων συνέγραψε, διὰ προτροπῆς τοῦ αὐτοῦ Πέτρου, καὶ αἰτήσεως
 τῶν ἐκεῖ Χριστιανῶν, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον Ἑλληνιστὶ, δεύτερος
 τοῦ Ματθαίου. Ὑστερον δὲ ἀπελθὼν εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ κηρύξας
 τὸ Εὐαγγέλιον εἰς αὐτήν, καὶ πρῶτος τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἐκκλησίαν
 συστήσας, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὸ 64 ἔτος, ὡς λέγουσιν.
 Εἰς τοῦτον ἀποδίδεται ὁ Λέων, τὸ δεύτερον τῶν συμβολικῶν ζώων
 τοῦ Ἰεζεκιὴλ (ἀ. 10), ἵσως διότι ἡ ἀρχὴ τοῦ κατ' αὐτὸν Εὐαγγε-
 λίου ἐστὶν ἢ ἐν ἐρήμοις διαγωγή τοῦ Προδράμου, ἔνθα ζῶσιν οἱ λέοντες.

τες ἢ κατ' ἄλλους, διότι χαρακτήρ τοῦ Εὐαγγελίου αὐτοῦ διακριτικὸς ἐστὶν ἢ τοῦ Χριστοῦ βασιλεία, ὡς καὶ τὸ ζῶον αὐτὸ ἐστὶ βασιλικόν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ῥήτορων πλοκάς διέλυσας Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα σαγηνεύσας, Μάρκε παναοίδιμε, τῷ σῷ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βασιλέως, ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Ὁ ὕτος ἦν πρωτεξάδελφος τοῦ Ἰησοῦ, υἱὸς τοῦ Κλωπᾶ, ἢ Κλεόπα, τοῦ καὶ Ἀλφαίου καλουμένου, ἀδελφοῦ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος. Ἐγένετο δεύτερος Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος, διάδοχος Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθεοῦ ἐτελεύτησε σταυρωθεὶς ἐπὶ τῆς βασιλείας Τραϊανοῦ, τῷ 107 ἔτει, ὑπάρχων ἔτων 120.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Χριστὸ σε συγγενῆ, Συμεῶν Ἱεράρχα, καὶ Μάρτυρα ζεῦρον, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην ὠλέσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα· ὁθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σε μνήμην, ἐορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστὴρα μέγιστον ἢ Ἐκκλησία, κεκτημένη σήμερον τὸν θεηγόρον Συμεῶν, φαταγωγεῖται κραυγαῶσα· Χαίροις Μαρτύρων, σεπτὸν ἀκροθίνιον.

✠ 28. Τῶν ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ· καὶ τοῦ ἁγίου Περμενολοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ, Μυτιλήνης

✠ 29. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, Ἰάσωνος ἢ Σωσιπάτρου.

Καὶ οἱ δύο οὗτοι ἐχρημάτισαν Παύλου τοῦ Ἀποστόλου μαθηταί, ὅς τις καὶ ἀναφέρων αὐτοὺς ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, λέγει· Ἀσπάζονται ὑμᾶς... Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος, οἱ συγγενεῖς μου (15', 21). Ἦν δὲ ὁ μὲν Ἰάσων ἀπὸ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, ἧς καὶ ἐπίσκοπος ἐγένετο· ὁ δὲ Σωσίπατρος ἐκ Πατρῶν τῆς Ἀχαΐας, γενόμενος καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Ἰκονίου. Καλῶς δὲ τὰς ἑαυτῶν Ἐκκλησίας ποιμάναντες ἐπὶ χρόνον ἰκανόν, ἀπῆλθον πρὸς τὰ δυτικά μέρη, ἵνα καὶ ἄλλους ἀφελήσωσι. Καὶ καταλαβόντες τὴν νῆσον Κέρκυραν, γίνονται εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῆς πρώτοι Κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἐκεῖ τελευταῖον πληροῦσι τὸν ὄρονον τῆς ζωῆς, πολλὰ πρότερον ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ παθόντες — Ὁ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν σωζόμενος ἀρχαιότατος Ναὸς ἐν τῇ παλαιᾷ τῆς Κερκύρας πόλει, καὶ, τῶν ἁγίων, κατ' ἐξοχὴν ὀνομαζόμενος, βεβαιῶ τὰ τῆς ἱστορίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 30. Τῷ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Οὗτος ἦν ἐκ τῶν Δώδεκα, ὡς καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ (Σεπτεμβρ. 26), οὗς ὁ Κύριος ἐπανόμασε Βοανεργῆς, ὅ ἐστιν υἱὸς βροντῆς, ὡς μεγαλοκήρυκας καὶ θεολογιωτάτους ἢ διότι, ὡς λέγουσι τινὲς, ἐπειδὴ οἱ ἕκτινος κώμης Σαμαρείται οὐκ ἐδέξαντο τὸν Ἰησοῦν εἰς ἐπιξένωσιν, οἱ δύο οὗτοι ἀδελφοί, ζήλου πλησθέντες, ἐπεδύμψαν ἵνα καταβῇ πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ κατακαύσῃ τοὺς ἀξένους ἑκείνους (Μάρκ. 7', 17. Λουκ. 9', 52-54). Τούτου οὖν τοῦ Ἰακώβου τὴν παρρησίαν εἰς τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα μὴ ὑποφέρων Ἠρώδης ὁ Ἀγρίππας, ὁ τοῦ Ἀριστοβούλου υἱὸς, καὶ τοῦ Μ. Ἠρώδου ἑγγονος, συλλαβὼν αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Πάσχα, ἐν χαίρᾳ κατέσφαξε, τῷ 43 ἔτει· καὶ οὕτως ἐπέε το ποτήριον, ὃ ἔπερ προεῖπεν εἰς αὐτὸν ὁ Σωτὴρ (Ματθ. 23) — Ὁ δὲ Ἠρώδης, κατελθὼν τὸ ἐφεξῆς ἔτος ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἐνδυσάμενος βασιλικῶς, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, καὶ ἐδημιγόρει πρὸς τοὺς πρέσβεις τῶν Τυρίων καὶ Σιδωνίων. Καὶ ἐνῶ οἱ περικυκλοῦντες αὐτὸν κόλακες προσηγόρευον αὐτὸν Θεόν, λέγοντες· Θεοῦ φωνὴ, καὶ οὐκ ἀνθρώπου· πατάσσεται παρευθὺς ὑπὸ θείου Ἀγγέλου, διότι (λέγει ὁ ἱερὸς ἱστοριογράφος) οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ· καὶ γενόμενος σκαληκίβρατος, ὡς καὶ ὁ πάππας

αὐτοῦ (Δεκεμβρ. 29), κατέσρεψεν ἐλευσίνως τὸ ζῆν μετ' ὀλίγον (Πράξ. 1β, 19-23).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἔλαιου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α' πόστολε ἄγιε Ἰάκωβε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῦ ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς θεικῆς, ἀκούσας προσκαλούσης σε, ἀγάπην πατρὸς, παρεῖδες καὶ προσέδραμες, τῷ Χριστῷ Ἰάκωβε, μετὰ τοῦ συγγόνου σου ἐνδοξε· μεθ' οὗ ἠξιώθης ἰδεῖν, Κυρίου τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ.

Ἐχὼν ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

Φ 1. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰερεμίου.

Ὁ μέγας οὗτος Προφήτης τοῦ Θεοῦ, ὁ φιλάδελφος καὶ θρηνητικώτατος, ὁ πολλὰ προσευχόμενος περὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἀγίας πόλεως, ὑπῆρχεν υἱὸς Χελκίου, ἐκ φυλῆς ἱερατικῆς, ἐκ πόλεως Αναθὰθ, ἐν γῇ Βενιαμίν, ἠγασμένος ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς, ὡς αὐτὸς ὁ Κύριος περὶ αὐτοῦ λέγει· Πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ, ἐπίσταμαί σε· καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελεθεῖν ἐκ μητρὸς, ἠγίακά σε, Προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε (Ἰερεμ. α. 5). Προεφίτευσε 40 ἔτη, ἀπὸ τοῦ 628-588 πρὸ Χριστοῦ· ὅτε, γενομένης τῆς ἐσχάτης αἰχμαλωσίας τοῦ λαοῦ ἐπὶ Σεδεκίου, καὶ ὀλίγων μόνον τινῶν ἀφεθέντων πρὸς ἐργασίαν τῆς γῆς, ἔμεινε καὶ αὐτὸς μετ' αὐτῶν, κατὰ ὁδεῖαν Ναβουζαρδάν τοῦ ἀρχιμαγείρου Ναβουχοδανόσορ, κλαίων καὶ πενθῶν ἀπαραμύθητα τὴν ἐρήμωσιν τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν τῶν ὁμογενῶν δουλείαν. Ἀλλὰ καὶ οἱ ὀλίγοι οὗτοι, παρανομίσαντες πάλιν, καὶ φοβούμενοι τὴν τῶν Χαλδαίων ἐκδίκησιν, ἔφυγον εἰς Αἴγυπτον, συμπαραλαβόντες βιαίως καὶ τὸν Ἰερεμίαν μετὰ Βαρούχ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ καὶ γραφέως· ὅπου προφητεύων κατὰ τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἄλλων ἐθνῶν, ἐλιθοβολήθη ἐν Τάφναις ὑπὸ τῶν ἰδίων ὁμογενῶν, περὶ τὸ 583 πρὸ Χ. μὴ ἀνεχομένων ἀκούειν τὴν τῶν λόγων αὐτοῦ ἀλήθειαν, καὶ τοὺς δικαίους ἐλέγχους. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς κεφάλαια 51 διηρημένη, καὶ οἱ Ὀρθροὶ εἰς 5, τάσσεται ἡ δευτέρα τῶν Μειζόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος β΄.

Τοῦ Προφήτου σου Ἱερεμίου τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 2. *Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου. Ὁρα Ἰανουαρ. 18.*
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄. Θεΐας πίστεως.

Στύλος γέγονας ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεράρχα Ἀθανάσιε τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον ἀνακηρύξας, κατήσχυνας Ἄρειον Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ορθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνας τὸν σπόρον τῆς πίστεως, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος ὅσιε διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

✠ 3. *Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.*

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, σεφάλους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σὲ τῷ Θεῷ ἡμῶν σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

† *Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.*

Τοὺς πολυτρόπως αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, καὶ τῶν στεφανοῦς ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, μνήμην τὴν πανίερον τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, μέγιστε Τιμόθεε, καὶ αἰοίδιμε Μαύρα, τοῦ εἰρηνεῦσαι πόλιν καὶ λαόν· αὐτὸς γὰρ ἔστι πριστὸν τὸ κραταίωμα.

✠ 4. *Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Πελαγίας.*

Ἐπῆρχεν ἐκ Ταρσῆ τῆς Κιλικίας, ἠθλήσεν ἐπὶ Διοκλητιανῷ τῷ 288.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς, διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα λαβούσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκουούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδατκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσια Πελαγία τὸ πνεῦμά σου.

✠ 5. Τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου Μάρτυρος Εἰρήνης.

Ἐπῆρχε θυγάτηρ Δικινίου βασιλίσκου, καὶ Δικινίας· ἠθλισε τῷ 315 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σέ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σέ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συζαυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάτχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θητήκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἀμωκον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλένη παρθένε, τῇ ἀθλήσει γέγονας, ὠραιότατη Εἰρήνη· αἵμασι τοῖς ἐκχυθεῖσί σου φοινηχθεῖσα, πλάνην τε καταβαλοῦσα τῆς ἀδείας· διὰ τοῦτο καὶ ἐδέξω, βραβεῖα νίκης χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

✠ 6. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Ἰωβ τοῦ Πολυάθλου.

Οπιστὸς οὗτος θεράπων τοῦ Θεοῦ, ἡ πάσης ἀρετῆς ἐντελεστάτη εἰκὼν, καὶ ἐξαιρέτως τῆς ὑπομονῆς τὸ παράδειγμα, ὑπῆρχεν υἱὸς Ζαρέ καὶ Βοσορράς, καὶ τοῦ Ἀβραάμ πέμπτος ἀπόγονος· ἄνθρωπος ἀληθινός, ἀμειπτος, δίκαιος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος, καὶ διὰ ταῦτα ὑπέρπλουτος, καὶ κατὰ πάντα εὐλογημένος ὑπὸ Θεοῦ, ὡς οἷδεις ἄλλος τῶν κατοίκων τῆς Αὐσίτιδος χώρας, πατρίδος αὐτοῦ, τῆς μεταξύ Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας κειμένης. Ἀλλὰ κατὰ θεῖαν συγχάρησιν, πρὸς δοκιμασίαν αὐτοῦ, στερηθεὶς διαμιᾶς καὶ τέκνων, καὶ πλοῦτου, καὶ δόξης, καὶ πάσης παραμυθίας, καὶ πληρωθεὶς καθ' ὅλον τὸ σῶμα φοβερῶς,

ἐνεκαρτέρησε γενναίως, εἰς τὴν ἀπαραδειγματίστον ταύτην συμφο-
 ράν, ἐπτά ὁλόκληρα ἔτη, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ. Εἶτα, διὰ τῆς θείας
 αὐτοῦ εὐλογίας, ἐπανελθὼν πάλιν εἰς εὐδαιμονίαν λαμπροτέραν τῆς
 πρώτης, καὶ ζήσας μετὰ τὴν πληγὴν 170 ἔτη, τὰ δὲ πάντα 240,
 ἐτελεύτησε πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν, περὶ τὸ 1350 ἔτος πρὸ
 Χριστοῦ. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ἐν μόνον ἔτος διήρκεσεν ἡ πληγὴ
 αὐτοῦ· καὶ ὅτι ἔζησε μετ' αὐτὴν 140 ἔτη, πάντα δὲ, 210.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τὸν πλοῦτον θεωρήσας τῶν ἀρετῶν τοῦ Ἰωβ, συ-
 λῆσαι ἐμνηχανάτο ὁ τῶν δικαίων ἐχθρὸς· καὶ διαρ-
 ρήξας τὸν πύργον τοῦ σώματος, τὸν θησαυρὸν οὐκ
 ἐσύλησε τὸν τοῦ πνεύματος· εὔρε γὰρ ὠπλισμένην
 τὴν τοῦ ἀμέμπτου ψυχὴν· ἐμέ δὲ καὶ γυμνώσας ἡχ-
 μαλώτευσε· προφθάσας οὖν πρὸ τέλους, ρῦσαι με
 τοῦ δολίου Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Κοντάκι, Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.
Ὡς ἀληθῆς καὶ δίκαιος, Θεοσεβῆς καὶ ἀμέμπτος,
 ἡγιασμένος φανεῖς τε πανένδοξε, Θεοῦ θεράπον γνήσιε,
 κατεφώτισας κόσμον ἐν τῇ ὑπομονῇ σου, καρτερικώ-
 τατε καὶ γενναϊότατε· ὄθεν πάντες θεόφρον, ὑμνοῦ-
 μέν σου τὸ μνημόσυνον.

**✠ 7. Ἡ Ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου
 τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ· καὶ μνήμη
 τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀκακίου, καὶ Κοδράτου.**

Τῷ 346 ἔτει, ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίου, υἱοῦ τοῦ Μ. Κων-
 σταντίνου, καὶ Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, κατὰ τὸν
 καιρὸν τῆς Πεντηκοστῆς, περὶ ὥραν τρίτην τῆς ἡμέρας, ἐφάνη διὰ
 λαμπρῶν ἀστέρων τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ Σταυροῦ, ἠπλωμένοι ἀπὸ
 τοῦ Γολγοθᾶ ἕως τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν. Τῶν δὲ Μαρτύρων, ὁ
 μὲν Ἀκάκιος ἠθλίσεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 289, ὁ δὲ Κοδράτος ἐπὶ
 Οὐάλλεριανῷ τῷ 253.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τοῦ Σταυροῦ σου ὁ τύπος νῦν ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν,
 ὃν περ' ἐξ Ὄρους ἁγίου, τόπῳ Κρανίου ἐφήπλωσας, ἕξ
 τὴν ἐν αὐτῷ σου Σῶτερ ἰσχυρὴν ἐτράνωσας, διὰ τούτου
 κρατύνας καὶ τοὺς πιστοὺς ἡμῶν Βασιλεῖς· οὓς καὶ

περίσωζε διαπαντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶτον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.
Ο διανοίξας οὐρανοὺς κεκλεισμένους, ἐν οὐρανῷ ὑπερφανεῖς τὰς ἀκτῖνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἀχραντος Σταυρός· ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, δεξάμενοι πρὸς ἄδυτον, ὀδηγούμεθα φέγγος· καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτὸν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

¶ 8. Τοῦ ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου, ἠγαπημένου, καὶ παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Περὶ μὲν τοῦ Ἀποστόλου, ὄρα Σεπτεμβ. 26. Ὁ δὲ Ἀρσένιος ἦν διάκονος τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας, λαμπρὸς κατὰ τὸ γένος καὶ τὴν παιδείαν, καὶ θαυμάσιος τὴν ἀρετὴν. Τῷ δὲ 373, ὅτε Θεοδοσίος ὁ Μέγας ἐπέδουσε τὴν βασιλικὴν πορφύραν Ἀρκάδιον, τὸν πρεσβύτερον υἱὸν αὐτοῦ, ἐπταετῆ ὄντα, ἐκλεχθεὶς ὁ Ἀρσένιος ὑπὸ Δαμάσου τοῦ τῆς Ῥώμης ἀρχιεπισκόπου, ἐπέμφθη εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς διδασκαλίαν τοῦ βασιλόπαιδος τούτου. Ἀλλὰ μὴ δυνάμενος διδάσκειν αὐτὸν ὡς ἰδιώτην, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς, διὰ τὴν φυσικὴν τοῦ νέου ἐπάρσιν καὶ ἰσχυρογνωμίαν, μᾶλλον δὲ καὶ κινδυνεύσας ὑπ' αὐτοῦ τὴν ζωὴν, κατέλιπε τὴν βασιλικὴν αὐλὴν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Θηβαΐδος Σκήτην· ὅπου τελέσας τὸν ὑπόλοιπον βίον ἀσκητικῶς, ἐτελεύτησε τῷ 445, ἐτῶν 95.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Δπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταιί σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῦων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους συναγμοῖς, εἰς ἑκάτον τὰς

πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκωμένῃ
λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἀρσένιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος β΄.
Τὰ μεγαλεῖά σου παρθένε τίς διηγῆσεται; βρῦεις
γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.
Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπιδειξά-
μενος Ἀρσένιε Θεοφόρε, τούτων καὶ τῆς τιμῆς κατη-
ξίωσαι, τῷ τοῦ Δεσπότης θρόνῳ, σὺν αὐτοῖς παρισ-
τάμενος, καὶ πᾶσι πρεσβεύων θείαν ἀφесιν.

**Ἔ 9. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου καὶ τοῦ ἁγίου
Μάρτυρος Χριστοφόρου.**

Ὁ μὲν Μάρτυς ἠθλισεν ἐπὶ Δεκίου, τῷ 250 ἔτει. — Ὁ δὲ Προ-
φήτης ὑπῆρχεν υἱὸς Ἀμῶς, ἐκ τῆς βασιλικῆς φυλῆς καταγόμενος.
Προεφήτευσεν ἐν ἡμέραις Ὀζίου, (τοῦ καὶ Ἀζαρίου καλουμένου) Ἰ-
ωάθαμ, Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίου, βασιλέων τῆς Ἰουδαίας. Περὶ δὲ τὸ
681 πρὸ Χριστοῦ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανασσῆ, υἱοῦ καὶ διαδόχου
τοῦ εὐσεβεστάτου Ἐζεκίου, ἐλέγχων τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς παρα-
νομίας αὐτοῦ, ἐπριοίσθη διὰ ξυλίνου πρίνου, καὶ οὕτως ἐτελεύ-
τησε μαρτυρικῶς. Ὀνομάζεται ἀπάντων τῶν Προφητῶν ὁ Εὐτο-
νώτατος καὶ Μεγαλοφωνότατος, διὸ τὸ κάλλος καὶ ὕψος τῶν
λόγων αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 66 κεφάλαια διηρημένη, τάτ-
τεται ἡ πρώτη τῶν Μειζόνων Προφητῶν. Τούτου ἐστὶ καὶ ἡ Ε΄
τῆς Στιχολογίας Ὠδῆ. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα μου
πρὸς σε, ὁ Θεός. κ. κ. λ.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β΄.
Τὸ Προφήτης σε Ἡσαΐε τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες,
δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ΄.
Εν στολαῖς ταῖς ἐξ αἱμάτων ἠραιζόμενος, Κυρίῳ
παρίστασαι τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, Χριστοφόρε
αἰοίδιμε ὄθεν σὺν Ἀσωμάτων καὶ Μαρτύρων χορείαις,
ἄδεις τὴν τρισάγιον, καὶ φρικτὴν μελωδίαν διὸ ταῖς
ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, σῶζε τὴν πόλιν σου.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.
 τῆς προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, Προφητο-
 μάρτυς Ἡσαΐα Θεοκήρυξ, πᾶσιν ἐτράνωσας τὴν ἐναν-
 θρώπησιν τοῦ Κυρίου, φωνήσας μεγαλοφώνως τοῖς πέ-
 ρασιν Ἰδοῦ, ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Οὗτος ἦν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Δώδεκα, ὀνομαζόμενος ὑπὸ μὲν τοῦ
 Ματθαίου, Σ. Κανανίτης ὑπὸ δὲ τοῦ Λουκᾶ, Σ. Ζηλωτῆς (Ματθ.
 ἰ. 4. Λουκ. 5. 15) καθότι τὸ, Κανανίτης, ἐρμηνεύεται εἰς τὸ,
 Ζηλωτῆς, ἐκ τοῦ Κανᾶ, ὅπερ δηλοῖ Ζῆλος, κατὰ τοὺς ἐρμηνευ-
 τὰς. Λέγουσι δὲ τινες, ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ νυμφίος τοῦ ἐν Κανᾷ τῆς
 Γαλιλαίας γενομένου γάμου, ὅπου ὁ Ἰησοῦς, μεταβαλὼν τὸ ὕδωρ εἰς
 οἶνον, ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων αὐτοῦ (Ἰωάν. β΄. 1-11).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Απόστολε ἅγιε Σίμων, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
 πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυ-
 χαῖς τῶν εὐσεβούντων θέμενον, ἐν αἰνέσει μακαρίσω-
 μεν, τὸν θεηγόρον πάντες Σίμονα τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς
 δόξης νῦν παρίσταται, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἐπα-
 γάλλεται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

**✠ 11. Τὰ Ἐγκαίνια τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ
 μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μακρίου.**

Κατὰ τὸ 328 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, τῇ 29 Νοεμβρίου, κατεβλήθη-
 σαν τὰ θεμέλια τῆς Βασιλίδος ταύτης τῶν πόλεων. Τῷ δὲ 330 ἔτει,
 Ἰνδικτηῖος 3, Μαΐου μηνὸς 11, ἡμέρα β΄ τῆς Ἑβδομάδος, ἐγένοντο
 τὰ Ἐγκαίνια αὐτῆς μετὰ πάσης τῆς Συγκλήτου καὶ ἀφιερωθεῖσα
 εἰς τὴν προστασίαν τῆς Θεοτόκου, ἐπωνομάσθη Κωνσταντινου-
 πόλις, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ κτίσαντος αὐτὴν Κωνσταντίνου τοῦ
 Μεγάλου — Ὁ δὲ Ἱερομάρτυς ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 288 ἔτει.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου, Ἦχος δ΄.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀ-
 ποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς
 θεωρίας ἐπίβατιν διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀλη-
 θείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις

αΐματος, Ἱερομάρτυς Μώκιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου ἢ Πόλις, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, τὴν ἑαυτῆς ἀνατίθεται σύστασιν· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐστήρικται, καὶ διαμένει βοῶσα πρὸς αὐτήν· Χαίρε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Κοντακίον. Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.
Καθολισθεῖς τῷ θυρεῷ τῆς πίστεως, τῶν ἀσεβῶν τὰς παρατάξεις ἔτρεψας Ἱερομάρτυς, καὶ τὸν στέφανον παρὰ Κυρίου ἦρας Μώκιε· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων ἀγαλλόμενος, περισώζε κινδύνων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, πρεσβεύων ἀπαύτως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

¶ 12. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ μὲν Ἐπιφάνιος ἐγεννήθη περὶ τὸ 320 ἔτος, ἐν Βεσανδούκῃ, κώμῃ τῆς Παλαιστίνης μικρᾶ, ἐκ γονέων πτωχῶν, Ἰουδαίων τὸ γένος. Μετήλθε τὸν μοναδικὸν βίον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· καὶ μιμησάμενος πᾶσαν ἀρετὴν τῶν μοναχῶν τῆς Ἀγύπτου, ἔλαβεν ὕστερον πολλοὺς ἀλλοτρῶν τὴν προστασίαν αὐτοῦ ἐν ἰδίῳ μοναστηρίῳ. Ἐδίδαχθη τὴν Ἑβραϊκὴν, Αἰγυπτιακὴν, Συριακὴν, Ἑλληνικὴν, καὶ Λατινικὴν γλῶσσαν, καὶ ἐκ τούτου ἐκαλεῖτο Πεντάγλωσσος. Περὶ τὸ 368, ἐκλεχθεὶς ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, ἥτις πρότερον ἐκαλεῖτο Σαλαμίς, καὶ ποιμάνας τὸ ποίμνιον αὐτοῦ θεαρέστως, καὶ πάσης αἰρέσεως ἀμόλυτον, ἐτελεύτησε περὶ τὸ 403 ἔτος. Μεταξὺ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων, τιμᾶται μᾶλλον τῶν λοιπῶν τὸ Πανάριον, (ἐκ τοῦ Λ. Panarium)· ὃ ἐστὶν Ἀρτοφόριον, ἢ Ἀρτοθήκη, περιέχον ἀπόδειξιν τῶν τῆς πίστεως ἀληθειῶν, καὶ ἀνασκευὴν τῆς πλάνης δοξασιῶν. — Ὁ δὲ Γερμανὸς ἦν Κωνσταντινουπόλιτις τὴν πατρίδα, λαμπρὸς τὸ γένος, υἱὸς Ἰουστινιανοῦ Πατρικίου. Κατ' ἀρχὰς ἐγένετο ἐπίσκοπος Κυζίκου· τῷ δὲ 715 προεβιβάσθη εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον. Ἄλλ' ἐπειδὴ γενναίως ἀντέστη εἰς τὸ περὶ τῶν ἁγίων Εἰκόνων πρόσταγμα Λεόντος τοῦ Ἰσαύρου, ἐξωσθεὶς τοῦ θρόνου αὐτοῦ τῷ 730 ἔτει, καὶ ζήσας τοῦ λοιποῦ ὡς ἰδιώτης, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 740, ἔτων 95. Τὸ περὶ τῶν Ἐξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐστὶ τὸ πρῶτιστον τῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων.

Ἐχρημάτισε δὲ καὶ ἀσματογράφος ὁ αὐτός, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς πολλῶν Στιχηρῶν Ἰδιομέλων, ἐξ ὧν καὶ τὰ εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν Ἄεγε Συμεῶν, κτλ.

Δ' πολυτικιον. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. **Σελ.** 293.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεῖς.
Ιεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῶ τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον· οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν τῶν ἀθέων τὰς γλώσσας, δόγματα σοφώτατα διαδέμενοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν αἰεὶ, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυσῆριον.

✠ 13. **Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.**

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 141, ἐπὶ Ἀντωνίου βασιλέως.

Δ' πολυτικιον. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. **Σελ.** 322.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.
Τὴν Παρθένον στέργουσα, καὶ Θεοτόκον Μαρίαν, διετήρεις ἀφθορον, τὴν σεαυτῆς παρθενίαν· πόθῳ δὲ καρδιωθεῖσα τῷ τοῦ Κυρίου, ἠθλησας ἀνδρειοφρόνως μέχρι θανάτου· διὰ τοῦτο Γλυκερία, διπλῶ στεφάνωσε στέφει Χριστὸς ὁ Θεός.

✠ 14. **Τοῦ ἁγίου Μαρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.**

Ἐπῆρχεν Ἀλεξανδρὸς τὴν πατρίδα, στρατιωτικὸς τὴν τάξιν· ἠθλησεν ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ, τῷ 251 ἐπὶ Δεκίου.

Δ' πολυτικιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. **Σελ.** 317.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.
Κυβερνήτης μέγιστος τῇ οἰκουμένῃ, σὺ ἐφάνης ἅγιε, ταῖς πρὸς Θεὸν σου προσευχαῖς· διὸ ὑμνουμέν σε σήμερον, Μάρτυς θεόφρον, Ἰσιδώρε ἔνδοξε.

✠ 15. **Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Παχωμίου τοῦ Μεγάλου, καὶ Ἀχιλλίου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης, τοῦ Θαυματουργοῦ.**

Ὁ μὲν Ἀχιλλίος ἦν εἰς τῶν 318 θεοφόρων Πατέρων τῆς Α'. Οἰκουμένης Συνόδου, τελευτήσας περὶ τὰ μέσα τοῦ Δ'. αἰῶνος. Ὁ δὲ Παχώμιος ἐγεννήθη ἐν τῇ ἀνω Θιβαΐδι τῆς Αἰγύπτου, ἐκ γονέων εἰδωλοατρῶν· ἐστράτευσε πρότερον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· εἶτα, τὰς ἀρετὰς τῶν Χριστιανῶν βλέπων, προσῆλθεν εἰς τὴν πίσιν τοῦ Χρισ-

τοῦ ἑμαθῆτευσεν ὑπὸ τὸν ἐρημίτην Παλάμανα ἐγένετο περιβόητος εἰς τὴν ἀρετὴν, δι' ἧς ἐπέπλησε τὴν κατὰ τὸν Νεῖλον Ταβερνησίαν μοναστηρίων καὶ σκήτων, καὶ κατέστη Κοινοβιάρχης μοναχῶν ὑπὲρ τὰς 14 χιλιάδας· ἐτελεύτησε περὶ τὰ 348.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασι, Παχώμιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου ἢ πῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτῆσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Ἀχίλλιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῷ Ὁσίου, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπίδειξάμενος Παχώμιε Θεοφόρε, τούτων καὶ τῆς εὐκλείας ἠξιώσαι, τῷ τοῦ Δεσπότου θρόνῳ, σὺν τούτοις παραστάμενος, καὶ πᾶσι πρεσβεύων θείαν ἄφεισιν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῆς οἰκουμένης τὸν ἀστέρα τὸν ἀνέσπερον, καὶ Λαρισσαίων τὸν ποιμένα τὸν ἀκοίμητον, τὸν Ἀχίλλιον ὑμνήσωμεν ἐκβοῶντες· Παρρησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίας τρικυμίας ἡμᾶς λύτρωσαι, ἵνα κράζωμέν σοι· Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

✠ 16. **Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἁγιασμένου, μαθητῆ τοῦ ὁσίου Παχωμίου.**

Ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 360 ἔτος.

Τ'Απολυτίκι. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.
 τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ
 θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Θεό-
 δωρε' νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσ-
 ματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς ἰσοῦντας, καὶ τὰς
 ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δε-
 δωκότι σοι ἰσχύν'· δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα
 τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

✠ 17. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρόνικου καὶ Ἰουνίας.

Τούτους ἀναφέρει ὁ Ἅ. Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστο-
 λῇ, λέγων· Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγ-
 γενεῖς καὶ συναιχμαλώτους μου, οἵτινές εἰσιν ἐπίση-
 μοι ἐν τοῖς Ἀποστόλοις, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγονάσιν ἐν
 Χριστῷ. (15'. 7).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι, Θεῷ, ἵνα
 πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης,
 Ἀνδρέου, Παύλου, Βενεδίμου, Παυλίνης, καὶ Ἡρακλείου.

Οὗτοι ἐκ διαφόρων πόλεων ὄντες, ἤθλησαν ἐπὶ Δεκίου τῷ 250.

Εἰ ἔκ ἐστιν Ἀλληλεῖα, Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε. Σελ. 321.

✠ 19. Τῷ ἁγίῳ Ἱερομάρτυρι Πατρικίῳ, ἐπισκόπῳ Πρά-
 σης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκακίῳ, Μενάνδρῳ, καὶ Πολυαίνῳ.

Εἰ ἔκ ἐστιν Ἀλληλεῖα, Οἱ Μάρτυρ. σε Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Θαλελαίου.

Ἐπῆρχεν ἐκ τινος χώρας τῆς Φοινίκης, καλουμένης Λιβάνου, υἱὸς
 πατρὸς μὲν Βερουκίου, ἀρχιερέως τῶν Χριστιανῶν, μητρὸς δὲ Ῥω-
 μυλίας· ἰατρὸς τὴν τέχνην, κρυπτόμενος εἰς ἐλαϊῶνα τιὰ διὰ τὸν
 τῶν εἰδωλολατρῶν φόβον· συλληφθεὶς δὲ, ἤθλησεν ἐπὶ Νουμεριανοῦ,
 τῷ 284 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 317.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν Ματύρων σύναθλος, ἀναδείχθεις καὶ ὀπλίτης,
 στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γέγο-
 νας διὰ βασάνων καὶ τιμωρίας, ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν

καταπατήσας· διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου, ὑμνοῦμεν
μηήμεν σοφέ Θαλέλαιε.

**¶ 21. Τῶν ἁγίων Μεγάλων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστο-
λών. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.**

Ὁ Μέγας οὗτος, καὶ αἰδίδιμος Α΄ Βασιλεὺς Χριστιανῶν, ὑπῆρχεν υἱὸς Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ, (βασιλέως τῶν δυτικωτάτων μερῶν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους) καὶ τῆς μακαρίας Ἑλένης. Ἐγενήθη τῷ 272 ἔτει, ἐν Ναισσω τῆς Δαρδανίας, πόλει ποτὲ τοῦ Ἑλλισπόντου, κατὰ τινας. Τῷ 306 ἔτει, ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς, ἀνηγορεύθη τοῦ θρόνου αὐτοῦ διάδοχος. Τῷ 312, μαθὼν ὅτι ὁ Μαξέντιος μετὰ τοῦ Μαξιμίνου ἠνώθησαν κατ' αὐτοῦ, ἐξιστράτευσεν εἰς Ἰταλίαν ὅπου ἀπερχόμενος ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἑαυτοῦ στρατευμάτων, εἶδεν (ὡς βεβαιούσιν) ἐν τῷ οὐρανῷ μετὰ μεσημβρίαν, κάτωθεν τοῦ ἡλίου, σῦλον φωτεινόν, εἰς τύπον Σταυροῦ, μετ' ἐπιγραφῆς τσαύτης· Ἐν τούτῳ νικήσεις. Τὴν ἐφεξῆς νύκτα, φανείς καθ' ἕπρον ὁ Ἰησοῦς Χριστός, παρήγγειλεν αὐτῷ τὴν χρῆσιν τοῦ σταυροειδοῦς ἐκείνου τύπου εἰς τὰς σημαίας αὐτοῦ· ὁ δὲ ἐγερθεὶς τοπρῶι, διάρρισεν ἀμέσως τὴν τούτου κατασκευὴν, ὀνομάσας αὐτὸ Λάβαρον, (Labarum, ὅπερ ἔτυμολογοῦσιν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ λάφυρον) ὅεστι, Σημαίαν πρὸς νίκην καὶ λαφυραγωγίαν τοῦ ἐχθροῦ, ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ Ι. Χ. καὶ κροτήσας τὴν μάχην τῇ 28 Ὀκτωβρίου, ἐνίκησε κατακράτος τὸν Μαξέντιον ὅστις καταδικώμενος, ἐπνίγη εἰς τὸν Τίβεριν ποταμὸν. Ὁ δὲ Κωνσταντίνος, εἰσελθὼν τῇ ἐπαύριον εἰς Ῥώμην μετὰ Θριάμβου, ἀνηγορεύθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας αυτοκράτωρ τῆς Δύσεως, τοῦ Λικινίου βασιλεύοντος εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ἀλλὰ καὶ τοῦτον, ζήλοτυπήσαντα ὕστερον, καὶ ἐδδικούμενον εἰς τοὺς Χριστιανούς, πολεμήσας ἅπαξ καὶ δις, κατεξολόθρευσεν εἰς τέλος, τῷ 323 ἔτει· καὶ οὕτως ἔμεινεν αὐτὸς μονάρχης τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς· ἔπαυσαν πάντες οἱ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας διωγμοί, ἐθριάμβευσεν ὁ Χριστιανισμὸς, καὶ κατέλυθη ἡ εἰδωλολατρεία. Τῷ 325 συνήθροισε τὴν ἐν Νικαίᾳ Α΄ Οἰκουμένην Σύνοδον, ἣν καὶ ἐτίμησε διὰ τῆς ἑαυτοῦ παρουσίας. Τῷ 328, κατὰ τὴν 29 Νοεμβρίου, κατέβαλε τὰ θεμέλια τῆς ἐπιφανοῦς αὐτοῦ Κωνσταντινουπόλεως, εἰς ἣν μετακομισθέντος τοῦ αυτοκρατορικοῦ θρόνου ἐκ τῆς Ῥώμης, ἐπωνομάσθη καὶ αὐτὴ Νέα Ῥώμη. Τελευταῖον, ἀσθείνσας κατὰ τὴν Νικομηδείαν, καὶ ἐκεῖ, κατὰ τὸν Εὐσέβιον, (εἰς Κωνσταντ. Βιβλ. δ. 61 62) ὁμοίως καὶ τὸν Σωκράτην καὶ Σωζόμενον, αἰτήσας καὶ λαβὼν τὸ θεῖον Βάπτισμα, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων Μυστηρίων ἀξιώθεῖς, ἐτελεύτησε τῷ 337, κατὰ τὴν 21, ἢ 22 Μαΐου, ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, ζῆσας τὰ πάντα ἔτι 65, ἢ 66 ὧν ἐβασίλευσε 31. Τὸ δὲ λείψανον αὐτοῦ, ἐνεγχεῖ εἰς Κωνσταν-

τινούπολιν, κατετέθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἀνεγερθέντι ναῶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐβαπτίσθη ἐν Ῥώμῃ, τῷ 324 ἔτει ὑπὸ τοῦ ἁγίου Σιλβέστρου.

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σε τὸν τύπον ἐν ἔρανῳ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν Ἀπόστολός σε Κύριε, βασιλεύσαν Πόλιν τῇ χειρί σου παρέθετο ἣν περισώζε διαπαντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.
Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ, Ἐλένη, τὸν Σταυρὸν ἐκφαίνουσι τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰσδαίων ἀσχύνην ὄντα, ὄπλον δὲ κατ' ἐναντίων ἐν τοῖς πολέμοις, πιστῶν ἀνάκτων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου. Ἄλληλῆϊα.

✠ 23. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μιχαήλ, ἐπισκόπου Συρναίδων. Ἄλληλῆϊα.

✠ 24. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τῆ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Συμεῶν· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Τὰ ἄνω ποθῶν, πῶν κατῶ μεδιστάμενος, καὶ ὡς οὐρανὸν τὸν Στύλον τεκτηνάμενος, δι' αὐτῆ ἀπήσραψας πῶν

θαυμάτων τῇ αἴγλῃ "Οσιε· διὸ εἰς αἰὶ Χριστῷ τῷ πάντων Θεῷ, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 25. Ἡ Τρίτη εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα ἐγκεκρημένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε τὴν Κεφαλὴν σε ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε· πάντες οὖν συνελθόντες ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἄσμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἰκεσίαις σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τοὺς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Ἔτερον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς Ἠρώδης Πρόδρομε παρανομήσας, γυναικὶ παρέσχετο, τὴν Κεφαλὴν σου τὴν σεπτὴν· ἧς τῇ εὐρέσει βοῶμέν σοι· Αἴτησαι πᾶσι δωρήσασθαι ἔλεος.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου, ἐνὸς τῶν Ἐβδμήκοντα.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Κάρπε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 27. Τῷ ἁγίῳ Ἱερομάρτυρος Ἑλλάδις. Ἀλληλεῖα.

✠ 28. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχῆς, ἐπισκόπου Μελιτινῆς. Ἀλληλουῖα.

✠ 29. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας. Ἀλληλεῖα.

✠ 30. Τῷ ὁσίο Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίῳ, ἡγμεμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλματίων. Ἀλληλουῖα.

Ἡ μονὴ αὕτη, κατὰ τὸν Κωδινόν, ἐκτίσθη ὑπὸ Δαλμάτου Πατρικίου, ἀνεψιοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν

ἔλαβεν. Ὡς δὲ ἄλλοι λέγουσιν, ἐπωνομάσθη οὕτως, ἐξότου ὁ Δαλμάτος διεδέχθη ἐν αὐτῇ τὸν Ἰσαάκιον (Ἀγούστ. 3). Πιθανώτερον ὅμως, ὅτι ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην πληθυντικῶς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Δαλμάτων — Τὴν μονὴν ταύτην ὁ Κοπρώνυμος ἐποίησεν ἴσπερον στρατῶνα, κατὰ τὸν Ζωναράν. “ Καὶ τὴν τοῦ Δαλμάτου δὲ λεγομένην μονήν, ἀρχαίαν οὖσαν, καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβυτέρων πασῶν, ἀφ’ ἧς ἀπελάσας τοὺς μοναχοὺς, στρατιωτῶν αὐτὴν πεποίηκε καταγώγιον, ” (Χρονικ, ΙΕ', ή).

✠ 31. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου. Ἀλληλουϊα.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15, καὶ ἡ νύξ ὥρας 9.

✠ 1. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου.

Ἦ πῆρχεν ἐκ Νεαπόλεως τῆς ἐν Παλαιστίνῃ, φιλόσοφος Πλατωνικός· προσῆλθεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ διὰ τοὺς διαγμούς, οὓς ἔβλεπε τοὺς Χριστιανούς ὑπομένοντας· ἀπελθὼν εἰς Ῥώμην, ἔδωκεν εἰς Μάρκον τὸν Δυρῆλιον ἐγγραφὸν ἀπολογίαν, δι’ ἧς ἀπέδειξε τὴν ἀθωότητα καὶ ἀγιότητα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως· ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς τῷ 167 ἔτει.

Ἀλληλουϊα.

✠ 2. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Διεδέχθη τὸν Ταράσιον τῷ 806. ἀντέστη γενναίως, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμὴν, εἰς τὸ πρόσταγμα Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου· ὑφ’ οὗ ἐξορισθεὶς ἐν τινι μοναστηρίῳ, ἐτελεύτησε τῷ 827, ἑτῶν 70.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικηφόρε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τῆς νίκης ἀτέφανον, ὦ Νικηφόρε, οὐρανόθεν ἐν-

δοξε, ὡς εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ, σῶζε τοὺς πίστει τι-
μῶντάς σε, ὡς Ἱεράρχην Χριστοῦ, καὶ διδάσκαλον.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Μαρτυροῦ Δσκιλλιαίου. Ἀλληλεῖα.

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, ἀρ-
χιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐτέθη εἰς τὸν θρόνον τῷ 320. ἀπέστειλε τοποτηρητὴν ἑαυτοῦ
εἰς τὴν Α'. Οἰκουμένην Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 330. Κατ' ἄλλους
δὲ, γενόμενος ὁμολογητὴς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἐτελεύτησε τῷ 312 ἔτει.
Γιστόν δὲ, ὅτι οἱ Τριαδικοί τῆς Ὀκταήχου Κανόνες οὐκ εἰσὶ τοῦ
Μητροφάνους τούτου ποίημα, ἀλλ' ἐτέρου ὁμωνύμου, ἐπισκόπου Σμύρ-
νης χρηματίσαντος, περὶ τὰ μέσα τοῦ Θ'. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος.

Ὅρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν πίστιν Χριστοῦ, τρανῶς σὺ ἐδογματίσας, καὶ
ταύτην τηρῶν, εἰς πλήθος ὄντως ἠύξησας, τὸ πιστὸν
σου ποίμνιον· σὺν Ἀγγέλοις ὄσεν Μητρόφανες, συ-
ναγάλλη νῦν· καὶ τῷ Χριστῷ πρὸς βεβαίως ἀπαύστως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 5. Τῶ ἁγίῳ Ἱερομάρτυρος Δωροθέῳ, ἐπισκόπῳ Τύρας.

✠ 6. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου,
ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

✠ 7. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου, ἐπισκόπου
Ἀγκύρας.

✠ 8. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Μεγαλο-
μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου. Ὅρα Φεβρ. 8.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Σ' Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Οὐψωθεῖς ἐν τῷ σταυρῷ.

Στρατολογίᾳ ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τῷ οὐρανοῦ ζυγα-
γὸς Βασιλέως, περικαλλῆς γεγένησαι Θεόδωρε· ὅπλοις
γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ καπεξωλό-
θρευσας τῶν δαιμόνων τὰ ζήνη, καὶ νικηφόρος ὦφθης
ἀθλητῆς· ὄσεν σε πίστει αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ σταυρῷ.
Ως ἀθλητῆς καὶ ἀριστεύς τοῦ Σωτῆρος, καὶ χορηγῶν
 τῶν δωρεῶν οὐρανόθεν, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου
 προφθαύεις αἶψι, πάντας τοὺς προσφεύγοντας τῷ κατ'
 σου Δείῳ, καὶ πιστῶς προστρέχοντας τῇ ἀγία σου
 σκέπῃ· διὸ βοῶμεν· Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ τῶν κινδύνων
 παμμάκαρ Θεόδωρε.

✠ 9. **Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.**

Σήμερον εορτάζεται κυρίως ἡ μνήμη τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ· τῇ δὲ
 18 Ἰανουαρίου, ἢ ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας φυγῆ αὐτοῦ, ὡς πρόξενος
 ἀγαθῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· καθότι συγκροτηθεῖσα δι' αὐτῆς ἡ ἐν
 Ἐφέσῳ Σύνοδος, ἐξωστράμισε τὸ βλάσφημον τοῦ Νεστορίου δόγμα.
 Ὁρα Ἰανουαρίου 18.

Σημειῶσαι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν γίνεται τὸ
 θερινὸν ἡλιοστάσιον, ἀρχεται ὁ ἥλιος στρέφεισθαι πάλιν πρὸς
 τὰ νότια μέρη, καὶ αὐξάνειν μὲν τὰς νύκτας εἰς ἡμᾶς, σμικρύν-
 νειν δὲ τὰς ἡμέρας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.
Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμ-
 νότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων θεόπνευ-
 στον ἐγκαλλωπίσμα, Κύριλλε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου
 πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος· πρέσβευε
 Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ σταυρῷ.
Τὰς τῶν αἰρέσεων πλοκάς διαρρήξας, ἐν τῇ δυνάμει
 τοῦ Χριστοῦ Δείοις λόγοις, τὴν Ἐκκλησίαν Κύριλλε
 ἐπλούτισας, πάντα τὰ ζιζάνια Νεστορίου ἐκκόψας·
 ὄθεν καὶ παρίστασαι, συν' Ἀγγέλων χορείαις, Χρισ-
 τῷ πρεσβεύων μάκαρ ἐκτενῶς, πᾶσι πταισμάτων ὀ-
 ρήσασθαι ἄφεσιν.

✠ 10. **Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, ἢ Ἀντωνίνης.**

✠ 11. **Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαῖος, ἢ Βαρνάβα.**
 Ὁ μὲν Βαρθολομαῖος ἦν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Δώδεκα, Γαλιλαῖος

τὴν πατρίδα καὶ ταῦτα μόνα βέβαια περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐκ τῆς εὐαγγελικῆς ἱστορίας. Περὶ δὲ τοῦ ἔργου τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ λέγουσι πάντες, ὅτι ἐκκήρυξεν εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ Περσίαν, καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς Ἰνδοὺς, φέρων εἰς αὐτοὺς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, Ἑβραϊσὶ γεγραμμένον, ὅπερ, μετὰ 100 ἔτη, εὔρεν ἐκεῖ ὁ Πανταίνος, φιλόσοφος Στωϊκός, καὶ περίφημος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ χριστιανικῆς σχολῆς διδάσκαλος (Εὐσέβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Ε', 10). Ἐτελεύτησε δὲ, κατὰ τὴν κοινοτέραν γνώμην, σταυρωθεὶς, ἢ ζῶν ἐκδαρεῖς τὸ σῶμα ἐν Ἀλβανοπόλει τῆς Ἀρμενίας, ὅπερ φαίνεται βεβαίως καὶ ἡ ἀρχαία τῶν Ἀρμενίων παράδοσις — Τινὲς νομίζουσιν, ὅτι Βαρθολομαῖος καὶ Ναθαναὴλ ἐστὶν εἰς καὶ ὁ αὐτὸς· διότι, λέγουσιν, οἰδαμοῦ φαίνεται ἡ τοῦ Βαρθολομαίου κλῆσις, ἐπὶ σημειοῦται ἡ τοῦ Ναθαναὴλ (Ἰωάν. ἀ', 46-52). "Ὅτι οἱ περὶ τοῦ Βαρθολομαίου λαλοῦντες Εὐαγγελισταί, ἀποσιωπῶσι τὸν Ναθαναὴλ· ὁ δὲ Ἰωάννης, ὅστις μόνος ἀναφέρει αὐτὸν, οὐδὲν περὶ Βαρθολομαίου λέγει. "Ὅτι τὸ Βαρ-πτολομαῖος, οὐκ ἐστὶν ὄνομα κύριον, ἀλλὰ πατρωνυμικόν, σημαῖον Υἱὸν Θεολομαίου, ἢ Πτολομαίου, (ἐπεὶ εὐρίσκεται ἡ καὶ Βαρ-πτολομαίου γραφόμενον) ὡς καὶ τὸ Βαρ-τίμαιος, Υἱὸς Τιμαίου (Μάρκ. ι', 46) καὶ ἐπομένως πῶνάτο ἔχειν ὡς κύριον τὸ Ναθαναὴλ. Τελευταῖον, ὅτι ὁ Ἰωάννης φαίνεται συναριθμῶν τὸν Ναθαναὴλ μετὰ τῶν Ἀποστόλων, εἰθα λέγει· Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, κτλ. (κα', 2).

Ὁ δὲ Βαρνάβας ὑπῆρχεν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Κύπριος τὴν πατρίδα, Λευίτης τὴν φυλὴν, συμμαθητὴς τοῦ Παύλου ὑπὸ τὸν Γαμαλιὴλ, Ἰωσήφ καλούμενος πρότερον· ὕστερον δὲ μετονομάσθη Βαρνάβας, ὅπερ μεθερμηνεύεται εἰς τὸ, Υἱὸς παρακλήσεως, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἰσως τοῦ ἄλλου Ἰωσῆ, τοῦ καλουμένου Βαρσαβᾶ, καὶ ἐπικληθέντος Ἰούστου. Οὗτος ὁ Βαρνάβας ἔχων ἀγρόν, ἐπώλησεν αὐτὸν, καὶ ἤνεγκε τὰ χρήματα εἰς τοὺς Ἀποστόλους (Πράξ. ἀ'. 23. καὶ δ'. 36-37). Κηρύξας δὲ τὸ Εὐαγγέλιον πολλοῦ, καὶ μετὰ τοῦ Παύλου συνοδοιπορῶν, καὶ καταμόνας, τελευταῖον ὑπέστη τὸν μαρτυρικὸν θάνατον, λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, μετὰ τὸ 51 ἔτος. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Ζήνωνος, τῷ 488 ἔτει, εὔρεθη τὸ ἱερόν τούτου λείψανον, ἔχον ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, Ἑλληνιστὶ γεγραμμένον ὑπὸ τῆς ἰδίας τοῦ Βαρνάβα χειρὸς, καὶ προσνεχθῆναι τῷ Ζήνωνι. Ἐκ τούτου ἔλαβε προνόμιον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Κύπρου, ἵνα ὑπάρχη αὐτοκέφαλος, καὶ υπογράφηται διὰ κοκκίνων γραμμάτων.

Κατάλυσις αἰῶν καὶ ἔλκει

Δημοσίον ἱστορικὴ βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἀφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Βαρδολομαίου, Ἦχος δ΄.

Ἐπεφανῆς σήμερον.

Ωφθης μέγας ἥλιος τῇ οἰκομένη, διδαγμαίων λάμψεσι, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρδολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Τῆς Ἐπερον τῆ Βαρνάβα, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον. τοῦ Κυρίου γεγονόςα παναληθῆς ὑπέρετης, Ἀποστόλων ὠφθης τε τῶν Ἑβδομήκοντα πρῶτος· ἠύγασας, καὶ σὺ τῷ Παύλῳ τὸ κήρυγμά σου, ἅπασι καταμηνύων Χριστὸν Σωτῆρα· διὰ τοῦτο ὑμνωδίαις, τῇ θείῳ μνήμην, Βαρνάβα τελοῦμέν σου.

✠ 12. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ὀνουφρίου, καὶ Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἄδῳ.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ὀνούφριε· ἠσπεῖα, ἀγρυπνία προσευχῆ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἐπερον κοινόν. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 293.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αστὴρ φαεινὸς ἐδείχθης τοῖς μονάζουσιν, ὡς φέγγος νυκτί, αὐγαῖεις ἐν τοῖς πέρασιν· οὕτω Πάτερ ἔλαμψας ἐν ἀσκήσει, ὡσπερ ἥλιος· διὰ τοῦτο Ὀνούφριε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Φῆς Ἐπερον, Ἦχος πλ. δ΄. Πίστιν Χριστῷ ὡσεὶ θάρακα. ὡς νοητὸν καὶ ἕράνιον, Πέτρε λαβὼν ἐν καρδίᾳ σε, τῆς ἀκηραίου Τριάδος δοχεῖον ὠφθης λαμπρότατον,

καὶ χάριν τῶν θαυμάτων ἀπέειληφας, κραυγάζων ἀπαύστως Ἀλληλουῖα.

✠ 13. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Ἡ θλίψεν ἐν ἔτει 298, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.

Η Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Κεπελάγη· Ἰωσήφ.
 Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ
 Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀδελῶ, καὶ συσ-
 ταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ
 πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω
 ὑπὲρ σῆ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἀμωμον,
 προσδέχῃ τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσ-
 βείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 14. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου· καὶ τοῦ ἐν
 ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσ-
 ταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ὁ μὲν Προφήτης ἦν υἱὸς Σαφατ, ἐκ πόλεως Ἀβελ-Μεούλ, ἢ Ἀ-
 βελ-Νεούλ, ἐκ γῆς Μανασσῆ, γεωργὸς τὸ ἐπάγγελμα πρότερον. Τῷ
 δὲ 908 πρὸ Χριστοῦ, λαβὼν προσταγὴν παρὰ Θεοῦ ὁ Προφήτης
 Ἠλίας, ἔχρισεν αὐτὸν ἀντὶ ἑαυτοῦ εἰς Προφήτην, ἠνίκά ἦροτρία
 (ἄργονε) τὴν γῆν, ἔχων ζεύγη βοῶν δάδεκα, ἄπερ σφάξας εὐθύς,
 καὶ διὰ τῶν ἀρότρων καὶ λοιπῶν γεωργικῶν ξύλων ἐψήσας (βρά-
 σας), ἔδωκεν εἰς τροφήν τῷ λαῷ· αὐτὸς δὲ τοὺς γονεῖς ἀσπασά-
 μενος, καὶ ἀκολουθήσας τῷ Ἠλίᾳ, ὑπῆρέτει αὐτῷ ἕως τῆς ἀνα-
 λήψεως αὐτοῦ ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν (Ἰουλιου 20)· ὅτε λαβὼν τοῦ
 διδασκάλου τὴν μιλωτὴν, καὶ τοῦ προφητικοῦ ἐκείνου Πνεύματος
 διπλασίαν τὴν χάριν, ἔδειξε διὰ τῶν θαυμασίων ἔργων, ὅσα ἢ Δ'
 βίβλος τῶν Βασιλειῶν διηγῆται περὶ αὐτοῦ, τίσις ἦν μαθητὴς
 καὶ ζήσας μέχρι τοῦ 839 πρὸ Χριστοῦ, ἐτελεύτησε πλήρης ἡμε-
 ρῶν, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ. Ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον ἐδόξασεν
 αὐτὸν ὁ Θεός· καθότι μετὰ παρέλευσιν ἑνιαυτοῦ, ἐκφέροντες τινὲς
 νεκρὸν εἰς ταφὴν, εἶτα ληστὰς Μωαβιτῶν αἰφνιδίως ἰδόντες, ἔρριψαν
 αὐτὸν εἰς τὸν τάφον τοῦ Προφήτου, καὶ ἔφυγον· ὁ δὲ νεκρὸς, μόλις
 ἐγγίσας εἰς τὰ ὀστά αὐτοῦ, ἀνέζησεν εὐθύς, καὶ ἔστι ἐπὶ τῶν πο-
 δῶν αὐτοῦ (Δ'. Βασιλ. 19. 20-21). Τοῦτο ἀναφέρειν καὶ ὁ Σεβραχ
 λέγει· Ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα, καὶ ἐν τελευτῇ
 θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ. (μή, 14) Ἐκ τούτων ἐπαυξάνει
 μᾶλλον τὸ σέβας τῶν πιστῶν εἰς τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα, καὶ δι-
 καιοῦται τὸ εὐσεβὲς περὶ τῶν φρόνημα τῆς ὁμοδόξου Ἐκκλησίας

(Γανουαρ. 16.) — Ὁ δὲ Μεθόδιος ἐγεννήθη ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας περὶ τὰ τέλη τοῦ Η' αἰῶνος. Πρεσβύτερος ὢν, ἀπεστάλη πρέσβις εἰς Ῥώμην ὑπὲρ Νικηφόρου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ἐξοριθέντος ὑπὸ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου (Ἰουίου 2). Μετὰ τὸν θάνατον τούτου ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν· ἀλλ' ὡς ζηλωτὴς τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμῆς, ἐξωρίσθη ἀμέσως εἰς τὸ φρούριον τοῦ κατὰ τὴν Βιθυνίαν Ἀκρίτα ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ. Ἀποθανόντος καὶ τούτου, ἐλευθερωθεὶς πρὸς ὀλίγον, ἐκλείσθη πάλιν ὑπὸ τοῦ Θεοφίλου, διὰ τὸν αὐτὸν ζῆλον, εἰς σκοτεινοτάτην φυλακὴν, ὡς εἰς τάφον, ὅπου ἐτρέφετο ὑπό τινας πτωχοῦ ἀλιέως (ψαρᾶ). Τελευταῖον, ἀναλαβούσης τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἑαυτῆς ἐλευθερίαν, ἐπὶ Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης, ἐξάγεται καὶ οὗτος ἐκ τοῦ τάφου, καὶ ἀναβιβάζεται εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, τῷ 842 ἔτει· ὃν καὶ κυβερνήσας 4 ἔτη, ἐτελεύτησε τῷ 846. Οὗτος ἐνήργησε τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἁγίων Εἰκόνων· εἰς τοῦτον ἀποδίδεται, μετὰ τινῶν ἄλλων συγγραμμάτων, καὶ ἡ βιογραφία Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Ὁ Ἀπολυτ. τῶ Προφήτα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε. Ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἢ κρηπίς, ὁ δευτέρως πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρὰς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος ὁ αὐτός.
Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκατείας διδάσκαλον, ἀνεδειξέ σε τῇ ποιίμνησιν ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τῆτο ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Μεθόδιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Π Κοιτάκιον τοῦ Προφήτα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν. Προφήτης Θεῶ, ἐδείχθης διπλασίονα, τὴν χάριν λαβὼν, τὴν ὄντως ἐπαξίαν σοι, Ἐλισσαίε μακάριε· Ἡλιοῦ γὰρ γέγονας σύτκηνος, σὺν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ε Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοὺς ἀσφαλεῖς. Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγωνίσω ὡς ἄσαρκος, καὶ οὐρανοὺς ἐκ-

ληρώσω Μεθόδιε, ὡς τρανώσας ἐν τοῖς πέρασι, τὴν πῶν Εἰκόνων προσκύνησιν· ἐν πόνοις γὰρ καὶ μόχθοις περισσοτέρως διάγων, οὐκ ἐπαύσω ἐν παρρησίᾳ ἐλέγχων, ἀφετουῦντας τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ.

¶ 15. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Θεκουε, ἐκ γῆς Ζαβουλὼν, ἄνθρωπος ἰδιώτης, αἰγῶν καὶ προβάτων ποιμὴν πρότερον, ὡς αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ μαρτυρεῖ (Ἀμ. ζ'. 14-15). Ἠρξάτο δὲ προφητεῦειν δύο ἔτη πρὸ τοῦ σεισμοῦ ἐκείνου (αὐτ. ἀ. 1), ὃν τάττουσιν οἱ κριτικοὶ τῶ 25 ἔτει τῆς βασιλείας Ὀζίου, βασιλέως Ἰούδα, περὶ τὰ 785 πρὸ Χριστοῦ· Ὑστερον δὲ ὁ ψευδοϊερεὺς τῆς Βεδὴλ Ἀμασίας ἐνήργησε τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 9 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἢ τρίτῃ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν. Ἐτερος δὲ ἐστὶν ὁ Ἀμώς ἕτος παρὰ τὸν πατέρα τοῦ Προφήτου Ἡσαίου, Ἀμώς καὶ ἐπεῖνον καλούμενον.

Ἀλληλουῖα.

¶ 16. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Τῆς Ἀπολυτίκ. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Τύχων· νησειᾷ ἀγρυπνίᾳ, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τὰ νοσῶντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εἴν ἀσκήσει ἅγιε, Θεοφιλεῖ διαπρέψας, Παρακλήτου δύναμιν ἐξ ὕψους καθυπεδέξω, ξόανα καθαιρεῖν πλάνης, λαοὺς δὲ σώζειν, δαίμονας ἀποδιώκειν, νόσους ἰᾶσθαι· διὰ τῆτό σε τιμῶμεν, ὡς Θεοῦ φίλον, Τύχων μακάριε.

¶ 17. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μανουήλ, Σαβέλ, καὶ Ἰσμαήλ.

Ἦσαν Πέρσαι τὸ γένος, ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, στρατιωτικοὶ τὴν τάξιν· ἤθλησαν δὲ ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, τῷ 363 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 347.

Τ **Κοντάκιον, Ἦχος β΄.** Τὰ ἄνω ζητῶν.

ἢ πίστει Χριστοῦ τρωθέντες παμμακάριστοι, καὶ τότε πισῶς πίνοντες τὸ ποτήριον, τῶν Περσῶν σεβάσματα, καὶ τὸ θράσος εἰς γῆν κατεβάλετε, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, πρεσβείας ποιοῦντες ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 18. **Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου.**

^Ἦθλισεν ἐπὶ Οὐεσπεσιανοῦ, περὶ τὸ 73 ἔτος.
Ἀπολυτικίον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. **Σελ.** 317.

Τ **Κοντάκιον, Ἦχος γ΄.** Ἡ Παρθένος σήμερον.

ῶν τυράννων ἥσυχνας τὰς πονηρὰς ἐπινοίας, καὶ Ἑλλήνων ἠλεγξας τὸ ἀδειώτατον σέβας, ἔλαμψας θεογνωσίαν πᾶσιν ἀνθρώποις, δόγμασι τῆς εὐσεβείας, θεόφρον Μάρτυς· διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν πόθῳ, σοφέ Λεόντιε.

✠ 19. **Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.**

^Ἦπῆρχεν ἐκ τοῦ χοροῦ τῶν Δώδεκα, καλούμενος ὑπὸ μὲν τοῦ Λουκᾶ (σ΄. 16. καὶ Πράξ. ἀ΄. 13), Ἰούδας Ἰακώβου ὁ ἐστίν, ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἐπομένως καὶ τῷ Κυρίου συγγενῆς, κατὰ τὸ ἀνθρώπινον. Ὑπὸ δὲ τοῦ Ματθαίου (ί. 3), Λεββαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς (λέγει) Θαδδαῖος, ἕτερος παρὰ τὸν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἐβδoμήκοντα ὄντα Θαδδαῖον, τὸν ἰασάμενον τὸ πάθος Ἀβγάρε, ἢ Ἀγβάρου, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (Ἱστορ. Ἐκκλ. ἀ΄. 13). Οὗτος δὲ κηρύξας εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, Ἀραβίαν, Ἰδουμαίαν, καὶ Συρίαν, ἐτέλεσε μαρτυρικῶς τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ τὸν δρόμον ἐν Βηρυτῷ, ὡς λέγουσι, περὶ τὸ 80 ἔτος. Τούτου ἐστὶν ἡ τελευταία τῶν Καθολικῶν Ἐπιστολῶν, πρὸς τοὺς ἐν τῇ διασπορᾷ ὄντας πιστοὺς Ἰουδαίους γεγραμμένη, μετὰ τὴν τῆς Ἱερουσαλήμ ἀλώσει ὑπὸ τοῦ Οὐεσπεσιανοῦ.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, ὃ Ἰούδα εἰδότες, καὶ Μάρτυρα στερρόν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην πατήσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα ὄθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Ε **Κοντάκιον, Ἦχος α΄.** Χορὸς ἀγγελικός.

κρίξης εὐκλεοῦς, θεοδώρητον κλῆμα, ἀπέτειλας ἡ-

μῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀπόστολε Θεάδελφε, τοῦ Χριστοῦ κήρυξ πάνσοφε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν λόγων, τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν Κυρίου παμμακάρι, καὶ μύστα τῆς χάριτος.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, ἐπισκόπου Πατάρων.

Οὗτος, διὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν καὶ ἀρετὴν, ἐπωνομάζετο Εὐβουλος· γενόμενος δὲ ἐπίσκοπος τῶν ἐν Λυκίᾳ Πατέρων, προεβίβασθη ἔπειτα εἰς τὸν τῆς Τύρου θρόνον, ὅπου καὶ ὑπέμεινεν ἐνδόξως τὸν μαρτυκὸν θάνατον ἐν Χαλκίδι τῆς Κοίλο-Συρίας, τῷ 311 ἔτει ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. Ἐκ τῶν σωζομένων αὐτοῦ συγγραμμάτων ἐστὶ καὶ τὸ ἐπιγραφόμενον, Συμπόσιον Παρθένων.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱεμάρτυρος Εὐσεβίου, ἐπισκόπου Σαμωσάτων.

✠ 23. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

✠ 24. Τὸ Γενέθλιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τούτον τὸν ἐν γεννήτοῖς γυναικῶν μείζονα, καὶ Θεομαρτύρητον Προφήτην, ἀπάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερον (Ματθ. ἀ. 9-11), γενήσασα ἡ γυναιὰ καὶ στεῖρα Ἐλισάβετ, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς κυοφορίας αὐτῆς, ἐπέπλισε πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ περιοίκους εὐφροσύνης καὶ θαύματος. Ἀλλὰ πολλῶ θαυμαστότερα ἐφάνηται ἐφεξῆς, κατὰ τὴν ὀγδόην ἡμέραν τῆς περιτομῆς, τὰ Ὀνομαστήρια τοῦ Παιδίου. Οἱ παρόντες ἐκάλουν αὐτὸ, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. Ἡ Μήτηρ, κατὰ θεῖαν πάντως ἐπίπνοιαν, ἀποκριθεῖσα, εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Ὁ δὲ Πατήρ, ἐρωτώμενος μὲν περὶ τούτου διὰ νεύματος, μὴ δυνάμενος δὲ λαλῆσαι (Σεπτεμβρ. 23), αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ παραχρῆμα ἀνεψύχη αὐτοῦ τὸ στόμα, ἐλύθη αὐτοῦ ἡ γλῶσσα τοῦ ἐννεαμήνου δεσμοῦ, καὶ πλοσθεῖς Πνεύματος ἁγίου, ᾄδει τὴν Β'. Ὠδὴν τῆς Νέας Διαθήκης, εὐλογῶν τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, τὸν πληρώσαντα τὰς πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ γενομένης ἐπαγγελίας, τὸν ἐπισκεψάμενον τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθήμενους, καὶ ἕξαποστείλαντα αὐτοῖς τὸ φῶς τὸ σωτήριον. Προφитеύει δὲ καὶ περὶ τοῦ Παιδίου, ὅτι ἐστὶ Προφήτης τοῦ Ὑψίστου, καὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Προδρόμος (Λουκ. ἀ. 57-79), τὸ δὲ παιδίον Ἰωάννης, ὅπερ δηλοῦ, πλήρης χάριτος καὶ ἰσχύος.

(λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς) καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ (αὐτ. 80).

Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Π **Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.** Ταχὺ προκατάλαβε. Προφήτα καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημῆσαί σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατὴρ ἀφώνια, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Η **Κοντάκιον, Ἦνος γ΄.** Ἡ Παρθένος σήμερον. πρὶν ζεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα πάσης τῆς προφητείας· ὃν γὰρ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, τοῦτον ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης κήρυξ, ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Ψ 25. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας.

Ἡ θλίπεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 302 ἔτει.

Ἀπολυτικίον τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς Μάρτυρος.

Η ἀμνάς σε Ἰησὺ κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ. **Σελ. 339.**

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἀνωτέρω.

Ψ 26. Τῶ ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ τῷ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα λαβῶν γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀδανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσιε Δαυὶδ τὸ πνεῦμά σου.

Ψ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψῶν τῷ Ξενοδόχῳ.

Ἡκμασεν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου, ἐν ἔτει 541.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτίσω τὸν μισθόν σου Πάτερ ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τὸς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. Ἀλλὰ

πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Σαμψὼν Θεόφρον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως. Ὡς ἰατρὸν πανάριστον, καὶ πρεσβευτὴν εὐπρόσδεκτον, οἱ τῇ σοφῷ σου τῇ θείᾳ προστρέχοντες, Σαμψὼν Θεόφρον ὅσιε, συνελθόντες ἐν πίστει, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις ἀγαλλιώμεθα, Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν τοιαύτην σοὶ χάριν παρέχοντα τῶν ἰάσεων.

Ψ 28. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τῶν ἁγίων ἢ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου. Ὁρα Ἰαν. 31.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄.
Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκεδάσον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Χειρόγραφον εἰκόνα.
Τὸ μέγα ἰατρεῖον τῆς οἰκουμένης, τὸ ζεῦγος τοῦ Χριστοῦ τὸ πεποθημένον, τοὺς φωστῆρας τοὺς ἐκλάμποντας, ταῖς αὐγαῖς τῶν ἰάσεων, ὑμνήσωμεν πιστοὶ μεγαλοφώνως, ἔνδον τοῦ ναοῦ αὐτῶν βοῶντες· Κύρος καὶ Ἰωάννης, οἱ χορηγοὶ τῶν θαυμάτων, καὶ ἰατροὶ τῶν νοσοῦντων, αὐγάζουσι τὰ πέρατα.

Ψ 29. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

Τούτων ὁ μὲν Θεομακάριστος Πέτρος ἦν ἐκ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ἰωάν, ἀδελφὸς Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἀλιεὺς τὴν τέχνην, ἰδιώτης καὶ πτωχός, Σίμων καλούμενος τοπρῶτον· εἶτα μετωνομάσθη Πέτρος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ, ὅτε ἐμβλέψας εἰς αὐτὸν, εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων, ὁ υἱὸς Ἰωάν· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος (Ἰωάν. α. 43). Ὑψωθείς δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἀξίωμα, καὶ γενόμενος αὐτοῦ ἀχάριστος καὶ ζηλωτὴς μαθητὴς, ἠκολούθησεν αὐτῷ, ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ἕως εἰς τὸ πάθος αὐτό, ἔνδον τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως Καϊάφα· ὅπου ἀρνησάμενος αὐτὸν τρίς, διὰ τὸν ἐκ τῶν Ἰουδαίων

φόβον, καὶ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, ἔλαβε πάλιν, διὰ πικροτάτων δακρῶν, πληρεστάτην τοῦ οἰκείου παραπτώματος τὴν συγχώρησιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος κάθοδον, κηρύξα, αὐτὸν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ τινα τῆς Ἀσίας μέρη, κατήντησε τελευταίον εἰς Ῥώμην· ἐν ἣ σταυρωθεὶς ὑπὸ Νέρωνος, κάτω μὲν τὴν κεφαλὴν, τοὺς δὲ πόδας ἄνω, ἀνήλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς τῶ 66, ἢ 68 ἔτει, καταλιπὼν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ δύο Καθολικὰς Ἐπιστολάς.

Ὁ δὲ Θεσπέσιος Παῦλος, τὸ Σκεῦος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, καὶ τοῦ κόσμου παντός ὁ διδάσκαλος, ὑπῆρχεν Ἰουδαῖος τὸ γένος, Βενιαμίτης τὴν φυλὴν, Ταρσεὺς τὴν πατρίδα, πολίτης Ῥωμαῖος τὴν τιμὴν, εἰδήμων τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀκριβὴς εἰς τὴν τῶν νομικῶν ἐπιστήμην, Φαρισαῖος τὸ τάγμα, ἐκ Φαρισαίου πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ ὑπὸ τὸν Φαρισαῖον Γαμαλιὴλ, τὸν ἐν Ἱερουσόλοιμοις ἐπίσημον νομοδιδάσκαλον μαθητεύσας· καὶ διὰ τοῦτο θερμότατος ζήλωτης κατ' ἀρχὰς τῶν πατρικῶν αὐτοῦ παραδόσεων, καὶ σφοδρὸς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διώκτης, Σαῦλος, ἢ Σαοὺλ καλούμενος τότε (Πράξ. κβ. 3-4). Περὶ δὲ τὸ 36 ἔτος, ὅτε, ἐν τῇ σφοδροτέρᾳ ὀργῇ τῆς κατὰ τῶν Μαθητῶν τοῦ Κυρίου ματίας αὐτοῦ καὶ λύσσης, ἀπῆρχετο εἰς Δαμασκὸν, ἐφωδιασμένος μετὰ συστατικῶν παρὰ τοῦ ἀρχιερέως γραμμάτων, ὅπως ἀγάγῃ ἐκεῖθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ δεσμίους, ὅσους εὕρῃ πισειόντας εἰς Χριστὸν, πλησιάσας εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, περιλάμπεται κατὰ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ὑπὸ οὐρανοῦ φωτός, καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀκούει φωνῆν, λέγουσαν αὐτῷ· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; Καὶ ἐρωτήσας· Τίς εἶ Κύριε; ἀκούει πάλιν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις· σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἡ οὐράνιος αὕτη φωνὴ καὶ φωτοχυσία κατέστησεν αὐτὸν ἐντρομὸν, καὶ ἐτύφλωσε πρὸς καιρὸν· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν πόλιν χειραγωγούμενος, καὶ κατὰ θείαν ἀποκάλυψιν, βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Ἀποστόλου Ἀνανίου (Ὀκτωβρ. 1), ἀνοίγει πάλιν τοὺς σωματικούς ὀμοῦ καὶ ψυχικούς ὀφθαλμούς, πρὸς ἐπίγνωσιν τοῦ ἀνατείλαντος Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης. Καὶ εὐθέως, ὡς θαυμασίου μεταβολῆς! παρρησιάζεται ἐν ταῖς Συναγωγαῖς, καὶ, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν τῶν Ἰουδαίων, κηρύττει τὸν Χριστὸν, ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ (Πράξ. 9. 1-20).

Τὸν δὲ μετὰ ταῦτα ζῆλον αὐτοῦ εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, τοὺς ἀμετρήτους αὐτοῦ κόπους, καὶ θλίψεις τὰς πολυεεῖς, τὰς πληγὰς, τὰς φυλακὰς, τὰ δεσμά, τοὺς ῥαβδισμούς, τοὺς λιθασμούς, τὰ ναυάγια, τὰς ὁδοπορίας, τοὺς κινδύνους ἐν γῇ, ἐν θαλάσσῃ, ἐν πόλεσιν, ἐν ἐρημίαις· τὰς συνεχεῖς ἀγρυπνίας, τὰς καθ' ἡμέραν νηστείας, τὴν πείναν καὶ δίψαν καὶ γυμνότητα, καὶ ὅσα ἄλλα ὑπέμεινε

ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, ὅπερ ἐβάστασεν ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλέων, καὶ Ἰσραηλιτῶν· καὶ ἐπὶ πᾶσι, τὴν μέριμναν παστῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, τὸν διάπυρον αὐτοῦ πόθον ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων σωτηρίας, δι' ὃν ἐγένετο τοῖς πᾶσι τὰ πάντα, ἵνα τὴν πάντας σώσῃ, εἰ δυνατόν· ὑφ' οὗ τὴν καρδίαν φλεγόμενος, περιήρχετο συνεχῶς εἰς ἐπίσκεψιν πάντων, καὶ ὡσπερ πτηνὸν τοῦ οὐρανοῦ, ἵπτατο εἰς Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην, Δύσιν καὶ Ἀνατολήν, οὐδαμοῦ μένων, οὐδὲ ἰσάμενος· ταῦτα πάντα διηγείται περιστατικῶς ἢ ἰσά τῶν Πράξεων βίβλος, καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἑαυτοῦ Ἐπιστολαῖς. Αἱ δὲ Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ αὐταί, δεκατέσσαρες μὲν οὗσαι τὸν ἀριθμὸν, εἰς δὲ 250 Ὀμιλίας ἐρμηνευθεῖσαι ὑπὸ τοῦ θείου Χρυσοστόμου, ἐμφαίνουσι τὸ ὕψος τῶν νοημάτων αὐτοῦ, τὴν ὑπερβολὴν τῶν γενομένων αὐτῷ ἀποκαλύψεων, τὴν θεοφθον ὁδοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν, δι' ἧς συμμιδᾷζει Σαμασίας τὴν Παλαιὰν μετὰ τῆς Νέας Διαθήκης, ἐρμηνεύσει τὰ ταύτης Μυστήρια, τὰ ὑπὸ τοὺς τύπους ἐκείνης κεκρυμμένα, κρατύνει τὰ τῆς πίστεως δόγματα, πλατύνει τὴν ἠθικὴν τοῦ Εὐαγγελίου διδασκαλίαν, καὶ ὑποδεικνύει ἀκριβῶς τὰ καθήκοντα ἐκάστης τάξεως, καὶ ἡλικίας, καὶ καταστάσεως ἀνθρώπων. Ἐν τούτοις καταστήσας αὐτοῦ τὸ στόμα γάλιγγα πνευματικὴν, καὶ τὴν γλῶσσαν λαμπροτέραν τοῦ ἡλίου, δι' ἣν περιήγησε τρανῶς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ κατεφώτισε τῆς οἰκουμένης τὰ περάτα· τέλος, πληρώσας τὸ ἔργον τῆς διακονίας αὐτοῦ, ἐτελεύτησε καὶ αὐτὸς μαρτυρικῶς, ἀποτιμηθεὶς τὴν κεφαλὴν ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Νέρωνος, καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὡς λέγουσι τινές, κατ' ὃν καὶ ὁ Πέτρος ἐσταυρώσθη.

Ἡ δὲ μεταβολὴ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Σαύλου εἰς Παῦλον, φαίνεται ἐν ταῖς Πράξεσιν, ἐξότου ἐπέστρεψεν εἰς Χριστὸν τὸν ἐν Πάφῳ τῆς Κύπρου ἀνθύπατον, ἐθνικὸν ὄντα, Σέργιον Παῦλον τὸ ὄνομα (ιγ'. 6-12). Ἡ δὲ αἰτία ἐστὶν ὅτι, κατὰ μὲν Ἰουδαῖος τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν, ἐκαλεῖτο Σαῦλος· κατὰ δὲ Ῥωμαῖος ἐκ τῆς πολιτογραφίας, ὡς ἐν Ἐφῶ τῆς Κιλικίας γεννηθεὶς, ἐκαλεῖτο καὶ Παῦλος· ἡδὲ ἀρχάμενος κηρύττειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς ἐθνικοὺς, ἐκράτησε τὸ δεύτερον τοῦτο ἵνομα, ὡς μᾶλλον σύνηδες καὶ γνωστὸν ἢ τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς Ῥωμαίοις. Οὕτω γνωμοδοτοῦσι τινές.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμενῇ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, ἢ Ὑπακοῆ, Ἦχος πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ ἐκ ἔσχεσε δέσμιον; ποία Ἐκκλησία οὐκ ἔχεισε ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γάρ σε σκελισθέντα φωτὶ· Ῥώμῃ σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἢ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόσῳ τιμᾷ σου τὰ σπάργανα. Ἀλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ καύχημα τῆς οἴκουμένης, προφθάσας ἡμᾶς στήριζον.

Τ' Ἀφ' ἑκτῆς Ὡδῆς, Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Ἀποστόλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

✠ 30. Ἡ Σύναξις τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν Δώδεκα.

Τὰ ὀνόματα τούτων εἰσὶ ταῦτα· Σίμων, ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Πρωτόκλητος· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Εὐαγγελιστὴς, καὶ Θεολόγος· Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης, ὁ καὶ Λεῦις, καὶ Εὐαγγελιστὴς· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου υἱός, καὶ Ἰσίδωρος ὁ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ὁ καὶ Λεββαῖος, καὶ Θαδδαῖος ἐπικληθεὶς· Σίμων ὁ Κανανίτης, ὁ ἑρμηνευόμενος Ζηλωτὴς, καὶ Ματθίας, ὁ εἰς τὸν τόπον τοῦ προδότου Ἰούδα ψηφισθεὶς. Ὁρα Δεγούστου 9.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτ. τῶν Κορυφαίων. Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Ἔτερον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει παιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρόκριτον, καὶ σὺν Παύλῳ ἅπασαν δωδεκάριθμον φάλαγγα σήμερον· ὦν τὴν μνήμην τελῶντες πισῶς, τὸν πέτρης δοξάσαντα δοξάζομεν.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14. καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

✠ 1. **Τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κρομά καὶ Δαμιανοῦ.**

Ἄλλοι οὗτοι παρὰ τοὺς ἐν τῇ πρώτῃ Νοεμβρίου ἑορταζομένους, ὑπῆρχον ἐκ Ῥώμης, ἰατροὶ τὴν τέχνην, ἀνδράποισ καὶ κτήνεσι τὰς ἰαστεὶς παρέχοντες δωρεὰν, μηδένα ἄλλον μισθὸν τῆς ἰατρείας αἰτοῦντες, εἰμὴ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν καὶ πίστιν τῶν θεραπευομένων. Ἐτελεύτησαν δὲ μαρτυρικῶς τῷ 284 ἔτει, ἐπὶ Καρίνου καὶ Νουμεριανοῦ.

Καταλυσίς οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Αγιοὶ Ἀναργυροὶ ἢ Θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Οὐκ ἐπὶ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλᾶστε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἐνδοξοὶ· ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, ἢ τῶν πολεμίων τὰ δράση κατευνάσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

✠ 2. **Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις.**

Ἡ κατάθεσις αὕτη ἐγένετο ἐν ἔτει 458, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ὁρακῆος, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις περικαλλῆ τῆς Θεοτόκου Ναὸν, οἰκοδομηθέντα κατὰ τινὰς μὲν, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Λέοντος· κατ' ἄλλους δὲ, ὑπὸ τῶν προκατόχων αὐτοῦ, Μαρριανοῦ καὶ Πουλχερίας· περίφημον δὲ γενόμενον μετὰ ταῦτα διὰ τὴν τῶν Ἀβάρων καταστροφὴν (Σαββ. Ε'. τῶν Νηστ.). Ἐπειτο δὲ ὁ Ναὸς οὗτος εἰς τὰ παραθαλάσσια τοῦ λεγομένου Κερατίου κόλπου, κατὰ τὸ ἐνδότερον μέρος αὐτοῦ, ὅπου καὶ βασιλεία ἐκτίσθησαν ὕπερον, καὶ πύλη τῆς πόλεως ὑπῆρχε, πρῶν μὲν Πύλαι Βλαχερνῶν, νῦν δὲ ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἐἰβάν-σεράϊ καπουσί λεγομένη. Εἰς αὐτὸν τὸν Ναὸν ἐστῆθη Ἰωάννης ὁ Καντακουζηνὸς τῷ 1345 ἔτει· καὶ ἡ κατὰ Ἀλινδύου τοῦ Βαρλααμίτου Σύνοδος εἰς αὐτὸν συνήθροισθη (Κυρ. Β'. τῶν Νηστ.).

Καταλυσίς οἴνου καὶ ἐλαίου.

Καταλυσίς οἴνου καὶ ἐλαίου, ἐκ τῆς Μυτιλήνης.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταίαν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἐδώρησω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἀφάρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωπᾶμεν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σε δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΠΚοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.
 Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφάρσας, θεοχαρίτωτε Ἄγνη ἐδώρησω, τὴν ἱεράν Ἐσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερόν, σῶμά σε ἐσκέπασας, σκέπη πάντων ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν κατάθεσιν, ἐορτάζομεν πόδι, καὶ ἐκβοῶμεν φόβῳ σοι σεμνῇ· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰακίνθου καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνατολίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ μὲν Μάρτυς ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, κατακοιμιστῆς, ἢ θαλαμηπόλος (Κουβικουλάριος, Valet de chambre) τοῦ βασιλέως Τραϊανοῦ· ἀναγκασθεὶς δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἵνα φάγη ἐκ τῶν εἰδαλοθύτων, καὶ μὴ βουληθεὶς, κατεκλείσθη νῆστις εἰς φυλακὴν, ὅπου τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο, τῷ 108 ἔτει. Ὁ δὲ Γεράρχης ἦν πρεσβύτερος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας πρότερον· εἶτα διεδέχθη τὸν ἅγιον Φλαβιανὸν εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, τῷ 449 ἔτει· παρέστη εἰς τὴν ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 458 ἔτει. — Τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν καὶ εἰς τοὺς Αἶνους τῆς Ὁκτωήχου ἐπιγραφόμενα, Στιχηρὰ Ἀνατολικά, τινὲς μὲν ἀποδίδουσιν εἰς τὸν Ἀνατόλιον τοῦτον· ἕτεροι δὲ, καὶ ἴσως πιθανώτερον, εἰς ἄλλον ὁμῶνον, ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Στουδίου, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου μαθητῆν, πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὴ ἐκείνου σάζεται.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 317.

Τοῦ ἱεράρχου. Κανόνα πίστεως. Ὁρα ἄντικρυς.

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Υπῆρχεν ἐκ Δαμασκού, τοῖς Γεωργίου καὶ Γρηγορίας ἁγιομαθῆ-

τευσεν ἐν νεότητι· ἐχηρημάτισε κληρικὸς καὶ γραμματεὺς Θεοδώρου, τοῦ τῶν Ἱεροσολύμων ἀρχιεπισκόπου, ἀφ' οὗ καὶ Ἱεροσολυμίτης ἐπονομάζεται· παρέστη εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν 5^η Σύνοδον, τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τοδεύτερον συγκροτηθεῖσαν, ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Παγωνάτου ἐν ἔτει 680. ἐγένετο διάκονος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, εἶτα ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης· ἐτελεύτησε τῷ 720, ἢ 723 ἔτει. Ἐκτὸς τῶν λοιπῶν ἱερῶν αὐτῆ συγγραμμάτων, ἐποίησε προσέτι καὶ ἄσμητὰ διάφορα, ἐξ ὧν καὶ ὁ λεγόμενος Μέγας Κανὼν, ὃς τις ἐστὶν ἴσως ὁ πρῶτος μελουρηθεὶς εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανὼνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδείξέ σε τῇ ποιμνῇ σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τῆτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Ἀνδρέα· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Σαλπίσας τρανώς, τὰ θεῖα μελωδήματα, εἰδείχθης φωστήρ, τῷ κόσμῳ τπλαυγέστατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῆς Τριάδος, Ἀνδρέα ὅσιε· ὄθεν πάντες βοῶμέν σοι· Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 5. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Λαμπαδοῦ, καὶ Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ.

Οὗτος ἦν Τραπεζούντιος τὴν πατρίδα· ἐμόνασε κατ' ἀρχὰς ἐπὶ τοῦ Κυμαίου, ἢ τοῦ Κυρινᾶ λεγομένου ὄρους, τοῦ ἐν τῇ Μυσίᾳ τῆς Βιθυνίας· εἶτα μεταβάς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἀθῶνος, συνέστησε τὴν μεγίστην μονὴν, τὴν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τιμωμένην καὶ καλουμένην Λαύραν· ἐτελεύτησε περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζῶν, σοῦ κατεπλάγησαν Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους πλοκάς ἐχώρησας αἰδίμε, καὶ κατετραυμάτισας τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ὄθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σε ἠμίψατο, πλουσίαις δωρεαῖς· διὸ Πάτερ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Χριστοῦ τὸν ζυγόν, λαβὼν Ἀθανάσιε, καὶ σὲ τὸν

σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, μιμητὴς πανάριστος τῶν αὐτοῦ παθημάτων γέγονας, κοινωνός τε τῆς δόξης αὐτοῦ, τῆς θείας μετέχων καὶ ἀλήκτου τρυφῆς.

✠ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ Μεγάλου.

Τῆς ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τ. ὁ λίθος σφραγισθέντος. Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Σισώη νηστεία, ἀγρυπνία, προτευχῆ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύϊ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Εκοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον. Ἐξασκήσας ἄγγελος ἐν γῆ ὠράθης, καταυγάζων ὅσιε, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, θεοσημεΐαις ἐκάστοτε ὄθεν σε πίστει, Σισώη γεραίρομεν.

✠ 7. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ καὶ τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς.

Ἄυτη ἦν θυγάτηρ γονέων Χριστιανῶν, Δωροθέου καὶ Εὐσεβίας γεννηθεῖσα δὲ ἐν τῇ κυριανύμῳ ἡμέρᾳ, ἀνομάσθη Κυριακὴ ἠθλήσεν ἐν ἔτει 282.

Ἀπολυτίκιον. Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 339.

Ηκοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν. Μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο, τὰς ἀθλήσας αὐτῆς, τοὺς θείους καὶ παλαιίσματα, ἐγκωμίοις ἄσαι κῦν φερωνύμως αὐτὴ γὰρ πέφηεν, ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι, κυρία νοός τε καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

✠ 8. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

ἠθλήσε περὶ τὰ 290 ἔτη, ἐπὶ τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας.

Ο ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε. Μάρτυς σε Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶ, τὸ σπέφος ἐκομίσασα τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σὸ τῶ Θεῶ ἡμῶν ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύϊν σε, τὰς τυράννους καθεῖλεν· ἔδραυσεν

καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῆ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Γὰ ἀνω ζητῶν.
Τῷ ζήλῳ Χριστοῦ τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ τῇ τοῦ Σταυροῦ ἰσχύϊ συμφραξάμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὸ θράσος κατέβαλες Προκόπιε, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὑψώσας, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

✠ 9. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, ἐπισκόπου Ταυρομενίας τῆς ἐν Σικελίᾳ.

Ἦν τῶν Ἀποστόλων σύγχρονος, Ἀντιοχεὺς τὸ γένος, παρὰ τοῦ Πέτρου εἰς τὴν πρὸς Χριστὸν πίστιν χειραγωγηθεὶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.
Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐννήδησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Παγκράτιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 10. Τῶν ἀγίων Ἑσσαράκοντα καὶ πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

Ἦ ἦλθσαν ἐπὶ Λακινίου, τῷ 315 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.
Οὶ Μάρτυρες σὺ Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, σπεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 11. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας, ὅτε τὸν Ὄρον τῆς πίστεως ἐπεκύρωσε.

Τῷ 451 ἔτει, ἐπὶ τῶν βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίου, συγκροτηθεῖσης ἐν Χαλκηδόνι τῆς Δ'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, κατὰ Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου τῶν Μονοφυσιτῶν, μετὰ πολλὰς διαλέξεις,

συνεφώνησαν πρὸς ἀλλήλους, οἱ τε τῆς ὀρθοδοξίας ὑπερασπισταί, 630 Πατέρες ὄντες τὸν ἀριθμὸν, καὶ οἱ τὰ ἐναντία φρονούντες, ἵνα γράψωσιν ἀμφοτέρω τὰ μέρη, εἰς βιβλίον ἰδιαίτερον, τὸν Ὄρον, ὅστις τὸ δόγμα τῆς πίστεως αὐτῶν, καὶ τὸ περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως φρόνημα, καὶ αἰτήσωσι παρὰ Θεοῦ τὴν περὶ τούτου ψήφον. Τοῦτο ποιήσαντες, ἔβαλον καὶ τοὺς δύο τόμους (τὰ βιβλία) εἰς τὴν λάρνακα τοῦ Λειψάνου τῆς ἁγίας Εὐφημίας, καὶ σφραγίσαντες αὐτὴν ἀπῆλθον. Μετὰ δὲ τριῶν ἡμερῶν παννυχίους δεήσεις, ἀνοίξαντες αὐτὴν παρόντος καὶ τοῦ Βασιλέως, εὔρον τὸν μὲν τῶν αἱρετικῶν τόμον εἰς τοὺς πόδας τῆς Μάρτυρος, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων, εἰς τὴν δεξιὰν αὐτῆς χεῖρα κρατούμενον. Περὶ δὲ τῆς Μάρτυρος, ὅρα Σεπτεμ. 16.

Ἡ Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.
Ἡ ἀμνάσσει Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σέ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς δυσίαν ἄμωμον, προσδέχεσθαι τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσά σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β΄.
Ἀ γῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει κατεβάλου θερμῶς, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου. Ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς τὰς αἰρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν Βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων τὸν Ὄρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Προκλου, καὶ Ἰλαρίου.

Ἦθλισαν ἐν ἔτει 100, ἐπὶ τῆς Τραϊανοῦ βασιλείας.

✠ 13. Ἡ συναξίς τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ· καὶ μνήμη τῶ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ σαββαΐτου.

Περὶ τούτου ὅρα Ὀκτωβρίου 28.

Ἡ Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωπῶμέν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τει-

χρήσης ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερυγῶν τῆς αὐλου σε δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυναμέων.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκκμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Στέφανε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σε πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος· πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντ. τῆ Ἀρχαγγέλου, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο ἐν οὐρανοῖς καθορῶν Θεοῦ τὴν δόξαν, καὶ τὴν ἐπιγῆς ἐξ ὕψους παρέχων χάριν, ἀρχηγέ τῶν Ἀγγέλων σοφέ Γαβριήλ, Θεοῦ δόξης ὁ διάκονος, καὶ τοῦ κόσμου θεῖος πρόμαχος, σῶζε φρουρεῖ τοὺς βοῶντάς σοι· Αὐτὸς γενοῦ βοηθὸς, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν 13 τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων, τῶν εἰς τὰς Ἐξ Οἰκουμηνικὰς Συνόδους συνελθόντων· τούτέστι τῶν εἰς τὴν Α'. ἐν Νικαίᾳ 318. τῶν εἰς τὴν Β'. ἐν Κωνσταντινουπόλει 150. τῶν εἰς τὴν Γ'. ἐν Ἐφέσῳ 200. τῶν εἰς τὴν Δ'. ἐν Χαλκηδόνι 630. τῶν εἰς τὴν Ε'. ἐν Κωνσταντινουπόλει τοδεύτερον 165. καὶ τῶν εἰς τὴν Σ'. ἐν Κωνσταντινουπόλει τοτρίτον 170.

Σημείωσαι δὲ ὅτι, ὁ τῆς παρουσίας Κυριακῆς συναξαριστὴς ἀναφέρει τὴν Δ'. μόνην Σύνοδον· ὁμοίως καὶ ἡ κατ' αὐτὴν ψαλλομένη Ἀκολουθία διαλαμβάνει περὶ αὐτῆς μόνον τῆς Δ'. καὶ τῆς Σ'. τῶν κατὰ τῶν Μονοφυσιτῶν καὶ Μονοθελιτῶν συγκροτηθεισῶν, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν τεσσάρων.

Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου.

Ἔτερον τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξασιμένος εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστὴρ

τῆρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὕφαντον ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

✠ 14. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης.

Ὁ μὲν Ἀκύλας ἦν ἐκ τοῦ Πόντου τῆς μικρᾶς Ἀσίας, Ἰουδαῖος τὸ γένος, τὴν τέχνην σκηνοποιὸς. Εὐρισκόμενος δὲ μετὰ Πρίσκιλλης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἐν Κορίνθῳ τὸ 52 ἔτος, ὅτε πρῶτον ἦλθεν ὁ Παῦλος ἐκεῖ, ἐξενόσχισαν αὐτὸν, καὶ παρ' αὐτοῖς ἔμεινεν ὁ Ἀπόστολος ἡμέρας πολλὰς, ἐργαζόμενος καὶ αὐτὸς τὴν αὐτὴν τέχνην (Πράξ. ιβ', 2-3). Πιστεύσαντες δὲ εἰς Χριστὸν διὰ τοῦ Παύλου, ἠκολούθησαν αὐτῷ ἔκτοτε, συνεργοῦντες αὐτῷ καὶ συγκινδυνεύοντες εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖ περὶ αὐτῶν ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, λέγων· Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἳ τινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, κτλ. (ις', 2-4). Πότε δὲ, καὶ πῶς, καὶ πῶς ἐτελεύτησαν, ἀδύλον.

Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦν ἀδελφὸς Θεοδώρου τοῦ Στωδίτου (Νοεμ. 11), Στουδίτης λεγόμενος πολλὰκις καὶ αὐτὸς, καὶ μάλιστα ὅτε μετ' ἐκείνου συναναφέρεται καὶ οἱ δύο ὁμοῦ ἐποίησαν τοὺς Κανόνας τοῦ Τριῶδιου, κατὰ τὸν Κωνδινόν, ἐν ταῖς χρόνις Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, καθήμενοι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Ῥωμανοῦ (Νοεμβρ. 18). Γενόμενος δὲ Θεσσαλονίκης Ἀρχιεπίσκοπος, ἐξωρίσθη ἔπειτα δις καὶ τρίς διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον, καὶ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκότων τιμὴν καὶ πολλὰ παθῶν ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἐτελεύτησε τῷ 833 ἔτει.

✠ 15. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κήρυκε, καὶ Ἰσλίττης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ἐκ πόλεως Ἰκονίου φοβουμένη δὲ τὸν τότε ἐπικρατοῦντα διωγμὸν, παραλαβοῦσα τὸν υἱὸν αὐτῆς Κήρυκον, τριετὴ ὄντα, ἀπῆλθεν εἰς Σελεύκειαν· ἀλλὰ κακεῖ τὰ αὐτὰ δεινὰ εὐρούσα, μετέβη εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, ὅπου συλλαβὼν αὐτὴν ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἀποχωρίσας τὸ νήπιον, ἐσπούδαζε διὰ κολακείας ἐκλύσαι αὐτὸ πρὸς ἑαυτὸν. Τὸ δὲ ὑποφελλίζον, καὶ τὸ

ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλούμενον, ἐλάττισε τὸν ἡγεμόνα εἰς τὴν κοι-
λίαν, ὅσον ἰδύνατο· ἐξ οὗ ὄργισθεῖς ἐκεῖνος, ἔρριψεν αὐτὸ ἐπὶ τὰς
βαθμίδας τοῦ κριτηρίου, καὶ συντριβὲν τὴν κεφαλὴν, ἀφῆκε τὸ πνεῦ-
μα. Ἡ δὲ μακαρία μήτηρ, πολλὰς πρότερον ὑπομείνασα βασάνους,
τελευταῖον ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, τῷ 296 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε. Σελ. 353.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν ἀγκάλαις φέρουσα ἡ Χριστομάρτυς, Ἰουλίττι
Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύ-
γαζε· Χριστὸς ὑπάρχει, Μαρτύρων τὸ καύχημα.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους.

Ἐπῆρχεν ἐν Σεβαστείᾳ τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ· ἐγενετο ἐπίσκοπος
Πιδαχθῆος κατὰ τὸν Συναξαριστὴν· (Ἰσῶς Πιδας καὶ Χλόης, πό-
λεων τῆς Γαλατικῆς Καππαδοκίας, ὑπὸ τὸν τῆς Σεβαστείᾳ μη-
τροπολίτην)· ἤθλησε διὰ πυρὸς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 290 ἔτει·
ὅτε ἀπερχόμενος εἰς τὸ ἵτοιμασμένον αὐτῷ πῦρ, ἔψαλεν, ὡς λέγουσι,
τὸ, Φῶς ἰλαρόν, κ. τ. λ. εἰς ὕμνον τῆς ἁγίας Τριάδος, καθῶς σε-
σημειῖται, σελ. 136. Ὅρα καὶ Μαρτίου 11.

✠ 17. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Αὕτη ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Κλαυδίου ἐκ Πισσιδεΐας τῆς ἐν Κιλικίᾳ,
θυγάτηρ ἱερέως τινος τῶν εἰδώλων μονογενής. Ἀπορφανισθεῖσα δὲ
τῆς μητρὸς, καὶ εἰς γυναῖκα τινὰ παραδοθεῖσα, εἰδῶχθη δι' αὐτῆς
τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Τῷ δὲ 15 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτῆς, συλλη-
φθεῖσα ὑπὸ Ὀλυμβρίου τοῦ ἡγεμόνος, καὶ ἐρωτηθεῖσα τὸ ὄνομα, τὴν
πατρίδα, καὶ τὴν πίστιν, ἀπεκρίνατο· “Μαρίνα ὀνομάζομαι· τῆς
Πισσιδεΐας εἰμι γέννημα καὶ θρέμμα· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μου
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπικαλοῦμαι”. Ἐκ τῆς δεσμᾶ καὶ φυλακᾶς καὶ μάστιγας
πολλὰς ὑπομείνασα, ἀπετμήθη τελευταῖον τὴν κεφαλὴν, τῷ 270 ἔτει.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κραζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σέ
Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σέ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσ-
ταυρῆμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ
πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω
ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἀ-
μωμον, προσδέχσ τὴν μετὰ πόθου τυθεϊσάν σοι. Αὐτῆς
πρεσβείας, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.
Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, ἀκηρά-
 τοις στέμμασιν, ἑστεφανώθης Μαρίνα· αἵμασι τοῦ
 μαρτυρίου δὲ φοινηχθεῖσα, θαύμασι κατελαμπρύν-
 θης τῶν ἱαμάτων, καὶ τῆς νίκης τὰ βραβεῖα, ἐδέξω
 Μάρτυς χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

✠ 18. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰακίνθου τοῦ ἐν Ἀμασ-
 τρίδι· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λιμβλιανοῦ.

✠ 19. Τῆ ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Διὸς· καὶ τῆς ὁσίας Μητρὸς
 ἡμῶν Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Τῆς ἀπολυτικῆς. Ἦχος α΄. Τῆ λίθου σφραγισθέντος.
 τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ
 θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Διὸς
 νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα
 λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς
 τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότισι
 ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργῶντι
 διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον τῆς Ὀσίας, Ἦχος πλ. δ΄.
Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λα-
 βῶσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ
 πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρ-
 χεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀ-
 θανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὁ-
 σία Μακρίνα τὸ πνεῦμά σου.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλίου τοῦ Θεσβίτου.
 Ἡλίας ὁ μεγαλάνυμος ὑπῆρχεν ἐκ Θεσβης ἢ Θίσβης πόλεως τῆς
 ἐν Γαλααὺ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκ γένους ἱερατικοῦ, ἀνὴρ ἐρημικός
 καὶ ἀσκητικοῦ χαρακτῆρος, ἐνδεδυμένος μιλωτὴν (δέρμα προβάτου),
 καὶ ζώνην δερματίνην περιεζωσμένος τὴν ὀσφύν αὐτοῦ. Τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ ἐρμηνεύεται, Θεὸς Κύριος, ἢ Θεὸς ἰσχυρός. Ὁ ὑπὲρ
 τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ζῆλος αὐτοῦ συγκρίνεται πρὸς τὸ πῦρ· καὶ ὁ
 λόγος αὐτοῦ εἰς διδασκαλίαν καὶ ἔλεγχον, πρὸς λαμπάδα καιομένην·
 ἐκ τούτου ἔλαβε καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Ζηλωτῆς. Οὗτος οὖν, ὑπὸ

τοιούτου ζήλου πυροῦμενος, ἤλεγξεν αὐστηρῶς τὴν ἀσέβειαν καὶ παρανομίαν τοῦ βασιλέως Ἀχαάβ, καὶ τῆς γυναῖκος αὐτοῦ Ἰεζάβελ. Ἐκλείσθη τὸν οὐρανὸν διὰ προσευχῆς, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ. Ἐκόμισαν αὐτῷ κόρακες τὰ πρὸς τροφήν ἀναγκαῖα, ὅτε ἐκρύπτετο, διὰ προσταγῆς Θεοῦ, παρὰ τὸν χεῖμαρρον Χορράθ. Ἐπλήθυνε τὴν ὀλιγότητα τοῦ αλείου καὶ τοῦ ἐλαίου τῆς πεινυχῆς καὶ χήρας Σαρεφθίας γυναῖκος, ἣτις ἐφιλοξένησεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς καὶ ἀποθανόντα τὸν υἱὸν αὐτῆς ἀνέστησε πάλιν. Κατεβίβασε πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ Καρμύλιον ὄρος, καὶ κατέκαυσε τὴν πρὸς Θεὸν αὐτοῦ θυσίαν ἐνώπιον παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. Κατέσφαξεν εἰς τὸν χεῖμαρρον Κισσῶν τοὺς 450 ψευδοπροφήτας καὶ ἱερεῖς, τοὺς προσκυνούντας τὰ εἰδῶλα, καὶ διαστρέφοντας τὸν λαόν. Ἐδέξατο παραδόξως τροφήν διὰ χειρὸς Ἀγγέλου, καὶ ὑπὸ τῆς τροφῆς ἐκείνης ἐδυναμώθει, περιεπάτησε 40 ἡμερονύκτια. Εἶδε τὸν Θεὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους Χωρὶβ, ὅσον ἐνδέχεται εἰς τὴν ἀνθρώπινον φύσιν. Προεῖπε τὴν καταστροφὴν τοῦ οἴκου Ἀχαάβ, καὶ τοῦ υἱοῦ Ὀχοζίου τὸν θάνατον καὶ τοὺς παρὰ τούτου ἀποσταλέντας δύο πεντηκοντάρχους κατέκαυσε πρὸς τιμωρίαν, δις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβίβασας πῦρ. Ἐσχίσε τὸ ρεῦμα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ διέβη αὐτὸς καὶ ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Ἐλισσαῖος διὰ ξηρᾶς. Καὶ τελευταῖον, ἐνῶ συνελάλει μετ' αὐτοῦ, ἀρπαγίς αἰφνιδίως ὑπὸ πυρίνου ἄρματος, τῷ 895 πρὸ Χριστοῦ, ἀνελήθη ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου δῆποτε μετέθνηκεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ζῶντα, ὡς καὶ τὸν Ἐνώχ (Γεν. ε. 24. Δ. Βασ. β. 11). Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖθεν, μετὰ 7 ἔτη, ἤλεγξε δι' ἐπιστολῆς τὸν Ἰωρὰμ, υἱὸν τοῦ Ἰωσαφάτ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· Καὶ ἦλθεν αὐτῷ (τῷ Ἰωρὰμ) ἐν γραφῇ παρὰ Ἡλίου τοῦ Προφήτου, λέγων· Τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου· Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπορεύθης, κτλ. (Β'. Παραλ. κá. 12). Ἐπέστειλε δὲ ταῦτα, ὡς γνωμοδοτοῦσιν οἱ πλείστοι τῶν ἐρμηνευτῶν ἢ διὰ τοῦ μαθητοῦ Ἐλισσαίου, ἢ δι' ἄλλου τινὸς Προφήτου, φανεῖς εἰς αὐτοὺς, ὥσπερ ἐφάνη καὶ ἐπὶ τοῦ Θαβαρίου ὄρους εἰς τοὺς Μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ (Αὐγούστ. 5).

Ἄργια, καὶ Καπίλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο ἑνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἢ κρηπίς, εἰς δεύτερος πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἑνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόστος ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Προφήτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεῶ, Ἠλία μεγαλώνουμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὑδατόρρυτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλαίθρων.

✠ 21. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Συμεῶν τοῦ δια Χριστὸν Σαλοῦ, καὶ Ἰωάννου τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ.

Οἱ τοὶ ἦσαν ἐκ πόλεως Ἐδέσσης, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ νέου, ἐν ἔτει 518.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 293.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἀναφανέντα ἀσαρκον, καὶ ἀρεταῖς ὑπερκοσμίως λάμψαντα, Συμεῶν ἰσαγγελον, καὶ Θεοφόρον εὐφημήσωμεν· σὺν τούτῳ Ἰωάννην τὸν αἰοίδιμον, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ, ὡς πρεσβεύοντα Κυρίῳ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 22. Τῆς ἀγίας Μυροφόρου καὶ ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως τινὸς Γαλιλαίας, κατὰ τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριάδος κειμένης, ἣτις ἐκαλεῖτο Μάγδαλα, ἀφ' ἧς ἔχει καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Μαγδαληνῆ. Ἐμβαλόντος δὲ τοῦ Ἰησοῦ ἀπ' αὐτῆς τὰ ἑπτὰ δαιμόνια, ὑφ' ὧν ἔπασχε πρότερον, ἐγένετο αὐτοῦ μαθήτρια πιστὴ καὶ ἀχώριστος, ἀκολουθοῦσα αὐτῷ καὶ διακονοῦσα ἕως ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ τάφου· καὶ τότε ὑποστρέψασα εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ τῶν λοιπῶν Μυροφόρων, ἠτοίμασαν τὰ πρὸς ἄλειμμα τοῦ Κυριακοῦ Σάματος ἀρώματα. Τῇ δὲ Κυριακῇ λίαν πρώϊ, ἔρχονται εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ πρὶν ἔτι φανῶσιν οἱ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου μινύσαντες Ἄγγελοι, ἰδοῦσα ἡ Μαγδαληνῆ τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου, τρέχει καὶ ἀναγγέλλει τούτο εἰς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην. Ἐπανελθοῦσα εὐθὺς εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ κλαίουσα ἔξω, ἠξιώθη πρώτη ἰδεῖν τὸν Κύριον, ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ὅτε καὶ προσπεσούσα εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἤκουσε τὸ, Μή μου ἄπτου. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου, ἀβέβαια πάντα τὰ τῆς Μαγδαληνῆς. Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐτελεύτησεν ἐν Ἐφέσῃ, κηρύττουσα ἐκεῖ τὸν Χριστόν.

Κατάλυτις οἶνου καὶ ἐλαίου.

✠ Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῷ τῷ δὲ ἡμᾶς ἐκ Παρθένου τεχθέντι, σεμνῇ

Μαγδαληνή, ἠκολούθεις Μαρία, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάττεσα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Ὁ *Κοντάκιον, Ἦχος δ'.* Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ σταυρῷ. ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτήσας Μαρία, σὲ ἀληθῆ μαθητρίαν προσήκατο, ὅλην σου τὴν ἔφeson, πρὸς αὐτὸν κεκτημένην· ὅθεν καὶ ἰάματα, ἐπετέλεσας πλεῖστα· καὶ μεταστάσα νῦν ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φακᾶ καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Περὶ μὲν τοῦ Ἱερομάρτυρος, ὄρα Σεπτεμβρίου 22. Ὁ δὲ Προφήτης ἦν υἱὸς Βουζεῖ, ἱερεὺς τὸ ἀξίωμα, αἰχμάλωτος ἀχθεὶς εἰς Βαβυλώνα ἐπὶ Ἰωακὴμ (Ἰερονίου). Τῷ δὲ πέμπτῳ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ταύτης, περὶ τὸ 595, ἢ 594 πρὸ Χριστοῦ, ἤρξατο προφητεύειν. Αἱ ὑπὸ Θεοῦ προσταχθεῖσαι εἰς αὐτὸν πολλαὶ Συμβολικαὶ πράξεις, ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τοὺς γλωσσαλιήσαντας κατὰ τῆς ἱερᾶς Φρησκείας ἀτοπωτάτων γλευασμῶν. Προφητεύσας δὲ περίπου 20 ἔτη, ἐφονεύθη, ὡς λέγουσιν, ὑπὸ τινος ἀρχόντος Ἰουδαίου, διότι ἠλεγχε τὴν εἰδωλολατρείαν αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 48 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἢ τρίτῃ τῶν Μειζόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον. Καὶ τρόπων μέτοχος. **Σελ.** 353.

Καὶ τῷ Προφήτῃ. Τοῦ Προφήτῃσθ Ἰεζεκιήλ. **Σελ.** 325.

✠ 24. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

¹ἠθλισεν ἐν ἔτει 200, ἐπὶ τῆς Σεβήρου βασιλείας.

Ἡ *Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.* Κατεπλάγη Ἰωσήφ. ἁμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σῶ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἁμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσά σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σπαιρῷ.
Φωτειδῆς περιστέρα ἐγνωρίσθης, πτέρυγας ἔχουσα χρυσαῖς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν ἔρανῶν κατέπαυσας Χριστὶνα σεμνή· ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον, εὐορτήν ἐκτελοῦμεν, πίστει προσκυνοῦντές σε, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ἐξ ἧς πηγαῖεις πᾶσιν ἀληθῶς, ἰάμα θεῖον ψυχῆς τε καὶ σώματος.

✠ 25. Ἡ Κοίμησις τῆς ἁγίας Ἀννης, Μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

Ἡ μὲν Θεοπρομήτωρ Ἄννα, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἔζησεν 79 ἔτη, ὁ δὲ σύζυγος αὐτῆς Ἰωακείμ, 80. τίς δὲ ἐκ τῶν δύο ἀπέθανε πρότερον, οὐδὲν οὐδεὶς ἀναφέρει, εἰ μὴ ὅτι ἡ Θεοτόκος ἀπαρρανίσθη ἀμφοτέρων τῶν γονέων, τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτῆς, ὅτε διέτριβεν ἔτι ἐν τῷ Ναῷ. Ὅρα Νοεμβρ. 21. καὶ Σεπτεμβρ. 8.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ζ' Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.
Ζῶν τὴν κηῖσασαν ἐκυφόρησας, ἀγνήν Θεομήτορα θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραννομένων κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη ἰλασμόν ἀειμακάριστε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Προγόνων Χριστῶ, τὴν μνήμην εὐορτάσωμεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κράζοντας· Ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς εὐδόκησας.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολαίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑρμίππου, καὶ Ἑρμοκράτους· καὶ τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

Ὁ μὲν Ἑρμόλαος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας· ἠθλήσαν δὲ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 306 ἔτει. Ἡ δὲ Παρασκευὴ ἦν ἐκ κάμης τινὸς τῆς Ρώμης γονέων εὐσεβῶν, Ἀγάθωνος καὶ Πολιτείας, θυγάτηρ· ἠτις γεννηθεῖσα τῇ Παρασκευῇ τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα, ἔλαβεν ἐξ αὐτῆς καὶ τὸ ὄνομα. Παιδιόθεν δὲ τὰ ἱερά γράμματα διδαχθεῖσα, ἐσχολάζεν εἰς τὴν μελέτην τῶν θείων

Γραφῶν, βίον μοναδικὸν διάγουσα, καὶ πολλοὺς ὀδηγοῦσα εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Ἀντωνίου τοῦ Εὐσεβοῦς, δι' αὐτὸ τοῦτο συλληφθεῖσα, καὶ προτρεπομένη εἰς τὴν τῶν εἰδῶλων προσκύνησιν, ἀπεκρίθη τὸ τοῦ Ἱερεμίου Θεοῦ, οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν ἐκ τῆς γῆς (ἰ. 11.). Ἐκ τούτου πολυώδυνα βάσανα ὑπομείνασα, τελευταῖον ἀπετημήθη τὴν κεφαλὴν τῷ 140 ἔτει.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.
Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, σεφάτους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τὰς τυράνους καθεῖλον· ἔθραυσαν ἢ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἀγίας, Ἦχος α΄.

Τὴν σπουδὴν σε τῇ κλήσει κατόλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σε πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ἀθληφόρῳ οἱ πιστοὶ τὸν ὑμνητήριον, Παρασκευῆ δεῦτε συμφώνως ἀναμέλψωμεν· ἀπαστράπτει γὰρ τοῖς θαύμασιν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀπελαιύνουσα τῆς πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὴν χάριν ἀφθονον, τοῖς κραυγάζουσι· Χαῖρε Μάρτυς πολυάθλε.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἰαματικῆς Παντελεήμονος.

Οὗτος ἦν Νικομηδεὺς τὴν πατρίδα, Εὐστοργίου καὶ Εὐβούλης υἱός, εἰδωλόατρον μὲν ὄντος τοῦ πατρὸς, χριστιανὴς δὲ τῆς μητρὸς ἐκ προγόνων· ὑφ' ἧς καὶ εἰς τὴν εὐσέβειαν ὀδηγηθεὶς, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ παρὰ τοῦ ἀνωτέρου (εἰς τὰς 26) Ἐρμούλου κατηχηθεὶς, ἐβαπτίσθη. Δίδαχθεὶς δὲ τὴν ἰατρικὴν τέχνην, μετήρχετο αὐτὴν φιλανθρωπῶς, πᾶσαν νόσον ἰώμενος τῇ χάριτι μᾶλλον τοῦ Χριστοῦ, ἢ τῇ τέχνῃ, καὶ πᾶσαν ἐπιμέλειαν ψυχῶν καὶ σωμάτων πρὸς πάντας ἐπιδεικνύμενος συμπαθῶς, ἀφ' οὗ καὶ Παντελεήμον ἐπαξίως μετανομάσθη, ἀντὶ Παντολέωντος, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρὸ

τερον. Ἀνοίξας δέ ποτε, διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ Θεοῦ ὀνόματος, τυφλοῦ τινος ὀφθαλμούς, ἐφώτισεν ἐκ τούτου καὶ τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὄμματα, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ὅπερ καὶ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ ἐγένετο αἴτιον. Καθότι ἐρωτηθεὶς ὁ πρῶν τυφλός, ὑπότινος, καὶ πῶς οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀνεώχθησαν, καὶ ὁμολογήσας παρρησία, κατὰ μίμησιν τοῦ Εὐαγγελικοῦ ἐκείνου τυφλοῦ, τὸν τε ἰατρὸν, καὶ τῆς ἰατρείας αὐτοῦ τὸν τρόπον, αὐτὸς μὲν ἀναιρεῖται παρευθύς· ὁ δὲ Παντελεῖμων συλληφθεὶς, καὶ πολλὰς μαστιγὰς ὑπομείνας, τελευταῖον ἀποτέμνεται καὶ τὴν τιμίαν κεφαλὴν, τῷ 305 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ.

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἔλαιου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Αἰθλοφόρε ἅγιε, καὶ ἰαματικὲ Παντελεῖμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α΄.

Μιμητὴς ὑπάρχων τῷ ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, αἰθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστῷ τῷ Θεῷ, ταῖς εὐχαῖς σου ταῖς ψυχικαῖς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τῷ αἰεὶ πολεμίστῃ τὰ σκαύδαλα, ἐκ τῶν βοώντων ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

✠ 28. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ,

Διάκονοι σεπτοὶ, ἧ αὐτόπται τῷ Λόγῳ, ἧ σκευὴ ἐκλογῆς, ἀνεδειχθητε πίσει, Νικάνορ καὶ Πρόχορε, Παρμενᾶ, Τίμων ἔνδοξε· ὅθεν σήμερον, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, ἑορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες.

✠ 29. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ο Μάρτυς σε Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῷ, τὸ σέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύ σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῆ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω τερπνὰ, ἀξίως νῦν κεκλήρωσαι. Χριστῷ γὰρ σφοδρῶς, τῷ πόθῳ πυρακτούμενος, τοῦ πυρός Καλλίνικε, δι' αὐτῷ ἀνδρείως κατεπόλησας ὧ καὶ νῦν παριστάμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 30. **Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλβανῶ, Κρήσκιντος, Ἐπαινετῶ καὶ Ἀνδρονίκου.**

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 31. **Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Εὐδόκиму καὶ Προεόρτια τῆς προελεύσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῶ Σταυροῦ.**

Ὁ μὲν Εὐδόκιμος ἦν υἱὸς εὐσεβῶν καὶ λαμπροτάτων γονέων, Πατριμίαν τὸ ἀξίωμα, ἐκ τῆς Καππαδοκίας καταγομένων. Ζήσας δὲ ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ ἐσιότητι, καὶ εἰς πᾶσαν ἀρετὴν εὐδόκιμος τρώοντι φανείς, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 840, ἐν τοῖς χρόνοις Θεφίλου τοῦ Ἐπινομάχου. Περὶ δὲ τῆς προελεύσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὅρα Αὐγούστου 1.

Ἀπολ. τῶ ἁγίου, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ὁ καλέσας σε πρὸς οὐρανίους σκηναῖς, τρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώβητον, τὸ σῶμά σου Ἄγιε· σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύναις τὴν σάρκα· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῷ Σταυρῷ. Σῶσον Κύριε. Ὅρα ἐμπροσθεν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Πεπτή σου σήμερον, ἡμᾶς συνήθροισε μνήμη, ἐν τῇ θείᾳ λάρνακι, πῶν ἱερῶν σε λειψάνων· πάντες οὖν οἱ προσιόντες καὶ προσκυνοῦντες, ἅπασαν δαιμόνων βλάβην ἀποσοβῶνται, καὶ ποικίλων νοσημάτων, λυτρῶνται τάχος, μάκαρ Εὐδόκιμε.

βον τῶν τέκνων, ἐπισχούσα ἕκαστον αὐτῶν εἰς τὸν ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνα, καὶ ὑποφέρουσα εὐψύχως τὰς ὀδύνας αὐτῶν διὰ τὰς ἐπὶ Κύριον ἐλπίδας. Ἰδοῦσα δὲ καὶ τὸν νεώτατον αὐτῆς υἱὸν τελειωθέντα, ῥίπτεται ἐσχάτη καὶ αὐτὴ εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἀξιοῦται μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς τοῦ μακαρίου τέλους, τῷ 168 ἔτει πρὸ Χριστοῦ.

Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχόμεθα τῆς Νηστείας τῆς Θεοτόκου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος α΄.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Τοῦ Σταυροῦ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ οἱ στύλοι οἱ ἐπτάριθμοι, καὶ θείου φωτὸς οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πᾶσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τὸν πάντων Θεὸν αἰτεῖσθε, σωθῆναι τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς.

Ἡ 2. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Μετὰ τὸν λιθασμὸν τοῦ Πρωτομάρτυρος ὑπὸ τῶν Χριστοκτόνων Ἰουδαίων (Δεκεμβρ. 27), Γαμαλιήλ ὁ τούτου διδάσκαλος ἐνεθάρρυνε τινὰς τῶν Χριστιανῶν, ἵνα, ἐλθόντες νυκτὸς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου ἄραντες, θάψωσιν αὐτὸ εἰς τὸν ἑαυτοῦ ἀγρὸν, ἀπέχοντα τῆς Ἱερουσαλῆμ ἕως 20 μίλλια, καὶ καλούμενον ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ Καφαρ-γαμαλά, ὅ ἐστιν ἀγρὸς Γαμαλά, ὅπου καὶ αὐτὸς ὁ Γαμαλιήλ μετὰ ταῦτα ἐτάφη. Κατὰ δὲ τὸ 415 ἔτος, ἀνῆρ τις εὐσεβὴς, Λουκιανὸς τὴν κλησιν, ἱερεὺς τὸ ἀξίωμα, ἐφημέριος ἐκκλησίας τινὸς, πλησίον τοῦ ἀγροῦ ἐκείνου, ἀπεκαλύφθη δι' ὄραματος ἐκ Θεοῦ τὸν τόπον, ἔνθα ἦν τεθαμμένος ὁ Πρωτομάρτυς, ὅπερ καὶ ἀνήγγειλεν εὐθύς εἰς Ἰωάννην, τὸν τότε Πατριάρχην Ἱεροσολύμων. Ἀπελθόντες δὲ εἰς τὸν ὑποδειχθέντα τόπον, καὶ σκάψαντες, εὗρον λάρνακα, Ἑβραϊσὶ ἐπιγεγραμμένην, Στέφανος καὶ ἀνοίξαντες αὐτήν, καὶ τὸ ἱερώτατον Λείψanon λαβόντες, μετεκόμισαν αὐτὸ εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ μεγάλης δορυφορίας.

ΒἈπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.
 Βασίλειον διάδημα ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων
 ὧν ὑπέμεινας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρω-
 τόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν,
 εἶδες σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν
 ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΠΚοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.
 Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ γεωργοῦ
 πανεύφημε· πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐ-
 ξέχεας μακάριε· πρῶτος ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης σέ-
 φανον ἀνεδήσω ἐν οὐρανοῖς, ἀθλητῶν προοίμιον, στε-
 φανῖτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

**Ἐ 3. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰσαακίου, Δαλμάτου,
 καὶ Φαύστου.**

Τούτων ὁ μὲν Ἰσαάκιος, ὅς τις καὶ Ἰσαάιος, καὶ Ἰσακὴς εὐρί-
 σκεται γεγραμμένος, καὶ κατὰ τὴν 3ο τοῦ Μαΐου ἰδιαίτερος ἐορτά-
 ζεται, ἐγένετο μοναστῆς ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἐργάτης πάσης ἀρετῆς,
 ζηλωτῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ προφητικοῦ χαρίσματος ἠξιο-
 μένος, οἰκῶν πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν καλύβῃ μικρᾷ.
 Ὅτε δὲ Οὐάλης ὁ ἀρειανόφρων ἐξεστράτευσεν αὐτοπροσώπως κατὰ
 τῶν Γότθων, τῶν περὶ τὸν Δούναβιν ποταμὸν, ἐξελθὼν ὁ Ὅσιος
 εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, εἶπε παρρησία, ὅτι ὁ Θεὸς ἐκίνησε τοὺς βαρ-
 βάρους κατ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἐκίνησε κατὰ τοῦ Θεοῦ πολ-
 λὰς γλώσσας εἰς βλασφημίαν, καὶ τοὺς ὑμνοῦντας αὐτὸν ἀπέδιώ-
 ξεν ἐκ τῶν θείων οἰκῶν· καὶ ὅτι, ἐὰν παύσῃ πολεμῶν τῷ Θεῷ διὰ
 τῆς αἰρέσεως, καὶ ἀποδώσῃ τοὺς ἀρίστους ποιμένας εἰς τὰ ποιμνία
 τοῦ Χριστοῦ, κερδήσει τὴν νίκην ἀπόπως· ἐὰν δὲ, μὴ ποιήσας ταῦ-
 τα, μὴδὲ ἔχων σύμμαχον τὸν Θεόν, κροτήσῃ τὴν μάχην, ἢ κατασ-
 τροφὴ αὐτοῦ καὶ τοῦ στρατεύματος ἐστὶ βεβαία. “Μαθήσῃ, εἶπεν,
 ἐκ τῆς πείρας, ὅσον ἐστὶ σκληρὸν τὸ, πρὸς κέντρα λακτίζειν·
 οὔτε γὰρ ἐπανήξεις, καὶ προσαπολέσεις τὴν στρατιάν. “. Ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς ὀργισθεὶς, καὶ εἰς φυλακὴν κατακλείσας τὸν Ὅσιον, ἵνα τι-
 μωρήσῃ αὐτὸν καὶ θανατώσῃ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ, ἐκίνησε κατὰ τῶν
 βαρβάρων· ἀλλὰ κατακράτος νικηθεὶς ὑπ' αὐτῶν, κατεκαύθη ζῶν
 ἐντιμὴ κόμη, τῷ 378 ἔτει (Θεοδώρ. Κύρου. Ἐκκλ. Ἱστορ. Λόγ. δ'.
 31-32). Ὁ δὲ Ὅσιος ἀπολυθεὶς τῆς φυλακῆς, καὶ θαυμασθεὶς
 διὰ τὴν πρόρρησιν ταύτην, ἐθαυμάσθη ἔτι μᾶλλον διὰ τὸν ζῆλον
 αὐτοῦ, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας εἰς τὴν ἐν ἔτει 381 συγκρο-

τηθείσαν Β'. Οικουμενικὴν Σύνοδον. Μετὰ ταῦτα, μονῆς ἀνεγερθεῖ-
σης ἐν Κωνσταντινουπόλει χάριν αὐτοῦ, ἐποίμανεν εὐσεβῶς τοὺς
μετ' αὐτοῦ συνασκοῦντας· καὶ δούς αὐτοῖς τύπον μοναδικοῦ βίου τὸ
ἑαυτοῦ παράδειγμα, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ Δ'. αἰῶ-
νος, καταλιπὼν διαδόχον αὐτοῦ τὸν Δαλμάτου.

Ὁ δὲ Δαλμάτος οὗτος, κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπῆρχε στρατιώτης, ἐν
τῇ Β'. σχολῇ τῶν καλουμένων Σχολαρίων στρατιωτῶν συντηρηθη-
μένος· ὕστερον δὲ καταλιπὼν πάντα, καὶ παραλαβὼν τὸν υἱὸν αὐ-
τοῦ Φαῦστον, ἀπῆλθεν εἰς τὴν εἰρημένιν τοῦ Ἰσαακίου μονῆν, ἐν
ᾗ ἐδουλεῖς τὸ μοναχικὸν σχῆμα, ἐγένετο διὰ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ αἰ-
δέσιμος εἰς πάντας· ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἐν Ἐφέσῳ, τῷ 431 ἔτει,
συγκροτηθεῖσαν Δ'. Οικουμενικὴν Σύνοδον· καὶ δεῖξας ἐν αὐτῇ κατὰ
τοῦ Νεστορίου τὸν ὀρθόδοξον ζῆλον αὐτοῦ, ἐψηφίσθη ὑπὸ τῶν τῆς Συ-
νόδου Πατέρων, Ἀρχιμανδρίτης τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μονασ-
τηρίων. Ζήσας δὲ ἐτι ὑπὲρ τὰ 80, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν
κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου
ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυ-
βέρνησον τὴν ζῶν ἡμῶν.

Κοντακίον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμπαντας ὡς φωστῆρας, καὶ τὰς
ἀρέσεις ἀνατρέψαντας ἐν τῇ πίστει, ὕμνοις Ἰσαάκιον
εὐφημήσωμεν, καὶ σὺν Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τῷ Χριστῷ
θεράποντας, αὐτὸν δυσωποῦντας ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 4. Τῶν ἀγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ἦρα τῇ 22. Ὀκτωβρίου.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε. Ἦρα σελ. 353.

Κοντ. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σπαιρῷ.

Οἱ τὰ τοῦ κόσμου ὡς φθάρτα παριδόντες, καὶ τὰς ἀφ-
θάρτους δωρεὰς εἰληφότες, διαφορᾶς διέμειναν θα-
νόντες παρεκτός· ὅθεν ἐξανίστανται μετὰ πλείονας
χρόνους, ἀπάσαν ἐνθάψαντες δυσμενῶν ἀπιστίαν· οὓς
ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοὶ, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀ-
νυμνήσωμεν.

✠ 5. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Οὗτος ἦν Ἀντιοχεὺς τὴν πατρίδα, στρατιώτης τὴν τάξιν, ἀπο
τῶν χρόνων ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ, πατὴρ τοῦ Μ. Κωνσταν-
ταντίνου, ἕως Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Ἐλέγχων δὲ τὴν τούτου
ἀσέβειαν, καὶ ἐνθυμίζων αὐτὸν ὅτι ἦν ἀνεψιὸς τοῦ Μ. Κωνσταν-
τίνου, τοῦ πρώτου βασιλέως τῶν Χριστιανῶν ὅτι ἐξ ἀπαλῶν ὀνύ-
χων ἀνετράφη τῇ γάλακτι τῆς εὐσβείας, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χρισ-
τοῦ ἐδιδάχθη, καὶ συμμαθητὴς ἐχρημάτισε Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
καὶ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζινοῦ, καὶ ἀναγνώστης ἐγένετο τῆς ἐν Νι-
κομηδείᾳ Ἐκκλησίας καὶ ὅτι ἀδελτήσας ἦδη τὰ πάντα, καὶ παρα-
βάτης γενόμενος τῶν εἰς τὸ θεῖον Βάπτισμα ὑποσχέσεων αὐτοῦ,
προσέφερεν εἰς τὰ εἶδωλα τὴν εἰς μόνον τὸν Θεὸν ὀφειλομένην προσ-
κύνησιν ταῦτα, λέγω, ἐνθυμίζων τὸν ἀποστάτην ἐλεγκτικῶς, ἀπετ-
μήθη τὴν κεφαλὴν περὶ τὸ 361 ἔτος, ζήσας τὰ πάντα ἐπὶ 110.
ἐν δὲ τοῖς στρατιωτικοῖς πλέον τῶν 60.

Χ Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.
Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προὔπαντήσωμεν, παιδρῶς
πανηγυρίζοντες τὰ Προεόρτια, πιστοὶ καὶ βοήσωμεν.
Ἐφθασεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνδέξ εὐφροσύνης· ἀνείσιν εἰς
τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ
ἀπαστράψαι τὴν ὠραιότητα.

Ε Κοιτάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.
Ἐν τῇ θεῖα σήμερον Μεταμορφώσεται, ἡ βροτεία ἀπά-
σα φύσις προλάμπει θεϊκῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγά-
ζουσα. Μεταμορφοῦται Χριστὸς, σώζων ἅπαντας.

Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

✠ 6. Ἡ ἁγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπειδὴ πολλάκις προεῖπεν ὁ Κύριος εἰς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, οὐ μόνον περὶ τοῦ ἰδίου πάθους καὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Θανάτου, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων διωγμῶν καὶ θλίψεων αὐτῶν τῶν Μαθητῶν· καὶ ἐπειδὴ τὰ μὲν δεινὰ ἦσαν πρόχειρα, ἡ δὲ ἀντι-
 τῶν ἀπόλαυσις τῶν ἀγαθῶν, μέλλουσα καὶ ἐλπίζομένη· διὰ τοῦτο, ἵνα πληροφορήσῃ αὐτοὺς ὀφθαλμοφανῶς περὶ τῆς δόξης ἐκείνης, ἣτις ἐστὶν ἡτοιμασμένη διὰ τοὺς ἕως τέλους ὑπομείναντας, παραλαμβάνει τοὺς τρεῖς προκρίτους αὐτοῦ μαθητὰς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀναβιβάσας αὐτοὺς εἰς τὸ Θαβώριον Ὄρος καταμόνας, μετεμορφάθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτῆ ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Ἐξαιφνης, μετὰ τῆς ὑπερφυοῦς καὶ ἑξαισίου ταύτης φωτοχυσίας, ἐπιφαίνονται δια-
 μιᾶς τῶν Προφητῶν οἱ ἀκρότατοι, Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας, συλλαλοῦν-
 τες μετὰ τοῦ Ἰησοῦ περὶ τοῦ μελλόντος αὐτοῦ σωτηρίου πάθους, καὶ δεικνύοντες ἐνταυτῷ, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ ζώντων καὶ νεκρῶν, παραστάντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ δουλοπρεπῶς, ὁ μὲν Μωϋ-
 σῆς ἐκ τοῦ ἄδου, ὡς πρὸ πολλῶν αἰώνων ἀποθανόντων (Σεπτεμβ. 4.)· ὁ δὲ Ἠλίας ὡς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου ἐτι ζῶν ἀνελήθη (Ἰουλιου 20). Μετ' ὀλίγον ἐπισκιάζει αὐτοὺς νεφέλη φωτεινὴ, καὶ ἐκ τῆς νεφέλης ἀκούεται πάλιν ἡ αὐτὴ φωνή, ἣτις ἠκούσθη καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ (Ἰαν. 6), μαρτυροῦσα τοῦ Ἰησοῦ τὴν Θεότητα, καὶ λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε (Ματθ. 17. 1-5). Ταῦτά εἰσι τὰ θεοπρεπῆ καὶ παραδόξα τῆς παρουσίας Ἐσθῆτος· ἣτις ἐστὶν εἰκὼν καὶ προτύπωσις τῆς μελλούσης

κατασάσεως τῶν Δικαίων, ὧν τὴν λαμπρότητα ἐδήλωσεν ὁ Κύριος, εἰπὼν· Τότε οἱ Δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος (Ματθ. ιγ'. 43). Διὰ τοῦτο καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς ταύτης ψάλλεται καθ' ἑκάστην ἐν ταῖς Ὁραῖς (σελ. 120), εἰς ὑπόμνησιν παντοτεινῆν τῆς δόξης ἐκείνης.

Αργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρὺς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ Ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ αἰδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου· φωτοδότα, δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Επὶ τοῦ Ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρου οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

✠ 7. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

Οὗτος ἦν Πέρσης τὸ γένος, ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, εἰδωλόατρης πρότερον. Κατηχηθεὶς δὲ ὑπὸ τινος Χριστιανοῦ, Ἀβάρου τὸ ὄνομα, ἀπῆλθεν εἰς Νίσιβιν, πόλιν τῆς Μεσοποταμίας, ὅπου βαπτισθεὶς, ἐνεδύθη τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐν τινι μοναστηρίῳ. Μετὰ ταῦτα ἀναβὰς ἐπὶ τινος ὄρους, διεκαρτέρησεν ἐκεῖ ἐν ἄκρᾳ ἀσκήσει, θαύματα τελῶν εἰς τοὺς προσερχομένους αὐτῷ, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέψαν. Ταῦτα δὲ μαθὼν Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, ὅτε κατὰ τῶν Περσῶν ἐξεστράτευεν, ἐν ἔτει 363, ἀπέστειλε καὶ ἐλιθοβόλησεν αὐτὸν τε καὶ δύο μαθητὰς αὐτοῦ, ἠνίκα ἔφαλλον τὴν Τρίτην Ὁραν.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

✠ 8. Τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ τοῦ ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Κυζίκου.

Υπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ εἰκονομάχου, ἴσως τοῦ Ἀρμενίου, περὶ τὰ 815. ὑφ' οὗ ἐξορίας καὶ θλίψεως πελλὰς ὑπομείνας, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως, ὡς ἄνω.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ματθαίου.

Ἀφ' οὗ ὁ προδότης Ἰούδας ἔλαβεν ἀντάξιον τῆς παρανομίας αὐ-

τοῦ τὸν μισθόν, κρεμασθεὶς ὑπὸ ἀπελπισίας, καὶ τελειώσας τὴν ζωὴν αὐτοῦ διὰ τοῦ ἐλεεινοῦ καὶ κατησχυμμένου ἐκείνου θανάτου, (καθότι πεσὼν ἀπὸ τῆς κρεμάστρας ἐπίστομα, ἔσκασε κατὰ τὸ μέσον τῆς κοιλίας, καὶ πάντα τὰ σπλάγγνα αὐτοῦ ἐξεχύθησαν) τότε, ἵνα μὴ κολαβωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν Δώδεκα, εὐρισκόμενοι πάντες οἱ Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, μετὰ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, εἰς ἕν συνηγμένοι, ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες, τὸν ἀριθμὸν ὡς 120, ἐκλέξαντες δύο ἄνδρας, ἐξ ἑαυτῶν, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαβάν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰούστος, (ὃ ἐστὶ Δίκαιος) καὶ τὸν Ματθαῖον τοῦτον, ἔστησαν αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον· εἶτα εὐξάμενοι πρὸς Θεόν, ἔβαλον εἰς αὐτοὺς κλήρους (λαχνούς), καὶ ἔπεσεν ὁ κλήρος ἐπὶ Ματθαῖον, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα Ἀποστόλων (Ματθ. κζ'. 5. Πράξ. α'. 15-26). Καὶ οὕτως, ἀναπληρώσας ὁ Ματθαῖος τὸν κενὸν τοῦ Ἰουδα τόπον, καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, ἐπλήρωσε καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ προφητείαν, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ· Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἠρημισμένη· καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος (Ψαλμ. ξη'. 25. ρή. 8.) Μετὰ ταῦτα, ὡς λέγουσι, κηρύξας ὁ Ματθαῖος τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Αἰθιοπία, ἐτελεύτησεν ἐκεῖ μαρτυρικῶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Απόστολε ἅγιε Ματθαῖα, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωταυγῆς ὡς ἥλιος εἰς πάντα κόσμον, ἐξελθὼν ὁ φθόγγος σου κατα φωτίζει τῶν ἔθνῶν, τὴν Ἐκκλησίαν ἐν χάριτι, θαυματοφόρε Ματθαῖα Ἀπόστολε.

*** 10. Τῶ ἀγίῳ Μάρτυρος, καὶ ἀρχιδιάκονος Λαυρεντίου.**

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀρχιδιάκονος τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας, τὰ σκεῖνα αὐτῆς διοικῶν, καὶ τὰ χρήματα διαμερίζων εἰς τοὺς πένιτας. Σκληροτάτου δὲ διαγμοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινηθέντος ὑπὸ τοῦ Οὐαλεριανοῦ, καὶ τοῦ τότε ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥώμης Εὐστότου, ἡ Σίξτου Β'. ἐπὶ σταυροῦ τελειωθέντος, συλληφθεὶς καὶ ὁ Λαυρέντιος οὗτος, ἤχθη πρὸς τὸν ἑπαρχὸν καὶ ἐρώτηθεὶς περὶ τῶν θισαυρῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐζήτησεν ἀδείαν τριῶν ἡμερῶν, πρὸς ἐτοιμασίαν· καὶ ἐν τοσοῦτῳ συναθροίσας πάντας τοὺς πτωχοὺς, καὶ παραστήσας τῷ ἐπάρχῳ, Ἰδοὺ, εἶπε, τῆς Ἐκκλησίας οἱ θισαυροί. Ἐκ τούτου ὀργισθεὶς ἐκεῖνος, ἐκέλευσεν ἀπλωθῆναι αὐτὸν ἐπὶ ἐσχάρας σιδηρᾶς πεφυρακτωμένης. Ὁ δὲ γενναῖος τοῦ Χριστοῦ ἀθλητῆς, ἀπεινακτὶ ὑμαρτερήσας καιόμενος ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους, Στρέψατέ με,

εἶπε, καὶ ἐπὶ τὸ ἕτερον, ἵνα ὅλος καλῶς ὀπτηθῶ. Καὶ τούτου γενομένου, λέγει τότε πρὸς τοὺς τυράννους ὁ Μάρτυς· Γεύσασθε ἥδη καὶ ἴδετε, εἰ αἱ σάρκες τῶν Χριστιανῶν εἰσὶν ἡδύτεραι ἀπτημέναι μᾶλλον, ἢ ὡμαί. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ εὐχόμενος χριστομιμήτως ὑπὲρ τῶν διακόνων καὶ τῶν δημίων αὐτοῦ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα τῇ 10 Αυγούστου, ἐν ἔτει 258.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔδραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πυρὶ θεϊκῷ, φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σου, τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέφρωτας, ἀθλητῶν ἐδραΐωμα, θεοφόρε Μάρτυς Λαυρέντιε, καὶ ἐν ἀθλοῖς ἐβόας πιστῶς· Οὐδένμε χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐπλου τοῦ διακόνου.

Ἐπῆρχεν ἐκ Κατάνης τῆς Σικελίας ἠθλήσεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, δριμυτάτας πρότερον ἰπομείνας βασάνους, εἶτα καὶ τὴν ἀποτομὴν τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς, τῷ 296 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ, ἐν χερσὶ περιφέρων, ἐπέστης ἐκβοῶν, τοῖς ἐχθροῖς ἐν σταδίῳ· Αὐτόκλητος παρειμι, ἐναθλήσαι στερρότατα· ὄθεν κλίνας σου περιχαρῶς τὸν αὐχένα, ὑποδέδεξαι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ζήφους, τελέσας τὸν δρόμον σου.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Φωτίου καὶ Ἀνικητοῦ.

ἠθλήσαν ἐν Νικομυδίᾳ τῷ 288 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Ἦν δὲ ὁ Φώτιος ἀνεψιὸς τοῦ Ἀνικητοῦ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμπάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαξίμου, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐρίον τὴν ἑορτήν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Ο ἱ Μαρτύρες σε Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, σπεφά

νης ἐκομίσαντο τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐκ σου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σκόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυραννοὺς καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνό-
τητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, τῶν μοναζόντων θεό-
πνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς
σε πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος· πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχε θεηγόρε, ὀρθοδοξίας ἀσ-
φάλεια καὶ λαμπρότης, λύρα καὶ ὄργανον τῆς εὐσε-
βείας, τῶν μοναστῶν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν ἐγκαλλώπισ-
μα, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

**✠ 13. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολο-
γητοῦ, Ὁρα Ἰανουαρίου 21.**

Σήμερον ἀποδίδεται τῆς θείας Μεταμορφώσεως ἡ Ἑορτή,
καὶ φάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς.

**✠ 14. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεο-
τόκου καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.**

Οὗτος, κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἰδίας αὐτοῦ προφητείας, ὑπῆρχε
Μωρασθίτης τὴν πατρίδα, ἐκ γῆς Ἰούδα, προφητεύσας ὑπὲρ τὰ 50
ἔτη, ἐν ἡμέραις Ἰωάδαμ, καὶ Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίου, βασιλέων Ἰου-
δα, ὧν ὁ μὲν Ἰωάδαμ ἐβασίλευσε περὶ τὰ 758 πρὸ Χριστοῦ· ὁ
δὲ Ἐζεκίας ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 698 πρὸ Χ. Ἐκ τούτου δῆλον, ὅτι
οὐκ ἔστιν ὁ Μιχαίας ἐκεῖνος, ὁ υἱὸς Ἰεμβλαὰ, ἢ Ἰεμβλά (Γ'. Βασ.
κβ'), ὁ ἐλέγξας τὸν Ἀχαάβ, καὶ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωράμ φε-
ρευθεὶς, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν· καθότι ὁ μὲν Ἰωράμ οὗτος ἐβα-
σίλευσε τῷ 896 ἔτει πρὸ Χριστοῦ, ὁ δὲ Μιχαίας προεφήτευσεν ἔτι,
ὡς εἴρηται, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἐζεκίου, ὅς τις ἦν σύγχρονος τοῦ Ὠ-
σηῆ, ἐσχάτου βασιλέως τῶν δέκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐφ' οὗ καὶ τὸ
βασιλεῖον ἐκεῖνο κατεστράφη ὑπὸ Σαλμανασσάρ βασιλέως Ἀσσυ-
ρίων (Δ'. Βασ. ιζ'. 1-6. καὶ ιθ'. 1). Ἔστι δὲ ὁ Μιχαίας οὗτος ἐκ
τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν, ἔκτος τῆ τάξεϊ· ἡ δὲ προφητεία αὐτοῦ
διαίρεται εἰς 7 κεφάλαια. Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.
Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόδι φάει θροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ παιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν ἐνδόξως ἢ ἐν ὑμνοῖς αἰεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.
Τῆ ἐνδόξῳ μνήμῃ σα, ἡ οἰκουμένη, προσκιρτῶσα σήμερον, μετ' εὐφροσύνης μυστικῶς, Θεοκυῆτορ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ἡ ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

κ 15. Ἡ Κοίμησις τῆς ὑπεραγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ αἰετπαρθένου Μαρίας.

Περὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ταῦτα παρέλαβεν ἡ Ἐκκλησία ἐξ ἀρχαίας τῶν Πατέρων παραδόσεως. Ὅτι, πλησίαντος τοῦ καιροῦ, καὶ ὅν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν εὐδόκησεν, ἵνα παραλάβῃ πρὸς ἑαυτὸν τὴν ἑαυτοῦ Μητέρα, ἐμήνυσεν αὐτῇ δι' Ἀγγέλου, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, τὴν ἀπὸ τῆς προσκαιροῦ ζωῆς μεταβασίαν αὐτῆς εἰς τὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν. Ἡ δὲ τοῦτο ἀκούσασα, ἀνέβη μετὰ σπουδῆς εἰς τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου συνεχῶς ἀπερχομένη προσῆχετο καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἠτοίμαζε τὰ πρὸς ἐνταφιασμόν. Ἐνῶ ταῦτα ἐγίνοντο, νεφέλαι ἀρπάσασαι τοὺς Ἀποστόλους ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς, εἴθα ἔτυχεν ἕκαστος κηρύττων, παρέστησαν αὐτοῖς ἀμαξῆς εἰς τὴν αἰκίαν τῆς

Θεομήτορος ἥτις, τὴν αἰτίαν τῆς αἰφνιδίου αὐτῶν συνδρομῆς διλοποιήσασα, καὶ τὴν θλίψιν αὐτῶν, ὡς εἰκός, μητρικῶς παραμυθισαμένη, ὕψωσεν ἔπειτα τὰς χεῖρας εἰς οὐρανόν, ἐδέηθη ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου εἰρήνης, εὐλόγησε τοὺς Ἀποστόλους, εἶτα ἐπὶ τῆς κλίνης ἀναπεσοῦσα, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς σχηματίσασα, ὡς αὐτὴ ἤβουλήθη, οὕτω τὴν παναγίαν αὐτῆς ψυχὴν παρέδωτο εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, ἄραντες μετ' εὐλαβείας καὶ λαμπαδοφορίας πολλῆς, τοῦ Θεοδόχου ἐκείνου σώματος τὴν κλίνην, καὶ ὕμνους ἐπιταφίους ψάλλοντες, ἐκόμιζον ἐπὶ τὸ μνήμα, ὅτε καὶ Ἄγγελοι συνέψαλλον οὐρανῶθεν, προπέμποντες τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ. Εἰς δὲ τῶν Ἰουδαίων, φθῶν κινηθεῖς, καὶ αὐθαδῶς ἐπὶ τὴν κλίνην τὰς χεῖρας ἀπλώσας, ἔλαβεν ἀμέσως τῆς αὐθαδείας αὐτοῦ τὰ ἐπιχειρῆμα παρὰ τῆς θείας δίκης, κοπεῖς τὰς τολμηρὰς ταύτας χεῖρας ἀόρατῶ πληγῇ. Φθάσαντες δὲ εἰς χωρίον, καλούμενον Γεθσημανῆ, ἔθαψαν ἐκεῖ ἐντίμως τὸ πανάχαρτον καὶ ζωαρχικὸν τῆς Θεοτόκου Σῶμα. Ἀλλὰ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν ταφὴν, ὅτε, παραμυθίαν ὁμοθυμαδὸν ποιούμενοι, ἀνύψουν, κατὰ τὸ σύνθημα, τὸν εἰς ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ κείμενον ἄρτον, ἐπικαίεται ἡ Θεοτόκος ἐν τῷ αἵρι, λέγουσα αὐτοῖς τὸ, Χαίρετε, καὶ ὅσα ἐφεξῆς ἐγράφησαν σελ. 121, ἅπερ ἀνάγνωθι ἐκεῖ ἐξ ὧν ἐπέγνωσαν τὴν εἰς οὐρανοὺς ἔνσωμον μετάστασιν τῆς Θεοτόκου.

Ταῦτα παραλαβοῦσα ἡ Ἐκκλησία ἐκ παραδόσεων πατρικῶν, καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἀσματογραφήσασα, ὡς ὑπόθεσιν εὐλαβείας, ψάλλει κατὰ τὴν σήμερον, εἰς δόξαν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος αΐ.

Εν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας· ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε· μετέστης πρὸς τὴν Ζωὴν, Μητὴρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος βΐ.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτοκόν, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν Ζωὴν μετέστησεν, ὃ μῆτρην οἰκήσας ἀειπάρθενον.

✠ 16. Ἡ ἐξ Ἑδέσσης Ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτοι τῆ ἀγίου Μανδηλίου καὶ μνήμη τῆ ἀγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Τὴν ἀχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ ἀνελεθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὁθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν.

✠ 17. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 18. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων, Φλώρου καὶ Λαύρου.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 19. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν συναὐτῷ δισχιλίων πεντακοσίων ἐννεήκοντα τριῶν.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 20. Τοῦ ἀγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Ὁ ἀγίωτατος οὗτος ἀνὴρ, ὁ παιδιόθεν Προφητὴς τοῦ Θεοῦ, καὶ Κριτὴς τῶν Ἰσραηλιτῶν ὁ ἑσχατος, ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἀρμαθαίμ, ἐκ φυλῆς Λευὶ, υἱὸς Ἐλκανὰ καὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος, γεννηθεὶς περὶ τὸ 1155 ἔτος πρὸ Χριστοῦ. Ὀνομάσθη ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Σαμουὴλ, ὅ ἐστι μεθερμηνεύομενον, Θεοείτητος· διότι στείρα οὖσα πρότερον, ἠτήσατο τέκνον παρὰ Θεοῦ, διὰ πολλῶν δεήσεων καὶ δακρύων θερμῶν· τεκοῦσα δὲ τοῦτον καὶ ἀπογαλακτίσασα, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν Βηθλὴμ, ἐν ἣ εὐρίσκετο τότε ἡ θεία Κιβωτός· καὶ ἠπίον ἐτι ὄντα, ἀφιέρωσασα αὐτὸν, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν, εἰς λειτουργίαν Θεοῦ, εὐχαρίστησεν αὐτῷ, ψάλλουσα τὴν Γ'. Ὡδὴν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· Ἐστερεάθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, κ. τ. λ. σελ. 59. Ἐἴτα, αὐτὴ μὲν ὑποστρέψασα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ἐγέννησεν ἔπειτα τρεῖς ἑτέρους υἱούς, καὶ δύο θυγατέρας· ὁ δὲ Σαμουὴλ ἔμεινεν εἰς Βηθλὴμ, ὑπὸ τὴν προστασίαν Ἠλί, τοῦ τότε ἀρχιερέως τῶν Ἰουδαίων, ὑπηρετῶν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ

τοῦ σεμνοτάτου αὐτοῦ πολιτεύματος, εὐαρεστοῦν Θεῷ καὶ ἀνθρώποις, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς θείας Γραφῆς. Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐπορεύετο καὶ ἐμεγαλύνετο, καὶ ἦν ἀγαθὸν μετὰ Κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων (Α΄ Βασ. β'. 26). Κοιμώμενον δὲ τὸ ἀγαθὸν τοῦτο παιδάριον ἐν τῷ ναῷ, ὅπου ἦν ἡ τοῦ Θεοῦ Κιβωτός, ἀκούει φωνὴν τρίς καὶ τετράκις καλοῦσαν αὐτὸ ἐξ ὀνόματος, καὶ λέγουσαν· Σαμουὴλ, Σαμουὴλ. Ἡ φωνὴ αὕτη ἦν φωνὴ τοῦ Θεοῦ, ὅς τις ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Σαμουὴλ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ περὶ τῆς μελλούσης καταστροφῆς τοῦ Ἡλὶ· διότι οὗτος, ἔχων δύο υἱούς, Ὀφὶ καὶ Φινεὲς καλούμενους, νέους παρανοματάτους καὶ τοῦ Θεοῦ καταφρονητάς, οὐκ ἐφρόντισε παντοίῳ τρόπῳ τὴν τούτων διόρθωσιν. Καὶ ἡ μὲν θεία ἀπόφασις ἐπληρώθη ἐν καιρῷ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἡλὶ ἐξωλοθρεύθη ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ· παράδειγμα φοβερόν τῶν ἀμελούντων τῶν ἰδίων τέκνων τὴν καλὴν ἀνατροφήν, καὶ τῶν παρανομιῶν αὐτῶν τὴν πρέπουσαν παιδείουσιν.

Ὁ δὲ Σαμουὴλ, ἐπληθεὶς μετὰ ταῦτα εἰς τὴν προστασίαν τοῦ λαοῦ ἔκρινεν αὐτὸν ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, γινόμενος εἰς αὐτὸν τύπος καλῶν ἔργων, καὶ νομίζων μέγα ἀμάρτημα, εἰάν ποτε προσευχόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀφῆσιν τῶν πλημμελημάτων αὐτοῦ παρὰ Θεοῦ ἐξαιτοίμενος, ὡς εἶπεν ὁ ἴδιος ἐνώπιον πάντων· Ἐμοὶ μὴδαμῶς (γένοιτο) τοῦ ἀμαρτεῖν τῇ Κυρίῳ, ἀνιέναι τοῦ προσεύχεσθαι περὶ ὑμῶν· καὶ δουλεύσω τῷ Κυρίῳ, καὶ δεῖξω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθείαν (αὐτ. ββ'. 23). Τὴν δὲ δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ἀφιλοκέρδειαν, δι' ἧς ἐκυβέρνα τὸν λαόν, καὶ εἰδίκαζε τὰς ὑποθέσεις ἐκάστου, ἀμολόγησαν πάντες, ὅτε ἠρώτησεν αὐτούς, ἐπὶ Θεῷ μάρτυρι, ἵνα εἴπωσιν ἐν συνειδήσει, εἰάν ἠδίκησε ποτέ τινα, ἢ ἔλαβε παρὰ τινος ἢ κτήμα, ἢ χρῆμα, ἢ δῶρον, μέχρι καὶ ἐπὶς ὑποδήματος εὐτελοῦς. Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ὁμοφώνως, λέγοντες· Οὐκ ἠδίκησας ἡμᾶς, καὶ οὐ κατεδυναστέυσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔθλιψας ἡμᾶς, καὶ οὐκ εἴληψας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς οὐδέν (αὐτ. 2-4). Αἰτήσαντος δὲ τοῦ λαοῦ βασιλεῖα, περὶ τὸ γῆρας αὐτοῦ, ἔχρισεν αὐτοῖς τὸν Σαουλ· ἀλλὰ παρακούσαντα μετ' ὀλίγον τοῦ θείου προστάγματος, ἠλεγξεν αὐτὸν ἐκ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπελθὼν ἔχρισε τὸν Δαυὶδ, τοῦ Θεοῦ τοῦτο κελεύσαντος. Ζήσας δὲ ἀνεπίληπτος κατὰ πάντα ἔτη 98, καὶ γενόμενος τοῖς πᾶσι παράδειγμα ζωῆς θεαρέστου, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 1057 πρὸ Χριστοῦ. Εἰς τοῦτον ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν πλείονων τὸ βιβλίον τῶν Κριτῶν, τῆς Ρούθ, καὶ τὰ 24 πρῶτα κεφάλαια τοῦ Α΄ τῶν Βασιλειῶν βιβλίου.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς

¶ 21. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαῖου καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Βαίσσης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, Θεογνίου, Ἀγαπίου, καὶ Πιστοῦ.

Οἱ μὲν Μάρτυρες ἦσαν ἐκ πόλεως Ἐδέσσης, τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ ἠθλισαν δὲ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, τῷ 290 ἔτει. Ὁ δὲ Ἀπόστολος, Ἐδεσσηνὸς ἂν καὶ αὐτὸς τὴν πατρίδα, Ἰουδαῖος δὲ τὸ γένος, ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ, ᾧ καὶ ἰκολούθησε μέχρι τοῦ πάθους. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, περὶ τὸ 36 σατηρίον ἔτος, ἀπελθὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ κατηχήσας καὶ βαπτίσας τὸν τοπάρχην αὐτῆς Ἀβγαρον, ἐφεράπευσεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀνιάτου πάθους, ὑφ' οὗ ἐπασχε δεινῶς. Κηρύξας δὲ ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς. Περὶ τούτου οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ἐστὶν ἐκ τοῦ χοροῦ τῶν Δώδεκα, ὁ ὑπὸ τοῦ Ματθαίου ὀνομαζόμενος Λεββαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος (1, 3). Ὁ δὲ Εὐσέβιος λέγει αὐτὸν ἐκ τῶν Ἐβδομήκοντα, ταῦτα ἐπὶ λέξεως γράφων περὶ αὐτοῦ· “Μετὰ γοῦν τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνοδὸν αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ), Θωμᾶς, τῶν Ἀποστόλων εἰς τῶν Δώδεκα, Θαδδαῖον, ἐν ἀριθμῷ καὶ αὐτὸν τῶν Ἐβδομήκοντα τοῦ Χριστοῦ Μαθητῶν κατελεγμένον, κινήσει θεοτέρα ἐπὶ τὴν Ἐδεσσαν κήρυκα καὶ εὐαγγελιστὴν τῆς περὶ τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίας ἐπέμψει (Ἱστορ. Ἐκκλ. ἀ. 13)”. Τὸ δὲ Ἀβγαρος γράφεται παρ' αὐτῷ Ἀβγαρος ὅπερ ἕτεροι γράφουσιν, Ἀβγαρος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Θαδδαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

¶ 22. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου.

Σήμερον συμπάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λούππου, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐρίον τὴν Ἑορτήν.

Ἀπολυτ. τῶν Μαρτύρ. Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε. Σελ. 374.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Τὴν κλῆσιν ἀγαθὴν, κερτημένους θεόφρον, ἀνδρῶν τῶν πονηρῶν, ἀπεστράφησ τὸ σέβας, μὴ πτήξας τὰ βάσανα, Ἀγαθόνικε ἐνδόξε· ὅθεν γέγονας, τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ ἀπείληφας, σὺν τοῖς συνάδλοις ἀξίως, τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λούππου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς.

✠ 24. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Εὐτυχὴς· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 25. Ἡ ἐπαύδος τῶν Λειψαῖς τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου· καὶ μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλου Τίτου.

Περὶ μὲν τοῦ Βαρθολομαίου, ὅρα Ἰουνίου 11. Ὁ δὲ Τίτας ἦν Ἕλλην τὸ γένος, καὶ τὴν θρησκείαν εἰδικός. Πισεύσας δὲ εἰς Χριστὸν διὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἐγένετο μαθητὴς αὐτοῦ καὶ ἀκόλουθος, καὶ μεγάλας συνήργησεν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Χειροτονήσας δὲ αὐτὸν ὁ Παῦλος τῆς Κρήτης ἐπίσκοπον, ἔγραψεν ἔπειτα καὶ τὴν εἰς ὄνομα αὐτοῦ ἐπιγραφομένην Ἐπιστολήν. Ὁ δὲ ἀποστολικῶς ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, καὶ γενόμενος πλήρης ἡμερῶν, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ, ζήσας ἔτη περὶ τὰ 94.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Βαρθολομαίου, Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ κάθοδος τῶν σῶν, παναγίων λειψάνων, ὑπόθεσις ἡμῖν, ἑορτῆς παιδροτάτης, πανεύφημε γέγονε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· ἦν γεραίροντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, σέ τὸν ἄδυτον, Βαρθολομαῖε λαμπτήρα, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ἔτερον τοῦ Τίτου, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεῖς, συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς ἐνθεοῦ

χάριτος, μυστολέκτα τίπε αἰοῖδιμε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 26. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας. Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 374.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.
Τυναϊκὸς θεόφρονος τοῦς θείους λόγους, ἐν καρδίᾳ θέμενος, Ἀδριανὲ Μάρτυς Χριστοῦ, ἐν ταῖς βασάνοις προσέδραμες, σὺν τῇ συζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος.

✠ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.
Ταῖς τῶν δακρῦν ὀσέ ροαῖς, τῆς ἐρήμις τὸ ἀγόνον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοῖς πόνος ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκισμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Ποιμὴν Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.
Τῶν λαμπρῶν ἀγῶνων σου, ὅσιε Πάτερ, ἡ ἀγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶν κατεφραίνουσα, Ποιμὴν θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τῷ Αἰδίτιος.

Ἀπολυτ. Ἦχος α'. Τῷ λίθῳ σφραγισθέντος.
Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μωϋσῆ· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστευι προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργῶντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.
Θεῖαν ἑλλάμψον καταπλουτήσας, σκότος ἔλυτας παθῶν παμμακάρ, καὶ ταῖς ἀγρύπνοις προσευχαῖς σε ἐμάρτανας, τὸ τῆς σαρκὸς ἐπαιρόμενον φρόνημα, καὶ

πρὸς τὴν ἄνω ἐπέβης ἀκρόπολιν· Πατερ ὅσιε, Χρισὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

✠ 29. Ἡ Ἀποτομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ ἁγίου ἑνδοξοῦ Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστῆ Ἰωάννη.

Ὁ Θεὸς οὗτος Βαπτιστής, ὁ ἐκ Προφήτου Προφήτης, καὶ πάντων τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἡ ἐναρξίς· ὁ μεσίτης τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Νέας τοῦ Θεοῦ Διαθήκης· ἡ Φωνὴ τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ὁ Θεόπεμπτος Ἄγγελος τοῦ σαρκωθέντος Μεσσίου, καὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ παρουσίας αὐτοῦ Προδρόμος καὶ προετοιμαστής (Ἠσ. μ', 3. Μαλαχ. γ'. 1)· ὁ διὰ πολλῶν θαυμασιῶν καὶ συλληφθεὶς, καὶ γεννηθεὶς, καὶ Πνεύματος ἁγίου πλησθεὶς ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ προελθὼν ὡς ἄλλος Ἠλίας ζήλωτης, οὗτινος ἐμιμήθη καὶ τὸν ἐρημικὸν βίον, καὶ τὸ ἀσκητικὸν ἔνδυμα, καὶ τὴν δερματίνην ζώνην περὶ τὴν ὀσφύν, καὶ τὸν ἑνθεον ζῆλον ὑπὲρ τῆς τοῦ νόμου φυλακῆς (ὄρα Σεπτεμ. 23. Μαρτ. 25. Ἰουν. 24. Ἰουλ. 20). Οὗτος, ἀφ' οὗ ἐκήρυξεν εἰς τὸν λαὸν τὸ βάπτισμα τῆς μετανοίας, κατὰ τὴν θείαν ἐπιταγὴν (Ἰαν. 6)· ἀφ' οὗ ἐδίδαξε τὰ πρακτέα καὶ ἰδιώτας καὶ ἀξιαματικούς, καὶ ὑπέδειξε παντὸς ἐπαγγέλματος τὰ χρέη· ἀφ' οὗ κατέπληξε τοὺς βαπτιζομένους ὑπ' αὐτοῦ, διὰ τοῦ θείου φόβου, ὅτι οὐδεὶς δύναται φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς, εἰ μὴ ποιήσῃ καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· ἀφ' οὗ, διὰ τοῦ τοιοῦτου κηρύγματος, ἠντρέπισε τὰς καρδίας αὐτῶν, εἰς ἵποδοχὴν τῆς εὐαγγελικῆς τοῦ Σωτῆρος διδασκαλίας· τέλος, ἀφ' οὗ καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν Σωτῆρα δακτυλοδεικτήσας αὐτοῖς, εἶπεν· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου (Λουκ. γ'. 2-18. Ἰωάν. ἀ. 29)· ἐπεσφράγισεν ἴσπερον καὶ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὴν ἀλήθειαν τῶν ἑαυτοῦ λόγων, γεόμενος ὑπὲρ τῆ θείου νόμου σφάγιον ἱερὸν, ὑπὸ χειρὸς ἀνδρὸς παρανόμου.

Ἠρώδης ἦν οὗτος, ὁ Τετράρχης τῆς Γαλιλαίας, ὁ τοῦ Μ. Ἠρώδου υἱός, ὁ ἐπονομαζόμενος Ἀντίπας· ὅστις, ἔχων γυναῖκα νόμιμον, τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀραβίας Ἀρέτα, ἢ Ἀρέδα, αὐτὴν μὲν ἀναιτίως ἀπέβαλεν· ἤρπασε δὲ, παρὰ πᾶσαν νόμου διαταγὴν, τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Ἠρωδιάδα, τεκοῦσαν καὶ θυγάτριον ἐξ ἐκείνου, Σαλαμίην τὸ ὄνομα. Τὴν ἀρπαγὴν ταύτην καὶ μίξιν τὴν ἄθεσμον οὐκ ἐπαίετο ἐλέγχων ὁ κήρυξ τῆς μετανοίας, καὶ τῶν ἀνομούντων εὐπαρήσιαστος καὶ αὐστηρὸς ἐπιπλήκτωρ, Οὐκ ἔξεστί σοι, λέγων αὐτῷ, ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου (Μάρκ. 5'. 18). Ὁ δὲ Ἠρώδης, πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ ἀνοσιουργήμασι, προσέθηκεν ἔτι καὶ τοῦτο· καὶ συλλαβὼν τὸν Ἰωάννην, κατέκλεισεν εἰς δεσμά τήριον· καὶ ἐφόκειεν ἴσως αὐτὸν

παρευθύς, εὖν ἔλειπε τοῦ τυράννου ἢ συστολή, διὰ τὴν τοῦ ὄχλου πρὸς τὸν Ἰωάννην ἀκραν εὐλαβειαν, καὶ προσέτι, διὰ τὸ ἐπασθίποτε σέβας, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν δίκαιον καὶ ἅγιον τοῦτον ἄνδρα ὑπέτρεφεν. Ἀλλὰ τελευταῖον, ὑπὸ τοῦ οἴστρου τῆς θηλυμανίας κεντούμενος, ἐπέβαλε τὰς μιὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπὶ τὸν τῆς ἀγνεῖας διδάσκαλον, κατὰ τὴν ἐορτάσιμον τῶν γενεθλίων αὐτοῦ ἡμέραν ὅτε ἡ μὲν Σαλώμη ἀρχίστατο κατ' ἀρέσκειαν αὐτοῦ καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμποσιαζόντων, αὐτὸς δὲ ἐποίησε πρὸς αὐτὴν μετ' ὄρκου τὴν πάσης ἀφροσύνης ἀφρονεστέραν ὑπόσχεσιν ὅτι, κὰν τὸ ἥμισυ τῆς βασιλείας αὐτοῦ αἰτήσῃ, δώσει αὐτῇ, εἰς μισθὸν τῆς ὀρχήσεως. Καὶ ἡ μὲν ἀναιδῆς ὀρχήστρια, τὴν μητέρα συμβουλευθεῖσα, αἰτεῖ παράυτα ἐπὶ δίσκου τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ὃ δὲ παραβάτης τοῦ θεοῦ νόμου, νόμου τήρησιν περὶ τὸν ὄρκον ὑποκρινόμενος, βάλλει εἰς πρᾶξιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τὴν διάθεσιν, καὶ πληροῖ τὸ ἐναγὲς αὐτοῦ συμπόσιον αἱμάτων προφητικῶν καὶ ἡ πάντιμος ἐκείνη κεφαλὴ, αἰδέσιμος καὶ εἰς τοὺς Ἀγγέλους, δίδοται βραβεῖον βεβήλου ὀρχήσματος, καὶ γίνεται παίγιον ἀκολάστου θυγατρὸς, καὶ μητρὸς μοιχαλίδος. Τὸ δὲ πανίερρον σῶμα τοῦ θεοῦ Βαπτιστοῦ, ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦσαν καὶ ἔθνη ἐν μνημεῖω (Μάρκ. 5. 21-29).

Ἀργία, καὶ Νηστεία.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Μνήμη δικαίᾳ μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν βρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον· ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραδλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἄδη, Θεοῦ φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α΄.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκῆ, ἵνα καὶ τοῖς ἐν ἄδη τοῦ Σωτῆρος κηρύξῃ τὴν ἔλευσιν· Ὁρηνεῖτω ἔν Ἠρωδίας ἀνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

30. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἄνω.

Καὶ τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἄνω.

31. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε αἰετάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταῖαν τῆ Πόλει σου περιβολὴν ἐδώρησω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωπῶμέν σε, εἰρήνην τῆ πολιτείας σε δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν Θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῆ πολιτείας σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα αἰετάρθενος.

Τέλος τοῦ Μηνολογίου.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΤΡΙΩΔΙΩ ΚΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΩ
ΚΙΝΗΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

✠ Τῆ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ✠

Ἄγρεις πελαῖα καὶ ἐπίσημος μεταξύ τῶν Ἰουδαίων ἦσαν οἱ Φαρισαῖοι, οἱ τινες, πονηροὶ ὄντες καὶ ὑποκριταί, τὰς μὲν κακίας αὐτῶν ἔκρυπτον, πᾶσαν δὲ ὑποκριτικὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐδημοσίεον, ποιοῦντες πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις (Ματ. κγ', 5). διό κ' ἐνομιζοντο ὑπὸ πάντων ἐνάρετοι ἢ δίκαιοι, καὶ κατὰ τὴν φαινομένην τῆς ζωῆς ἀγιότητα, κεχωρισμένοι τῶν λοιπῶν, ὅπερ ἄλλοι τὸ ὄνομα Φαρισαῖος. Ἐξ ἐναντίας οἱ Τελῶναι, τούτεστιν οἱ ἀγοράζοντες τὰ βασιλικά δόσιμα, ἐπειδὴ, συλλέγοντες αὐτὰ, ἐποίουν πολλὰς ἀδικίας καὶ ἀρπαγὰς δι' αἰσχρὰ κέρδεϊαν, διὰ τοῦτο πάντες ἐστοχάζοντο αὐτοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ ἀδίκους. Κατὰ τὴν τότε οὖν κοινὴν γνώμην, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἕνα Φαρισαῖον, σημαίνοντα τὸν ἐνάρετον, καὶ ἕνα Τελῶνιν, δηλοῦντα τὸν ἀμαρτωλὸν, ἐδίδαξε παραβολικῶς τῆς ὑπερηφανείας τὴν βλάβην, καὶ τῆς ταπεινοφροσύνης τὴν ἀφέλειαν.

Ἐπειδὴ δὲ, μετὰ τρεῖς ἑβδομαδας, ἐμβαίνομαν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, καὶ εἰς τοὺς πνευματικούς τῆς ἀρετῆς ἀγῶνας, καὶ ἐπειδὴ πρῶτον ὄπλον πρὸς ἀρετὴν ἐστὶν ἡ ταπεινώσις, καθὼς ἐξ ἐναντίας ἡ ὑπερηφάνεια μέγιστον ἐμπόδιον εἰς αὐτὴν· διὰ τοῦτο οἱ Θεῖοι Πατέρες, τὰς μὲν ἑβδομαδας ταύτας ἐπενόησαν, ὡς προετοιμασίαν ἡμῶν εἰς τοὺς εἰρημένους ἀγῶνας· δι' ἣν αἰτίαν καὶ τὴν παροῦσαν ἑβδομαδα ἐκάλεσαν Προφωνήσιμον, ὡς προλέγουσαν τρόπον τινὰ καὶ κηρύττουσαν, ὅτι ἤγγικε τῆς ἰσότητος ὁ καιρὸς. Τὴν δὲ ἀνάγνωσιν τῆς τοῦ Τελῶνου καὶ Φαρισαίου παραβολῆς ἔταξαν σήμερον, διδάσκοντες ἡμᾶς δι' αὐτῆς, ἵνα μὴ ἐπαιράμεθα, ὅταν πράττωμεν τὸ καλόν, μὴδὲ καυχώμεθα δι' αὐτό, ὡς ὁ μέγαλαυχος Φαρισαῖος· ἀλλὰ, μαθόντες ἐκ τοῦ παραδείγματος ἐκείνου· ὅτι ὁ καπνὸς τῆς οἰήσεως, καὶ τῆς καυχήσεως ἢ δυσαδία, διώκει τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀπογυμνοῦσα τὸν ἀνθρώπον

πάσης ἀρετῆς, κρημνίζει αὐτὸν εἰς τοῦ ἄδου τὰ βάραθρα, δεώμεθα μετὰ συντετριμμένης καρδίας τοῦ Θεοῦ, μμουμενοι τοῦ Τελώνου τὴν ταπεινωσιν, ἥτις, κὰν ἀμαρτωλὸς ὑπάρχη ὁ ἄνθρωπος, κὰν εἰς ἔσχατα περιπέσῃ κακὰ, δικαιοὶ αὐτὸν, καὶ εἰς ὕψος ἀναβιβά- ζει μεγα.

Απολυτ. τὸ Ἀνασάσιμον τῷ Ἦχῳ, ἢ τὸ Θεοτοκίον αὐτῆ.

ΦΚοντάκ. τῷ Τριωδίου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον. Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώνου μάθω- μεν τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγάζοντες Ἰλάσθητι μόνε ἡμῖν εὐδιάλλακτε.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστέον ὅτι, ἐν ὅλη τῇ ἐφεξῆς Ἑβδομάδι, γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου ✠

Τρία πράγματα παρέστησεν ἡμῖν ὁ Σωτὴρ διὰ τῆς παραβολῆς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου: τὴν κατάστασιν τοῦ ἀμαρτωλοῦ, τῆς μετανοίας τὸν κανόνα, καὶ τῆς Θείας εὐσπλαγγχίας τὸ μέγεθος. Ἐτάχθη δὲ ὑπὸ τῶν Θείων Πατέρων ἐνταῦθα, μετὰ τὴν τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου παραβολὴν, πρὸς ἡμετέραν καὶ αὐτὴ διδασκαλίαν ἵνα δηλαδὴ, βλέποντες εἰς τοῦ Ἀσώτου τὸ πρόσωπον τὴν ἀθλίαν κατάστασιν ἡμῶν, ἐνόσω κυλιόμεθα εἰς τὴν ἀμαρτίαν, ἐνόσω εὐρισκόμεθα μακρὰν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ἐλθωμεν τέλος πάντων εἰς αἴσθησιν καὶ ἡμεῖς, καὶ ταχύνωμεν τὴν ἐπιστροφὴν ἡμῶν πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς μετανοίας, κὰν εἰς τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας τῶν Νηστειῶν.

Καὶ ἄλλο. Ἐπειδὴ τινές, πολλὰ καὶ μεγάλα πράξαντες ἀνομήμα- τα, καὶ χρονίσαντες εἰς αὐτὰ, ἔρχονται πόλλakis εἰς ἀπόγνωσιν, νομίζοντες ὅτι οὐκέτι ἐστὶ συγχαρησις δι' αὐτούς· καὶ οὕτως ἀ- πηλιπισμένοι πίπτουσι τὸ λοιπὸν καθ' ἐκάστην εἰς τὰ αὐτὰ, καὶ ἐτι χείρονα κακὰ τῶν προτέρων· διὰ τοῦτο οἱ Θεῖοι Πατέρες, ἵνα ἐκρίσασωσι τῆς ἀπογνώσεως τὸ πάθος ἐκ τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐνθαρρύναντες αὐτούς, διεγείρωσιν εἰς τῆς ἀρετῆς τὰ ἔργα, ἔτα- ξαν τὴν παροῦσαν παραβολὴν εἰς τῆς νηστείας τὰ πρόθυρα, δει- κνύοντες εἰς αὐτούς τὰ φιλόανθρωπα καὶ ὑπεράγαθα σπλάγγνα τοῦ Θεοῦ, ἐκ τὰς ἱστορίας τοῦ Ἀσώτου· καὶ ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀμάρτημα, ὅσον μέγα καὶ ἂν ὑποτεθῆ, δυνατόν νὰ νικήσῃ ποτὲ τὴν φιλόαν- θρωπον αὐτοῦ γνώμην.

Απολυτ. τὸ Ἀνασάσιμον τῷ Ἦχῳ, ἢ τὸ Θεοτοκίον αὐτῆνης

Τ *Κοντ. τῆ Τριωδίας, Ἦχος γ΄.* Ἡ Παρθένος σήμερον.
 τῆς πατρῴας δόξης σου, ἀποσχιρτήσας ἀφρόνως, ἐν
 κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν
 σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν κραυγαῶζω· Ἠμαρτον, ἐνώ-
 πιον σου Πάτερ οἰκτίρμον· δέξαι με μετανοῦντα, καὶ
 ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

✠ *Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποκρίω* ✠

**Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμη-
 μένων εὐσεβῶς πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.**

Ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀποστολικῶν Διαταγῶν (Βιβλ. ἡ. 42) παρέλα-
 βεν ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τὴν συνήθειαν, τοῦ ἐπιτελεῖν τὰ λε-
 γόμενα Τρίτα καὶ Ἑννατα, καὶ Τεσσαρακοστά, καὶ λοιπὰ
 μνημόσυνα τῶν κεκοιμημένων. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ κατὰ καιροὺς ἀ-
 πέθανον ἅρα ἢ εἰς ξενίτειαν, ἢ εἰς θάλασσαν, ἢ εἰς ὄρη καὶ κρη-
 μούς· ἴσως δὲ καὶ πένητες ὄντες, οὐκ ἠξιώθησαν τῶν διατεταγ-
 μένων μνημοσύνων· διὰ τοῦτο, φιλανθρώπως οἱ Θεῖοι Πατέρες κι-
 νοῦμενοι, ἐδέσπισαν σήμερον μνημόσυνον κοινὸν πάντων τῶν ἀπ'
 αἰῶνος εὐσεβῶς τελευτησάντων ἀνθρώπων, ἵνα, καὶ ὅσοι τῶν με-
 ρικῶν μνημοσύνων οὐκ ἔτυχον, δι' ὁποιοῦνδήποτε συμβεβηκός, συμ-
 περιλαμβάνονται εἰς τὸ κοινὸν τοῦτο κάκεινοι.

Πρὸς τούτοις, ἐπειδὴ αὔριον ποιοῦμεν τὴν ἀνάμνησιν τῆς Δευτέ-
 ρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐπειδὴ οἱ κεκοιμημένοι οὐδὲ ἐκρί-
 θισαν, οὐδὲ ἔλαβον ἔτι τὴν τελείαν ἀντάμειψιν (Πράξ. ιζ'. 31.
 Β'. Πέτρ. β'. 9. Ἑβρ. ιά', 39-40), εὐκαιρῶς μνημονεύει σήμερον τῶν
 ψυχῶν ἡ Ἐκκλησία· καὶ εἰς τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ θαρρῶσα,
 δέεται ἵνα ἐλέησῃ τοὺς ἀμαρτωλοὺς — Ὅτι δὲ ἀπάντων κοινῶς τῶν
 τεθνεότων ἡ μνήμη ἀναμνησθεὶ τὸν κοινὸν θάνατον καὶ εἰς ἡμᾶς,
 ἐν καιρῷ ἀρμυδιῶ, καὶ διεγείρει πρὸς μετάνοιαν, τοῦτο ἐστὶ τρί-
 τον αἴτιον τοῦ παρόντος μνημοσύνου, καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων ἄλ-
 λος ἅγιος σκοπός.

Ἀπολυτίκιον Νεκρώσιμον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ
 συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνη Δημιουργέ, ἀνάπαυσον,
 Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλ-
 πίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοπρόκιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὲ καὶ τείχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐ-

πρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον, ᾠχος πλ. δ'.

Μετὰ πῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

✠ **Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρίω** ✠

Αἱ προλαβοῦσαι δύο παραβολαί, καὶ μάλιστα ἡ τοῦ Ἀσώτου, παρέστησαν ἡμῖν τὴν ἄκραν τοῦ Θεοῦ φιλάνθρωπιαν καὶ ἀγαθότητα. Ἀλλ' ἵνα μή τινες, εἰς ταύτην μόνην θάρρουντες, διάγωσιν ἀμελῶς, καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας πραγματευόμενοι, ἐπιμένωσιν εἰς τὴν ἁμαρτίαν, καὶ οὕτως ἀρπάσῃ αὐτοὺς αἰφιδίως ὁ Θάνατος· διὰ τοῦτο οἱ θειότατοι Πατέρες ἔταξαν σήμερον τὴν ἑορτὴν καὶ ἀνάμνησιν τῆς ἀδεκάστου Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, ἐνθυμίζοντες δι' αὐτῆς τοὺς τοιούτους, ὅτι οὐ μόνον φιλάνθρωπος ἐστὶν ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ κριτὴς δικαιοτάτος, καὶ ἀποδίδωσιν ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Σκοπὸς οὖν τῶν ἁγίων Πατέρων ἐστὶν ἵνα, διὰ τῆς ἐνθυμίσεως τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἡμέρας, διεγείρωσιν ἡμᾶς ἐκ τοῦ ὕπνου τῆς ἀμελείας πρὸς ἐργασίαν τῆς ἀρετῆς, καὶ προτρέψωσιν εἰς φιλαδελφίαν καὶ συμπάθειαν. Ἐπειδὴ δὲ, τῇ ἐρχομένῃ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ποιῶμεν τὴν ἀνάμνησιν τῆς τοῦ Ἀδάμ ἐξορίας ἐκ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἣτις ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τοῦ παρόντος βίου, δῆλον ὅτι ἡ σημερινὴ ἑορτὴ λογίζεται ὡς τελευταία πασῶν· διότι εἰς ταύτην ἀληθῶς τελευτῶσι καὶ τὰ ἡμέτερα πάντα, καὶ ὁ κόσμος αὐτός.

Ἀπολυτ. τὸ Ἀνασάσιμον τῷ Ἦχῳ, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτῷ.

Κοντάκ. τῷ Τριωδίῳ, ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Οταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα· ποταμὸς δὲ τῷ πυρὸς πρὸ τῷ βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγονται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύονται, τότε ρῦσαι με, ἐκ τῷ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξιώσον, ἐκ δεξιῶν σου μέ στήναι, Κριτὰ δικαιοτάτε.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστέον ὅτι, ἐν τῇ ἐφεξῆς Ἑβδομάδι τῆς Τυροφάγου, καταλύομεν ἐπίσης Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν, εἰς τυρὸν καὶ ὠά, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος ἡμέρας.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφαίου ✠

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν.

Ἀφ' οὗ ἐπαιδαγώγησαν ἡμᾶς οἱ Θεοφόροι Πατέρες διὰ τῶν, ὅσα εἶπομεν εἰς τὰς προλαβούσας ἑορτάς, κατ' ὀλίγον ἡτοίμασαν εἰς τὸ στάδιον τῶν πνευματικῶν ἀγώνων, ἰδοὺ, προβάλλουσιν ἡμῖν ἦδη καὶ τοὺς Θεαρέτως βιώσαντας, ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας ἁμοῦ ἵνα, διὰ τοῦ παραδείγματος τούτων, ποιήσωσιν ἡμᾶς προθυμότερους εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἀρετῶν, καὶ κατὰ τῶν παθῶν ἀνδρειότερους. Καὶ καθὼς οἱ ἔμπειροι στρατηγοί, ὅταν τὰ στρατεύματα εἰτοιμασθῶσιν εἰς μάχην, καὶ ἴστανται ἦδη κατὰ πρόσωπον, οὐ μόνον διὰ λόγου προτρέπουσι τοὺς ἑαυτῶν στρατιώτας, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν ἀρίστων ἀνδραγαθίας ἀναφέρουσιν εἰς αὐτούς, ἐξ ὧν ἐγκαρδιούμενοι ἐκείνοι, ὁρμῶσιν ὁλοψύχως κατὰ τῶν ἐχθρῶν· οὕτω καὶ οἱ Θεόσοφοι Πατέρες ποιούσι νῦν εἰς ἡμᾶς, διορίσαντες σήμερον κοινὴν μνήμην καὶ ἑορτὴν πάντων τῶν Ἁγίων, ὅσοι, διὰ κόπων πολλῶν κηκίσαντες τὰ πάθη, εὐρέστησαν τῷ Θεῷ ἵνα καὶ ἡμεῖς, πρὸς τὴν ζωὴν ἐκείνων ἀποβιέποντες, ἀγωνίζομεθα γενναίως κατὰ τῶν παθῶν, καὶ τὰς διαφορὰς ἀρετῶν ἐργαζώμεθα, μιμούμενοι αὐτούς, ὅσον τὸ δυνατόν, καὶ ἀναλογιζόμενοι, ὅτι ἄνθρωποι ἦσαν καὶ αὐτοί, καὶ τὴν αὐτὴν ἡμῖν εἶχον φύσιν.

✠ **Ἀπολυτικίον, Ἦχος δ'.**

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

✠ **Θεοτοκίον.**

Μήτηρ Ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

✠ **Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.** Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως εὐσεβείας κηρυκας, καὶ ἀσεβείας φίμωτρα, τῶν Θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφαίδρυνας Κύριε, τὴν ὑψήλιον λάμποντα. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ τελεία τοὺς σέ δοξάζοντας καὶ μεγαλύνοντας, διαφύλαξον ψάλλειν καὶ ᾄδειν σοι Ἀλληλουΐα.

✠ **Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφαίου** ✠

Τὴν ἀνάμνησιν τῆς τοῦ Ἀδάμ ἑξορίας ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς

τρυφῆς ἔταξαν ἐνταῦθα, τῇ παραμονῇ τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, οἱ θειότατοι Πατέρες, δεικνύοντες οὐχὶ διὰ λόγων ἀπλῶν ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, πόσον ὠφέλιμον ἐστὶν εἰς τὸν ἀνθρώπον τὸ τῆς νηστείας καλόν· καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου, πόσον ἐπιβλαβές καὶ ὀλέθριον ἢ ἀυρασία, καὶ τῶν θεῶν ἐντολῶν ἢ παράβασις· καὶ ὅτι πρώτη ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἐστὶν ἡ τῆς νηστείας ἐντολή, ἣν λαβόντες οἱ Πρωτόπλαστοι, καὶ μὴ φυλάξαντες αὐτήν, οὐ μόνον θεοὶ οὐκ ἐγένοντο, ὡς ἐφαντάσθησαν, ἀλλ' ἀπέλεσαν καὶ ἦν εἶχον μακαρίαν ζωὴν· καὶ πεσόντες εἰς φθορὰν καὶ εἰς θάνατον, μετέδωκαν αὐτὰ ταῦτα, καὶ μυρία ἄλλα κακὰ, ὅσα ἐκεῖθεν ἐπήγασαν, εἰς ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ταῦτα πάντα βάλλουσιν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν σήμερον οἱ Θεοφόροι Πατέρες· ἵνα, ἐνθυμούμενοι τὸ, Πόθεν ἐξεπέσαμεν, καὶ τί ἐπάδομεν διὰ τὴν τῶν Πρωτοπλαστών ἀυρασίαν καὶ παρακοήν, σπουδάσωμεν ἐπανελθεῖν πάλιν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην μακαριότητα καὶ δόξαν, διὰ νηστείας καὶ ὑπακοῆς εἰς πάντα τὰ θεῖα προστάγματα.

Α' πολυτ. τὸ Ἀναξάσιμον τῷ Ἦχῳ, ἢ τὸ Θεοτοκίον αὐτῷ.

Τὸ Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτά, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριζον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, Δέσποτα· σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἐλεῆμον ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Τῇ Κυριακῇ ταύτῃ τῆς Τυροφάγου, ὁμοίως καὶ τῇ Β' καὶ Δ' Κυριακῇ τῶν Νησπειῶν, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Προκείμενον, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχος α'. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Στίχος β'. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

✠ **Τῷ Πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νησπειῶν** ✠

Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῶν διὰ τῶν Κολυβῶν γενομένων

θαύματος, παρὰ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Ἱέρωνος.

Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, γινώσκων ὅτι οἱ Χριστιανοὶ καθαίρονται μᾶλλον διὰ νηστείας τὴν πρώτην Ἑβδομάδα τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, ἦν καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦτο Καθαρὰν Ἑβδομάδα καλοῦμεν, ἠβουλήθη ἵνα τότε μάλιστα μολύνη αὐτούς· διὸ καὶ προσέταξε κρυφίως, ἵνα τεθῶσιν εἰς τὴν ἀγορὰν, κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας, βρώματα μεμιασμένα ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν εἰδωλικῶν θυσιῶν. Ἀλλὰ νεύσει θεία, ἐπιφανεῖς καθ' ὕπνον ὁ Μάρτυς Θεόδωρος εἰς τὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως Εὐδόξιον, καὶ φανερώσας τὸ πρᾶγμα, παρήγγειλεν αὐτῷ, ἵνα συγκαλέσῃ τοὺς πιστοὺς εὐθύς τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας, καὶ ἐμποδίσῃ αὐτοῖς τῶν βρωμάτων ἐκείνων τὴν χρῆσιν· τὴν δὲ ἔλλειψιν τῆς ἀναγκαίας τροφῆς ἀναπληρώσῃ ἐκ τοῦ προχείρου διὰ Κολλύβων· καὶ ἐρμηνεύων αὐτὰ, εἶπεν· ὅτι Κόλλυβα ὀνομάζομεν ἡμεῖς εἰς τὰ Εὐχαΐτα (Φεβρ. 17) τὸν βρασμένον σῖταν. Τοιοῦτοτρόπως ὁ μὲν σκοπὸς τοῦ Τυράννου ἐματαιώθη· ὁ δὲ εὐσεβὴς λαὸς, διαφυλαγθεὶς ἀμόλυντος καθ' ὅλην τὴν καθάρσιμον Ἑβδομάδα, ἀπέδωκεν εἰς τὸν Μάρτυρα τὴν εὐχαριστίαν κατὰ τοῦτο τὸ Σάββατον, ποιήσαντες τὴν μνήμην αὐτοῦ διὰ Κολλύβων. Καὶ ταῦτα μὲν συνέβησαν τῷ 362 ἔτει· ἡ δὲ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ κατ' ἔτος τὴν ἀνάμνησιν αὐτῶν, εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ τιμὴν τοῦ Μάρτυρος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἠδὺς τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνεΐᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκῶσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολυάθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰώνιως, ὡς ἀήττητος.

✠ Τῇ Πρώτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστήλωσως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων.

Ἐκατὸν ἔτη καὶ ἑπέκεινα κατετάραξε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ὁ διωγμὸς τῶν κακοδόξων Εἰκονομάχων, ὧν πρῶτος ὑπῆρξε Λέων ὁ Ἰσαυρος, ἔσχατος δὲ ὁ Θεόφιλος, ὁ ἀνὴρ τῆς ἁγίας Θεοδώρας (Φεβρ. 11), ἥτις, μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, τῷ 842 ἔτει, ἐστερέωσε πάλιν τὴν ὀρθοδοξίαν. Αὕτη οὖν ἡ ἀείμνηστος Βασιλίς, πρῶτον μὲν ὑπάσθη τὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, ἐνώπιον Μεθοδίου τοῦ Πατριάρχου (Ἰουν. 14), καὶ πολλῶν ἄλλων Ὁμολογητῶν καὶ Ὁσίων ἀνδρῶν, ἐκβοήσασα παρρησία τὰ ἅγια ταῦτα λόγια. Εἴτις ταύτας οὐ προσκυνεῖ καὶ ἀσπάζεται σχετικῶς, οὐ λατρευτικῶς, οὐχ ὡς Θεοῦς, ἀλλ' ὡς εἰκόνας ἀρχετύπων, διὰ τὸν πόθον, εἶη τὸ ἀνάθεμα. Εἶτα ἐζήτησε παρὰ Θεοῦ τοῦ ἀνδρός τὴν συγχώρησιν, διὰ κοινῆς νηστείας καὶ δεήσεως κατ' ὄλην τὴν πρῶτην Ἑβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς. Μετὰ ταῦτα, κατὰ τὴν παρούσαν Κυριακὴν, λιτανεύσαντες καὶ αὐτὴ, καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Μιχαὴλ ὁ Αὐτοκράτωρ, μετὰ παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ἀνεστήλωσαν τὰς ἁγίας Εἰκόνας, καὶ ἐσόλισαν πάλιν δι' αὐτῶν τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. Τοῦ ἁγίου τούτου ἔργου τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζομεν σήμερον οἱ Ὀρθόδοξοι πάντες, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο τὴν λαμπρὰν καὶ σεβάσιμον ταύτην ἡμέραν ὀνομάζομεν, Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ἐπολυτ. Ἀνάστασιμον καὶ τὸ ἐπομένον, Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἐπλάσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθρου· ὁθεν εὐχαρίστως βῶμέν σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγεγόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνεΐᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ Θεο-

τόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυτωθεΐσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ Θεῷ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἄλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Τῇ Πρώτῃ ταύτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ὁμοίως καὶ τῇ Γ' καὶ Ε' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Προκείμενον, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Εδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβημένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχος α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα.

Στίχος β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου.

✠ **Τῇ Δευτέρῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν** ✠

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, τῷ Παλαμᾷ.

Ὁ Θεὸς οὗτος Πατὴρ, ἐξ Ἀσίας καταγόμενος, ἀνετράφη παιδιόθεν ἐν τῇ βασιλικῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως αὐλῇ, ὅπου καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς καὶ τὴν θύραθεν ἐπαιδεύθη σοφίαν. Μετὰ ταῦτα, καταλιπὼν τὰ βασίλεια, ἠσκησεν ἐκ νεότητος ἐν τῷ ἀγίῳ ὄρει τοῦ Ἀθῶνος, καὶ ἐν τῇ κατὰ τὴν Βέρροϊαν Σκήτῃ. Διέτριψεν ἐν Θεσσαλονίκῃ, πρὸς Θεραπείαν τῶν ἐκ τῆς σπληραγωγίας ἀσθενειῶν αὐτοῦ. Παρέστη εἰς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθείσας Συνόδους, τῷ 1341 ἔτει κατὰ Βαρλαάμ τοῦ Καλαβροῦ, καὶ τῷ 1347 κατὰ τοῦ ὁμοφρονος αὐτοῦ Ἀκινδύνου, ἐν αἷς γενναίως ἠγωνίσαστο ὑπὲρ τῶν ὀρθῶν τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας δογμάτων. Κατὰ δὲ τὸ 1349 ἔτος, προχειρισθεὶς Θεσσαλονίκης Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ ποιμάνας τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἀποστολικῶς 13 ἔτη, καὶ ζήσας τὰ πάντα 63, καὶ πολλὰ συγγραψάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ — Τὸ ἱερόν τούτου λείψανον σώζεται ἐν τῇ τῆς Θεσσαλονίκης Μητροπόλει τὴν δὲ ἀσματικὴν αὐτοῦ Ἀκολουθίαν ἐποίησε Φιλόθεος ὁ Πατριάρχης τῷ 1368 ἔτει, ὅτε καὶ ἡ ἑορτὴ αὐτοῦ ἐθεσπίσθη κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Καὶ τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁ φωστὴρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ διδάσκαλε, τῶν μοναστῶν ἡ καλλονή, τῶν θεολόγων

ὑπέρμαχος ἀπροσμάχητος, Γρηγόριε θαυματουργέ,
Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα, κήρυξ τῆς Χάριτος, ἰκέ-
τευε διαπαντός, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆ ὑπερμάχῳ.
Τὸ τῆς σοφίας ἱερόν καὶ θεῖον ὄργανον, θεολογίας
τὴν λαμπρὰν συμφώνως σάλπιγγα, ἀνυμνοῦμέν σε
Γρηγόριε Θεοῦ ῥῆμον. Ἄλλ' ὡς νοῦς Νοῦ τῷ πρώτῳ πα-
ριστάμενος, πρὸς αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὁδήγη-
σον, ἵνα κράζωμεν· Χαῖρε κήρυξ τῆς χάριτος.

✠ Τῆ Τρίτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ἐορτάζομεν τὴν προσκύνησιν τῆ τιμῆς ἡ ζωοποιῶ Σταυροῦ.

Παντός ἔργου κοπιαστικοῦ ἢ ἐκτέλεσις ἔχει δυσκολίαν μεγάλην,
ἀλλὰ τῆς δυσκολίας ταύτης τὸ μέγεθος ἀναφαίνεται εἰς τὸ μέσον
αὐτοῦ· διότι ὁ ἕως τότε καταβληθεὶς κόπος φέρει ἀδυναμίαν, ἡ δὲ
ἀδυναμία ποιεῖ δυσκολώτερον τὸ λοιπὸν τοῦ ἔργου. Ἐπειδὴ οὖν καὶ
ἡμεῖς ἐφθάσαμεν θεῖα χάριτι εἰς αὐτὸ τὸ μέσον σχεδὸν τοῦ τῆς
νηστείας δρόμου, ὅπου καὶ ἡ ἀδυναμία περιεκύκλωσεν ἡμᾶς, καὶ ἡ
δυσκολία ἠξήσῃ, διὰ τοῦτο ἡ ἀγία ἡμῶν μήτηρ, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκ-
κλησία, προβάλλει σήμερον εἰς ἡμᾶς, ὡς βοήθημα κραταιότατον, τὸν
πανάγιον Σταυρὸν, τὴν χάραν τοῦ κόσμου, τῶν πιστῶν τὴν δύνα-
μιν, τῶν δικαίων τὸ στήριγμα, καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν ἐλπίδα· ἵνα,
εὐλαβῶς αὐτὸν κατασπασζόμενοι, λάβωμεν χάριν καὶ δύναμιν, πρὸς
τελειώσιν τοῦ θεοῦ τῆς νηστείας ἀγῶνος.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστασίμων.

Καὶ τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος αΐ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κλη-
ρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σε
πολίτευμα.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν πύλιν τῆς
Ἐδέμ· αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις, τὸ ξύ-
λον τοῦ Σταυροῦ· θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου τὸ
νίκος ἐλήλαται· ἐπέστης δὲ Σωτήρ μου βοῶν τοῖς ἐν
ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

✠ Τῇ Τετάρτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Ἡ τούτου μνήμη τελεῖται κατ' αὐτὸ τῇ τριακοστῇ Μαρτίου, ὅπου ἐτέθη καὶ ὁ βίος αὐτοῦ· εορτάζεται δὲ καὶ σήμερον, ἴσως διότι, ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, ἀρχεται συνήθως ἀναγινώσκουσαι ἐν τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις ἡ Κλίμαξ τῶν λόγων αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τὰς πόνους ἐκαρποφόρησας· ἢ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκκμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Καρπούς ἀειθαλεῖς, ἐκ τῆς βίβλου προφέρων, διδάγματα σοφῆ, καθηδύνεις καρδίας, τῶν τούτοις μετὰ ῥήψεως, προσεχόντων μακάριε· Κλίμαξ γάρ ἐστι, ψυχὰς ἀνάγκασα γῆθεν, πρὸς οὐράνιον, καὶ διαμένουσαν ὁξάν, τῶν πίστει τιμώντων σε.

✠ Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ε'. Ἑβδομάδος ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Τὴν κατανοκτικώτατον καὶ μέγαν ὄντως τούτον Κανόνα, οὐ μόνον διὰ τῶν Τροπαρίων τὴν ποσότητα, ὡς πρὸς πάντας τοὺς λοιπούς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν τροπολογικῶν ἐννοιῶν καὶ ἐνθυμημάτων, συνέγραψεν ἄριστα Ἀνδρέας ὁ Κρήτης (Ἰουλ. 4), Οὗτος οὖν ὁ Θεῖος Πατήρ, ἐρανισάμενος πᾶσαν ἱστορίαν τῆς ἀγίας Γραφῆς, Παλαιᾶς τε καὶ Νέας, καὶ εἰς τὸ παρὸν μέλος τεχνιέντως ἀρμοσάμενος, προτρέπει διὰ τέτου πᾶσαν ψυχὴν πρὸς μίμησιν μὲν τῶν καλῶν, ἀποφυγὴν δὲ τῶν κακῶν, καὶ εἰς Θεὸν ἐπιστροφὴν διὰ μετανοίας.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· ἀνάνηψον ἔν, ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρῶν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε΄ Ἑβδομάδος ✠

Ψάλλομεν τὸν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον Ἀκαθίστον Ὑμνον.

Περὶ τὸ 620 ἔτος, οἱ Πέρσαι ἐξ ἀνατολῶν, καὶ ἐκ δυσμῶν οἱ Ἀβάραι, γένος Σκυθικόν, ἐλθόντες ἀμφότεροι μετὰ στρατοῦ πολυρίθμου, ἐπολιόρκησαν τὴν Βασιλεύουσαν, ἀπόντος τότε τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου· καὶ τὴν μὲν θάλασσαν, καὶ μάλιστα τὸν Κεράτιον Κόλπον, πλοιαρίων γεμίσαντες, τὴν δὲ ξηρὰν πεζῶν καὶ ἰππέων καὶ μηχανῶν, ἦσαν ἤδη πρὸς ἔφοδον ἑτοιμοί. Οἱ δὲ πολῖται, καὶ τοὶ γενναίως ἀνδισάμενοι, ἀλλ' ὀλιγάτατοι ὄντες πρὸς ἀντίρρυσιν τοσαύτης ὀρμῆς, εἰς οὐδὲν ἕτερον ἠλπίζον τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν, εἰμὴ εἰς τὴν προστασίαν τῆς Θεοτόκου. Καὶ τῶντι, ἐξαίφνης ἀνεμοστρόβιλος φοβερός τὰ μὲν πλοίαρια πάντα συντρίψας ἐβύδισε, τῶν δὲ ἐν αὐτοῖς βαρβάρων τὰ πτώματα ἐξέβρασεν ἔμπροσθεν τοῦ ἐν Βλαχέρναις ναοῦ τῆς Θεοτόκου (Ἰουλ. 2). Ἐκ τούτου θαρρήσας ὁ λαός, ἐξῆλθε τῆς πόλεως, καὶ κατεδίωξε τοὺς λοιποὺς, φειγόντας ὑπὸ τοῦ φόβου. Τὸ δὲ ἐσπέρας, συναχθέντες εἰς τὸν εἰρημένον τῆς Θεοτόκου ναόν, ἀπέδωκαν αὐτῇ τὸν εὐχαριστήριον ὕμνον, μὴδὲλας καθίσαντες δὲ ὅλης τῆς νυκτός, ἀφ' οὗ καὶ ὁ ὕμνος ἐκείνος ἐπανομάσθη Ὑμνος Ἀκαθίστος. Τῆς παραδόξου ταύτης σωτηρίας τῶν τότε πιστῶν τὴν ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν σήμερον, εἰς δόξαν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοὺς δὲ Οἴκους τῆς Θεοτόκου, οὓς ἀναγινώσκομεν σήμερον κατ' ἐξοχὴν, οἱ μὲν ἀποδίδουσιν εἰς Σέργιον τὸν τότε Πατριάρχην, οἱ δὲ, εἰς Γεώργιον τὸν Πισιδὸν, σύγχρονον ὄντα καὶ αὐτὸν, καὶ Χαρτοφύλακα τῆς Μ. Ἐκκλησίας, οὗ τινος καὶ ποίημα σώζεται, ἔχον τοιαύτην ἐπιγραφὴν: "Εἰς τὴν γενομένην ἔφοδον τῶν βαρβάρων καὶ τὴν αὐτῶν ἀσοχίαν ἦτοι, Ἐκθεσις τοῦ γενομένου πολέμου εἰς τὸ τεῖχος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μεταξύ Ἀβάρων καὶ τῶν πολιτῶν."

Τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τὸ Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρω

Δείσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

✠ Τῇ Πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Τῆς Ὀσίας ταύτης ἡ μνήμη τελεῖται μὲν κατὰ τὴν πρώτῃν Ἀπριλίου, ἐνθα ἐγράφη καὶ ὁ βίος αὐτῆς· ἐτάχθη δὲ ἡ αὐτὴ καὶ σήμερον, ἐγγίζοντος ἤδη τοῦ τέλους τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, πρὸς διεγερσιν τῶν ῥαθύμων καὶ ἀμαρτωλῶν εἰς μετάνοιαν, ἐχόντων ὑπόδειγμα τὴν ἑορταζομένην Ἁγίαν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου.

Καὶ τῆς Ἁγίας, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα λαβούσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Τὴν ἁμαρτίαν τὴν ἀχλὴν ἐκφυγοῦσα, τῆς μετάνοίας τῷ φωτὶ αὐγασθεῖσα, τὴν σὴν καρδίαν ἐνδοξε προσῆξας τῷ Χριστῷ, τούτῃ τὴν πανάμωμον, καὶ ἁγίαν Μητέρα, πρέσβιν συμπαθέστατον, προσενέγκασα· ὄθεν, καὶ τῶν πταισμάτων εὖρες ἀποχὴν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις αἰεὶ ἐπαγάλλεσαι.

Η ΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τοῦ ἁγίου, καὶ δικαίου Λαζάρου ✠

Φίλος ἦν τοῦ Ἰησοῦ ὁ Λάζαρος, καὶ αἱ τούτου ἀδελφαί: Μάρθα καὶ Μαρία, αἱ τινες καὶ ἐφιλοξένησαν αὐτόν, καὶ διηκόνησαν πολλάκις (Λουκ. ι', 38-40. Ἰωάν. ιβ', 2-3). Ἦσαν δὲ ἐκ κώμης τινῆς τῆς Ἰουδαίας, Βηθανίας τὸ ὄνομα, κατὰ τοὺς πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέρη πρόποδας τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν κειμένης, ἐγγὺς τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἕως δύο μέλια Ῥωμαϊκά. Τούτου οὖν τοῦ Λαζάρου ἀσθενήσαντος, ἡμέρας τινὰς πρὸ τοῦ σωτηρίου πάθους, διακηρύσσουσι τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ αἱ ἀδελφαί εἰς τὸν Ἰησοῦν, διατρίβοντα τότε ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. Ὁ δὲ, μείνας ἐπίτηδες ἐκεῖ δύο ἡμέρας, ἕως οὗ ἀπέθανεν ὁ Λάζαρος, τότε εἶπε πρὸς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ· Ἀγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα ἐξυπνίσω τὸν φίλον κοιμώμενον, ἐννοῶν δηλαδὴ τὸν βαρὺν τοῦ θανάτου ὕπνον. Φθάσας δὲ εἰς Βηθανίαν, ἐπαραμύθησε τὰς ἀδελφὰς τοῦ πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν τεθνημένου ἤδη Λαζάρου· ἐνεβριμύσατο τῷ πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν ἐαυτὸν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου· ἠρώτησε· Ποῦ ἐναπετέθει τὸ λείψανον· ἐδάκρυσεν ἐπ' αὐτῷ· προσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον· προσέταξεν ἵνα ἄρῃσι τὸν λίθον· ὕψωσεν ἄνω τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ἐκραξέ φωνῇ μεγάλῃ· Λάζαρε, δεῦρο ἕξω· καὶ τοῦ τεταρταίου νεκροῦ ἐξεληθόντος εὐθύς, ἐντετυλιγμένου εἰς τὰ σάβανα, εἶπε πρὸς τοὺς παρεστώτας· Λύσατε αὐτόν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν (Ἰωάν. ια'). Τοῦτο ἐστὶ τὸ ὑπερφύες τοῦ Σωτῆρος θαῦμα, ὅπερ ἐορτάζομεν σήμερον.

Λέγεται δὲ ἐξ ἀρχαίας παραδόσεως, ὅτι ὁ Λάζαρος ἦν τριακοτούτης, ὅτε ἀνέστησεν αὐτὸν ὁ Κύριος· ὅτι ἐπιζήσας ἄλλα τριακοντα, ἐτελεύτησεν ἐν Κύπρῳ τὸ 63 ἔτος· καὶ ὅτι ὁ τάφος αὐτοῦ ἔστι

πλησίον τῆς πόλεως Κιτίων, ἔχων ἐπιγραφὴν· Λάζαρος ὁ τετραήμερος καὶ φίλος Χριστοῦ. Τῷ δὲ 890 ἔτει, μετεκόμισεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ ἱερόν αὐτοῦ Λεῖψανον Λέων ὁ Σοφός, ὅτε ἀναμφιβόλως ἐποίησε καὶ τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν αὐτοῦ Ἰδιόμελα· Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν, κτλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστέ ὁ Θεός· ὄθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦ πάντων χαρὰ, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς, ἡ ζωὴ, τοῦ κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, καὶ γέγονε τύπος τῆς Ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Ἡ ΒΑΙΟΦΟΡΟΣ

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων ✠

Κατὰ τὴν 18 τοῦ Μαρτίου, ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, πέντε ἡμέρας πρὸ τοῦ νομικοῦ Πάσχα, ἐρχόμενος ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Βηθανίας εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀπέστειλε δύο τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ἔφερον πρὸς αὐτὸν ὄναριον, καὶ καθίσας ἐπ' αὐτοῦ, εἰσῆρχετο εἰς τὴν πόλιν. Τὸ

δὲ ἐν αὐτῇ πλῆθος τοῦ λαοῦ, ἀκούσαντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, λαβόντες εὐθύς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν τὰ βαῖα τῶν φοινίκων, ἐξήλθον εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἄλλοι μὲν τὰ ἑαυτῶν ἱμάτια, ἄλλοι δὲ κόπτοντες κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, ἐστρώννουν τὴν ὁδόν, δι' ἧς ὁ Ἰησοῦς ἐμελλε διέρχεσθαι· καὶ πάντες ὁμοῦ, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ νῆπια, προπορευόμενοι καὶ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ (Ἰωάν. ιβ', 13). Καὶ ταύτην μὲν τὴν λαμπρὰν καὶ ἐνδοξὸν πανήγυριν τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἑορτάζομεν σήμερον.

Ἐσήμαινον δὲ τὰ μὲν Βαῖα, τουτέστιν οἱ ἀπαλοὶ τῶν φοινίκων κλάδοι, τὴν κατὰ τοῦ διαβόλου καὶ τοῦ θανάτου νίκην τοῦ Χριστοῦ· τὸ δὲ, Ὡσαννά, ἐρμηνεύεται, σῶσον, παρακαλῶ· ἢ, σῶσον δὴ. τὸ δὲ πάλαιον τῆς ὄνου, καὶ τὸ κάθισμα τοῦ Ἰησοῦ ἐπ' αὐτοῦ, (ζῶου ἀδαμάστου ἔτι, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἀκαθάρτου) ἐσήμαινε τὴν πρῶν ἀκαθαρσίαν καὶ ἀγριότητα τῶν ἔθνων, καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ὑποταγὴν αὐτῶν εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Εὐαγγελίου νόμον.

Ἀπολυτ. Ἦχος α΄. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, ὡς ἀνωτέρω.

Ἔτερον, Ἦχος δ΄.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξιώθημεν τῆς Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἀπὸ γ΄. Ὡδῆς, ἢ Ὑπακοῆς, Ἦχος πλ. β΄.

Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον, μετὰ ξύλων συνέλαβον ὕστερον, οἱ ἀγνώμενες Χριστὸν, Ἰουδαῖοι τὸν Θεόν· ἡμεῖς δὲ πίστει ἀμεταθέτῳ αἰεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην, διαπαντὸς βοήσωμεν αὐτῷ· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Κοντάκιον αὐτομέλον, Ἦχος πλ. β΄.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πάλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχοῦμενος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἰνεσίαν, καὶ τῶν Παιδῶν ἀνύμνησιν, προσεδέξω βοῶντων σοι· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

✠ **Τῆς ἁγίας καὶ Μεγάλῃς Δευτέρῃ.** ✠

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἀρχονται τὰ ἅγια Πάθη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· καὶ πρῶτον πάντων λαμβάνεται εἰς τύπον αὐτοῦ Ἰωσήφ ὁ Παῖς

καλος. Ἦν δὲ οὗτος υἱὸς τοῦ Ἰακώβ ἐνδέκατος ὅς τις, φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφῶν, καὶ εἰς λάκκον βληθεὶς, εἶτα πωληθεὶς εἰς ἄλλοφύλους, καὶ ὑπ' ἐκείνων πάλιν εἰς Αἴγυπτον, καὶ διὰ τὴν σωφροσύνην αὐτοῦ συκοφαντηθεὶς, καὶ εἰς φυλακὴν καταδικασθεὶς, καὶ τελευταῖον, ἔξαχθεὶς ἐκεῖθεν μετὰ δόξης πολλῆς, καὶ τιμηθεὶς ὡς βασιλεὺς, καὶ γεγόμενος κύριος πάσης γῆς Αἴγυπτου, καὶ σιτοδότης παντὸς τοῦ λαοῦ, διὰ τούτων πάντων ἐτύπωσε εἰς ἑαυτὸν τὰ πάθη, καὶ τὴν μετὰ ταῦτα δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (Γεν. λζ', μά.).

Εἰς τὴν μνήμην ταύτην τοῦ Ἰωσήφ ἐπισυναπτεται καὶ ἡ ἱστορία τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου, κατὰ τὴν σήμερον τὸ πρωί, 19 Μαρτίου, καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἑαυτῆς ἀκαρπλίαν. Εἰκονίζε δὲ αὕτη τῶν Ἰουδαίων τὴν Συναγωγὴν, ἥτις, μὴ ἔχουσα τὸν ἀπαιτούμενον καρπὸν τῆς ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας, ἐγυμνάθη πάσης χάριτος πνευματικῆς διὰ τῆς θείας κατάρτας (Ματθ. κα', 18-20).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, εἰς τὸ, Ἀλληλοῖα, ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος πλ. δ'.

Ιδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὑπνω κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κρᾶζοντα· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Κοντικί. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαὶ τῆς φύσεως.

Ο Ἰακώβ ὠδύρετό τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρνησιν· καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἴγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.

✠ **τῆς ἁγίας καὶ Μεγάλῃς Τρίτης** ✠

Τῆς τῶν Δέκα Παρθένων τὴν ἀνάμνησιν ποιούμεθα σήμερον, ἣν ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ καὶ ἄλλων τοιούτων παραβολῶν, ἐρχόμενος ἐπὶ τὸ πάθος. Διδάσκει δὲ ἡμᾶς ἡ παραβολὴ αὕτη, ἵνα μὴ, τὸ μέγα τῆς παρθενίας ἔργον καταρθοῦντες, ἀμελῶμεν τὰ λοιπὰ, καὶ μάλιστα τὴν ἐλεημοσύνην, δι' ἧς ἡ λαμπρὰ τῆς παρθενίας φαῖδρύνεται. Ἔτι δὲ ἵνα, τὸ τέλος τῆς ζωῆς ἡμῶν ἀγαθοῦντες, ὑπάρ-

χάμεν πᾶσαν ὥραν ὥραν ἑτοίμοι πρὸς αὐτὸ, ὡς αἱ φρόνιμοι Παρθενοὶ, πρὸς τὴν τοῦ Νυμφίου ἀπάντησιν· μηποτε, αἰφριδίως ἐλθόντος αὐτοῦ, καὶ κλεισθείσης τῆς θύρας τοῦ οὐραίου νυμφῶνος, ἀκούσωμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς αἱ Μωραὶ, τὴν φρικτὴν ἐκείνην ἀπόφασιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς (Ματθ. κβ, 1-13).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, ὡς ἀνωτέρω.

Τὸ Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἀνω ζητῶν.
τὴν ὥραν ψυχὴ τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπήν τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον φιλοπονώς ἐργασαι ταλαίπωρέ, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

✠ Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ✠

Δύο γυναῖκες, λέγουσιν οἱ κριτικώτεροι τῶν Εὐαγγελίων ἐρμηνεύται, ἠλείψαν τὸν Κύριον μύρῳ· ἡ μὲν πολὺν καιρὸν πρὸ τοῦ πάθους αὐτοῦ, ἡ δὲ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν· καὶ ἡ μὲν ὑπῆρχε πόρνη καὶ ἀμαρτωλὸς, ἡ δὲ σώφρων καὶ ἐνάρετος. Τοῦ εὐλαβοῦς τούτου ἔργου τὴν μνήμην ἐπιτελέσασα σήμερον ἡ Ἐκκλησία, καὶ εἰς τὸ πρόσωπον τῆς πόρνης αὐτὸ ἀναφέρουσα, συναναφέρει ἐν ταῦτά καὶ τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰουδα, ἀπερ ἀμφότερα ἐπραχθῆσαν, κατὰ τὴν ἱστορικὴν τῆ Ματθαίου σειρᾶν, δύο ἡμέρας πρὸ τοῦ νομικῆ Πάσχα, Μαρτίῃ 21, ἡμέρᾳ δ' τῆς Ἑβδομάδος.

Ἡ γυνὴ λοιπὸν ἐκείνη ἠλείψε διὰ τοῦ μύρου τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ τῶν τριῶν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἀπεσπόγγισεν αὐτούς. Τὸ πολυτίμον ἐκεῖνο μύρον ἐξετιμίσθη 300 δηνάρια, ἢ περίπου 15 φλώρια Βενετικά. Οἱ Μαθηταί, καὶ ἐξόχως ὁ φιλάργυρος Ἰούδας, σκανδαλίζεται, τάχα διὰ τὴν ἀπώλειαν τούτου μύρου. Ὁ Ἰησοῦς ἐπιπλήτει αὐτὸν, ἵνα μὴ ἐνοχλῇ τὴν γυναῖκα· καὶ ὁ Ἰούδας ἀγανακτῶν, πορεύεται πρὸς τὸς Ἀρχιερεῖς, συνηγμένους εἰς τὴν αὐλὴν τῆ Καϊάφα, καὶ συμβουλευμένους ἠδὲ κατὰ τὸ Ἰησοῦ καὶ συμφωνήσας μετ' αὐτῶν τὴν προδοσίαν τῆ Διδασκαλῆ διὰ 30 ἀργύρια, ἀπὸ τότε ἐζητεῖ εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῶ (Ματθ. κς, 2-15). Ἐκ τούτου ἐλαβεν ἀρχὴν, ἀπ' αὐτῶν τῶν ἀποστολικῶν χρόνων, ἡ νησεῖα τῆς Τετράδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, ὡς ἀνωτέρω.

Τὸ Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.
Ἐπεὶ τὴν Πόρνην ἀγαθὴ ἀνομήσας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα· ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος τῆς ἀχραντῆς σε πόδας, ὅπως μοι τὴν ἀφῆσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλιμάτων, κράζοντι Σωτήρ· Ἰκ τῆ βορβόρου τῶν ἐργων μὴ ῥυσαίμε

Ο ΔΕΙΠΝΟΣ Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ.

✠ Τῆ ἀγία, καὶ Μεγάλη Πέμπτη ✠

Κατὰ τὸ ἑσπέρας τῆς σήμερον, ἧτις ἦν τότε ἡ πρὸ τῶν Ἀζύμων ἡμέρα, τοῦτέστιν ἡ τοῦ νομικοῦ Πάσχα παραμονή, Μαρτίου 22. ἡμέρα ε. τῆς Ἑβδομάδος, συνεδείπνησεν ἐν τῇ πόλει ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν Δώδεκα. Εὐλόγησε τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον, καὶ παρέδωκε τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Ἐνίφη τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, εἰς ὑπόδειγμα ταπεινώσεως. Εἶπε παρρησίᾳ, ὅτι εἰς ἐξ αὐτῶν ἐμελέτα τὴν κατ' αὐτοῦ προδοσίαν· καὶ ἔδειξε τὸν προδοτὴν, δοὺς εἰς Ἰουδαν φαρμίον κομμάτιον, βεβαμμένον εἰς τοῦ τρυβλίου (πιάτου) τὸν ζυμὸν. Ἐξελθόντος ἐκείνου εὐθύς, ἔδιδαξε τοὺς Μαθητὰς τὰ ὑπερφυῆ καὶ τελευταῖα μαθήματα, ὅσα ἐμπεριέχονται εἰς τὸ α. Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων Πατρῶν — Ἐξέρχεται μετὰ ταῦτα ὁ Θεάνθρωπος εἰς τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, καὶ ἐκεῖ ἀρχεται λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. Ἀναχωρεῖ κατ' ἰδίαν, καὶ κλίνας τὰ γόνατα προσεύχεται ἐπτενῶς· καὶ ἐκ τῆς πολλῆς ἀγωνίας γίνεται ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ, ὡς αἵματος πικτοῦ κόμβοι, πίπτοντες εἰς τὴν γῆν. Μόλις πληροῖ τὴν ἐραγώνιον ἐκείνην προσευχὴν, καὶ ἰδοὺ, φθάνει καὶ ὁ Γουδας μετὰ στρατιωτῶν ἐνόπλων καὶ ὄχλου πολλοῦ, καὶ χαιρετήσας, καὶ φιλήσας δολίως τὸν Διδάσκαλον, παραδίδει αὐτόν.

Συλλαμβάνεται τὸ λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ φέρεται δέσμιος πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς Ἄνναν καὶ Καϊάφαν. Οἱ Μαθηταὶ σκορπίζονται· καὶ ὁ θερμότερος τῶν ἄλλων Πέτρος, ἀκολουθήσας αὐτὸν ἕως εἰς τὴν ἀρχιερατικὴν αὐλὴν, ἀρνεῖται καὶ αὐτὸς τελευταῖον, ὅτι ἐστὶν αὐτοῦ Μαθητής. Ὁ δὲ Θεῖος Διδάσκαλος παριστάνεται ἔμπροσθεν τοῦ παρανόμου συνεδρίου, ἐξετάζεται περὶ τῶν μαθητῶν καὶ τῆς διδχῆς αὐτοῦ, ἐξαρκεῖται εἰς τὸν Θεὸν ἵνα εἴπῃ, ἐὰν αὐτὸς ὁ

πάρχη τῶντι ὁ Χριστός· καὶ εἰπὼν τὴν ἀλήθειαν, κρίνεται θανάτου ἔνοχος, τάχα ὡς βλασφημίας. Ἐφεξῆς ἐμπτύεται εἰς τὸ πρόσωπον, ραπίζεται, γρονθοκοπεῖται, ἐμπαίζεται παντοιοτρόπως δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἕως πρωΐας.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, εἰς τὸ, Ἀλληλεῖα, ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος πλ. δ'.

Οτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτήρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἔραστα, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον· φεύγε ἀκόρεστον ψυχὴν, τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντα ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Τὸν ἄρτον λαβὼν, εἰς χεῖρας ὁ Προδότης, κρυφίως αὐτὰς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας ὁ δούλος καὶ δόλιος.

Η ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

✠ **Τῇ ἁγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ** ✠

Ἀφ' οὗ ἀνέτειλεν ἡ 23 τοῦ Μαρτίου, ἡμέρα τῆς Ἑβδομάδος Παρασκευῆ, ἀποστέλλεται ὁ Ἰησοῦς δεσμιος ἀπὸ τοῦ Καϊάφα πρὸς τὸ τότε ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας, Πόντιον Πιλάτον τὸ ἄνομα· ὅς τις, πα-

λυτρόπως ἀνακρίνας αὐτὸν, καὶ ἀπαξ καὶ δις ὁμολογήσας ἁθῶν, πρὸς εὐχρηστίσιν ἔπειτα τῶν Ἰουδαίων, ψιφίζει θάνατον κατ' αὐτοῦ· καὶ φραγγελάσας ἄς δαῦλον φυγάδα τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, παρέδωκεν εἰς τὸ σταυρωθῆναι — Ἐντεῦθεν ὁ Ἰησοῦς, παραδοθεὶς εἰς τοὺς στρατιώτας, γυμνοῦται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐνδύεται χλαμῦδα ποικίλην, στεφανοῦται ἀκάνθας, σκιπτροφορεῖ κάλαμον, προσκυνεῖται γλευστικῶς, ἐμπτύεται, κρούεται κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς. Ἐἶτα, ἐνδύει πάλιν τὰ ἑαυτοῦ ἱμάτια, καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν, ἔρχεται εἰς τὸν Γολγοθᾶ, τόπον τῆς καταδίκης, καὶ ἐκῆ, περὶ ὥραν γ'. τῆς ἡμέρας, σταυροῦται μεταξύ δύο λιστίων, βλασφημεῖται ὑπὸ τῶν παραπορευομένων, μνηκτριζέται ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, ποτίζεται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ὄξος μεμιγμένον μετὰ χολῆς. Περὶ δὲ τὴν θ'. ὥραν κράζας φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἰπὼν, Τετέλεσται, ἐκπνέει ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου (Ἰωάν. α', 29), καθ' ἣν ὥραν, πανσελήνου οὐσης τῆς ἡμέρας, ἐσφάζετο κατὰ τὸν νόμον ὁ Πασχάλιος ἄμνός, ὁ εἰς τύπον αὐτοῦ διαταχθεὶς τοῖς Ἰουδαίαις πρὸ 1643 ἐτῶν (Ἐξ. ιβ').

Τὸν δεσποτικὸν ταῦτον θάνατον καὶ ἡ ἄψυχος κτίσις πενθοῦσα, τρέμει καὶ ἀλλοιοῦται ἀπὸ τοῦ φόβου· ἀλλ' ὁ Δημιουργός τῆς κτίσεως, καὶ νεκρός ἦδη ὢν, λογχεύεται προσέτι καὶ τὴν πλευρὰν, καὶ ῥέει ἐξ αὐτῆς αἷμα καὶ ὕδωρ. Τέλος, περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἔρχεται Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, καὶ Νικόδημος μετ' αὐτοῦ, ἀμφοτέρωι μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ κεκρυμμένοι, ἀπομαθηλοῦσιν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ τὸ πανάγιον τοῦ Διδασκάλου σῶμα, ἀρωματίζουσιν αὐτὸ, ἐντυλίσσουν εἰς σινδόνα καθαρὰν, καὶ θάψαντες αὐτὸ ἐν μνημεῖῳ καινῷ, προσκυλοῦσιν ἐπὶ τὸ στόμιον αὐτῆ λίθον μέγαν.

Ταῦτα τὰ φρικτὰ καὶ σωτήρια πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν σήμερον, καὶ εἰς ἀνάμνησιν αὐτῶν παρελάβομεν, ἐξ Ἀποστολικῆς διαταγῆς, τὴν τῆς Παρασκευῆς νηστείαν.

Ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τῶν ἁγίων Πατρῶν, εἰς τὸ, Ἀλληλουῖα, Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δὲ ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγε· Εἰ καὶ Σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Ἐἰς τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρτας τοῦ νόμου, τῷ

τιμίῳ σου αἵματι τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ
λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώ-
ποις Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ

✠ Τῷ ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ ✠

Τῇ ἐπαύριον μετὰ τὴν Παρασκευὴν, ἡμέρα Σαββάτου, Μαρτίου
24, συναχθέντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὸν Πιλά-
τον, παρεκάλεσαν αὐτὸν, ἵνα ἀσφαλίσῃ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ, ἕως
τῆς τρίτης ἡμέρας· διότι (ἔλεγον οἱ θεομάχοι) ἔχομεν ὑπόψιαν,
μήπως οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, κλέψαντες διὰ νυκτὸς τὸ ἐνταφιασθὲν
αὐτοῦ σῶμα, κηρύξωσιν ἔπειτα εἰς τὸν λαὸν ὡς ἀληθινὴν τὴν ἀ-
νήστασιν, ἣν προεῖπεν ὁ πλάσιος ἐκεῖνος, ἔτι ζῶν· καὶ τότε, ἔστι
ἢ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. Ταῦτα εἰπόντες
πρὸς τὸν Πιλάτον, καὶ λαβόντες ἀδειαν παρ' αὐτοῦ, ἀπῆλθον καὶ
ἐσφράγισαν τὸν τάφον, διορίσαντες πρὸς ἀσφάλειαν αὐτοῦ καὶ Κου-
στωδίαν (Custodiam), τουτέστι φύλακας, ἐκ τῶν φυλασσόντων τὴν
πόλιν στρατιωτῶν (Ματθ. κζ', 62-66).

Ἀπολυτίκια, Ἦχος β'.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ
ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀ-
ρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ ἀθάνα-
τος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότη-
τος.

τος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Χιρογράφων εἰκόνα.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁράται καὶ σμύρνη καὶ σινδόνι ἐνειλημένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἤλθον μυρίσαι, κλαίουσαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ.

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ Τῆς ἁγίας καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ✠

Αἱ εἰς τὸν ἔνταφιασμόν τοῦ Σωτῆρος, κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς Παρασκευῆς, παρευρεθεῖσαι γυναῖκες, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ μετὰ τῶν λοιπῶν (Κυρ. τῶν Μυροφ), ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ εἰς τὴν πόλιν, ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα, ἵνα ἐλθοῦσαι μετὰ ταῦτα, ἀλείψωσι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ τῇ μὲν ἑπαύριον, διὰ τὴν περὶ τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου ἐντολὴν, ἠσύχισαν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Κατὰ δὲ τὸν βαδῦν ὄρθρον τῆς ἐφεξῆς Κυριακῆς, ἥτις ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν ὀνομάζεται πρώτη Σαββάτου, καὶ, μία Σαββάτων, ἦγον πρώτη τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα, Μαρτίου τότε 25, μετὰ 36 ὥρας σχεδὸν ἀπὸ τῆς τοῦ Ζωοδότου νεκρώσεως, ἔρχονται μετὰ τῶν νεκρωσίων ἀρωμάτων εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ ἐνῶ αὐταὶ διαλογίζονται τὴν δυσκολίαν τῆς τοῦ λίθου ἀποκλίσεως ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου, ἰδοὺ, γίνεται σεισμὸς φοβερός· καὶ Ἄγγελος Κυρίου, ἀστραπηφόρος τὴν ὄψιν, χιονόφωτος τὴν στολὴν, ἀποκλίσας τὸν λίθον, καὶ καθίσας ἐπ' αὐτοῦ, ἀπενέκρωσεν ἀπὸ τοῦ φόβου τοὺς φύλακας, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς φυγὴν. Αἱ δὲ γυναῖκες, εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, βλέπουσιν αἰλλοὺς δύο Ἀγγέλους λευκοφοροῦντας, ἐν σχήματι ἀνδρικῶ, οἱ, καὶ κηρύττοντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Σωτῆρος, ἀποστέλλουσιν αὐτάς ἵνα, δραμοῦσαι τεχέως, ἀπαγγείλωσιν εἰς τοὺς Μαθητὰς τὰ φαιδρὰ Ἐυαγγ.

γέλια. Ἐν τοσούτῳ φθάνει καὶ ὁ Πέτρος μετὰ τοῦ Ἰωάννου, μαθόντες τὰ γινόμενα παρὰ τῆς Μαγδαληνῆς, ὡς εἴρηται (Ἰουλ. 22)· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν τάφον, εὐρίσκουσι μόνα τὰ σάβανα. Διὸ ἐπανέρχονται πάντες εἰς τὴν πόλιν μετὰ χαρᾶς, κήρυκες ἡδὴ τῆς ὑπερφυοῦς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὃν καὶ εἶδον ζῶντα πραγματικῶς πεντάκις κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν.

Ταύτην οὖν τὴν χαρμόσινον Ἀνάστασιν ἑορτάζουτες σήμερον, ἀσπαζόμεθα ἀλλήλους τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν, δεικνύοντας διὰ τοῦτου τὴν κατάλυσιν τῆς πρώην ἔχθρας μεταξύ ἡμῶν καὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς πάλιν αὐτοῦ διαλλαγὴν διὰ τοῦ πάθους τοῦ Σωτήρος. Καὶ ἡ μὲν ἑορτὴ ὀνομάζεται Πάσχα, ὀμωνύμως τῷ Πάσχα τῶν Ἑβραίων, ὅπερ, κατὰ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, σημαίνει διὰ βασιν· διότι ὁ παθὼν καὶ ἀναστὰς Ἰησοῦς διεβίβασεν ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ, καὶ τῆς δουλείας τοῦ διαβόλου, εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν καὶ μακαριότητα. Ἡ δὲ παρούσα τῆς Ἑβδομάδος ἡμέρα, ἣτις ἐστὶν ἡ πρώτη τῶν λοιπῶν, ἀφερωθεῖσα εἰς τιμὴν τοῦ Κυρίου, ἐπωνομάσθη ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, Κυριακὴ, καὶ εἰς αὐτὴν μετετέθη ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἡ ἀργία καὶ ἀνάπαυσις τῆς τοῦ Σαββάτου ἑορτῆς τοῦ παλαιοῦ νόμου.

Τροπᾶριον, Ἦχος πλ. α΄.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἡμῶν χαρισάμενος.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος δ΄.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱὸς, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητῆς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων Ἀνάστασιν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Δεῖ εἰδῆραι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλῃς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, αἱ Ὁραὶ, τὰ Ἀπόδειπνα, καὶ τὸ Μεσορρηπικὸν φάλλονται οὕτω.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν,
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήματι ζῶν χαρισάμενος. **Ἐκ γ'.**

Ανάστασιν Χριστὸ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σε Χριστέ προσκυνῶμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σε ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ἅλῳ τῷ κόσμῳ. Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. **Ἐκ γ'.**

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὰ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγγάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ἃ τοῖς πεσοῦσι παρέχων Ἀνάστασιν.

Εν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς, ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ληστοῦ, καὶ ἐν Θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Δόξα.

Ως ζωηφόρος, ὡς Παραδείσος ὠραιότερος, ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος Χριστέ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μὲν Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερσβίμ. Εἶτα, Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Τρισσεύται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία ἐντε τῷ Μεσονυκτικῷ, καὶ ταῖς Ὁραῖς, καὶ τῷ Ἀποδείπνῳ· ἐν τούτῳ δὲ λέγομεν καὶ τὴν ἐπομένην

ΕΥΧΗΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα παντοκράτωρ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τῆ πυρός, ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα, πρόσδεξαι ταῖς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἰκεσίας, καὶ κατὰπεμψον τὸ πλῆθος τῆ ἐλέης σου, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις Ἀγγέλοις σου· ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης

περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου.
 Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ
 ἐπερχομένῃ νυκτὶ, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτη-
 τον, ἀσκανδάλισον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας
 τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων
 τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων· Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐκ γ'· καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ὄλῃ ταύτῃ τῇ Διακαινησίμῳ Ἑβδομάδι, ἥτις ὡς μία
 λαμπροφόρος ἡμέρα λογίζεται, καταλύομεν εἰς πάντα.

✠ **Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου** ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Ἐξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς τὰ μέρη τῶν Ἑπτὰ Πύρ-
 γων, ὑπῆρχε τοπάλοι ναὸς μέγιστος καὶ περικαλλής, ἐπ' ὀνόματι τῆς
 Θεοτόκου, ἀνεγερθεὶς περὶ τὰ μίσα τοῦ Ε' αἰῶνος ὑπὸ Λέοντος
 τοῦ Θρακοῦ, τὸ καὶ Μακέλλη καλουμένου, πλησίον πηγῆς τινός, ἧς
 τὸ ὕδωρ πολλὰς ἰάσεις ἐποίησε κατὰ καιροῦς, καὶ παντοίας νόσους
 ἐθεράπευσε τῇ χάριτι τῆς Θεοτόκου, ἀφ' ἧς καὶ ἐπανομάσθη Ζωο-
 δόχος, ἢ μᾶλλον Ζωηφόρος Πηγὴ. Τοῦτου τοῦ ναοῦ τὰ Ἐγκαί-
 νια ἐπιτελεῖ σήμερον ἡ Ἐκκλησία. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς, μετὰ τὴν πτώ-
 σιν τοῦ βασιλείου, κατήντησεν ἤδη εἰς μικρότατον καὶ εὐτελὲς πα-
 ρεκλήσιον, ὅλον σχεδὸν εἰς τὰ ἐρείπια κεκωσμένον, ἔχον περίπου
 25 βαθμίδας πρὸς κατάβασιν, καὶ φεγγίτας ἀνωθεν τῆς στέγης,
 δι' ἧν δέχεται ὀλίγον φῶς. Πρὸς δὲ τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ εἰ-
 δόφους αὐτοῦ κεῖται ἡ ῥηθεῖσα πηγὴ, διὰ κηκλίδων πεφραγμένη, ἐν
 ᾗ φαίνονται κολυμβῶντα καὶ ὀφάρια τινά. Τοιοῦτος ἦν τουλάχιστον
 εἰς τοῦ 1821 ἔτους.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Εξ ἀκενώτου σου Πηγῆς Θεοχαρίτωτε, ἐπιβραβεύοις
 μοι πηγάζουσα τὰ νάματα, ἀεννάως τῆς σῆς χάρι-
 τος ὑπὲρ λόγον· τὸν γὰρ Λόγον ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ
 ἔννοιαν, ἰκετεύω σε δροσίξεν με σῆ χάριτι, ἵνα κράζω
 σοι· Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Η ΨΗΛΑΦΗΣΙΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

✠ Τῆ Κυριακῇ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ✠

Κεκλεισμένοι ἦσαν αἱ θύραι τοῦ οἰκήματος, ἔνθα ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι, κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης τοῦ Πάσχα Κυριακῆς, ὅτε, ἐλθὼν παραδόξως ὁ Ἰησοῦς, ἔστι ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἀσπασάμενός αὐτοὺς κατὰ τὸ σύνηδες, Εἰρήνῃ ὑμῖν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας καὶ τὴν πλευρὰν καὶ προσέτι, λάβων παρ' αὐτῶν μέρος ἰχθύος ὀπτοῦ, καὶ κηρόμελι, ἔφαγεν ἐνώπιόν αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐπιστοποίησεν αὐτοῖς τὴν ἑαυτοῦ ἀνάστασιν. Ὁ δὲ Θωμᾶς, μὴ εὐρεθεὶς τότε μετὰ τῶν λοιπῶν, οὐκ ἐπίστευσεν εἰς τὴν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μαρτυρίαν ἐκείνων, ἀλλ' εἶπεν ἀποφασιστικῶς· "Ἐὰν μὴ ἴδῶ καὶ ψηλαφήσω τὰς τρυπηθεῖσας αὐτοῦ χεῖρας καὶ τὴν λογχευθεῖσαν πλευρὰν, οὐ μὴ πιστεύσω". Ὁθεν μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, τουτέστι κατὰ τὴν σήμερον, ὄντων πάλιν τῶν Μαθητῶν συνηγμένων, ὁμοῦ καὶ τοῦ Θωμᾶ, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν πάλιν κεκλεισμένων, ὡς καὶ πρότερον καὶ στάς εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπὼν τὸ, Εἰρήνῃ ὑμῖν, λέγει ἔπειτα πρὸς τὸν Θωμᾶν· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

Ὁ δὲ Θωμᾶς, ἰδὼν καὶ ψηλαφήσας ἀκριβῶς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν τοῦ Δεσπότου, ἀνεβόησε μετὰ πίστεως· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεὸς μου καὶ οὕτως ἐκήρυξε τρανῶς τῷ Θεανθρώπῳ τὰς δύο φύσεις τὴν ἀνθρώπινον καὶ τὴν θεϊαν (Λουκ. κδ', 36—43. Ἰωάν. κ'. 19-28).

Ἐ Απολυτίκιον, Ἦχος βαρῆς.
σφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τῆς ἀνέ-

τειλας, Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων,
τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων Ἀνάσασις, Πνεῦμα
εὐδὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σε ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τὴν ζωοπαροχόν σε πλευρᾷ
ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε, Χριστέ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων
γάρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποσ-
τόλοις ἐβόασοι· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

✠ Τῆ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων ✠

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 32 ἔτους, ὅτε ὁ Ἰησοῦς περιήρχετο τὴν Γα-
λιλαίαν κηρύττων καὶ θαυματουργῶν, πολλὰ γυναῖκες, ἐνεργητικῆ-
σαι παρ' αὐτοῦ, κατέλιπον τὴν οἰκίαν πατρίδα· καὶ ἀκολουθοῦσαι
εἰς τὸ ἐξῆς κατοπιν, διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῆς,
ἕως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ τάφου, ὅπου καὶ ἦλθον ἔπειτα φέ-
ρουσαι τὰ πρὸς ἀλειψιν τοῦ δεσπότηκου σώματος ἐτοιμασθέντα μυρά
(Κυρ. τοῦ Πάσχα). Ἐκ τούτων οὖν τῶν μύρων, ἅπερ ἔφερον αἱ
θεοφιλεῖς αὐταὶ γυναῖκες ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ, ἐπωνομάσθη-
σαν Μυροφόροι· καὶ αἱ μὲν ἐξ ὀνόματος γνωσταὶ εἰσὶ, Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνὴ (Ίουλ. 22). Μαρία, ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσὴ μήτηρ, ἥτις
καὶ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ λέγεται (Ὀκτωβρ. 23). Ἰωάννα, γυνὴ Χουζᾶ
ἐπιτρόπου Ἡρώδου τοῦ Ἀντίπα· Σαλώμη, ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζε-
βεδαίου, καὶ Σουσάννα· τῶν δὲ λοιπῶν τὰ ὀνόματα ἀπεσιωπήθη-
σεν ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν (Ματθ. κζ', 56. Λουκ. κ', 3. Ἰωάν. ιθ',
25). Καὶ αὐταὶ μὲν αἱ Μυροφόροι.

Συνεδράζονται δὲ μετ' αὐτῶν καὶ οἱ πρῶν κερυρμένοι τοῦ Σω-
τῆρος μαθηταί, Ἰωσήφ καὶ Νικόδημος· ὃν ὁ μὲν Νικόδημος ἦν πι-
θανῶς Ἱεροσολυμίτης τὴν πατρίδα, ἀρχὸν τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὸ
ἀξίωμα, Φαρισαῖος τὸ τάγμα, νομομαθὴς καὶ πεπαιδευμένος τὰς
ἀγίας Γραφάς, πιστεύσας εἰς τὸν Χριστὸν, ὅτε, ἐν ἀρχῇ τοῦ σω-
τηρίου κηρύγματός, ὕψηε πρὸς αὐτὸν τὴν νύκτα (Ἰωάν. γ', 1-21).
Εἰς δὲ τὸν ἐνταφιασμὸν αὐτοῦ, ἦλθε φέραν σμύρνης καὶ ἀλός μίγμα,
ἀρωματιστικὸν ὁμοῦ καὶ βαλσάμωτικόν, ἕως 100 λίτρας· δείγμα εὐ-
λαβείας καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν Θεῖον Διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦν
ἐκ πόλεως Ἀριμαθαίας, ἀνὴρ πλοῖσιος καὶ ευγενῆς, καὶ εἰς τῶν
Βουλευτῶν τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις. Οὗτος τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πι-
λάτον, καὶ αἰτήσας τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἐκένδυσεν αὐτὸ μετὰ τοῦ
Νικόδημου — Λέγουσι δὲ τινες, ὅτι ὁ ἐν Γολγοθᾷ κήπος, ὅπου ἐτάφη
ὁ Ἰησοῦς, ἦν τοῦ Ἰωσήφ τούτου κτῆμα, ἐν ᾧ εἶχε καὶ τὸν ἑαυτοῦ
τάφον ἐτοιμὸν, ἐσκαμμένον εἰς πέτραν (βράχην)· μὴ συγχυροῦντος

δὲ τοῦ καιροῦ πρὸς ἐτοιμασίαν ἑτέρου τάφου, ἔθηκεν ἐκεῖ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τοῦτο φαίνεται, ὅτι ἐνοεῖ καὶ ὁ Εὐαγγελιστής, λέγων· Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καιρῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐκ τῆ πέτρα (Ματθ. κζ', 60).

Ἀπολυτίκια, Ἦχος β'.

Ο "τε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζῶν ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ Εὐλοῦ καθελὼν, τὸ ἄχραντὸν σε Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καιρῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τρίημερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγᾶσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγγάμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς Ἀποστόλοις δὲ ταῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· Ὁ Σωτὴρ ἔξανεστη τοῦ μνημάτος.

✠ **Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου** ✠

Ἡ λασίον μιᾶς τῶν πυλῶν τῆς Ἱερουσαλήμ, Προβατικῆς καλουμένης (Νεεμ. γ', 1), ὑπῆρχε ποτὲ κολυμβήθρα, ἢ ὡς ἡμεῖς κοινότερον λέγομεν, Στέρνα (ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Κιστέρνα, Cisterna), Προβατικὴ καλουμένη καὶ αὕτη· διότι εἰς αὐτὴν φέροντες ἐπλυνον τὰ ἐντόσθια τῶν θυσιαζομένων ζώων· ἢ δὲ πύλη ἔλαβεν ἴσως τὴν αὐτὴν ἐπανυμίαν ἐκ τῆς κολυμβήθρας αὐτῆς· ἢ, ὡς τινες λέγουσιν, ὅτι δι' αὐτῆς εἰσήγοντο εἰς τὴν πόλιν τὰ πρόβατα, καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς θυσίαν ζῶα. Ἡ κολυμβήθρα ἐκείνη πεντάγωνος αὔσα τὸ σχῆ-

μα, κατὰ τὸ φαινόμενον, εἶχε κύκλω αὐτῆς 5 στοάς, ὅεςι 5 σει-
ρας στύλων παραλλήλων, βασταζόντων στέγην καμαρωτὴν ὑπὸ δὲ
τὴν στέγην αὐτὴν κατέκειντο διαφορῶν ἀρρώστημάτων πάμπολλοι
ἀσθενεῖς, ἀναμένοντες τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν· διότι Ἄγγελος Κυ-
ρίου, καταβαίνων εἰς τὴν κολυμβήθραν κατὰ καιρὸν, ἐτάραττεν αὐ-
τῆς τὸ ὕδωρ· ὁ δὲ πρῶτος ἐμβὰς εἰς αὐτὸ μετὰ τὴν ταραχὴν, ἰα-
τρεύετο πάραυτα, ὁποιοῦνῃτε πάθος καὶ ἂν εἶχεν.

Ἐκεῖ οὖν κατακεῖτο καὶ ὁ Παράλυτος τῆς σημερινῆς τοῦ Εὐαγ-
γελίου ἱστορίας, βασανιζόμενος ὑπὸ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ 38 ἐτη.
Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς, ἠρώτησε λέγων· Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι;
Ὁ δὲ, πτωχὸς ὢν ἀναμφιβόλως καὶ ἄπορος, ἴσως δὲ καὶ ξένος, ἀ-
πεκρίνατο μετὰ πραείας καὶ ἰσχύου φωνῆς· Κύριε, ἀνθρώπων
οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν
κολυμβήθραν. Τότε λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγειραι, ἄ-
ρρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθὺς, ὑγιῆς
γενόμενος ὁ ἀνθρώπος, ἤρε τὸν κράββατον αὐτοῦ, καὶ περιπατῶν
ἐνώπιον πάντων, ἀπῆλθε χαίρων εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ— Ἐθεράπευ-
σε δὲ τὸν Παράλυτον τοῦτον ὁ Ἰησοῦς, κατὰ τοὺς ἀρμονιογράφους,
τῷ 32 ἔτει, ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Πάσχα, ὅτε, ἀναβάς ὁ Ἰησοῦς εἰς
Ἱεροσόλυμα διὰ τὴν ἑορτὴν, διέτριβεν ἐκεῖ θαυματουργῶν καὶ δι-
δάσκων· πάντως δὲ ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν
(Ἰωάν., ε', 1-9).

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια,
ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· ἐ-
πάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν
νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ
παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡ-
μῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ
τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν,
τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο
ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις παντοίαις, καὶ
ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ

Δείκῃ σου ἐπιστασία, ὡσπερ καὶ τὸν Παράλυτον ἠ-
γειρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δό-
ξα, Χριστέ τῷ κράτει σου.

Η ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ

✠ Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ✠

Μετὰ τὴν εἰς τὸν Παράλυτον θαυματουργίαν τοῦ Ἰησοῦ, φθόγγι-
κινούμενοι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐξαιρέτως οἱ Φαρισαῖοι καὶ Γραμματεῖς,
εἰδῶκον αὐτὸν καὶ ἐζητοῦν ἀποκτεῖναι, ἐπὶ προφάσει, ὅτι οὐκ ἐ-
τίρει τὸ Σάββατον, θαυματουργῶν ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, τότε
μὲν ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας· περὶ δὲ τὰ μέσα τῆς
ἐορτῆς, τῆς λεγομένης Σκηνοπηγίας, ἀνέβη πάλιν εἰς τὸ Ἱερὸν
καὶ ἐδίδασκεν· ὅτε, καὶ θαυμάζοντες οἱ Ἰουδαῖοι τὴν σοφίαν τῶν
λόγων αὐτοῦ, ἔλεγον· Πῶς οὗτος γράμματα οἶδε, μὴ μεμα-
θικῶς; Ὁ δὲ, ἐλέγξας πρότερον τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ παρα-
νομίαν, ἀπέδειξεν ἔπειτα διὰ τοῦ νόμου, ὅτι ἀδίκως ζητοῦσιν αὐτὸν
ἀποκτεῖναι, ταχὰ ὡς τοῦ νόμου καταφρονητὴν, διότι ἐθεράπευσε τὸν
Παράλυτον ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου.

Ἐπειδὴ οὖν τὰ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐορτῆς ἐκείνης λαληθέντα ὑπὸ
τοῦ Ἰησοῦ, σχέσιν ἔχουσι πρὸς τὰ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τοῦ
Παραλύτου, καὶ ἐπειδὴ ἐφθάσαμεν ἤδη εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀπὸ τοῦ
Πάσχα μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς πεντηκονθήμερου διαστήματος, διὰ
τοῦτο ἡ Ἐκκλησία, μετὰ τὴν τοῦ Παραλύτου ἱστορίαν, ἔταξεν ἐν-
ταῦθα τὴν παροῦσαν ἐορτὴν, ὡσπερ σύνδεσμον τῶν εἰρημένων δύο
μεγάλων ἐορτῶν, καὶ τρόπον τινὰ ἕνωσιν ἀμφοτέρων εἰς μίαν. Ὅθεν
καὶ Μεσοπεντηκοστὴν ἐκάλεσε τὴν σημερινὴν ἐορτὴν, καὶ τὴν
περικοπὴν ἐκείνην τοῦ Εὐαγγελίου, Τῆς ἐορτῆς μεσοῦσης κτλ.

ἐφίρμωσεν εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ γράμμα, ἐνῶ ταῦτα ἰστοροῦνται κατ' αὐτὸ περὶ τῆς Σκηνοπηγίας (Ἰωάν. ζ').

Σημειωτέον δέ, ὅτι τρεῖς ἦσαν αἱ μέγιστα τῶν Ἰουδαίων ἑορταί· τὸ Πάσχα, ἡ Πεντηκοστή, καὶ ἡ Σκηνοπηγία. Καὶ τὸ μὲν Πάσχα ἐποίουν τῇ 15 τοῦ παρ' αὐτοῖς πρώτου μηνός, συμπύπτοντος τῆ παρ' ἡμῖν Μαρτίῳ· εἰς ἀνάμνησιν, ὅτι κατ' αὐτὴν διετάχθησαν ἵνα φάγωσιν ἀφ' ἑσπέρας τὸν ἀμνόν, καὶ ἀλείψωσιν ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ τῶν οἰκιῶν αὐτῶν τὰς θύρας· καὶ οὕτω, διαφυγόντες τῶν Αἰγυπτίων τὸν θάνατον καὶ τὴν δουλείαν, διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, διὰ τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας. Ἐλέγετο δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Ἑορτὴ τῶν Ἀζύμων, διότι ἄρτον ἄζυμον ἔτρωγον εἰς αὐτὴν 7 ἡμέρας — Ἡ δὲ Πεντηκοστὴ ἐτελεῖτο μετὰ 50 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ Πάσχα τὸ μὲν, ὅτι τότε φθάσαντες ἐκ τῆς Αἰγύπτου εἰς τὸ Ὄρος Σινᾶ, ἔλαβον ἐκ Θεοῦ τὸν Νόμον· τὸ δὲ, καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς εἰσόδου αὐτῶν εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, ὅτε καὶ ἄρτον ἔφαγον, τραφέντες πρότερον ἐν τῇ ἐρήμῳ διὰ τοῦ Μάννα ἔτη 40. διὸ καὶ προσέφερον κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν θυσίαν τῷ Θεῷ, ἄρτους ἐκ νέου σίτου κατεσκευασμένους — Τὴν δὲ Σκηνοπηγίαν ἐώρταζον ἀπὸ τῆς 15 ἕως τῆς 22 τοῦ Σεπτεμβρίου, καθήμενοι ὑπὸ καλύβας καὶ σκηνάς, ἐκ διαφόρων κλάδων κατεσκευασμένας, πρὸς ἐνθύμησιν, ὅτι τὰ εἰρημμένα 40 ἔτη διέτριψαν εἰς τὴν ἐρήμον, κατοικοῦντες ἐν σκηναῖς (Ἐξ. ιβ', ιθ'. Λευϊτ. κγ').

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦτης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον ναμάτα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω, πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς Κοιτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῆς Ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων ποιητὴς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὃθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σε δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἡ Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος

Μία τῶν ἀρχαιοτάτων πόλεων τῆς γῆς τῆς Ἐπαγγελίας ὑπῆρχεν ἡ Συχέμ, ἣτις καὶ Σίκιμα ἐκαλεῖτο, κειμένη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ, κατὰ τὰ ἀνατολικὰ μέρη τῆς Γεργῆ, ὄρους Γαριζίν, ὅπου ποταμὸς

ἀνέγνωσαν οἱ Ἰσραηλίται τὰς Εὐλογίας (Δευτ. ιά, 29). Πησίον τῆς πόλεως ταύτης, ἐπανερχόμενος ὁ Ἰακώβ ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας, πρὸ Χριστοῦ περίπου 1887 ἔτη, ἠγόρασεν ὑποστατικόν, ἐν ᾧ ὑπῆρχε καὶ φρέαρ, σωζόμενον ἕως ἐπὶ Χριστοῦ, καὶ καλούμενον Πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὑστερον δέ, ἀποθνήσκων ἐν Αἰγύπτῳ, κατέλιπε τὸ ὑποστατικόν ἐκεῖνο εἰς κληρονομίαν ἐξαιρετον τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰωσήφ (Γεν. λγ, 19. μῆ, 22). Ἡ πόλις αὕτη, πρὶν κτισθῆ ἢ Σαμαρεία, ἐχημάτισε καὶ μητρόπολις τοῦ βασιλείου τῶν δέκα φυλῶν· καὶ ἐπειδὴ ὁ λαὸς τούτων, μεταλιπόντες τὴν λατρείαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἐδόθησαν μανικῶς εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν, ἐμπαίζοντες αὐτοὺς οἱ εἰς τὴν εὐσέβειαν ἐμμείναντες Ἰουδαῖοι, ὡς τινες λέγουσι, μετωνόμασαν τὴν πόλιν αὐτῶν Σιχάρ, ὅπερ σημαίνει μέσθην· ὡς καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενον Σίκερα, πᾶν εἶδος μεθυστικοῦ ποτοῦ.

Εἰς ταύτην οὖν τὴν πόλιν ἔλθων ὁ Ἰησοῦς ἐν ᾧρα μεσημβρίας, καὶ ἐκ τῆς ὁδοπορίας καὶ τῆς καύσεως κεκοπιανῶς, ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς εἰρημένης πηγῆς εἰς τὸν τυχόντα τόπον. Μετ' ὀλίγον ἦλθεν ἐκεῖ καὶ ἡ σήμερον ἱστορουμένη Σαμαρεῖτις γυνὴ, ἀντλήσαι ὕδωρ, καὶ συνομιλήσασα μετὰ τοῦ Ἰησοῦ διεξοδικῶς, καὶ ἀκούσασα παρ' αὐτοῦ τὰ ἑαυτῆς ἀπόκρυφα, ἐπίστευσε εἰς αὐτόν· δι' αὐτῆς δέ, καὶ πολλοὶ ἄλλοι συμπολιταὶ αὐτῆς Σαμαρεῖται (Ἰωάν. δ', 5-42).

Περὶ δὲ τῶν Σαμαρεῖτῶν τούτων ἰστίον ὅτι, τὸ 721 ἔτος πρὸ Χριστοῦ, Σαλμανάσαρ, ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς, αἰγμαλωτίσας τὰς ἀνωτέρω δέκα φυλάς τῶν Ἰσραηλιτῶν, μετόπισεν ἅπαντα τὸν λαὸν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν καὶ Μυδίαν· ἐκεῖθεν δὲ συναγαγὼν διάφορα ἔθνη, ἀπέστειλεν αὐτὰ εἰς τὴν Σαμαρείαν. Τὰ ἔθνη ταῦτα ἦσαν εἰδωλολάτραι ἐξ ἀρχῆς· διδαχθέντες δὲ ὕστερον καὶ τὴν Ἰουδαϊκὴν πίστιν, ἐπίστευον μὲν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν, ἐλάτρευον ὅμως καὶ τὰ εἰδῶλα· καὶ δεχόμενοι τὴν Πεντάτευχον μόνον τοῦ Μωϋσέως, ἀποστρεφόμενοι δὲ τὰ λοιπὰ βιβλία τῆς ἁγίας Γραφῆς, ἐνόμιζον ἑαυτοὺς τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ Ἰακώβ ἀπογόνους — Τούτους οὖν τὰς ἰουδαίζοντας, καὶ εἰδωλολατροῦντας ἐνταυτῷ, ἀνόμαζον οἱ εὐσεβεῖς Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις, ὡς κατοικοῦντας τὴν Σαμαρείαν, τὴν πρῶν μνητρόπολιν τῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ τὰς λοιπὰς αὐτῶν πόλεις· ἀπεστρέφοντο δὲ αὐτοὺς, ὡς ἔθνηκούς καὶ ἀλλοφύλους, καὶ οὐδεμίαν ποιωνίαν εἶχον πρὸς αὐτοὺς, κατὰ τὸ, Οὐ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις (Ἰωάν. δ', 9). Ἐντεῦθεν τὸ ὄνομα Σαμαρεῖτης ἀναφέρεται καταφρονητικῶς πολλαχῶς τῆς εὐαγγελικῆς ἱστορίας.

Τ **Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος δ'.**
 Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κηρυγμα, ἐκ τῶ Ἀγγελίου μαθεύσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν

προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασται, τοῖς Ἀποστόλοις
καυχώμεναι, ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη
Χριστὸς ὁ Θεὸς, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Μεσῆσις τῆς Ἑορτῆς, ὡς ἀνω.

Π **Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ.**

Πίστει ἔλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρεῖτις ἐθεά-
σατο, τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ᾧ ποτισθεῖσα θαυσιλῶς,
βασιλείαν τὴν αἰῶθεν ἐκλήρωσατο, αἰωνίως ἡ αἰοίδιμος.

✠ **Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ** ✠

Ἐκ τοῦ Ἱεροῦ ἐξήρχετο ὁ Ἰησοῦς, ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, ὅτι δια-
βαίνων διὰ τῆς οδοῦ, εἶδε τὸν Τυφλὸν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου·
ρέον, οὕτω γεννηθέντα ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἡλικίαν ἰκανὴν
ἦδη ἔχοντα, καὶ ἐπομένως ἀνεπίδεκτον Θεραπείας τινὸς ἐξ ἀνθρώ-
πινῆς τέχνης. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Θεάνθρωπος, ἐπτυσε χαμαὶ, καὶ ἐκ
τοῦ πτύσματος ἐποίησε πηλόν, καὶ χρίσας αὐτὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς τοῦ Τυφλοῦ, εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τὴν κο-
λυμβήθραν τῆς Σιλωάμ. Ἦν δὲ ὁ Σιλωάμ (ὁ ἐρμηνεύεται ἀπεσ-
ταλμένος) πηγὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ περίφημος, διὰ τὴν εἰς τοὺς ἐγ-
κατοίκους μεγάλην χρῆσιν τῶν ὑδάτων αὐτῆς, ἅπερ, περιχεόμενα εἰς
τὰ πρὸς ἀνατολὰς τεῖχη τῆς πόλεως, ὑπέδεχτο ευρυχωροτάτη κο-
λυμβήθρα, ὀνομαζομένη Κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ.

Εἰς ταύτην οὖν ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Τυφλόν, ἵνα νίψῃ τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, τοῖς ἐκ τοῦ πηλοῦ κεχρισμένους· οὐχ ὅτι τὸ ὕ-
δωρ αὐτῆς εἶχε τοιαύτην δύναμιν, ὥστε ἀνοίγειν τυφλῶν ὀφθαλμοὺς,
ἀλλ' ἵνα καὶ τοῦ ἀποσταλέντος ἡ πίστις καὶ ἡ ὑπακοὴ δοκιμασθῇ,
καὶ τὸ θαῦμα κατασταθῇ ἐπισημότερον, γνωστὸν εἰς πάντας, καὶ
ἀναμφίβολον. Ἐπίσεισε λοιπὸν ὁ Τυφλὸς εἰς τὴν Ἰσθμὸν τοῦς λόγους, ὑ-
πήκουσεν εἰς τὸ πρόσταγμα αὐτοῦ, ὑπῆγεν, ἐνίφθη, καὶ ὑπέστρε-
ψεν οὐκέτι τυφλός, ἀλλ' ὕγιης καὶ βλέπων — Πόσον δὲ φιλαλήθως
ἀπεκρίθη ἔπειτα εἰς τοὺς ἐρωτῶντας αὐτὸν τῆς ἰατρείας αὐτοῦ τὸν
τρόπον, μετὰ πόσης παρρησίας ἀμολόγησε τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἰα-
τροῦ, καὶ ἐκήρυξεν αὐτὸν ἐνώπιον τῶν Φαρισαίων, καὶ πῶς τελευ-
ταῖον, μαρτυρῶν τὴν ἀλήθειαν, ἐδιώχθη μετὰ ὕβρεων ὑπὸ τῶν τῆς
ἀληθείας ἐχθρῶν, ταῦτα πάντα διηγεῖται λεπτομερῶς ἡ σημερινὴ
τοῦ Εὐαγγελίου ἱστορία (Ἰωάν. 9, 1-38).

Τ **Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος πλ. α'.**

Τὸν συνἀναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ
Πατρὸς τοῦ τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν

πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· χαῖρε τείχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχέιμαστέ λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεὸν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπρωμένος, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· Σὺ τῶν ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ὑπερλαμπρον.

✠ Τῇ Τετάρτῃ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως ✠

Γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Καὶ τὸ Θεοτοκίον, Χαῖρε πύλη Κυρίου.

Κοντάκιον, Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα.

Καὶ τὸ Πάισχα, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες. Σελ. 410.

Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

✠ Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως ✠

Τεσσαράκοντα ἡμέρας διέτριφεν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Ἰησοῦς, μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ Ἀνάστασιν, ἐμφανιζόμενος συνεχῶς, ἐν διαφόροις τόποις, εἰς τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητάς, μεθ' ὧν καὶ συναμίλῃτε, καὶ συνέφαγε, καὶ συνέπιε, παριστάνων διὰ πάντων τούτων βεβαιότεραν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Κατὰ δὲ τὴν σήμερον, ἣτις ἐστὶν ἡ τεσσαρακοστὴ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, καὶ τρίτη τότε τοῦ Μαΐου, ἐφανισθεῖς πάλιν εἰς αὐτοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πολλὰ πρότερον πρὸς αὐτοὺς διαλεχθεῖς, ἔδωκεν αὐτοῖς ἔπειτα τὴν τελευταίαν ἐντολὴν, ἵνα ἀπελθόντες κηρύξωσιν αὐτοῦ τὸ ὄνομα εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχάμενοι ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ· ἐν τοσούτῳ ὅμως παρήγγειλεν αὐτοὺς, ἵνα μὴ ἀναχωρήσωσιν ἀπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐκεῖ περιμένωσι συναγαμένοι, ἕως ἂν λάβωσιν ἐντὸς ολίγου τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπ' αὐτοὺς.

Ταῦτα εἰπὼν, ἐξήγαγεν αὐτοὺς εἰς τῶν Ἐλαιῶν τὸ Ὄρος, καὶ ὑψώσας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτοὺς· καὶ λέγων ἐτι τῆς πατρικῆς αὐτοῦ εὐλογίας τὰ ῥήματα, ἀπεχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐπῆρθη εἰς τὰ ἄνω. Ἀμέσως νεφέλη φωτεινὴ, δαῖγμα τῆς Θείας αὐτοῦ μεγαλειότητος, ὑπέδεξάτο αὐτὸν, ἐφ' ἧς καὶ καθήμενος, ὡς ἐπ' ὀχήματος βασιλικοῦ, ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ κατ' ολίγον ἀπεκρύπτετο ἀπὸ ἔμπροσθεν τῶν Μαθητῶν, οἱ τινες ἔμενον, προσηλωμένοι τὰ ὄμματα ἀπ' αὐτόν. Ἐν τούτῳ, ἐπιφανέντες δύο Ἄγγελοι λευκοφοροῦντες, ἐν σχήματι ἀνδρικῶ, εἶπον πρὸς αὐτοὺς· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, ἐλεύσεται πάλιν ὁ αὐτὸς τοιαυτοτρόπως, καθὼς εἶδετε αὐτὸν πο-

ρευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν: Λόγοι, οἳ τινες συμπληροῦσι καὶ ἀπαρτίζουσι τὰ περὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ δογματιζόμενα ἐν τῷ τῆς πίστεως Συμβόλῳ. — Οὕτω λοιπὸν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, πληρώσας πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν, ἀνῆλθε μετὰ δόξης εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς. Οἱ δὲ ἱεροὶ αὐτοῦ Μαθηταὶ ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ, χαίροντες διὰ τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπαγγελίαν (Λουκ. κδ', 46-52. Πράξ. α', 1-12).

Ἰστέον δὲ, ὅτι τῶν Ἐλαιῶν τὸ ὄρος ἀπέχετο τῆς Ἱερουσαλὴμ τοσοῦτον διάστημα, ὅσον ἦν ἄρισμένον εἰς τοὺς Ἰουδαίους βαδίζειν τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου· διὸ καὶ Σαββάτου ὁδὸς ἐλέγετο τὸ διάστημα ἐκεῖνο. Περὶ δὲ τοῦ μήκους αὐτοῦ οὕτω γράφει ὁ Οἰκουμένιος: “Μίλιον ἓν, ἢ τοῦ Σαββάτου ὁδὸς, ὡς φησὶν Ὀριγένης ἐν τῷ πέμπτῳ σρωματῇ, δισχιλίαν πηχῶν ὑπῆρχεν.” (Ἑρμην. εἰς τὰς Πράξεις). Αἰτιολογοῦσι δὲ τὸν προσδιορισμὸν τούτον, ὅτι καὶ τῶν πάλαι Ἰσραηλιτῶν τὰ σκηνώματα ἐν τῇ ἐρήμῳ τοσοῦτον ἀπέχον τῆς ἁγίας Σκηνῆς, ὅπου καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου βαδίζοντες, ἀπῆρχοντο εἰς προσκύνησιν τοῦ Θεοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. αὐτόμελον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπιγῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμῶθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶτί σε· Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

† Τῆ Ζ'. Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα †

Ψαλλέται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ Θεοφόρων Πατέρων, τῆς ἐν Νικαίᾳ Ἀ. Οἰκουμένης Συνόδου.

Ἄρειος, ὁ τοῖς πᾶσι γνωστὸς αἰρεσιάρχης, ὁ Λίβυς μὲν τὸ γένος, πρωτοπρεσβύτερος δὲ τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας, ἤρξατο, περὶ τὸ 315 ἔτος, βλασφημεῖν εἰς τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ λέγειν, ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς ἀληθινός, ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ, ἀλλὰ κτίσμα καὶ ποίημα, ἢ ξένος τῆς οὐσίας καὶ δόξης τοῦ Πατρὸς.

Ἡ φρικτὴ αὕτη βλασφημία ἐτάραξε τῆς Ἀλεξανδρείας τοὺς πιστοὺς· καὶ ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος αὐτῆς Ἀλέξανδρος, ἀφ' οὗ ματαίως ἐδοῦίμασε τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ διὰ νοθεσίας, ἀφώρισεν αὐτὸν, καὶ διὰ τοπικῆς Συνόδου ἐκάθηρε, κατὰ τὸ 321 ἔτος. Ἀλλ' ὁ βλάσφημος οὐδὲ οὕτως ἠβουλήθη σωφρονισθῆναι, οὐδὲ ἐπαύετο σπείρων τῶν αἰρετικῶν αὐτοῦ δογμάτων τὰ θανατηφόρα ζιζάνια καὶ τῆς αἰρέσεως ταύτης ἢ πλάνη, ἐφαπλουμένη πολλαχοῦ, καὶ καθ' ἐκάστην αὐξανόμενη, ἐσπάραττε δεινῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Διὰ τοῦτο, θεῖω ζήλω κινούμενος ὁ πρῶτος τῶν Χριστιανῶν βασιλεὺς, Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας καὶ Ἰσαπόστολος, συνεκάλεσε τὴν περίφημον Ἀ. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον εἰς Νίκαιαν, πόλιν τῆς Βιθυνίας· ἐκεῖ, συναχθέντες πανταχόθεν, τῷ 325 ἔτει, οἱ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, ἅπαντες, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ φωνῇ, τὸν μὲν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ ἀνεκέρυξαν ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, συγγράψαντες καὶ τὸ ἅγιον τῆς πίστεως Σύμβολον μέχρι τοῦ, Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· (ἐπεὶδὴ τὰ λοιπὰ ἕως τέλους ἀνεπλήρωσεν ἡ Β'. Οἰκουμενικὴ Σύνοδος·) τὸν δὲ δυσσεβῆ καὶ κακόδοξον Ἀρειον, καὶ τοὺς ὁμόφρονάς αὐτοῦ, ἀνεθεμάτισαν, καὶ ὡς μέλη σεσηπότα ἀπέκοψαν τοῦ ὅλου σώματος τῶν πιστῶν.

Τούτους οὖν τοὺς θεῖους Πατέρας γνωρίζουσα ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κήρυκας τῆς πίστεως, μετὰ τοὺς θεηγόρους, Ἀποστόλους, ἄρισε, κατὰ τὴν παρούσαν Κυριακὴν, ἐτήσιον αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν αὐτῶν, καὶ εἰς στερέωσιν τῆς ἀληθινῆς πίστεως.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος πλ. β'.

Αγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἀχραντὸν σε σῶμα· ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πείρασθῆς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε, δόξα σοι.

Τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξασμένος εἶ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὀδηγῆσας, πολυεύσπλαγγχε δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὡς ὀπίσθην.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω Θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας, ὡς ὀπισθεν.

✠ **Τῇ Παρασκευῇ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς** ✠

Ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλονται πάντα καὶ αὐτῆς, ἔντε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

✠ **Τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς** ✠

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο βάθει σοφίας φιλανθρωπῶς πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονεμών, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτόκιον.

Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, εὐλύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Η ΑΓΙΑ ΠΕΠΤΗΚΟΣΤΗ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς ✠

Μετὰ τὴν εἰς οὐρανοὺς τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν, οἱ ἔνδεκα Ἀπόστολοι καὶ λοιποὶ αὐτοῦ Μαθηταί, αἱ ἀπ' ἀρχῆς ἀκολουθήσανται αὐτῷ Θεοφιλεῖς γυναῖκες, ἡ ἀγιωτάτη Παρθένος Μαρία ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, πάντες ἁμοῦ ψυχαὶ ὡς 120, ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ Ὄρους τοῦ Ἐλαιῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἕμενον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπεράσθιον, ὃ ἐστὶ τὸ ἀνώγειον αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ, προσκαρτεροῦντες τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, περιέμενον τὴν τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἐπέλευσιν, κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ Διδασκάλου ἐπαγγελίαν. Ἐκεῖ, ἐκλεχθεῖς καὶ ὁ Μαρτίας, ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, συγκατεψίσθη μετὰ τῶν ἔνδεκα Ἀποστόλων (Αὐγούστ. 9).

Κατὰ δὲ τὴν σήμερον, ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος Κυριακὴν, καὶ δεκάτην μὲν ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως, πεντηκοστὴν δὲ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, 13 δὲ τότε τοῦ Μαΐου, περὶ ὥραν γ' τῆς ἡμέρας ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς, ἐξαίφνης ἐγένετο τοιοῦτος ἦχος, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατερχόμενος, ὡς ὅταν πνέη ἄνεμος σφοδρὸς, καὶ ἐγέμισεν ὅλον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἐκάθηντο οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς. Εὐθύς μετὰ τὸν ἦχον ἐφάνησαν γλῶσσαι πυροειδεῖς, αἱ τινες διαμαρισθεῖσαι, ἐκάθισαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἑνὸς ἐκάστου· καὶ πάντες οἱ ἐκεῖ, πνευματέμφοροι γενόμενοι, ἤρξαντο λαλεῖν, οὐχὶ διὰ τῆς πατρικῆς αὐτῶν γλῶσσης, ἀλλὰ δι' ἑτέρων γλωσσῶν καὶ διαλέκτων, ὅπως, καὶ ὅτι ὑπηγόρευεν εἰς αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Τὰ ἀπὸ διαφόρων τόπων συρρέυσαντα τότε πλήθη διὰ τὴν ἑορτήν: Πάρθοι, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἐλημίται, κτλ. Ἰουδαῖοι μὲν πάντες τὸ γένος καὶ τὴν Θρῆσκείαν, οὗτοι δὲ καλούμενοι ἐκ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ, διεσκορπισμένοι ὄντες πρὸ πολλοῦ, βέβαιον ἦν καὶ ἀμετάφωτον

ἕκαστος. Οὗτοι, λέγω, οἱ 18 σχεδὸν διαλέκτων ἑτερόγλωσσοι Ἰουδαῖοι, εὐρεθέντας τότε, κατὰ θεῖαν οἰκονομίαν ἐν Ἱερουσαλήμ, ἀκούσαντες τὸν ἦχον ἐκείνου, τὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατερχόμενον ἐνθά ἦσαν οἱ Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, συνᾶραμον πάντες ἐκεῖ, ἵνα μάθωσι, τί ἄρα συνέβη. Ἀλλ' ἔμειναν ἐκστατικοί, ὅτε ἤλθον, καὶ ἤκουσεν ἕκαστος τοὺς Ἀποστόλους λαλοῦντας τὴν πατρικὴν αὐτοῦ διάλεκτον· καὶ θαυμάζοντες ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοι εἰσὶν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διελέκτῳ ἡμῶν, ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν; Ἄλλοι δὲ, διὰ μαρίας καὶ κακίας ὑπερβολῆν, (καὶ ἴσως πάλιν οἱ τυφλοὶ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι) χλευάζοντες τὸ θαῦμα, ἔλεγον τοὺς Ἀποστόλους μεθύοντας.

Τότε, σταθεῖς ὁ Πέτρος μετὰ τῶν ἑνδεκά, καὶ ὑψώσας τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ἐδημηγόρησεν ἐνώπιον πάντων ἀποδεικτικῶς, ὅτι τὸ πρᾶγμα οὐκ ἦν μέθης ἀποτέλεσμα, ἀλλ' ἦν ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ, τῆς διὰ τοῦ προφήτου Ἰωὴλ εἰρημίνης· Καὶ ἔσαι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ἐκχεῶ ἀπὸ τῆς Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, κτλ. (β', 28). Ἐπομένως κηρύττει τὸν Ναζωραῖον Ἰησοῦν, καὶ διὰ πολλῶν ἀποδεικνύει, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Κύριος ὁ Χριστός, ὃν οἱ μὲν Ἰουδαῖοι ἐσταύρωσαν, ὃ δὲ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐκ τούτου κατανοηθέντες πολλοί, καὶ τὸν λόγον ἀποδεξάμενοι, ἐβαπτίσθησαν καὶ προσετέθησαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ψυχαὶ ὡς 3000 (Πράξ. α'. 12 — β'. 41).

Ἰδοὺ, πᾶσα ἡ ὑπόθεσις τῆς παρούσης ἑορτῆς: Τὴν ἐν κόσμῳ διπλαθὴ ἐπιδημίαν τοῦ παναγίου Πνεύματος, τὴν τελείωσιν τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐλπίδος τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἑορτάζομεν σήμερον. Αὕτη ἐστὶν ἡ μεθεόρτος καὶ τελευταία ἑορτὴ τοῦ τῆς ἐσθάρκου οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ μεγάλου μυστηρίου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ, καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, οἱ πρῶν ἰδιώται καὶ ἀγράμματοι ἄλιεις, σοφισθέντες διαμιᾶς ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐθεολόγησαν τρανῶς τὰ οὐράνια δόγματα, καὶ ἐγένοντο οἱ κήρυκες τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ κόσμου παντός οἱ διδάσκαλοι. Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἤρξαντο τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν τὸ ἔργον, οὗ ὁ ἄρᾳιος, καὶ θαυμαστὸς πρῶτος καρπὸς ὑπῆρξεν αὐθημερὸν τρισχιλίων ψυχῶν ἡ σωτηρία.

Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι τὸ εἰρημένον ὑπερῶν, ὅπερ οἱ Ἑβραῖοι συνήθως εἶχον διαρισμένον εἰς τόπον Εὐκτηρίον, τινὲς μὲν νομίζουσιν, ὅτι ἦν εἰκεῖνο αὐτὸ τὸ ὑπερῶν, ἐνθα ὁ Σωτὴρ παρέδωκε τὸ μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας· καὶ τοῦτο πάλιν, οἱ

μὲν φέλουσιν ἐν τῷ οἴκῳ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, οἱ δὲ, ἐν τῷ τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπονομαζομένου Μάρκου (Πράξ. ιβ', 12) ὅς τις οἶκος, γενόμενος Ἐκκλησία μετέπειτα, ἐλέγετο Ἀνωτέρα τῶν Ἀποστόλων Ἐκκλησία (Κύριλλ. Ἱεροσόλ. Κατηχ. ις'). Ἄλλοι τελευταῖον λέγουσιν, ὅτι ἦν ἐν τῶν ὑπερώων, τῶν ἐπὶ τῆς ἐξωτερῆς αὐλῆς τοῦ Ναοῦ, ἔνθα ἦσαν ὑπερῶα διάφορα, ἀνεωγμένα εἰς ὑπόδοχὴν τῶν εἰς τὸ Ἱερόν συντρέχόντων, καὶ ἔτοιμα παντὶ τῷ βουλομένῳ εἰσερχεσθαι. Οἱ τῆς γνώμης ταύτης ἐπιφέρουσι καὶ λόγον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· Καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. (Λουκ. κδ'. 53.) — Σημειώτεον προσέτι, ὅτι ἐνταῦθα τελευταῖον ἀναφέρεται, ἐν τῇ Καιρῇ Διαθήκῃ, τῆς Θεοτόκου Μαρίας τὸ ὄνομα, καὶ πλέον οὐ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφης τὰς Ἀλγεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν αἰκουμένην σαγηνεύσας· φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο "τε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· ἢ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστέον, ὅτι καθ' ὅλην τὴν Ἑβδομάδα ταύτην τῆς Πεντηκοστῆς καταλύομεν εἰς πάντα.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς ✠

Ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς σεβασμίου ταύτης ἡμέρας, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων ✠

Ὁ μὲν προφήτᾳναξ Δαυὶδ, μετὰ πολλῆς εὐλαβείας τιμῶν τοὺς φίλους τοῦ Θεοῦ, ἔλεγεν Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός (Ψαλμ. ρλθ. 17). Ὁ δὲ θείος Ἀπόστολος, ἀπαριθμήσας τὰ κατορθώματα τῶν Ἁγίων ἀνθρώπων, καὶ τὴν μνήμην αὐτῶν προβάλλων ἡμῖν ὡς παράδειγμα, πρὸς ἀποστροφήν μὲν τῶν γνῖναι πραγμάτων καὶ τῆς ἁμαρτίας, μίμησιν δὲ τῆς ὑπομονῆς αὐτῶν καὶ ἀνδρείας εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀρετῆς, οὕτω λέγει Ἐπιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περιεκείμενον ἡμῖν νέφος Μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα (Ἐβρ. ιβ. 1)

Ἐκ τῆς διδασκαλίας οὖν τῶν θείων Γραφῶν, καὶ τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως, ὀδηγηθέντες ἡμεῖς οἱ εὐσεβεῖς, τιμῶμεν ἅπαστας τοὺς φίλους τοῦ Θεοῦ, τοὺς Ἁγίους, ὡς φύλακας τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀρετῆς λαμπρὰ παράδειγματα, ὡς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως εὐεργέτας. Καὶ ἕκαστον μὲν τῶν γνωρίμων Ἁγίων τιμῶμεν ἰδικῶς, εἰς μίαν τινὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραν, ὡς φαίνεται εἰς τὸ Μηνολόγιον· ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ εἰσιν ἡμῖν ἀγνωστοί, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐπολλαπλασιάσθη κατὰ καιροὺς, καὶ ἔτι πολλαπλασιάζεται, καὶ οὐ παύσεται πληθυνόμενος ἕως τῆς συντελείας, διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία ἔταξεν, ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, πάντων τῶν Ἁγίων κοινὴν μνήμην, ἣτις ἐστὶν ἡ παροῦσα ἑορτή.

Ταύτην οὖν ἐπιτελοῦντες σήμερον, τιμῶμεν εὐλαβῶς, καὶ μακαρίζομεν πάντας, Δικαίους, Προφήτας, Ἀποστόλους, Μάρτυρας, Ὁμολογητάς, Ποιμένας, Διδασκάλους, Ὁσίους, ἄνδρας καὶ γυναῖκας ὁμοῦ γνωστούς καὶ ἀγνώστους, τοὺς προστεθέντας καὶ τοὺς προσ-

τιθέμενους, ὅσοι ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ νῦν ἐτελείωθισαν ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ διὰ τῶν καλῶν ἔργων ἐδόξασαν τὸν Θεόν. Τούτους πάντας, καὶ αὐτὰ προσέτι τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων, τὴν ὑπεραγίαν Δέσποιναν καὶ Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον, Μαρίαν τὴν ἀειπάρθενον, τιμῶμεν σήμερον διὰ τῆς παρούσης ἑορτῆς, προτιθέμενοι τὸν βίον αὐτῶν ἀρετῆς παράδειγμα, καὶ παρακαλοῦντες αὐτούς, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν. Οὐ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος πλ. δ'.

Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφήν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

Τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός· τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σὲ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντακίον Ἦχος πλ. δ' αὐτομέλον.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ

Σὺν τοῖς Θεοτοκίοις, καὶ ταῖς Ὑπακοαῖς αὐτῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ἐβόων σοι ζωοδότα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένε σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλεοθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ Ὑπακοή.

Ἦ τουτοῦ Ληστοῦ μετάνοια τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν· ὁ δὲ Θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Ὁτε κοιτῆλθεσ πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ αἰθάνατος,

τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυναμίεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγασον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σα Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ Σῶμά σου αἱ Γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ, καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος γ.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτήριαν τοῦ γένους ἡμῶν, αἰνυνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἡ Ὑπακοή.

Εκπλήτων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἀγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη, κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν γινώτε τὸν ἀναλλοιωτὸν

εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὸ παιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα. ἐκ τῆ Ἀγγελία μαθούσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθητρίαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψκται, τοῖς Ἀποστόλοις κευχόμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς, σωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχίτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμουῖσαι αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ· Ὅτι ἀνέστης ὡς Θεὸς, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάνταρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελεθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγειραὶ τοῦς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστέ λιμῆν, καὶ ἀπειρόγαμῃ ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Ἡ Ὑπακοή.

Αγγελικῆ ὀράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμενοι, καὶ θεῖ-

κῆ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. β'.

Αγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα· ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἡλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκσχία βουλήν, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχαρήτέ μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμὴ. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Ἡ Ὑπακοή.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρὺς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἠνέωξας τῷ Ἀηστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν θρήνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κυρήττειν ἐπέταξας· Ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιδότας πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ ἔσωσας, πεῦσα τὴν σωτηρίαν βῆ πρὸ τόκου Παρ

Θεός, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένου, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὐ-
σα Παρθένος.

Ἡ Ὑπακοή.

Ο ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν
σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ
Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγγνος, ταφὴν κατεδέ-
ξω τρίήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν, ἡ
ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν
ὑπομείνας ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας,
καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἔπλασας
τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλάνθρωπίαν σου ἐλεῆμον,
δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ
ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου ἐπιστάσαι τῷ μνήματι,
τὸν Δεσπότην ἐζήτουν ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ
χαρᾶς εὐαγγέλια ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς
Ἀποστόλοις ἐκήρυττον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέ-
χων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΛΟΙΠΑΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ,
ΟΤΕ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΕΟΡΤΗ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.
Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωπούμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχήσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων τῆς αὐλου ἡμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξίαρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Θεοτοκίον.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῶ εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἀμέτρον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ, προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμόν, καὶ τὸ Χαῖρε· Χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίᾳ μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κυρυττόμενον· ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἅδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν ἄροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοχίον.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀειπαρθένε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρέμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τῆς Σταυρῆς σου πολίτευμα.

Σταυροθεοτοχίον.

Οὶ τὴν σὴν προσάσιαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίας τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Ἦχος γ΄.

Απόστολοι ἅγιοι, πρέσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἀφαισιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἔτερον, Ἦχος δ΄.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, αἰ εδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἰεράχα Νικόλαε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πάρασκευῇ πρωΐ.

Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δω-

ρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτράμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Ἦχος β'.

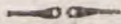
Απόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι, καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Νεκρώσιμον.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὶ σὺ δὲ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστάσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΗΧΟΝ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ ΕΝΙΑΥΤΩ

ΜΕΤΑ ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΗΣ ΜΗ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΗΣ ΑΓΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ Α' ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωί.

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Θαῦμα θαυμάτων κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἢ κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὄραν οὐ δεδύνηται· αὐτὸν ἐκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Αχραντε Θεοτόκε, ἢ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογούμενη, χαῖρε Νύμφη ἀύμφευτε.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί.

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες· αὐτὸν Θεοτόκε ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωί.

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Οὐ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ

ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτράμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Αᾠχραυτε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσῳζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἐννοίαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες· αὐτὸν Θεοτόκε ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Οὐκ ἔστιν ἡμῶν προστάσιαν κεκτημένοι Ἀχραυτε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτράμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Αᾠχραυτε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρ Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἑσαρκούτο ὁ πῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ· εἰδείχθης πλατυτέρα πῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες· αὐτὸν Θεοτόκε ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ Β'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε αἰετάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρεῖος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὕμνουμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέσημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαρισθῆντες δοξολογῶμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθοῦ, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ ράβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνείλεν ἐν Ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σὺ Θεοτόκε ἀειπάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σαρκακωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθοῦ, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτῃ φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Υπερδοξασμένη ὑπέρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνῶμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὰ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθοῦ, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ ράβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνείλεν ἐν Ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεοῦ τεκούσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μήτηρ ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εὰνδέτυχῃ, Ἀλληλεῖα ἐνοίωθήποτε Ἡχῶ, λέγονται ταῦτα.
Ἦχος β'.

Απόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφήται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι, καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, ἢ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μηίσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Μήτηρ ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρῶτ'.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἀγνείας σε, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεὶς ἐβόᾳ σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ, καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Εκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προσρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Δευτέρᾳ, ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρῶτ'.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ

βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τὸς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ΄.

Εκαστος ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθω σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ΄.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὁμολόγησαν, ἢ ἡμεῖς ἐπισεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σε τὸν ἄφρασον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ΄.

Εκαστος ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθω σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ΄.

Καταφυγή, καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Τῆ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.

Σέ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση, ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος παῖδος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ΄.

Προφηῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου τὸν ἀφραστον.

ΕΙΣ ΤΟΝ Δ΄ ΗΧΟΝ.

Τῆ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ΄.

Τῆ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῶ, εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἀμετρον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, προσέφερον οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμόν, καὶ τὸ Χαῖρε· Χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ΄.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπετέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, ὄρωρᾶν αὐτοῦμέν σε· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ΄.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κερύς· σέ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάιτος, ἐν ἧ ἀφλέκτως Μωσῆς κατείδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ρομφαία διήλθε σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου ὄν περ εὐλογημένη δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ ὧ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τῆ ἄδου συνέτριψε.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αὐτοῦ μὲν σε· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ρομφαία διήλθε σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου ὄν περ εὐλογημένη δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος,

ἔξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψε.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββαίῳ πρωί.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος ἐν ἡ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Α'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρῃ πρωί.

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως, Θεοτόκε βοῶμέν σοι· Χαῖρε πύλη τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα· χαῖρε μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία· χαῖρε σεμνὴ κεχαριτωμένη, ἡ τεκούσα Θεὸν σεσαρκωμένον.

Οὗ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, υἱὸς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί.

Τὴν ταχεῖαί σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σε· καὶ τὰ κύματα ἀγνῆ καταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν περσάνμου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα, Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Μήτηρ Θεοῦ παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ρῦσαι λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενωῶς Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἀπειπάρθενε.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Τῶ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωπε, τῶν εἰδώλων ἢ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἢ ἰσχύς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἶι, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦντες, σε μεγαλύνομεν.

Οἱ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱοῦς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Τὸ ξενὸν τῆς Παρθένου Μυστήριον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθη ἀνευ σπορᾶς, καὶ σαρκὶ ἀνεδείχθη δίχα φθορᾶς, ἢ πάντων χαρὰ, Κύριε δόξα σοι.

Μήτηρ Θεοῦ παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ρῦσαι λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενωῶς Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἀπειπάρθενε.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Τῶ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωπε, τῶν εἰδώλων ἢ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἢ ἰσχύς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἶι, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦντες, σε μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α΄.
Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός,
 υἱοῦς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββαίῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α΄.
Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ
 σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχέιμαστε
 λιμῆν, καὶ ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιη-
 τὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ
 τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α΄.
Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός,
 υἱοῦς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Β'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β΄.
Αρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγορία πρὸς
 τὴν Παρθένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, καὶ οὐκ
 ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν· οὐκ ἐδίστασεν, ὡς ἡ Σάρ-
 ρα ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν· Ἴδου ἡ δούλη
 Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β΄.
Αρχαγγελικὸν λόγον ὑπέδεξω, καὶ χερουβικὸς θρό-
 νος ἀνεδείχθη, καὶ ἐν ἀγκαλίαις σου ἐβάσπασας Θεο-
 τόκε τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β΄.
Ελπίς τοῦ κόσμου ἀγαθῆ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν
 καὶ μόνην κραταιὰν προστασίαν αἰτούμεν· Σπλαγχνίσ-
 θητι εἰς ἀπροστάτευτον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα
 Θεόν, ρυσθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς,
 μόνῃ εὐλογημένῃ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β΄.
Οὐδείς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ
 σοῦ ἐκπερευεῖται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖ-
 ται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμ-
 φέρον τῆς αἰτήσεως.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β΄.
Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως
 προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης
 ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β΄.
Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς, ἀνευ Μητρὸς γεννηθέντα,
 Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων,
 ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεο-
 κυῆτορ ἀνευ ἀνδρός· ὃν αἰτήσαι δωρήσασθαι ἡμῖν,
 ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β΄.
Αγία Δέσποινα ἀγνή, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητήρ, ἡ τῶν
 ἀπάντων ποιητήν, ἀπορρήτως τεκοῦσα, ἰκέτευε σὺν Ἀ-
 ποστόλοις ἱεροῖς, ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτῆ, παθῶν
 ἡμᾶς λυτρώσασθαι, ἢ ἄφεσιν ἡμῖν δοῦναι ἀμαρτημάτων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β΄.
Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε Θεομητορ σύ
 ἡξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χρι-
 στὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β΄.
Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως
 προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης
 ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τ *Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.*
 ὄν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα,
 Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρό-
 νων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου,
 Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἰτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν,
 ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Π *Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.*
 Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἐρμηνεύει
 ὁ Δαυὶδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε· κατέβη γὰρ ὡς ὑε-
 τὸς ἐπὶ πέκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐβλά-
 στησας ἄνευ σπορᾶς, γῆ ἁγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτη-
 ρίαν, Χριστὸν τὸν Θεόν, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τ *Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.*
 ὄν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα,
 Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων πῶν χρόνων,
 ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεο-
 κυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἰτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν,
 ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Εἰς τὸν βαρύν ἦχον.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Θ *Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.*
 Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, πὸν Υἱὸν σε δυσώπει, σὺν
 παῖς ἄνω Δυναμίσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν
 πρὸ τῆς τέλους δωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

Υ *Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.*
 ὑπερέβης τὰς Δυναμείας τῶν αὐρανῶν, ὅτι ναὸς εἰδείχ-
 θης Δείκός, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστὸν,
 τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Τ *Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.*
 ὁ Χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν Ἀγγέλων
 γὰρ ἀποτέρα εἰδείχθης, Θεὸν κυήσασα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρύς.
 Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν
 τῶν βοώντων σοι· Ἐλεῆμον Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρύς.
 Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ
 καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἀπαύστως ἰκέτευε,
 Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρύς.

Λύτρωσαι Θεοτόκε τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν,
 ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ,
 καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρύς.
 Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἀχραντέ, τῶν Προφητῶν
 ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτό-
 κον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρύς.

Ο καρπὸς τῆς γαστρὸς σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώ-
 ποις ἐδείχθη σωτηρίας πρόξενος· διό σε Θεοτόκον, γνώ-
 μη καὶ γλώσση δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρύς.
 Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ
 καθελόντα τῆ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε,
 Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρύς.

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν,
 ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ,
 καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρύς.
 Ὁ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως Διπλοῦρισμα, τοὺς ἐπὶ

σοὶ πεποιθότας πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθῶ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτία ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν· ἢ πρὸ τόκου Παρθένης, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὕτα Παρθένης.

Χ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρῦς.

Χαῖρε, ἢ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου· χαῖρε Παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ· χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Δ'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Χ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε, ἢ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη· χαῖρε, ἢ τεκοῦσα τὸν ποιητὴν σου καὶ Κύριον· χαῖρε, ἢ ἀξιώθεισα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Χ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε ἢ πύλη τοῦ Βασιλείως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὑψιστος μόνος διώδευσε, καὶ μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Τ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα πῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί· Χαῖρε, ἢ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα· χαῖρε τῶν περάτων ἢ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἀχραντε, σῶσον ἡμᾶς πᾶσις πρεσβείαις σου, κινουσα σπλαγχνᾷ μητρικᾷ, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Τ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν

τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα·
 Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν·
 τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου
 τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ
 Θεὸς μου.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθροῦ, Ἦχος πλ. δ'.
Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἀχραντε, τῶν Προφητῶν
 ὑπάρχει καὶ τῆ νόμου τὸ πλήρωμα· διόσε Θεοτόκου
 ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.
Η νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἀχραντε Θεοτόκε, τοὺς προσ-
 τρέχοντάς σοι πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δο-
 ξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυ-
 χῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος πλ. δ'.
Παρθένε ἀχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου,
 κινουσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ
 ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.
Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τῆς κόσμου, ἐν τῷ
 Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα· Ὁ μὲν
 κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ
 σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν,
 ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος πλ. δ'.
Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἀχραντε, τῶν Προφητῶν
 ὑπάρχει καὶ τῆ νόμου τὸ πλήρωμα· διόσε Θεοτόκου
 ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.
Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν

ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύ-
 σας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδης ἕς ἔ-
 πλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου
 ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκῶσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύσαν
 ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Π Εἰς τὸ τέλος τῆ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.
 Παρθένε ἀχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου,
 κινουῦσα σπλάγχνα μητρικὰ, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ
 ἡμῶν.

Τέλος τῶν ἐν τῷ Δευτέρῳ μέρει τοῦ Ὁρολογίου
 περιεχομένων.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΠΕΡΙΕΧΟΝ.

Τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Τὴν Ἀκολουθίαν τῶν δύο Παρακλητικῶν Κανόνων εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Θείας Μεταλήψεως.

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὸν Ἄγγελον, τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς.

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὰς ἐπουρανίους Δυνάμεις, καὶ πάντας τοὺς Ἁγίους.

Καὶ τοὺς εἰκοσιτέσσαρας Οἴκους εἰς τὴν νοσητὴν Κλίμακα, τὸν τίμιον Σταυρόν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΚΑΘΙΣΤΟΝ ΥΜΝΟΝ

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

.....

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα,
Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποδέμενοι.

Βαλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοὶ Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος ἢ φθειγγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε βῆτε ἄφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσδωρήτου· χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἢ μετὰ γασσα· καὶ κλίμαξ ἢ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ ἐδεῖσασατο· χαῖρε θεία στάμνε τῶ Μάννα· χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις, μετὰ σὲ ὁ Κύριος.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχισράτηγον, ἢ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἀνθρώπων; μετ' ἐμῶ ἐφης γὰρ, τὸν Θεὸν εἶσεσθαι, ἢ σκηναῶσαι ἐν τῇ μήτρα μου· ἢ πῶς γενήσομαι, λέγει μοι, χορίον εὐρύχωρον, ἢ τόπος ἀγιάσματος, τῶ τοῖς Χερσβίμ ἐπιβαίνοντος; Μῆμε δελεαστῆς ἀπάτη· ὃ γὰρ ἔγνω ἡδονὴν· γάμος ὑπάρχω ἀμύητος, πῶς οὖν παῖδα τέξομαι.

Θεὸς ὅπως βέλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων διαπραττεται· τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθεῖσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε. Ἡ δὲ ἐβόησε· Γενοιτόμοι νῦν ὡς τὸ ῥημά σου, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμῶ δανεισάμενον, ὅπως

Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογη-
μένη σὺ ἐν γυναίξιν.

Λουκ. α'. 28.

ἀναγάγη, τὸν ἄνθρωπον, ὡς μόνος, δυνατός, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β΄.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τῆ Θεῶ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβὼν, μεταδῶ μοι τῆ βελτίονος· ἐψεύσθη πάλαι Ἀδάμ, ἢ Θεὸς, ἐπιθυμήσας ἔ γέγονεν ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσηται. Εὐφρανέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένω, μετὰ δέας παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλείους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα προσόμοια, Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῶν ἔρανίων ἀψίδων ὁ Γαβριήλ καταπτάς, εἰς Ναζαρέτ ἐπέση, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψη Υἱόν, τῆ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν αἰῶνων ἢ λυτρωτὴν, τῶν βοῶντων σοι τὸ Χαῖρε ἀγνή.

Στίχ. Ἀκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ο Γαβριήλ τῇ Παρθένω τὸ εὐάγγελιον, ἐξ ἔρανῶ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψη ἐν γαστρὶ σε τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητον· καὶ κυοφόρος ὀφθήσῃ τῆ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἐωσφόρου ἀνατείλαντος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σε λιτανεύσουσιν.

Ο συναΐδιος Λόγος, τῆ προανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεῖς τῶν αὐῶ, νῦν ἐπέση τοῖς κάτω, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, οἶκτον λαβὼν, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσαί σοι.

Ο ἐκ Πατρὸς αἰδίως, καὶ ἐκ Μητρὸς χρονικῶς, φάνερωθεῖς τῷ κόσμῳ, ὑπεραύσιος Λόγος, μορφήν δούλου λαμβάνει, καὶ γίνεται σαῶξ, μὴ ἐκσταῖς τῆς Θεότη-

τος· καὶ τὸν Ἄδαμ ἀναπλάττει ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς ἀσπόρουσ συλλαβούσης αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, τῇ Κεχαριτωμένη σήμερον·
Χαῖρε ἀνύμφευτε Μῆτερ ἢ ἀπειρογάμη· μὴ καταπλαγῆς
τῇ ξένη με μορφῇ, μηδὲ δειλιάσῃς, Ἀρχάγγελός εἰμι·
ὅφισ ἐξηπάτησεν Εὐάν ποτέ, νῦν εὐαγγελίζομαι σοὶ τὴν
χαρὰν, ἢ μενεῖς ἀφθορός, ἢ πέξεις τὸν Κύριον ἀχραντε.

*Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος,
Ἀπολυτίκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.*

Τὸ προσταχθεὶν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ
σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἄσωματος λέ-
γων τῇ ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς
οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοὶ· ὃν καὶ
βλέπων ἐν μήτρας, λαβόντα δούλε μορφῇν, ἐξίς-
ταμαι κραυγάζειν σοὶ· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

*Τοῦτο λέγεται ἐκ τρίτου, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους.
Μετὰ δὲ τὴν Στιχολογίαν τῷ α'. Καθίσματος τῷ Ψαλ-
τηρίῳ, λέγομεν εὐδὺς, ἀργῶς πάλιν καὶ μετὰ μέλους,*

Κοντάκιον δίχορον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ως λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Αναγράφω σοὶ ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Αλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Εκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον.

Γὰ κράζω σοὶ· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς οὗτω τοὺς ἐπομένους ἔξ Οἴκου.

Αγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν
τῇ Θεοτόκῳ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ,
σωματούμενον σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴσατο
κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χάρα ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρά ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρῶν τῆς Εὐας ἢ λύτρωσις.

Χαῖρε ὕψος δυσανάβατον ἀνθρώπinois λογισμοῖς· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον, καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθεδραῖ· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε ἀστήρ, ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον· χαῖρε γαστήρ ἐνδείου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νευργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέψασα ἡ Ἁγία, ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· Τὸ παράδοξόν σε τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν με τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρος γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις, κράζων·

Ἄλληλουῖα.

Γνώσιν ἀγνωσον γνῶναι, ἡ Παρθένος ζητῶσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν Υἱόν, πῶς ἐστὶ τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω·

Χαῖρε βεβλήτης ἀπορρήτου μύσις· χαῖρε σιγῆς δεομένων πτίσις.

Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον· χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε κλίμαξ ἐπεραῖε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός· χαῖρε γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Χαῖρε τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλλητον θαῦμα· χαῖρε τὸ τῶν δαιμόνων πολυδαήνητον τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα· χαῖρε, τὸ Πῶς, μηδένα διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν· χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δυναμὶς τῆ Ἰψίστου, ἐπεσκίασε τότε, πρὸς συλλ-

ληψιν τῆ Ἀπειρογάμῳ, ἢ τὴν εὐκαρπον ταύτης ἠδὺν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἠδὺν ἀπασι, τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως·

Ἀλληλουῖα.

Εχουσα θεοδόχον, ἢ Παρθένης τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνῶν τὸν ταύτης ἀσπασμὸν, ἔχαιρε· ἢ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα· χαῖρε καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάθρων· χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε ἄρρα, βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν· χαῖρε τράπεζα, βαστάζουσα εὐθηνίαν ἰλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις· χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα· χαῖρε παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε Θεῷ πρὸς θνητὰς εὐδοκία· χαῖρε θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἐνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σώφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἀγαμόνσε θεωρῶν, καὶ κλειψίγαμον ὑπονοῶν Ἀμέμπτε· μαθὼν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔφη·

Ἀλληλουῖα.

Εἶθ' οὕτω τὸ εἰρημένον Κοντάκιον,

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήραι.

Μετὰ ταῦτα στιχολογοῦμεν τὸν Ἀμωμον· μεθ' ὃν λέγομεν πάλιν, Τῆ ὑπερμάχῳ καὶ ἑτέρως ἐξ Οἴκου.

Ηκουσαν οἱ Ποιμένες, τῶν Ἀγγέλων ὑμνούντων, τὴν ἑνσαρκον Χριστῶ παρσίαν· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς

ποιμένα, θεωρουσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἁμωμον, ἐν τῇ
 γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἣν ὑμνοῦντες εἶπον.

Χαῖρε ἀμνοῦ καὶ ποιμένος Μήτηρ· χαῖρε αὐτῇ λο-
 γικῶν προβάτων.

Χαῖρε ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον· χαῖρε Παραδείσῃ
 θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐρανια συναγάλλεται τῇ γῆ· χαῖρε,
 ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαῖρε, πῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα· χαῖρε,
 τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαῖρε σπερρὸν τῆς πίστεως ἔρεισμα· χαῖρε λαμπρὸν
 τῆς χάριτος γνώρισμα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ ἄδης· χαῖρε, δι' ἧς ἐνεδύ-
 θημεν δόξαν.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον Ἀστέρα, θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου
 ἠκολούθησαν αἶγλη· καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτὸν,
 δι' αὐτοῦ ἠρεῦνων κραταιὸν ἀνακτα· καὶ φθάσαντες
 τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν, αὐτῷ βοῶντες.

Ἀλληλουῖα.

Ἰδὸν παῖδες Χαλδαίων ἐν χειρὶ τῆς Παρθένου, τὸν
 πλάσαντα χειρὶ τῆς ἀνθρώπου· καὶ Δεσπότην νοῦν-
 τες αὐτὸν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς
 δώροις θεραπεῦσαι, καὶ βοηθαί τῇ Εὐλογημένῃ.

Χαῖρε ἀσέρος ἀδύττε Μήτηρ· χαῖρε αὐγῆ μουσικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα· χαῖρε, τῆς
 Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπαύθρωπον ἐκβαλῶσα τῆς ἀρχῆς·
 χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδειξασα Χριστόν.

Χαῖρε, ἣ τῆς βαρβάρου λυτρομένη θρησκείας· χαῖρε,
 ἣ τοῦ βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων.

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν πάυσασα· χαῖρε, φλογὸς
 παθῶν ἀπαλλάττουσα.

Χαῖρε πιστῶν ὁδηγέ σωφροσύνης· χαῖρε πασιῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Καῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.
Κήρυκες Θεοφόροι, γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν·

Ἀλληλουῖα.

Δάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχὺν πέπτωκεν· οἱ τῶτων δὲ ῥυσθέντες, ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων· χαῖρε κατάπτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα· χαῖρε, πῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε θάλασσα, ποντίσασα Φαραῶ τὸν νοητόν· χαῖρε πέτρα, ἢ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωὴν.

Χαῖρε πύρινε στίλε, ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει· χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε τροφή τοῦ Μάννα διάδοχε· χαῖρε τρυφῆς ἀγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας· χαῖρε, ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Καῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.
Μέλλοντος Συμεῶνος, τῶ παρόντος αἰῶνος, μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῶ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διό περ ἐξεπλάγη σου τὴν ἀρρήτον σοφίαν, κράζων·

Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον,

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Ἐἶτα τὸν Ν'. ἢ εὐθύς τὸν Κανόνα, ἢ ἡ ἀκροστιχίς.

Χαράς δοχεῖον σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη. Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

„ **Α**νοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται πνεύ-
 „ ματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί-
 „ καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γη-
 „ θόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Τροπαίριον.

Χριστὸ βίβλον ἐμφυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι,
 ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, Ἀγνή θεώμενος, ἐπεφώνει σοὶ
 Χαῖρε χαράς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτης ἀρὰ λυθήσεται.

Ἀδάμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ
 ἁδὸς ἡ νέκρωσις· χαῖρε πανάμωμε, τὸ παλάτιον, τοῦ
 μόνου Βασιλέως· χαῖρε θρόνε πύρινε τῶ παντοκράτορος.

Ῥόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε, ἡ μόνη βλαστήσασα
 τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον, χαῖρε, ἡ τέξασα τὸ ὀσφράδιον, τῶ
 παύτων Βασιλέως· χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμος διάσωσμα.

Ἀγγελίας θησαύρισμα, χαῖρε, δι' ἧς ἐκ τῶ πτώματος,
 ἡμῶν ἐξανέστημεν· χαῖρε ἠδύπνοον, κρίνον Δέσποινα,
 πιστὸς εὐωδιάζον· θυμίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

„ **Τ**ὸς σὲς ὑμνολόγος Θεοτόκε, ὡς ζῶσα ἢ ἄφθονος
 „ πηγὴ, Δίασον συγχροτήσαντας, πνευματικὸν σερίω-
 „ σον· ἢ ἐν τῇ θεῖα δόξῃ σου, σεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπαίριον.

Σταίχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀήροτος
 σαφῶς, χαῖρε ἐμφυχε τραπέζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα·
 χαῖρε τῶ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκέσσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε
 τοῖς πιστοῖς· χαῖρε ἀμνάς κυήσασα, Θεὸ ἀμνὸν τὸν αἶροντα,
 κόσμος παντός τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἰλαστήριον.

Ορθρος φαινὸς χαῖρε, ἡ μὴνη, τὸν Ἥλιον φέρουσα
Χριστὸν, φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασσα,
καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, ὀλοτελῶς ἐκμειώσασσα.

Χαῖρε πύλη μὴνη, ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος, ἡ μοχ-
λὸς, ἢ πύλας ἄδα Δέσποινα, τῷ τόκῳ σε συντρίψασα·
χαῖρε ἡ θεία εἴσοδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον,

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Καὶ πάλιν ἄλλους ἐξ Οἴκους.

Νέαν εἰδείξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς
ὑπ' αὐτῆ γενομένοις· ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρὸς,
ἢ φυλάξας ταύτην, ὡσπερ ἦν, ἀφ' ἄφορον· ἵνα τὸ θαῦμα
βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες·

Χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε τὸ στέφος
τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα· χαῖρε, τῶν Ἄγ-
γέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ ᾧ τρέφονται πιστοί·
χαῖρε ξύλον εὐσκίοφυλλον, ὑφ' ᾧ σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε, κυφροῦσα ὀδηγὸν πλανωμένοις· χαῖρε, ἀπογεν-
νώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε Κριτὴ δίκαια δυσώπησις· χαῖρε πολλῶν πταιόν-
των συγχώρησις.

Χαῖρε στολή τῶν γυμνῶν παρρησίας· χαῖρε στοργή,
πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ενὸν τόκον ἰδόντες, ξενοθῶμεν τῆ κόσμῳ, τὸν νῦν
εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τῆτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεός,
ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βεβλόμενος ἐλκύσαι
πρὸς τὸ ὕψος, τοὺς αὐτῷ βοῶντας·

Ἀλληλουῖα.

Ολος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδ' ὅλας ἀπῆλθε

ὁ ἀπερίγραφτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ, ἡ
μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου
θεολήπτου, ἀκουούσης ταῦτα·

Χαῖρε θεῶ ἀχωρήτε χώρα· χαῖρε σεπτῆ μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα· χαῖρε τῶν
πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε ὄχημα πανάγιον τῆ ἐπὶ τῶν Χερσβίμ· χαῖρε
οἴκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ.

Χαῖρε ἡ τάναντία εἰς ταῦτὸ ἀγαγούσα· χαῖρε, ἡ
παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνύσα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις· χαῖρε, δι' ἧς ἠνοίχθη
Παράδεισος.

Χαῖρε ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ βασιλείας· χαῖρε ἐλπίς
ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα, τῆς
σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν,
εἶδεώρει πᾶσι προσίτον ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδια-
γοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως·

Ἀλληλουῖα.

Ρήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὀρῶμεν
ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ, Πῶς καὶ
Παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἰσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ
Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν·

Χαῖρε σοφίας Θεῶ δοχεῖον· χαῖρε προνοίας αὐτῆ ταμείον.

Χαῖρε φιλοσόφους, ἀσόφους δεικνύουσα· χαῖρε τεχνολόγους,
ἀλόγους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί· χαῖρε,
ὅτι ἐμαραρανθήσαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα· χαῖρε,
τῶν Ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Χαῖρε βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα· χαῖρε, πολλοὺς ἐν
γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε ὀλκάς τῶν θελώντων σωθῆναι· χαῖρε λιμῆν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον, ὃ τῶν ὄλων κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη καὶ ἡμᾶς ἀνθρώπος· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει

Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον,

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Εἶτα ἐξακολουθοῦμεν ψάλλοντες τὸν Κανόνα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Τροπάριον.

Εν φωναῖς ᾠσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν Παύμνητε· χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε, Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Ἰλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἀχραντέ Δέσποινα· χαῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα ὄντως, ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ νηδυί, ἀχραντε ἀκόπως βαστάσασα· χαῖρε κογχύλη, πορφύραν θείαν βάψασα ἐξ αἱμάτων σου, τῷ βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Νομοδέτην ἡ τεκῆσα, ἀληθῶς, χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων ὄρωρα ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάθος, ὕψος ἀρρήτον, ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεάθημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειροπλοκον σπέρματος

ρον, ἀνυμνολογῶμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες,
τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, ἢ κραταίωμα,
καὶ ἱερόν καταφύγιον.

Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σὺ
γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ
πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς
ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.

Τροπάριον.

Οδὸν ἢ κυήσασα, ζωῆς, χαῖρε πανάμωμε, ἢ κατα-
κλυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας, σώσασα κόσμον· χαῖρε Θεό-
νυμφε, ἀκουσμα καὶ λάλημα φρικτὸν· χαῖρε ἐνδιαί-
τημα, τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων, χαῖρε Ἀχραντε,
τότε ἀγιάσματος τῆς δόξης· νέκρωσις ἁδου, νυμφῶν
ὀλόφωτε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἢ βοή-
θεια, τῶν πιστῶς δεομένων σου.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου, χαῖρε Δέσποινα,
ἐμφυχε Παράδεισε, τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν
Κύριον· οὐ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέ-
χοντας, καὶ φθορᾶ ὑποκύψαντας.

Ῥωνύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε
πόλις τοῦ παμβασιλέως, δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκουσα,
περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς ὄρος ἀλατόμητον, χαῖρε
βάθος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκήνωμα, τοῦ Λόγου, χαῖρε Ἀχραντε·
κόχλος ἢ τὸν θείον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα, χαῖρε
πανθαύμαστε· πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγή, τῶν
μακαριζόντων σε, Θεοτόκε ἐκάστοτε.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτήν

„ οἱ θεόφρονες, τῆς θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κρο-
„ τήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα θεὸν δοξάζοντες.

Τροπάριον.

Παστὰς τοῦ λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων
θεώσεως, χαῖρε πανάχραντε, τῶν προφητῶν περιήχη-
μα· χαῖρε τῶν ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθείας
ἡ λύσσα· ὅθεν βοῶμέν σοι· χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἔνδρα-
σος, ὃν Γεδεὼν Παρθένη προεδεάσατο.

Ἰδοῦ σοι, χαῖρε, κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενοῦ
θαλαπτεύουσι, καὶ ὀρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν
θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων τῷ πολεμήτορος.

Χαρὰς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμόν τοῦ
κραυγάζειν σοι· χαῖρε ἡ ἀφλεκτος, βάτος, νεφέλη ὁ-
λόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Καὶ τοὺς λοιποὺς ἐξ Οἴκου.

Τεῖχος εἰ τῶν παρθένων, θεοτόκε Παρθένη, καὶ πάν-
των τῶν εἰς σέ προστρέχόντων· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τῆς γῆς, κατεσκεύασέ σε ποιητὴν ἀχραντε, οἰκήσας ἐν
τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας·

Χαῖρε ἡ σῆλη τῆς παρθενίας· χαῖρε ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε ἀρχηγέ νοητῆς ἀναπλάσεως· χαῖρε χορηγέ
θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας
αἰσχροῦς· χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συλη-
θέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργούσα· χαῖρε,
ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως· χαῖρε, πιστοὺς
Κυρίῳ ἀρμόζουσα.

Χαῖρε καλή κουροτρόφε παρθένων· χαῖρε ψυχῶν νυμφοστόλε Ἁγίων.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Υμνος ἅπας ἠττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ἰσαρίθμους γάρ τῇ ψάμμῳ ῥάσας, ἂν προσφέρωμέν σοι Βασιλεῦ ἅγιε, εἰδὲν τελῶμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς σοὶ βοῶσιν·

Ἄλληλουῖα.

Φωτοδόχον λαμπάδα τοῖς ἐν σκοτει φανεῖσαν, ὁρῶμεν τὴν ἁγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ αὐτὸν ἄπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα·

Χαῖρε ἀκτὶς νοητοῦ Ἡλίου· χαῖρε βολὴς τοῦ ἀδύτου φέγγους.

Χαῖρε ἀστραπή, πᾶς ψυχᾶς καταλάμπουσα· χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθρούς καταπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολὺφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν· χαῖρε, ὅτι τὸν πολὺῤῥητον ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον· χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ρύπον.

Χαῖρε λουτήρ, ἐκπλύνων συνείδησιν· χαῖρε κρατήρ, κερνῶν ἀγαλλίασιν.

Χαῖρε ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας· χαῖρε ζωὴ μουσικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαίριν δοῦναι θελήσας, ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως·

Ἄλληλουῖα.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες, ὡς ἐμψυχον ναὸν Θεοτόκε· ἐν τῇ σῆ γὰρ οἰκίσας γαστρί, ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἠγίασεν· ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοὶ πάντας·

Χαῖρε σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου· χαῖρε Ἁγία Ἁγίων μείζων.

Χαῖρε κιβωτὲ, χρυσοθεῖσα τῷ Πνεύματι· χαῖρε θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε τίμιον διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε καύχημα σεβάσμιον ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος· χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια· χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.

Χαῖρε χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ Θεραπεία· χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ω πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἁγίων ἁγιώτατον Λόγον· δεξαμένη τὴν νῦν προσφοράν, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας· καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως, τοὺς συμβοῶντας.

Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸν πρῶτον Οἶκον.

Αγγελος πρωτοστάτης, οὐρανῶθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χεῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάξεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε ἀστήρ, ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· χαῖρε γαστήρ ἐν Θεοῦ σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρε-
φουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Καὶ πάλιν τὸ εἰρημένον Κοντάκιον,

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ως λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Αναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Αλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Εκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον.
Γνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα ἀποπληροῦμεν τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

„ **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ
„ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πα-
„ τήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν
„ Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάριον.

Ανυμνοῦμέν σε, βοῶντες· Χαῖρε ὄχημα, Ἡλίου τοῦ
νοητοῦ· ἀμπελος ἀληθινῆ, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον,
ἡ γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐ-
φραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Πατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε Θεόνυμ-
φε· ἡ ράβδος ἡ μυστικὴ, ἄνθος τὸ ἀμάραντον ἡ ἐ-
ξανθήσασα· χαῖρε Δέσποινα, δι' ἧς χαρὰς πληροῦ-
μεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ρητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνο-
λογῆσαί σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώθης κυήσα-
σα, τὸν Βασιλέα Χριστὸν· ὃν ἰκέτευε, πάσης νῦν βλα-
βῆς ῥύσασθαι τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει
σοι· Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται,
Πατὴρ ὁ Λόγος ἀγνή· ὃν ἰκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς
δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Ἰκετεύομεν, οἱ δάλοί σου, καὶ κλῖνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν· Κλῖνον τὸ οὖς σου ἄγνη, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι, βυθίζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευταν τῇ κτίσει.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

„**Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεο-
 „τόκου διεσῶσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐ-
 „νεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἐγείρει ψάλλο-
 „σαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε
 „εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπᾶριον.

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα
 ἐβάσασας· γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα,
 τὴν οἰκκμένην ἅπασαν, Ἄγνη, ᾧ ψάλλομεν· Τὸν Κύριον
 ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα Μυστήριον τοῦ
 τόκου σου· Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανεστάτα,
 μέσον πυρὸς ἱστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἁ-
 γία Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνεῖμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Οἱ πρῶην ἀπάτη γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας
 ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθεζόμενοι ἐν σκότει
 παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητή-
 ριον Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζῶν γὰρ τὴν ἐνυπόστα-
 τον ἐκύησας· εὐλαλοὶ οἱ ἄλαλοι, πρῶην χρηματίζον-
 τες, λέπροι ἀποκαθαίρονται, νόσοι διάκονται, πνευμάτων
 ἀερίων τὰ πλήθη, ἥττηνται Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ κόσμῳ τεκῶσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος
 ἤρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα,
 τείχος ἢ οὐχύρωμα τῶν μελωδούντων Ἄγνη· Τὸν Κύριον
 ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ

Α"πας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπά-
 ,, δαγόμενος· πανηγυρίζετω δὲ, αὐλῶν Νόων φύσις γε-
 ,, ραίρουσα, τὴν ἱεράν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ
 ,, βοάτω· Χαίροις παμμακάρισε, Θεοτόκε ἀγνή· ἀειπαρθένε.

Τροπαριον.

Ἰνα σοι πιστοὶ, τὸ Χαῖρε κραυγαῖζωμεν, οἱ διὰ σοῦ
 τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς αἰδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς
 πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης
 πληγῆς, διὰ πλῆθος, Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης
 βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

Ὡφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις· ὄθεν βοῶ-
 μέν σοι· Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ τὸν
 μέγαν Ἥλιον· χαῖρε Ἐδέμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισ-
 μένην Ἀγνή· χαῖρε στύλε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν
 ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ ἐκβοή-
 σωμεν· Χαῖρε κόσμου Δέσποινα· χαῖρε Μαρία Κυρία
 πάντων ἡμῶν· χαῖρε ἡ μόνη ἀμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ
 καλή· χαῖρε σκευός, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σέ κε-
 νωθὲν εἰσδεξάμενον.

Ἡ περιστέρα, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα, χαῖρε
 ἀειπαρθένε· Ὁσίων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν
 Ἀθλητῶν στέφανωμα· χαῖρε ἀπάντων τε τῶν Δικαίων,
 θεῖον ἐγκαλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωμα.

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἀμαρτίας
 ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τῆτο ἔχων ἐκδυσω-
 ποῦσάν σε τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε κυφορήσασαν, διὰ
 μέγα ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστὸ τὸ ἀλλότριον.

Καταβασία. Α"πας γηγενῆς.

Σ' Ἐξαποσειλάριον, Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκντίσθητε.
 Σκιρτήσατε χορεύσατε, μετ' εὐφροσύνης ἄσατε· ὁ Γα-
 βριήλ τῆ Παρθένω, χαρὰν κομίζων ἐπέστη, εἰς Να-

ζαρέτ νῦν τὴν πόλιν, χαρᾶς τὰ εὐαγγέλια· Χαῖρε Ἄγνη πανάμωμε, τοῦ κόσμου ἡ προστασία, χαῖρε οὐράνιε θρόνε.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Κεκρυμμένον Μυστήριον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώρισον, Γαβριὴλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος· καὶ ἐπὶ σέ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην ἀκήρατον, καὶ καλὴν περιστε-
ραν, καὶ τοῦ γένους ἀνάπλασιν, καὶ βοήσειςοι, Πα-
ναγία τὸ, Χαῖρε· ἐτοιμάζου, διὰ λόγου Θεὸν Λόγον,
σοῦ ταῖς λαγόσιν εἰσδέξασθαι. **Δίς.**

Φωτοφόρον παλάτιον, ἠτοιμάσθησοι Δέσποτα, ἡ
νηδὺς ἡ ἀχραντος τῆς Θεόπαιδος· δεῦρο πρὸς τοῦτο
κατάβηθι, οἰκτεῖρας τὸ πλάσμα σου, φθονερῶς πο-
λεμηθῆν, καὶ δουλεία κρατούμενον τοῦ ἀλάστορος,
καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶν ἀπολέσαι, καὶ τὴν σὴν
σωτηριῶδη, προσαναμένον κατάβασιν.

Γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ἐπὶ σέ παναμώμητε, ἐμ-
φανῶς ἐλεύσεται, καὶ βοήσειςοι· Χαῖρε κατάρας λυ-
τήριον, πεσόντων ἀνόρθωσις· χαῖρε μόνη ἐκλεκτῆ, τῷ
Θεῷ χρηματίσασα· χαῖρε ἐμψυχε, τοῦ Ἡλίου νεφέ-
λη· ὑποδέχει, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ, τῇ σῇ οἰκῆ-
σαι θελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνων, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει
γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ εὐαγγελισμοῦ
τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν,
συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν· διὸ καὶ ἡμεῖς ἀ-
γαλλόμενοι, βοῶμέν σοι· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀ-
τρέππως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πολλά ἰσχύει δέσπης Μητρὸς, πρὸς εὐμένειαν Δεσποτῶν
Δημοσίῳ Κεντρικῇ Βιβλ. Ἑλλάδος, σελ. 106.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ,

ψαλλομένου ἐν πάσῃ περιστάσει, καὶ θλίψει ψυχῆς.
Ποῖημα Θεοστηρίκτου μοναχοῦ· οἱ δὲ, Θεοφάνους.

Εὐλογήσαντος τῷ Ἱερέως, λέγομεν τὸν παρόντα Ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ ρμβ. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν
δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου,
ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπεί-
νωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠ-
κηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη
ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι
τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτην.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου
ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχύ εἰσάκουσόν με, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁ-
μοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶν τὸ ἔλεός σου, ὅτι
ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Ἐνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐδείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τὸς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολείς πάντα τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμί.

Καὶ εὐθύς τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια, Ἦχος δ'.
Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενῶς νῦν προσδραμώμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προίστασο πρεσβεύσασα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσάτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; ἐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τὸν Ν. Φαλμὸν, σελ. 169. καὶ ἀρχόμεθα τῷ Κανόνος.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

„**Υ**γραὶν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρῶν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν,
„μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ λυ-
„τρῶτῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάριον.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου, καὶ Παρθένη, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταραττούσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Σωτήρα τεκῶσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦνται τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξιώσον μόνῃ Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὄροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπαίον.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σέ Θεογενῆτορ Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πεστῶν τὸ στήριγμα, μόνῃ πανύμνητε.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σύ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνῃ πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυῆκυῆσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρώσiais, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῃ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρηκτὸν τεῖχος καὶ προστασίαν.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνησθῆναι ὁ Ἱερεὺς, δι' ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐλέησον, εἰ. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ ἐπόμενον

Κάδισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεῖα θερμῆ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ Μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ ἐδόξασά σε τὴν Θεότητα.

Τροπᾶριον.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεοσύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχνον κηύσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Απολαύοντες πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων, εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα καὶ ζήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Τροπᾶριον.

Εμπλησον Ἄγνη, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν

σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἢ γεν-
νήσασα τὸν αἴτιον.

Δίτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἀγνή, ἢ αἰ-
νίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα
νοῦν ὑπερέχουσα.

Δῦσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμ-
φε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἢ φῶς τεκοῦ-
σα τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἰασαι Ἀγνή, τῶν παιδῶν μου τὴν ἀσθενείαν, ἐπι-
σκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν τῇ πρεσβείᾳ
σου παράσχου μοι.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγ-
γελῶ μου ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἢ ψυχῆ μου ἐ-
πλήσθη, καὶ ἡ ζωῆ μου τῷ ἄδῃ προσήγγισε· καὶ
δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπαίριον.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὅς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδε-
δωκῶς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου
φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν
σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ρύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀφ-
λεσάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον,
καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι δια-
παντός· Ἐκ φθορᾶς τῶν παιδῶν μου ρυσθῆναί με.

Ως τείχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε
παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψε-
σι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σε αἰεὶ ἀγαλλόμεθα· ὦ Δέσποινα
καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παιδῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ ἐκ ἔστιν
ἰασις τῇ σαρκί μου· ἀλλ' ἢ Θεόν, καὶ Σωτῆρα τοῦ
κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κηῆσασα, σοῦ δέο-
μαι τῆς ἀγαθῆς· Ἐκ φθορᾶς ροσημάτων ἀνεστασῆναι

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Αχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δεδήλωται.

Π Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, **Κοντακίον, Ἦχος β'.**
 Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δειήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμῶντων σε.

Εἶτα, τὸ ἄ' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τῆ δ'. Ἦχος.

Εκ νεότητός μου, πολλὰ πολεμῆ με πάθῃ· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. **Δίς.**

Ὁ ἰ μισῶντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τῆ Κυρίας· ὡς χόρτος γὰρ, πυρὶ ἔσσεσθε ἀπεξηραμμένοι. **Δίς.**

Δόξα.

Α γίω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζῶεται, καὶ καθάρσει, ὑψεῖται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ μονάδι, ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Α γίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Καὶ εὐδὺς τὸ Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τῆ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ ἢ γενεᾷ.

Στιχ. Ἀκασσον Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὰ ἔσ σου, καὶ ἐπιλάθου τῆ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τῆ κάλλος σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. α'. 39.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσηλθὼν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίας, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἄσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τῆτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τῆς Κυρίου μου πρός με; Ἰδὲ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τῆς ἄσπασμῶσ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιευσάσα, ὅτι ἔσαι τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτῆς· ἰδὲ γὰρ, ἀπὸ τῶ νῦν μακαρισί με πάσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτῆς. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μηνῶν τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα, Ελέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ λὴν ἀποδέμενοι.

Μὴ καταπιεσθῆς με ἀνθρωπίνῃ προσοίᾳ, Παναγία

Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τῶ οἰκίτε σ· Θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν ἔ δύναμαι, πῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην ἔ κέκτημαι, ἔδὲ πῶ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πᾶντοθεν πολεμῶμενος, καὶ παραμυδίαν ἐκ ἔχω πλήν σε. Δεσποινα τῶ κόσμῳ, ἐλπίς καὶ προστασία πῶν πιστῶν, μή με παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατηστχυμμένος ἀπὸ σου ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σε, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σε τὰ πλάσια· πρεσβείαις τῆς παναχραύτου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκῃ, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τῶ τιμίου ἢ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἑπερανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων· τῶ τιμίοι ἐνδόξῃ Προφῆτε, Προδρόμῳ, καὶ Βαπτιστῶ Ἰωάννῃ· τῶν ἁγίων ἐνδόξων, ἢ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, ἢ οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων, ἢ Ἱεραρχῶν, Βασιλείῃ τῶ Μεγάλῃ, Γρηγορίῃ τῶ Θεολόγῃ, ἢ Ἰωάννῃ τῶ Χρυσοστόμῳ· τῶ ἐν ἁγίοις Πατρὶς ἡμῶν Νικολαῖς, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τῶ Θαυματουργῶ τῶν ἁγίων ἐνδόξων ἢ καλλιπικῶν Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θαυμάτων

Πατέρων ἡμῶν τῶν ἁγίων ἕ, δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ ἕ, Ἀννης τῆς ἁγίας (τῆς ἡμέρας) ἕ, πάντων σε τῶν Ἁγίων ἱκετεύομέν σε πολυέλεε Κύριε Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σε, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον, 1β'. Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέει ἕ οἰκτιρμοῖς ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς Ὁδοὺς τῆς Κανόνας.
Ὁδὸν ζ'. Ὁ Εἰρμός.

„ Οἱ ἐκ τῆς Ἰσδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτε, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἦν προσάτιν ἀνέδειξας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.
Τροπάριον.

Θελητὴν τῆς ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ ἀγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίσει κραυγάζοντας Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κηύσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Σωματῶν μαλακίας, ἕ, ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογεννήτρια, πῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπησθαι τῇ θεῖᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκῆσαι.

Ὁδὸν η'. Ὁ Εἰρμός.
„ Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοηθείας τῆς κληρὰ σου δεομένους, μηδὲ σπαρῆναις
Τροπάριον.

δης Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη
εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλές ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦ-
σί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μετῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς
ταῖς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σέ δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ ταῖς προσβολαῖς ἐκδιώκεις, καὶ
παθῶν ταῖς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή 9. Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σέ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σε-
σωσμένοι Παρθένε ἀγνή, συν ἀσωμάτοις χορείαις
σε μεγαλύνοντες.

Τροπάριον.

Ροήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παν-
τὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε
Χριστὸν κηύσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς
χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύ-
πην ἐξαφανίσασα.

Διμὴν καὶ προστασίαν, τῶν σοὶ προσφευγόντων,
γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε
καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζο-
φερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον
σε καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέν-
τα Παρθένε θεραπεύσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν με-
τασκευάζουσα.

Καὶ εὐθύς τὸ, Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς.

**Καὶ θυμῶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον, καὶ τὸν λαόν,
ἢ καὶ τὸν οἶκον, ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις καὶ
ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.**

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἔρανῶν, καὶ καθαρωτέραν, λαμπροδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρτας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

Απὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην· ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν οἰκετῶν, ἵνα μεσιτεύσης πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα· ὦ Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενεὴ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προδύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ πανυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς· Μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, δυσώπει Θεοτόκε τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Αλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τῷ Ἀποστόλου, Λουκᾷ ἱερωτάτῃ, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶ καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. β.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σύ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγγίας τὴν πύλην, ἀνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχῆσωμεν· ῥυσθεῖήμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κ. τ. λ.

Καὶ μνημονεύσας πάλιν, δι' ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται, ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν.

Μετ' αὐτὴν δέ, ἐν ὧσφ οἱ ἀδελφοὶ ἀσπάζονται τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκε, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων προστατεύεις ἀγαθῆ, πῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταῖᾳ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰετμισιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπομεν· Ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ὁμοιον.

Πάντων θλιβομένων ἢ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προσταίτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις· ἄχραντε σπεῦσον, δυσωποῦμεν ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἦχος πλ. δ'.

Δεσποινα πρόσδεξαι, τὰς θεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα προεγράφησαν
σελ. 479-480. ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ποίημα τῆ βασιλέως Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λασκάρεως.

Ὡδὴ ἀ. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀρματηλατὴν Φαραὼ ἐβύδισε, τερατουργοῦσα
ποτὲ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ
διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὄ-
δίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάριον.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγὰ χειμάζεις, τὴν ταπεινὴν μου
ψυχὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι,
καρδίαν Θεοσύμφευτε· ἀλλ' ἡ φῶς τετοκεῖα, τὸ θεῖον
καὶ προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν ἢ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν
δυσμενῶν, ἢ συμφορῶν βίε, λυτρωθεῖς Πανάχραυτε, τῆ
κραταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν ἀμετρον
σου συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Νῦν πεποιδῶς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν
κραταιάν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην, ὀλοφύχως ἔδρα-
μον, καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ σπανάζω,
μή με παρίδῃς τὸν ἄθλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφυγιον.

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τραυότατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ
σά· εἰμὴ γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προίστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ
πρεσβεύουσα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου
με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύμε στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Απορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι· Πρόφθασον Θερμὴ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δὸς μοι τῷ δούλῳ σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν ἐπιζητοῦντι Θερμῶς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη, ἢ τὰ ἐλέησ' ὅθεν δοξάζω σε, ἢ αὐτομῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν ἢ ἄμετρον κηδεμονίαν σε.

Καταιγίς με χειμάζει, πῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμῖαι καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖρά μοι δὸς βοηθείας, ἢ Θερμὴ ἀντίληψις καὶ προστασία μου.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ ἄδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ρεύσαντα.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμῆ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέες πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασσον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

„**Σ**ύ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφῆτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Καὶ ποῦ λοιπὸν, ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἐξω βοηθῶν, θλίψεσι τοῦ βίου, καὶ ζάλαις οἴμοι κλονούμενος; εἰς σέ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ, καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου σου σῶσόν με.

Τὸν ποταμὸν, τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλεσίαις, δωρεαῖς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, Πάναγγε ψυχὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνῳ φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω, κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου σῶσόν με.

Σὲ τὴν ἀγνὴν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην κραταιάν, ὄπλον σωτηρίας· μή με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Πῶς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρος, οἰκτιρμούς, ὧ Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς πυρουμένην, ὡς ὕδωρ περιδροσίσαντας; ἀλλ' ὧ τῆς σῆς προνοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφ' ὧν αὐτὸς παραπήλαυσα.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε,

ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρ-
ρήκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι
τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

Ινα τί με ἀπόσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς
τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος
τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς
τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς ὁδοῦς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάριον.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι· Χαῖρε Μητροπάρθενε· χαῖρε
Θεόνυμφε· χαῖρε θεία σκέπη· χαῖρε ὄπλον, καὶ τεί-
χος ἀπόρθητον· χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὴ καὶ
σωτηρία, τῶν εἰς σέ προστρέχόντων ἐκ πίστεως.

Οἱ μισοῦντές με μάτην, βέλεμνα, καὶ ξίφη, καὶ λάκ-
κον ἠτύπησαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα
σπαράξαι μου, καὶ καταβιβάσαι, πρὸς γῆν Ἀγνή· ἐ-
πιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

Απὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως, καὶ νόσου, καὶ βλάβης
με λύτρωσαι· καὶ τῇ σῇ δυνάμει, ἐν τῇ σκέπῃ σου
φύλαξον ἄτρωτον, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν
τῶν πολεμούντων, καὶ μισούντων με, Κόρη πανύμνητε.

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀνδ' ὧν
περ ἀπήλαισα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετ-
ρήτου χρηστότητος; τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ, καὶ
μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε,
ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρ-
ρήκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι
τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

„**Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγ-
 „ γελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἢ ψυχῆ μου ἐ-
 „ πλήσθη, καὶ ἡ ζωῆ μου τῷ ἄδη προσήγγισε· καὶ
 „ δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ φθοραῖς, ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάριον.

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν μου
 ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμόν, ἐμποιοῦσί μοι
 Κόρη· ἀλλ' ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον
 ταῦτα μακρὰν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων
 ἰατρὸν σε γινώσκω, καὶ παντελῆ συντριμμὸν τοῦ θά-
 νάτου, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων
 τῶν ἐν συμφοραῖς, ταχινὴν καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν.

Θὺ κρύπτω σε τὸν βυθὸν τῆς ἐλεύσεως, καὶ τὴν βρύσιν
 τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν τὴν ἀένναον ὄν-
 τως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα· ἀλλ'
 ἀπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ, ἢ κυρύττω, ἢ φθέγγομαι.

Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι
 κηρίον Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν κατασχοῦσαι καρδίαν,
 κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὐροίμι
 σε βοηθόν, καὶ διώκτην, καὶ ρύστην πανάχραντε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε,
 ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρ-
 ρήτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν
 ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς
 ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία
 πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν
 δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν
 βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τα-

χυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα αἰὲ Θεοτόκε, τῶν τιμῶντων σε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ι. 38. καὶ ια'. 27.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ· γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ, καλουμένη Μαρία, ἢ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περισπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστῶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ· ἐνός δὲ ἔστι χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δέ, ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Μετὰ ταῦτα λέγε, ὅσα προεγράφησαν, σελ. 485-486.

Εἶτα τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἡ αἰδὲς Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς ἄροστον τὸ πῦρ, μετέβαλον, βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Τροπᾶριον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φωταγωγήσον σύ, φωτὸς οὓσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις, καὶ

καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοη-
θείας, ἀβοηθήτων δύνამις, καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Ὁλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χεῖλεσι
δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν, μεγάλων χαρισμάτων
ἀλλ' ὡ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπείρων σε θαυμάτων.

Βλέψον ἰλέω ὄμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκω-
σιν, ἣν ἔχω καὶ δεινῶν συμφορῶν, ἢ βλάβης ἢ κινδύ-
νων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἔλεει.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε,
ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρ-
ρήκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴαται
τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ ἢ Ὁ Εἰρμός.

„**Τ**ὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, ἢ ἐν βάτῳ, τόκον τὸν
„ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα,
„ Κύριον ὑμνεῖτε, ἢ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Τροπάριον.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, Παρθένε, μὴ παρίδης
σεμνὴ, ποντούμενόν με σάλῳ, βιωτικῶν κυμάτων ἄλ-
λα δίδου μοι, χεῖρα βοηθείας, καταπονούμενῳ κακώσε-
σι τοῦ βίου.

Περιστάσεις, καὶ θλίψεις, καὶ ἀνάγκαι, εὐροσάν με
Ἄγνη, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντο-
θεν ἐκύκλωσαν ἄλλα πρόστηδί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ
μου τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

Εν ταῖς ζάλαις, ἐφευρόν σε λιμένα· ἐν ταῖς λύ-
παις, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχι-
νὴν βοήθειαν· καὶ ἐν ταῖς κινδύνοις ρύστην· καὶ προ-
στάτιν ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε θρόνε, πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε θεία, καὶ
μανναδόχε στάμνε· χαῖρε χρυσῇ λυχνίᾳ, λαμπρᾷ

ἄσβεστε· χαίρε τῶν παρθένων δόξα, καὶ μητέρων ὠραΐσμα καὶ κλέος.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ παυόμενῃ Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδή 3. Ὁ Εἰρμός.

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὡφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Τροπάριον.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λοιπὸν, καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω καταφυγὴν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθῶν; εἰς σέ μόνην ἐλπίζω, εἰς σέ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σέ θαρρῶν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατόν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεοτύμφευτε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀνεξερευνητόν ἐξειπεῖν, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, πῶν τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προτκνουῦσιν, ὡς ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Εν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν, δυνάμιν σου πᾶσιν ὁμολογῶ καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἅς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῶ καὶ γλώσσει πάντοτε.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδης, ἢ δάκρυα, ἢ στεναγμὸν· ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου, ὡς ἀγαθῆ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι

γὰρ πάντα, ὡς πανσθενούς, Δεσπότου Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἐτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτραὴν ταπεινώσιν.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Καὶ τὰ ἐξῆς, ὅσα προεγράφησαν σελ. 489-490. Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, ψάλλομεν ἀργότερον, καὶ γεγωνότερα τῇ φωνῇ, τὰ παρόντα Ἑξαποστειλάρια.

Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παραλάβέ μου τὸ πνεῦμα.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προσάιτις, Παρθέτε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι, τῶν αἰώνιων βασάνων.

Καὶ σέ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλαύθροπον Θεόν· μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκάτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡ· λιόσταλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην.

Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα
ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐγὼ ἐν αὐτῷ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ

ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ.

Μέλλων προσελθεῖν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις, μετὰ τὴν ἀφ' ἑσπέρας εἰδισμένην Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀποδείπνου, σελ. 169. ἕως τέλους τοῦ, Πιστεῦω εἰς ἕνα Θεόν, λέγε μετὰ κατανύξεως τὸν παρόντα Κανόνα, οὐ ἢ ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ῥδὴ ἀ. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Αρτος ζωῆς, αἰωνίζουσῆς γενέσθω μοι, τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, εὐσπλαγχνε Κύριε, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα, καὶ νόσων πολυτρόπων ἀλεξητήριον.

Βεβηλωθεὶς, ἔργοις ἀτόποις ὁ δειλαῖος, τοῦ σου ἀχράντου Σώματος, καὶ θείου Αἵματος, ἀνάξιος ὑπάρχω, Χριστέ τῆς μετουσίας, ἧς με ἀξιώσον.

Θεοτοκίον.

Γῆ ἀγαθῇ, εὐλογημένη Θεόνυμφε, τὸν σταύχυν ἢ βλαστήσασα τὸν ἀγεώργητον, καὶ σωτήριον κόσμῳ, ἀξιώσόν με τοῦτον τρώγοντα σώζεσθαι.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας
 » τὸν στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ
 » πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ
 » Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τροπάριον.

Δακρύων μοι παράσχου Χριστέ ραϊίδας, τὸν ῥύπον τῆς καρδίας μου καθαιρούσας, ὡς ἂν εὐσυνειδότης κεκαθαρμένος, πίσει προσέρχωμαι, καὶ φόβῳ Δέσποτα, ἐν τῇ μεταλήψει τῶν θείων Δώρων σου.

Εἰς ἄφεσιν γενέσθω μοι τῶν πταισμάτων, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα καὶ θείον Αἷμα, εἰς Πνεύματος ἀγίου τε κοινωνίαν, καὶ εἰς αἰώνιον ζωὴν φιλάνθρωπε, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων ἀλλοτριώσιν.

Θεοτοκίον.

Ζωῆς τοῦ Ἄρτου τράπεζα Παναγία, τῷ αἰῶθεν διέλεον καταβάντος, καὶ κόσμῳ καινοτέραν ζωὴν διδόντος, κάμῃ ἀξίωσον νῦν τὸν ἀνάξιον, μετὰ φόβου γεύσασθαι τούτου καὶ ζήσεσθαι.

Ὡδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ἡ θέλησας, δι' ἡμᾶς σαρκωθείς πολυέλεε, τυθῆναι ὡς πρόβατον, διὰ βροτῶν ἀμαρτήματα ὅθεν ἱκετεύω σε, καὶ τὰ ἐμὰ ἐξαλείψαι πλημμελήματα.

Θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα Κύριε, καὶ ὅλον με ἀγίασον, καὶ καταξιώσῃς Δέσποτα, ὅπως κοινωνήσω σου, τῷ μυστικῷ θείῳ Δείπνῳ ὁ ταλαίπωρος.

Θεοτοκίον.

Γλέωσαι, καὶ ἐμοὶ τὸν ἐκ σπλάγγων σου Δέσποινα, καὶ τήρει με ἄρρῦπον, τὸν σὸν ἱκέτην καὶ ἀμεμπτον, ὅπως εἰσδεχόμενος, τὸν νοητὸν μαργαρίτην ἀγιάζωμαι.

Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Καθὼς προέφης Χριστέ, γενέσθω δὴ τῷ εὐτελεῖ δούλῳ σου καὶ ἐν ἐμοὶ, μείνον ὡς ὑπέσχου ἰδοὺ γὰρ τὸ Σῶμα, τρώγω σου τὸ θείον, καὶ πίνω τὸ Αἷμα σου.

Λόγε Θεὸ καὶ Θεῖ, ὁ ἀδραξ γένοιτο τῷ σου Σῶ-

ματος, εἰς φωτισμὸν τῷ ἐσχοτισμένῳ ἔμοι κ', καθαρ-
ρισμὸν, τῆς βεβηλωθείσης ψυχῆς μου τὸ Αἷμά σου.

Θεοτοκίον.

Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, τῆς εὐωδίας τὸ σεπτὸν σκή-
νωμα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, σκευὸς ἐκλογῆς με ἀπέρ-
γασαι, ὅπως τῶν ἀγιασμάτων μετέχω τοῦ τόκῃ σου.

Ὤδὴ δ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νοῦν ψυχὴν καὶ καρδίαν ἀγίασον, Σῶτερ καὶ τὸ
σῶμά μου, καὶ καταξίωσον, ἀκατακρίτως Δέσποτα,
τοῖς φρικτοῖς Μυστηρίοις προσέρχεσθαι.

Ενωθεῖν παιδῶν καὶ τῆς χάριτος, σχοίην τε προσ-
θήκην, ζωῆς τε ἀσφάλειαν, διὰ τῆς μεταλήψεως, τῶν
ἀγίων Χριστὲ Μυστηρίων σου.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος ὁ ἅγιος, ὄλον με ἀγίασον, νῦν
προσερχόμενον, τοῖς θείοις Μυστηρίοις σου, τῆς ἀγίας
Μητρός σου δέησεσι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν Ἄρτον Χριστὲ, λαβεῖν μὴ ὑπερίδης με, τὸ Σῶ-
μα τὸ σὸν, καὶ τὸ θεῖον νῦν Αἷμά σου, τῶν ἀχράν-
των Δέσποτα, καὶ φρικτῶν Μυστηρίων σου, μετασ-
χεῖν τῷ ἀδελφῷ, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο γένοιτο
δέ μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ ἀθάνατον.

Ὤδὴ ε'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Πηγὴ ἀγαθῶν, ἡ μετάληψις Χριστέ τῶν ἀθανάτων
σου, νῦν Μυστηρίων γενηθήτω μοι, φῶς καὶ ζωὴ καὶ
ἀπάθεια, καὶ πρὸς ἀρετῆς θειοτέρας, προκοπὴν καὶ ἐ-
πίδοσιν, πρόξενος μόνη ἀγαθῆ, ὅπως δοξάζω σε.

Ρυσθεῖν παιδῶν, καὶ ἐχθρῶν, καὶ ἀναγκῶν, καὶ
πάσης θλίψεως, τρόμφω καὶ πόθῳ προσίων τανῦν,
μετ' εὐλαβείας φιλάνθρωπε, σὲ τοῖς ἀθανάτοις, καὶ

Θείοις Μυστηρίοις, καὶ ψάλλον σοι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα Χριστὸν, ἢ τεκῆσα ὑπὲρ νῆν, Θεοχαρίτωτε, ἐκδυσωπῶ σε νῦν ὁ δοῦλός σου, τὴν καθαρὰν ὁ ἀκάθαρτος· Μέλλοντά με νῦν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις προσέρχεσθαι, κάθαρον ὄλον μολυσμῶ, σαρκὸς καὶ πνεύματος.

Ὁδὴ η΄. Ἰὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῶν οὐρανίων καὶ φρικτῶν, καὶ ἁγίων σου Χριστέ νῦν Μυστηρίων, καὶ τοῦ Θείου σου Δείπνου καὶ μουσικοῦ, κοινωνὸν γενέσθαι καὶ με καταξίωσον, τὸν ἀπεγνωστὸν ὁ Θεός Σωτήρ μου.

Υπὸ τὴν σὴν καταφυγῶν, εὐσπλαγχνίαν ἀγαθὴ, κράζω σοι φόβῳ· Ἐν ἐμοὶ μείνον Σῶτερ, καὶ γὰρ ὡς ἔφης ἐν σοί· Ἰδοὺ γὰρ, θαρρῶν τῷ ἐλέει σου, τρώγω σου τὸ Σῶμα, καὶ πίνω σου τὸ Αἷμα.

Φρίττω δεχόμενος τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῶ ὡσεὶ κηρὸς καὶ ὡσεὶ χόρτος· ὦ φρικτοῦ Μυστηρίου! ὦ εὐσπλαγχνίας Θεοῦ! πῶς Θείου Σώματος καὶ Αἵματος, ὁ πηλὸς μετέχω, καὶ ἀφθαρτοποιοῦμαι.

Ὁδὴ θ΄. Ἀναρχοῦ γεννήτορος.

Χριστὸς ἐστὶ γεύσασθε, καὶ ἴδετε ὁ Κύριος· δι' ἡμᾶς καὶ ἡμᾶς γὰρ πάλαι γενόμενος, ἅπαξ ἑαυτὸν τε προσάξας, ὡς προσφοράν, Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, αἰεὶ σφαγιαζεται, ἁγιάζων τοὺς μετέχοντας.

Ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, ἁγιασθεῖν Δέσποτα, φωτισθεῖν, σωθεῖν, γενοίμην οἶκός σου, τῇ τῶν Μυστηρίων μεδέξει τῶν ἱερῶν, ἐνοικόν σε ἔχων, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εὐεργέτα πολυέλεε.

Ως πῦρ γενηθήτω μοι, καὶ ὡσεὶ φῶς τὸ Σῶμά σου, καὶ τὸ Αἷμα Σωτήρη μου τὸ τιμιώτατον, φλέγον ἀμαρτίας τὴν ὕλην, καὶ ἐμπιπρῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας, καὶ ὅλον φωτίζον με, προσκυνεῖν σε τὴν Θεότητα.

Θεοτοχίον.

Θεὸς σεσώμάτωται, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου ὅθεν πάσα ὑμνεῖ σε γενεὰ Δέσποινα· Νόων τε τὰ πλήθη δοξάζει, ὡς διὰ σοῦ σαφῶς κατιδόντα, τὸν πάντων δεσπόζοντα, οὐσιωθέντα τὸ ἀνθρώπινον.

Καὶ εὐθύς τὸ, "Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, Τρισάγιον· Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν." Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ ἀπολυσις.

Τῆ Δε ΕΠΑΥΡΙΟΝ,

Μετὰ τὴν συνήθη Ἑωθινήν προσευχήν, λέγε· Τρισάγιον· Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν· "Ὅτι σοῦ ἐστὶ· Κύριε ἐλέησον, ἱβ'. Δόξα, καὶ νῦν· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς ἐπομένους ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ κβ'. 22.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με, ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατέσκήνωσεν.

Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέδρεψέ με· τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν.

Ἠδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Ἡ ράβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταίμε παρέκάλεσαν.

Ἡτοίματας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἔξεναντίας τῶν θλιβόντων με.

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ χγ'. 23.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν.

Τις ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς σήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

Ἄθῶος χερσὶ, καὶ καθαρός τῇ καρδίᾳ, ὃς ἐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ κόλπῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, Κίριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΨΑΛΜΟΣ ριέ. 115.

Επίσευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.
Εγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Πᾶς ἄνθρωπος
 ψεύστης.

Τὶ ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀντα-
 πέδωκέ μοι;

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου
 ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παν-
 τὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Ω Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σὸς, ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ
 υἱὸς τῆς παιδείας σου· διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου.

Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυ-
 ρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παν-
 τὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ
 σου Ἱερουσαλήμ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος πλ. β'.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχ-
 θεῖς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποίων
 τῷ ἀχρόντισσῳ Σώματος καὶ Αἵματος· μή με ἐξουδενώ-
 σης ἀπὸ τοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Εἰς τὴν μετάληψιν τῶν ἀγιασμάτων σου, πῶς ἀ-
 ναιδεσθῶ ὁ ἀνάξιος; εἰάν γὰρ τολμήσω σοι προσελ-
 θεῖν σὺν τοῖς ἀξίοις, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ
 ἔστι τοῦ Δέπνου, καὶ κατάκρισιν προξενήσω τῇ πο-
 λυαμαρτήτῳ μου ψυχῇ· καθάρισον Κύριε, τὸν ρύπον
 τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶτόν με ὡς φιλαίθρωτος πιλῆνης

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων·
πρὸς σέ κατέφυγον ἀγνή, σωτηρίας δέόμενος· Ἐπί-
σχεψαι τὴν ἀσθενουσαν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε
τῷ Υἱῷ σου, καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναι μοι τὴ ἀφεσιν,
ᾧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Τη δὲ ἀγία καὶ Μεγάλη Πέμπτη, τὸ παρὸν.
τε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δεί-
πνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαρ-
γυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο· καὶ ἀνόμοις κριταῖς σέ
τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐ-
ραστὰ, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον· φεῦγε ἀ-
κόρεστον ψυχὴν, τὴν Διδασκάλω τοιαῦτα τολμήτα-
σαν. Ὁ περὶ πάντα ἀγαθὸς Κύριε δόξα σοι.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ. Μετανοίας ὅσας βούλει· καὶ
εὐθύς τὰς ἐπομένας ἰκετηρίους Εὐχὰς.

ΣΤΙΧΟΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ

Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ προσέρχεσθαι τοῖς ἀχράντοις
Μυστηρίοις.

Μέλιων φαγεῖν, ἀνθρώπε, Σῶμα Δεσπότου,
φόβῳ πρόσελθε, μὴ φλεγῆς, πῦρ τυγχάνει·
Θεῖον δὲ πίνων Αἷμα πρὸς μετουσίαν,
πρῶτον καταλάγηδι τοῖς σέ λουποῦσιν,
ἔπειτα θαρρῶν μυστικὴν βρῶσιν φάγε.

Ἄλλοι ὅμοιοι.

Πρὸ τοῦ μετασχεῖν τῆς φρικώδους θυσίας,
τοῦ ζωοποιῦ Σώματος τοῦ Δεσπότου,
τῷδε πρόσευξαι τῷ τρόπῳ μετὰ τρόμου.

ΕΥΧΗ Α΄ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ
τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὁρατῆς καὶ ἀο-

ράτου κτίσεως δημιουργός, ὁ τοῦ ἀρχαίου Πατρὸς συναΐδιος Υἱός, καὶ συναίναρχος, ὁ δὲ ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σάρκα φορέσας, καὶ σταυρωθεὶς, καὶ τυθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκίῳ σου Αἵματι ἀναπλάσας τὴν φθαρῆσαν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας φύσιν ἡμῶν· αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι καμοῦ τῆ ἀμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Ἡμαρτον γὰρ Κύριε, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμι ἄξιός ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου· παρώργισα γάρ σου τὴν ἀγαθότητα, τὰς σὰς ἐντολάς παραβὰς, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῖς σοῖς προσταγμασιν. Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, ἀνεξίκακος ὢν, μακρόθυμος τε καὶ πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, τὴν ἐμὴν πάντως ἀναμμένων ἐπιστροφὴν. Σὺ γὰρ εἶπας, φιλάνθρωπε, διὰ τοῦ Προφήτου σου, ὅτι οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ γὰρ βούλει, Δέσποτα, τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδὲ εὐδοκεῖς ἐπ' ἀπώλεια ἀνθρώπων, ἀλλὰ θέλεις πάντας σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Διὸ καὶ γὰρ, εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ αὐτῆς τῆς προσκαίρου ζωῆς, ὅλον ἑμαυτὸν ὑποτάξας τῇ ἀμαρτίᾳ, καὶ ταῖς ἡδοναῖς δουλώσας, καὶ τὴν σὴν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ ποίημα καὶ πλάσμα σὸν γεγωνός, οὐκ ἀπογινώσκω τὴν ἑμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δὲ σῇ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ θαρρήσας προσέρχομαι. Δέξαι οὖν καμὲ, φιλάνθρωπε Χριστέ, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Ληστὴν, ὡς τὸν Τελώνην, καὶ ὡς τὸν Ἄσωτον· καὶ ἄρον μου τὸ βαρὺ φορτίον τῶν ἀμαρτιῶν, ὃ τὴν ἀμαρτίαν αἵρων τοῦ κόσμου, καὶ τὰς

ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἴωμενος· ὁ τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους πρὸς σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀναπαύων· ὁ μὴ ἐλθὼν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· καὶ καθάρισόν με ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· δίδαξόν με ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου· ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου, τῶν ἀγιωσμάτων σου τὴν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνωθῶ τῷ ἁγίῳ Σώματί σου καὶ Αἵματι, καὶ ἔξω σε ἐν ἐμοὶ κατοικοῦντα καὶ μένοντα, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι. Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου· καὶ μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο ἡ μετάληψις τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων σου, μὴ δὲ ἀσθενῆς γενοίμην ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δός μοι, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· ὅπως ἂν καγὼ, σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σε, μέτοχος γένωμαι τῶν ἀκηράτων σε ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασας τοῖς ἀγνοῦσί σε, Κύριε· ἐν οἷς δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β'. ΤΟΙΣ ΑΥΤΟΙΣ.

Οἶδα Κύριε, ὅτι ἀναξίως μεταλαμβάνω τῆ ἀχράντου σου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ ἐνοχός εἰμι, καὶ κρίμα ἐμαυτῷ ἐσθίω καὶ πίνω, μὴ διακρίνων τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα σε τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου· ἀλλὰ τοῖς οἰκτιρμοῖς σε θάρρῶν, προσέρχομαί σοι τῷ εἰπόντι· Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καγὼ ἐν αὐτῷ. Σπλαγχνίσθητι ὦν, Κύριε, καὶ μὴ παραδειγματίσης με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ ποιήσον μετ' ἐμοῦ κατὰ τὸ ἐ-

λεός σου· καὶ γενέσθω μοι τὰ ἅγια ταῦτα εἰς ἰασίν, καὶ κάθαρσιν, καὶ φωτισμὸν, καὶ φυλακτήριον, ἢ σωτηρίαν, καὶ ἀγιασμὸν ψυχῆς καὶ σώματος· εἰς ἀποτροπὴν πάσης φαντασίας, καὶ πονηρᾶς πράξεως, καὶ ἐνεργείας διαβολικῆς, κατὰ διάνοιαν τῆς ἐν τοῖς μέλεσί μου ἐνεργουμένης· εἰς παρρησίαν καὶ ἀγάπην τὴν πρὸς σέ· εἰς διόρθωσιν βίου καὶ ἀσφάλειαν· εἰς αὐξήσιν ἀρετῆς καὶ τελειότητος· εἰς πλήρωσιν ἐντολῶν· εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν· εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τῷ φοβεροῦ βήματός σου· μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

ΕΥΧΗ Γ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Κύριε ὁ Θεός μου, οἶδα, ὅτι ἐκ εἰμὶ ἄξιος, εἰ δὲ ἵκανός, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσελθῆς τοῦ οἴκου τῆς ψυχῆς, διότι ὅλη ἔρημος καὶ καταπεσῶσα ἐστί, καὶ οὐκ ἔχεις παρ' ἐμοὶ τόπον ἄξιον τοῦ κλῖναι τὴν κεφαλὴν· ἀλλ' ὡς ἐξ ὕψους δι' ἡμᾶς ἐταπεινώσας σεαυτὸν, συμμετρίασον καὶ νῦν τῇ ταπεινώσει μου. Καὶ ὡς κατεδέξω ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, οὕτω κατάδεξαι καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς, καὶ ἐν τῷ ἐσπιλωμένῳ μου σώματι εἰσελθεῖν. Καὶ ὡς οὐκ ἀπηξίωσας εἰσελθεῖν, καὶ συνδειπνῆσαι ἀμαρτωλοῖς, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τῷ λεπρῷ, οὕτω κατάδεξαι εἰσελθεῖν καὶ εἰς τὸν οἶκον τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τοῦ λεπροῦ καὶ ἀμαρτωλῶ. Καὶ ὡς ἐκ ἀπίστω τὴν ὁμοίαν μοι Πόρνην καὶ ἀμαρτωλὸν, προσερχομένην καὶ ἀπτομένην σου, ὅτῳ σπλαγχνίσθητι καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, προσερχομένῳ καὶ ἀπτωμένῳ σε. Καὶ ὡς οὐκ ἐβδελύξω τὸ ρυπαρὸν ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγὲς καταφιλοῦν σε, μηδὲ ἐμὲ βδελύξῃ τὸ ρυπαρώτερον ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγέστερον, μηδὲ τὰ ἔμμυσά, καὶ ἀκάθαρτά μου χεῖλη καὶ βέβηλα.

καὶ τὴν ἀκαθαρτοτέραν με γλῶσσαν. Ἀλλὰ γενέσθω μοι ὁ ἄνθραξ τῆ παναγίου σε Σώματος, καὶ τῆ τιμίου σε Αἵματος, εἰς ἀγιασμόν, καὶ φωτισμόν, ἢ ῥῶσιν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς καὶ τῆ σώματος εἰς κουφισμόν τοῦ βάρους τῶν πολλῶν με πλημμελημάτων· εἰς φυλακτῆριον πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας· εἰς ἀποτροπὴν καὶ ἐμπόδιον τῆς φαύλης μου καὶ πονηρᾶς συνηθείας· εἰς ἀπονέκρωσιν τῶν παθῶν· εἰς περιποίησιν τῶν ἐν τῶν σου· εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος, ἢ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν. Οὐ γὰρ ὡς καταφρονῶν προσέρχομαί σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἀλλ' ὡς θαρρῶν τῇ ἀπάτῳ σε ἀγαθότητι· καὶ ἵνα μὴ, ἐπιπολὺ ἀφισάμενος τῆς κοινωνίας σου, θηριάλωτος ὑπὸ τῆ νοητῆ λύκου γένωμαι. Διὸ δέομαί σε, ὡς μόνος ὢν ἅγιος, Δέσποτα, ἀγίασόν με τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τὸν νῆν καὶ τὴν καρδίαν, τὰς νεφρὰς καὶ τὰ σπλάγχνα, καὶ ὅλον με ἀνακαίνισον, καὶ ῥίξωσον τὸν φόβον σε ἐν τοῖς μέλεσί με, καὶ τὸν ἀγιασμόν σε ἀεξάλειπτον ἀπ' ἐμοῦ ποιήσον. Καὶ γενοῦ μοι βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ, κυβερνῶν ἐν εἰρήνῃ τὴν ζωὴν με, καταξιῶν με καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σε παραστάσεως μετὰ τῶν Ἁγίων σε· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντου σε Μητρὸς, τῶν αὐλῶν σου λειτουργῶν, καὶ ἀχράντων Δυναμέων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Δ' ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ.

Οὐκ εἰμι ἱκανός, Δέσποτα Κύριε, ἵνα εἰσέλθῃς ὑπὸ τὴν στέγην τῆς ψυχῆς με ἀλλ' ἐπειδὴ βέλει σύ, ὡς φιλάνθρωπος, οἰκεῖν ἐν ἐμοί, θαρρῶν προσέρχομαι. Κελεύεις, ἀναπετάσω τὰς πύλας, ἃς σύ μόνος ἐδημιούργησας, καὶ εἰσέρχῃ μετὰ φιλάνθρωπίας, ὡς πέφυκας εἰσέρχῃ, καὶ φωτίζεις τὸν ἐσκοτισμένον με

λογισμὸν. Πιστεύω, ὡς τοῦτο ποιήσεις· ὃ γὰρ Πάρ-
νην προσελθῶσάν σοι μετὰ δακρύων ἀπέφυγες, οὐδὲ
Τελώνην ἀπεβάλου μετανοήσαντα, οὐδὲ Δηστὴν ἐπι-
γνόντα τὴν βασιλείαν σου ἀπεδίωξας, οὐδὲ Διώκτην
μετανοήσαντα κατέλιπες, ὃ ἦν· ἀλλὰ τὰς ὑπὸ τῆς με-
τανοίας σοι προσαχθέντας, ἅπαντας ἐν τῷ χορῷ τῶν
σῶν φίλων κατέταξας, ὃ μόνος ὑπάρχων εὐλογημένος
πάντοτε, νῦν, καὶ εἰς τὰς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, ἀγέ, ἀφες, ἰλάσθητι,
καὶ συγχώρησόν μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀχρείῳ, καὶ
ἀναξίῳ δούλῳ σου τὰ πταισμάτα, καὶ πλημμελήματα,
καὶ παραπτώματά μου, ὅσα σοι ἐκ νεότητός μου, μέχρι
τῆς παρέσης ἡμέρας καὶ ὥρας ἤμαρτον, εἴτε ἐν γνώσει
καὶ ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγοις, ἢ ἐργοῖς, ἢ ἐνθυμήμασιν,
ἢ διανοήμασι καὶ ἐπιτηδεύμασι, καὶ πάσαις με ταῖς
αἰσθήσεσι. Καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῆς ἀσπόρως κυρσίας
σε παναχραύτη, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μητρός
σου, τῆς μόνης ἀκαταισχύνη ἐλπίδος, καὶ προσασίας,
καὶ σωτηρίας μου, καταξιώσόν με ἀκατακρίτως μεταλα-
βεῖν τῶν ἀχραύτων, καὶ ἀθανάτων, καὶ ζωοποιῶν καὶ
φρικτῶν Μυσηρίων σε, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν
αἰώνιον· εἰς ἁγιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ ῥώμην, καὶ
ἴασιν καὶ ὑγίαν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ εἰς
ἐξάλειψιν, καὶ παντελῆ ἀφανισμόν τῶν πονηρῶν μου
λογισμῶν, καὶ ἐνθυμήσεων, καὶ προλήψεων, καὶ νυκ-
τερινῶν φαντασιῶν τῶν σκοτεινῶν, καὶ πονηρῶν πνευ-
μάτων. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις,
καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ προσκύνησις, σὺν τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Σ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώποις ἀφιέναι ἀμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, πάριδέ μου πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πταίσματα, καὶ ἀξιώσον με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν θείων, ἢ ἐνδόξων, καὶ ἀχραύτων ἢ ζωοποιῶν σε Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς προσθήκην ἀμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθαρισμόν, ἢ ἀγιασμόν, ἢ ἀρράβωνα τῆς μελλούσης ζωῆς ἢ βασιλείας· εἰς πείρασ, ἢ βοήθειαν, καὶ ἀνατροπὴν τῶν ἐναντίων, ἢ εἰς ἐξάλειψιν τῶν πολλῶν με πλημμελημάτων. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἐλέος, ἢ οἰκτιρῶν, ἢ φιλανθρωπίας, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ (*).

Απὸ ρυπαρῶν χειλέων, ἀπὸ βδελυρᾶς καρδίας, ἀπὸ ἀκαθάρτου γλώττης, ἐκ ψυχῆς ρερυπωμένης, δέξαι δέησιν, Χριστέ μου· καὶ μὴ παρωσάμενός μου, μὴ τὸς λόγους, μὴ τοὺς τρόπους, μηδὲ τὴν ἀναισχυντίαν, δός μοι παρρησίαν λέγειν, ἢ βεβύλευμαι (1). Χριστέ μου μάλλον δὲ καὶ δίδαξόν με, τί με δεῖ ποιεῖν ἢ λέγειν. Ἦμαρτον ὑπὲρ τὴν Πόρνην, ἢ, μαθούσα ποῦ κατὰ γεις, μύρον ἐξωνησαμένη, ἦλθε τολμηρῶς ἀλεῖψαι σὲ τὸς πόδας τῆ Χριστῆ μου, τῆ Δεσπότῃ καὶ Θεοῦ μου.

(*) Ἡ Εὐχή αὕτη, ἐν μὲν ταῖς ἀρχαιότεραις τοῦ Ὁρολογίου ἐκδόσεσιν, ἀποδίδεται εἰς Συμαῶν τὸν Νεὸν Θεολόγον, καθὼς καὶ εὐρίσκεται τῶντι ἀπαραλλάκτος ἐν τῷ τέλει τῶν διὰ στίχων συγγραμμάτων αὐτοῦ, τῶν ἐν Βενετίᾳ τῷ 1790 ἔτει ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Ζαγοραῖου ἐκδοθέντων. Ἐν τισὶ δὲ τῶν νεοτυπῶτων Ὁρολογίων, ἐπομένως καὶ ἐν τῷ παρόντι, ἐπιγράφεται τῷ ὀνόματι Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· διότι εὐρίσκεται καὶ ἐν ταῖς τούτου συγγραμμάσι, σελ. 691 τοῦ Α'. Τόμ. τῆς ἐν Παρίσι. ἐκδόσ. 1712. μετὰ τινος ὁμοιομορφίας, ἣτις καὶ σημειοῦται ἐνταῦθα, πρὸς γνώσιν τοῦ ἀναγνώστου.

(1) Ἐν τοῖς τοῦ Δαμ. ἢ βεβύλευμαι, ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης Μυτιλήνης

Ὡς ἐκείνην οὐκ ἀπόσω, προσελθούσαν ἐκ καρδίας, μηδ' ἐμὲ βδελύξῃ, Λόγε· σοὶς δὲ πάρασχέ μοι πόδας, καὶ κρατῆσαι, καὶ φιλήσαι, καὶ τῷ ρείθρῳ τῶν δακρύων, ὡς πολυτιμῆτῳ μύρῳ, τούτους τολμηρῶς ἀλείψαι.

Πλῦνόν με τῆς δάκρυσί μου, καθάρων αὐτοῖς με, Λόγε, ἄφες ἢ τὰ πταίσματά μου, ἢ συγγνώμην πάρασχέ μοι (1). Οἶδας τῶν κακῶν τὸ πλῆθος, οἶδας ἢ τὰ τραύματά μου, καὶ τῆς μώλωπας ὀρᾶς μου· ἀλλὰ ἢ τὴν πίστιν οἶδας, καὶ τὴν προθυμίαν βλέπεις, καὶ τῆς ξυναγμῶν ἀκείεις. Οὐ λανθάνει σε, Θεέ μου, ποιητά μου, λυτρωτά μου, εἰδὲ σταλαγμῶν δακρύων, εἰδὲ σταλαγμῶν τι μέρος (2). Τὸ μὲν ἀκατέργαστόν με ἔγνωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου ἐπὶ τὸ βιβλίον δέ σου, καὶ τὰ μήπω πεπραγμένα, γεγραμμένα σοι τυγχάνει. Ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου, ἴδε μου τὸν κόπον, ὅσος· καὶ τὰς ἀμαρτίας πάσας ἄφες μοι, Θεέ τῶν ὄλων· ἵνα καθαρᾷ καρδίᾳ, περιτρόμῳ διανοίᾳ, καὶ ψυχῇ συντετριμμένῃ, τῶν ἀχράντων σου μετᾶσχω, καὶ πανάγων Μυσηρίων, οἷς ζοῦνται καὶ θεοῦνται, πᾶς ὁ τρώγων σε καὶ πίνων, ἐξ εἰλικρινοῦς καρδίας. Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτά μου· Πᾶς ὁ τρώγων με τὴν Σάρκα, πίνων δέ με καὶ τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μὲν οὗτος μένει, ἐν αὐτῷ δ' ἐγὼ τυγχάνω. Ἀληθὴς ὁ λόγος πάντως τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ μου· τῶν γὰρ θείων ὁ μετέχων, καὶ θεοποιῶν χαρίτων, οὐμένουν, οὐκ ἔστι μόνος, ἀλλὰ μετὰ σοῦ, Χριστέ μου, τῷ φωτὶ τῷ Τρισηλίου, τῷ φωτίζοντος τὸν κόσμον (3). Ἴνα γοῦν μὴ μόνος μένω, δίχα σοῦ τοῦ ζωοδότου, τῆς προῆς μου, τῆς ζωῆς μου, τοῦ ἀγαλλιάματός μου, τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας, διὰ τοῦτό σοι προσῆλθον, ὡς ὀρᾶς, μετὰ δακρύων, καὶ ψυχῆς συντετριμμένης,

(1) Ἐλλείπει τὸ ἡμίστιχον τοῦτο.

(2) Μετὰ τοῦτο κεῖται ἕτερον ἡμίστιχον, « οὐδὲ κίνημα καρδίας ».

(3) Ἐλλείπει τὸ ἡμίστιχον τοῦτο.

λύτρον τῶν ἐμῶν πταισμάτων ἰκετεύων τῷ λαβεῖν με
καὶ τῶν σῶν ζωπαρόχων, καὶ ἀμέμπτων Μυστηρίων
μετασχεῖν ἀκατακρίτως· ἵνα μείης, καθὼς εἶπας,
μετ' ἐμοῦ τοῦ τρισαθλίου· ἵνα μὴ, χωρὶς εὐρῶν με
τῆς σῆς χάριτος ὁ πλάνος, ἀφαρπάσῃ με δολίως,
καὶ πλανήσας ἀπαγάγῃ τῶν θεοποιῶν σου λόγων.
Διὰ τοῦτό σοι προσπίπτω, καὶ θερμῶς ἀναβοῶ σοι·
Ὡς τὸν Ἄσωτον ἐδέξω, καὶ τὴν Πόρνην προσελθούσαν,
οὕτω δέξαι με τὸν πόρνον, καὶ τὸν ἄσωτον, οἰκτίρμον,
ἐν ψυχῇ συνετριμμένῃ· νῦν γὰρ προτερχόμενός σοι (1),
οὐδα, Σῶτερ, ὅτι ἄλλος, ὡς ἐγώ, οὐκ ἔπταισέ σοι,
ἐδὲ ἔπραξε τὰς πράξεις, ἃς ἐγὼ κατειργασάμην.
Ἀλλὰ τοῦτο πάλιν οἶδα, ὡς ὁ μέγιστος πταισμάτων,
οὐχ ἁμαρτημάτων πλήθος (2), ὑπερβαίνει τῷ Θεῷ μου
τὴν πολλὴν μακροθυμίαν, ἢ φιλανθρωπίαν ἄκραν (3)·
ἀλλ' ἐλαίω (4) συμπαθείας, τῆς θερμῶς μετανόουτας,
καὶ καθαίρεις, ἢ λαμπρύνεις, ἢ φωτὸς ποιεῖς μετόχος,
κοινωνοὺς Θεότητός σου ἐργαζόμενος ἀφθόνως·
καὶ, τὸ ξένον καὶ Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώπων διανοίαις,
ὁμιλεῖς αὐτοῖς πολλάκις, ὥσπερ φίλοις σου γνησίοις.
Ταῦτα τολμηρὸν ποιεῖ με, ταῦτά με πτεροῖ, Χριστέ μου.
Καὶ θαρρῶν ταῖς σαῖς πλουσίαις (5) πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίαις,
χαίρων τε καὶ τρέμων ἅμα (6), τοῦ πυρὸς μεταλαμβάνω,
χόρτος ὢν, καὶ ξένον θαῦμα· ὀροσιζόμενος ἀφράσως (7),
ὥσπερουῖν ἢ βιάτος πάλαι, ἢ ἀφλέκτως καιομένη.
Τοίνυν εὐχαρίστῳ γνώμῃ, εὐχαρίστῳ δὲ καρδίᾳ,

(1) Τὰ δύο ταῦτα ἡμίστιχα ἀποδίδονται εἰς τὴν ἀνωτέρω ἔνοιαν οὕτως· “ ἐν
ψυχῇ συνετριμμένη, νῦν με προτερχόμενόν σοι ”· εἶτα γίνεται ἑτέρου νοήματος ἀρχή·
“ Οἶδα, Σῶτερ, . . . ”

(2) Μετὰ τοῦτο κεῖται, “ οὐδὲ πράξεως αἰσχροτήτες ”.

(3) Καὶ τὰ δύο ἐνούονται εἰς ἓν ἡμίστιχον· “ τὴν πολλὴν φιλανθρωπίαν ”.

(4) Γράφεται “ ἐλαίω ”.

(5) Γράφ. “ Καὶ θαρρῶν σου ταῖς πλουσίαις ”.

(6) Γράφ. “ χαίρων ἅμα τε καὶ τρέμων ”.

(7) Γράφεται εἰσα· “ νῦν ὀροσιζόμενος ἀφράσως, ὥσπερ καὶ ἡ βιάτος πάλαι ”.

εὐχαρίστοις μέλεσί μου, τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σαρκός μου, προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω, καὶ δοξάζω σε, Θεέ μου, ὡς εὐλογημένον ὄντα, νῦν τε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΕΥΧΗ Ἡ ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ.

Ο μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος Κύριος, ὁ δὲ οἶκτον φιλανθρωπίας ἀνεκδήγητον τὸ ἡμέτερον ὅλον προσλαβέμενος φύραμα, ἐκ τῶν ἀγνῶν καὶ παρθενικῶν αἱμάτων τῆς ὑπερφυῶς κυησάσης σε, Πνεύματος ἁγίου ἐπέλευσει, καὶ εὐδοκία Πατρὸς αἰδίου, Χριστὲ Ἰησοῦ, σοφία Θεοῦ, καὶ εἰρήνη, καὶ δύναμις ὁ τῷ προσλήμματί σου τὰ ζωοποιὰ καὶ σωτήρια πάθη καταδέξάμενος, τὸν Σταυρὸν, τοὺς Ἕλους, τὴν Δόγχην, τὸν Θάνατον, νέκρωτόν μου τὰ ψυχοφθόρα πάθη τοῦ σώματος. Ὁ τῇ ταφῇ σου τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, θάψον μου διὰ τῶν ἀγαθῶν λογισμῶν τὰ πονηρὰ διαβούλια, καὶ τὰ τῆς πονηρίας πνεύματα διασκέδασον. Ὁ τῇ τριμέρῳ σου καὶ ζωηφόρῳ Ἀναστάσει τὸν πεπτωκότα Προπάτορα ἀναστήσας, ἀνάστησόν με τῇ ἀμαρτίᾳ κατολισθήσαντα, τρόπους μοι μετανοίας ὑποτιδέμενος. Ὁ τῇ ἐνδόξῳ σου Ἀγαλήψει τῆς σαρκὸς θείσας τὸ πρόσλημα, καὶ τοῦτο τῇ δεξιᾷ καδέδρα τιμήσας τοῦ Πατρὸς, ἀξιώσόν με, διὰ τῆς τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων μεταλήψεως, τῆς δεξιᾶς μερίδος τῶν σωζομένων τυχεῖν. Ὁ τῇ ἐπιδημίᾳ τοῦ παρακλήτου Πνεύματος σκευὴ τίμια τοὺς ἱεροῦς σε Μαθητὰς ἐργασάμενος, δοχεῖον καμὲ τῆς αὐτοῦ ἀνάδειξον ἐπέλευσεως. Ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι κρῖναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, εὐδόκησον καμὲ προὔπαντῆσαι σοι ἐν νεφέλαις τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ μου, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σε ἵνα ἀτελευτήτως δοξολογῶ καὶ ἀνυμνῶ σε, σὺν τῷ αἰάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ,

καὶ ζωοποιῶ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Θ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα, καὶ τῶν δευρῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι· ἀλλὰ σὺ, Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ Τελώνην δικαιοῦσας, καὶ Χανααναίαν ἐλεήσας, καὶ τῷ Ἀηστῇ Παραδείσου πυλάς ἀνοίξας, ἀνοίξόν μοι τὰ σπλάγχνα τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ δέξαι με προσερχόμενον καὶ ἀπτόμενόν σου, ὡς τὴν Πόρνην καὶ τὴν Αἱμόρρουν· ἡ μὲν γὰρ τοῦ κρασπέδου σου ἀψαμένη, εὐχερῶς τὴν ἴασιν ἔλαβεν· ἡ δὲ τοὺς σούς ἀχράντους πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἀμαρτημάτων ἐκομίσασατο. Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλεεινός, ὄλον σου τὸ Σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μὴ καταφλεχθεῖν· ἀλλὰ δέξαι με, ὡσπερ ἐκείνας, καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἀμαρτίας ἐγκλήματα· πρεσβείαις τῆς ἀσπόρους τεκούσης σε, καὶ τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ι'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι, ὃν πρῶτος εἰμί ἐγώ. Ἐπι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ ἀχράντον Σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σε· Ἐλέησόν με, καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκείσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζῆναι αἰώνιον Ἀμήν.

**Ἀπερχόμενος δὲ μεταλαβεῖν, λέγε τοὺς παρόντας
Στίχους τοῦ Μεταφραστοῦ.**

Ἰδοῦ, βαδίζω πρὸς θεῖαν Κοινωνίαν
Πλαστουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ.
πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀνάξιους φλέγον·
ἀλλ' οὖν κἀθάρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Εἶτα,

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον γιέ Θεοῦ,
κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου
τὸ Μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ
Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ἀηστὴς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθη-
τί μου, Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ τοὺς Στίχους τούτους.

Θεουργὸν Αἷμα φρίξον ἄνθρωπε, βλέπων·
ἄνδραξ γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀνάξιους φλέγων.
Θεοῦ τὸ Σῶμα, καὶ θεοὶ με, καὶ τρέφει·
θεοὶ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Εἰθελξας πόθῳ με, Χριστέ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ θεῷ
σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατὰφλεξον πυρὶ αὐτῷ τὰς ἀμαρ-
τίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς κατὰ-
ξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθὴ πα-
ρουσίας σου.

Εν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου, πῶς εἰσελεύ-
σομαι ὁ ἀνάξιος; εἰάν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς
τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ
γάμου, καὶ δέσμιος ἐβαλοῦμαι ὑπὸ πᾶν Ἀγγέλων·
καθάρισον Κύριε τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶ-
σόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχην·

Δέσποτα φιλάνθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός
μου, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο τὰ ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ

ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν, καὶ ἀγιασμόν
 ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρράβωνα τῆς μελλού-
 σης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολ-
 λαῖσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστὶ, τίθεσθαι
 ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν. Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, κ. τ. λ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

μετὰ τὴν θείαν Μετάληψιν.

Στίχοι εἰς τὴν Εὐχαριστίαν ταύτην προτρεπτικοί.

Ἐπὶ δὲ τύχῃς, τῆς καλῆς μετουσίης,
 τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων,
 ὕμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα,
 καὶ τάδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε·

Δόξα σοι, ὁ Θεός. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Καὶ εὐθύς τὰς ἐπομένας εὐχαριστηρίου Εὐχάς.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με
 τὸν ἀμαρτωλὸν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν ἀγια-
 σμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν
 ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχραντῶν σου, καὶ ἐπουρανίων
 δωρεῶν κατηξίωσας. Ἀλλὰ Δέσποτα φιλόανθρωπε, ὁ
 ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανῶν τε καὶ ἀναστάς, καὶ χαρισάμενος
 ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιά σου Μυστήρια, ἐπ'
 εὐεργεσίᾳ καὶ ἀγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
 ἡμῶν, δός γενέσθαι ταῦτα καὶ μοὶ εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ
 σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν
 τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρήνην τῶν ψυχι-

κῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυτον, εἰς ἀγά-
πην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν
τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας σε χάριτος,
καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν· ἵνα ἐν τῷ ἁγιασμῷ
σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημο-
νεύω διαπαντός, καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ
ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τῷ τῆδε βίβ
ἀπάρας, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν αἰδίων κατα-
τήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἦχος ὁ ἀκα-
τάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἠδονὴ τῶν καθαρῶντων
τοῦ σου προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἶ
τὸ ὄντως ἐφετόν, καὶ ἡ ἀνεκφραστός εὐφροσύνη τῶν ἀ-
γαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα
ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεὸς, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καὶ θε-
μισουργὲ τῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ σοὶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς
παρέσχου μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀ-
χραϊνῶν καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων. Δέομαι οὖν σου,
ἀγαθὲ καὶ φιλανθρώπε· Φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην
σου, καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σε σκιᾷ· καὶ δώρησαί μοι
ἐν καρδίᾳ συνειδότι, μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς ἐ-
παξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἄφεισιν ἀ-
μαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν·
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν
αἰώνων· Ἀμήν.

ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ.

Ὁ δούς τροφήν μοι σάρκα σὴν ἐκουσίως,
ὁ πῦρ ὑπάρχων, καὶ φλέγων ἀναξίους.

μὴ δὴ καταφλέξῃς με, μὴ πλαστουργέ μου
 μᾶλλον δίελθε πρὸς μελῶν μου συνδέσεις,
 εἰς πάντα ἄρμους, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν.
 Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὅλων μου πταισμάτων
 ψυχὴν κάθαρον, ἀγίασον τὰς φρένας
 τὰς ἰγνύας στήριξον, ὅστέοις ἅμα
 αἰσθήσεων φώτισον ἀπλήν πεντάδα
 ὅλον με τῷ σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ.
 Ἄεὶ σκέπε φρούρει τε, καὶ φύλαττέ με,
 ἐκ παντὸς ἔργου, καὶ λόγου ψυχοφθόρου.
 Ἄγιζε, καὶ κάθαρε, καὶ ῥύθμιζέ με
 κάλλυνε, συνέτιζε, καὶ φώτιζέ με
 δείξόν με σὸν σκῆνωμα Πνεύματος μόνου,
 καὶ μηκέτι σκῆνωμα τῆς ἁμαρτίας
 ἰν' ὡς σὸν οἶκον εἰσὸδῶ κοινωνίας,
 ὡς πῦρ με φεύγη πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος.
 Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους,
 τὰς ταξιαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων,
 τὸν Πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους,
 πρὸς τοῖς δε, σὴν ἄχραντον ἀγνὴν Μητέρα
 ὣν τὰς λιτὰς εὐσπλαγχνε, δέξαι, Χριστέ μου,
 καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν ἔργασαι λάτριν.
 Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἀγιασμός καὶ μόνος,
 ἡμῶν ἀγαθὲ τῶν ψυχῶν καὶ λαμπρότης.
 καὶ σοὶ πρεπόντως, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ,
 δόξαν ἅπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ Αἷμά σου τὸ
 τίμιον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαρισ-
 τία αὕτη εἰς χαρὰν, ὑγίαιν, καὶ εὐφροσύνην καὶ ἐν τῇ

φοβερά καὶ δευτέρα ἐλεύσει σου, ἀξιώσόν με τὸν ἁμαρτωλὸν στῆναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς δόξης· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων Ἀμήν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ παραμυθία, τὸ ἀγαλλιάμα μου, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἠξιώσάς με τὸν ἀνάξιον κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχραίντε Σώματος καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἄλλ' ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φώτισόν μου τοὺς νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας· ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τὸν πεθανωμένον τῇ ἁμαρτίᾳ· ἡ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεύσπλαγχος Μητήρ, ἐλέησόν με, καὶ δὸς κατάνυξιν καὶ συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ ταπεινώσιν ἐν τοῖς διανοήμασί μου, καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου. Καὶ ἀξιώσόν με, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τὸν ἁγιασμόν, εἰς ἰασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ παράσχμοι δάκρυα μετανοίας ἢ ἐξομολογήσεως, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Ὅτι εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν.

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισ-
μένοι, καὶ γὰρ ἀπαύτω ὑμᾶς. Ματθ. ιβ. 28.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

Ωδή α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ιησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ μακρόθυμε, τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα, Ἰησοῦ καὶ γλύκανον, τὴν καρδίαν μου πολυέλεε δέομαι, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, ἵνα μεγαλύνω σε σωζόμενος.

Ιησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ διαύοιζον, τῆς μετανοίας μοι πύλας φιλαλήθρως, Ἰησοῦ καὶ δεῖξαι με, σοὶ προσπίπτοντα, καὶ θερμῶς ἐξαιτούμενον, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Ιησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ ἐξάρπασον, ἐκ τῆς χειρὸς τῆς δολίου Βελιάρ με, Ἰησοῦ καὶ ποιήσον, δεξιὸν παραστάτην τῆς δόξης σου, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, μοίρας εὐωνύμου λυτρωσάμενος.

Θεοτοκίον.

Ιησοῦν γεννήσασα Θεόν, Δέσποινα δυσώπησον, ὑπὲρ ἀχρείων οἰκετῶν πανάχραντε, ὅπως τῆς κολάσεως, ταῖς πρεσβείαις σου λυτρωθῶμεν ἀμόλυντε, οἱ μεμολυσμένοι, δόξης αἰδίου ἀπολαύσαντες.

Ωδή γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας.

Εἰσακούσον φιλαλήθρως Ἰησοῦ με, τῆς δόξης σου βοῶντος ἐν καταυξεί· καὶ ῥῦσαι Ἰησοῦ με τῆς καταδίκης, καὶ τῆς κολάσεως, μόνη μακρόθυμε, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Υπόδεξαι τὸν δούλόν σου, Ἰησοῦ με, προσπίπτοντα σὺν δάκρυσιν, Ἰησοῦ με· καὶ σῶσον Ἰησοῦ με μετανοῶν

τα, καὶ τῆς γενένης με, Δέσποτα λύτρωσαι, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Τὸν χρόνον Ἰησοῦ μου, ὃν δέδωκάς μοι, εἰς πάθη ἐδαπάνησα Ἰησοῦ μου· δίο με Ἰησοῦ μου μὴ ἀπορρίψης, ἀλλ' ἀνακάλεσαι, δέομαι Δέσποτα, Ἰησοῦ γλυκύτατε, καὶ διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἢ τεκῶσα τὸν Ἰησοῦν με, ἐκέτευε ῥυσθῆναί με τῆς γενένης, ἢ μόνη προστασία τῶν θλιβομένων, Θεοχαρίτωτε, καὶ καταξίωσον, τῆς ζωῆς Πανάμωμε τῆς ἀγείρω με.

Σ **Κάθισμα, Ἦχος αΐ.** Τὸν τάφον σου Σωτήρ. Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἄσπτον σώσας, Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ δεξιόμενος Πόρνην, καί με νῦν ἐλέησον, Ἰησοῦ πολυέλεε· σῶσον, οἴκτειρον, ὃ Ἰησοῦ εὐεργέτα ὡσπερ ὡκτειρας, τὸν Μανασσῆν Ἰησοῦ με, ὡς ὁ μόνος φιλαῦθρωπος.

Ὠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας ἐν Παρθένου.

Θεράπευσον, Ἰησοῦ με ψυχῆς με τὰ τραύματα, Ἰησοῦ μου δέομαι, καὶ τῆς χειρός με ἐξάρπασον, Ἰησοῦ μου εὐσπλαγχνε, τοῦ ψυχοφθόρου βελίαιρ, καὶ διάσωσον.

Ἠμάρτηκα, Ἰησοῦ μου γλυκύτατε εὐσπλαγχνε, Ἰησοῦ μου σῶσόν με, τὸν προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου, Ἰησοῦ μακρόθυμε, ἢ βασιλείας τῆς σῆς με καταξίωσον.

Οὐχ ἠμαρτεν, Ἰησοῦ με εἰδείς ὡσπερ ἠμαρτον, ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος· νῦν δὲ προσπίπτω θεόμενος· Ἰησοῦ μου σῶσόν με, καὶ τὴν ζωὴν Ἰησοῦ μου κληροδότησον.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε Ἰησοῦν ἢ γεννήσασα Κύριον, αὐτὸν καδικέτευε, τοῦ λυτρωθῆναι κολάσεως, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὀνομάζοντας.

Σὺ φωτισμός, Ἰησοῦ μου νοός μου, σὺ σωτηρία, τῆς ἀπεγνωσμένης ψυχῆς μου Σῶτερ, σὺ Ἰησοῦ μου, τῆς

κυλάσεως ρύσαι, καὶ γενένης, ἐμὲ κραυγάζοντα· Σῶσον
 Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τὸν ἄθλιον

Ὁ λοσχερῶς, Ἰησοῦ μου πρὸς πάθη τῆς ἀτιμίας, κα-
 ταβεβλημένος, ἤδη κραυγάζω· Σὺ Ἰησοῦ μου, βοηθείας
 μοι χεῖρα, καταπέμψας ἐκπασον κράζοντα· Σῶσον
 Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τὸν ἄθλιον.

Βέβηλον νοῦν, Ἰησοῦ περιφέρων ἀναβοῶ σοι· Κάθα-
 ρον τοῦ ρύπου με τῶν πταισμάτων, καὶ λύτρωσαί με
 τὸν εἰς βάθη κακίας, ἐξ ἀγνοίας κατολισθήσαντα,
 Σῶτερ Ἰησοῦ μου, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα Κόρη Θεογεννητορ, τῷτον
 ἐκδυσώπει σωθῆναι πάντας τοὺς ὀρθοδόξους, μονασταῖς
 καὶ μιγάδας, καὶ γενένης ρύσθῆναι κράζοντας· Πλήν
 σου προστασίαν, βεβαίαν οὐκ ἔγνωμεν.

Ὡδή ε΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἰησοῦ μου Χριστέ πολυέλεε, ἐξομολογούμενον δέξαι
 με Δέσποτα, ὃ Ἰησοῦ καὶ σῶσόν με, καὶ φθορᾶς Ἰησοῦ
 με ἐξάρπασον.

Ἰησοῦ μου οὐ γέγονεν ἕτερος, ἄσωτος, οὐδεὶς ὡς ἐγώ
 ὁ παλαίπυρος, ὃ Ἰησοῦ φιλανθρώπε· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ
 με διάσωσον.

Ἰησοῦ μου καὶ Πόρνην καὶ Ἄσωτον, καὶ τὸν Μανασ-
 σῆν καὶ Τελώνην νενίκηκα, ὃ Ἰησοῦ μου πάθεισι, καὶ
 Ληστήν, Ἰησοῦ, Νινευῦτας τε.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν τὸν Χριστόν μου κηύσασα, ἄχραντε Παρ-
 θενε, ἡ μόνη ἀμόλυντος, μεμολυσμένον ὄντα με, πρεσ-
 βειῶν σου ὑσώπω νῦν κάθαρον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τὸ φῶς τῷ κόσμῳ, τῆς ψυχῆς με
 φώτισον, τοὺς ὀφθαλμοὺς, Υἱέ Θεοῦ, τῇ Θεαυγεῖ σε
 λαμπρότητι, ἵνα ὑμῶ σε τὸ φῶς τὸ ἀέσπερον.

Ὡδή ζ'. Εἰκόνας χρυστεῆς.

Χριστέ Ἰησοῦ, οὐδεὶς ἠμαρτεν ἐν γῆ ἐκ τοῦ αἰῶνος, ὡ Ἰησοῦ μου, ὡπερ ἠμαρτον, ἐγὼ ὁ τάλαις καὶ ἄσωτος ὅθεν Ἰησοῦ μου βοῶ σοι· Μελωδοῦντά με οἰκτερον, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, ἐν τῷ φόβῳ σου βοῶ καθήλωτόν με, ὡ Ἰησοῦ μου, καὶ κυβέρησον, νῦν πρὸς λιμένα τὸν εὐδιδιον ὅπως Ἰησοῦ μου οἰκτίρμων, μελωδῶ σοι σωζόμενος· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησῦ, μυριάκις ὑπεσχέθη σοι ὁ τάλαις, ὡ Ἰησοῦ μου τὴν μετάνοιαν, ἀλλ' ἐψευσάμην ὁ ἄδελφος ὅθεν Ἰησοῦ μου βοῶ σοι· Τὴν ἀναίσθητον μένεσαν, ψυχὴν μου φώτισον Χριστέ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα φρικτῶς καὶ ὑπὲρ φύσιν, αὐτὸν δυσώπει παναμώμητε, τὰ παρὰ φύσιν μου πταίσματα, πάντα συγχωρῆσαι μοι Κόρη, ἵνα κράζω σωζόμενος· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὡδή η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σε Ἰησοῦ μου δυσωπῶ· Ὡς τὴν Πόρνην Ἰησοῦ μου ἐλυτρώσω, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, οὕτω καί με Ἰησῦ, Χριστέ μου λύτρωσαι καὶ κάθαρρον, τὴν βέρρῦπωμένην ψυχὴν μου Ἰησοῦ μου.

Καθυποκύφας Ἰησοῦ, ταῖς ἀλόγοις ἡδοναῖς ἄλογος ὤφθην, τοῖς κτήνεσιν ὄντως, ὡ Ἰησοῦ μου οἰκτρῶς, ὁ τάλαις Σῶτερ ἀφωμοίωμα· ὅθεν Ἰησοῦ με τῆς ἀλογίας ρῦσαι.

Περιπεσὼν ὡ Ἰησοῦ, ψυχοφθόροις ἐν λησταῖς ἀπεγυμνώθην, τὴν στολὴν Ἰησοῦ μου τὴν Θεοῦφαντον νῦν, καὶ κεῖμαι μάλωψι κατάστικτος· ἔλαιον Χριστέ μου ἐπίχεε καὶ οἶνον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν μου καὶ Θεόν, ἡ βαστάσασα Χριστὸν

ἀνερμηνεύτως, Θεοτόκε Μαρία, τοῦτον δυσώπει αἰεὶ, κινδύνων σώζεσθαι τοὺς δούλους σου, καὶ τοὺς ὑμνητάς σου ἀπείρανδρε Παρθένε.

Ὡδή 9. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.
Τὸν Μανασσὴν Ἰησοῦ μου, τὸν Τελώνην, τὴν Πόρνην, τὸν Ἄσωτον, οἰκτίρμον Ἰησοῦ, καὶ τὸν Ληστὴν ὑπερβέβηκα, Ἰησοῦ μου ἐν ἔργοις, αἰσχίστοις καὶ ἀτόποις Ἰησοῦ· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, προφθάσας με διάσωσον.

Τοὺς ἐξ Ἀδάμ Ἰησοῦ μου, ἀμαρτήσαντας πάντας, πρὸ νόμου ἢ ἐν νόμῳ Ἰησοῦ, καὶ μετὰ νόμον ὁ ἄθλιος, Ἰησοῦ μου καὶ χάριν, νενίκηκα τοῖς πάθεσιν οἰκτρῶς· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, τοῖς κρίμασί σου σώσον με.

Μὴ χωρισθῶ Ἰησοῦ με, τῆς ἀφράστου σε δόξης, μὴ τύχω τῆς μερίδος Ἰησοῦ, τῆς εὐωνύμου γλυκύτατε, Ἰησοῦ· ἀλλὰ σύ με, τοῖς δεξιοῖς προβάτοις σου Χριστέ, Ἰησοῦ μου συντάξας, ἀνάπαυσον ὡς εὐσπλαχίος.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν Θεοτόκε, ὃν ἐβάστασας μόνη, ἀπείρανδρε Παρθένε Μαριάμ, τοῦτον ἀγνὴ ἐξιλίεωσαι, ὡς Υἱόν σου καὶ Κτίστην, ῥυσθῆναι τοὺς προστέχοντας εἰς σέ, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ τοῦ πυρὸς τῶ μέλλοντος.

Στιχηρὰ προσόμοια,

"Ἦχος πλ. β. "Ὁ λην ἀποδέμενοι.

Ιησοῦ γλυκύτατε, ψυχῆς ἐμῆς θυμηδία, Ἰησοῦ ἡ κάρταρσις τοῦ νοός μου, Δέσποτα πολυέλεε· Ἰησοῦ σώσον με, Ἰησοῦ Σωτῆρ μου, Ἰησοῦ μου παντοδύναμε, μὴ καταλίπης με, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, καὶ λύτρωσαι κολάσεως, πάσης Ἰησοῦ καὶ ἀξίωσον, τῆς πῶν σωζομένων, μερίδος Ἰησοῦ μου τῷ χορῷ, τῶν ἐκλεκτῶν σου μὲ σύνταξον, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε.

"Ὁμοιον.

Ιησοῦ γλυκύτατε, τῶν Ἀποστόλων ἡ δόξα Ἰησοῦ μου καύχημα, τῶν Μαρτύρων Δέσποτα παντοδύναμε· Ἰη-

σοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ὠραιότατε, τὸν σοὶ προστρέχοντα, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, πάντων Ἰησοῦ τῶν Ἁγίων σου, Προφητῶν τε πάντων, Σωτήρ μου Ἰησοῦ, καὶ τῆς τρυφῆς, τοῦ Παραδείσου ἀξιώσον, Ἰησοῦ φιλαίθρωπε.

Δόξα.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν μοναζόντων τὸ κλέος, Ἰησοῦ μακρόθυμε, ἀσκητῶν ἐντρύφημα καὶ καλλώπισμα Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ὑπεράγαθε, χειρὸς ἐξάρπασον, Σῶτερ Ἰησοῦ μου τοῦ δράκοντος, καὶ τούτου τῶν παγίδων νῦν, Σῶτερ Ἰησοῦ ἐλευθέρωσον, λάκκου κατωτάτου, Σωτήρ μου Ἰησοῦ ἀναγαγών, καὶ δεξιοῖς συναρίθμησον, Ἰησοῦ προβάτοις με.

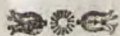
Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνδρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγῃ ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησι, τὸ συμφέρον ποιήσον.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεός, ὁ τοῖς πάθεσί μου τὰ πάθη μου θεραπεύσας, καὶ τοῖς τραύμασί σου τὰ τραύματά μου ἰατρεύσας, χάριστά μοι τῶ πολλὰ σοὶ πταίσαντι δάκρυα κατανύξεως συγκέρασόν μου τὸ σῶμα, ἀπὸ ὀσμῆς τοῦ ζωοποιῦ σώματός σου, ἢ γλύκανόν μου τὴν ψυχὴν, τῶ σῶ τιμίῳ αἵματι, ἀπὸ τῆς πικρίας, ἣν με ὁ ἀντίδικος ἐπότισεν. Ὑψωσόν μου τὸν νοῦν πρὸς σέ, κάτω ἐλκυσθέντα, καὶ ἀνάγαγέ με ἀπὸ τοῦ χασμάτος τῆς ἀπωλείας· ὅτι οὐκ ἔχω μετάνοιαν,

οὐκ ἔχω κατάνυξιν, οὐκ ἔχω δάκρυον παρακλητικόν,
 τὰ ἐπανάγοντά με τέκνα πρὸς τὴν ἰδίαν κληρονομίαν.
 Ἐσκότισμαι τὸν νοῦν ἐν τοῖς βιωτικοῖς πάθεσι, καὶ
 οὐκ ἰσχύω ἀτενίσαι πρὸς σέ ἐν ὀδύνη, οὐ δύναμαι
 θερμανθῆναι τοῖς δάκρυσι τῆς πρὸς σέ ἀγάπης. Ἀλλὰ,
 Δέσποτα Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν,
 δώρησαί μοι μετάνοιαν ὀλόκληρον, καὶ καρδίαν ἐπίπο-
 νον εἰς ἀναζήτησίν σου· χάρισαί μοι τὴν χάριν σου, καὶ
 ἀνακαίνισον ἐν ἐμοὶ τὰς μορφὰς τῆς σῆς εἰκότος. Κατέ-
 λιπόν σε, μὴ με ἐγκαταλίπῃς· ἐξέλθε εἰς ἀναζήτησίν
 μου, ἐπανάγαγέ με πρὸς τὴν νομὴν σου, συναρίθμησόν
 με τοῖς προβάτοις τῆς ἐκλεκτῆς σου ποιμνῆς, καὶ διά-
 θρεψόν με σὺν αὐτοῖς ἐκ τῆς χλόης τῶν θείων σου
 Μυστηρίων· πρεσβείαις τῆς πανάγνου Μητρός σου, καὶ
 πάντων τῶν Ἁγίων σου· Ἀμήν.

Τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάταις ταῖς ὁδοῖς σου, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ψαλμ. γ. 11. 12

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ

ΤΟΝ ΦΥΛΑΚΑ ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΖΩΗΣ.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ τοῦ Μαυρόποδος.
 Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν Ἄγγελον μέλπῳ σὲ τὸν φύλακά μου.
 Ὡδὴ Μοναχοῦ Ἰωάννου.

Ὡδὴ ἀ. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδούσας ὡσεὶ ξηράν.

Τὸν ἀγρυπνὸν φύλακα τῆς ἐμῆς, ψυχῆς καὶ προστάτην, τῆς ζωῆς μου καὶ ὁδηγόν, θεόθεν ὄν ἔλαχον ὑμῶσέ, Ἄγγελε θεῖε Θεοῦ παντοκράτορος.

Ὁ θέλων σωθῆναι πάντας βροτοὺς, ἀγίους Ἄγγελος, ὁδηγοὺς καὶ φωταγωγούς, ἐπέστησας λόγε τοῖς ἀνθρώποις, χειραγωγοῦντας ἡμᾶς πρὸς τὸν φόβόν σε.

Νυκτὶ συνεχόμενον ζοφερά, καὶ μέλανι γνόφῳ, κλυπτόμενον τῶν παθῶν, φωτὶ μετανοίας αὐγασόν με, ὁ ὁδηγός καὶ προστάτης καὶ φύλαξ μου.

Αίσχῶν ἐνδυμήσεων ἐν ἐμοί, πηγάζει πλυμμύρα, βορβορώδης καὶ ζοφερά, τοῦ Θεοῦ χωρίζουσα τὸν νοῦν μου, ἢν ἀποξήρανον, ὧ ἀντιληπτορ μου.

Θεοτοκίον.

Γαλήνη σὺ Δέσποινα καὶ λιμὴν, τῶν χειμαζομένων, ἐν πελάγει ἀμαρτιῶν· δίοσου προστρέχω τῷ λιμένι, κλυδωνιζόμενος σάλῳ παιχνίλων παθῶν.

Επιμελῶς, πᾶσαν κακίαν ἐτέλεσα, νηπιόθεν, καὶ οὐκ ἔπαυσάμην σε, τὸν ἀντιλήπτορα τὸν ἐμὸν, τοῦ πα-
ραπικραίνειν, ἀδέσμοις, λόγοις καὶ πράξεσιν· ἀλλ' οὐν
μὴ ἐκκακίσῃ, ἀλλ' ἐπίμεινον ἔτι, συνετίζων, φωτίζων,
στηρίζων με.

Λόγου Θεῶ, μακροθυμίαν μιμῆμενος, τῷ ἐλθόντος,
ὅπως εἰς μετάνοιαν, καλέσῃ πάντας ἀμαρτωλοὺς, καὶ
ἐκδεχομένους, αὐθαίρετον τὴν διόρθωσιν, καὶ μὴ βιαζομένους,
καὶ αὐτὸς ὁδηγέ μου, ἐπ' ἐμοὶ μακροθυμῶς παράμεινον.

Πόρρω Θεοῦ, ἡ ἀμαρτία με ἔβαλε, τὸν ἀχρεῖον,
δοῦλον καὶ ἀνάξιον· ἀλλ' ὁ Δεσπότης μου Ἰησοῦς,
προσελάβετό με, εὐσπλαγγχνῶς καὶ ὠκειώσατο· ἐγὼ
δὲ τὴν τοσαύτην, ἀφειπῶν αὐτοῦ χάριν, ἔτι θλίβω
καὶ σέ, θεῖε Ἄγγελε.

Θεοτοκίον.

Ωs ἀληθῶς, ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, βασιλείαν, τὴν
μὴ διαπίπτουσαν· καὶ ἐνεδύσατο ψαλμικῶς, ἐκ σοῦ
Θεομητορ, ὠραιοτάτην εὐπρέπειαν, τὴν σάρκα τὴν
ἀγίαν, δι' ἧς θάνατον εἶλε, καὶ καθεῖλεν αὐτοῦ τὰ
βασίλεια.

Ωδὴ ἰ. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Σὲ φρουρὸν κεκτημένος, σύνοικον, συνόμιλον, ἅγιε
Ἄγγελε, συμπαρομαρτοῦντα, συνοδεύοντα, συμπαρα-
μένοντα, τὰ σωτηριώδη, ὑποτιθέμενον αἰέ μοι, ποίαν
ἔξω συγγνώμην ἀσύνητος ὢν.

Εν πολλῇ παρρησίᾳ, θρόνῳ παριστάμενος τοῦ παν-
τοκράτορος, καὶ περιχορευῶν, περὶ τὸν Βασιλέα τῆς
κτίσεως, τῶν πολλῶν κακῶν μου, παρασχεθῆναί μοι
συγγνώμην, ὃ ὑπερασπιστὴς μου δεήθητι.

Τὰς βασάνους προβλέπων, καὶ τὰς τιμωρίας τὰς
ἀναμενουσάς με, καὶ τὴν πώρωσίν μου, καὶ τὴν ἀναλ-
γησίαν καὶ τύφλωσιν, ἐλεῶν στενάξεις καὶ σκυθρωπάξεις,
καὶ στυγνάξεις, κατηφείας πληρούμενος, ῥῦσά μου.

Γὼδὴ γὰρ Οὐρανίας ἀψίδος.
 Γερου καὶ πηλίνου, καὶ χοϊκοῦ κράματος, ἔσχηκα
 τὴν ὑπαρξίν· ὅθεν τῇ γῆ προσήλωμαι· ἀλλ' ὦ προ-
 στάτα μου, καὶ ὀδηγέ μου, καὶ ῥῦστα, τρέψον μου τὴν
 ἔφεισιν πρὸς τὰ οὐράνια.

Εν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τοῖς πονηροῖς ἔργοις μου, κα-
 παραπικραίνω, καὶ θλίβω, καὶ παροξύνω σε· καὶ οὐκ
 ἐθέλοντα, ἀπὸ μακρόθεν ἐστάναι, τὸν ἐμὸν ὑπέρμα-
 χον καταναγκάζω σε.

Λύπης καὶ ἀθυμίας, παρεκτικὸς γίνομαι, ὡς ἀμε-
 τανότητος μένων καὶ ἀδιόρθωτος· διό μοι δώρησαι, μετα-
 νοῆσαι γνησίως, καὶ χαροποιῆσαι σε τὸν ἐμὸν φύλακα.

Ο ὄρων ἀοράτως, τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, τοῦ ἐν οὐρα-
 νοῖς καθήμενου, καὶ ἐπιβλέποντος, ἐπὶ τὴν γῆν νοε-
 ρῶς, καὶ τρέμειν ταύτην ποιούντος, αἰτησαι σωθῆναί
 με, ἅγιε Ἄγγελε.

Θεοτοκίον.

Νοῦν καὶ φρένα καὶ λόγον, δῶρον Θεοῦ εἴληφα, ὅ-
 πως ἐπιγνοῦς τὸν Δεσπότην, ἔργοις τιμήσω καλοῖς·
 ἐγὼ δὲ πάθεισι, τὴν δωρεὰν ἀτιμάσας, τὸν δοτῆρα ὑ-
 βρισά· Δέσποινα σῶσόν με.

Ο **Κάδισμα, Ἦχος δ'.** Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.
 τῆς ψυχῆς μου φυλακτὴρ καὶ τοῦ σώματος, ἀ-
 φορισθεὶς μοι ἐκ Θεοῦ, θεῖε Ἄγγελε, θεομιμήτως πά-
 ριδε πανάγιε, ἅπαντα τὰ πταισμάτα, τῆς ἀθλίης ψυ-
 χῆς μου· ῥῦσαι τοῦ δελίου με, τῶν ποικίλων παγίδων,
 καὶ τὸν κοινὸν ἰλέωσαι Θεὸν, ἵνα ἐν κρίσει παράσχη
 μοι ἄφεισιν.

Μὴ ἐννοῶν, τὸ φοβερὸν δικαστήριον, ἐν ᾧ μέλλω,
 Σῶτερ παραστήσεσθαι, καὶ δοῦναι λόγον περὶ παν-
 τὸς, ἔργου τε καὶ λόγου, μηδὲ θανάτου τὸ ἀδελαν,
 εἰς νοῦν λαμβάνων ὅλως, ἀδιόρθωτος μένω· Ὄδηγέ μου
 μὴ ἔγκαταλίπης με.

Οὐδεμίαν πρὸς ὥραν, ἀλλ' ἑδὲ στιγμήν, ἢ καὶ ταύτης βραχυτέρον, συνεχώρησά σοι, τῷ ἐμῷ εὐεργέτη καὶ φύλακι, ἐπ' ἐμοὶ χαρῆναι, καὶ εὐφρανθῆναι, καὶ σκιρτῆσαι, ἀμαρτίαις αἰεὶ συμφθειρόμενος.

Θεοτοκίον.

Νέον βρέφος ὠράθη, ὁ ἀπερινόητος ἐκ σοῦ Πανάμωμε· ὁ σταθμῶ τὰς νάπας, καὶ τὰ ὄρη ζυγῶ στήσας γνώσεως· ὁ χορὸν ἀστέρων, διαριθμῶν, καὶ βῶλον δρόσου, καὶ ἀνέμων πνοὴν μεταδόμενος.

Ὡδή 5. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Φυλάσσων καὶ παρεμβάλλων κύκλω μου, καὶ ὄρμας ἀναχαιτίζων δαιμόνων, καὶ τὰς αὐτῶν θηριώδεις ἐφόδους, τὰς κατ' ἐμοῦ ἀναστέλλων ἐκάστοτε, μὴ λίπης ὁ φύλαξ ὁ ἐμός· σέ γὰρ ἔχω θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Υπέρτιμον καὶ εὐῶδες ὦν μῦρον, μὴ βδελύξη τὴν ἐμὴν δυσωδίαν, μὴ ἀποστήσῃς ἀπ' ἐμοῦ μέχρι τέλους, ἀλλ' ἀδιάστατος ἔσο μοι φύλαξ αἰεὶ· καὶ ἥλιος τόπους ρυπαροῦς, διερχόμενος γὰρ οὐ μολύνεται.

Διβάδας δακρυομβρύτους ὀμβρίζειν, τὸν σπεγάζοντα ἐν ὕδασι λόγῳ, τὰ ἑαυτοῦ ὑψηλὰ ὑπερφῶ, χάριν μοι δοῦναι δυσώπει προστάτα μου· ὡς ἀπ' δι' ἐκείνων καθαρθῆ, ἡ καρδία μου, καὶ καθορᾷ τὸν Θεόν.

Αὔλος, ὡς καθαρὸς καὶ αὔλος, παρεστῶς τῷ καθαρῷ καὶ αὔλῳ, καὶ πρὸς αὐτὸν κεκτημένος πλουσίαν, τὴν παρρησίαν καὶ τὴν οἰκειότητα, δυσώπησον τοῦτον ἐκτενῶς, τὴν ψυχὴν μου σωθεῖσιν χαρίσαι μοι.

Καλύψειεν ἐντροπὴ καὶ αἰσχύνη, τὰς αἰσχυρὰς καὶ δυσειδεῖς καὶ ζοφώδεις, ὄψεις ἐχθρῶν, ὀπηνίκα τοῦ σκηνούς, ἢ ταπεινῆ μου ψυχῆ διαζεύγνυται· αὐτὴν δὲ σκεπάσμις, ὁδηγέ, σαῖς λαμπραῖς πανιέροις τε πτέρυξι.

Θεοτοκίον.

Ἄγιον ἀγιωτέρα Ἀγγέλων, Χερσβίμ καὶ Σεραφίμ ὑπερτέρᾳ, τὸν χαμερπῆ, καὶ χαμαῖζηλον νοῦν μου, τῆς

γενηῶς καὶ προσύλου ἐφέσεως, ὑπέρτερον δεῖξον ἀπὸ γῆς, πρὸς οὐράνιον πόσον ὑψώσασα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θεοῦ λειτουργέ, καὶ φύλαξ μου πανάριστε, τῷ ἁμαρτωλῷ, αἰεὶ μοι συμπαραμένε, κακουργίας πάσης με τῶν δαιμόνων ἐκλυτρούμενος, καὶ πρὸς θείας τρίβους ὁδηγῶν, ζωὴν προξενούσας τὴν ἀκήρατον.

Ὁδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μυριάδας τῶν κύκλω, συνεπιτιθεμένων ἐμοὶ ληστῶν ἀφανῶν, ζητούντων τὴν ψυχὴν μου, ἀρπάσαι καὶ σπαράξαι, τῇ πυρίνῃ ρομφαίᾳ σου, ἀποσοβῶν κραταιῶς, μὴ λίπης βοηθέ μου.

Ὅταν μέλλῃ με κρῖναι, ὁ Κριτὴς καὶ Θεὸς μου καὶ κατακρῖναί με, τὸν κατακεκριμένον, ὑπὸ τοῦ συνειδότος, πρὸ ἐκείνης τῆς κρίσεως, μὴ ἐπιλάβῃ τοῦ σου, δούλου χειραγωγέ μου.

Υλὴν σχῶν τὴν μητέρα, καὶ πηλὸν τὸν πατέρα, καὶ τὸν προπάτορα χοῦν, τῇ τούτων συγγενείᾳ, εἰς γῆν διόλου βλέπω ἀδελῶς δὸς προστάτα μου, καὶ ἄνω βλέψαι ποτέ, πρὸς οὐρανοῦ τὸ κάλλος.

Ὡς ὠραῖος τῷ κάλλει, καὶ γλυκὺς καὶ χαρίεις, ὁ ἠλιόμορφος νοῦς, παιδρῶς παράστηθί μοι, προσώπῳ μειδιῶντι, ἰλαρῷ τε προσβλέμματι, ἠνίκα μέλλω τῆς γῆς, ἀπαίρειν ὁδηγέ μου.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους, διὰ φιλανθρωπίας περιουσίαν πολλήν, τῶν σῶν πτερύγων σκέπη, φρουρέ μου σκέπασόν με, ἐκδημοῦντα τοῦ σώματος, ὡς μὴ ἰδεῖν δυσειδῆ, πρόσωπα τῶν δαιμόνων.

Θεοτοκίον.

Ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, ἡ κλίμαξ ἡ νοητὴ, δι' ἧς Θεὸς κατέβη, καὶ ἄνθρωπος ἀνέβη, οὐρανῶν βασιλείας με, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου Σεμνή, ἀξίωσον σὸν δούλον.

Ἐδὴ ἢ. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Μετὰ Θεὸν σὲ ἔλαβον, ἐκ Θεοῦ ἀντιλήπτορα, καὶ χειραγωγὸν, καὶ βοηθὸν καὶ πρόμαχον, πανάγιε Ἄγγελε· διὸ μὴ παύσῃ δέομαι, καὶ παιδαγωγῶν, καὶ νοσητεῶν, καὶ διδασκῶν, τὰ δέοντά με πράττειν, ἢ φωτίζων τὸν νοῦν μου, ἕως με παρασήσης, τῷ Χριστῷ σεσωσμένον.

Ὅταν οἱ θρόνοι τίθωνται, καὶ αἱ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν καθέξηται, καὶ κρίνονται αὐθροπιοὶ, καὶ Ἄγγελοι παρίστανται, καὶ κλονῆται γῆ, ἢ πάντα φρίσση ἢ τρέμη, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν, ἐπ' ἐμοὶ δεῖξον τότε, ἢ ρῦσαι με γενένης, Χριστὸν καθικετεύων.

Νῦν ὡς κηρίον μέλισσαι, ἀοράτως κυκλοῦσί με, οἱ θεοστυγεῖς, καὶ λυμεῶνες δαίμονες, ὡς ἄρπαγες ὄρνιθες, ὡς δολεραὶ ἀλώπεκες, καὶ ὡς αἰμοφάγα, πετεινὰ σαρκοβόρα, κυκλόθεν ἵπτανται μοι· σκέπασόν με φρερέ μου, ὡς ἀετὸς σκεπάζει τὰ ἑαυτοῦ νοσσία.

Ἀπὸ βλεφάρων δάκρυα, ἀστακτὶ καταρρέοντα, μετὰ δαψιλοῦς, τῆς προχοῆς παράσχε μοι, δι' ὅλου με πλύνοντα, ἐκ κορυφῆς ἢ μέχρι ποδῶν, ὡς ὑπὲρ χιόνα, λευκανθέντα χιτῶνα, φορέσας μετανοίας, εἰς νυμφῶνα τὸν δεῖον, εἰσελθῶσε γεραίρων τὸν ὑπερασπιστὴν μου.

Χριστοῦ ναὸν ὑπάρχεσαν, τὴν καρδίαν μου πάθεισι, χοίρων νοσητῶν, διατριβὴν ἐτέλεσα· ἀλλά με δυνάμωσον, ὁ τῆς ἐμῆς ψυχῆς βοηθός, ταύτην καθαρῖσαι, θυμιάσαι, ραντίσαι, ἀρώμασι καὶ μύροις, προσευχῶν καὶ ἀγνείας, ὡς αὐτὴ ὑπάρξη πάλιν, ναὸς Χριστοῦ εὐώδης.

Ὁ ὁδηγὸς καὶ φύλαξ μου, καὶ προστάτης καὶ ρύσης με, τῆς ἀπεγνωσμένης με ψυχῆς ὁ ἔφορος, ἠνίκα τῆς σάλπιγγος, τὸ φοβερὸν ἀπήχημα, μέλλῃ με τῆς γῆς, ἐξαναστήσαι εἰς κρίσιν, ἐγγύς μου στήθι τότε, ἰλαρὸς καὶ χαρίεις, ἐλπίδι σωτηρίας, ἐξαίρων μου τὸν φόβον.

Θεοτοκίον.

Ἐπερβολῆ χρηστότητος, ὄρεάν με ἐλέησον, ἢ τῆς

εὐσπλαγχνίας τὴν πηγὴν κηύσασα· ἐλείους γὰρ ἄξιον, οὐκ ἔχω τί προσάξω σοι· τῶν γὰρ ἀγαθῶν μου, οὐδαμῶς χρεῖαν ἔχεις, ὡς τὸν ἀγαθοδότην, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἀρρήτως συλλαβοῦσα, ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὡδὴ 9. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιδοίμι σε ἐκ δεξιῶν, τῆς ἀθλίᾳς μου ψυχῆς παριστάμενον, παιδρὸν καὶ ἡμερον· τὸν ἀντιλήπτορα καὶ προστατήν μου, ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ, βιαίως τὸ πνεῦμά μου· καὶ τοὺς ζητοῦντάς με, συλλαβεῖν πικροὺς ἔχθρους φυγαδεύοντα.

Ὡς Θεοῦ θεῖος λειτουργός, ποιῶν αὐτοῦ τὰ θεῖα θελήματα, πολλὴν πλουτεῖς πρὸς αὐτόν, τὴν παρρησίαν, ἅγιε Ἀγγελε· διὸ θερμῶς ὑπὲρ ἐμοῦ, αὐτόν παρακάλεσον, ὡς ἂν σωθεῖς διὰ σοῦ, ἀνυμνῶ τὴν προστασίαν καὶ σκέπην σου.

Ἀπασαν τὴν ἐμὴν ζωὴν, ἐν πολλῇ διαδραμῶν ματαιότητι, τῷ τέλει ἠγγίσα, καὶ δυσωπῶ σε, τὸν ἐμὸν φύλακα· Γενοῦ μοι ὑπερασπιστῆς, καὶ πρόμαχος ἄμαχος, ὅταν διέρχωμαι, τοὺς τελῶνας τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος.

Νοός μου τὰς παρεκτροπὰς, ῥεμβασμούς, αἰχμαλωσίας, φαυλότητας, καὶ τὴν αἰσχρονομίαν, τῶν ἀκαθάρτων καὶ ῥυπαρῶν λογισμῶν, τρέπειν ἐννοίας εἰς καλὰς, μὴ λίπης προστατάτα μου, καὶ ἀγαθοὺς λογισμούς, κατανύξεως ἐμπύρου γεννήτορας.

Νίκησον τῶν ἐμῶν κακῶν, Ἰησοῦ μονογενὲς ὑπεράγαθε, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, τὴν ἀμετρίαν καὶ πολυπλήθειαν, τοῦ σοῦ αὐλοῦ λειτουργοῦ, θεδαῖς παρακλήσεσιν· ὃν μοι ἐπέστησας, νηπιόθεν, ὡς φιλάνθρωπος φύλακα.

Ολην μου σοὶ μετὰ Θεόν, σωτηρίας τὴν ἐλπίδα ἀνέθηκα, τῷ ἐμῷ φύλακι, καὶ κηδεμόνι καὶ ἀντιλήπτορι· κοινὴν πρεσβείαν πρὸς Θεόν, ὑπὲρ ἐμοῦ ποιήσωμαι.

συμπρεσβευτάς προσλαβὼν τῶν Ἀγγέλων τοὺς χοροὺς,
καὶ συλλήπτορας.

Θεοτοκίον.

Υψωσον κέρας εὐσεβῶν, καὶ κατάβαλε βαρβάρων
φρυάγματα, Θεογεννήτρια, ἀπολιόρμητον διασώζουσα,
ταύτην τὴν ποιμνην σου, ἐν ἣ τὸ μέγα σου ὄνομα, καὶ
πολυδόξαστον, μεγαλύνεται πιστῶς καὶ δοξάζεται.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β. Οὐκος τοῦ Εὐφραθά.

Ω Ἄγγελε Θεοῦ ὁ παρεστῶς ἀμέσως, τῇ ἀγίᾳ Τριά-
δι, μὴ παύσῃ ἱκετεύων, ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου.

Ω ὡς ἔλαβες ἰσχὺν φυλάττειν τὴν ψυχὴν μου, παρὰ
Θεοῦ, μὴ παύσῃ, σκέπη τῶν σῶν πτερυγῶν, αὐτὴν
σκέπων ἐκάστοτε.

Χάρις τῷ Ἰησοῦ, τῷ δόντι μοί σε μέγαν, φύλακα
τῆς ψυχῆς μου, καὶ ὄπλον κατ' ἐχθρῶν μου, Ἄγγελε
θεοτίμητε.

Αξιώσον καί με, τυχεῖν τῆς βασιλείας, τῷ Θεῷ τῷ ὑψίσ-
του, ἵνα σὺν σοὶ κραυγάζω, τὸν ὕμνον τὸν Τρισάγιον.

Φῶς δεύτερον σὺ εἶ, μετὰ Θεὸν φρουρέ μου· μὴ παύ-
σῃ προστατεύων, ἰδεῖν καί με τὸ σέλας, τῆς τριλαμ-
ποῦς Θεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αγγέλων καὶ βροτῶν, Δέσποινα Θεοτόκε, μὴ παύ-
σῃ ἱκετεύειν, Παρθένε τὸν Υἱόν σου, ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ
δούλου σου.

ΕΥΧΗ

Εἰς τὸν αὐτὸν Φύλακα τῆς τοῦ
ἀνθρώπου ζωῆς.

Αγιε Ἄγγελε, ὁ ἐφестῶς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ταλαιπώρου μου ζωῆς, μὴ ἐγκαταλίπῃς με τὸν ἀμαρτωλὸν, μηδὲ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ διὰ τὴν ἀκρασίαν μου· μὴ δῶῃς χώραν τῷ πονηρῷ δαίμονι, κατακυρεῖσάι μου τῇ καταδυναστεία τοῦ θνητοῦ τούτου σώματος· κράτησον τῆς ἀθλίας καὶ παρειμένης χειρός μου, καὶ ὀδήγησόν με εἰς ὁδὸν σωτηρίας. Ναί, ἄγιε Ἄγγελε τοῦ Θεοῦ, ὁ φύλαξ καὶ σκεπαστὴς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, ὅσα σοι ἔθλιψα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ εἴτι ἡμαρτον τὴν σήμερον ἡμέραν· σκέπασόν με ἐν τῇ παρουσίᾳ νυκτὶ, καὶ διαφύλαξόν με ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα μὴ ἐν τινὶ ἀμαρτήματι παροργίσω τὸν Θεόν· καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ ἐπιστηρίξαι με ἐν τῷ φόβῳ αὐτοῦ, καὶ ἄξιον ἀναδειξαί με δοῦλον τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος· Ἀμήν.

Πολὺ ἰσχύει δέησις Δικαίου ἐνεργουμένη.

Ίακ. ε. 16.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΥΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον. Ὡδή Ἰωσήφ.

Ὡδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην Φαραί.

Αναρχε Λόγε, ἱεραῖς δεήσεσι, πῶν Χερουβίμ Σεραφίμ, Ἐξουσιῶν Θρόνων, καὶ Θεῶν Δυνάμεων, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων τε, Ἀρχῶν Κυριοτήτων, τὰ σὰ ἐλέη τὰ πλούσια, δώρησαι ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Βοήθησόν μοι τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, Χριστοῦ δεόμενος, πῶν Προφητῶν δῆμος, Ἀποστόλων σύλλογος, Μαρτύρων τὰ στρατεύματα, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, ἐκδυσωπείτε σωθῆναί με, πταίσματι πολλοῖς συνεχόμενον.

Γυναῖκες Θεῖαι, αἱ καλῶς ἀθλήσασαι, καὶ ἐξασκήσασαι, Ἱεραρχῶν δῆμος, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, σεπτοὶ Ἱερομάρτυρες, ἀγαθῶν αἰωνίων, ἐπιτυχεῖν ἱκετεύσατε, πίστει τοὺς ὑμᾶς μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Δεδουλωμένον ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὸν νοῦν μου Δέσποινα, καὶ ἀγαθῇ μόνη, ὅλον ἐλευθέρωσον, καὶ δούλον γνησιώτατον, ἀγαθῶν ἐργασίαις, τοῦ σὸ Υἱοῦ με ἀνάδειξον, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Ὡδή γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Εκ τῶν σκανδάλων τῶ ἐχθροῦ, ὃ Σεραφίμ ρύσασθαί με, Ἐξουσίαι Χερουβίμ ἱκετεύω, Κυριότητες Ἀρχαί, καὶ

Θρόνοι καὶ Ἀρχάγγελοι, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις πᾶσι, τὸν Λυτρωτὴν ἱκετεύσατε.

Ζωῆς ἀρίστης με τυχεῖν, Πρόδρομε ἐκδυτώπει, σὺν Προφήταις καὶ Μαρτύρων χορείαις, Ἀποστόλων ἱερῶν, Ἱεραρχῶν Ὁσίων τε, καὶ Ἱερομαρτύρων, τελειωθέντων δι' αἵματος.

Ἦς ἠξιώθητε τρυφῆς, καὶ δόξης ἀδιαδόχου, αἱ ἀθλήσασαι Γυναῖκες ἀνδρείως, καὶ ἀσκήσασαι φαιδρῶς, καὶ τὸν ἐχθρὸν νικήσασαι, ταύτης ἡμᾶς γενέσθαι, ἐν μετοχῇ ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἄγιη, μετὰ τῶν ἁγίων ταγμαίων, μετὰ πάντων τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων ἱερῶν, καὶ Προφητῶν ἱκέτευσέ, ὅπως τελείαν λύσιν, ἀμαρτημάτων ληψώμεθα.

Ἦδὴ δὲ. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε. **Γ**δε Χριστέ, καὶ μὴ παρίδης με δέομαι, ἀμαρτίαις, πάσαις συνεχόμενον, ἀλλ' ἱκεσίαις τῶν ἱερῶν, πάντων σου Ἀγγέλων, Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σου, οἰκτιρησόν με σῶσον, καὶ τῆς σῆς βασιλείας, κληρονόμον με δεῖξον ὡς εὐσπλαγχνος.

Κήρυξ Χριστοῦ, Πρόδρομε τὸν ἐσβεσμέιον μου, τῆς καρδίας, λύχνον νῦν ἐπάναψον, λύχνος Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἤδη χρηματίσας, καὶ σὺν Προφήταις ἱκέτευσέ, καὶ πᾶσι τοῖς Ἁγίοις, ἐν θερμῇ μετανοίᾳ, τὴν ζωὴν μετελθεῖν με τὴν πρόσκαιρον.

Δάμψον μοι φῶς, τῆς μετανοίας φιλάδρωπε, μεσιτείαις, τῶν ἐν ὁσιότητι, θεραπευσάντων σε Ἰησοῦ, ἱερῶν Γυναίων, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων σου, κηρύκων Ἀποστόλων, καὶ Ἱερομαρτύρων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Μὴν Θεόν, σωματωθέντα κυήσασα, Παναγία, τῶτον καθ' ἡμέραν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ, πάντας ἡμᾶς σῶσον.

σαι, ἢ τῆς κολάσεως ῥύσασθαι, ζωῆς ἀγωνιζούσης, καὶ φωτὸς ἀξιῶσαι, ἢ σὺν τούτοις καλῶς θεραπεύσαι.

Ὡδὴ ε΄. Ἰνα τί με ἀπόσω.
Νεοραί σε Δυνάμεις, νῦν καθικετεύουσιν εὐσπλαγχνε Κύριε, Ἐξουσίαι Θρόνοι, Σεραφίμ Κυριότητες Ἄγγελοι, σὺν ταῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ ταῖς Ἀρχαῖς Ἰλεως ἔσο, τῷ λαῷ σου, καὶ σῶσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Ξενοτρόπως βιώσας, Πρόδρομε μακάριε, ξένον με ποίησον, πάσης τιμωρίας, Ἰησοῦν δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, σὺν Προφήταις θείοις, καὶ Ἀποστόλοις Ἱεράρχαις, καὶ Μαρτύρων ἀγίοις στρατεύμασι.

Ὁ τὸς σὸς Ἱεράρχας, καὶ Ἱερομάρτυρας λαμπρύνας Κύριε, καὶ σεπτῶν Γυναίων, ἀθλησάτων τὸν θεῖον κατάλογον, μεγαλύνας τέτων, ταῖς προσευχαῖς οἰκτεήρησόν με, ὁ εἰδώς με τὰ ἀμετρα πταίσματα. **Θεοτοκίον.**

Παναγία Παρθένε, Λόγον τὸν πανάγιον ἀποκύησασα, τῆς ψυχῆς μου πάσαν, ἀθυμίαν, καὶ λύπην ἀπέλαστον, καὶ εὐδωσόν μου, τὸν λογισμόν τὰ θεῖα πράττειν, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Ὡδὴ ε΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.
Ρυσθῆναί με τῆς ἐκεῖ, ἀποκειμένης κολάσεως, δεήθητε Χερσβίμ, Θρόνοι Κυριότητες, Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Ἀρχαί καὶ Δυνάμεις, τὸν Δεσπότην πάσης κτίσεως.

Σὺν Ἀποσόλων χοροῖς, ἢ τῶν Μαρτύρων στρατεύμασι, Πρόδρομε κήρυξ Χριστῶ, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν ᾧρα τῆς κρίσεως, Ἰησοῦν δυσώπει, τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν.

Τῶν ἀθλησάτων σεργῶς, Γυναίων Θέκλα ἐξάρχουσα, ἐκέτευε σὺν αὐταῖς, τὸν εὐσπλαγχνον Κύριον, παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ πειρατηρίων, πολυτρόπων λυτρωθῆναι ἡμᾶς. **Θεοτοκίον.**

Υμνοῦμέν σε οἱ πιστοί, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, τὸν ὑπερύμνητον γὰρ Θεὸν ἀπεκύησας ὃν δυσώπει ἀχραντε, πόλιν καὶ λαόν σου, ἐν εἰρήνῃ διασώζειςθαι.

Ωδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φωτὸς φῶτα δευτέρα, τοῦ πρώτου ὄντες, ἅγιοι Ἄγγελοι, ἐν μεθέξει αὐλῶ, καὶ πανολβίῳ καταφαιδρύνασθε· ὅθεν κραυγάζω· Τὸν νοῦν μου φωτίσατε, ἐσκοτισμένον αἰεὶ βίου τοῖς πάθεσι.

Χορὸς ὁ μακάριος, τῶν Ἀποσόλων, καδικετεύει σε, σὺν τῷ θείῳ Προδρόμῳ, τῶν Ἀθλοφόρων καὶ ἱερῶν Πρόφητῶν, Ἱεραρχῶν τε Ὀσίων φιλάνθρωπε· πάριδε πάντων ἡμῶν τὰ πλημμελήματα.

Ψυχῆς με κατάβαλε, Χριστέ τὸν πόνον, καὶ ταύτην οἴκπειρον, τῶν Ἱερομαρτύρων, Ἱεραρχῶν τε ἢ τῶν Ὀσίων σου, ταῖς μεσιτείαις μὴ κατασχύνης με, ἡνίκα μέλλω τῷ σῶ, θρόνῳ παρίστασθαι.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνος πυρίμορφος, τὸν Βασιλέα φέρεις τῆς κτίσεως, ὃν δυσώπει Παρθένε, σὺν μακαρίαις καὶ ἱεραῖς Γυναίξιν, τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀξιῶσαι με, ὑμνολογοῦντα πιστῶς τὴν προστασίαν σου.

Ωδὴ η'. Ἑπταλασίως κάμινον.

Ως Χερουβὶμ πυρίμορφα, Σεραφὶμ πολυόμματα, Θρόνοι Ἐξουσία, καὶ Ἀρχαὶ καὶ Ἄγγελοι, καὶ πάντες Ἀρχάγγελοι, καὶ Κυριότητες ἱεραὶ, σὺν τῷ μακαρίῳ, δυσώπετε Προδρόμῳ, Προφήταις Ἀποστόλοις, Ἱεραρχαῖς Ὀσίοις, καὶ πᾶσι τοῖς Δικαίοις ἡμᾶς ἐλεηθῆναι.

Δότε ἡμῖν βοήθειαν, Πέτρε, Παῦλε, Ἰάκωβε, καὶ Βαρδολομαῖε, καὶ Θωμᾶ, ἢ Φίλιππε, Ἀνδρέα Μάρκε, Δουκᾶ, καὶ Ἰωάννη φίλε Χριστοῦ, Σίμων καὶ Ἰουδα, παμμακάριστοι θεῖοι, καὶ μέγιστε Ματθία, ἐπηρεῖαις τοῦ πλάνου, καταπεπονημένοις καὶ ἐξηπορημένοις.

Ἡλιακῶν λαμπρότερος, χρηματίσας ἐλλάμψεων, Στέφανε ὁ πρῶτος, Ἀθλητῶν γενόμενος, σὺν τούτοις ἐκέτευε, καταυγασθῆναι πάντας ἡμᾶς, ἢ τῆς ἀμαρτίας ἐκφυγεῖν πάντα ζόφον, βοῶντας τῷ Δεσπότῃ Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰχνηλατῆν με Παύλανε, τοὺς ὁσίως βιώσαντας, διὰ πολιτείας ἐναρέτη ποιήσον, ἐχθρὸς καταρράσσασσα, τῆς ἀφειδῶς με θλίβοντας, καὶ πρὸς τῆς σαρκὸς κατολισθαίνειν τὰ πιάθη, ἀπαύστως ἐνοχλοῦντας, ἵνα χαίρων κραυγάζω· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

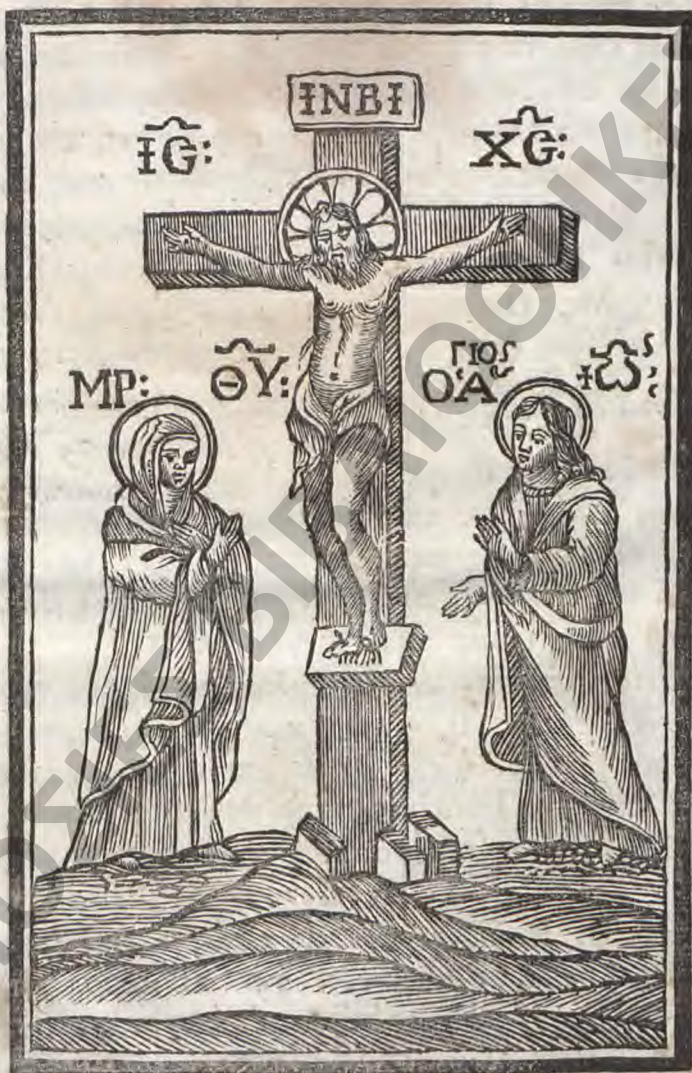
Ωδὴ θ'. **Ἐ**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.
Ως θεῖαι Ἐξουσίαι καὶ Χερσβίμ, Σεραφίμ Κυριότητες Ἄγγελοι, Θρόνοι Ἀρχαί, πᾶσαι καὶ Δυνάμεις πανευκλεῖς, καὶ ἱεροὶ Ἀρχάγγελοι, θέσιν ποιεῖτε πρὸς τὸν Θεόν, καλῶς ἡμᾶς βιώσαι, τυχεῖν τε σωτηρίας, καὶ τῶν δεινῶν ἀπολυτρώσασθαι.

Σὺν πᾶσι τοῖς Προφήταις ὡς Προφητῶν, χρημτίσας ὑπέρτερος Πρόδρομε, τῶν ἀγαθῶν, πάντων καταξίωσον καὶ ἡμᾶς, τοὺς κακῶθέντας πιάθεσι, καὶ ταῖς ἐπιηρείαις τοῦ πονηροῦ, αἰεὶ συνεχομένους, καὶ βίου ταῖς ἀπάταις, ὅπως ὑμᾶς πίστει γεραίρωμεν.

Ἡ θεῖα Ἀποστόλων πανευκλεῖς, δωδεκάς σὺν ταῖς Μάρτυσιν ἅπασιν, Ἱερουργοῖς, καὶ Ἱερομάρτυσιν ἱεροῖς, Προφήταις μακαρίοις τε, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, αἱ στερρῶς, ἀθλήσασαι Γυναῖκες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβείαν, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον ποιήσατε.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε τὸν ἀγαθόν, ἐκδυσώπει Υἱόν σου καὶ Κύριον, διαπαντός, τὴν κεκακωμένην ταῖς προσβολαῖς, τοῦ ψυχοφθόρου δράκοντος, καὶ ἐξασθενήσασάν μου ψυχὴν, ἰάσασθαι καὶ σῶσαι, καὶ πᾶσαι ἀγαθῆναι, ταῖς φωτοφόροις ἀναβάσεσι.

Ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ Σταυρῷ
 τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Γαλ. ε'. 14.

ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΗΤΗΝ ΚΑΙΜΑΚΑ

ΤΟΝ ΤΙΜΙΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ω τρισμακάρισε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε, σὲ προσκονοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι τῇ θείᾳ σου ἀνυψώσει. Ἄλλ' ὡς τρόπαιον καὶ ὄπλον ἀπροσμάχητον, περιφρούρει τε καὶ σκέπε τῇ σῆ χάριτι, τοὺς σοὶ κράζοντας· Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ.

Αγγελοι οὐρανόθεν, ἀοράτως κυκλοῦσι, Σταυρὸν τὸν ζωφόρον ἐν φόβῳ· καὶ φωτοπάροχον χάριν λαμπρῶς παρεχόμενον, νῦν τοῖς πιστοῖς βλέποντες, ἐξίζανται, καὶ ἴστανται, βοῶντες πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε Σταυρὲ οἰκουμένης φύλαξ· χαῖρε, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, ὁ πηγάζων ἀφθόνως ἰάματα· χαῖρε, ὁ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα,

Χαῖρε Εὐλον ζωομύριστον, καὶ θαυματῶν θησαυρῆ· χαῖρε συνθετοτρισόλβιε, καὶ χαρίτων παροχεῦ.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον θείον· χαῖρε, ὅτι ἐτέθης εἰς προσκύνησιν πάντων.

Χαῖρε κρατῆρ τοῦ νέκταρος ἔμπλεως· χαῖρε λαμπτήρ τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Χαῖρε, δι' οὗ εὐλογεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' οὗ προσκυνεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

Βλέπουσα ἡ Ἑλένη, ἑαυτὴν ἐν ἐφέσει, φησὶ τῷ Βασιλεῖ Θαρσαλέως· Τὸ παμπόθητόν σου τῆς ψυχῆς, εὐχερέστατόν μου τῇ σπουδῇ φαίνεται· ζητοῦσα γοῦν τὸ κράτιστόν σοι τρόπαιον, ὡς λέγεις, κράζω·

Ἄλληλουῖα.

Γνωστὸν ἄγνωστον πρῶην, ἡ Βασίλισσα γνοῦσα, ἐβόησε πρὸς τοὺς ὑπουργοῦντας· Ἐκ λαγόνων τῆς γῆς εὐρεῖν ἐν τάχει, καὶ δοῦναι τὸν Σταυρὸν, σπεύσατε πρὸς ὃν ἰδοῦσα ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κράζουσα οὕτω·

Χαῖρε χαρᾶς τῆς ὄντως σημείον· **χαῖρε** ἀράς τῆς ἀρχαίας λύτρον.

Χαῖρε θησαυρὸς, ἐν γῇ φθόνῳ κρυπτόμενος· **χαῖρε**, ὁ φανείς ἐν τοῖς ἀστροῖς τυπούμενος.

Χαῖρε τετρακτινοπύρσευτε, καὶ πυρίμορφε Σταυρέ· **χαῖρε** κλίμαξ ὑψοστήρικτε, προοραθεῖσα ποτέ.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων γαληνόμορφον θαῦμα· **χαῖρε**, τὸ τῶν δαιμόνων πολυστένακτον τραῦμα.

Χαῖρε τερπνόν τοῦ Λόγου κειμήλιον· **χαῖρε** πυρὸς τῆς πλάνης σβεστήριον.

Χαῖρε Σταυρέ, ἀπορούντων προστάτα· **χαῖρ** στερρῆ εὐδρομούντων ἀλείπτα.

Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

Δύναμις ἡ τοῦ Εὐλου, ἐπιδέδεικται τότε, πρὸς πίστωσιν ἀληθῆ τοῖς πᾶσι· καὶ τὴν ἀφανόν τε, καὶ νεκρὰν πρὸς ζωὴν ἀνέστησε, φρικτὸν θέαμα τοῖς μέλλουσι καρποῦσθαι σωτηρίαν, ἐν τῷ μέλπειν οὕτως·

Ἄλληλουῖα.

Εχουσα ἡ Ἑλένη, τὸ ἀήττητον ὄπλον, ἀνέδραμε πρὸς τὸν ταύτης γόνον· ὁ δὲ μέγα σκιρτήσας εὐθύς, ἐπιγνοὺς τὸν μέγιστον Σταυρὸν ἔχαιρε, καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόη πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε Σταυρέ, τοῦ φωτός δοχεῖον· χαῖρε Σταυρέ, τῆς ζώης ταμεῖον.

Χαῖρε, ὁ δοτὴρ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος· χαῖρε, ὁ λιμὴν ποντοπόρων ἀχέιμαστος.

Χαῖρε τράπεζα, βαστάζουσα ὡσπερ θῦμα τὸν Χριστόν· χαῖρε κλῆμα, βότρυν πέπειρον φέρον οἶνον μουσικόν.

Χαῖρε, ὅτι τὰ σκῆπτρα τῶν ἀνάκτων φυλάττεις· χαῖρε, ὅτι τὰς κάραις τῶν δρακόντων συνθλάττεις.

Χαῖρε λαμπρὸν τῆς πίστεως γνώρισμα· χαῖρε παντὸς τοῦ κόσμου διάσωσμα.

Χαῖρε Θεοῦ πρὸς θνητὸς εὐλογία· χαῖρε θνητῶν πρὸς Θεὸν μεσιτεία.

Χαῖρε Εὐλὸν μακάριον.

Ζῆλον ἔνδοθεν θεῖον, ἡ Ἑλένη λαβοῦσα, ἐζήτησε καὶ εὔρε σπουδαίως, τὸν ἐν γῆ κρυπτόμενον Σταυρόν, καὶ δεικνύμενον ἐν οὐρανῷ Ἀνακτι· ὃν ὑψωσε· καὶ βλέπον τὸ πολίτευμα, ἐν πίστει ἔφη·

Ἀλληλουΐα.

Ἡλιόμορφος ὤφθη, ὁ Σταυρὸς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ πάντες φωτισμοῦ ἐμπλησθέντες, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ἀστέρα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς καλῶν αἰτίον, ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς θείαις ὑψωθέντα· ὃν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε αὐγὴ νοητοῦ Ἡλίου· χαῖρε πηγὴ ἀκενώτου μύρου.

Χαῖρε, τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὕας ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν ἀρχόντων τοῦ ἄδου ἡ νέκρωσις.

Χαῖρε, ὅτι ἀνυψούμενος, συνανυψοῖς νῦν ἡμᾶς· χαῖρε, ὅτι προσκυνοῦμενος, καθαγιαῖζεις τὰς ψυχὰς.

Χαῖρε τῶν Ἀποστόλων κοσμοκήρυκτον κλέος· χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων εὐμενέστατον σθένος.

Χαῖρε Σταυρέ, Ἑβραίων ὁ ἔλεγχος· χαῖρε πιστῶν ἀνθρώπων ὁ ἔπαινος.

Χαῖρε, δι' οὗ κατεβλήθη ὁ ἄδης· χαῖρε, δι' οὗ ἀνατέταλκε χάρις.

Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

Θεοβράβευτον Εὐλον, θεωρήσαντες πάντες, τῇ τούτου νῦν προσέλθωμεν σκέπη· καὶ ὡς ὄπλον κρατοῦντες αὐτὸ, δι' αὐτοῦ τροποῦμεν τῶν ἐχθρῶν φάλαγγας, καὶ ψαύοντες τὸν ἀψαυστον, τοῖς χεῖλεσιν αὐτῷ βοῶμεν·

Ἀλληλούϊα.

Ιδε φῶς οὐρανόθεν, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, δεικνύμενον Σταυροῦ τὸ σημεῖον δι' ἀστέρων, ἐν ᾧ καὶ νικῶν πολεμίων πληθύν, ἔσπευσε τὸ Εὐλον φανερῶσαι, καὶ βοῆσαι πρὸς αὐτὸ τοιαῦτα·

Χαῖρε βουλῆς τῆς ἀρρήτου πέρας· χαῖρε λαοῦ εὐσεβοῦντος κέρας.

Χαῖρε, πολεμίων ὁ τρέπων τὰς φάλαγγας· χαῖρε, φλόξ καθάπερ φλέγων τοὺς δαίμονας.

Χαῖρε σκῆπτρον ἐπουράνιον τοῦ Βασιλέως τοῦ στρατοῦ· χαῖρε τρόπαιον ἀήττητον τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Χαῖρε, ὁ τῶν βαρβάρων τὴν ὄφρυν καταβάλλων· χαῖρε, ὁ τῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς περιέπων.

Χαῖρε κακῶν πολλῶν ἀμυντήριον· χαῖρε καλῶν πολλῶν βραβευτήριον.

Χαῖρε, δι' οὗ χριστοφόροι σκιρτῶσι· χαῖρε, δι' οὗ Ἰουδαῖοι θρηνῶσι.

Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

Κλίμαξ οὐρανομήκης, ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου ἐγένετο, τοὺς πάντας ἀνάγων, ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος οὐρανοῦ, τοῖς χοροῖς Ἀγγέλων συνοικεῖν πάντοτε, ἀφέντας τὰ νῦν ὄντα ὡς μὴ ὄντα, καὶ εἰδότας ψάλλειν·

Ἀλληλούϊα.

Λάμψας φῶς ἐπὶ πᾶσιν, ὁ Σωτὴρ τοῖς ἐν ἄδῃ, ἐ-

φώτισας τούς κάτω κειμένους· πυλωροὶ δὲ ἄδου τὴν αὐγὴν μὴ ἐνέγκαντές σου, ὡς νεκροὶ πεπτώκασιν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες, νῦν ὄρωντες τὸν Σταυρὸν βοῶσι·
Χαῖρε ἀνάστασις τεθνεώτων, χαῖρε παράκλησις πῶν πενθούτων.

**Χαῖρε, τῶν ταμείων τοῦ ἄδου ἢ κένωσις· χαῖρε, Πα-
 ραδείσου τρυφῆς ἢ ἀπόλαυσις.**

**Χαῖρε ῥάβδος, ἢ ποντίσασα τὸν Αἰγύπτιον ζυγόν·
 χαῖρε αὐθις, ἢ ποτίσασα Ἰσραηλίτην λαόν.**

**Χαῖρε ἔμφυχρον Εὐλόν, τοῦ Ληστοῦ σωτηρία· χαῖρε
 εὐσμον ῥόδον, εὐσεβῶν εὐδία.**

**Χαῖρε τροφή πεινώντων ἐν πνεύματι· χαῖρε σφραγίς,
 ἣν ἔλαβον ἄνθρωποι.**

**Χαῖρε Σταυρὲ, μυσηρίων ἢ θύρα· χαῖρε, ἐξ οὗ ρεῖ-
 θρα χέονται θεῖα.**

Χαῖρε Εὐλόν μακάριον.

Μέλλοντος Μωϋσέως, τὸ πολύμοχθον γένος, λυ-
 τρώσασθαι ἐκ τοῦ λυμεῶνος, ἐπεδόθη ὡς ῥάβδος
 αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθη τούτῳ καὶ Θεοῦ σύμβολον·
 διόπερ κατεπλάγησού Σταυρὲ τὴν δυναστείαν, κράζων·
 Ἄλληλουῖα.

Τὸ Κοντάκιον, Ω τρισμακάριστε Σταυρέ. Σελ. 549.

Τὸν Ν. ψαλμὸν, καὶ τὸν Κανόνα, οὗ ἢ ἀκροσυχίς.

Χαράς δοχείον σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῳ Ἰησοῦς.

Ποίημα Κωνσταντίνου Δακρύοντε.

Ωδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

„**Ἄ**νοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύ-
 „**ματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῷ ζωφόρῳ Σταυρῷ,**
 „**καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γη-**
 „**θόμενος τούτου τὰ θαύματα.**

Τροπάριον.

Χριστοῦ σκῆπτρον ἅγιον, ἐμφυχωμένον σε Πνεύμα-
 τι, Σταυρὲ πανσεβάσμιε, Ἐλένη βλέπουσα, προσε-

φώνει σοι· Χαῖρε Χριστοῦ ἡ δόξα, δι' οὗ δόξαν ἅπαντες προσενεδύθημεν.

Ἀήττητος δύναμις, χαῖρε Σταυρὲ τρισμακάριστε, πισῶν δεομένων σου· χαῖρε ἡ μάχαιρα, ἡ ἐκκόπτουσα, τὰ κέρατα δαιμόνων· χαῖρε ἀγλαόκαρπον δένδρον πανάγιον.

**Ῥάβδος ἡ βλαστήσασα, χαῖρε Χριστὸν τὸν ζωήρ-
ρυτον, καρπὸν ἐξ οὗ τρώγοντες, ζωὴν καρπούμεθα·**
χαῖρε ἔνδοξον, σημεῖον τοῦ Δεσπότη, ἀφ' οὗ σαλευθήσονται γῆ καὶ οὐράνια.

Ἀγγέλων ἀγλαΐσμα, χαῖρε βροτῶν τὸ διάσωμα, δαιμόνων πολύστονον, τραῦμα πανύμνητε, ζωοπάροχε, Σταυρὲ ἡ σωτηρία, κατωπονημένων τε καὶ ἡ ἀντίληψις.

Ωδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους ζωοδότα, ἰάσεων ἀφθονος πηγῇ, Δίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν ζερέωσον,
καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάριον.

Σταυρὲ ἡ ἀρχὴ τῆς σωτηρίας, Σταυρὲ τῶν Μαρτύρων ἡ χαρὰ, κήρυγμα Ἀποστόλων τε, Ἐκκλησιῶν ὁμόνοια, σκέπε φρούρει καὶ φύλαττε, τοὺς καυχωμένους τῷ κράτει σου.

Διώκονται φάλαγγες δαιμόνων, τῇ σῇ σημειώσει δυνατέ· ὅθεν βοῶμεν· Χαῖρε σοι· χαῖρε δι' οὗ ἠνώθησαν, ἡ γῆ καὶ τὰ οὐράνια, καὶ ἐθεώθη ὁ ἀνθρώπος.

Ὁδὸς πρὸς μονὰς τὰς οὐρανίους, ἀπάγουσα, χαῖρε τὸ λαμπρὸν, τοῦ Ἰησοῦ μου τρόπαιον· χαῖρε ἀνάκτων στέφανος· χαῖρε σωτὴρ παγκόσμιος· χαῖρε ἡ ῥάβδος εὐθύτητος.

Χαῖρε σὺ ἡ ῥάβδος βασιλείας, δυνάμεως· χαῖρε τοῦ Χριστοῦ, ἡ ῥάβδος ἣν ἀπέστειλεν, ἐκ τῆς Σιών ὁ Κύριος· χαῖρε φωτὸν ἀθάνατον, ὑφ' οὗ περ σκέπονται ἅπαντες.

Τὰ Κοιτάκια, Ὡς τρισμακάριστε Σταυρὲ· Ἀθήνης

Εἶτε ἑτέρους ἐξ Οἴκου.

Νόμον ὃ ἐν Σιναίῳ, τῷ Θεόπτη δούς πάλαι, Σταυρῷ ἐφελοντὶ προσηλοῦται, ὑπὲρ ἀνόμων ἀνόμως ἀνδρῶν, καὶ κατάραν νόμου παλαιᾶν ἔλυσε, ἵνα Σταυροῦ τὴν δύναμιν ὀρῶντες ἅπαντες νῦν, βοῶμεν·

Χαῖρε ἀνόρθωσις πεπτοκότων· χαῖρε κατάπτωσις κοσμολάτρων.

Χαῖρε, Ἀναστάσεως Χριστοῦ τὸ ἐγκαίνισμα· χαῖρε, μοναζόντων τὸ θεῖον ἐντρύφημα.

Χαῖρε δένδρον εὐσκιόφύλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πιστοί· χαῖρε ξύλον προφητόφθεγκτον, πεφυτευμένον ἐν γῆ.

Χαῖρε τῆς Βασιλείας κατ' ἐχθρῶν συμμαχία· χαῖρε τῆς πολιτείας κραταιὰ προστασία.

Χαῖρε Κριτοῦ δικαίαις φανέρωσις· χαῖρε βροτῶν πταιόντων κατάκρισις.

Χαῖρε Σταυρέ, ὀρφανῶν ἀντιλήπτορ· χαῖρε Σταυρέ, πλουτιστὰ τῶν πενήτων.

Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

Ξένον θαῦμα ἰδόντες, ξένον βίον βιωμεν, τὸν νῦν εἰς οὐρανὸν ἀνυψούντες· διὸ τοῦτο γὰρ ἐν τῷ Σταυρῷ ὁ Χριστὸς ἐπάγη, καὶ σαρκὶ πέπονθε, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας·

Ἀλληλουῖα.

Ολος ἦλθεν ἐξ ὕψους, τὴν Θεότητα ἔχων, ὁ μόνος προαιώνιος Λόγος· καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Μητρὸς, καὶ φανεὶς τῷ κόσμῳ ταπεινὸς ἄνθρωπος, Σταυρὸν καταδέξάμενος, ἐζώωσε τοὺς αὐτῷ βοῶντας·

Χαῖρε Σταυρέ, τῆς εἰρήνης ὄπλον· χαῖρε βαλβίς τῶν ὁδοιπορούντων.

Χαῖρε σωζομένων σοφία καὶ στήριγμα· χαῖρε ἀπολλυμένων μωρία καὶ σύντριμμα.

Χαῖρε εὐκαρπον, ἀθάνατον, καὶ ζωηφόρον φυτόν· χαῖρε ἄνθος, ὅπερ ἠνθήσεε τὴν σωτηριαν ἡμῶν.

Χαῖρε, ὅτι συνάπτεις τὰ ἐν γῆ σὺν τοῖς αἰῶ· χαῖρε, ὅτι φωτίζεις τὰς καρδίας τῶν κάτω.

Χαῖρε, δι' οὗ φθορὰ ἐξωστράκισται· χαῖρε, δι' οὗ ἡ λύπη ἠφάνισται.

Χαῖρε καλῶν μυριάριθμος ὄλβος· χαῖρε πιστῶν μυριάριον εὖχος.

Πέπτωκε τῶν δαιμόνων, ἡ παμβέληλος φάλαγξ, καὶ γένος τῶν Ἑβραίων ἡσχύνθη, προσκυνούμενον τὸν Σταυρὸν παρά πάντων, μετὰ πόθου βλέποντες, αἰεὶ δὲ ἀναβλύζοντα ἰάματα τοῖς ἐκβοῶσιν·

Ρεῦματα συνεστάλη, λογισμῶν κακοδόξων, παγέντος σου Χριστέ ἐπὶ ξύλου· ἀποροῦσι γὰρ ὄντως τὸ, Πῶς καὶ Σταυρὸν ὑπέστης, καὶ φθορὰν πέφευγας· ἡμεῖς δὲ τὴν Ἀνάστασιν δοξαζόντες, ἀναβοῶμεν·

Χαῖρε σοφίας Θεοῦ τὸ ὕψος· χαῖρε προνοίας αὐτοῦ τὸ βάθος.

Χαῖρε μωρολόγων ἀλόγων ἢ ἄγνοια· χαῖρε μαντιπόλων ἀφρόνων ἀπώλεια.

Χαῖρε, ὅτι τὴν Ἀνάστασιν ἐμφανίζεις τοῦ Χριστοῦ· χαῖρε ὅτι τὰ παθήματα ἀνακαινίζεις αὐτοῦ.

Χαῖρε, τῶν πρωτοπλάστων τὴν παράβασιν λύσας· χαῖρε, τοῦ Παραδείσου τὰς εἰσόδους ἀνοίξας.

Χαῖρε Σταυρέ, τοῖς πᾶσι σεβάσμιε· χαῖρε ἐθνῶν ἀπίστων ἀντίπαλε.

Χαῖρε Σταυρέ, ἰατρέ πῶν νοσούντων· χαῖρε αἰεὶ βοηθετῶν βοώντων·

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ τοῦ κόσμου κοσμητῶρ, κατῆλθε πρὸς αὐτὸν ἀπορρήτως· καὶ Σταυρὸν ὑπέστη, Θεὸς ὢν, δι' ἡμᾶς, τὰ πάντα κατ' ἡμᾶς

δέξεται· διὸ καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς ἀκούει παρὰ πάντων·

Ἀλληλουϊα.

Τὸ Κοντάκιον, Ὡς Τρισμακάριστε Σταυρέ.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

„ Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν
 „ Σταυροῦ τῷ ξύλῳ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῆ
 „ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας·
 „ Δόξα Χριστέ τῆ δυνάμει σου.

Τροπάριον.

Εὐφημοῦμέν σε προθύμως, ὑποπόδιον λέγοντες, τῶν ποδῶν Κυρίου, ἐν ᾧ προσκυνοῦμεν πανάγιε, Χαῖρε Σταυρέ· καὶ ὑψοῦμεν, τὸν ὑψώσαντα, τὴν πεσοῦσαν φύσιν παραβάσει Προπάτορος.

Ἰορδάνης μαρτυρεῖ σου, τὴν φρικτὴν θείαν δύναμιν, Σταυρέ τοῦ Κυρίου, ἀναχαιτισθεῖς ὑπὲρ λόγον τε, καὶ τόπον δούς Πατριάρχῃ, διαβαίνοντι, καὶ ἀνάξας τῷ Ἐλισσεῖ τὸ σιδήριον.

Ὅφεις χαῖρε ὁ κτινῦών, ἐν ἐρήμῳ βλεπόμενον· χαῖρε φῶς Κυρίου, τὸ φωτίζον πάντα τὰ πέρατα· χαῖρε ὁ σκόλοψ βαρβάρων, ἡ κατάλυσις, τῶν ξοάνων τε, καὶ Ἰουδαίων ἀπάλεια.

Νῆσοι, ἠπειρος, ἡ πᾶσα, σῶ τιμίῳ κλείζονται, κλέος οἰκουμένης, Σταυρέ ζωηφόρε ὀνόματι· ὑψωσον κέρας ἀπάντων, χριστωνύμων τε, καὶ κατάβαλε, τῶν ἐναντίων τὸ φρύαγμα.

Σαὶ βοῶμεν ὡς ἐμφύχῳ· Χαῖρε Ξύλον τρισόλβιον· χαῖρε ζωῆς Ξύλον· χαῖρε προσκυνούμενον πάντοτε, ὑπὸ Ἀγγέλων, ἀνθρώπων· χαῖρε καύχημα, οὐρανοῦ καὶ γῆς, σῶσον ἡμᾶς τῆ δυνάμει σου.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

„ Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῆ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ
 „ γὰρ τρισμακάριστον ᾧ Ξύλον, ἔσχες εἰς ὕψος τὸν

„ ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ ἑδείξας ἄχρονον ἡμῖν, πᾶσι
 „ τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν δωρούμενος.

Τροπάριον.

Ο πλον θεοχάλκευτον, ὁ θυρεὸς τῆς πίστεως, κρά-
 τος τὸ ἀκράδαντον ἐν μάχαις, Σταυρὲ Κυρίου, χαῖρε
 ἢ δίστομος, σπάθη τῶν πιστῶν· χαῖρε δι' ἧς, Ἄγαρ
 κατασφάττεται, καὶ ἐγείρονται τρόπαια.

Ισχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων Σταυρὲ τίμιε, κλί-
 μαξ τὸν Θεὸν ἐστηριγμένον, ἐπὶ σέ ἔχουσα, χαῖρε
 κήρυγμα, πάντων Προφητῶν· χαῖρε δι' οὗ, ὁ κόσμος
 ἠγίασται, καὶ Σατὰν καταβέβληται.

Πάθος τὸ κεφάλαιον, παθῶν Κυρίου ἔνδοξε, χαῖρε
 τοῦ παθόντος ἐκουσίας, ἐξ οὗ τὸ θεῖον πόμα ἀνέβλυ-
 σε, πᾶσι τὸ πανάχραντον αὐτοῦ, αἷμα καὶ ἐπίομεν,
 ἔκτακέντες οἱ ἄνθρωποι.

Ρεΐθροις θείου αἵματος, ἐπαρθευθεῖς πανάγιε,
 Σταυρὲ θεοτίμητε τοὺς πίστει, σῶζε κινδύνων, καὶ
 τοῦ λοιμοῦ καὶ λιμοῦ, βοῶντάς σοι· Χαῖρε ἢ πηγὴ,
 ἄρδουσα τὰ σύμπαντα, τὰ σωτήρια νόματα.

Εὐλόγησον Κύριε, τοῦ σοῦ Σταυροῦ τῇ χάριτι, τὸν
 ἐνιαυτὸν χρηστότητός σου, τοὺς ἱερέας, τοὺς βασιλεῖς,
 τὸν στρατὸν, πάντα περιούσιον λαόν, πιστῶς προσ-
 κυνοῦντάς σου, τὸν Σταυρὸν τὸν φωτόμορφον.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

„ **Τ**ὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες Ἑορ-
 „ τὴν οἱ θεόφρονες, τοῦ θεοδέγμονος, Σταυροῦ, τὰς
 „ χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐπ' αὐτῷ τεθέντα Θεὸν δο-
 „ ξάζοντες.

Τροπάριον.

Πᾶσα ἢ γῆ προσκυνοῦμέν σε, καὶ ψάλλομεν τῷ
 θεῷ ὀνόματι, σοῦ Σταυρὲ ὑψίστε, σεπτῷ Ἀγγέ-
 λοις ὑπάρχοντι, καὶ φοβερῷ κάυτοῖς τοῖς δαιμόνων
 ἄρχουσι.

Κλένη γῆθεν τὸ Λάβαρον, ἐκλάμψαν βασιλείας
τοῦπίσημον, Χριστιανῶν ἡμῶν, γνοῦσα τὸ, Χαῖρέ σοι
ἔκραξε, χαῖρε ἡμῶν ἡ δόξα καὶ τὸ κραταίωμα.

Ιδοὺ αὐτοῖ σοι κραυγάζομεν· Χαῖρε Σταυρὲ Κυρίου
παιένδοξε· χαῖρε ἐλπίς ἡμῶν· χαῖρε ὑψῶνρε ἡμᾶς ἅ-
παντας, τῇ παγκοσμίῳ ἤδη θείᾳ ὑψώσει σου.

Χαρᾶς αἰτίου ὑπάρξαντος, πιστοὶ νῦν τῇ δυνάμει
σου χαίρομεν, καὶ προσκυνοῦμέν σε· Χαῖρε λαμπτήρ
παμφαέστατε· χαῖρε νηπίων φύλαξ, καὶ πολυῦμνητε.

Τὸ Κοντάκιον, Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ.

Εἶτα τοὺς λοιποὺς ἐξ Οἴκους.

Τεῖχος τῆς οἰκουμένης, ὦ Σταυρὲ ζωηφόρε, ἀπόρθη-
τον καὶ θεῖον νοοῦμεν· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς κατασκευάσας σε ποιητής, τάνυσσι τὰς χεῖρας,
ξένον ἄκουσμα· καὶ ἅπαντας ἐκφωνεῖν διδάσκει.

Χαῖρε, ἡ βᾶσις τῆς εὐσεβείας· χαῖρε, τὸ νῆκος τῆς
κληρουχίας.

Χαῖρε, Ἀμαλὴν νοητὸν ὁ τροπούμενος· χαῖρε, Ἰακώβ
ταῖς χερσὶ προτυπούμενος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεμόρφωσας τὰς παλαιτάτας σκιάς·
χαῖρε, σὺ γὰρ ἀεπλήρωσας πρόφητοφδέγκτες φωνάς.

Χαῖρε, ὁ τὸν Σωτῆρα τῶν ἀπάντων βαστάσας· χαῖρε,
ὁ τὸν φθορέα τῶν ψυχῶν καταργήσας.

Χαῖρε, δι' οὗ Ἀγγέλοις ἠνώθημεν· χαῖρε, δι' οὗ φωτὶ
κατηυγάσθημεν.

Χαῖρε· σὲ γὰρ προσκυνοῦμεν τιμῶντες· χαῖρε· σοὶ
γὰρ προσφωνοῦμεν, βοῶντες·

Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Υμνος ἅπας μειᾷται, συνακολουθεῖν θέλων, τῷ πλή-
θει τῶν πολλῶν σε θαυμάτων· ἐγκωμίων πληθύνει καὶ
γὰρ ἂν προσάξωμέν σοι, ὦ Σταυρὲ τίμιε, οὐδὲν τελοῦ-
μεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν· ἀλλ' οὖν βοῶμεν·

Ἀλληλουῖα.

Φωτοπάροχον αἴγλην, τοῖς ἐν σκότει δωρεῖται, Σταυ-
ρὸς ὁ ζωοδότης οὗτος· τὸ γὰρ αὔλον δέδεκται φῶς,
καὶ πρὸς γνῶσιν θεῖαν δαδουχεῖ ἅπαντας· ὑψοῖ δὲ
νῦν ὑψούμενος τὸν νοῦν ἡμῶν, ἀναμέλπειν ταῦτα.

Χαῖρε φωστῆρ, τοῖς ἐν σκότει φαίνων· χαῖρε ἀστῆρ,
τὸν κόσμον αὐγάζων.

Χαῖρε ἀστραπή, χριστοκτόνους ἀμβλύνουσα· χαῖρε
ἡ βροντή, τοὺς ἀπίστους ἐκπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι κατελάμπρυνας ὀρθοδόξων τοὺς χορούς·
χαῖρε, ὅτι κατηδάφισας τῶν εἰδώλων τοὺς βωμούς.

Χαῖρε, οὐπὲρ ὁ τύπος οὐρανόθεν ἐφάνη· χαῖρε, οὐπὲρ
ἡ χάρις πονηρίας ἐλαύνει.

Χαῖρε, σαρκὸς σημαίνων τὴν νέκρωσιν· χαῖρε, παθῶν
ὁ κτείνων ἐπέγερσιν.

Χαῖρε, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη· χαῖρε, δι' οὗ πᾶς
ὁ κόσμος ἐσώθη.

Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὁ Χριστὸς τοῖς ἀνθρώποις,
τὰς χεῖρας ἐπὶ ξύλου ἐκτείνει, καὶ τὰ ἔθνη πάντα
συγκαλεῖ, καὶ βασιλείαν πᾶσιν οὐρανῶν δίδωσι, τοῖς
μέλπουσι τὸν ὕμνον ἐπαξίως, καὶ πιστῶς βοῶσιν·

Ψ Ἀλληλουῖα.

Τάλλοντές σου τὸν ὕμνον, εὐφημοῦμεν ἐκ πόθου, ὡς
ἐμφυχον Κυρίου σε Εὐλον· ἐπὶ σοὶ γὰρ παγεῖς ἐν
σαρκί, ὁ δεσπόζων τῶν ἀνω δυνάμεων, ἡγίασε, ἐδόξα-
σεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοὶ ταῦτα·

Χαῖρε Σταυρὲ νοητῆ ρομφαία· χαῖρε Ἁγίων ἅγιον
βλέμμα.

Χαῖρε Προφητῶν καὶ Δικαίων προκήρυγμα· χαῖρε τοῦ
Χριστοῦ λαμπροφόρον στρατήγημα.

Χαῖρε κάλλος καὶ διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε
κράτος καὶ ὀχύρωμα ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε τῆς ἀληθείας εὐκλεέστατος κόσμος· χαῖρε τῆς σωτηρίας εὐτυχέστατος ὄρμος.

Χαῖρε παιδρὸν ἀπάντων ἀγλαΐσμα· χαῖρε υἱὼν τῆς Ἄγαρ φυγάδευμα.

Χαῖρε φωτὸς ἀκηράτου λυχνία· χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς θυμηδία.

Ω χαῖρε Εὐλον μακάριον.
 πανύμνητον Εὐλον, τὸ βαστάσαν τὸν πάντων Ἀγίων ἀγιάτατον Λόγον· δεδεγμένον ἡμῶν τὰς λιτὰς, ἀπὸ πάσης ρῦσαι συμφορὰς ἀπαντας, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι κολάσεως τοὺς σοὶ βοῶντας·

Ἄλληλουΐα.

Καὶ πάλιν. Ἄγγελοι οὐρανόθεν. Καὶ τὸ, Ὡ Τρισμακάριστε Σταυρέ. Σελ. 549.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὅυκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες παρὰ τὸν τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀεδρεῖως πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπαρίον.

Ἀναφέρουσα, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, χαῖρε ἡ γέφυρα· χαῖρε σημεῖον ἐν ᾧ, φλογίνη ῥομφαία μὲν ὑποκεχώρηκε· Δηστὴς ἦλθε δὲ, χαίρων εἰς τὸν Παράδεισον· ἀνυμνῶ τὴν δυνάμιν σου.

Ἰερέων, ἡ εὐπρέπεια ζωήρῃτε, χαῖρε θεμέλιον, τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, γαλήνη τοῦ σύμπαντος, χαῖρε ἀνάκλησις, μετανοίας τε, καὶ παρθενίας τήρησις· χαῖρε Εὐλον ἀφθαρσίας.

Ῥόδον εὐοσμον, ἄνθος χαῖρε ἀμάραντον, ῥάβδος βλαστήσασα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν· ζωῆς χαῖρε τράπεζα, παρατιθέμενον, ἄρτον ἔχουσα· χαῖρε τροφή πεινῶντων τε, καὶ λιμὴν χειμαζομένων.

Εὐφημεῖτε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακρά-

ζει σοι· Χαῖρε τὸ ἄρμα Θεοῦ, ἐν ᾧ περιέδραμεν ἀγαλλιώμενος, ὡσπερ γίγας τις, τὸν οὐρανὸν, τὴν ἄβυσσον, ἕως ἄκρων οὐρανίων.

Ἰλαστήριον, ἀπάντων χαῖρε τίμιε· χαῖρε ἡ σύστασις, παντὸς τοῦ κόσμου Σταυρὲ, δι' οὗ ὑψουμένους τε συναυψούμεθα, καὶ διάβολος, πίπτει εἰς ἄβου πέταυρον, τὸ αὐτῷ ἡτοιμασμένον.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

„ Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ ἀβύσσῳ, ὁ τύπος τοῦ Θεοῦ,
 „ δόχου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐ-
 „ νεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἐγείρει ψάλλου-
 „ σαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε
 „ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπᾶριον.

Ναμάτων πηγῆς ἐκ σωτηρίου, τοῦ Θεοῦ Σταυροῦ πλουσίως ἀρυσώμεθα, θεορρύτων ἅπαντες, τῆς πλευρᾶς τοῦ πλάσαντος, ἡμᾶς προθύμως κράζοντες, καὶ πίστει ψάλλοντες· Τὸν τίμιον ὑμνοῦμεν Κυρίου, καὶ ὑπερυψοῦμεν Σταυρὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέσον οὐρανοῦ καὶ γῆς ἰδρύθης, ὡς κλίμαξ Σταυρὲ Κυρίου ὠραιότατε, ἵνα ἀνατρέχωμεν, πρὸς τὰ ἔπουράνια, διὰ τῆς σῆς οἱ ἄνθρωποι, ἀνόδου, ψάλλοντες· Τὸν τίμιον Σταυρὸν ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τόπος Κυρίου, οὗ οἱ πόδες, οἱ ἅγιοι σὺ πρὸς σωτηρίαν ἔστησαν· ὅθεν προσκυνοῦμέν σε, Σταυρὲ ἡλιόμορφε, τῶν ἀσκητῶν ἐντρυφήμα, τοῦ παντοκράτορος, ἡ ἐκλαμπρος σημαῖα τῆς νίκης, κατὰ τοῦ Βελιάρ, ἡ Θεοδόχος κλίνη.

Νεκροὶ διὰ σὲ ζωοποιῶνται· θανάτε ἢ γὰρ τὸν νεκρῶ-
 τὴν ἐβάσασας· τυφλοὶ ἀναβλέψουσιν, ὅτι διανοίγονται,
 δαίμονες διώκονται, πάθη ἀφίστανται, μυρίων ἀγαθῶν
 ταμειῶχε, Σταυρὲ τοῦ Σωτῆρος, ἡ κλεῖς τοῦ Παραδείσου.

ᾠφθης Κωνσταντίνῳ τῷ μεγάλῳ, τῷ κράττει εὐσεβείας, ᾧ παυσέβαστε, Σταυρὲ Θεοδώρητε, καὶ πανυπερθαύμαστε, ἡλιακῶν λαμπρότερος, βολίδων ὄφθεισε, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν τὸν δόντα, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπάδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερά θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Τροπάριον.

Ἰδνον ἡμῶν, Σταυρὲ παμμακάριστε, τῶν προσκυνοῦντων σε, πρὸς τὰς ἐντολαῖς Χριστοῦ, τὴν ζωὴν, ἵνα σοι Χαῖρε κράζωμεν χαῖρε κατάρως λύτρωσις, ὡς ταυνοσθέντος σοι, τοῦ Κυρίου, καὶ κατόραν λύσαντος, εὐλογίαν ἡμῖν ἀντεισάξαντος.

Ἦρθη ἐπὶ γῆς, ἀπάσης ἡ δόξα σου, Σταυρὲ καὶ ἔπλησε, καὶ τὰ ἐπουραῖα διό σοι, Χαῖρε ἀεὶ κραυγάζομεν χαῖρε δὲ οὐ ἐσώθημεν, τὰ ἔδνη ἅπαντα, προσκυνοῦντες, Τριάδα ἀχώριστον, τὸν Πατέρα Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι.

Σὺ εἶ ὁ Σταυρὸς, δι' οὗ πάλαι ἔσχισε, Μωσῆς τὴν θάλασσαν· σὺ εἶ ἡ ἐκφύσσασα, Ἀαρωνῆτις ῥάβδος τὰ κάρυα· σὺ τὸ γλυκᾶναν ξύλον Μερρᾶς τὰ νάματα· σοὶ βοῶμεν Χαίροις προφητόφθεγκτε, αὐτουργε τεραστίων ἐκάστοτε.

Ὅλης ἐκ ψυχῆς, τὸ, Χαῖρέ σοι κράζομεν, Σταυρὲ πανάγιε, καὶ κατασφραγίζομεν, αὐτοὺς, καὶ πόλεις πλοῖά τε, καὶ ἱερά, καὶ ἅπαντα τὰ ἐγχειρήματα, σοῦ τὸ θεῖον, ὄνομα χαράττοντες, πεποιθότες ἐν σοὶ καὶ τροπούμενοι.

Ἦψωσον Χριστέ, ἡμῶν λατρευόντων σοι, καὶ προσ-

κυνούντων σου, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, καὶ τὰ φρικτὰ σου θεῖα παθήματα, τὴν πολιτείαν· θραῦσον δὲ, τοὺς ἀτιλέγοντας, ἵνα γνῶσι, πάντες τὴν ἀήττητον, τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου τὴν δύναμιν.

Σὼσόν με Μητρός, τῆ χάριτι δέομαι τῆς παναχραντοῦ σου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, θεῖα δύναμει, ὃν καὶ ὑπέμεινας, ὦ Ἰησοῦ μακρόθυμε, καὶ πολυέλεε, ἵνα σώσης, ρεῦσας τὸ εἰκόνα σὴν, καὶ ὁμοίωσιν φέρον πλαστούργημα.

Τέλος τῶν ἐν τῷ Τρίτῳ μέρει τοῦ Ὁρολογίου περιεχομένων,
καὶ πάντων τῶν ποιούντων μέρος προσευχῆς.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

ΠΕΡΙΕΧΟΝ.

- Τ**ὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.
Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.
Σύνοψιν μικρῶν ἱερῶν Κανόνων.
Στιχηρὰ τοῦ ὅλου Μηναίου περιεκτικά.
Καὶ Πασχάλια 62 ἐτῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

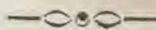
ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ α'. 1.

Εν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, (καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός) πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

Ος τις βούλεται σωθῆναι, πρὸ πάντων χρῆ αὐτῷ τὴν Καθολικὴν
 κρατῆσαι Πίστιν, ἣν εἰ μή τις σώαν καὶ ἀμωμον τηρήσειεν, ἀνευ
 διαταγμοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολείται. Πίσις δὲ Καθολικὴ αὕτη ἐστίν,
 ἵνα ἓνα Θεὸν ἐν Τριάδι, καὶ Τριάδα ἐν Μονάδι σεβάμεθα, μίτε συγ-
 χέοντες τὰς ὑποστάσεις, μίτε τὴν οὐσίαν μερίζοντες· ἄλλη γὰρ ἐστίν
 ἡ τοῦ Πατρὸς ὑπόστασις, ἄλλη τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἄλλη τοῦ ἁγίου Πνεύ-
 ματος· ἀλλὰ Πατὴρ καὶ Υἱὸς καὶ ἁγίου Πνεύματος, μία ἐστὶ Θεότης,
 ἴση δόξα, συναΐδιος ἡ μεγαλειότης. Οἷος ὁ Πατὴρ, τοιοῦτος καὶ ὁ
 Υἱὸς, τοιοῦτο καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Ἄκτιστος ὁ Πατὴρ, ἄκτιστος
 ὁ Υἱὸς, ἄκτιστον καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· ἀκατάληπτος ὁ Πατὴρ, ἀ-
 κατάληπτος ὁ Υἱὸς, ἀκατάληπτον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· αἰώνιος
 ὁ Πατὴρ, αἰώνιος ὁ Υἱὸς, αἰώνιον καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· πλὴν οὐ
 τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλ' εἰς αἰώνιος· ὥσπερ οὐδὲ τρεῖς ἄκτιστοι, οὐδὲ τρεῖς
 ἀκατάληπτοι, ἀλλ' εἰς ἄκτιστος, καὶ εἰς ἀκατάληπτος. Ὁμοίως,
 παντοκράτωρ ὁ Πατὴρ, παντοκράτωρ ὁ Υἱὸς, παντοκράτωρ τὸ Πνεῦ-
 μα τὸ ἅγιον· πλὴν οὐ τρεῖς παντοκράτορες, ἀλλ' εἰς παντοκράτωρ.
 Οὕτω, Θεὸς ὁ Πατὴρ, Θεὸς ὁ Υἱὸς, Θεὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον·
 πλὴν οὐ τρεῖς Θεοὶ, ἀλλ' εἰς Θεός. Ὡσαύτως, Κύριος ὁ Πατὴρ, Κύριος
 ὁ Υἱὸς, Κύριον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν οὐ τρεῖς Κύριοι, ἀλλ'
 εἰς ἐστὶ Κύριος· ὅτι ὥσπερ μοναδικῶς ἐκάστην ὑπόστασιν Θεὸν καὶ
 Κύριον ὁμολογεῖν Χριστιανικῇ ἀληθείᾳ ἀναγκαζόμεθα, οὕτω τρεῖς
 Θεοὺς, ἢ τρεῖς Κυρίους λέγειν, Καθολικῇ εὐσεβείᾳ καλυόμεθα. Ὁ
 Πατὴρ ἀπ' οὐδενός ἐστι πεποιημένος, οὔτε δεδημιουργημένος, οὔτε γε-
 γεννημένος· ὁ Υἱὸς ἀπὸ μόνου τοῦ Πατρὸς ἐστίν, οὐ πεποιημένος,
 οὐδὲ δεδημιουργημένος, ἀλλὰ γεγεννημένος· τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ
 τοῦ Πατρὸς, οὐ πεποιημένον, οὔτε δεδημιουργημένον, οὔτε γεγε-
 ννημένον, ἀλλ' ἐκπορευτόν. Εἰς οὖν ἐστὶ Πατὴρ, οὐ τρεῖς Πατέρες·
 εἰς Υἱὸς, οὐ τρεῖς Υἱοί· ἐν Πνεῦμα ἅγιον, οὐ τρία Πνεύματα ἅγια·
 καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Τριάδι, οὐδὲ πρῶτον, ἢ ὕστερον· οὐδὲν μείζον, ἢ

ἐλάττων· ἀλλ' ὅλαι αἱ τρεῖς ὑποστάσεις συνδιαιωηίζουσαι ἑαυταῖς εἰσὶ καὶ ἴσαι· ὥστε κατὰ πάντα, ὡς εἴρηται, καὶ Τριάς ἐν Μονάδι, καὶ Μονάς ἐν Τριάδι λατρεύεται. Ὁ θέλων οὖν σωθῆναι, οὕτω περὶ τῆς ἀγίας Τριάδος φρονεῖτω· πλὴν ἀναγκαῖον ἔτι ἐστὶ, πρὸς αἰωνίαν σωτηρίαν, ὅπως καὶ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀρθῶς πιστεύῃ. Ἔστιν οὖν Πίστις ὀρθή, ἵνα πιστεύωμεν καὶ ὁμολογῶμεν, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ τοῦ Θεοῦ Υἱός, καὶ Θεὸς καὶ Ἄνθρωπος ἐστὶ. Θεὸς ἐστὶν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς, πρὸ αἰῶνων γεννηθεὶς· καὶ Ἄνθρωπος ἐστὶν ἐκ τῆς οὐσίας τῆς Μητρὸς, ἐν χρόνῳ γεννηθεὶς. Τέλειος Θεός, καὶ τέλειος Ἄνθρωπος, ἐκ ψυχῆς λογικῆς, καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς ὑποστάς· ἴσος τῷ Πατρί, κατὰ τὴν Θεότητα· ἐλάττων τοῦ Πατρὸς, κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· ὅς, εἰ καὶ Θεὸς ὑπάρχει καὶ Ἄνθρωπος, ὁμῶς οὐ δύο, ἀλλ' εἷς ἐστὶ Χριστός· εἷς δὲ, οὐ τροπῇ Θεότητος εἰς σάρκα, ἀλλὰ προσλήψει ἀνθρωπότητος εἰς Θεότητα· εἷς πάντως, οὐ συγχύσει φύσεων, ἀλλ' ἐνώσει ὑποστάσεων· ὥσπερ γὰρ ψυχὴ λογικὴ καὶ σὰρξ, εἷς ἐστὶν ἄνθρωπος, οὕτω Θεὸς καὶ Ἄνθρωπος, εἷς ἐστὶ Χριστός· ὁ παθὼν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ κατελθὼν εἰς τὸν αἶον, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθήμενος ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος· ὅθεν ἐλεύσεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὐ τῇ παρουσίᾳ πάντες ἄνθρωποι ἀναστήσονται σὺν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν, ἀποδώσοντες περὶ τῶν ἰδίων ἔργων λόγον· καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες, πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον· οἱ δὲ τὰ φαῦλα, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Αὕτη ἐστὶν ἡ Καθολικὴ Πίστις, ἣν εἰ μή τις πιστῶς τε καὶ βεβαίως πιστεύσῃ, σωθῆναι οὐ δυνήσεται.

Σημειῶσαι, ὅτι τὸ ἄνωθεν Σύμβολον τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, συγκριθὲν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χειρογράφοις τοῖς σωζομένοις ἐν τῇ τοῦ ἀγίου Μάρκου Βιβλιοθήκῃ, καὶ συμφωνῶν εὐραδὲν γνησίως τε καὶ ὁμοφωνοῦν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔδοξε τοῦτο τυπωθῆναι· τὰ γὰρ τυπωθέντα ἐν Παρισίοις καὶ ἄλλοθι, διαφέρουσι κατὰ τὴν φράσιν καὶ τὴν ἔννοιαν· τοῦτο δὲ, ἀπαράλλακτον καὶ τοῦ ἐν Μοσχολίᾳ τυπωθέντος, εὐσεβεῖ γνώμῃ ἐνταῦθα προσετέθη.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΙΕΡΩΝ

Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων, καὶ τινῶν ἁγίων Πατέρων μερικῶν, περὶ Νηστειῶν, καὶ ἑτέρων ὑποδέσεων, κατ' ἐκλογὴν συλλεχθέντων ἐνταῦθα, εἰς πρόχειρον χρῆσιν καὶ ὁδηγίαν παντός Χριστιανοῦ, ἐξαιρέτως δὲ τῶν Ἱερωμένων.

Κανὼν ξγ'. Τῶν Ἀποστόλων.

Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, ἢ ὅσως τοῦ καταλόγου τοῦ ἱερατικοῦ, φάγη κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς αὐτοῦ, ἢ θηριάλωτον, ἢ θνησιμαῖον, καθαιρείσθω· εἰδὲ λαϊκός εἴη, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ξδ'. τῶν αὐτῶν.

Εἴ τις Κληρικός εὐρεθῇ τὴν Κυριακὴν ἡμέραν νηστεύων, ἢ τὸ Σάββατον, πλὴν τοῦ ἐνός καὶ μόνοι, καθαιρείσθω· εἰδὲ λαϊκός ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ξε'. τῶν αὐτῶν.

Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, ἢ Ὑποδιάκονος, ἢ Ἀναγνώστης, ἢ Ψάλτης, τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν οὐ νηστεύει, ἢ Τετράδα, ἢ Παρασκευὴν, καθαιρείσθω· ἐκτός εἰμὴ δι' ἀσθενείαν σωματικὴν ἐμποδίζοιτο· ἐὰν δὲ λαϊκός ἢ, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ι'. τῆς ἐν Ἀσσοδικείᾳ.

Ὅτι οὐ δεῖ ἐν Τεσσαρακοστῇ, τῇ ὑστέρᾳ ἑβδομάδι τὴν Πέμπτην λυεῖν, καὶ ὅλην τὴν Τεσσαρακοστὴν ἀτιμάζειν· ἀλλὰ δεῖ πᾶσαν τὴν Τεσσαρακοστὴν νηστεύειν, ξηροφαγοῦντας.

Κανὼν ιε'. Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Ὅκ ἐγκαλέσει τις ἡμῖν παρατηρουμένοις Τετράδα καὶ Παρασκευὴν, ἐν αἷς καὶ νηστεύειν ἡμῖν κατὰ παράδοσιν εὐλόγως προσέτακται· τὴν μὲν γὰρ Τετράδα, διὰ τὸ γενόμενον συμβούλιον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ τοῦ Κυρίου· τὴν δὲ Παρασκευὴν, διὰ τὸ πεπονθέναι αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν· τὴν δὲ Κυριακὴν, χαρμοσύνης ἡμέραν ἄγομεν, διὰ τὸν ἀναστάντα ἐν αὐτῇ· ἐν ἧ οὐδὲ γόνατα κλίνειν παρελήφαμεν.

Ἐρώτησις ιβ'. Τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, κυρίου Μάρκου· καὶ Ἀπόκρισις τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Ἀπτιοχίας, κυρίου Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμωνῶς.

Ὅ καταλύων τὰς Τετράδας, καὶ Παρασκευὰς ὅλου τοῦ χρόνου, ἀνευ σωματικῆς ἀσθενείας, κολάζεται κατὰ τὸν Κανὼνα τῶν ἁγίων Ἀ-

ποστόλων ὑπέξελέμοι τὰς Τετράδας, καὶ τὰς Παρασκευὰς τῆς Ἀποκρέω, τῆς Τυροφάγου, τῆς Διακαινησίμου, καὶ τοῦ Δαδεκαημέρου ἐν ταύταις γὰρ καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν.

Κανὼν ιθ'. τῆς ἐν Γάγγρα Συνόδου.

Εἴ τις, χωρὶς σωματικῆς ἀνάγκης, ὑπεριφανεύοιτο, καὶ τὰς παραδεδομένας νηστείας εἰς τὸ κοινόν, καὶ φυλασσομένας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, παραλύοι, ἀποκυροῦντος ἐν αὐτῷ οἰκείου λογισμοῦ, ἀνάθεμα ἔστω.

Ἐκ τοῦ Τόμου τῆς ἐνάσεως ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Βασιλέων, εἰς τὰ 910. ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ.

Τρὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνον ἀξιώθῆσεται ὁ Τρίγαμος τῆς μεταλήψεως τῶν Μυστηρίων· ἅπαξ μὲν, ἐν τῇ σωτηρίῳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσει· δεύτερον δέ, ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· καὶ τρίτον, ἐν τῇ Γενεθλίῳ ἡμέρᾳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὰ τὸ καὶ ἐν ταύταις προηγεῖσθαι νηστείαν, καὶ τὸ ἐκ ταύτης ὄφελος.

Κανὼν νθ'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.

Ὅτι οὐ δεῖ ἰδιωτικούς ψαλμούς λέγεσθαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, οὐδὲ ἀκάνονιστα βιβλία, ἀλλὰ μόνα τὰ κανονικὰ τῆς Καινῆς, καὶ Παλαιᾶς Διαθήκης.

Κανὼν λγ'. τῆς Σ'. Συνόδου, ἥτις καὶ ἐν Τρούλλῳ λέγεται.

Τὰ θεῖα λόγια ἐπ' ἀμβωνος μὴ ἀναγινωσκέτω ὁ μὴ κεκαρμένος, καὶ μὴ τυχὼν εὐλογίας· ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιῶν, ἀφορίζεσθω.

Κανὼν ιδ'. τῆς Ζ'.

Καὶ ὁ μὴ χειροθεσίας τυχὼν, εἰ καὶ Μοναχὸς εἴη, τὰς ἱεράς ἐπ' ἀμβωνος βίβλους μὴ ἀναγινωσκέτω. Χειροθετεῖται δὲ Ἀναγνώστας καὶ ὁ Ἠγούμενος ἐν τῷ ἰδίῳ Μοναστηρίῳ, εἰ ἱερωμένος εἴη, καὶ παρ' Ἐπισκόπου χειροθεσίαν ἔχει· καὶ Χωρεπίσκοπος, κατ' ἐπιτροπὴν Ἐπισκόπου.

Κανὼν σέ. τῆς ἐν Τρούλλῳ.

Οἱ ψάλλοντες, μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως ψαλλέτωσαν, βοαῖς ἀτάκτοις καὶ ἀναρμόστοις μὴ χρώμενοι.

Κανὼν δ'. τῆς Ζ'.

Ὁ χρυσίον, ἢ ἀργύριον, ἢ ἕτερον εἶδος τοῦς ὑπ' αὐτὸν ἀπαιτῶν, καὶ διὰ τι τούτων τῆς Λειτουργίας ἀπείργων τινα, ἢ ἀφορίζων, ἢ σεπτὸν κλείων κατὸν, μὴ γίνεσθαι ἐν αὐτῷ τὰς Λειτουργίας, ὑποκείσθω ταυτοπαθεῖα.

Κανὼν λβ'. τῶν Ἀποστόλων.

Εἴ τις Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος ὑπὸ Ἐπισκόπου γένηται ἐν ἀφορισμῷ, τοῦτον μὴ ἐξεῖναι παρ' ἐτέρου δεχθῆναι, ἀλλ' ἢ παρὰ τοῦ ἀφορίσαντος αὐτόν· εἰ μὴ ἂν κατὰ συγκυρίαν τελευτήσῃ ὁ ἀφορίσας αὐτόν Ἐπίσκοπος.

Κανὼν θ'. τοῦ Πατριάρχου Νικολάου.

Ο ἄλογος δεσμός, ἀνίσχυρος, καὶ παρ' Ἀρχιερέως λύεται.

Ἐκ τῶν Διαταγῶν τῶν Ἀποστόλων, Βιβλ. ἡ. Κεφ. 42.

Επιτελείσθω δὲ Τρίτα τῶν κεκοιμημένων ἐν ψαλμοῖς, καὶ ἀναγνώσει καὶ προσευχαῖς, διὰ τὸν Τριήμερον ἐγεγρῆντα καὶ Ἐννατα, εἰς ὑπόμνησιν τῶν περιόντων καὶ τῶν κεκοιμημένων καὶ Τεσσαρακοστὰ, κατὰ τὸν παλαιὸν τύπον. Μωσῆν γὰρ οὕτως ὁ λαὸς ἐπέθηκε καὶ Ἐνιαύσια ὑπὲρ μνείας αὐτῶν καὶ διδόνθω ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν πένησιν, εἰς ἀνάμνησιν αὐτῶν.

Κανὼν θ'. τῶν Ἀποστόλων.

Πάντας τοὺς εἰσιόντας πιστοὺς, καὶ τῶν Γραφῶν ἀκούοντας, μὴ παραμένοντας δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ ἀγίᾳ μεταλήψει, ὡς ἀταξίαν ἐμποιοῦντας τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀφορίζεσθαι χρὴ.

Κανὼν ι'. τῆς ἐν Τρούλλῳ.

Επίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, τόκους ἢ τὰς λεγομένας ἑκατοστὰς λαμβάνων, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρείσθω.

Κανὼν ιδ'. καὶ ιε'. τῆς αὐτῆς.

Πρεσβύτερος, πρὸ τῶν τριάκοντα ἐτῶν, μὴ χειροτονείσθω, καὶ πᾶν ἢ ὁ ἄνθρωπος ἄξιος ὁμοίως καὶ Διάκονος μὴ χειροτονείσθω, πρὸ τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν καὶ Ὑποδιάκονος, μὴ ἦττον τῶν εἰκοσι ἐτῶν ὁ δὲ παρὰ τοὺς ὀρισθέντας χρόνους χειροτονηθεὶς, καθαιρείσθω.

Κανὼν κβ'. τῆς αὐτῆς.

Ο χειροτονηθεὶς ἐπὶ χρήμασι, συγκαθαίρεισθω τῷ χειροτονήσαντι.

Κανὼν κγ'. τῆς αὐτῆς.

Ο τῆς ἀχράντου μεταδόου Κοινωνίας, καὶ ὀβολόν, ἢ εἶδος τι οἰانوῦν ἀπαιτῶα, καθαιρείσθω ἢ γὰρ χάρις οὐ πιπράσκειται.

Κανὼν β'. τῆς Ζ'. Συνόδου.

Ο γεννησόμενος Ἐπίσκοπος, γνωσκέτω τὸ Φαλτήριον, διαγνωσκέτω ὅ, τι ἀναγιώσκει, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ἐρευνητικῶς ὁμοίως τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, τὴν τοῦ Ἀποστόλου βίβλον, καὶ πᾶσαν τὴν θείαν Γραφήν· εἰδὲ μὴ, μὴ χειροτονείσθω.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Μηδεὶς δύο πόλεων Ναοὺς κληρούσθω.

Κανὼν μβ'. καὶ μγ'. τῶν Ἀποστόλων.

Επίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος κύβοις σχολάζαν καὶ μέθαις, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρείσθω. Εἰ δὲ Ὑποδιάκονος, ἢ Ἀναγνώστης, ἢ Ψάλτης, ἀφορίζεσθω.

Κανὼν μδ'. τῶν αὐτῶν.

Επίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος τόκους ἀπαιτῶν τοὺς δανειζομένους, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρείσθω.

Κανὼν ἢ. τῶν αὐτῶν.

Επίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος ἀμελῶν τοῦ Κλήρου, ἢ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ παιδεύων αὐτοὺς τὴν εὐσέβειαν, ἀφορίζεσθω.

Ἐκ τοῦ εἰδ. καὶ πῶ. Κανόνος τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ο δεσμεῖν καὶ λύειν ἐξουσίαν λαβὼν οὐτινοσοῦν τῶν ἡμαρτηκότων, μεγάλην ὄρων συντριβὴν, ἐλαττώσει τὸν χρόνον τῶν ἐπιτιμιῶν. Μὴ χρόνῳ κρῖνε, ἀλλὰ τρόπῳ τὰ ἐπιτιμία.

Τοῦ αὐτοῦ παράγγελμα πρὸς Ἱερέα.

Σπούδασον, ὦ Ἱερεῦ, σαυτὸν παραστήσαι ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Μὴδέποτε σῆς εἰς σύναξιν, ἐχθραν ἔχων κατάτινος, ἵνα μὴ φυγαδέυσης τὸν Παράκλητον. Ἐν ἡμέρα συνάξεως μὴ δικάζου, μὴ φιλονείκει, ἀλλ' ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μένων, προσεύχου καὶ ἀναγίνωσκε μέχρι τῆς ὥρας, ἐν ἧσδε δεῖ τελέσαι τὴν θείαν Μυσταγωγίαν· καὶ οὕτω παράστηθι ἐν καταλύξει, καθαρᾷ καρδίᾳ τῷ ἁγίῳ Θυσιασθρίῳ, μὴ περιβλέπων ἐνθεν κἀκείθεν, ἀλλὰ φρίκη καὶ φόβῳ παριστάμενος τῷ ἐπουρανίῳ Βασιλεῖ. Μὴ, διὰ θεραπείαν ἀνθρωπίνην, ἐπιστεύσης τὰς εὐχὰς, ἢ συντέμης· μὴ δὲ λάβης πρόσωπον, ἀλλ' ὄρα πρὸς μόνον τὸν προκείμενον Βασίλεα, καὶ τὰς περιεστάσας κύκλῳ Δυνάμεις. Ἄξιον σαυτὸν ποιήσου τῶν ἱερῶν Κανόνων. Μὴ συλλειτουργεῖς, οἷς ἀπαγορεύουσι. Βλέπε τίμη παρέστηκας, πῶς ἱερουργεῖς, καὶ τίσι μεταδίδως. Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δεσποτικῆς ἐντολῆς, καὶ τῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων· Μὴ δότε, γάρ φησι, τὰ ἅγια τοῖς κυσί, καὶ τοὺς μαργαρίτας μὴ βάλετε ἐμπροσθεν τῶν χοίρων. Ὁρα, μὴ παραδῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἰς χεῖρας ἀναξίων. Μὴ ἐντραπῆς τῶν ἐνδόξων τῆς γῆς, μηδ' αὐτὸν τὸν τὸ διάδημα περιεκείμενον ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. Τοῖς δὲ τῆς Μεταλήψεως ἀξίοις μεταδίδου δωρεάν, ὡς καὶ αὐτὸς ἔλαβες· οἷς οἱ θεῖοι Κανόνες οὐκ ἐπιτρέπουσι, μὴ μεταδίδου. Ὁρα μὴ, ἐξ ἀμελείας, σὺς, μῦς, ἢ ἄλλο τι, ἀψηται τῶν θείων Μυστηρίων, μὴ δὲ νοτισθῶσιν, ἢ καπνισθῶσιν, ἢ χρισθῶσιν ὑπὸ ἀνίερων καὶ ἀναξίων. Ταῦτα, καὶ τὰ τοιαῦτα φυλάσσαν, σεαυτὸν σώσεις, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

ΣΤΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΙΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑ ΚΑΤ' ΕΠΙΤΟΜΗΝ.

ΤΟ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ ΟΛΟΝ.

Ποίημα Χριστοφόρου Πατρικίου καὶ Ἀνδραπάτου, τοῦ Μιτυληναίου.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

- Α'.** Συμεῶν ἀνυμνεῖσθαί μοι, οὐπερ Στύλος τὸ γνῶρισμα. β. Καὶ σὺν τούτῳ Μάμας ὁ περιβόητος. γ. Καὶ ὁ θαυμάσιος Ἀνθιμος. δ. Βαβύλας ὁ ἐνδόξος. ε. Ζαχαρίας ὁ κλεινός. ς. Μηχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. ζ. Σάζων ἐνδόξος. η. ἢ. Τοῦ Θεοῦ μου ἡ Μήτηρ. θ. Σὺν Τοκεῦσι. ι. Μνηοδώρα, Νυμφοδώρα, καὶ Μιτροδώρα αἱ Μάρτυρες.
- ΙΑ'.** Θεοδώρας ἡ ἀσκησις. ιβ. Αὐτονομὸν ἡ ἀθλησις. ιγ. Καὶ τῆς Ἀναστασεως τὰ Ἐγκαίνια. ιδ. Καὶ τοῦ Σταυροῦ ἡ Ἀνύψωσις, ἀξίως τιμάσθωσαν. ιε. Σὺν Νικήτῃ τῷ στερρῷ. ις. Εὐφρομία ἡ ἐνδόξος. ιζ. Ἐλπίς Πίσις τε, καὶ Ἀγάπη σὺν θείῳ ιη. Εὐμενίῳ. ιθ. Δορυμέδοντι Τροφίμῳ. κ. Καὶ παγγενῆς ὁ Εὐστάθιος.
- ΚΑ'.** Ἰωανᾶ συνοδοξάζεται. κβ. Ὁ Φωκᾶς ὁ αἰδίδιμος. κγ. Καὶ Προδρόμου θείου τιμία Σύλληψις. κδ. Καὶ ἡ καλλίνικος Πρώταθλος. κε. Μεθ' ὧν Εὐφροσύνη τε καὶ ὁ Εὐαγγελιστής. κς. Ἰωάννης Ἀπόστολος. κζ. Καὶ Ἐπίχαρις, καὶ Καλλίστρατος ἅμα. κη. Καὶ Χαρίτων. κθ. Σὺν αὐτοῖς Κυριακός τε. λ. Καὶ Ἀρμενίας Γρηγόριος.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

- Α'.** Ὑμνοῖς Ἀνανίαν τιμήσωμεν. β. Ἰουστίναν τὴν Παρθένον, καὶ σεπτὸν Κυπριανόν. γ. Διονύσιον τὸν μέγαν. δ. Γερόθεον ὁμῶς.

ε. Χαριτήν. ς. Καὶ Θαμᾶν τὸν χρυσαπόστολον. ζ. Τὸν Βάκχον, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τὸν Σέργιον. η. Τὴν Πελαγίαν τὴν ἑνδοξον. θ. Τὸν τοῦ Ἀλφαίου Ἰάκωβον. ι, Εὐλάμπιον, Εὐλαμπίαν τε τὴν πάνσεπτον.

ΙΑ. Θεῖον νῦν δοξάσωμεν Φίλιππον, Φιλονίαν τὴν Ὀσίαν. ιβ. Πρόβον, Τάραχον σεπτὸν, Ἀνδρόνικον τὸν γενναῖον. ιγ. Κάρπον Πάπυλον ὁμοῦ· σὺν τούτοις, ιδ. Καὶ τοὺς περὶ τὸν Ναζαριον. Δινεέσθω, σὺν αὐτοῖς, ιε. Καὶ ὁ Θεόπνευστος, Λουκιανός. ις. Ὁ Λογγίνος τε. ιζ. Σὺν Ὡσηέ. ς η. Λουκάς ἑνδοξος, ὁ βέλτιστος. ιθ. Ἰωήλ. κ. Καὶ ὁ Ἀρτέμιος.

ΚΑ. Αἶνει τὸν σεπτὸν Ἰαρίωνα. κβ. Καὶ Ἀβέρμιον. κγ. Καὶ μέγαν, Ἀδελφόθεον ὁμοῦ. κδ. Καὶ Ἀρέθαν καὶ συναΐλους. κε. Νοταρίους τε σοφούς· σὺν τούτοις. ς Καὶ Δημήτριον. κζ. Καὶ Νέστορα, Κυρίαν καὶ Δουλίδα τὰς Συμμάρτυρας. κη. Τερέντιον, καὶ τὴν πάνσεπτον. κθ. Ἀναστασίαν, Ἀβράμιον. λ. Ζηνόβιον, Ζηνοβίαν. λά. Καὶ Ἐπίμαχον.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. β. Ὁλην ἀποθέμετοι.

✠ **Α.** Δεῦτε εὐφημήσωμεν, σὺν Ἀναργύρων δυάδι. β. Τοὺς περὶ Ἀκίνδυνον. γ. Καὶ τοὺς σὺν Ἀκεψιμᾷ γενναϊόφρονας· τὰς σεπτάς πράξεις τε, δ. Ἰωαννίου. ε. Ἐπιστήμην, Γαλακτίωνα· καὶ τὸν τῆς Πίστews, ς. Ὁμολογητὴν Παῦλον ἑνδοξον. ζ. Τὸν κρᾶτιστον Ἰέρανα. ς η. Καὶ τὸν Μιχαὴλ τὸν Ἀρχάγγελον. θ. Μεθ' αὐτὴν τὴν Ὀσίαν, Ματρῶναν. ι. Καὶ Ὁρέστην ἀθλητὴν· ιά. Μηνᾶν τὸν μέγαν καὶ Βίκτωρα, καὶ στερρὸν Βικέντιον.

ΙΒ. Θεῖον Ἐλεήμονα. ς ιγ. Καὶ Ἰωάννην σὺν τούτῳ, τὸν ὄντως Χρυσόστομον, κοινῶ πάντες στόματι, ἀνυμνήσωμεν. ς ιδ. Μαθητὴν ἀριστον, τοῦ Χριστοῦ Φίλιππον· ιε. Σαμωνᾶν, Γουρίαν, Ἀβιβον, μεθ' αὐτὸν τὸν ἑνδοξον, ς ις. Εὐαγγελιστὴν καὶ Ἀπόστολον, Ματθαῖον τὸν Θεόφρονα. ιζ. Τὸν Θαυματουργόν τε Γρηγόριον. η. Πλάτωνα γενναῖον. ιθ. Καὶ Θεῖον Ῥωμανόν, καὶ Ἀβδίου. κ. Δεκαπολίτην Γρηγόριον, πάνυ γρηγορώτατον.

✠ **ΚΑ.** Παρθένου Εἰσέλευσιν, τὴν εἰς Ναὸν τοῦ Κυρίου. κβ. Κιλικίαν Μάρτυρα. κγ. Καὶ τὸν Ἀμφιλόχιον ὕμνοις στέψωμεν. Ὁφθαλμὸν Γρηγόρον, τῆς τῶν Ἀκραγάνταν. κδ. Τὸν τῆς Ῥώμης Θεῖον Κλήμεντα, Ἀλεξανδρείας τε, Πέτρον. ς κε. Αἰκατερίναν, Μερκουρίου. κς. Ἀλύπιον τὸν ἑνδοξον. κζ. Καὶ τὸν ἐκ Περσίδος Γακωδον. κη. Στέφανον τὸν Νέον. κθ. Εἰρήναρχον, Παράμμονον ὁμῶ. ς λ. Καὶ τὸν Ἀνδρέαν τὸν κάλλιστον, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολον.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. β. Δι' Ἀγγελικαί.

- Α'.** Ἀ^σμασι Ναούμ. β'. Ἀββακούμ. γ'. Καὶ Σοφορίαν. δ'. Ιουλιανήν, καὶ Βαρβάραν δεξιούμαι. Ϟ ε' Τὸν Σάββαν τε τὸν μέγαν. Ϟ ς'. Καὶ τὸν θεῖον Νικόλαον. ζ'. Ἄμα Ἀμβροσίω. η'. Παταπίω. Ϟ θ'. Καὶ τὴν σεπτὴν Σύλληψιν Ἄρνης. ι'. Μηνᾶν ἐνδοξον, τὸν καλλιπέλαδον φημί, καὶ τὴν Συνοδίαν αὐτοῦ.
- ΙΑ'.** Στύλου Δανιὴλ, Ϟ ιβ'. Γεραίρῳ, καὶ Σπουρίδων. ιγ'. Συναθλος τετράς, ἢ μετὰ τοῦ Εὐστρατιου. ιδ'. Σὺν τούτοις δὲ καὶ Θύρσος. ιε'. Καὶ στερρὸς Ἐλευθέριος. ις'. Ἀγγαῖος, Προπάτορες, Πατέρες. ιζ'. Καὶ Δανιὴλ, τριάς τε Παίδων. ιη'. Ζωὴ πάνσεμνος. ιθ'. Καὶ Βοιφιάτιος ὁμοῦ. κ'. Καὶ θεῖος Ἰγνάτιος.
- ΚΑ'.** Ιουλιανῆς, κβ'. Μνήμην, καὶ Ἀναστασίας. κγ'. Κρήτης Ἀθλητῶν, Δέκα. κδ'. Καὶ τῆς Εὐγενίας. Ϟ κε'. Τῆς ἐκ Παρθένου Κόρης τοῦ Θεοῦ μου Γενήσεως. Ϟ κς'. Ὁμολογητοῦ τοῦ Εὐθυμίου. Ϟ κζ'. Τοῦ ἀθλητοῦ πρώτου Στεφάνου. κη'. Καὶ δισμυρίων τῶν Μαρτύρων. κθ'. Πλήθους Νηπίων τε. λ'. Καὶ Ἀνυσίας τῆς σεπτῆς. λά. Καὶ Μελάνης σέβομεν.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος β. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

- ✠ **Α'.** Θέλων περιτέμνεται Χριστός· ἦλθε γὰρ πληρῶσαι τὸν Νόμον, οὐ καταλύσαι αὐτόν· τούτῳ συντιμάσθω νῦν, Μέγας Βασιλεῖος. β'. Ρώμης Πάπας τε Σίλβεστρος. γ'. Καὶ ὁ Μαλαχίας. δ'. Γόρδιος ὁ ἐνδοξος. ε'. Παῦλος Θηβῶν ὁ βλαστός. Ϟ ς'. Θεῖος Βαπτισμὸς τοῦ Σωτῆρος. Ϟ ζ'. Προδρομος. η'. Ὁσία Δομνίκα. θ'. Πολύευκτος, ι'. Νύσσης τε Γρηγόριος.
- ✠ **ΙΑ'.** Ὑμνοῖς Θεοδοσίον σεπτῶς, τὸν Κοινοβιάρχην αἰνέσω. ιβ'. Τατιανὴν τὴν σεμνήν. ιγ'. Μάρτυρα Στρατόνικον, Ἐρμούλον Συναθλον. ιδ'. Παῖδοῦ τοῦς Ἀββάδας τε, καὶ ὄρους Σιναίου. ιε'. Θεῖον Καλυβίτην τε. ις'. Καὶ Πέτρου Ἄλυσιν. Ϟ ιζ'. Ἄμα Ἀττανίω Ὁσίω. Ϟ ιη'. Καὶ Ἀθανασίω, Κυρίλλω. ιθ'. Καὶ σὺν Μακαρίω. Ϟ κ'. Τὸν Εὐθύμιον.
- ΚΑ'.** Μνήμη ἢ Μαξίμου τοῦ σεπτοῦ. κβ'. Μάρτυς Ἀναστάσιος Πέρσης, καὶ ὁ Τιμόθεος. κγ'. Κλήμης, Ἀγαθάγγελος. κδ'. Ὁσία Ξένπτε. Ϟ κε'. Θεολόγος Γρηγόριος. κς'. Σὺν τῷ Ξενοφῶντι. Ϟ κζ'. Ὀλβιος Χρυσόστομος. κη'. Ἐφραίμ ὁ Ὁσῖος. κθ'. Ἐτι καὶ Ἰγνάτιος μέγας. Ϟ λ'. Πάπας ὁ Ἰππόλυτος Ρώμης. λά. Κύρος, Ἰωάννης τε αἰνεῖσθωσαν.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α΄. Ἦν οὐρανίων ταγμάτων.

- Α΄.** Ὑμνεῖσθε Τρύφων ὁ μέγας. β. Ὑπαπαντὴ τοῦ Χριστοῦ. γ. Καὶ Συμεὼν ὁ Πρέσβυς. δ. Καὶ Ἰσίδωρος ἅμα. ε. Ἀγάθη. ς. Καὶ Βουκόλος Σμύρνης ποιμὴν. ζ. Καὶ Παρθένιος ἐνδοξος. η. Ὁ Στρατηλάτης Θεόδωρος σὺν αὐτοῖς. θ. Νικηφόρος. ι. Χαράλαμπος τε.
- ΙΑ΄.** Βλάσιον πάντες συμφώνως ἀνευφημήσωμεν. ιβ. Καὶ Μελετίου χάριν. ιγ. Τοῦ Μαρτινιανοῦ τε. ιδ. Αὐξέντιον σὺν τούτοις τὸν εὐκλεῖ. ιε. Καὶ τὸν Φεῖον Ὀνήσιμον. ις. Πάμφιλον μέγαν. ιζ. Καὶ Τήρωνα τὸν σεπτόν. ιη. Ῥώμης Πάπαν τε τὸν Λέοντα.
- ΙΘ΄.** Σὺν τῷ Ἀρχίππῳ γεραίρω. κ. Κατάνης Λέοντα. κα. Τιμόθεον τὸν μέγαν. κβ. Καὶ Προτέριον Φεῖον. κγ. Πολύκαρπον τὸν Σμύρνης. κδ. Καὶ Κεφαλῆς, τοῦ Προδρόμου τὴν εὕρεσιν. κε. Σὺν Ταρσίῳ. κς. Πορφύριον, καὶ σὺν σοί. κζ. Ω Προκόπιε. κη. Βασίλειον.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ΄. Ἦ. Φερον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι.

- Α΄.** Ὑμνοῖς τιμάσθε ἠ. Εὐδοκίᾳ. β. Ὁ γενναῖος Νέστωρ ἅμα τε καὶ Θεόδοτος. γ. Σὺν Εὐτροπίῳ. δ. Καὶ Γερασίμῳ. ε. Κόναν. ς. Δύο ἄνδρες καὶ τεσσαράκοντα. ζ. Ἐφραὶμ Ποιμὴν τῆς Χερσῶνος. η. Καὶ σὺν Φεῖῳ Θεοφυλάκτῳ. θ. θ. Μαρτύρων, ὧν πᾶσα πληθὺς Τεσσαράκοντα.
- Γ΄.** Πρέπειε Κόδράτῳ. ια. Καὶ Σωφρονίῳ. ιβ. Καὶ τῷ Θεοφάνει ἄσματα. ιγ. Νικηφόρῳ τε. ιδ. Ὑμνοῖς Ἀλέξανδρος εὐφημείσθε. ιε. Ὀλυμπᾶς. ις. Σαβίνος, Πάπας. ιζ. Ἀλέξιος ἠ. Κύριλλος φίλος Κυρίου. ιθ. Χρῦσανδρός τε, καὶ Δαρεία. κ. Κόραι ἑπτὰ Παρθένοι. κα. Ἰάκωβος Ὁσῖος.
- ΚΒ΄.** Γέρπου Βασίλειε. κγ. Κράτει Νίκων. κδ. Σκίρτα Ζαχαρία. Χαῖρε Θεοχαρίτατε. κε. Εὐαγγελίζου χαρὰν μεγάλην. κς. Γαβριὴλ αἰνῶσε. κζ. Τιμῷ Ματρῶναν δέ. κη. Καὶ Ἰαρίωνα σέβω. κθ. Τὸν Βαραχήσιον μέλπω. λ. Κλίμακος Ἰωάννην. λά. Σεπτὸν καὶ Ἰάκωβον.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

Στιχηρά προσόμοια, Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

- Α'.** Ο'σιωτατην αἰνέσωμεν, Μαρῖαν. β'. Τίτον σεπτόν. γ'. Καὶ Νικήταν τὸν ἔνδοξον. δ'. Καὶ τὸν Ἀγαθόποδα, καὶ Θεόδουλον σύναθλον. ε'. Τὸν Κλαυδιόν τε. ς'. Καὶ τὸν Ἐτύχιον. ζ'. Σὺν Γεωργίῳ. η'. Τὸν Ἡραδίαν. θ'. Καὶ τὸν Εὐφύγιον. ι'. Καὶ στερρὸν Τερέντιον, καὶ σὺν αὐτοῖς. ια'. Πίστει εὐφημήσωμεν, Ἀντίπαν Μάρτυρα.
- ΙΒ'.** Τὸν τοῦ Παρίου Βασιλῖον. ιγ'. Καὶ τὸν Μαρτίνον τιμῶ. ιδ'. Καὶ Ἀρίσταρχον ἔνδοξον. ιε'. Καὶ τὸν Θεῖον Κρησκεντα. ις'. Χιορίαν, Ἀγάπην τε. ιζ'. Περσῶν Ποιμένα τὸν θαυμαστὸν Συμεών. ιη'. Τῶν Γότθων Σάββαν. ιθ'. Πέργης Θεόδωρον. κ'. Ἄλλον Θεόδωρον, Τριχινῶν αἰνέσωμεν, καὶ σὺν αὐτοῖς. κα'. Τὸν Ἱερομάρτυρα, Ἰανουάριον.
- ΚΒ'.** Μεγαλυνέσω Θεόδωρος, ὁ Συκεώτης ὁμοῦ. κβ'. καὶ ὁ Μάρτυς Γεώργιος. κγ'. Στρατηλάτης Σάββας τε. κδ'. καὶ Μάρκος μέγας Ἀπόστολος. κε'. Ὁ Βασιλεὺς τε ὁ Ἀμασειᾶς φωστήρ. κς'. Καὶ τοῦ Κυρίου ὁ ἀδελφὸς Συμεών. κζ'. Ἐπι Ἰάσων τε, ὁ κλεινὸς Ἀπόστολος, καὶ σὺν αὐτοῖς. κθ'. Μέρμων. λ'. Καὶ Ἰάκωβος, τοῦ Ζεβεδαίου υἱός.

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ.

Στιχηρά προσόμοια, Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

- Α'.** Σὺν Ἱερεμία σε ἕμῶ. κβ'. Θεῖε Ἀθανάσιε. γ'. Σὺν σοὶ στερρὸν τε Τιμόθεον, καὶ Μαύραν Μάρτυρα. δ'. Τὸν Ὀλβιανόν τε. ε'. Εἰρήνην τὴν πάνσεμον. ς'. Ἰώβ καρτερικόν. ζ'. Καὶ Ἀκάκιον. κβ'. Καὶ τὸν Ἀπόστολον, Ἰωάννην. θ'. Χριστοφόρον τε, Ἡσαΐαν ι'. Ζηλωτὴν τε Σίμωνα.
- ΙΑ'.** Μώκιον τὸν ἔνδοξον τιμῶ. ιβ'. Κύπρου Ἐπιφάνιον. ιγ'. Καὶ Γλυκερίαν τὴν Μάρτυρα. ιδ'. Καὶ τὸν Ἰσίδωρον. ιε'. Σὺν τῷ Παχωμίῳ. ις'. Θεόδωρον πάνσεπτον. ιζ'. Ἀνδρόνικον Χριστοῦ τὸν Ἀπόστολον. ιη'. Καὶ Διονύσιον. ιθ'. Καὶ Πατρίκιον τὸν ἔνδοξον. κ'. Καὶ τὸν Θεῖον ἰατρὸν Θαλλέλαιον.
- * ΚΑ'.** Ἄμα Κωνσταντίνω σε ἀδαῖς, ὡ Ἑλένη εἴφομεν. κβ'. Σὺν βασιλίσκῳ, Συνάδων τε. κγ'. Μιχαὴλ πρόεδρον. κδ'. Θαυμαστοῦ τε ὄρους, Συμεών. κε'. Καὶ εὔρεσιν, Προδρόμου Θείου Κάρως. κς'. Καὶ Κάρπον τε. κζ'. Καὶ τὸν Θεράποντα. κη'. Τὴν σεπτὴν Θεοδοσίαν τε. κθ'. Ἰσαάκιον. λ'. Ἑρμείαν τε Μάρτυρα.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Α'. Ἰουστῖνον ὑμνήσωμεν. β'. Ἱερὸν Νικηφόρον τε. γ'. Λουκιλλιανόν τε μεγαλομάρτυρα. δ'. Σὺν Μιτροφάνει. ε'. Εὐστάθιον. ς'. Ποιμένα πανάριστον. ζ'. Καὶ Δωρόθεον σεπτὸν, καὶ Θεόδοτον ἔνδοξον. η'. Καὶ Θεόδωρον, τὸν σεπτὸν Στρατηλάτην. θ'. Σὺν Κυρίλλῳ. ι'. Ἀντωνίῳ ἀθλοφόρῳ. ια'. Βαρδολομαῖον, Βαρνάβαν τε.

ΙΒ'. Ἐπαινείσθω Ὀνούφριος. ιγ'. Ἡ σεμνὴ Ἀκυλίνα τε. ιδ'. Μεθ' ἧν Ἐλισσαῖος Προφητικώτατος. ιε'. Ἀρμώς. ις'. Καὶ Τύχων Ἐπίσκοπος. ιζ'. Σαβὴλ καρτερόψυχος, Μανουὴλ, καὶ Ἰσμαήλ. ιη'. Καὶ Λεόντιος ἔνδοξος. ιθ'. Καὶ ὁ Ζώσιμος. κ'. Καὶ Ἰούδας ὁ μύστης τοῦ Κυρίου. κα'. Μάρτυς Ἰουλιανός τε. κβ'. Καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ Εὐσέβιος.

ΚΓ'. Ἀγριππίνα πολυάθλος. κγ'. καὶ Προδρόμου ἡ Γέννησις. κδ'. Καὶ ἡ Φευρανία ἀνευφημείσθασαν. κε'. Τῶν Θεσσαλῶν Δαυὶδ καύχημα. κς'. Σαμφῶν ἱερώτατος. κη'. Ἰωάννου τῶν ὁσίων, καὶ τοῦ Κυρίου ἡ εὔρεσις. κθ'. καὶ Πέτρος, Παῦλός τε, οἱ φωτίσαντες πᾶσαν Οἰκουμένην. λ'. Καὶ τῶν δώδεκα προφίτων, Μυστῶν Κυρίου ἡ Σύναξις.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Α'. Θεῖος Ἀναργύρους ἄσμασι, τοὺς ἀπὸ Γάμης ὑμῶν. β'. Καὶ Ἐσθῆτος Κατάθεσιν, Ἀγνῆς Θεομήτορος. γ'. Καὶ τὸν Θεῖον Ἰάκινθον. δ'. Ἀνδρέαν Κρήτης. ε'. Καὶ Ἀθανάσιον, τὸν ἐν τῷ Ἀΐθῳ. ς'. Καὶ τὸν Σισαῖν τε. ζ'. Κυριακὴν ὑμῶν. η'. Καὶ σεπτὸν Προκόπιον, μεθ' ἧν αἰνῶ. θ'. Κόπρην, Πατερμούδιον, ι'. Νικοπολίτας τε.

ΙΑ'. Δεῦτε Εὐσημίαν ἅπαντες, ἀνευφημήσωμεν νῦν, τὴν τῶν Ὁρων δμίστριαν. ιβ'. Πρόκλον, Παρίωνα. ιγ'. Σαββαίτην τε Στέφανον. ιδ'. Ἀκύλαν, Ἰούστον. ιε'. Καὶ Ἰουλίτταν σεμνὴν, μετὰ Κηρύκου. ις'. Ἀθηνογέννητε, καὶ μαθητὰς αὐτοῦ. ιζ'. Καὶ Μαρίναν Μάρτυρα, καὶ σὺν αὐτῇ, ιη'. Διμίτριον αἰνῶ. ιθ'. Δία. κ'. Ἡλίαν τε.

ΚΑ'. Ὑμνοῖς τιμῶ καὶ τὸν φρόνιμον, διὰ Χριστὸν δὲ Σαλὸν, Συμεῶν ὄντως ἔνδοξον. κβ'. Καὶ Χριστοῦ Μαθήτριαν, τὴν Μαρίαν τὴν πάνσεμνον. κγ'. Φωκᾶ λειψάνων τὴν ἀνακόμισιν. κδ'. Χριστίαν. κε'. Ἄνναν. κς'. Καὶ τὸν Ἐρμόλαον. κθ'. καὶ Παντελεήμονα. κη'. Πρόχορον. κθ'. Καλλίμμον. λ'. Σίλουανόν, Σίλαν. λα'. Καὶ Εὐδόκιμον, τὸν πάνυ δόκιμον.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Στιχηρά προσόμοια, Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

- Α'.** Σὺν Σολομῶνῃ ὑμνεῖσθω Ἐλεάζαρ, ἑπτὰ Μακκαβαῖοί τε. β'. Καὶ Πρωτομάρτυρος, ἢ ἐν Σιών ἀνακόμισις. γ'. Δαλμάτος Φαῦστος, καὶ Ἰσαάκιος ὁ πολυάθλος. δ'. Ἀνακομιζόμενος τῆς Εὐδοκίας νεκρός. ε'. Καὶ ὁ γενναῖος Εὐσίγιος. ς'. Καὶ τοῦ Χριστοῦ μου, τοῦ Θεανθρώπου ἢ Μεταμόρφωσις. ζ'. Ἡ συνυμνεῖσθω καὶ Δομέτιος, σὺν τοῖς κλινοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἢ. Καὶ ὁ Αἰμιλιανός. θ'. Καὶ Ματθίας. ι'. Καὶ Λαυρέντιος.
- ΙΑ'.** Εὐπλους ὁ Μάρτυς ἀξίως ἐπαινείσθω. ιβ'. Ἀνίκητος, Φώτιος, καὶ ἡ Μετάθεσις. ιγ'. Ἡ τοῦ Μαξίμου τοῦ λάμπαντος, ἐν τῇ γενναίᾳ, ὁμολογίᾳ τοῦ Ποιητοῦ καὶ Θεοῦ. ιδ'. Τούτοις συναινείσθωσαν Μιχαῖας ἑνδοξος. ιε'. Καὶ ἡ σεβάσμιος Κοίμησις, τῆς Θεοτόκου. ις'. Καὶ Διομῆδης ὁ περιβόητος. ιζ'. Μύρων ὁ Θεῖος, ιη'. Φλῶρος, Λαυρός τε. ιδ'. Καὶ Στρατηλάτης Ἀνδρέας ὁ ἑνδοξος. κ'. Τῆς εὐχῆς τε τὸ τέκνον, Σαμουὴλ ὁ ἱερώτατος.
- ΚΑ'.** Βάσσα σὺν τέκνοις τιμάσθω ἡ Θεόφρων. κβ'. Στεφάνος, Ἀγαθόνικος. κγ'. Λοῦπος ὁ ἑνδοξος. κδ'. Τίτος ὁ Θεῖος Ἀπόστολος. κε'. Βαρθολομαίου, τοῦ σεμνοτάτου ἢ ἀνακόμισις ὅ,τε καρτερόψυχος. κς'. Ἀδριανὸς σὺν αὐτοῖς, καὶ Ναταλία ἡ πάνσεμνος. κζ'. Ποιμὴν ὁ Θεῖος. κη'. Καὶ ὁ Αἰθίοψ Μωσῆς ὁ τίμιος. κθ'. Ἀποτομή τε ἡ αἰδεσίμος, τοῦ Προδρόμου. λ'. Ἀλέξανδρος ἑνδοξος. λά. Πανετίμουτε Ζώνης, Θεοτόκου ἢ Κατάθεσις (*).

(*) Τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια, μῆτε πάντα τοὺς Ἁγίους τοῦ Μηνολογίου περιέχοντα, μῆτε τὸν κυρίως ἐορταζόμενον Ἅγιον τῆς ἡμέρας ἀναφέροντα πολλάκις, ἠδύναντο διορθωθῆναι, καὶ μεταποιηθῆναι ἐπὶ τὸ ἀριβέστερον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ χρῆσις αὐτῶν ἐστὶν ὀλίγη, καὶ τῆς μεταποιήσεως ὁ κόπος οὐκ ἐξισοῦται πρὸς τὴν ἐν ταύτης ὠφελειαν, διὰ τοῦτο ἐτυπώθησαν καὶ ἐνταῦθα, ὡς εὐρέθησαν ἐξ ἀρχῆς.

ΠΑΣΧΑΛΙΑ

ΕΤΩΝ ΕΞΗΚΟΝΤΑΔΥΟ

Ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ 1838. καὶ καταλήγοντα εἰς τὸ 1899.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1838. αὐλή. ζτμς'.

Ινδικτιῶνος ια'.
 Ἡλίου Κύκλοι ι.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ιε.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρασ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται, Ἰανουαρίου κγ'.
 Ἐωδινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ε'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Παρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λα.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιβ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κβ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κδ'.
 Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1839. αὐλδ'. ζτμζ'.

Ινδικτιῶνος ιβ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Θεμέλιον Σελήνης λς'.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λς'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται, Ἰανουαρίου ιε.
 Ἐωδινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου κδ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῶ ἀγίῳ καὶ μεγ. Σαββ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κα.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κς'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου δ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιδ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κα.
 Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λη'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1840. αωμβ. ζτημ. Βίαικτος.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ζ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νς'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου δ'.
 Εἰωθῶν α'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιη'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Δευτ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κη'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου β'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1841. αωμβ. ζτηδ'.

Ἰνδικτιῶνος ιδ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ις'.
 Θεμέλιον Σελήνης ιη'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιδ'.
 Εἰωθῶν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου β'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆς ἀγία, καὶ μγ. Τρίτ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου η'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιη'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κε'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1842. αωμβ. ζτην.

Ἰνδικτιῶνος ιε'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ις'.
 Θεμέλιον Σελήνης κδ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ζ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου η'.
 Εἰωθῶν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κβ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς δ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ις'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κη'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου ζ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1843. αωμγ. ζτησ'.

Ἰνδικτιῶνος ις'.
 Ἡλίου Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ι.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νβ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου λα'.
 Εἰωθῶν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιδ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Πέμ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ια'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου λ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ε'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κβ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1844. αωμδ'. ζτηβ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιώνος β'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ιη'.
 Θεμέλιον Σελήνης κα.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λζ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιε'.
 Ἐωδωνὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου λ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῷ ἀγίῳ, καὶ μεγ. Σαββ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίῳ κε'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίῳ κς'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ κς'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ δ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς Μαΐῳ ιδ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐῳ κα.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λη.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1845. αωμε'. ζτηγ'.

Ἰνδικτιώνος γ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Θεμέλιον Σελήνης β'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ςε'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου δ'.
 Ἐωδωνὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιη'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίῳ ια'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κδ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου γ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ε'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιη'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1846. αωρς'. ζτηδ'.

Ἰνδικτιώνος δ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Κύκλοι α'.
 Θεμέλιον Σελήνης ιδ'.
 Παραμ. τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μη'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κζ'.
 Ἐωδωνὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ε'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου β'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λα'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιε'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κς'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου β'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κς'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1847. αωμζ'. ζτηε'.

Ἰνδικτιώνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Θεμέλιον Σελήνης κε'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λγ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιβ'.
 Ἐωδωνὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου κς'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαιηστ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κγ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου α'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ια'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου ιη'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. μα'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυριακή.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1848. αωμῆ. ζτης'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι κ.
 Σελήνης Κύκλοι γ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ε'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου α.
 Εἰσωνῶν δ. Ἦχος δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιε'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Πέμ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ια'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ια'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου λ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουρίου ε'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κβ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1849. αωμδ'. ζτης'.

Ἰνδικτιῶνος ζ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κβ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ιζ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κγ'.
 Εἰσωνῶν α'. Ἦχος δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ε'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Παρ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κζ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιβ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κβ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κδ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1850. αων'. ζτηῆ.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι κβ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Θεμέλιον Σελήνης κη'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ιβ'.
 Εἰσωνῶν ε'. Ἦχος πλ. α.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κς'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Σαββ. τῆς γ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιη'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κγ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Ἰουρίου α'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουρίου ια'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουρίου ιη'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ι.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1851. αωνά. ζτης'.

Ἰνδικτιῶνος ς'.
 Ἡλίου Κύκλοι κγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Θεμέλιον Σελήνης ς'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κη'.
 Εἰσωνῶν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ια'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Κυρ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιζ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κζ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουρίου γ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κς'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1852. αμνβ'. ζτξ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιώνος ι.
 Ἡλίου Κύκλοι κδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ζ'.

Θεμέλιον Σελήνης κ'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μα.
 Τὸ Τριμῆδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κ'.

Ἐωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου γ'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ ἀγία, καὶ μετ. Τρίτ.
 Νομικὸν Πάσχα, Μαρτίου κζ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου η'.

Τῆς Πεντηκοστῆς Μαΐου ιη'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κε'.

Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λδ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1853. αμνγ'. ζτξα.

Ἰνδικτιώνος ια.
 Ἡλίου Κύκλοι κε'.

Σελήνης Κύκλοι η'.

Θεμέλιον Σελήνης α'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξ'.

Τὸ Τριμῆδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου η'.

Ἐωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κβ'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου ιε'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιε'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιθ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κη'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου ζ'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ'.

Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιδ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1854. αμνδ'. ζτξβ'.

Ἰνδικτιώνος ιβ'.

Ἡλίου Κύκλοι κς'.

Σελήνης Κύκλοι θ'.

Θεμέλιον Σελήνης ιβ'.

Παραμ. τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

Κρεωφαγία, ἡμέραι ιβ'.

Τὸ Τριμῆδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου λα'.

Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιδ'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Πέμ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ια'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κ'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου λ'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ε'.

Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κβ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1855. αμνε'. ζτξγ'.

Ἰνδικτιώνος ιγ'.

Ἡλίου Κύκλοι κς'.

Σελήνης Κύκλοι ι.

Θεμέλιον Σελήνης κγ'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρασ.

Κρεωφαγία, ἡμέραι λξ'.

Τὸ Τριμῆδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιε'.

Ἐωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου λ'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγάλη Παρασ.
 Νομικὸν Πάσχα, Μαρτίου κδ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κς'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κς'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ε'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιε'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κβ'.

Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λξ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1856. αωνς'. ζτξδ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ιδ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κή.
 Σελήνης Κύκλοι ια'.
 Θεμέλιον Σελήνης δ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νξ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Εἰωθῶν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιδ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Κυρ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ια'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κδ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς Ἰουνίου γ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ι'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιη'.
 Η' μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Παρασ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1857. αωνς'. ζτξε'.

Ἰνδικτιῶνος ιε'.
 Ἡλίου Κύκλοι α'.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ιε'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μη'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κξ'.
 Εἰωθῶν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ι'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Δευτ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου α'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ια'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιε'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κς'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου β'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κς'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1858. αωνή. ζτξς'.

Ἰνδικτιῶνος α'.
 Ἡλίου Κύκλοι β'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Θεμέλιον Σελήνης κς'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λγ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιβ'.
 Εἰωθῶν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Η' Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου ιβ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τρίτῃ τῆς Διακαιησίμου.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κα'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κγ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κγ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου α'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ια'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου ιη'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. μα'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυριακή.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1859. αωνδ'. ζτξς'.

Ἰνδικτιῶνος β'.
 Ἡλίου Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Θεμέλιον Σελήνης γ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται, Φεβρουαρίου α'.
 Εἰωθῶν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιε'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κα'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς Ἰουνίου ια'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κα'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1860. αωξ'. ζτξδ'. Βίσεκτος.

Ινδικτιώνος γ'.
 Ηλίου Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Θεμέλιον Σελήνης ιη'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμέρα Πέμ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι με'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κδ'.
 Ἐωδινόν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ζ'.
 Τοῦ Ἐυαγγ. τῆ Παρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικόν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κζ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιβ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κβ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κδ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1861. αωξα. ζτξδ'.

Ινδικτιώνος δ'.
 Ηλίου Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Κύκλοι ις'.
 Θεμέλιον Σελήνης κδ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξδ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ιβ'.
 Ἐωδινόν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κς'.
 Τοῦ Ἐυαγγ. τῆ Σαββ. τῆς γ'. Ἑβδομ.
 Νομικόν Φάσκα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κγ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Ἰουνίου α'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου ια'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιη'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ι'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1862. αωξβ'. ζτδ'.

Ινδικτιώνος ε'.
 Ηλίου Κύκλοι ς'.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ι'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μδ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κη'.
 Ἐωδινόν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ια'.
 Τοῦ Ἐυαγγ. τῆ Κυρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικόν Φάσκα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιζ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κζ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου γ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κε'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1863. αωξγ'. ζτοα'.

Ινδικτιώνος ς'.
 Ηλίου Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιη'.
 Θεμέλιον Σελήνης κα'.
 Παραμ. τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μα'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κ'.
 Ἐωδινόν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα Φεβρουαρίου γ'.
 Τοῦ Ἐυαγγ. τῆ αγ. καὶ μεγ. Δευτ.
 Νομικόν Φάσκα, Μαρτίου κε'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λα'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ς'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιδ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κς'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λγ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1864. αὐξὸς. Ἰτοβ. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ζ.
 Ἡλίου Κύκλοι η̄.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ̄.
 Θεμέλιον Σελήνης β̄.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξα.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου δ̄.
 Ἐωθινὸν ε̄. Ἦχος πλ. ᾱ.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κγ̄.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς δ̄. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου εγ̄.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιε̄.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ̄.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κη̄.
 Τῆς Πεντηκοστῆς Ἰουνίου ζ̄.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ̄.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιθ̄.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1865. αὐξέε. Ἰτογ.

Ἰνδικτιῶνος η̄.
 Ἡλίου Κύκλοι δ̄.
 Σελήνης Κύκλοι ᾱ.
 Θεμέλιον Σελήνης ιδ̄.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ρε̄.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιᾱ.
 Ἐωθινὸν ιᾱ. Ἦχος πλ. ᾱ.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ζ̄.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Πέμ. τῆς ε̄. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου β̄.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ̄.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου δ̄.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου εγ̄.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κγ̄.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λ̄.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιδ̄.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1866. αὐξε̄. Ἰτοδ̄.

Ἰνδικτιῶνος δ̄.
 Ἡλίου Κύκλοι ῑ.
 Σελήνης Κύκλοι β̄.
 Θεμέλιον Σελήνης κε̄.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λζ̄.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιε̄.
 Ἐωθινὸν ᾱ. Ἦχος ᾱ.
 Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου λ̄.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγάλη Παρ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κβ̄.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ̄.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κζ̄.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ε̄.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κη̄.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κβ̄.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λζ̄.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τεμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1867. αὐξζ̄. Ἰτοε̄.

Ἰνδικτιῶνος ῑ.
 Ἡλίου Κύκλοι ιᾱ.
 Σελήνης Κύκλοι γ̄.
 Θεμέλιον Σελήνης ε̄.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ιζ̄.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε̄.
 Ἐωθινὸν ε̄. Ἦχος πλ. ᾱ.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιδ̄.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Σαββ. τῆς δ̄. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε̄.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ̄.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου εε̄.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κε̄.
 Τῆς Πεντηκοστῆς Ἰουνίου δ̄.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιᾱ.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιζ̄.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1868. αωξή, ζτος'. Βίσακτος.

Ἰνδικτιώνος ια'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ιζ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μβ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κα.
 Εἰσδινόν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου δ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ ἀγία καὶ μεγ. Δευτ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λά.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λά.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ς'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιδ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κς'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λγ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1869. αωξδ', ζτοζ'.

Ἰνδικτιώνος ιβ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Θεμέλιον Σελήνης κη'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρ.
 Κρεωφαγία, ἡμέρ. ξα'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ς'.
 Εἰσδινόν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κγ'.
 Τοῦ Εὐγγ. τῆ Τρ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιη'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ις'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως Μαΐου κδ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς Ἰουνίου η'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιε'.
 Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιγ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1870. αωα, ζτοη'.

Ἰνδικτιώνος ιγ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ς'.
 Θεμέλιον Σελήνης ς'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου α'.
 Εἰσδινόν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιε'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα Ἀπριλίου ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κα'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου λά.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ'.
 Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κα'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1871. αωα, ζτοδ'.

Ἰνδικτιώνος ιδ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ζ'.
 Θεμέλιον Σελήνης κ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λη'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιζ'.
 Εἰσδινόν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου λά.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγ. Πέμ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κς'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κη'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα Μαρτίου κη'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ς'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ις'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων Μαΐου κγ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λς'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1872. αωβ'. ζπ'. Βίσεκτοσ.

Ινδικτιώνος ιε'.
 Ηλίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Θεμέλιον Σελήνης α'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμέρα Παρ.
 Κρεωφαγία ἡμέρ. ιη'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ἐωδωνὸν δ. Ἦχος δ'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Παρ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιε'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιε'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κε'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς Ἰουνίου δ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ια'.
 Η' νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιε'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1873. αωβ'. ζπκ'. Βίσεκτοσ.

Ινδικτιώνος α'.
 Ηλίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ιβ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.
 Κρεωφαγία, ἡμέρ. μδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κη'.
 Ἐωδωνὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου εα'.
 Τοῦ Εὐγγ. τῆ Κυρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιε'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κζ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων Ἰουνίου η'.
 Η' νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κε'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1874. αωδ'. ζπβ'. Βίσεκτοσ.

Ινδικτιώνος β'.
 Ηλίου Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Κύκλοι ι'.
 Θεμέλιον Σελήνης κγ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.
 Κρεωφαγία, ἡμέρ. μα'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κ'.
 Ἐωδωνὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου γ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ ἀγία, καὶ μεγ. Δευτ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λα'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ε'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιδ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κς'.
 Η' νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λγ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1875. αωδ'. ζπγ'. Βίσεκτοσ.

Ινδικτιώνος γ'.
 Ηλίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ια'.
 Θεμέλιον Σελήνης δ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.
 Κρεωφαγία, ἡμέρα ιμδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου β'.
 Ἐωδωνὸν δ'. Ἦχος δ'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιε'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τρ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιε'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κβ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου α'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Η' νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΣ.

1876. αωος. ζτηδ. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιώνος δ.
 Ἡλίου Κύκλοι κ'.
 Σελήνης Κύκλοι εβ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ιε'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι με'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κα.
 Ἐωδινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ἡ.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Πέμπ. τῆς σ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου α'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου γ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κγ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΣ.

1877. αωος. ζτηε.

Ἰνδικτιώνος ε.
 Ἡλίου Κύκλοι κα.
 Σελήνης Κύκλοι εγ'.
 Θεμέλιον Σελήνης κς'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.
 Κρεωφαγία, ἡμέρ. λζ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ις'.
 Ἐωδινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου λ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ ἀγία, καὶ μεγ. Παρ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κα.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κς'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ε.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιε'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κβ'.
 Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΣ.

1878. αωοή. ζτης'.

Ἰνδικτιώνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι κβ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ζ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαβ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι κζ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε.
 Ἐωδινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιδ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Σαβ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ις'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κε.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου δ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ια'.
 Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΣ.

1879. αωοθ. ζτης'.

Ἰνδικτιώνος ζ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Θεμέλιον Σελήνης η'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μβ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κα.
 Ἐωδινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου δ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Κυρ. τῶν Βαίτων.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ι.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κς'.
 Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λβ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1880. αωπ'. ζτηγ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιώνος η'.
 Ἡλίου Κύκλοι κδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Θεμέλιον Σελήνης κδ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμέρα Δευτ.
 Κρεωφαγία ἡμέρ. ξβ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ι'.
 Ἐωδων ἑ. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κδ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τρ. τῆς δ. Ἑβρομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιε'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κδ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς Ἰουνίου η'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιε'.
 Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιγ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1881. αωπα'. ζτηδ'.

Ἰνδικτιώνος θ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κε'.
 Σελήνης Κύκλοι ις'.
 Θεμέλιον Σελήνης ι'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.
 Κρεωφαγία, ἡμέρ. ηγ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου α'.
 Ἐωδων α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιε'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κα'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου λα'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων Ἰουνίου ζ'.
 Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κα'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1882. αωββ'. ζτηγ'.

Ἰνδικτιώνος ι'.
 Ἡλίου Κύκλοι κε'.
 Σελήνης Κύκλοι ιθ'.
 Θεμέλιον Σελήνης κα'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.
 Κρεωφαγία, ἡμέρ. λθ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιζ'.
 Ἐωδων α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου λα'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆς ἀγία, καὶ μεγ. Πέμ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κε'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κη'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ε'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιε'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λς'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1883. αωγγ'. ζτηα'.

Ἰνδικτιώνος ια'.
 Ἡλίου Κύκλοι κς'.
 Σελήνης Κύκλοι ιθ'.
 Θεμέλιον Σελήνης β'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ἐωδων ἑ. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Παρ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου η'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιγ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κς'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου ε'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιβ'.
 Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιε'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1884. αωπδ'. ζτηβ'. Βίσεκτος.

Ινδικτιώνος ιβ'.
 Ηλίου Κύκλοι κη'.
 Σελήνης Κύκλοι α'.
 Θεμέλιον Σελήνης ιδ'.
 Παραμονή των Χριστουγέν. ημέρα Σαβ.
 Κρεωφαγία, ημέραι ν'.
 Το Τριώδιον αρχεται Ιανουαρίου κδ'.
 Ε'ωθινόν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιβ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Κυρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικόν Φάσκα, Ἀπριλίου β'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιζ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κζ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου γ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κί'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1885. αωπί. ζτηγ'.

Ινδικτιώνος ιγ'.
 Ηλίου Κύκλοι α'.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Θεμέλιον Σελήνης κς'.
 Παραμονή των Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.
 Κρεωφαγία, ημέραι λδ'.
 Το Τριώδιον αρχεται Ιανουαρίου ιγ'.
 Ε'ωθινόν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Η' Ἀποκρέα, Ιανουαρίου κζ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Δευτ. τῆς Διακαιηθη.
 Νομικόν Φάσκα, Μαρτίου ιβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κθ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου β'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιβ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου ιδ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. μ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαβ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1886. αωπς'. ζτηδ'.

Ινδικτιώνος ιδ'.
 Ηλίου Κύκλοι β'.
 Σελήνης Κύκλοι γ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ε'.
 Παραμονή των Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.
 Κρεωφαγία, ημέραι υδ'.
 Το Τριώδιον αρχεται Φεβρουαρίου β'.
 Ε'ωθινόν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ις'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τρίτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικόν Φάσκα, Ἀπριλίου ι'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιη'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κβ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου α'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1887. αωπς'. ζτηε'.

Ινδικτιώνος ιε'.
 Ηλίου Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ιζ'.
 Παραμ. των Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.
 Κρεωφαγία, ημέραι μς'.
 Το Τριώδιον αρχεται Ιανουαρίου κς'.
 Ε'ωθινόν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀποκρέα Φεβρουαρίου η'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικόν Φάσκα, Μαρτίου λ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιδ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κθ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λα'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κν'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΣ.

1886. αωκή. ζτηγ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος α'.
 Ἡλίου Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Θεμέλιον Σελήνης κή.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξε'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ιδ'.
 Εἰωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κή.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Παρ. τῆς ε. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιή.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κδ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Ἰουνίου β'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς Ἰουνίου ιβ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. δ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΣ.

1889. αωπδ'. ζτηγ'.

Ἰνδικτιῶνος β'.
 Ἡλίου Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Κύκλοι ς'.
 Θεμέλιον Σελήνης ς'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ν'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κδ'.
 Εἰωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιβ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Σαβ. τῆς ε. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιή.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κή.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΣ.

1890. αωγ'. ζτηγ'.

Ἰνδικτιῶνος γ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ς'.
 Σελήνης Κύκλοι ζ'.
 Θεμέλιον Σελήνης κ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ιβ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κα'.
 Εἰωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου δ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Κυρ. τῶν Βαίων.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κί.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ι'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κζ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λβ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΣ.

1891. αωγά. ζτηδ'.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Θεμέλιον Σελήνης α'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξβ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ι'.
 Εἰωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κδ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Δευτ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιε'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιζ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κα'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου λ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου δ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιε'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιβ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.

ΠΛΗΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1892. αιώβ'. ζυ. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιώνος ε'.

Ἡλίου Κύκλοι ἦ.

Σελήνης Κύκλοι δ'.

Θεμέλιον Σελήνης ιβ'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

Κρεωφαγία, ἡμέραι μζ'.

Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κς'.

Ἐωθινὸν ιά. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου δ'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς ε'. Ἐβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιδ'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κδ'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λά.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κη'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1893. αιώγ'. ζυά.

Ἰνδικτιώνος ε'.

Ἡλίου Κύκλοι δ'.

Σελήνης Κύκλοι ι.

Θεμέλιον Σελήνης κγ'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

Κρεωφαγία, ἡμέρ. λη'.

Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ις'.

Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.

Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου λά.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ ἀγία καὶ μεγ. Πέμ.

Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κβ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ε'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ις'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λς'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1894. αιώδ'. ζυβ'.

Ἰνδικτιώνος ζ'.

Ἡλίου Κύκλοι ι.

Σελήνης Κύκλοι ιά.

Θεμέλιον Σελήνης δ'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

Κρεωφαγία, ἡμέραι νη'.

Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.

Ἐωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κ'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Παρ. τῆς δ'. Ἐβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιβ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιγ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ις'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κς'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου ε'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιβ'.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ις'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1895. αιώε'. ζυγ'.

Ἰνδικτιώνος ἦ.

Ἡλίου Κύκλοι ιά.

Σελήνης Κύκλοι ιβ'.

Θεμέλιον Σελήνης ε'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαβτ.

Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ'.

Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κβ'.

Ἐωθινὸν ιά. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ε'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Σαβτ. τοῦ Λαζάρου.

Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου α'.

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιά.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κα'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κη'.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λά.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1896. αωγς'. ζυδ'. Βίσεκτός.

Γνδικτιώνος δ'.
 Ηλίου Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Θεμέλιον Σελήνης κς'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιδ'.
 Ἐωθιῶν α'. Ἦχος πλ. δ'.
 Η' Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου κη'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Δευτ. τῆς Διακαινησ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου β'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου ιβ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. μ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1897. αωγς'. ζυε'.

Γνδικτιώνος ε'.
 Ηλίου Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ζς'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι υδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου β'.
 Ἐωθιῶν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ις'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τρίτ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κβ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου α'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1898. αωγῆ. ζυς'.

Γνδικτιώνος ια'.
 Ηλίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Θεμέλιον Σελήνης η'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μς'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κέ.
 Ἐωθιῶν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου η'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιδ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κδ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λδ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κη'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

1899. αωγδ'. ζυζ'.

Γνδικτιώνος ιβ'.
 Ηλίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ις'.
 Θεμέλιον Σελήνης κδ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι υδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ζ'.
 Ἐωθιῶν δ'. Ἦχος δ'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κα'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Πέμ. τῆς δ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κα'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιη'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κς'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου ε'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου γι'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιε'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΙΝ

Ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ τῆς Ἑβδομάδος ἀρχεται ἕκαστος Μῆν.

Οἱ δώδεκα Μῆνες, καὶ αἱ ἡμέραι αὐτῶν.		Οἱ εἰκοσιπέντε Κύκλοι τοῦ Ἡλίου.						
Μῆνες.	Ἡμέραι.	1	2	3	9	10	5	6
		7	13	14	15	21	11	17
		18	19	25	26	27	22	23
		12	24	8	20	4	16	28
Μάρτιος.	31	9'	Ζ'	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'
Ἀπρίλιος.	30	Β'	Γ'	Δ'	Ε'	9'	Ζ'	Α'
Μαΐος.	31	Δ'	Ε'	9'	Ζ'	Α'	Β'	Γ'
Ἰούνιος.	30	Ζ'	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'	9'
Ἰούλιος.	31	Β'	Γ'	Δ'	Ε'	9'	Ζ'	Α'
Ἀύγουστος.	31	Ε'	9'	Ζ'	Α'	Β'	Γ'	Δ'
Σεπτέμβριος.	30	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'	9'	Ζ'
Ὀκτώβριος.	31	Γ'	Δ'	Ε'	9'	Ζ'	Α'	Β'
Νοέμβριος.	30	9'	Ζ'	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'
Δεκέμβριος.	31	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'	9'	Ζ'
Ἰανουάριος.	31	Δ'	Ε'	9'	Ζ'	Α'	Β'	Γ'
Φεβρουάριος.	28 ἢ 29	Ζ'	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'	9'

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Τοῦ εὐρίσκειν τὴν ἀρχὴν ἐκάστου Μηνὸς εἰς τὸ ἀντικρὺ Κανόνιον .

Εὰν θέλῃς γὰ εὖρησ εἰς ποίαν ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος ἀρχεται ὁ Μὴν, εὖρὲ πρῶτον, εἰς τὸ Πασχάλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους, τὸν τυχόντα εἰς αὐτὸ Κύκλον τοῦ Ἡλίου· εἶτα, στραφεῖς εἰς τὸ παρὸν Κανόνιον, ἀνωθεν τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένοι ὅλοι ὁμοῦ τοῦ Ἡλίου οἱ κύκλοι, ἰδὲ, εἰς ποῖον τετράγωνον διασταυρόνεται ὁ εὖρεθεὶς αὐτὸς κύκλος μὲ τὸν ζητούμενον Μῆνα, καὶ ἐκεῖ βλέπεις τὴν ἡμέραν, σημειουμένην διὰ τῶν γραμμάτων Α', Β', Γ', κ. τ. λ. διηλοῦσι δὲ τὸ μὲν Α' πρώτην ἡμέραν, ἧγουν Κυριακὴν· τὸ δὲ Β'. Δευτέραν· τὸ Γ'. Τρίτην· τὸ Δ' Τετάρτην· τὸ Ε'. Πέμπτην· τὸ Σ'. ἕκτην, ἧγουν Παρασκευὴν καὶ τὸ Ζ' ἑβδόμην, ὅ ἐστι Σάββατον.

Παραδείμματος χάριν, κατὰ τὸ 1838 Ἔτος ἔχομεν Κύκλον τοῦ Ἡλίου 1. θέλοντες δὲ, ἐξ ὑποθέσεως, γὰ εὖρωμεν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἀρχεται ὁ Σεπτέμβριος Μὴν, βλέπομεν ὅτι αὐτὸς διασταυρόνεται καὶ συμπίπτει εἰς ἐκεῖνο τὸ τετράγωνον, ὅπου εἶναι γεγραμμένον Ε'. ἐν τούτῳ μανθάνομεν, ὅτι ὁ Σεπτέμβριος ἀρχεται ἡμέρᾳ Πέμπτη.

Ἐὰν δὲ ὁ ζητούμενος Μὴν ᾖναι ὁ Ἰανουάριος, ἢ ὁ Φεβρουάριος, τότε πρέπει γὰ κρατῆς τὸν κύκλον τοῦ Ἡλίου τοῦ παλαιοῦ Ἔτους. Οὕτω. π. χ. εἰς τὸ 1839 Ἔτος, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι Κύκλος τοῦ Ἡλίου 10, ἢ πρωτομηνία τοῦ Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου μηνὸς εὐρίσκειται μὲ τὸν 4 κύκλον τοῦ Ἡλίου, καὶ οὐχὶ μὲ τὸν 5.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ ΠΑΝΤΟΤΕΙΝΟΝ.

Οἱ δώδεκα Μῆνες τοῦ ἔνιαυτοῦ.

Οἱ 19 Κύκλοι τῆς Σελήνης.	Μάρτιος.	Ἀπρίλιος.	Μαΐος.	Ἰούνιος.	Ἰούλιος.	Αὐγούστος.	Σεπτέμβριος.	Ὀκτώβριος.	Νοέμβριος.	Δεκέμβριος.	Ἰανουάριος.	Φεβρουάριος.
1	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4
2	4	3	2	1/30	30	29	28	27	26	25	24	23
3	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12
4	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
5	1/31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20
6	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9
7	9	8	7	6	5	4	3	2	1/30	30	29	28
8	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17
9	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6
10	6	5	4	3	2	1/31	30	29	28	27	26	25
11	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14
12	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3
13	3	2	1/31	30	29	28	27	26	25	24	23	22
14	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11
15	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1/31	29
16	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19
17	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8
18	8	7	6	5	4	3	2	1/31	30	29	28	27
19	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Τοῦ εὐρίσκειν τὴν ἡμέραν τοῦ Μηνός, καθ' ἣν γίνεται
νέα Σελήνη.

Εὰν θέλῃς νὰ εὕρῃς εἰς ποίαν ἡμέραν τοῦ Μηνός γίνεται νέα Σελήνη, ζήτησον τὸν κύκλον αὐτῆς, εἰς τὸ Πασχαλίον τοῦ τρέχοντος ἔτους· εἶτα, στραφεῖς εἰς τὸ ἀντικρὺ Κανόνιον, εἰς τὰ ἀριστερὰ τοῦ ὁποίου εἶναι ὅλοι τῆς Σελήνης οἱ κύκλοι γεγραμμένοι, καὶ κρατήσας τὸν εὐρεθέντα κύκλον αὐτῆς, ἰδὲ εἰς ποῖον τετράγωνον συναπαντᾶται αὐτὸς μὲ τὸν ζητούμε Μῆνα, καὶ ἐκεῖ εὐρίσκεις σημειουμένην τὴν ἡμέραν αὐτοῦ, καθ' ἣν γένεσται ἡ νέα Σελήνη.

Παραδείγματος χάριν, κατὰ τὸ 1838 Ἔτος, ἔχοντες κύκλου τῆς Σελήνης 12, βλέπομεν εἰς τὸ Κανόνιον, ὅτι ὁ κύκλος ἔτος συναπαντᾶται μὲ τὸν Αὐγούστον, φεῖ εἰπεῖν, εἰς τὸ τετράγωνον ἐκεῖνο, ὅπου εἶναι ἀριθμὸς 9· ἐκ τούτου μανθάνομεν, ὅτι διὰ τὴν ἐννάτην τοῦ Αὐγούστου Μηνός ἔχομεν νέαν Σελήνην.

Ἐὰν δὲ ζητῆς αὐτὴν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου, ἢ τοῦ Φεβρουαρίου Μηνός, τότε πρέπει νὰ κρατῆς τὸν κύκλον τῆς Σελήνης τοῦ παλαιοῦ Ἔτους. Οὕτω, π. χ. κατὰ τὸ 1839 Ἔτος, εἰς τὸ ὁποῖον κύκλος τῆς Σελήνης εἶναι, 13, ἡ νέα Σελήνη γίνεται τὸν μὲν Ἰανουάριον, κατὰ τὴν τετάρτην αὐτοῦ· τὸν δὲ Φεβρουάριον, κατὰ τὴν τρίτην τῆς ὁποίας εὐρίσκεις, ἐὰν κρατήσῃς κύκλου τῆς Σελήνης οὐχὶ τὸν 13, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν πάλιν 12.

Σημείωσαι δὲ, ὅτι εἰς τετράγωνα τινὰ εὐρίσκονται ὁμοῦ δύο ἀριθμοὶ 1 καὶ 30. ἢ 1 καὶ 31, τὸ ὁποῖον δηλοῖ, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν Μῆνα γίνεται νέα Σελήνη δις· τὴν πρώτην δηλαδή, καὶ τελευταίαν αὐτοῦ ἡμέραν.

Τέλος τοῦ Παραρτήματος, καὶ τῆς ὅλης Βίβλου.

ΠΙΝΑΞ ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ

Τῶν ἐν τῇ παρούσῃ Βίβλῳ περιεχομένων.

	Σελ. γ'.
Εἰδήσεις πρὸς τοὺς ἀναγνώσκοντας	» ζ'.
Ἐπιστολὴ τοῦ Ἐκδότου πρὸς τὸν Πατριάρχην	» ια'.
Ἀπόκρισις τοῦ Πατριάρχου πρὸς αὐτήν	» 1
Προσευχὴ Προοιμακὴ	» 3
Τὸ καθ' ἡμέραν Μεσονυκτικόν	» 25
Τὸ τοῦ Σαββάτου Μεσονυκτικόν	» 35
Τὸ τῆς Κυριακῆς Μεσονυκτικόν	» 36
Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου	» 47
Ἕμνοι Τριαδικοί	» 50
Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα	» 51
Εὐλογητάρια Νεκρώσιμα	» 81
Ὡρα { Πρώτη, μετὰ τοῦ Μεσσηρίου α' τῆς	» 90
Τρίτη, μετὰ τοῦ Μεσσηρίου αὐτῆς	» 98
Ἑκτη, μετὰ τοῦ Μεσσηρίου αὐτῆς	» 108
Τὰ Τυπικά	» 116
Εὐχὴ πρὸ τοῦ Ἀρίστου, καὶ ἡ μετ' αὐτὸ Εὐχαριστία	» 122
Ὡρα Ἐνάτη, μετὰ τοῦ Μεσσηρίου αὐτῆς	» 131
Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ	» 140
Εὐχὴ πρὸ τοῦ Δείπνου, καὶ ἡ μετ' αὐτὸ Εὐχαριστία	» 141
Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον	» 169
Τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον	» 179
Ἀπολυτικά καὶ Κοντάκια τοῦ ὅλου Μηναίου	» 386
Ἀπολυτικά καὶ Κοντάκια τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου	» 432
Ἀπολυτικά Ἀναστάσιμα, μετὰ τῶν Θεοτοκίων καὶ Ὑπακῶν	» 437
Ἀπολυτικά τῆς ὅλης Ἑβδομάδας	» 440
Θεοτοκία Ἀπολυτικά εἰς ἕκαστον Ἕχρον	» 459
(Εἰς τὸν Ἀνάθιστον Ἕμνον	» 479
Ἀκολουθία { Εἰς τοὺς δύο Παρακλητικούς Κανόνας	» 501
(Τῆς δεξιᾶς Μεταλήψεως	» 525
Κανὼν ἑκα- { Εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν	» 533
τήριος . { Εἰς τὸν Ἄγγελον τὸν φυλάκα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς	» 543
(Εἰς τοὺς Ἄγγέλους, καὶ πάντα τοὺς Ἁγίους	» 549
Οἱ εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰκοσιτέσσαρες Οἴκοι	» 566
Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα	» 567
Σύμβολον τῆς πίστεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου	» 569
Σύνοψις Κανόνων τῶν ἱερῶν	» 573
Στιχηρὰ περιέχοντα τὸ Μηναίον κατ' ἐπιτομήν	» 580
Πασχάλια 62 ἐτῶν	» 580

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ